ELEMENTARBOK I ENGELSKA SPRÅKET

ENLIGT EN GRADVIS FRAMSKRIDANDE PARALLEL-METOD

UTARBETAD AF **C. LÖFVING.**

Språkläran bör åtfölja språket, liksom tanken åtföljer ordet. *Esaias Tegnér.*

Den Menschen zu versteh’n dient seiner Sprach’ Erlernung. *Friedrich Rückert.*

UPSALA W. SCHULTZ’ FÖRLAG.

UPSALA 1881. AKADEMISKA BOKTRYCKERIET. EDV. BERLING.

Förord till den elektroniska utgåvan

Denna bok från 1881 digitaliserades i mars 2009 vid University of Toronto för Internet Archive, varifrån sidbilderna i april 2015 kopierades till Projekt Runeberg och i januari 2017 försågs med OCR-text för att kunna korrekturläsas.

Föror d.

Då jag för omkring åtta år sedan gjorde forsla idkastet till detta arbete, manades jag dertill dels af den då rådande bristen på läroböcker af denna art, dels '.tf det bifall hvarmed aktade lärare och lärarinnor upptagit ett mitt föregående arbete på språkundervisningens område (näml. en bearbetning af Ploetz' franska elementar-bok, som nu utkommit i 4 uppAagor), och den uppmuntran åtskilliga af desse i följd deraf gåfvo mig att idföra en på samma grunder utarbetad elementarbok i engelska språket. Ty värr hindrades jag dock af andra åligganden att utföra arbetet så hastigt som önskligt hade varit, och det var först sedan jag efter erhållen tjenstledighet från min lärarinne-befattning vid Kongl. Lärarinne-Seminariet i Stockholm fått oafbrutet i tvenne år egna mig åt arbetet, som jag lyckades få detsamma afslutadt på sommaren 1878. Tryckningen måste likväl uppskjutas af åtskilliga anledningar, förnämligast den, att jag i Englands hufvudstad mottog ett offentligt uppdrag, som lemnade mig föga tid öfrig för korrekturläsning.

Under dessa år hafva ett stort antal engelska läroböcker utkommit här i landet — de fleste af dem likväl bearbetningar af tyska verk —, och flere af dem onekligen ganska goda arbeten. Men då intet af dessa fullständigt genomfört den parallel-metod — såsom jag skulle vilja kalla den —, enligt hvilken denna lärobok är utarbetad, och om hvilken jag ej endast genom teoretiskt räsonnerande utan ock genom mångårig praktisk erfarenhet är öfvertygad att den utgör den säkraste såväl som den snabbaste vägen till inhemtande af ett lefvande språk; och då dertill kommer att jag i denna bok lyckats i någon mån nedlägga clen språkliga vinsten af ett näraII

tre-årigt vistande i London — der den med min befattning förenade skyldigheten att gifva föreläsningar på engelska språket, ocli det ständiga umgänget med bildade engelsmän naturligtvis i sin mån bidragit att vidga min insigt i detta språks egendomligheter — har jag ansett mig ega fullt giltiga skäl till att fullfölja dess utgifning.

En förklaring öfver uttrycket "parallel-metod", hvilket jag här ofvan begagnat, torde här vara på sin plats. Dermed menas i korthet sagdt, att i stället för att låta lärjungarne inhemta språkstoffet, på ett mekaniskt sätt sönderdeladt i en afdelning för uttalet, en annan för det grammatiska stommet — i dess abstrakta, vetenskapliga indelning enligt ordklasserna — och en tredje med läs- ocli skriföfningar för ords inhemtande, äro dessa språkelement här sammanförda, så att de fortskrida sicla vid sida, samt inarbetade i hvarandra lektionsvis, så att

de alltjemt bilda ett lefvande helt — likasom fallet är med språket sjelft —, och lärjungen bringas härigenom småningom och på ett naturenligt sätt till att generalisera och abstrahera, hvilken färdighet bör utgöra slutstenen i språkundervisningen för barn och ingalunda cless grundval.

Långt innan jag hacle tillgång på någon enligt denna plan utarbetad lärobok, var jag så öfvertygad om nyttan af detta förfarande viel clen första språkundervisningen, att jag brukade, så godt sig göra lät, ur de då befintliga läroböckerna utplocka och sammanföra de element, som enligt språkets natur höra tillsammans. Resultaten häraf voro jemförelsevis goda, men dock ej att jemföra med hvad som kan ernås mecl en bok utarbetad enligt den angifna metoden. De, som vid undervisningen i franska språket begagnat sig af ofvannämnda franska elementarbok, veta hvilken säker och omfattande kunskap lärjungarne medelst densamma vinna på jemförelsevis kort tid. Och hvilken vinst är ej detta för skolan mecl de många läroämnen, som nu trängas der, ocli af hvilka språken taga sin lejonpart af ticlen!

Enligt clet gamla, tidsödande förfaringssättet gifver man lärjungen, som bekant, i ena handen en vidlyftig grammatik, i clen andra en explikationsbok ocli ett lexikon. Ocli så har han temata att skrifva, i hvilka, ehuruväl cle naturligtvis äro valda mecl afseende på den del af grammatiken han för ögonblicket studerar, dock mycket förekommer, för hvilket han ej är lämpligen förberedd. Följden häraf blir, att han i allmänhet, äfven med bästa vilja, ej kan skrifva sin uppgift felfritt och blott eger ett mycket ringa ordförråd i minnet, emedan de ord han for tillfället uppsöker i lexikonet vanligen, som man säger, "gå in genom ena örat och ut genom clet andra".III

Detsamma (]äller om uttalet, hvilket ju i fråga om ett lefvande språk är lika vigtigt som något annat. Huru tillåtas ej lärjungarne att vänja sig vid oriktigheter, från hvilka de sedermera endast med största svårighet, om ens någonsin, kunna frigöra sig!

Jag skulle vilja uppställa som ett pedagogiskt axiom, i synnerhet för språkundervisningen, att hvarje uppgift, som förelägges en nybörjare, bör vara så beskaffad, att han med ärligt eget arbete (utan hemhjelp) kan lösa densamma felfritt. Läroboken bör derför vara så anordnad, att den på alla håll understöder lärjungens första, vacklande steg, och läraren bör ordentligt på förhand genomgå lexan med sina lärjungar. Han bör ock akta sig att i ovist nit begära för mycket af nybörjaren, såsom ofta är fallet} i synnerhet mecl yngre oerfarne lärare, hvilka jag stundom sett forclra att barnen skulle utföra den skriftliga öfversättningen utan att få begagna boken, — fordringarna böra, såsom jag redan antydt, gå i en annan riktning: nybörjaren bör tillhållas att utföra arbetet felfritt, men lärjungar på detta stadium och med vanlig begåfning kunna ej fullgöra detta titan att få fritt referera till boken, äfven sedan läraren genom muntligt förhör öfvertygat sig om att de ord och regler, som tillhöra hvarje lektion, blifvit ordentligt inlärda. — Ä andra sidan utgör just detta ordentliga inlärande och förhörande af ord och regler ett af hufvudvilkoren för ernående af ett godt resultat, — ty språkundervisningen på elementarstudiet bör till en början framför allt vara en minnets sak, fastän detta ju ingalunda bör utesluta begreppets öfning. *

Då ordens uttal ständigt är angifvet (såsom fallet är i denna bok), kunna lärjungarne vid öfverläsningen undvika alla gröfre misstag. Jag har så mycket som möjligt undvikit det förfarandet att till betecknande af uttalet skrifva de engelska orden med andra bokstäfver, emedan erfarenheten lärt mig, att dylika oriktiga ordbilder stundom göra så starkt intryck på barn, att deras rättstafning deraf förvillas. Den af Walker ra. fl. använda sifferbeteckningen tyckes mig bättre motsvara sitt ändamål och liar derför här blifvit tillämpad. Den för

* Den sanningen kan ej nog starkt betonas, att undervisningen i hvarje särskildt läroämne bör bestämmas af detta ämnes egen art och det utvecklings-stadhim, på hvilket lärjungen befinner sig. För att taga ett exempel: lika orimligt som det vore att vilja göra en kurs i ßlosoßsk propedeutik till en uteslutande minnessak (då ju en sådan kurs är afsedd att stärka helt andra förmögenheter), lika orimligt är det att vilja göra språkundervisningen pa elementarstudiet företrädesvis till en räsonnemangssak, ehuruväl det logiska räsonnerandet nog bör öfvas, der lämpligt stoff derför erbjuder sig.IV

dess inlärande uppstälda tabellen (sicl. 1) bör noggrant genomgås i dess helhet redan under första lektionen, men kan derefter för inlärandet lämpligen delas och småningom innötas. Uttalsbeteckningen kan naturligtvis ej fullt ersätta den muntliga undervisningen, det är derföre vigtigt, då en ny lektion skall förberedas, att läraren alltid

först föreläser hvarje ord och sedan omedelbart derpå låter lärjungarne högt upprepa dem.

Detsamma gäller om cle engelska öfversättningsstyckena. När de dertill hörande orden blifvit väl inlärda, böra lärjungarne, efter att ytterligare hafva förberedt sig medelst två ci tre gångers genomgående af ett sådant stycke, vara i stånd att felfritt, ja till och mecl flytande läsa och öfversatta detsamma.

Jag har funnit det särdeles nyttigt att låta lärjungarne vid uppläsningen först läsa den engelska meningen högt innantill, derpå gifva den svenska öfversättningen och sedan omedelbart derefter upprepa clen engelska meningen, denna gång utan att se i boken. Härigenom vinnes otroligt på kort tid, både i afseende på uttalet och det främmande språkets konstruktion.

/ allmänhet böra lärjungarne tillhållas att alltid vid öfverläsning och nedskrifning af ord och meningar på ett främmande språk uttala clem högt. Ett dylikt förfarande bidrager i hög grad till språkförmågans utveckling äfven till dess fysiologiska sida, hvilket är en sak af vicla större betydelse än de fleste lärare inse. Utrymmet tillåter mig dock ej att här vidare utreda densamma. — De svenska styckena äro närmast afsedda för skriftlig öfversättning till engelska, men i den mån tiden medgifver torde det befinnas fördelaktigt att äfven begagna dem för muntlig öfversättning.

Boken innehåller i grammatiskt hänseende ett pensum, motsvarande det som fordras för maturitetsexamen; jag har nämligen tänkt mig, att då engelska språket vanligen är clet sista som upptages i skolorna, clet skulle vara fördelaktigt for lärjungarne att behöfva använda endast en lärobok. En anordning, som i sin mån bidrager att göra en särskild grammatik öfverflödig, är att utom clet grammatiska stoff, som finnes metodiskt fördeladt på de särskilda lektionerna, här finnes i slutet af boken en systematisk öfversigt af engelska grammatiken enligt ordklasserna, sammanförd på endast 19 sidor, och hvilken torde befinnas fullt tillräcklig för sitt ändamål att utgöra slutstenen till den grammatikaliska underbyggnad som förvürfvats i de föregående lektionerna.v

Boken i dess helhet är beräknad att kunna genomgås på två år i skolan (kursen i engelska är nu vanligen 4 år) — vid enskild undervisning kan den naturligtvis medhinnas på några få månader, om många timmar i veckan anslås för densamma.

Efter tjugu till trettio lektioner böra lärjungarne under en skicklig lärares ledning kunna börja tala språket, och till ernående af goda resultat äfven i sådan riktning erbjuder denna bok den bästa hjelp. — De flesta satserna äro tagna från hvar dags språket och uppblandas endast småningom med uttryck af ovanligare art, hemtade ur engelske författares arbeten.

I den lilla läsebok (med tillhörande ordbok), som finnes upptagen viel den egentliga elementar b okens slut (sid. 328), skall den erfarne läraren finna en riktig liten skatt af omvexlande stycken på prosa och vers, passande att lära utantill eller fritt återberätta — somliga af dem utgörande några af den engelska literaturens skönaste perlor.*

Då ej mindre än tjugu stycken i denna bok äro i dialogform, och många af de andra åtföljas af frågor -på engelska öfver deras innehåll — hvilka frågor skola af lärjungarne besvaras på detta språk —, är härigenom en god grund lagd för lärjungarnes initierande i clet engelska samtalsspråket.

Den som ordentligt genomgått denna bok, är dessutom fullkom-ligt förberedd för studiet af hvilken engelsk författare som helst; men äfven innan boken blifvit fullständigt genomgången, kunna med stor fördel större sammanhängande arbeten af lättare art genomgås, i den mån tiden medgifver. Sådana arbeten läsas också, då lärjungarne redan förvärfvat ett så rikt ordförråd, med vida större nöje och nytta af dem, än när desse äro mindre väl förberedde och derför tvungne att ständigt anlita ordboken.

Det är mig icke obekant att många lärare af den gamla skolan hysa en fördom mot alla försök att bibringa skolbarn färdighet i språkens talande, emedan de förutsätta att detta nödvändigtvis måste göra dem svagare i grammatiken. Vore detta en absolut sanning, skulle jag vara den första att erkänna, att sådana försök vore i bästa fall endast en tvifvelaktig vinst; men der grammatiken, såsom viel denna metocl är fallet, får gå hand i hand med den praktiska färdigheten, blir den endast så mycket säkrare tillegnad.

* Då bokens senare afdelning från och med läseboken for tids vinnande måste tryckas samtidigt med den första, var det nödvändigt att gifva dess sidor en ny nummerföljd, men denna oegentlighel kommer att i en följande upplaga rättas.VI

Undervisningen i lefvande språk i skolan har ju rätteligen ett dubbelt ändamål: i första rummet språkförmågans utveckling, och i det andra den praktiska nyttan af språkkunskap i samfärdseln med våra medmenniskor.

Detta dubbla syfte utgör den ledande grundtanken i mitt arbete.

Om denna bok får tillfälle att göra samma nytta för engelska språkets studium som min bearbetning af ofvannämnda franska elementa rb ok gjort för den franska språkundervisningen i våra flickskolor , skall jag anse mig rikligen belönad för den möda jag derå nedlagt.

London i Augusti 1881.

C. Löfving.

Förklaring öfver betydelsen af de i denna bok förekommande tecknen:

Klämmer [ ] omkring ord i öfversättningsstyckena betyder, att dessa ord ej skola öfversättas. (Jfr 17:de exemplet i l:sta engelska stycket sid. 5).

Plustecknet (+) framför ett ord inom parentes betyder, att detta ord skall tilläggas vid öfversättningen. (Jfr 18:de exemplet i det svenska öfversättningsstycket sid. 5).

Likketsteckuet (=) framför svenska ord inom parentes antyder huruledes meningen skall omskrifvas på engelska. (Jfr 2:dra exemplet i det svenska stycket sid. 5).

De små siffrorna i öfversättningsstyckena angifva huru orden skola ordnas i öfversättningen. (Jfr 16:de exemplet i det svenska stycket sid. 5).

I afseende på uttalsbeteckningen märkes, att när siffra står endast öfver den ena af tvenne eller flere samstående vokaler, så utmärker detta att dessa tillsammans skola uttalas med det ljud siffran angifver. VI

Undervisningen i lefvande språk i skolan har ju rätteligen ett dubbelt ändamål: i första rummet språkförmågans utveckling, och i det andra den praktiska nyttan af språkkunskap i samfärdseln med våra medmenniskor.

Detta dubbla syfte utgör den ledande grundtanken i mitt arbete.

Om denna bok får tillfälle att göra samma nytta för engelska språkets studium som min bearbetning af ofvannämnda franska elementa rb ok gjort för den franska språkundervisningen i våra flickskolor , skall jag anse mig rikligen belönad för den möda jag derå nedlagt.

London i Augusti 1881.

C. Löfving.

Förklaring öfver betydelsen af de i denna bok förekommande tecknen:

Klämmer [ ] omkring ord i öfversättningsstyckena betyder, att dessa ord ej skola öfversättas. (Jfr 17:de exemplet i l:sta engelska stycket sid. 5).

Plustecknet (+) framför ett ord inom parentes betyder, att detta ord skall tilläggas vid öfversättningen. (Jfr 18:de exemplet i det svenska öfversättningsstycket sid. 5).

Likketsteckuet (=) framför svenska ord inom parentes antyder huruledes meningen skall omskrifvas på engelska. (Jfr 2:dra exemplet i det svenska stycket sid. 5).

De små siffrorna i öfversättningsstyckena angifva huru orden skola ordnas i öfversättningen. (Jfr 16:de exemplet i det svenska stycket sid. 5).

I afseende på uttalsbeteckningen märkes, att när siffra står endast öfver den ena af tvenne eller flere samstående

vokaler, så utmärker detta att dessa tillsammans skola uttalas med det ljud siffran angifver. FÖRSTA AFDELNINGEN.

Lektion 1.

A, b, c, cl, e, /, g, h, i, j, Jc, I, m, w, Uttal: e, bi, si, di, i, eff, dji, etsj, aj, dje, ke, ell, emm, enn,

o, p, g, r, s, M, v, y, z.

å, pi, kju, ar, ess, ti, ju, vi döbblju, eks, °aj, sädd (lent s).

Vokaler (voivels) äro: a, e, i, o, u, y.

Konsonanter (consonants) äro: b, c, d, f, g, h, j, k, 1,

m, ii, p, q, r, s, t, v, w, x, z.

Anm. Hvarje vokaltecken motsvaras af flere vokalljud, hvilka kunna inhemtas af följande, enligt Walker m. fi. uppstälda tabell:

i i

Cl - långt, vekt ä, nära e*..........-t. ex. raven.

2 2

a = » svenskt a............. » far.

3 3 3 77

a = » i strupen uttaladt a (= o) ** . . . » all.

4

a = kort, öppet a, nära ci (liknar det fran-

4

ska öppna a i chatte)........ » cat.

5 2 5

a = långt a med öppnare ljud än a..... » last.

i i e = låno-t i :................. » me.

o

2 2

e = kort e eller ä (som i svenska ordet lätt) » net.

ii ii

1 och y = aj, nära äj (tyskt ei).............» fine, my.

2 2 2 4 2

i och y = kort i................ » it, folly.

3 3 33 3 3

i och y = svenskt j............. » voice, boy.

* Ungefär som ä i läka, uttaladt enligt Stockholmsdialekten.

** Snarlikt det öppna å-ljudet i ordet moln, enligt Götalandsdialekten.

i i

o = långt, slutet ä...............t. ex. no.

2 2 2

O = lånet tvskt it, franskt ou......... » /o, room.

O J /

3 3 3

o = a .... » or.

4

4

O = kort, öppet å (= franskt o i /j.øføe, men

kortare)................ » not.

12 _ 2 11,2 it = o föregånget afj (= jon); efter 1 oeh r - o » use,Lucyt

1 2 truly.

2 • 2 u = kort, hårdt o nära å .... » hut.

3 2 3

= kort o.....:.............. » put.

(Lärjungen bör ordentligt inlära dessa beteckningar, då i det följande ordens uttal medelst dem angifves.)

E är vanligen stumt i slutet af alla ord, der det ej utgör euda vokalen. Tvåstafviga ord hafva vanligen tonvigt på första stafvelsen. En konsonant mellan två vokaler räknas till den senare stafvelsen, t. ex. ra-ven (såvida ej den föregående vokalen

4 f 4

är kort och betonad, t. ex. Adam).

Två konsonanter delas så, att en kommer till hvardera vokalen, undantagandes om den senare konsonanten är l eller r, då begge räknas till senare vokalen. Om denne är ett stumt e, så uttalas slutstafvelse!! med ett kort ö-ljud mellan konsonanterna,

t. ex. ta-ble** (= tëb5ll), à-ere (= ëk5r).

Anm. Stumt e gör icke särskild stafvelse, såvida det ej vid staf-velsedelning kan få minst två konsonanter med sig. Ordet lake är följaktligen enstafvigt, men table tvåstafviga

En vokal har i allmänhet sitt första ljud (= det alfabetiska), när den slutar en betonad stafvelse, äfvensom framför en af stumt e åtföljd enkel konsonant, t. ex.

ii i table, bord. he, han. no, nej; ingen, intet,

i i i lake, sjö. fine, vacker, vackert. use, bruk, nytta.

B, d, h, 1, ** m, n, p, q, r, t, v, uttalas ungefär som i svenskan.

S har dels lent, dels hårdt ljud. Det är alltid hårdt i början af ett ord. *** _

2 •

To, till, åt (framför en infinitiv:) att.

* Jfr andra noten å föreg. sid.

** L uttalas sällan så rent och magert som i högsvenskan, utan vanligen med ett tjockt ljud såsom i Yestgötadialekten.

*** Det lena s-ljudet betecknas här tills vidare med en prick (s); då intet sådant tecken står öfver s, uttalas det hårdt.To have, att hafva. Presens.

1 have, jag liar.

3 3 4

thou (dhau) hast, du har. *

1 4 .

he has, han har.

1 4 .

she has, ** hon har.

2 4 .

it has, den, det har.

1 4

ive have, vi hafva.

3 2 4

you have, I hafven, ni har, du

har.

4

they (dhe) have, de hafva.

Have I, har jag? hast thou, har du? has he, har han? has she, har hon? has it, har den, det? have ive, hafva vi.

have you, hafven I, har ni, har

du?

have they, hafva de?

I (jag) skrifves alltid med stor bokstaf.

(När af tvenne sammanstående vokaler blott en är betecknad, uttrycker denne just det ljud, som begge tillsammans hafva.)

Lektion 2.

4 2 2 4 2 2

En vokal har sitt vanliga korta ljud (a, e, i, o, u, y), nälden icke står sist i en stafvelse, vare sig betonad eller icke be-

4 2 2 4 2

tonad: and, och; pen, penna; ink, bläck; not, icke; but, men.

Til uttalas med ett läspljud, dels hårdt, dels lent. *** Det

hårda i/i-ljudet åstadkommes genom att trycka tungan hårdt mot

2* 1 2

öfre tandraden, under det man uttalar t: thin, tunn; tliimble, fingerborg. Lent th åstadkommes genom att företaga samma rörelse

.33

under uttalande af d: thou (dhau), du; they (dhë), de. Obest. artikel.

1 4

Jl (uttalas som a tillsammans med andra ord).

an framför ett ord, som en> börjar med vokal ell. stumt h.

Artiklarne äro lika för alla kön och tal. K uttalas alltid hårdt; det är stumt framför n. F uttalas som i svenskan, men får icke v-ljud.

* Det svenska du motsvaras i engelskan vanligen af 2:a pers. plur. you; thou nyttjas numera nästan endast i högre stil samt bland qväkare.

** Jfr tredje noten å föreg. sid.

*** Uttalet af th måste läras muntligt. Här angifves tills vidare lent th med en prick (th); obetecknadt th uttalas följaktligen hårdt.

Best. artikel. .1 .2 Tll6(uttalas som the framför ord,

som börja med konsonant), -en, -n, -et, -t; den, det, de.4

a knife, en knif. i

» slate, en tafla.

4 2,4

an ink'stand, ett bläckhorn.

4 \ r 2 e 2

a sla'te-pen cil, * en griffel.

the ladle, slefven.

)> snake, ormen.

» pen-knife, pennknifven. i

» fly, flngan.

Y i slutet af flerstafviga ord uttalas som y; i början af en

stafvelse som y (= j).

I 2

Lucy, Lucia. 1 , 2

Ma'ry, Maria. 1 2

David, David.

Yes, ja, jo. i

Hugh (gli stumt), Hugo. i

a life, ett lif.

nice, y vacker; söt; snäll; god (för smaken, känseln, etc.).

the kite, draken.

4

» map, kartan.

2

in, i, uti; in.

3

for, för.

a hole, ett hål.

Adjektivet undergår i engelskan ingen förändring i anseende till kön och tal. to have a use for, behöfva. to have no use for, icke behöfva.

Uttrycken »icke sant», »eller huru» återgifvas på följande sätt:

1) efter en jakande påstående sats, medelst en nekande frågesats;

2) efter en nekande sats, medelst en jakande frågesats, t. ex.

you have the nice thimble, lliWe JOH UOt?

du har den vackra fingerborgen, icke sant?

you have not the nice thimble, have yOU?

du har [j u eller väl] icke den vackra fingerborgen, eller huru?

I engelskan äro manliga varelsers namn i allmänhet maskuliner, de qvinligas femininer och sakers namn neutrer. Djurs namn betraktas äfven vanligen som neutrer.

1. I have tlie pen. 2. We have a knife. 3. Have we the ladle ? — We have not the ladle, but Lucy has it. 4. Have you a slate? — Yes, I have a slate and a slate-pencil. 5. Mary has a nice pen, an inkstand, and*** a table. 6. Has Iluo'h a knife? — Xo, lie has no knife. 7. David has a kite. 8. A snake has life. 9. Lucy has a thimble, but she has no use for it. 10. You have a fine lake, have

* Sammansatta ord förenas vanligen medelst bindestreck: vissa sammansatta ord, som äro mycket i bruk. skrifvas dock i ett ord, utan bindestreck. Tonvigten ligger på bestämningsordet.

** Nice nyttjas att beteckna någonting smånätt, täckt; fine deremot betecknar något, som är vackert genom sin storlek.

*** Märk att i engelskan uppräknade satsdelar af samma slag åtskiljas genom komma, äfven om den koordinerande konjunktionen

utsättes.5

you not? 11. Have Lucy and Mary a fine map? — Yes, they have. (ja, det hafva de.) 12. Thou nice fly, thou hast life. 13. Have you the thin thimble? — Yes, I have it. 14. Have 1 not a line table? — Yes, you have. 15. Has she a use for the ink? — No, she lias not. 16. Thou hast a pen, but hast thou no pen-knife? — No, and 1 have no use for a pen-knife. 17. Has not the slate a hole [in it]?* — No, but the inkstand, and the thimble have a hole. 18. David has a snake, has he not? — No, he has not.

1. Hav Maria en pennaP — Nej, men hon har en griffel. 2. Ormen har lif, har lian (— den) icke? 3. Lucia har en fingerborg, en tafla och en karta. 4. David har en vacker drake. 5. Draken har intet lif, men en fluga har lif. G. De hafva knifven; vi behöfva den icke. 7. Har Hugo den vackra taflan? 8. Har du en orm? 9. Hafven I bläcket och pennan? 10. Hon har ett bord, men hon behöfver det icke. 11. Du vackra fluga, har du intet lif? 12. Har ni den tunna knifven? — Ja, Lucia, jag har den. 13. Hafva vi en slef? — Nej, vi hafva ingen slef. 14. Har hon intet bläck. 15. Hafva de icke pennknifven och griffeln? — Jo, det hafva de (= Jo, de hafva). 16. De hafva [ju] en

vacker sjö, eller huru? — Nej, Hugo, [det] -hafva Me icke. 17. Har jag icke ett bläckhorn? 18. Det liar ett hål (+ in it). 19. Du behöfver [ju] icke David och Maria, eller huru?

Lektion o.

C som k framför konsonanter och framför vokalerna a, o, u, 2 2 y 1 eljest som s: cup, kopp; citron, citron; cradle, vagga.

2 2 1

Ch nästan som tsj: rich, rik; much, mycket; chair, stol;

2 / 1 2 2 , 1 Richard, Richard; child, barn; Charles (e stumt), Karl; Charley,

Kalle.

G framför e, i, y uttalas som dj eller lent dsj: ** cage, bur; i andra fall som hårdt g.

t 1 4

J som dj: Jane, Johanna; Jolin, Johan, Johannes.

3 3 f _ 4 1

join er, snickare; Ja'cob, James, Jakob.

2

Sll uttalas nästan som sj: fish, fisk.

* De ord, som i läs- och skriföfningarne inneslutas af parentestecken, öfversättas ej, såvida de ej föregås af -+- eller ==.

** När g undantagsvis uttalas hårdt framför mjuk vokal, betecknas det här med g.6

4

Sell som hårdt sk: a school, en skola.

2 2

the room, rummet. a thing, ett ting, en sak.

2 2 +

» school-room, skolrummet. noth'ing, ingenting, intet.

TTT o 3 2.

U framför vokal låter som kort djupt u (u): with, hos, med.

4

Det är stumt framför v: wrong, orätt.

Wll uttal as som om h stode framför w:

where (läs: h°ä'r), hvar; hvart, hvarthän? what (=h°ått'), hvad?

2

hvad för? hvad slags? who (= ho), hvem, som. 1 2 sure (läs: sjor), säker, viss. i _ i To be, vara, blifva; to be sure (vara viss), visst, visserligen, i

to be right (gh stumt), hafva rätt; to be wrong, hafva orätt.

Presens af to be.

4

I am, jag är (blifver). Am /, är jag?

, o

thou art, du är. art thou, är du?

he is, han är. is he, är han?

she is, hon är. is she, är hon?

it is, den, det är. is it, är den, det?

2

ice are, vi äro. are ice, äro vi?

2 { I ären, , ären I?

you are, < . .. are you, ' .. ...

J (ni ar. J \ ar ni ?

2

they are, de äro. are they, äro de?

1 2

Baby, \ , / cim sure, jag är säker

the baby, / baniet <det sPMa); hlleD' ^^ på (derpå).

the hat, hatten. Abel, Abel lost, (»rlorat, tappat ;

l ioriorad, tappad.

4 1 2

» man, mannen. so, så. cut, skurit, huggit.

1 4 4

» stove, ugnen. on, på, got, fatt.

2

a net, ett nät.

Anm. Got förekommer ofta blott som en förstärkning af to have och öfversattes då icke på svenska: I have got it, betyder således både »jag har fått det» och »jag har det.» i • i l der; dit; there is,

here (läs: hPr), här. there (= a), j demtL ' ^ ^ j det finnes.

Verbet öfverensstämmer med satsens logiska subjekt, undantagandes sådana satser, i hvilka pron. it är formelt subjekt; i demöfverensstämmer verbet alltid med det form el a subjektet. — Ett verb, som utsäges om två (eller flere) subjekt, sättes i pluralis.

I engelskan bibehåller subjektet sin plats före verbet, äfven om ett adverbial sättes i början af satsen: there it is, der är det.

1. I am a rich child, am 1 not? — No, you are wrong, Jane, no child is rich. 2. Has Charley [got] the thimble?

No, he has not the thimble; Lucy has it. 3. Iiichard has lost a hat in the school. 4. They have got the knife; we have no use for it. 5. What have you there? — I have nothing. 6. Where is the cage? — The cage is on the table. — No, you are wrong; Abel has it. 7- There are a stove, a table, a map, and an inkstand in the school-room. 8. The man has a citron, has he not? 9. Who has cut (+ i) the chair? — The joiner has cut it. 10. Where are baby and the hat ? — I have lost the hat, but baby is there in the cradle. 11. Who has lost the net in the lake? •— Not I.

— James has lost it. 12. Hast thou a citron in the cup? 13. Where is the child? — There he* is. 14. I have got much fish in the lake. 15. Is not Jane here? — No, she is not. 16. Are not Charles and James here?

— Yes, they are (Jo, det äro de). 17. John, the joiner, is a rich man. 18. Are we right or wrong? — You are right. 19. They are rich, are they not? '— No, they are not rich. 20. We have an inkstand with much ink in [it]. 21. Thou art a child; art thou not? — To be sure 2I 'am (+ det). 22. Who is in the school-room? 23. Hugh is there, I am sure.

1. Hafva vi rätt eller orätt? — I hafven rätt. 2. Jag har fått en vacker fisk i sjön. 3. Har barnet en slef? — Nej, det har en knif. 4. Ni har taflan, fingerborgen och pennan. 5. Johanna har en tunn fingerborg. 6. Der sitter (— är) en fluga på bordet. 7. Flugan har lif. 8. Hvar är vaggan? — Yi hafva ingen vagga för lillen. 9. Hvar är bläcket? — I bläckhornet.

— Du har rätt, Abel; men det finnes ej mycket bläck i bläckhornet. 10. Ar icke Jakob rik? — Han har ett bord, en stol, en karta och en drake. — Jo, du har rätt, Johannes; du och jag hafva icke så mycket. 11. Du har fått en fisk i nätet, icke

* Om orden child, baby afse helt små barn, äro de neutrer, eljest kunna de antaga det åsyftade barnets genus.8

sant? — Jo, clet har jag (= jo, jag har). 12. Slefven ligger (= är) på bordet. — Ja, jag har fått den. 13. Finnes det icke en tafla, en griffel, en karta och en penna på bordet i skolrummet? 14. Det är icke jag, som har tappat buren; det är Richard. 15. Ar du icke ett barn? 16. Här är en orm i hålet. 17. Hatten ligger (— är) i vaggan. 18. Står (— är) fisken i ugnen? — Jar visst. 19. Yi äro här med lillan. 20. Ar det du, Jakob? — Ja, Johan, det är jag. 21. Hvad liar du fått? — Ingenting. 22. I ären här, men hvar är mannen med barnet? 23. Äro de icke här? — Nej, de äro icke här. 24. Snickaren är en rik man, jag är säker [derpå]. — I)u har orätt, Karl; han är icke någon (= en) rik man. 25. Har hon en kopp? — Visst -har ^on [det]. 26. Hvar är Johanna? — Hon är hos Kalle i skolrummet. 27. Jag är en förlorad man. 28. Hvem är förlorad? — Det är jag, som är (am) förlorad. 29. Hvem är der? —- Det är vi. 30. Hvad finnes clet i koppen? — Det finnes en citron i koppen. 31. Hvem har skurit [sönder] clen? — Icke jag.

Lektion 4.

i

Ea och ee uttalas regelbundet som e: i i i the tea, téet. the neeclle, synålen. dear, dyr, dyrt; kär,

» tea-cup, tékoppen. » cheese, osten.

, 7' ' , • . 7 , cheap, billig, billigt.

Indeed, i sanning! clean, ren, rent. 1 ö

verkligen. or, eller.

2

Eil uttalas dock i många ord som e:

o

the lead, blyet. 2

» lead pencil,)

blyertspennan.

» pencil,)

i

I vissa ord uttalas e«l som a, t. ex. 1 112 a pjear, ett päron; a hear, en björn; great, large, stor. 2 1 Been (ee = i),

varit. Seen, sett.

I och e framför ett till samma stafvelse hörande r hafva ett

2

ljud, som närmast liknar u. Äfven andra vokaler låna ofta detta ljud, i synnerhet uti obetonade slutstafvelser. Här betecknas det i sådana fall med ett + öfver vokalen.

-+ . + . i - (Peter, (Petter),

A girl, en flicka. thirsty, törstig. Peter, ^ pe†rus

+ i + i, + » bird, en fogel. the ruler, linealen. the paper, papperet.9

Hvarje ämnesnamn kan nyttjas adjektiviskt till att bestämma ett annat substantiv, t. ex. the paper hat, pappershatten.

1 114

4 ,4 4 4

Adam, Adam. Arne Ii a,

Wisa. 4 , ,

papa'pappa. Amy,

[-Amalia.-]

{+Ama- lia.+}

the lee, biet. Eli za,

1 4 /2

» sheep, fåret. Al'ice,

2 + 4 2 2

» shep'herd, herden, sorry, ledsen, mamma', mamma. 2 , 2

into, in i; uti, i (nyttjas efter verb, som beteckna rörelse, riktning mot ett ställe).

Sir, herre, mill herre (utan åtföljande familjenamn^ är ett

vanligt tilltalsord i engelskan. (Någon gång användes det vid

4 2

dopnamn och betecknar i sådant fall en engelsk har önet eller riddare. Sir Hugh betyder således baroneten eller riddaren Hugo).

4 +

Mad am, min fru, (fröken) är det qvinliga tilltalsord, som motsvarar sir. Det åtföljes aldrig af namnet.

I ra p e r f e k t u m af to be.

4

I had, jag hade. Had I, hade jag?

4

thou hadst, du hade. haclst thou, hade du?

he had, han hade. had he, hade han?

we, you, they had. had ive, you, they? K

had, haft. no'ivliere, ingenstädes, icke någonstädes.

. 2 . .4

this, den, det här; denne, detta, that, den, det der; att; som.

1. Is that a pear? — No, madam, it is a citron.

2. There is a nice pear in the stove for you, dear Eliza.

3. The great bear has been here. 4. John is a shepherd, is he not? — You are right, dear papa. 5. Alice had a table and a chair. 6. Had you a lead pencil or a slate-pencil? 7. Is there nothing in the tea-cup? 8. That man has a hat; there is a needle in the hat. 9. Is that cheese dear? — No, it is cheap. 10. Are you sure that Adam had no ruler?

11. There is a man with a bear, and he has a large pear.

12. Where is it? 13. Have you not seen it? 14. Hadst thou been in the school-room, dear child? -— No, sir, I had not been there. 15. Where had Amy been? — She had been nowhere. 16. Have you seen the fly here on the cheese?

— Yes, to be sure I have. 17. Is that girl thirsty? — I am sure she is. 18. They had got much fish in the lake.

— Indeed! 19. There is a nice girl in this room: who is she? 20. Had Sir Peter no tea? 21. Have you no clean10

paper, dear mamma? 22. She had a sheep. 23. We had a bird in the cage. 24. Had we the ruler or the pencil?

25. Had he not been with Amelia? — No, he had not.

26. Why are you so sorry, dear mamma? 27. Thou hadst lost the sheep; hadst thou not? 28. He had got a paper hat. 29. There is a bee! 30. Had they not had the needle? 31. I had not seen it, had I? 32. A fish had sot int0 the net.

1. Peter hade en lineal, en pappershatt och ett nät ined en fisk uti (= i det). 2. Yi behöfde icke buren. 3. Hvar är den? 4. Kära barn, hvar är den snälle fogeln? 5. Hvad hade Amalia i koppen? — Ingenting. 6. Maria hade tappat en synål och en blyertspenna. — Jag är verkligen ledsen deröfver (= för det). 7. Adam har det billiga papperet och linealen. 8. Hade du skurit [sönder] den der citronen? — Ja, den är i tékoppen. 9. En fluga har kommit (got) in i osten. 10. Flugan liade lif. 11. Hvem hade denna synål? — Icke jag. — Lucia hade den. 12. Der står (= är) en ren tékopp för dig, kära Johanna. 13. Herr Richard är en stor man, har jag icke rätt? — Nej, fröken, deruti -har hii orätt; han är icke en stor man, men han är en rik man. 14. Hvem är här? 15. Har ni sett den store björnen? — Ja, min fru, han är hos Karl. 16. Hade de icke fått ett godt päron? — Jo, herre, och de hade skurit sönder det med pennknifven. 17. Herden hade förlorat ett får. 18. Flicka, hvar har du varit? — Jag har ingenstädes 'varit, kära pappa. 19. Hade du sett Elisa? — Nej, [det] 2hade \jag 3icke. 20. Hade han fått det goda téet? — Han hade verkligen fått det. 21. Hade jag papperet eller blyertspennan? 22. Hade vi icke varit törstiga? 23. De hade icke sett biet. 24. I haden haft en stor (large) ost. 25. Kära barn, här är mamma. 26. Ar du törstig?

Lektion 5.

A uttalas vanligen med sitt andra ljud (a) framför ett till samma stafvelse hörande (enkelt) r, th, lf, Im, lv (alla med stumt V):

the garden, trädgården. 2

» path, gångstigen. 2

» calf, kalfven.

cheese and a half, en och en half (halfannan) ost.

calm, lugn. 2

half, half (art. sättes efter half). 2 ' 1 . half a cheese, en half ost.

half the cheese, halfva osten. the half (subst.), hälften.

Anm. Framför tvenne r har a sitt fjerde ljud (a) enligt uttals-

4 1 4,1

regeln i 2:dra lekt.: narrow, smal, trång; sparrow, sparf.11

Imperfektum af to be.

4

1 was (a = o), jag var (blef). Was I, var jag?

4

thou wast (a = o), du var. wast thou, var du?

4

he was (a = o), han var. was he, var han?

2

ive, you, they were. were ive, you, they?

2

UO uttalas vanligen som o: 2 2 the spoon, skeden; the groom, stalldrängen, riclknekten.

3

I vissa ord uttalas 00 som u, t. ex. good, god; 2

the book, boken, the stool,) ,, the brook, bäcken. » foot, foten. » foot-stool,) ' ' » wood, veden, skogen. wood, wooden, trä (i sammansättningar).

4 i

of (läs: ov), af. made, gjort; gjord, gjordt. ng i slutet af ord uttalas som i svenskan:

the writing, skrifningen, skriften, the writing-book,

4 4 , 2

» hand, handen. » cop'y-book,

4

the handwriting, handskriften, stilen.

What a, hvilken, | . / (vid ting som kunna räknas, nyttjas i sin-

What, hvilka, j 1 11 10P ^ gularis what a, eljest what).

Personal Pronouns (Personliga pronominer). Subjektsformer. Objektsformer.

I, jag — me, mig.

thou, du — thee, dig.

2

he, han — him, honom. poor, fattig; stackars.

+ 2 2 2 2 she, hon — her, henne. hungry ('läs: hung-gry), hungrig.

, , , , 2 * \ ganska, mvcket; särdeles;

It, den, det - it, den, det. very*] (framför a(jjektiv)>

skrifboken.

2

we, vi — US, oss. little, liten, litet; föga.

i

you, I, ni — yOU, eder (dig), kind, vänlig, god, snäll. • 2 1 they, de — them, dem. the stable, stallet.

to me, åt (för, till) mig (äfven mot mig). 1. What a nice little bird that is! 2. Thou wast a good -child! 3. Had you seen the little brook in the wood? 4. Has Abel got a clean spoon? 5. Sir Hugh had a groom, but he had no use for him. — Indeed! 6. What a good little girl you are! 7. I was sure that 'he 3was 2not in the school-room.

2

* E i detta ord mycket spetsigt, nära i.12

8. The table has had a foot, but the foot is lost. 9. Have the sheep and the calf got into the garden ? — To be sure they have, madam, and the shepherd is there with them,

10. There was a sparrow in that narrow path. — Have you seen it, mamma? — Yes, -Charley 'dear, I have seen it.

11. Wast thou with the groom in the stable? — Yes, papa, I was there with him; he is very kind to me. 12. Was it you who had seen little Lucy? — Xo, sir, it was Jane who had seen her. 13. Alice has got a cage with a very nice bird and a cup in it. — She is very kind to it, I am sure. — To what is she kind? — She is kind to the bird, is she not? 14. This little book is very dear to Charles. lf). Was not Adam a calm man? — To be sure 2he hvas. in. Have they seen us? 17. They have not seen us, but we have seen them. 18. There is half a calf for (åt) you, and a half for me. 19. We were very hungry. 20. They were not very kind to time, poor little child. 21. Were you not thirsty? — Yes, we were. 22. Has Charles a writing-book ? 23. What nice handwriting that is! 24. The kite was made of wood and paper. 25. Is not this a wooden stool? 26. Were they lost in the wood? — Xo, they were not lost. 27. Were you a good girl? — No, I was not. 28. Was she not there with papa? 29. I have got a cup and a half.

1. Yar du i den der vackra trädgården med Amalia och Maria? — Nej, jag var icke der med dem. 2. I skolrummet fans (= der voro) en stor (large) karta, en skrif bok, en stol, ett bord, en pall, en pennknif, en tafla och en griffel. 3. Hvem har tappat denna bok? — Icke jag. 4. Hade vi icke en half ost på bordet? 5. Var det du, som hade sett flugan? 6. Har icke en fogel kommit in i nätet? — Jo visst, min fru, det är en liten sparf, som (that) har kommit dit in (= in der). — Stackars lille sparf, han är hungrig och törstig, är han icke [det]? — Jo, du har rätt, snälla (= kära) Lucia. 7. Behöfde ni icke boken? — Nej,, vi behöfde den icke. — Jag är verkligen ledsen deröfver (= för det)- 8. Hvar var ridknekten. — Han var med oss i stallet. 9. Johanna är en snäll (good) flicka. 10. Ilerr Peter är en lugn man. 11. Yar det du, som hade tappat skeden på gångstigen? 12. Du var (2:a pers. sing.) lugn, var du icke det? 13. Har ni fått mycket té? — - Yi hafva fått en och en half kopp. 14. Var hon icke med oss i skogen? 15. Var jag icke ett godt barn? 16. Snickaren har gjort en stor träpall åt (for) stalldrängen. 17. Jag har skaffat (got) dig en skrifbok. 18. Var

der icke en fisk i bäcken? 19. Voro de icke goda (kind) mot dig? 20. Hvilket trängt rum, detta är! 21. Voren I icke i stallet? 22. Hvilken 2liten 'vacker hand detta är! 23. Snickaren har gjort ett träbord. 24. De hafva sett mig, men icke henne. 25. Hon hade sett honom på (in) gångstigen i skogen. 26. Voro vi icke mycket fattiga? — Vi voro rika, men de voro fattiga. 27. 1 voren mycket snälla mot oss. 28. Var kalfven i stallet?

Nej, [det] 2var 'han icke. 29. Hvilken vacker handstil ni har i den der skrif boken! 30. Detta är en träfot; (len är gjord af trä. 31. Hälften af (= halfva) veden är borta (lost).

Lektion 0.

3 3

Ol och oy uttalas regelbundet som oi (= oj i* svenska ordet

33 _ 3 3

pojke), t. ex. the oil, oljan; the hoy, gossen.

• 33 1

OVI och OW vanligen som ou (= diftongen au. Detta samman-satta ljud betecknas i det följande med en nedvänd båge <—:

hoiv, huru; now, nu; the house, huset; the mouth,* munnen.

i i i

1 uttalas som i framför Id, nd, gn och gli, t. ex. child; kind; i i

the sign (stumt g), tecknet; skylten; right.

Oil är vanligen stumt, när det icke står i början af ett ord: i i the right, rätten. the sight, synen.

2 +

the sum'mer, sommaren. 2

» winter, vintern. 2

» pin, knappnålen, i

» tree, trädet.

a whip (läs h°ipp'), en ridpiska.

4

to be glad, vara glad. 2

still, ännu. 1 2 4

Cecilia, Cecilia. Emellan ett substantiv, uttryckande mått o. d., och det följande ämnesnamnet sättes prepositionen of:

2

a cup of tea, en kopp té; a bit of paper, en bit papper.

+ 2,2 4..2, 2 4,11

Conjunc tive possessive pro nouns. Al» solute poss. pion.

(Förenade poss. pronominer) Sjelfständiga poss. pron.

(Alltid med substantiv.) (Utan substantiv.)

1 1

>Iy, min, mitt, mina. Mille, min, mitt, mina.

. i i

thy, din, ditt, dina. tllilie, din, ditt, dina.

]lis, hans, I llis, hans,

her, hennes, t sin, sitt, sina. liers, hennes, / sin, sitt, sina.

its, dess, J its, dess,)

* Man erinre sig, att th utan prick öfver, här betecknar hårdt läspljud.14

Our, vår, vårt., våra. Olll'S, vår, vårt, våra.

2 2 your, eder, edert, edra (din, dina), yours, eder, edert, edra. i

their (ei = a), deras; sin, sitt, sina. theirs, deras; sin, sitt, sina..

I första och andra personen är possessivet oföränderligt; i tredje pers. rättar det sig, likasom i svenskan, efter egarens kön. De tre formerna af det personliga pronom. i tredje personen motsvara äfven re fi ex i v formerna sin, sitt, sina i svenskan.

I engelskan nyttjas ofta ett. possessivt pronomen, der man i svenskan nyttjar best. artikel, såsom då fråga är om någon kroppsdel, klädespersedel eller dylikt, t. ex.

Charles has lost llis hat, Karl har förlorat hatten (ell. sin hatt).. My dear, käre, kära du.

pretty (e = i), täck, vacker. 2 2 Henry, \

4 2 > Henrik. Harry,) 2 1 2

but, only, endast, blott, bara.

Anm. Only förekommer äfven som adjektiv: i

the only child, enda barnet. 1. Had they got tlieir oil? — No, they had not got theirs. 2. Abel was kind to his sheep, was he not? — You are right, my dear. 3. Is this pear-tree yours? 4. Baby has a tea-spoon iu its mouth ? — No, you are wrong, baby has no spoon; the spoon is there, in the tea-cup. 5. Was not that thimble very thin? (3. Fish is very cheap, is it not? 7. Dear me, how (så) pretty you are in your little hat, my darling! 8. Had the raven indeed a bit of cheese in its mouth? — No, my dear Charles, the raven had no cheese; it is only a fable. 9. I have lost thee my only child! 10. There is a fly. 11. Is it summer now, mamma? — No, '-Henry Jdear, it is still winter. 12. He has made me a sign with his hand. 13. I was with my little boy in the garden:, where was yours then? 14. Are you still hungry? — No, papa, now I am thirsty. 15. Is this pretty book yours, or is it theirsf — It is mine. Hi. Is that our wood? — No, sir, this is my wood. 17. Thine was the child that was lost in the wood, not mine? 18. I am still very glad that I was riirht in this thinef. 19. Has Jane her copy-book? — Yes,.

Dear me! bevara mig! 1, 2

the ra'ven, korpen, i

» fable, fabeln.

. 2

then, då. 2

the darling, älsklingen.15

papa, and Cecilia has hers. 20. A pin is a very nice little thing. 21. They have but this child. 22. Thy son has not very good sight. 23. Was there not a brook in the garden ?

— Yes, in my garden, but not in his. 24. How pretty your whip was! 25. Ours was not so pretty. 26. Are they now in their house ?

1. Hon har icke fått sitt träbord, men mamma har fått sitt. 2. Hafva de sett sitt hus? 3. Hurudan är din trädgård om (in) sommaren? 4. Vårt skolrum är mycket stort (large). 5. Ar din syn ännu god? 6. Då var hon en vacker flicka; nu är hon icke särdeles vacker. 7. Barnet hade en knappnål i munnen. 8. Mamma, är korpen en fogel? — Ja, käre du, korpen är en fogel? 9. Ar du snäll, min gosse? — Ja, pappa, jag är snäll, men Maria är icke snäll mot mig. 10. Hvad gläder du dig åt {= af hvad är du glad), min käre gosse? — Jag gläder mig icke åt någonting (= är glad af ingenting). 11. Blef ditt barn borttappadt i skogen?

— Icke mitt, utan ditt. 12. Det var min älskling, mitt enda barn. 13. Lille Henrik har fått hälften af min ost. -—

Då liar han fått en half ost. 14. Cecilia var ett mycket snällt (=:godt) barn. 15. Hvilken god olja detta är! 16. Han har ännu skeden i munnen. 17. Ar det vinter eller sommar nu? 18. Det fans en sjö i skogen och ett nät i sjön. 19. Fans (plur.) det iöke en fisk och en fluga i nätet? — En fisk -var Mer, men ingen fluga. 20. Hvem hade sett henne? 21. De hade sett hennes träd. 22. Hade vårt barn en pappershatt? -—. Nej, icke vårt, men deras hade en pappershatt. 23. Hade vi rätt? — Nej, I haden orätt. 24. Bevara mig, hvad (how) 2lillen 3är 'hungrig!

Jag är mycket glad deröfver (= Hf det). 25. Har ni icke en liten bit papper? 26. Hvilken 2liten 'vacker mun den flickan har! 27. Det fins bara en liten gosse i huset. 28. Har ridknekteu en piska? 29. Johanna har sin synål, men hon har ingen knappnål.

30. Har Jakob ännu sin goda ost? — Ja, [det] 2har Mian.

31. Ar det du, min älskling? -— Ja, mamma, det är jag, din lilla flicka. 32. Har du sett att snickaren har fått en skylt på sitt hus? — Nej, minsann! 33. Var det icke en af hennes fabler (— en fabel af hennes)? 34. Johan har förlorat sin hatt.

Lektion 7.

. . 5 2 4

A uttalas med sitt femte ljud (a, mellan a och a) framför ft, nce, nt, sk, sp, ss, st:

5 5

after, efter; France, Frankrike;

5 5

plant, planta, växt; ask, fråga; bedja, begära.

5 5 5

clasp), knäppa (ihop); glass, glas; last, sist.2 *r

never, aldrig.

2 , *

Mr. N. (läs: mis ter), herr N. 2

Mrs. N. (läs: mis'sis), fru X. 2 2

mistress (fru), matmor; lärarinna. (Som titel viel namn alltid Mrs.)

2

miss, fröken, mamsell. 2 2

the Misses N., fröknarne X.

(Titlar, åtföljda af namn, skrifvas med stor begynnelsebokstaf.)

5

master,** mästare, herre, husbonde; lärare; magister.

the school-mistress, (skol-)lärarin-i

sold, sålt; såld, såldt. [nan. the bed-room, sängkammaren.

• i . . i .

these, dessa, de här. those, de der.

I alla yerb har presens ind. l:a pers. sing, och hela pluralen, äfvensom imperativen samma form som infinitiven, t. ex. Inf. To plant, plantera, sätta; Imp er at. Plant, plantera, sätt!

Presens indik. . // plant, jag planterar; sätter. _ twe plant, vi plantera. = 'thou plantést^, du planterar. - \!J0U plant, I planteren. m (he plants, han planterar. - (they plant, de plantera.

Undantag: To be, vara, som i l:a pers. pres. ind. har aili

2

och i pluralis: arej imperativen är dock regelbunden: be, var!

Presens indik. 2:a pers. sing, bildas regelbundet genom tillägg af est (eller st, om infinitiven slutar på e).

Presens indik. 3:e pers. sing, ändas regelbundet på S.'

I mp e r f e k t um. [/" planté, jag planterade. [ive plantéd, vi planterade.

.5 [thou plants dst, du planterade. J \you plant? d, I planteraden. \he plantéd, han planterade. \they plantéd, de planterade. Imperfektnm indik. bildar regelbundet sina ändelser i l:a och 3:e pers. sing, och hela pluralen genom tillägg af ed (eller d, om infinitiven slutar på e) samt 2:a pers. singularis genom tillägg af edst, (eller dst, om inf. slutar på e).

Anm. Uti verbaländelserna est och edst är e alltid hörbart.

* th mellan 2 vokaler räknas till senare stafvelsen, om den föregående vokalen är lång, eljest till första stafvelsen: fa-tker, moth-er etc.

** Med åtföljande dopnamn nyttjas detta ord ofta som benämning på unsra gossar, och motsvarar då det svenska uttrycket »lille eller unge herr...

*** Denna pers. ändades fordom på th, hvilket numera blott förekommer i bibeln och i skaldespråket.

5

the grass, gräset. 2 -!»

» fa'ther, * fadern.

» moth'er,* modern.

» broth'er, * brodern. 2 +

» sister, systern. » son, sonen.

3 •*

» daughter (gli stumt), dottern.

4 1

» cofee, kaffet, i

» wine, vinet. 2

» bed, bädden, sängen.

4 2

angry (with), vred, ond (på).

2 *T"

ever, nåsronsin.17

Part. perf. planted, planterat; planterad, planteradt. Participiuin perfektum, som alltid är lika med- supinum, bildas regelbundet genom tillägg af ändelsen ed (eller cl).

Anm. Uti böjningsändelsen ed (impf. o. p. perf.) blir e hörbart, endast när stammen slutar på d eller t, eljest är detta e stumt: I asked. jag frågade: asked, frågat; I clasped, jag knäppte; clasped, knäppt.

1 1 I ^

Singularis (Singular). Pluralis (Plural).

the hat, hatten. the hats, hattarne. 2

» roof, taket (på ett hus). » roo/S, taken.

a pa rent, en far el. mor. » parents, föräldrarne.

Substantivelis pluralis bildas i allmänhet medelst tillägg af S till singularis.

Anm. Om ett ord slutar på stumt e, föregånget af c. g, s (eller e),

3

så blir detta e hörbart framfor böjningsändelsen s, t. ex. the horse,

3,2. " .2.

hästen; the hor ses, * hästarne; the house, the houses:** to use, bruka, . 2 . 2 nyttja — he uses. I andra fall förblifver det stumt: the shoe, skon; the 2 • .1 shoes, skorna: the lake, the lakes; the table, the tables; to take, taga; he takes.

Böjningsändelsen S uttalas lent, såvida den ej står efter något af de hårda konsonantljuden f, k, p, t (samt hårdt th).

Jemför the shoes, the rooms med the roofs, the lakes, lie asks, the cups, the kites.

Anm. Då s lägges till ett substantiv, som slutar på hårdt th efter långt vokalljud. få stundom både s och th lent uttal, jfr t. ex.

the mouth — the mouths: the path — the paths 2

med: the smith, smeden — the smiths, smederna. 1. Am I thy darling, mother? — Yes, thou art my darling, my only child. 2. I clasped my hands. 3. Ask Mr. Pitt where your father is. 4. Had the horse lost its shoe? — Yes, it had. 5. My brother has got a glass of wine. 6. Miss Cecilia has been in France. 7. The sons and daughters are very dear to their parents. 8. Are your father and mother rich? — No, sir, they are not very rich. 9. Pie asks my sister for (0mj a cup of coffee. 10. Grass is good for our horses, and it is very cheap. 11. Are the Misses Braddon (läs: brad'don) in their bed-rooms? — No, they are not; they are in the garden. — They plant trees there. 12. What have you got in those cups? — I have

* Då ändeisens e blir hörbart, får ordet således i plur. en stafvelse mera än i sing.: hor—ses, hon—ses, etc.

** Märk, att i detta ord blifva begge s lena i pluralis. Löfving: Engelsk Elementarbok. 218

got nothing in them. 13. Alice, have you had my needles?

No, mamma; it is Jane who has had your things. 14. Thou plantest a citron-tree. 15. Master David has planted these pear-trees. 16. I, thy parent, am glad to have thee lor (till) my child. 17. Dear me, how rich you are, Master Harry! — There you are wrong; I have not got very much. 18. Were your masters ever angry with you? — No, they never were angry with me. 19. What are you after (Hvad har du för dig), Charley? 20. Was there nothing in that hole? — These snakes were there. 21. Never be the last, inv dear bov! 22. They ask Mrs. B. who has sold her house for her. 23. These houses have no roofs. 24. Have your horses no shoes? 25. Thou askedst me who was there.

26. We planted a nice little tree, but you never plant trees.

27. What pretty little mouths your daughters have! 28. You asked him who uses these books. 29. The groom takes the horse-shoes from the smiths. 30. Plant those plants, but not in the paths.

1. Hafva de der små flickorna ingen fader, ingen moder?

Nej, fröken, de hafva förlorat sina föräldrar. 2. Smeden hade ett glas i handen. 3. Han har sålt sina växter billigt. 4. Käre Richard, var snäll mot din lilla syster! 5. [Unga] herr Henrik är hos sina hästar i stallet. 6. Hvar är hästskon? — Den ligger (= är) på den lilla gångstigen i skogen. 7. Hvem var efter mig i sängkammaren? 8. Modern frågade sin dotter, hvar hon hade varit. 9. Det tinnes stolar och pallar i våra rum. 10. Gossar, hvad hafven I för er? 11. Vi hafva tappat våra skor i sjön. 12. Henoch fru Braddon äro här med sina söner. 13. Vin är icke bra (good) för min son. 14. Hvem satte de der träden? — Du (2 pers. sing.) satte dem. 15. Vår lärare frågade oss hvem [som] hade sett honom knäppa [ihop] händerna. 16. Hennes döttrar äro ledsna, ty (for) de hafva inga synålar. — Verkligen! 17. Huru mycket kaffe har du fått? — Jag har fått endast en half kopp. 18. Har din matmor någonsin varit i Frankrike? — Ja visst, hon var der med sin far. 19. Der äro dina fingerborgar, min kära syster. — Du har rätt, snälla (— käre) Kalle, der 2äro Me, men hvar äro mina skrifböcker? — De ligga i vaggan i sängkammaren. 20. Voro mina bröder här? — Icke dina, utan mina. 21. Var du någonsin ond på mig? — Nej, käre du, jag -var]aldrig ond på dig. 22. Nu 2har Miou förlorat sitt sista barn. 23. Karl har sålt sin häst. 24. Fins det intet gräs i trädgården? 25. Fröken Maria ligger (= är) ännu i sin säng; men hon ber att få (to ask fori sitt kaffe. 26. De sista träden i trädgården äro citronträd. 27. Petrus och Johannes voro då med sin mästare.

28. Fins det mycket gräs i edra trädgårdar? 29. Fråga dina19

bröder, hvar våra sängar äro. — Dessa äro våra. 30. Hvilka vackra tak de der husen hafva! Hvem liar gjort dem? 31. Jag-sätter dessa plantor. 32. Hon frågade hvem [som] har fått skon. 33. Du har [ju] satt ett citronträd, icke sant? 34. Vår stalldräng -nyttjar 'aldrig sin piska. 35. Du sätter ingenting; sätt dessa små träd! 36. Fröknarne Wilson äro mycket täcka.

Lektion S.

i

Ai, ay, ei och ey uttalas vanligen som a, t. ex. day, dag;

hay, hö; vain, fåfäng; in vain, fåfängt, förgäfves; veil, slöja, flor;

1 2

grey, grå; prey, rof; i obetonade stafvelser som kort e ell. i:

+ 4 , 2 money,* penningar; captain, kapten.

i _ i

ey uttalas som e uti key, nyckel.

Ändelsen OUr uttalas som nr: the col'our, färgen.

De engelska substantiven hafva inga särskilda kasusändelser utom för genitiven. Denne utmärkes i singularis genom

4 4,11

tillägg af 's** (på engelska: apostrophe s); i pluralis lägges blott apostrofen till nominativens s: ***

2 , 1 4 . 14 Singularis (Sin gular). Pluralis (Plural).

Nom. the hoy, gossen. the hoys, gossarne.

Gen. » hoy's, gossens. » hoys', gossarnes.

3

Nom. » hor se, hästen. » horses, hästarne.

3 2.

Gen. » horse's, hästens. » horses', hästarnes.

Anm. De substantiv, som i nom. sing, sluta på ett hväsljud, få i genit. antingen 's eller endast t. ex. Charles's (= ses), Charles, Karls.

Utom denna genitivform, den s. k. sachsiska, finnes äfven en annan, den s. k. franska, hvilken bildas genom att sätta prepositionen of framför det ord, som uttrycker egaren.

Begge dessa genitivformer nyttjas omvexlande om lefvande varelser. Om saker nyttjas helst den franska. Denna begagnas i muntlig framställning ofta till undvikande af tvetydighet: The sisters' look, systrarnes bok, låter t. ex. lika med the sister's book, systerns bok. The book of the sisters kan deremot icke missförstås.

Adjektiv, som användas substantiviskt, bilda sin genitiv med of, men få icke pluralistecken. Ett sådant substantiviskt användande af adjektivet förekommer:

* Detta ord är alltid singularis i engelskan, likasom motsvarande ord i franskan och tyskan.

** Uttalas lent, utom i de fall, som äro uppräknade i lekt. 7.

*** Om genitivbildningen hos sådana ord, som ej sluta på s i nom. plur., talas i lekt. 25.20

1) när egenskapen framställes abstrakt: the good, det goda;

2) när ett substantiv är underförstådt. Detta eger i engelskan rum blott i pluralis; i singularis måste substantivet utsättas, t. ex.:

the poor man, den fattige. the poor, de fattige.

» » man f, clen fattiges. of the poor, de fattiges.

4 I

Anm. Adjektiven black, svart, och ichite, hvit, kunna användas sub-stantiviskt både i singularis och pluralis, i betydelsen neger och hvit in un. och få då pluraländelsen s:

11 ie black, den svarte (mannen). the blacks, de svarta. » ichite, den hvite (mannen). » ichiteS, üe hvita.

2,1 33 1

yel'low, gul. the voice, rösten. to buy (uy = i) köpa.

4

brown, brun. » doll, dockan. » sell, sälja.

1 -4

green, grön. he has cut off..., han har huggit (skurit) af...

2 4*3

the head,hufvudet, from, från, af. for, ty.

Alla från nomina propria härledda substantiv och adjektiv

4 2 t 4 4 2 ,2 4

skrifvas i engelskan ined stor bokstaf: America, Amerika: American, amerikansk.

Adjektiv, härledda af länders namn, begagnas ofta oförändrade som substantiv och få såsom sådana genitiv- och pluralisändelse: the American, amerikanaren; the American's; the Americans.

On a winter's day, on a winter day, [på] en vinterdag.

1. AY as not the bird of a grey colour? 2. I have seen this wood on a line summer's day. 3. Where is the veil of my sister's mistress? — Ask your brother. 4. Have you got it? — Yes, I have. 5. Mary's mother has a very line voice. 6. Your daughters have been here; the captain's little boys have seen them. 7. There are no spoons in the

tea-cups. 8. Alice's hands are very nice and white. 9. Mr. Brown's son was a very rich man. 10. Charles's father is very sorrv, for he has

J J J '

lost his green garden-chairs. — AYhere are they? — They are in the little lake in the wood. 11. Has Peter lost his keys?

— Xo, it was yours that were lost. 12. Our Grev horse

^ O J

was the prey of that brown bear. 13. Grass is green and hav is yellow. 14. Poor Charley has cut his foot. 15. Have the poor no shoes? 10. Have you seen those black snakes?

— Xo, I have not. 17. The blacks have cut the trees of these woods. — Xo, you are wrong; the whites have cut then?? 18. Were you ever in America? 19. I buy my things very cheap. 20. Who has cut off the'head of Cecilia's doll?21

21. Was not the colour of the citron yellow? 22. Are the daughters of the poor never vain? 23. What a fine day we have! 24. Are not the houses of these Americans sold? 25. Those American girls have very pretty hands. 26. There was a poor man who had an only sheep. 27. We have got much money. 28. There is no good in him. 29. Captain G. sells his horses to an American; take them from him.

1. De der amerikanarne sälja vackra dockor. 2. Hästarnes hö är godt. 3. Hvilken vacker dag, detta är! 4. Hvem har tappat Karls böcker i skogen? — Icke jag. 5. Dessa flickors händer äro mycket vackra. G. Mina bröders stolar äro i Jakobs sängkammare. 7. Ar Johannas lärare i hennes föräldrars trädgård? — Icke i deras, utan i vår. 8. Hade Lucia sina foglar i en bur? — Ja, [det] 2hade 'hon. 9. De hafva huggit (+ af) hufvudet af den stackars mannen. 10. Johans syster begärde mycket penningar af de rike för (for) de fattige. — Deri gjorde hon (— der hon var) rätt. 11. Kaptenens bror har tappat sina skor i den lilla bäcken i skogen, och nu 2frågar 'han oss hvar de äro. 12. Min far köper sitt hö billigt och säljer det dyrt. 13. De hvita i Amerika äro icke goda (hind) mot (to) de svarta derstädes (= der). 14. Fru Bruns gosse köper sina hästar af snickarens son. — Då 2äro xde af trä, icke sant? — Jo visst. 15. Fröken B. har en täck röst, men hennes systrar hafva ingen röst. 16. Amalias docka ligger (= är) i lillans vagga. 17. Den är gjord i Frankrike. — Verkligen! 18. Min stackars systers gröna slöja blef den der mannens rof. — Det var förgäfves, att jag begärde penningar af honom för den samma (= den). 19. Burens färg var grön. 20. Hvar är nu den fattiges rätt? 21. De rikes döttrar äro fåfänga. 22. De der amerikanske kaptenerna äro mycket glada. 23. Skogens träd äro ännu gröna. 24. Hästens sko är tappad. 25. Äro icke sparfvarne glada på vackra vinterdagar? 26. Gult och grått äro icke särdeles vackra färger. 27. Det goda som (that) fans (= var) hos (in) honom, 2är hm förloradt. 28. Karl har förlorat hufvudet. 29. 2x\merikanarens stalldrängs 'nycklar blefvo tappade i sjön.

Lektion 9.

k 3

A har sitt tredje ljud (a) i betonade stafvelser, när det står framför le, Id, Ik, II, Is, It samt emellan iv och r eller qii och r:

3 , + 3

a fal con (1 stumt), en falk. to cail, kalla, ropa (på), salt, salt.

3 3 3

to scald, skålla. » call 011, helsa på. warm, varm.

3 3 •>

» walk (1 stumt), gå, vandra, the salt, saltet. false, falsk.

Q åtföljes alltid af u; qu uttalas som kw (= ko):

3 , +

the qiiar ter, fjerdedelen, qvarteret, qvarten.22

3 3

all, allt, alla; hela (i sammansättningar: at).

Best. artikeln står efter all: all the money, alla penningarne. all day, all the day,

3

the walk, gången, vandringen, al'ways, alltid.

to take a walk, spatsera, göra en spatsergång (promenad).

3 3

AW uttalas alltid som a: the lawn, gräsplanen.

3 2

All uttalas oftast som a, dock i många ord som a:

to came, förorsaka; komma att; the cause, orsaken, saken.

3 2

to pause, stanna, tystna. to laugh (gh = f), skratta.

3,-5- ' 1 2

a sau cer, ett téfat. the aunt, fastern, mostern.

i

to scold, banna.

4 +

to answer (stumt w), svara. an answer, ett svar.

3 "7*

the loater, vattnet.

to water, vattna.

an uncle, en farbror, morbror.

4

at, vid; på; hos; i. i

to play. leka; the play, leken.

o

when, när, då.

1 answered, jag svarade.

2

if, om, ifall, i •

to please, behaga.

please, (imperat.), \ om ni behaga

if you please, (var g0('-i

by, vid, bredvid; nära. ivell, bra, godt; nåväl. to be at play, leka, vara inbegripen i lek. now'-a-days, * nu för tiden.

1 4 1 y 2

why, hvarför? (hvi?), ago', för — sedan, one (= wun), en, ett (betonadt).

Dessa obestämda pronominer (som motsvara partitivartikeln och pron en i franskan) förekomma ofta i engelska satser, utan att motsvaras af något särskildt ord i svenskan:

Have you any spoons'. Har ni skedar? Yes, / have SOlUe, ja, det har jag, el. ja, jag har några.

Any är mera obestämdt än some; det användes oftast i frågande och alltid i nekande satser; då det någon gång användes i jakande påståendesatser, har det betydelsen något ('hvilket) som helst. Some nyttjas i jakande påst. satser; men det kan äfven förekomma i frågesatser, när den frågande afser någon viss del af ett ämne (eller antal föremål). De nyttjas såväl med som utan subst.

* Sammansättningar med partiklar och substantiv förenas medelst

bind' streck.

3 t i

al'so 2

too

äfven, också.

hela dagen.

the way, vägen, sättet, viset. in that way, på det sättet.

o 2

an y (a = e), some.

någon, något (litet), några.

not any,

icke ngn (några), ingen, inga.23

Följande sammansättningar nyttjas sjelfständigt (utan substantiv) :

anything, something,

anybody,

2

any one (=wun), som ebody,

o

some one (= wun), not anybody, no body, no one, not any one,

någon, ingen.

Anm. Sammansättningarne med body och one kunna antaga geni-tivändelse: anybody's, any one's, någons.

to ask anybody for anything, ^ bedja någon om något, begära

to ask anything of (from) anybody,) något af någon.

to ask anybody anything,

to make, göra; to thank, tacka; thank you, jag tackar er; tack.

4 2 2 4

England (E = i), England. English (E = i), engelsk. hot, het.

not at all, icke alls. in English, på engelska.

nowhere (not anywhere) at all, alls ingenstädes, icke någonstädes alls.

1. Were there still any girls to be seen in the school?

— No, there were none. 2. Please, take these veils from me.

3. Is anybody hungry? — Nobody in my house is hungry.

4. Dear me! how angry you are! 5. My daughters have been in their bed-room all dav. 6. I make no shoes now-a-davs, now I am so rich. 7. You make me (kommer mig att) laugh. 8. Have you got anybody's (any one's) money? — No, I have but mine. 9. On all line days Miss B. takes a walk. 10. Amelia, here is something nice for you. 11. Have you got any oil? — Yes, sir, 1 have got (skaffat) you some American oil in this ladle. 12. Some days ago I asked some money of my father's brothers. 13. Father's and mother's brother we call uncle in English. — Thank you, madam. 14. Is there not anything good in that glass? 15. 1 have got no water all the way. 16. When was the English girl here? 17. Are there any black snakes in these woods?

— I have not seen any at all. 18. I never in my life was angry with anybody. 19. Girls always have pretty little hands, have they not, mother? 20. Somebody's (some one's) horse has lost its shoe in our garden. — But nobody's

något, någonting.

not anything, nothing,

ingenting, intet.

(endast oni personer).

none

(både om personer och saker),

ingen,

intet,

inga.

fråga ngn något.

to ask for anybody,

fråga efter ngn.24

(no one's) horse has been there, I am sure. 21. Is there anybody in this house who sells cheap? 22. My uncle's groom has lost his life in England. 23. Now-a-days coffee is cheap. 24. Is there not any money on the table? 25. Call my parents, if you please. — I have called them. 26. Take any pears you please. 27. Some of you have been false to me, and to my brothers also. 28. I have got a quarter of a cup of salt. 29. Take any way you please. 30. Are you warm, little boys? — 2so, sir. — Why not? — Your schoolroom is warm, I am sure. 31. Lucy asked her master: »What is a falcon?» — »A falcon is a bird», he answered.* 32. What caused you to pause in that way? — Nothing at all. 33. The boys are at play on the lawn. 34. Aunt Brown has got no saucer for her tea-cup. 35. I scalded my hands with the hot water. 36. The school-master scolded the boys who had watered the horses at the brook. 37. They had not been anywhere at all, I am sure. 38. Have you not

„ " J

seen anybody walk by the lake? Please, answer when I ask you anything. 39. You called on your sister; why have you not called on me too? are you not well? — No, I am not, and that is the cause. 40. I have but one child. 41. He asks for me. 42. Who asks me for some paper?

1. Moders syster 2kalla 'vi moster. 2. Ar der någon i min trädgård? — Ingen är der. — Fins der 2alls 'ingen? 3. Någon liar skurit [sönder] gossarnes päron. 4. Mamma, hvem har gjort Marias bord? — Herr Brun, snickaren, har gjort det. — Ar det af trä? — Ja, det är det (== det är). — Var det billigt?

Nej, alia snickare äro dyra. 5. Den svarta hästen har fått sitt hö, icke sant? — Jo, käre du, alla våra hästar hafva fått sitt hö. 6. Hon ropar [på] sin faster. 7. Någon begärde någonting af mig. 8. Fins det icke någon i rummet? 9. Lek, om och när du behagar. 10. När voren I uti England? 11. Jag har icke fått något svar från dem. 12. [För] några dagar sedan -hade Jvi (4- några) mycket goda päron i vår trädgård; nu '-hafva 'vi fått mycket penningar för dem. 13. Här är litet (;= något) penningar åt (for) dig. — Tack! — Det är ingenting alls att tacka för. 14. Der ligger (— är) det gula husets nyckel, som (which) ni frågade efter. —Jag tackar er, min herre. 15. De komma (make) oss [att] skratta. 16. Då 4tystnade Men 2falske 3brodern. 17. Skolmästaren bannade skolgossarne hela dagen. 18. Hon är en dotter af min farbror. 19

* I engelskan bibehålles den raka ordföljden i en hufvudsats, som kommer efter sin bisats.Hvar äro téfaten och skedarne. — Fråga din moster, om hon har dem. 20. Lucia har sett hvita falkar. 21. Jag 2köper 'alltid mina saker mycket billigt. — Ni ?säljer 3dem 'äfven 4billigt, [derom] -är 'jag 3siiker. 22. Ilcla dagen -har 'jag begärt penningar af henne för mina synålar, men det liar varit alldeles (all) förgäfves. 23. Hvad var orsaken till (= af) detta svar?—Der fans •'alls 'ingen 2orsak. 24. Har ni några engelska hattar? — Nej, fröken, jag har inga; jag har 3alls 'inga 2hattar. — Hvarför icke [det]? 25. Var god [och] svara er morbror, när han begär något af er. 2G. Alla (= på alla) vackra sommardagar '-spatserar ' jag på gräsplanen vid (by) den lilla sjön. 27. Fins det något i de der kopparne? — Ja, der är någonting brunt. — I)å -är biet kaffe. — Godt, då -tar 'jag en kopp. — Och jag äfven. 28. Var det du,- som skållade den stackars flickans fot med det varma (= heta) vattnet? 29. Ar salt billigt nu för tiden? — Ja, kära du, salt har alltid varit billigt. 30. Detta vatten är salt. 31. Han tar endast ett fjerdedels glas vin. 32. Tag hvilken (— någon i väg ni behagar. 33. På det sättet 2har Mian fått mycket penningar. 34. Ar du mycket varm nu? — Icke alls. 35. Har ni 3alls 'ingenting 2vackert? 36. De gå ingenstädes alls. 37. Hvad kom dem att gå hela dagen i skogen? 38. Var god [och] helsa på mig, men tag ingen med er. 39. Har du sett mig taga någons penningar? 40. Hon har blott en knappnål. 41. Hon svarade mycket bra på engelska. 42. Jag har 4alls 'icke 2varit Någonstädes. 43 Mår (= är) du icke bra?

Lektion 10.

1 1 K

le uttalas regelbundet som e: the field, fältet; believe, tro.

lii

Uti enstafviga ord låter ie dock oftast som i: die, dö; lie, ligga.

Ord, som sluta på y med föregående konsonant, förbyta detta y till ie framför alla böjningsändelser, undantagandes sådana som börja med i, samt geniti vändel sen ('s).

1 1, 1 i2

to reply', svara, genmäla — thou repliest, du svarar;

1 l • 1 i he replies, han svarar — replied, svarade; svarat.

1 1, 1 a reply', ett svar, genmäle — the replies, svaren.

1 J •

a cry, ett skrik, ett rop — the cries, skriken, ropen.

i . . the fly, flugan; the flies, flugorna; men: the fly's, flugans.

Anm. Ie får i dessa ändelser samma uttal, som om v bibehållits, undantagandes 2:dra pers. sing, af pres. och imperf., der e höres särskildt.

To cry, gråta; skrika.

Presens. Imperfektum.

i

/ cry, jag gråter; skriker. I cried, jag gret; skrek.

i2 i2 thou criest. thou criedst.26

i

he cries. he cried.

ice, you, they cry. we, you, they erie'/.

Part. perf. (ocli sup in.) cried, gråtit; skrikit.

Om y föregås af vokal, bibehålles det oförändradt, t. ex. hoy, boys; day, clays;

To obey' (ey = a), lyda.

Presens. Imperfektum.

I obey, jag lyder. / obeyed, jag lydde.

2 2 thou obey est. thou obeyeclst.

he obeys. lie obeyed.

ice, you, they obey. we, you, they obeyed.

i i i i

Undantag: to say, säga; to pay, betala; to lay, lägga; to stay,

• j 3 1 •

stanna, hvilka uti imperf. och part. perf. heta Said (ai - e), paid, i i i laid, staid (eller: stayed).

i

To say, säga.

Presens. Imperfektum.

1 2 f say, jag säger. [said (ai = e), jag sade.

1*2 2 thou sayest. thou saidst (ai = e).

2 2 he says (ay = e). he said (ai = e).

1 2 we, you, they say. we, you, they Said (ai = e).

2

Part. perf. (ocli supin.) Said (ai = e), sagt; sagd.

To stay, stanna, dröja — I stay, jag stannar — I stayed (staid) — I have stayed (staid).

2-2 2 o 2

Participium presens (Present participleJ bildas i alla

verb genom tillägg af ändelsen ing till infinitiven, t. ex. i i 2 2 to cry — crying, gråtande; to sing; sjunga — sing 111 g ; to drink.

i i # dricka drinking; to be — be illg; to sleep, sofva — sleeping;

to say — ,say'ing; to obey — obeying.

Stumt e bortfaller framför vokal i sk böjningsändelse: to have

-r + 1 1 #

having; to come, komma — com'illg; to write, skrifva —writing;

1 1 .

undantagandes ord på ee: to see — seeing.

* Böjda och härledda ord bibehålla i allmänhet stamordets uttal och accent; stamordets g blir följaktligen här ej lent framför ändeisens i.

** Vid stafvelsedelning skiljes vokalisk böjnings- eller härledniugs-ändelse från stammen, t. ex. sing-ing, call-ed.

27

Verb, som uti infin. ändas på ie, förbyta denna ändelse till

i i y framför böjningsändelsen ing: to lie, ljuga; ligga — lying, lju-

j i gande; liggande; to (lie, dö — dy ing.

Part. pres. nyttjas i engelskan (likasom i franskan) i många fall, der man i svenskan begagnar en bisats, t. ex.

Seeing (having seen) my brother in the garden, I called him, då jag såg (hade sett) min bror i trädgården, ropade jag på honom.

Egendomligt för engelskan är: 1) omskrifningen med to be och bufvudverbets part, pres., hvilken nyttjas i alla tempora att beteckna en handling (ett tillstånd; såsom pågående, t. ex.

Are you writing, skrifver du? I was writing, jag skref;

2) auvändandet af part. presens såsom verbal-substantiv i st. f. en infinitiv eller en med konjunktionen att inledd sats. I sistnämnda fall utbytes verbets personliga pronomen mot det motsvarande p o s-sessiva, eller, om verbet har ett substantiv till subjekt, sättes detta i genitivform, t. ex.

Your) 1 ,, , , att ni

The Child's / sleePinS aU day ls not V°od> att barnet hela dagen är icke bra.

1.2 12 easy, lätt; beqväm, the arm, armen.

o -—.

to sit, sitta, down, ned.

a lie, en lögn, osanning, i

to dine, äta middag, i

the dining-room, matsalen. 2

» dinner, middagen. 2

to fetch, hemta.

3

» cook (oo = u), koka, steka.

cooking (oo = u), matlagning. 2 --i-

the hunger (= hung-ger), hungern. 2 •

without, utan. + t:

the thirst, törsten.

a brother of mine, 1 en af mina

one of my brothers j bröder, i

cold, kall; the cold, kölden; to be cold, frysa; / am cold, jag fryser.

Dativen uttryckes medelst prepositionen to och objektsformen: prepositionen utelemnas dock ofta * Ackusativen står före en dativ med utsatt to, men efter en dativ med ute lemnadt to; dock står pron. it såsom ackusativobjekt alltid före dativobjektet:

* Efter to say m. fl. i synnerhet intransitiva verb. måste prep. to alltid utsättas framför dativobjektet.

• sofver

an easy-chair, an arm-chair,

• en länstol.

the sitting-room, † hvardagsrummet, » pir lour, \ mottagningsr:et. 2 ,+

to en ter, inträda, komma in.

to enter a room, inträda i ett rum. 1 2

the entering, inträdet.

2 4

to understand', förstå, i

the understan'ding, förståndet, i

to eat, äta. — 2

» give, gifva.

2 3 3 ,

» employ , använda, i

olcl, gammal.

2 1 -J*

the shoe-maker, skomakaren.28

Give the child \

to ni e

give lite the child, give 1110 him. give it llie.

give him /

give it tO 1110

1. My sister's bird was dying of hunger and thirst in its green ca^e. 2. At my mother's entering the bed-room, I was

crying in my bed. 3. Please, fetch my shoes from (hos) the shoe-maker's. 4. Is not Mr. White a very rich man? - Not very. 5. I thank you for giving me these pretty shoes.

6. This is my father's handwriting, and that is my brother's.

7. My daughters understand cooking very well. 8. He is a brother of my master. 9. Thou say est nothing, I believe. 10. Who is cold. — Old David is cold. — Then give him something warm to drink. 11. They dined without me. 12. There my aunt comes (is coming) to fetch me. 13. She entered the sitting-room without my seeing it. 14. She said she had stayed with her uncle on the way. 15. Pie believed there was no grass at all in my fields, but there he was wrong. 16. An uncle of mine was lying there. 17. There was a bird singing in that pear-tree. 18. Miss B. cried very much; she had lost her dear parents. 19. Have you got. a cup of coffee? — No, but I have got a glass of wine. 20. Well, are you there, Mr. Bear? — You have not been staying here all the day, I am sure. 21. Always scolding a child is not good. 22. There is a snake sleeping; in the grass. 23. Being very hungry, we cried. 24.

~ O u - O .. 7

Thou criest, but they never cry. 25. You were eating, drinking, and sleeping in your sister's house (at your sister's), without paying her anything for it. 2(5. Amy's poor mother has got only some salt fish for dinner, so you see she has no use for your salt. 27. Who believes his lies? 28. What a cry that was! 29. The boys are playing with their kites on the lawn, why not in the large field? 30. Thou liest (or: art lying) when thou sayest that thou always art obeying thy parents; thou never in thy life obeyedst them. 31. What a false boy thou art! 32. What replies are those? 33. Your staying in the garden, after (sedan) your mother called you, was not right. 34. I replied nothing, having nothing to say (or: not having anything to say). 35. Stay in the parlour, if you please. 36. My brother always cries29

when he is very angry. 37. Is he always obeying his masters? 38. She paid him all the money she had, but he said to me he had got nothing from her. 39. Who is buying these books? 40. Miss 11. sits in that old, yellow easy-chair. 41. She employed our wooden table when she was writing to her parents. 42. Thou sleepest in thy uncle's dining-room.

43. Employ your understanding and your arms, my dear girls.

44. She says there is no dinner cooked, and we say so too.

45. Thou saidst that all flies died when eating of this. 4(3. They laid down their maps on the table; there they al-wavs use to lay them. 47. Sleep well, little Jane!

1. Han 2använder 'alltid mina böcker. 2. Hvad har ni i den der koppen? — Bara litet (— något) varmt vatten. 3. Maria '-svarar 'alltid på det sättet, när hennes faster bannar (omskr. m. part. pres.) henne. 4. Henrik lydde sina föräldrar och stannade i matsalen. 5. Gif mig något att äta; jag är så hungrig. 6. En af mina mostrar kokade middagen. 7. Din far är döende. 8. Der 2kommer (omskr. m. part. pr.) 'din son. 9. Maria bad sin bror om några goda päron. 10. De 2dogo 'alla 3af köld, och vi lade dem vid sjön. 11. Hade icke -Karls ^farbrors 'häst tappat sina skor i skogen? 12. Hvem gråter (omskr. m. part, pres.) i hvardagsrummet? 13. Fogeln tystnade vid hennes inträde i mottagningsrummet. 14. Lillan spatserade (omskr. m. part, pres.) på (in) gångstigen med dockan i handen. 15. Var .god [och] gif mig litet (= något) salt. 16. Den stackars gamle mannen låg (omskr. m. part, pres.) i sin säng, döende af hunger och törst. 17. Flickorna sjöngo (omskr. m. part. pres.) ocli lekte i skolrummet. 18. Nåväl, käre Kalle, der är min häst; 2sälj 3mig 'nu 4din, om du behagar. 19. Du är en mycket falsk man, Richard, säger hans moder gråtande. 20. Detta är intet vänligt svar åt din systers son, gamle Jakob. 21. Johanna 2änvände 'alltid sina penningar på (in) ett godt sätt. 22. Vår lärare, som sitter viel (hy) den varma ugnen, är varm, men vi, stackars skolgossar, frysa mycket. 23. Bra svaradt, min gosse! 24. Hvilka sköna (fine) dagar vi hade, när jag var hos dig! 25. Du köper saker utan att betala (part. pres. + för) dem, det (that) är ej bra (good). 26. Min stackars syster trodde hans lögner. 27. Hon sade ingenting åt mig, hon endast gret. 28. [För] några daskar sedan 2begärde 'jag

litet penningar af min herres döttrar. 29. Min syster Amys skomakare har ett mycket godt förstånd. 30. Hvad 2är detta (plur.) för 'skrik (plur.)? 31. Det var ingen lögn, när jag sade [att] jag hade skrifvit (= hade varit skrifvande) hela dligen. 32. Sof godt, lille Johan! 33. Der 2komma 'de. 34. Hvem steker (omskr. m. part. pr.) fisken åt (for) mig? 35. Dricker du (omskr. m. p. pr.) ditt vin utan vatten? 36. Att gossen icke hemtade (omskr. m. p. pr.)30

rår middag, var icke rätt. 37. Han dog utan att se (part, pres.) sina döttrar vid sin dödssäng (= döende säng). 38. Hvad [slags] té dricker fomskr. m. p. pres.) ni? 39. Jag förstår denna sak mycket väl. 40. Då han såg (omskr. m-p. pres.) mig komma, 2stannade (to pause) 'han (+ ij sin gång. 41. Jag har betalt dem deras penningar. 42. Hvad har ni sagt? 43. Pappa har ätit middag och sofver nu (—är nu sofvande) i sin länstol. 44. Hon lyder sina föräldrar, och du (2 pers. sing.) lyder dina. 45. Det är lätt att förstå. 46. Fälten äro gröna. 47. Du (2:a pers. sing.) säger ingenting, och jag tror [att] du aldrig i ditt lif sagt (— sade) någonting godt åt någon. 48. Sälj mig denna gamla länstol. — Jag säljer er den; åt er 2säljer ljag den, men icke åt honom. Att du dricker (omskr. m. p. pr.) så mycket vin, är icke bra. 50. Detta är flugans mun, är det icke, mamma? 51. Var så god och sitt ned. 52. Då han såg ^omskr. m-p. pr.) mig, 2lade 'han alla sina böcker på bordet.

Lektion 11.

4 2

Hjelpverben Shall och Will. Presens.

/ shall, jag skall. shall I? / will, jag vill. will I?

thou shalt, du skall, shalt thou? thou wilt, du vill. wilt thou?

he shall, han skall, shall he? he will, * han vill. will he?

we shall, vi skola. shall ive? we will, vi vilja. will ive?

you shall, I skolen. shall you? you trill, I viljen. will you?

they shall, de skola, shall they? they will, de vilja. will they?

Anm. Shall och will förekomma endast i presens och imper-fektum: 2:a pers. pres. ind. har ändelsen t i st. f. st, och 3:e pers. får intet s.* Dessa verb nyttjas till att i förening med andra verbs infinitiv (utan to) bilda futurum.

De uttrycka ett tvåfaldigt begrepp: a) ett rent tidsbegrepp, b) ett med tidsbegreppet förenadt beroende af någons vilja.

F u t u r u m af to have.

a) Jakande form. Frågande form.

I shall have, jag skall hafva (få). Shall I have, skall jag hafva?

thou wilt have, du skall hafva, shalt thou have, skall du hafva?

he will have, han skall hafva. will he have, skall han hafva?

we shall have, vi skola hafva. shall we have, skola vi hafva?

you will have, I skolen hafva. shall you have, skolen I hafva?

they will have, de skola hafva, will they have, skola de hafva (få)?

* Will nyttjas någon gång som sjelfständigt verb och konjugeras då regelbundet: thou wiliest; he wills: I willed; I have willed; willing.31

Nekande form. / shall not have. thou wilt not have, he will not have, we shall not have, you will not have, they will not have.

Nekande frågande form. Shall I not have? shalt thou not have? will he not have? shall we not have? shall you not have? will they not have?

Rent tillkommande tid, utan bibegrepp af vilja eller tvång, uttryckes således i påstående satser (jakande och nekande) medelst shall i l:a pers. (sing, och plur.) och will i 2:a och 3:e; men i frågesatser medelst shall i l:a och 2:a personen och will endast i 3:e. (I vissa bisatser, i synnerhet sådana som innebära en förutsättning, samt i frågesatser med pron. who till subjekt, nyttjas dock shall i alla personer att uttrycka rent tillkommande tid).

b) När en tillkommande händelse tankes beroende af vilja (föresats, önskan, etc.) hos verbets subjekt, nyttjas will i alla personer, såväl i påst. som i frågesatser (undantagandes 2:a och 3:e pers. i jakande påst. satser, der begreppet vilja vanligen återgifves medelst omskrifningar); när den beror icke af subjektets, utan af någon annans (en tredje persons) vilja (önskan, befallning, förbud, etc.), nyttjas shall i alla personer (påst. och frågesatser); när händelsen (i påst. satser) tänkes beroende af den talandes vilja (löfte, befallning, etc.), nyttjas will i l:a pers. och shall i 2:a och 3:e, således:

I will (come), thou shalt (come), he shall (come), ive will (come), you shall (come), they shall (come).

I frågesatser, der man söker erfara den tilltalade personens vilja, nyttjas dessa verb sålunda:

Shall I (come)? wilt thou (come)? shall he (come)? will you (come)? shall we (come)? shall they (come)?

Uti ett indirekt anförande nyttjas shall och will så, som de skulle nyttjas, om anförandet vore direkt, t. ex.

Her father says, that (I, you, he) she shall stay here, hennes fader säger, att hon skall stanna här (direkt: »sht shall stay here»).

Her father says (that) he will not stay here, hennes fader säger, att han icke skall (vill) stanna här (direkt: »/will not stay here»).

I stället för shall och will nyttjas för tydlighetens skull ofta omskrifningar.

För shall nyttjas omskrifn. med to he och infmitiven, t. ex. I am to gO to my brothers, jag skall gå till min bror(s).

He is going to write, han skall (är i begrepp att) skrifva.

(To be going to framför en infinitiv uttrycker omedelbart tillkommande tid.)När »skull» har betydelsen »lär» (d. ä. uttrycker en förraodan, ett rykte), återgifves det med to be Said el. dyl., t. ex. He is said to be rich, han skall vara rik.

the wish, önskan; the mind, lusten; the want (a = o), behofvet, bristen. De för will vanligaste omskrifningarne äro:

4

to be willing, to wish, önska; to want (a = o), begära, fordra, behöfva; önska; to have a mind, to have a wish, hafva lust, ämna.

Alla dessa uttryck fordra to framför den följande infinitiven, t. ex.

I want (wish, am willing, have a mind, a wish) to go, jag vill

2 12

(önskar, ämnar, har lust att) gå. I wish (thou wishest, lie 2 .

wishes) to sleep, jag (du, han) önskar sofva.

2 _ _ 2

the sun, solen. to get, få; blifva; komma. to get up, stiga upp.

1 + . _ 1 3

» time, tiden, sometimes, stundom, ibland, because, emedan.

Will bar stundom iterativ betydelse, d. v. s. att det uttrycker upprepandet af en handling, ett tillstånd, t. ex.

sometimes she will get up with the sun, ibland stiger hon (brukar hon stiga) upp med solen.

to wish for a pear, önska (att få; vilja hafva) ett päron. 2*. 1 he wishes me to go, han önskar, att jag skall gå. to steal, stjäla.

3

the morning, morgonen.

» e'vening [= evning), aftonen,

qvällen, i

» night (gli stumt), natten. this morning, i dag på morgonen. this evening, to-night, i afton.

last night,

to-night, this night, i natt (nästa to-day (this day), i dag. natt).

4 / 1

to-morrow, i morgon. to-morrow morning, i morgon bittida.

in the morning, på morgonen. in the evening, på aftonen. at (by) night, in the night, om natten.

(Obest. art. sättes efter ett adj. sora föregås af as el. so.) in the day, by day, in the day-time, om dagen.

i natt (förliden natt); i går qväll.

i

to mind, bry sig om; sköta. never mind!

2 /-v,

soon, snart; out, ut; ute.

out of, utaf; från, utur.

as—as, så—som; lika så—som.

not so—as, icke så—som. 2 2

till, until', till, tills, i

to go, gå, fara, resa.

to go (come) to see, 1 2

gay, mer ry, glad (= af glädtigt

4

sinnelag: glad betecknar en tillfällig känsla).

so merry a boy, en så glad gosse.

bry dig (bryn er) icke derom; det gör (betyder) ingenting.

helsa på, besöka.

the day after to-morrow, i öfvermorgon.

1. In that way I shall be as rich as my brother. — Yes, you tv ill. 2. Thou wilt be angry with them, I am sure.

No, I shall not. 3. lie will sell his horses. — You are right, so he ivill. 4. Shalt thou not sing to-night? — No, I am glad to say, 1 shall not. 5. They will be writing all day to-morrow, will they not? — Yes, they will. 6. Aunt savs you ivill never be so good as your uncle. 7. Mary will soon be here, will site not? — Yes, my dear, she will come

very soon after me, if anybody wishes her to come. 8. Tonight we shall see, if there is no fish in the net'. 9. At what time shall I call on you this evening? — You shall not call on me to-day; I will not see you. 10. Shall you (Are you to) buy veils of all colours? — Yes, I shall (am). 11. You will be kind to me, will you not? — Yes, I will. 12. .My brothers will get a large map to-morroAv morning. 13. When shall you be at your uncle's? — I shall not go there at all. 14. Will they have cooked the dinner till we come? — No, they will not. 15. Shall I go to see them to-morrow morning? — You shall go when you please. 16. You say I shall go. Well, if I shall go, 1 will go. 17. My dear girls, come out of your room, if you please; I have something nice for you. 18. There is a little bear on the lawn. — He will steal all the grass of our horses, will he not, mamma? 19. You shall call my daughters; their father wishes them to (that they shall) go with us. 20. Nobody shall get into this room without paying some money. 21. Shall you (Are you to) stay in your bed-room all day? — Yes, my parents say I shall. — There your mother is coming, we will ask her. 22. Come, we will go and die with him. 23. Your brother Henry will never be so merry a boy as my brother John was. 24. My master says that I shall never be so calm a man as mv father. 25. Shall I not see you? — Yes, you shall. 26. Who shall come here to-morrow? — My parents will (shall) come, if not, I will go and see them. — No, they wish that you shall (they wish you to) stay here. — But I will not; then I shall cry all day. 27. As soon as James's mother shall get (or gets *) sight of me, she will

* Presens nyttjas stundom, likasom i svenskan, i st. f. futurum,

give me something nice to eat, 28. When will you go out? — I am willing to go out as soon as my uncle shall be here. 29. Where shall you go (are you going)? —- I shall only take a walk in our garden with my little sister. 30. Will you take a walk with me? 31. It wants much time to go there. 32. Sometimes, in the night, he will come out of his hole, or his room, if you wish to call it so. 33. Are you willing to eat with this spoon? — No, I am not. — Why not? — Because it is not clean. 34. In that way they ivill get only a quarter of a glass of wine. — Never mind I 35. Shall I (Am I to) make a kite out of this paper? 36. Will you (have you a mind to) come and see us this evening? — I never go out in the evening. 37. Will you come to see us this morning? — I will. 38. How shall he get out? 39. Who shall take my poor daughter out of their hands? 40. Shall we steal when we have no money?— No, it is said: »Thou shalt not steal!» 41. I am going to dine without them. 42. Sometimes they will go there in the (by) day, sometimes iu the (by) night. 43. I believe not he ivill come. 44. He believes he shall come in time. 45. They are willing to believe that I shall never get my money from him. 46. How glad the child will be who shall get this little bird with its pretty cage. 47. Mrs. 11. is said to be very pretty. 48. Mind your book! 49. I wish to see my little boy. 50. There is a great want of money. 51. Fetch me a book out of the school-room. — You want yours, 1 am sure. 52. This stove will be nice to have in the winter. 53. Here is a pear for you. — Thank you, sir; I have been wishing for a pear all day. 54. There is no sun to be seen to day. 55. I had no time to go there last night. 56. V\ hen are you getting up in the morning? 57. Who wishes for the evening to come? 58. Miss Wilson is said to be rich, but Miss Jane and Miss Amelia are not rich *. 59. I wish the day after to-morrow shall be a line day.

1. Skall jag icke skålla dig med vattnet, om det är så hett som du säger? — Visst 2skall 'du [det]. 2. När skall du fara och helsa på kaptenen? — Jag skall fara dit i morgon afton. 3. I morgon bittida 2skola 'vi stiga upp med solen och göra en

* Då flere systrar finnas i en familj, betecknas blott den äldsta med familjenamnet, de öfriga betecknas med deras dopnamn.

vandring, ocli vår lärare skall gå med oss. — Skola icke edra föräldrar också ga med er? — Nej, [det] '-skola 'de icke. 4. Nu 2skall 'jag gä (walk) in; skall du stanna ute hela dagen? — Ja, [det] '-skall 'jag. 5. Du ser (/ut.) honom, så snart som han kommer ut på (into) fältet. 6. Lilla Maria blir (Jut.) aldrig en så glad flicka som hon har varit. 7. Lillen blir aldrig så snäll som jag, [derom] 2är 'jag säker. 8. Skola vi hemta bordet hos (from) snickarens i dag på morgonen? — Ja, [det] 2skola 'vi. 9. Skall Richard då aldrig blifva så glad som systern. — Nej, den gossen blir aldrig så glad som systern. 10. Yill han gifva mig penningarne i öfvermorgon? — Ja, [det] '-vill 'han. — Då -

'skall 'jag också betala dig för skorna. 11. De skola aldrig äta middag hos oss efter denna dag, det är hvad jag önskade säga -åt er; men ni skall komma och helsa på oss och stanna hos oss, när ni vill.

— Tack, min kära fru X. 12. Vill du gifva min bror en lineal?

— Ja, [det] 2vill 'jag. — Då 2skall 'han blifva bra (very) glad. 13. Kominer (fat.) du snart ut i (into) trädgården? — Nej, faster, du kommer aldrig att se (= fut.) mig i (in) din trädgård. — Hvarför icke? — Emedan jag 2aldrig 'vill gå dit. 14. Det kommer att blifva (= fut.) en skön och varm afton, kom, 2skola 'vi gå ut och spatsera i skogen. — Jag skall komma, så snart de små flickorna äro i säng. 15. Ibland 2bruka 'de komma och leka med oss på aftonen. 16. Jag vill tro, att ni skall vara der i god tid, så att ni ser (fut.) mig, när jag kominer in. — Visst '-skall 'jag [det], 17. Den skolgosse, som efter denna dag skrifver (fut.) lika bra som någon af dessa små flickor, skall få denna vackra bok af (from) mig. 18. Det skall blifva som ni önskar. 19. De skola aldrig kalla mig falsk mot (to) honom. 20. Du vill (= önskar att) se din sons lilla barn, icke sant (= vill du icke)? 21. Hvem ämnar stjäla dessa penningar? 22. Får skall) jag icke se dig i morgon, mitt kära barn? — Jo, moder, du skall [få] se mig, när du vill. 23. Jag vill icke (have no mind) gå ined dig. 24. Vill du stanna hos min stackars mor i dag och i morgon? — Ja, men icke om natten. — Ar detta ditt sista svar? 25. Skall jag ropa på din son, eller skall han stanna der (where) han är? — Du skall ropa på honom; han skall gå ut med oss i skogen. 26. Skall du stanna här i natt? — Min farbror säger [att] jag skall? men jag vill gå, så snart (-‡- som) jag har ätit middag. 27. Min far önskar få några bin; han vill köpa några, 2förstår 'ni. 28. Hvem vill att jag skall gå ut? — Ingen önskar att ni skall gå ut. 29. Jag önskade att mina små flickor skulle stanna (= mina etc. att stanna) lios mig i afton. 30. Om ni har lust att komma, [så] kom om dagen. 31. Alla soniiuarmorgnar '2bruka 'de dricka sitt té i trädgården. 32. Skall icke din far stanna här, tills du kommer? — Jo, lian säger han skall [stanna].

33. Skall Karl icke komma? — Min bror säger han skall [komma].

34. Är den bruna björnen så stor som en liten, liten (very little) häst? — Ja, unga herr Hugo; björnar äro mycket stora. 35. Frök-36 L. 12. llepet. 'Should o. Would. Kond. o. öfr. sammans. tider.

nar ne Z. skola vara mycket goda mot de fattiga. 36. Fröken Cecilia är lika god som vacker. 37. Hvem behöfver mig? — Ingen behöfver dig. 38. Voren I här förliden natt? 39. Hans behof äro icke stora. 40. Bry dig icke om det! 41. Är hon alltid så glad som hon varit i qväll? — Ibland 'skrattar 'hon, ibland gråter 'hon. 42. Skall du sjunga nu? — Nej, jag skall skrifva.

Lektion 12.

Repetition öfver lekt. 1 —11.

I m p e r f e k t u m af shall och will.

3

I should (— sjud), jag skulle. should I?

thou shouldst, du skulle. shouldst thou?

lie should, han skulle. should he/

we should, vi skulle. should ice?

you should, I skullen. should you?

they should, de skulle. shoidd they?

3

I ivould (= wud), jag ville. ivould I?

thou wouldst, du ville. woiddst thou?

lie woidd, han ville. ivould lie?

we would, vi ville. would we?

you would, I villen. would you?

they would, de ville. ivould they?

Anm. Med tillhjelp af should och would bildas konditioualis

hos de öfriga verben, enligt samma grunder, som gälla för futurum (lekt. 11).

Kon d it i on al is af to have.

Jakande form. Frågaucle form.

/ should have, jag skulle hafva (få). >Should I have, skulle jag hafva? thou wouldst have, du skulle hafva, shouldst thou have, skalle du h.? lie would have, han skulle hafva, would he have, skulle han hafva? we should have, vi skulle hafva. should we have, skulle vi hafva? you would have, I skullen hafva, should you have, skullen I h.? they would have, de skulle hafva. would they have, skulle de h.?

(Säg betydelsen af hvart och ett af följande uttryck: I should stay; thou shouldst stay; he should stay; we should stay; you should stay: they should stay. Hvilka af dessa former uttrycka endast tillkommande tid? — hvilket bibegrepp åtföljer de öfriga? — Jfr föreg. lekt. — Öfversatt: Skulle jag stanna? — du skulle stanna — skulle du stanna? — jag skulle stanna — skulle han stanna? — han skulle stanna — skulle vi stanna? — I skullen stanna — skullen I stanna? — vi skulle stanna — skulle de stanna?

de skulle stanna — ville du stanna? — jag ville stanna — villen I stanna? — vi ville stanna — ville de stanna? — de ville stanna).37 L. 12. llepet. 'Should o. Would. Kond. o. öfr. sammans. tider.

uttrycker ofta en önskan: Would to God 1 had been there! Gud gifve jag hade varit der!

Verbens öfriga sammansatta tider bildas som i svenskan:

Perfektum af to have. I have had, jag har haft.

Plusquaraperfektum. I had had, jag hade haft o. s. v.

II Futurum.

/ shall (thou wilt, lie will, etc.) have had, jag, etc. skall hafva haft.

II K o n d i ti o n a 1 i s. T should (thou ivouldst, he would, etc.) have had, jag, etc. skulle hafva haft.

4

The song, the singing, sången. 2 +

» let'ter, bokstafven ; brefvet, i

» snow, snön.

» snow-man, snögubben. 2 ,2

it is a pity, det är skada, synd.

to pay anybody for anything, [betala någon (för) något.

ii,

befo're, före, innan, förrän.

1. I should have scolded your boys, if I had seen them there. 2. Shouldst thou not give me anything? — No, 1 should not. 3. Would he not have seen me, if he had been there? — Yes, he would. 4. 1 am very glad he should not write to-day. 5. I believed we should have died last night. 6. Should we not read? — No, we should not read at all. 7. If you had a house with a garden, some money and good horses, as your brother has, you would never be in want. 8. Should you not write? — No, I should not. 9. Would you have stayed, if I had asked you? — Yes, I

would. 10. Where should I go? — You should not go anywhere. 11. Would papa be angry with you, if you asked this of him? — Yes, he would. 12. I wished them to stay, but they would not. 13. She would have died, if no one

i

to read, läsa. 2

» hid, i gömma, i < » hide, I dölja, i

i) seek. söka.

» play at hide and seek, leka [kurra gömma.

3

naughty fgh stumt), odygdig,

[sjelfsvåldig, i i .i Oh! O! o! ack! åh! the tale, sagan,

[berättelsen.

had been there. 14. He wanted me to pay for you. 15. Should I not take these shoes with me? — Yes, vou should. 16. Baby was sleeping very calm in his cradle. 17. What shall I (am I to) say to Mr P., if he should ask? — You shall not say anything to him. 18. Should vou wish to set

JO J c

it, you shall have it. 19. If they should come to-morrow, I will see them. 20. That would be a pity. 21. It is a pity they should not be there. 22. Should not this letter be from my mother? it is her hand-writing. 23. Good night, sleep well, my clear child. 24. There (se så), be a good boy, and I will read to you the pretty tale of »Snow-white». 25. Master Henry would have got a little wooden horse and a whip from the joiner, if he had been kind to his sisters, but now he will get only a paper bat. — How sorry I should be, if it had been I who had lost those nice things! 26. Were you sure that the groom would (was to) be here before evening? 27. I want to walk out. 28. I would give much, if

O O

I had your good horse. 29. Should I have got sight of you, if I had stayed here all the morning? — To be sure you would.

— Then I am sorry I should have had to go so soon. — Oh! never mind that! 30. It would be a good thing, if they had (should have) only half the money they are said to have. 31. It was not right of you to use my shoes. 32. I should have believed it would not be so very easy to sleep all the night in an arm-chair. 33. Would it had always been summer! 34. I have seen a sheep in the garden; was it yours?

— Xo, sir, it is my sister Eliza's. 35. Sir Hugh had a white falcon on his hand. 36. Lucy's arms are as white as snow. 37. Were you to make an easy-chair out of this wood? 38. These naughty girls were playing at hide and seek, when the school-mistress entered the room. 39. Is not that black bird a raven? 40. Have Jane and Mary still a use for their sisters' inkstand? 41. I will give you some yellow citrons.

— Thank you, sir. 42. If you will write your letters well, you shall take a walk with me this evening. — Shall I ? but if 1 will not. what then? — Then you shall stay here, that is all I have to say. 43. If we shall write a letter to aunt Alice, we want some paper, ink and pens. 44. Who is to fetch the slates and the slate-pencils out of the school-room?

iSot I. 45. »Take this», said the black man to Mrs. D.,

»and you will understand the singing of birds». 4(>. I would (should) buy you the things you want, if I had got some money. 47. She would give no reply, when anybody was angry with her. 48. How would it be, if your

parents should die?

1. Skulle vi ieke gråta, om pappa dog? — Jo, [det] 2skulle 'vi. 2. Skulle ni icke snart komma och helsa på oss? — Nej, [det] -skulle 'vi :iicke. 3. Skulle de hafva sett henne? — Ja, det skulle de. 4. Vi skulle hafva hemtat viü i detta glas, men det fans intet i huset. — l)å skall jag gifva dig litet (= något).

— Tack! — Ingenting att tacka för! 5. Om det hade varit om dagen, 2skulle 'jag hafva sett fältens glada och vackra grönska (green). 6. Det är sommar nu, och nätterna äro mycket varma. — Och dagarne äfven, mamma lilla (dear). 7. Du sjunger, lille Henrik, hvarför är du så glad i dag? — O, jag är så glad! Jakob, Johan, Amalia, Karl och Maria göra (part, pres.) en snögubbe. 8. Hvad få (fut.) vi till (for) middag? — Vi hafva litet ost och litet salt tisk samt (= och) en half kalf. 9. Det var skada [att] det skulle vara så kallt om natten. 10. Hvart ville ni gå? — Jag ville icke alls gå någonstädes. 11. Hon ser den der fattiga flickan gråtande öfver (for) sin döende bror, men hon säger ingenting åt henne. 12. Du borde (= skulle) icke tro hvad han säger. 13. Detta sjelfsvåldig^ barn är ännu sin fasters älskling.

— Nej, icke hennes utan vår. 14. Skola vi göra en spatsergång i trädgården eller i skogen? — Vi skola spatsera på (in) den smala gångstigen i skogen; der skola vi se din mor. — Jag är mycket glad öfver (of) detta; då gifver (fut.) hon oss några af sina goda päron. 15. Der 2ser 'jag min systers små gossar leka (p. pr.) på gräsplanen. — Skulle icke mina också vara der? Var god och ropa på dem. — Jag har ropat på dem, men de ville icke komma in. IG. Jag ville (= önskade) att du skulle läsa för (to) mig fabeln om (of) korpen, som (that) hade en bit ost i munnen. 17. Karls bruna häst skulle vara hungrig, [om] 2jag :Jicke 'hade 4hemtat. 6litet hö [åt] 'honom. 18. Du skulle icke läsa så mycket. 19. Skola foglarne sjunga om vintern? 20. Moster Johanna skulle skrifva ett bref, när hon var hos oss, men hon ville icke. — Då kommer hon att skrifva (fut.) hela [dagen i] öfver-morgon, icke sant? 21. Vi skulle hafva stannat här hela dagen, om vi hade haft tid. 22. Du är alltid i behof af penningar. 23. Skulle icke skolmästaren och lärarinnan hafva hemtat oss i dag? — Jo, [det] '-skulle 'de. 24. Jag 2ser 'ännu en penna i bläckhornet, men hvar äro deras och mina? — Här äro dina och deras. — Tack, herre! — Bry er icke om att tacka (thanlcing) mig. 25. 2Var 'aldrig den siste i skolan, min gosse! 20. Hvem vill köpa mitt hvita får och min bruna kalf? — Yar lugn, så snart Kapten K. har sålt sina böcker, sina gröna trädgårdsstolar, borden och pallarne i sin matsal samt sina små döttrars dockor,40

Lektion 13. Fortsättn. på Repetitionen.

2skall 'ban köpa allt sora (that) ni önskar sälja. — Men jag skall icke vara säker derpå (of it), förr än ni har frågat honom, om han säljer (fut.) alla sina vackra saker. 27. De knäppte ihop händerna vid denna syn. 28. »När vill frun (= ni, fru) betala mig (-(- för) mina bord», sade snickaren. — »Jag betalte dem i dag på morgonen åt er mor», -genmälte 'hon. 29. Stackars barn, har du inga syskon (= bröder och systrar)? 30. Jag skulle hafva dött, om icke herr Bruns son hade varit (= hade icke, etc.) med mig vid sjön. 31. Vill du läsa sagan om den fattige herden? 32. Han brukade sitta vid ugnen hela dagen utan att tala (p. pr.) med någon. 33. Skulle du icke skrifva dessa bokstäfver, eller ville du icke skrifva dem? 34. Hvarför skulle de gömma siua bref vid mitt inträde i rummet? 35. Sök hvar du behagar. 36. Hvilka sköna färger dessa små foglar hafva! 37. Fru J. skall hafva skurit sig i armen (= sin arm) med en stor knif. 38. Det var icke snällt af dig att skratta åt (at) din farbrors sång. 39. Förliden natt 2sof 'jag (omskr. m. p. pr.) i en länstol i min herres mottagningsrum. 40. Elisa 2sade 'gråtande [att] hon var säker [på att] de 2icke 'skulle gå ifrån henne. 41. Gifve Gud jag hade dött före dig. 42. Om du hade sett honom, 2skulle 'du hafva trott [att] han hade varit der förr. 43. Du brukade [ju] ibland gå och helsa på dem, eller hur? 44. Du skulle taga dem med dig ibland, icke sant? 45. Hvilken het dag det skall blifva i morgon! 46. Han säger [att] du 2icke 'skulle hafva stannat ute i solen; d«t var 2alls 'icke bra (= good) för ditt hufvud. 47. Kommen hit, alla glada gossar! 48. Det skulle vara skada 2att 'icke dricka detta vin.

Lektion 13.

Fortsättning på repetitionen.

One (= wun), en, ett. 2

two (= to), två. i i three, tre; four, fyra. i ' i bright (— brit), klar, lysande, i

which, hvilken? hvilket? hvilka?

[hvilkendera.

to fill, fylla, i

» fly, flyga, fly.

1. Are not those colours very bright? — Yes, they are. 2. I will prove my right to those three or four trees, and I should like to get them into my garden very soon. 3. I believe thou repentedst never of having made those things

i

the right (= rit), rätten, rättigheten., i

like, lik, likt; lika som. i

to like, tycka om. 2

» prove, bevisa, visa. 1 2

» repent Of anything, ångra något.

3

to warm, värma, uppvärma, i

an eye, (= y), ett öga.

so cheap. 4. Richard, will you cook our dinner, or shall I? 5. Having no horses, my parents employed their stables only to lill them with bay. 6. We shall get some very good oil from France. 7. Papa, you have made no reply to what I said this morning. 8. All ladles, keys, and copy-books I have got, are on that chair. 9. I only wish for a quarter of a cup of tea; I am so very thirsty and has nothing to drink. 10. What line voices your brothers have. — 1 had them to (fick dem att) sing at my house. 11. I should like to have .three veils, one black, one white, one brown; but it is all in vain, I shall never get them. 12. Will anybody (is anybody to) dine in this house to-morrow? 13. What made him laugh when he should obey his master, who asked him for a clean saucer or two? 14. At my entering the bed-room, Mrs. B. was scolding her boy for having scalded his little sister's hands. 15. Always playing, or always reading is not good. 16. Your sister's girls lied, when saying they bad been crying all day. 17. Is it your calf that is now drinking at the brook? 18. There is a fly on your hat. 19. One fly makes no summer. 20. Are you sure of it? 21. She understands all these things pretty (ganska) well. 22. Has nobody seen Mr. Brown's shepherd's boy ? — There he is coming with the lost sheep in his arms. 23. Which of these grey hats is yours? 24. Should they like to get their tea warmed? 25. Who is like you in this house? 26. There flies a bee in the grass. — I see two bees flying there. 27. Why is Baby crying so much to-night? — Babies always cry much, when they have no cradle. 28. The smith asked me if a hand is as good as a foot. 29. You would have wished to be at your father's dying bed (dödssäng), would you not? — To be sure I would. 30. Our groom eats and drinks very much. 31. I will come to see vou on a bright summer's dav. 32. The

^ O j

yellow bird in the white cage is always singing in the morning. 33. George is crying, for he has cut his arm with the pen-knife. — I am sorry for it, for the knife was mine. 34. My daughter's son has lost his sight. — Poor boy! 35. Who wishes for a cup of coffee warm and good? 36. Was not Charles a great man? 37. How I like those large black eyes! 38. Charley has lost his head, I believe. 39. What has made him repent of his giving the poor some money?

1. Ett och två är (plur.) tre. 2. Ilon ångrar ingenting så mycket som detta. 3. Skall kalfven blifva björnarnes rof? 4. Om du hade varit snickare (obest. art.), skulle du då icke hafva haft en skylt på ditt hus? — .lo, [det] 2skulle 'jag. 5. Lucia förorsakade sin fogels död (= sin fogel att dö). — Huru då (so)? — Hon '-brukade 'aldrig gifva honom något att dricka om vintern. 6. Huru skall jag få någon fisk till middag, då jag icke har något nät att taga den med? — Du skulle köpa litet. 7. Hvarför ville de hvita i Amerika icke gifva några rättigheter åt de svarta?

8. Dessa tunna blyfingerborgar äro icke mina flickors, äro de edra?

9. Den rike herr C. har endast ett öga. 10. Mitt är barnet, men din (2 pers. sing.) [är] vaggan; tag den, om du vill. 11. Jag vill aldrig visa [mig] falsk mot honom. 12. Det skall blifva (fat.) en ugn, en karta, ett bläckhorn och en lineal uti Karls systrars rum. 13. Jag skall fara (<jo) till Amerika, om mina syskon -icke 'äro snälla mot mig[. 14. Du gör orätt i att taga (p. pr.) dessa citroner. 15. Jag vill aldrig dricka vin. 16. Tag -ut 'ormen 3ur 4dess °hål. 17. Der står (is) varmt och godt té 2på ugnen 'åt (for) dig, kära Kalle. 18. Herr Hugo frågade sin ridkuekt, om han hade värmt höet åt (for) hästarne, hvartill (to luhich) han svarade »nej», eftersom (as) det skulle vara af ingen nytta för hästarne att få sitt hö uppvärmdt. 19. Der satt (= var) en -liten 'hungrig sparf med klara svarta ögon på snögubbens hufvud. 20. De goda fröknarne P. gräto vid denna syn. 21. Mitt var det barn. som ni ville stjäla. 22. Herr Grandson har förlorat sin syster, hon dog i dag på morgonen. — Hvilken af hans systrar? Maria eller Johauna? — Var så god och fråga honom. — Om du svarar på det sättet, '-skall 'du aldrig blifva frågad [om] något. — Jag skall blifva mycket glad deröfver (of tliat). — Du odygdige pojke, om jag hade en piska, 2skulle 'jag gifva dig något, som (that) skulle komma dig att ångra hvad du har sagt. — Bevara mig, så (= foote) ond ni är! — Ni gör orätt uti att vara (p. pr.) ond på en stackars gosse, som 2inga 3föräldrar 'har. 23. Har Peter hemtat mina skor hos (from) skomakarens? — Nej, du skall hemta dem, eljest (or) får du dem aldrig (= du skall aldrig få dem). — Jasä! 24. Vår farbrors häst tappade tre af sina fyra skor i går qväll. 25. Jag vill icke, att ni skall blifva mina döttrars husbonde. 26. Han ville bevisa, att jag hade förlorat hufvudet. 27. Jag förstår er mycket väl. 28. Så snart som hennes far hade inträdt i rummet, '-brukade 'hon aldrig säga någonting om (of) sin systers hus. 29. Har du lust alt plantera några träd. — Här äro några plantor. 30. Jag var rik, när jag var i Frankrike. 31. Aldrig förr i mitt lif har jag sett sådana (= några) blyertspennor som (like) dessa; det finnes intet bly uti dem. 32. Har ni några billiga pappersdrakar för små gossar? 33. Jag skulle önska att få två af dem. 34. Alla edra saker äro mycket dyra. 35. Bevisen edra rättigheter! 36. Han fylde sitt glas. 37. Fyll edert sias och drick med mi<r! 38. Det finnes endast en väs tillLektion 14. Uttalet af eu och ew. To do.

43

lifvet (utan art.). 39. Herdegossarne brukade sitta på smedens tak och sjunga (= sjungande). 40. Ingen tycker om mig, 2tror 'jag. 41. Hvem vill att jag skall värma kaffet? 42. Jag tror minsann att smederna nyttja min ved! 43. Var god och gif mig några knappnålar.

ANDRA AFDELNINGEN.

Lektion Ii.

11,4

Eu och (MY uttalas som a: Europe, Europa; new, ny.

2

To (lo, göra. Presens.

2

/ do, jag gör. do I? I do not. do / not?

+ 22 -I- . + + .

thou åOSt(doest)*, du gör. dost thou? thou dost not. dost thou not? + . + . + . -i- .

he does, han gör. does he? he does not. does he not?

2 2

we do, vi göra. do we? ice do not. do we not?

you do, I gören. do you? you do not. do you not?

they do, de göra. do they? they do not. clo they not?

I in p e r f e k t u m.

o

I (lid, jag gjorde. did I? I did not. did I not?

thou (lidst, du gjorde, didst thou? thou didst not. didst thou not? he (lid, han gjorde, did he? he did not. did he not? ice, you, they (lid. did ice, you, we, you, they did we, you, they

they? did not. not?

+

Part. perf. (loue, gjort; gjord, gjordt.

(Märk, att to do är oregelbundet i imperfektum och part perf.; det har fullständig konjugation.)

Do nyttjas som hjelp v er b vid följande verbalformer:

frågande och nekande form (uttryckt med not), t. ex.: 1) Presens.

1) i presens och

2) imperfectum

Frågande form. Nekande form.

Do I reacl, läser jag? 1 (lo not read, jag läser icke.

(lost thou reacl, läser du? thou dost not read.

(loes he reacl, läser han? he does not read.

(lo we, you, they read? we, you, they do not read.

2 2

*

Formen doest nyttjas endast i högtidlig stil.Lektion 14. Uttalet af eu och ew. To do. 44

Nekande frågande form. dO I not read, läser jag icke? does he not read/

+

dost thou not read(do we, you, they not read

2) Imperfektum.

Frågande form. Nekande form.

Did 1 read, läste jag? I did not read, jag läste icke.

didst thou read, läste du? thou didst not read.

did he read, läste han? he did not read.

did ice, you, they read? we, you, they did not read.

Nekande frågande form,

did I not read? did he not read/

didst- thou not read? did we, you, they not read/

Anm. När dessa verbalformer förekomma med annat nekande adv. än not, konstrueras de icke med to do, såvida ej adverbialet sättes först i satsen, t. ex. I never asked anything of him. Never (lid I ask anything of him.

3) i nekande imperativer (med not): 1)0 not read, läs icke! (Jfr dermed: Never read too much, läs aldrig för mycket!)

Do nyttjas stundom äfven i följande fall:

a) i jakande imperativer till att förstärka en bön, en uppmaning eller mildra en befallning:

Do take me with you, mother dear, tag mig med dig, moder kär!

b) i jakande presens och imperfektum till förstärkande afhufvud-verbet:

Do (did) you like him? Yes, I do (did) like hirn, ja, jag tycker (tyckte) om hooom.

Do nyttjas dessutom i stället för att upprepa ett annat verb, i synnerhet i svar på frågor:

(Did you ask him/) Yes, sir, I did, ja, det gjorde jag.

(Märk, att pron. det ofta alls icke öfversattes, när det står i förening med ett hjelpverb; när det står i stället för en sats, återgifves det med so). Till undvikande af tvetydighet upprepas do ofta i engelskan. der intet verb förekommer i svenskan, jfr t. ex. I do not like him so well as you do, jag tycker icke så mycket om honom som ni,

med: 1 do not like him so loell as you, jag tycker icke så mycket om honom som [om] er.

Do nyttjas icke i följande fall: 1) aldrig tillsammans med ett annat hjelpverb; 2) aldrig i en jakande frågesats, som inledes med något af frågeorden who, which eller what, såsom subjekt eller bestämning till subjektet: Who (ivhich master) gives you English lessonst Deremot heter det: Which hook did you read? (emedan which här står objektivt); What nian dops not like to le rich." (nekande fråga).

Part. perf. done, åtföljdt af ett part. pres.. betecknar en handlings upphörande: Have you done writing, har ni slutat skrifva? To do nyttjas äfven i betydelsen duga, passa: Will that do, duger det?Lektion 14. Uttalet af eu och ew. To do.

Oftast betecknar to do en verksamhet utan materielt resultat, i motsats till to make, som egentligen betyder förfärdiga någonting. (I många stående talesätt iakttages dock ej denna skilnad.) 1 , 2

the kindness, vänligheten, god-

[heten.

to do a kindness, visa en vän-[lighet (artighet).

the will, viljan; testamentet.

to make a will, göra ett testa-

[men te.

i

How (lo you (1«,) yet,) ännu, än; ..

huru mar mr 2 not yet, annu icke.

how are you, ' still,) ändå.

(Yet afser början af en handling, ett tillstånd; still afser fortfarandet af en handling, ett tillstånd).

1

the face, ansigtet.

4

» back, ryggen.

2

» less'on, lexan, lektionen. » flow er, blomman. » flower-bed, blomstersängen.

4

» pot, krukan, kannan.

1

right, the right, höger. 2

left, the left, venster.

4

long, lång, långt; länge.

1

quite, alldeles, helt o. hållet.

2

too, alltför, för.

Vilhelm.

2 2 4

Will'i am, Willy,

2

to sink, sjunka. 3 -2 ,

» forget, förgäta, glömma.

1

» know, känna, veta, kunna. +

» learn, lära.

1

» show, visa.

2

') think, tänka, tro, tycka. 2

>1 tum, vända, vända sig.

2

noon, middag, middagstid.

at noon, vid middagstiden. 2

yes'terday, i går.

the clay before yesterday, i förgår.

2

the quarters of heaven,

the quarters of the heavens, 3

the North, norr; norden. » South, söder; södern.

väderstrecken, (himmelstrecken).

1

the East, öster; östern.

2

» West, vester; vestern.

(Väderstreckens namn skrifvas i engelskan med stor bokstaf och nyttjas vanligen med bestämda artikeln.)

1. I do not like to see new faces in my house. 2. Does he like his new shoes?— Yes, he does; why should he not like them? 3. Dost thou forget thy poor mother's last will? — Why do you think so? 4. He has been doing (he has done) something very wrong to-day. — Did you see him do it? — Yes, I did. — Does he know it? — No, he does not. 5. Little (föga) did I think you would prove false to me. G.46

Never did she sing after that day. 7. Do we not still turn our faces to the sun? 8. Do you not yet know where your left hand is? — Yes, I learned it of my mother. — When did she show it you? — She showed it me yesterday morning. 9. In vain did poor William ask them to go. 10. Have you nothing to do? 11. They had made me a sign with their hands that I should not go before them. 12. Did they not stay with you till noon? 13. What do you wish to do? — I only wish to do my dear father's will. 14. To-day my rich aunt is to make her will: do you think she will give me anything?— Yes, I think so. 15. Do give me that pretty little tiower! — No, I will not. — It is a »forget-me-not»; do you like »forget-me-nots?»? — I do like them very much. 16. Good morning, miss K., how do you do? — Thank you, I am quite well. — Are your parents also well? — No, they are not quite well. 17. Why did you not stay at Mr» Smith's as long as your brothers did? — I stayed there until evening. 18. Show me the North and the South on the map of Europe. 19. Do not be angry with her. 20. Never forget the kindness of your parents! 21. Child, why didst thou not cry before now? — I do not know why. 22. If your son does not read at school, why then does he go there? — Why (j0), he has singing-lessons with some of the boys. 23. You like those flower-pots, and so do I. 24. In what quarter of the heavens does the sun sink in the evening? — I do not kuow. 25. Do not forget to water those fiower-beds; it always should be done in the morning before my coming out. 26. Where didst thou sleep last night? 27. Who asked for me? 28. Do you see me as well as I do you? 29. 1 am to go there as well as you. 30. Do I not read as well as you do? 31. Do be kind to my darling! 32. Did she not know her parents? — No, she did not, madam, and they did not know their child. 33. You called me, did you not? 34. Amelia did not see me, did she? — No, she did not. 35. IIow are you to-day, Mrs. R.? 36. Do you know your lesson ? — Not yet. — Dear me! have you not done reading yet? — No, I have not. 37. These shoes will never do for you. 38. Is there not too much water in the tea-pot? — No, I do not think there is. 39. If you turn the map in the right way, you will have the West on your left

hand, and the East on your right. 40. Will you not come and see me to-morrow? do come my dear!

1. Köpte ni icke en ny tékanna i förgår, herr Grå? — Nej, [det] -gjorde 'jag ;{icke. 2. Kom i god tid; kom vid middagstiden. 3. [Unga] herr Vilhelm, vänd icke ryggen åt er lärare. — Jag såg honom icke. — Men nu -ser 'ni 3honom? — Ja, visst -gör 'jag [det]. 4. Visa mig de fyra väderstrecken på denna karta. — Om du vänder kartan rätt (= på rätta sättet), 2har (fut.) 'du öster på högra handen och vester på den venstra, då -är 'det lätt att säga hvar norr och söder äro. 5. Menniska (Man), ser du (2:a pers. sing.) denna syn och -gråter 'icke! 6. Har du någonting

att göra? — Vi hafva icke haft någonting att göra hela dagen. 7. Hvad (how) tycker ni om dessa »förgät-mig-ej»? 8. Der 2sjunker 'soleil. 9. Trodde ni [att] den der hatten skulle passa för mig? 10. Skar han icke af alla blommorna i dessa blomstersängar? — Jo, [det] 2gjorde 'han. 11. Förgäfves gaf jag honom alla de penningar jag hade. 12. Hvar äro mina blomsterkrukor? 13. God morgon herr B., huru mår ni? — Tack, kära fröken, jag mår (am) icke riktigt bra. 14. Hvilken af tlickorna läser så bra som jag? — Lärarinnan tycker, att Amalia gör [det]. — Tycker ni äfven så? — Jag vet inte. 15. Hvilken af dessa böcker läser ni? 16. Hvem gifver er sånglektioner? 17. Hvad [slags] flickor tycka om fru Z., och hvad för flickor tycker hon om? — Jag förstår er icke. 18. Var snäll mot min lille gosse! 19. Glöm icke att göra detta, innan du gör (p. pr.) det der. 20. llar han icke ännu slutat äta? 21. Huru länge skola de stanna i skolrummet? — De skola stanna der, tills de hafva lärt sina lexor. 22. Känner ni de gamla mamsellerna T? — Ja. visst 2gör 'jag [det], huru må de nu för tiden? 23. Har du icke fått dina nya krukor ännu? — Nej, [det] 2har 'jag 3icke. 24. Fru H's ansigte är ännu så gult som en citron. 25. Skulle du icke hafva gjort det [lika] så bra som jag? 26. Föga förstod jag, att allt det du då gjorde (p. pr.) var för mitt bästa (good). 27. Har farbror Vilhelm icke ännu gjort sitt testamente. 28. Har du handlat (— gjort) rätt hela ditt lif? 29. Ligger England i Europa? 30. Skrifver jag icke lika (as) bra som ni? 3l. Jag tycker icke lika bra om 1 honom som [om] dig. 32. Jag tyckte icke 2lika mycket om 'att se honom 3som du. 33. På det sättet 2skola 'de icke hafva slutat sin matlagning före qvällen. 34. Visa mig ingen vänlighet, om du icke tror mis:.48 Lektion 15. B stumt. Can, May, Must, Ought.

Lektion 15.

1J är vanligen stumt efter m i samma stafvelse och fram-

i . i för t i samma stafvelse, t. ex. to comb, kamma, comb-ecl; the comb,

4 .2 . ^

kammen; the lamb, lammet; the debt, skulden; the cloubt, tviflet; to doubt, tvifla, betvifla.

I doubt not but..., jag tviflar icke på att.... no doubt, utan tvifvel.

4 12 3

Hjelp verben Cail, May, Must, Ought (gh stumt;.

(Dessa verb äro oregelbundna och förekomma, liksom shall och will, endast i presens och imperfektum.)

Presens.

4 4 +

[Can, jag kan. can I: [cannot*, jag can I not?

[kan icke.

thou canst, du kan. canst thou? thou canst not. canst thou not?

lie Cail, han kan. can he." lie cannot*. can he not?

ice, you, they can. can ice, you, we, you, they can we,you, they

they? cannot*. not?

Imperfektum.

3

/ COUld (1 stumt), jag could I? I could not. could / not ? kunde.

thou couldst, du kunde, coulclst thou? thou couldst not. couldst thou not? he could, han kunde, could he? he could not. etc.

we, you, they could, could we, you, we, you, they could not.

they?

Anm. De felande formerna af detta verb ersättas genom omskrifning med to be able (to), vara i stånd (till), förmå, kunna: således:

Perfektum. Plusquamperfektum.

i

I have been able, jag har kunnat. / had been able, jag hade kunnat.

I Futurum. II Futurum.

I shall be able, jag skall kunna. / shall have been able, jag skall

[hafva kunnat.

I Konditionalis. II Kondition al is.

/ should be able, jag skulle kunna. / should have been able, jag skulle

[hafva kunnat.

* Cannot skrifves alltid i ett ord.49 Lektion 15. B stumt. Can, May, Must, Ought.

Anm. Verbet kunna återgifves vanligen med can (och to be able)

samt to know how to framför infinitiver: can you (do you know how to) ivrite, kan du skrifva? När det står med ackusativobjekt och således ej är hjelpverb, återgifves det med to know, t. ex. Do you know English, kan ni engelska?

Presens. Imperfektum.

i i / may, jag ma (får, kan). / might (gh stumt), jag måtte

[(fick, kunde).

thou mayest (mayst), du må (får, thou mightest (mightst), du måtte

[kan). [(fick, kunde).

lie may, lian må (får, kan). lie might, han måtte (fick, kunde).

ive, you, they may. we, you, they mightc 2

Must, måste, har samma form för alla personer i presens och imperfektum.

Anm. I sistnämnda tempus förekommer must dock endast, när det föregås af ett annat imperfektum, t. ex. She said it must be so. Eljest ersättes imperfektum och de felande formerna af must vanligtvis ge-

l i, nom omskrifning med to be obliged to, vara tvungen att (af to oblige, tvinga);

således: I was obliged, jag måste, var tvungen; I have been obliged; I shall be obliged, o. s. v.

Ought (gh stumt), bör, borde, har samma form för alla personer i pres. och imperf., undantagandes 2: a pers. pr. sing., som har oughtest. Ought är det enda af dessa hjelpverb, som fordrar to framför den följande infinitiven: Ought I to obey, bör (borde) jag lyda?

2

the milk, mjölken. 2

» bread, brödet. 2 +

», mut'ton, fårköttet. 2

» butter, smöret. 2

» pepper, pepparen, i

» name, namnet.

4 1

» hon'ey, honuugen.

3

in order to,)

> for att. to,)

, ,, i komma to comeback,)

! 2 {tillbaka,

» return, (återvända 2 • \ välja; taga; M choose> I vilja hafva.

* Måltiders namn stå vanligen utan bestämda artikeln.

** To let nyttjas ofta som hjelpverb. Löfving: Engelsk Elementarbot. 4

2 *

breakfast* frukost, -en.

2 ,,) aftonmåltid, supper, jqvällsvard.

2 4

on, upon, på.

to wait (for), vänta på.

» wait upon, passa upp. i

» speak, tala. i

» taste, smaka, smaka [på.

i

the taste, smaken. 2 2 reacly, färdig. 2

on horseback, till häst.

on foot, till fots. i

to pray, bedja.

pray! jag ber er; var [så god; säg! to fly, (låta flyga) [släppa upp.

i

over, öfver, i

a slice, en skifva. +

» servant,) en tjenare, » foot!man,\ betjent.

4 4

» car'rot, en morot, i

sweet, söt, ljuf. to let,** låta.

4 +

» offer, erbjuda, bjuda.50 Lektion 15. B stumt. Can, May, Must, Ought.

what is the matter (with you), hvad står på? hvad är på färde? hvad fattas (er)?

is anything the matter with you, fattas er något? mår ni illa? it matters nothing, det gör ingenting, har ingenting att betyda.

2 2 2

may be,) måhända, Henrietta,)

2 [• 2 22 . Henrika.

perhaps',) kanske. Harriet,)

The Net v Kite. Pray, mamma, may I go on the lawn, to ßy my new kite? said Willy to his mother. — Yes, you may, said shej but do not stay too long. — When must I come in, dear mamma? — As soon as you see the sun sink in the West.

— Where is the West, mamma? — Do you not yet know where the West is? You can soon learn that. All you have to do is, to turn your back to the sun at noon, and then your face is to the North, your back is to the South, your right hand is to the East, and your left hand to the West.

— Thank you, mamma, I shall not forget that. Oh, how nice (roligt) it is to know much!

1. May I offer you a slice of mutton? — Xo, thank you; but give me some bread and milk, if you please. 2. Here is some salt fish, butter, oil and pepper, will that do for dinner? 3. Do you like salt mutton with carrots? — I never tasted it till now. 4. Any child may read this book, but I am not sure that any child can read it. 5. Shall you soon he able to speak English? You must know English before going to England. — Y'esterday my master said I should be able to speak very soon. 6. I cannot read yet. 7. Could not your brother give you lessons? — Yes, he could, but having so much to do, he has not yet been able to give me any. — ^lay be he would have been able to do so, if you had asked him before. 8. What must I do? 9. We believed it must be he. — Xo, it cannot be he. 10. Harriet always

7 J

combed her little sister in the morning. 11. I doubt not but she is a good girl. 12. He may have some debts, but I think he has not. 13. v mother said that I might take

u O

a clean spoon. 14. We cannot go there on horseback, we shall be obliged to go on foot. — It matters nothing. 15. It might have been a name, might it not? 16. He shows a very good taste in all his doings. 17. Henrietta chooses this51 Lektion 15. B stumt. Can, May, Must, Ought.

horse, in order to give it to her brother. 18. What is the matter with those girls? — Nothing is the matter with them. 10. Pie ase, mamma, give me some bread and butter (smörgås)» 1 am so very hungry. — We have no bread in the house. The servant must fetch some. You must wait till breakfast. 20. Do you doubt that? — Yes, I doubt it. 21. These schoolboys arc crying over their lessons. 22. He said 1 must not go before supper. 23. Supper is ready. 24. Is anything the matter with them ? — Nothing that I know of. 25. How couldst thou let the old man wait so long for thee? 26. Oughtest thou not, to have offered him a glass of milk? 27. Ought not the servant to wait upon us? — Yes, but he was obliged to go out and fetch us some wine. 28. Perhaps she will offer you her nice little lamb. 29. Will they be able to sing to-morrow? 30. Let not your left hand know what your right hand is doing. 31. What do the little bees make? — They are making sweet honey. 32. How did you like the breakfast? — I liked it very much.

1. Kan du icke ännu dina lexor? — Nej, jag är ledsen att säga, att jag icke kan dem riktigt. — Ah, det har ingenting att betyda; du kan läsa dem efter middagen. 2. Tycker fra Brun om att se unga herr Brun till häst? — Nej det har hon aldrig tyckt om (= nej, hon gjorde aldrig). 3. Henrika kammade sitt 2lilla 'hvita lam med en stor svart kam. 4. Får jag bedja med dig i afton, kära pappa? — Ja, [det] 2får 'du. 5. Säg, mamma, få Henrika och

Maria gå med oss i skogen, för att hjelpa oss att släppa upp vår stora drake? — Nej, de måste lära sina lexor i skolrummet; men I fån gå. — Men då 2skola 'de gråta, icke sant, mamma? när de se oss leka (= i lek). — Snälla (good) flickor 2gråta 1aldrig öfver sina lexor; de tycka om att lära mycket. — Det må vara, men de 2tycka 1 äfven om att leka med sina bröder. Tyckte du icke äfven så, när du var barn (when a child), mamma? — Jo, visst 2gjorde 'jag [det], men mina föräldrar tänkte icke så, och 5deröfver (of it) 2är 'jag 3nu 4glad. 6. Edert ansigte är så hvitt som snö, ni måtte icke (cannot) vara frisk (= bra). — Tack, jag mår (= är) alldeles bra. 7. Kanhända 3har 'du 2rätt. 8. Få vi bjuda dig litet vin? — Nej tack, jag får (= måste) icke dricka vin. 9. Min farbrors betjent kan icke skrifva. 10. Kunde jag icke lära mina lexor efter frukosten? — Nej, du kunde (= måtte) glömma att läsa 2öfver 'dem 3då. 11. Var du tvungen att gå till fots med mjölkkrukan i handen? 12. Kunde du icke tala engelska? — Nej, [det] 2kunde 'jag 3icke. 13. Kunde han icke engelska, innan han reste (p. pr.) till England? — Nej, [det] 2kunde 'han 3icke. 14. Skulle du tycka om smörgås (= smör och bröd)52 Lektion 16. Oa som o. Inskjutn. af e. F förbytes t. v i plur.

med fårkött till (for) qvällsvard? 15. Hon visade en mycket god smak i allt hvad hon gjorde (= i alla sina göranden). 16. Middagen är icke ännu färdig. 17. Vill ni ha peppar? 18. Hvad är på färde? 19. De sade du fick (= måste) icke taga deras namn. 20. Jag tror icke hon skall kunna sjunga så snart. 21. Kunde du (2 pers. sing.) icke se mig? — Jo, [det] '-kunde 'jag. 22. Du (2 pers. sing.) borde kanhända icke tala så mycket. 23. Om jag hade kunnat komma förr, 2skulle 'jag hafva gjort det (so). 24. Hvarför har du icke kunnat komma förr? 25. Oiu jag skulle kunna koiuma i morgon, får jag då göra det? — Ja, [det] -får 'du.

26. Vi trodde icke du skulle kunna dina lexor så bra som du gör.

27. Huru mycket har du betalt för dessa morötter? 28. Jag känner icke betjeuten, som passar upp oss i dag. 29. Låt mig icke vänta för länge på dig. 30. Hvilken af dessa brödskifvor (= skifvor af bröd) väljer ni? 31. Du är alltid färdig att tvifla [på] mig. 32. Jag kan icke förstå dina tvifvel. 33. Hvilket barn som helst (= något barn) kan (— må) läsa hvad han skrifver. — 2Du har Hitan tvifvel 3rätt. 34. Jag önskade att du 2aldrig 'måtte glömma denna dag. 35. Jag trodde icke, att fru B. hade kommit tillbaka, men min dotter sade [att] det måtte (= måste) vara så, och hon var glad deröfver (= af det). 36. Du får smaka [på] honungen, om du behagar. — Ack, så (how) sött den smakar! 37. Måste jag gå i dag? får jag icke dröja tills i morgon? 38. Borde jag icke betala mitt kafl'e, innan jag går?

Lektion 10.

ill Oil uttalas regelbundet som o: to roast, steka, the roast, ste-i

ken; the boat, båten.

Uti ord, som sluta på bväsljud (s, sh, x, z och ch. uttaladt som tsj), inskjutes ett hörbart e framför böjningsändelsen S (när denna ej är genitivändelse), t. ex.

4

Christinas (läs: kris'mas)*, jul — Christ'masHs, jular;

4 4 .

a fox, en räf — foxes, räfvar; men: the fox's,** räfvens; 2 2 . 2 a kiss, en kyss — kisses, kyssar. to buzz (z = s), surra —

he buzzes.

2 •

to kiss, kyssas — he kisses, han kysser, the church, kyrkan —

churches.

2 • 4

a ivish, en önskan— wishes, önskningar. the match, tändstickan —

2 .

matches.

* Festers namn skrifvas i engelskan med stor begynnelsebokstaf.

** Genitiven fox's uttalas lika med plur. foxes.1

4 2

the mon'arch (ch = k), envåldsherskaren (monarken) — monarchs (får endast s, emedan ch uttalas hårdt).

Uti ord som sluta på o, föregånget af konsonant, inskjutes ett stumt e framför böjningsändelsen s (dock ej framför '-S):

2 1 2 1. an ech'o (ch = k), ett genljud, eko — echoes.

ii # ii.

a hero, en hjelte — heroes. i i

» ne'gro, en neger — negroes; men: the negro's, negerns.

4 1

the grotto, bergshålan, grottan •—- grottors.

A 1 1 4 11.

a volcano, ett eldsprutande berg, en vulkan — volca'noes. Ord på o, med föregående vokal, få endast s i pluralis:

3 2 . 12 1

the cuc'koo, göken — cuckoos; the fo'lio, folianten (bok i helarksformat) — folios.

Följande substantiv, som sluta på f och fe, förbyta i pluralis denna ändelse till ves (stumt e):

2

the calf, kalfven — calxeS.*

, ,. (hälften, 7 *

» haij,) . .,, ' — hafreS. (hal i van

3

» ivolf (o = u), vargen — ivolxeS. 2 • » shelf, hyllan — shelxes. 2 . » elf, elfvan — elxes.

» leaf, \ Jf^' - leaves. ' (bladet i

» slieaf, kärfven — slieäxeS.

the loaf, \ ;iraPfn' - loaxek. (brödkakan

i

)> thief, tjufven — thiexes.

» blef, \ oxfn' x — beexe8. (oxkottet

» knife, knifven — knixeS.

i

» life, lifvet — lixeS. ' i i » wife, hustrun — wives.

4 1

» staff, stafven — stoves.

4

Anm. The staff, staben — staffs, staber, samt alla öfriga ord på f och fe följa den allmänna regeln för pluralisbildningen, t. ex.: 2

the gulf, hafsviken — gtilfs. i

» fife, pipan — fifes.

» strife, striden, tvisten — strifes. i

» chief, hufvudmannen, anföraren (chefen) — chiefs.

2

the flesh, köttet, i

» meat (det tillagade) köttet.

* I pluralerna calves och halves är 1 stumt likasom i deras singu-larformer; jfr lekt. 5.

i 1

a potato, en pota-lii

tis — potatoes.

2 4 1

a buff'alo, en buffel — buffaloes. i i . I go, jag går — he goes. 2 -f- . I do, jag gör — he does.

2

the proof, beviset — proofs. 2

)) muff, muffen — muffs. 2

» dwarf, dvergen — dwarfs.

the veal, kalfköttet. i

» steak, köttskifvan (till stekning).54 Lektion 16. Oa som o. Inskjutn. af e. F förbytes t. v i plur.

the beefsteak, »biffsteken» (stekt ox-

[kött).

i i

» roast beef, oxsteken (»rostbiff»). 2

» drum, trumman.

2 2 4

» general, fältherren, generalen.

4 2 2

» fam'ibj, hushållet, slägten, fa-

[miljen.

2

the buzz, surrandet, -f*

» month, månaden, i .

pleasing, behaglig, intagande.

2.4

pleasant, behaglig, treflig, rolig.

3 2 2

alread'y, redan, i i

seve're, sträng, hård, svår. i

the same, (den, det, de) samme, samma.

1. I believe that I have seen a fox's head in the wood to-day. — No, my dear, in our wood there are no foxes. 2. There the chiefs of the negroes are coming with fifes and drums. 3. The monarch wishes to know when, and where, and how those heroes lost their lives. 4. There are only four months to Christmas. 5. Can you sell me a Christmas tree ? I wish to buy one for my girls. 6. Kiss me, child, before I die! 7. A boat filled with thieves had got into the gulf. — Thieves, you say, had they got there in order to steal? 8. Folios have large leaves. 9. The flesh of calves is called veal. 10. Have you got any green sheaves? — Not I, but my brother's negro has got some. 11. Who fetched the knives out of the dining-room? 12. Do not cut the loaves; I like no halves. 13. There are echoes in churches and grottoes. 14. Are there volcanoes in Europe? 15. Here are some slices of salt meat with butter, oil, pepper, and potatoes: will that do for dinner?— Yes, that will do very well. 16. Lambs must not play with wolves. 17. Mr. G. will give all his money to schools and churches. 18. The three great monarchs are walking in the garden. 19. Dwarfs never were

o c

heroes. 20. Let me have these matches, if you please. 21. There are buffaloes in America. 22. Will this meat do for roast beef? 23. There is a fly on the beefsteak. — Then I will not eat it. 24. My brothers asked the footman, if their wives' muffs were not in the dining-room. 25. lf only a fly buzzes in his bed-room in the night, he cannot sleep. 26. I very well know there has always been severe strifes in your families. 27. Papa never kisses me. 28. The echo answers to the cuckoo's song. 29. Captain L. was a hero, and a hero's son. 30. Does that negro's wife understand what we say? — I do not think so. 31. I have already had some proofs of the1

monarch's kindness. 32. I like the buzz of bees, but I do not think the buzz of Hies so very pleasing. 33. Father, do you see the elves playing by the lake? 34. These steaks must have been cut from some old beeves. 35. Who has cut my wooden staves? 36. The same generals, with their staff's, were dining yesterday in my father's house. 37. I am sorry I shall not be able to roast this beef before he goes. 38. This is a very pleasant book.

1. Han kysser sin fader och moder och går ut [för] '-att 'aldrig 3återkomma. 2. Du skall hemta mig några blommor och blad från trädgården. 3. Får jag bjuda er några skifvor kalfkött?

— Xej, jag tackar, gif mig en skifva oxkött. 4. Hvad slags fisk tycker ni om? — Jag 2tyeker 4alls 'icke om 3tisk. 5. Det finnes ingentiug [som] jag tycker så mycket om som biffstek. — Då skall ni få bißstek till (for) frukost, middag och qvällsvard. — Jag är glad deråt (= af det). 6. Karl har sett fyra kyrkor. 7. Sofva räfvarne i skogen? 8. Såg du tjufvarne i trädgårdens grottor? 9. Tag brödkakan ned från hyllan. 10. Min hustru 2har 'alltid samma (best. art.) önskningar som jag. — Alla hustrur äro icke så goda som din. 11. De sista två julame 2var 'jag icke hos mina föräldrar. 12. Våra fyra stora hjeltar hafva förlorat lifvet (= sina lif) i striden för den rätta saken (cause). 13. Der äro två tändstickor åt (for) dig. 14. Der 2komma 'generalerna i spetsen för sina staber. 15. De hafva hvita stafvar i sina händer. 16. Tvenne gökar gala (= sjunga) i vår trädgård. — Gökens sång är mycket behaglig. 17. Jag tycker det [är] så sommarlikt (summerlike), när flugorna surra i matsalen. 18. Tag dessa folianter ned från hyllorna. 19. Ljufva äro en moders kyssar. 20. Skulle du köpa oxar åt (for) din matmor? 21. Detta är (= dessa

äro) nya bevis på din välvilja för oss. 22. Äta bufflar gräs? 23. Kanhända du borde taga in dina kärfvar, så att (that) tjufvar 2icke 'må komma åt (get at) dem. 24. Du borde icke hafva vändt bladet i (of) boken, då jag skulle (was going to) läsa. 25. Dessa päronträd hafva 3redan 'gröna 2löf. 26. Vargarne taga alla min hustrus kalfvar.

— Bevara mig! hvad säger ni? 27. En af edra tjenare måste vara en tjuf. 28. Köpte du icke två hvita muffar förra (= sista) julen? 29. Jag har sett två negermonarker. 30. Har ni knifvar? 31. Kunna negrerna äta oxstek och potäter? 32. Om ni kan få goda skifvor af (from) detta kött, [så] får ni steka det. 33. Der ligger en julkärfve på taket åt (for) foglarne. 34. Kalfkött är godt kött. 35. Hvilka stora vikar! 36. Skogarnes genljud (plur.) svarade på (to) min sång. 37. Det var en af de sista månaderna hon lefde. 38. Tag icke den der fattige negerns båt. 39. Det var lustigt att se denna slägt af dvergar. 40. Fyra fjerdedelar göra två halfvor. 41. Låtom oss icke vänta på våra anförare;1

låtom oss Hy, så snart vi kunna göra det! — Nej, låtom oss dröja; hvad kunna vi göra utan en anförare? 42. Äro de eldsprutande bergen i Amerika mycket stora? 43. Jag ser taken af tre hus i skogen. 44. Pipor och trummor äro trefliga (nice) leksaker (playthings) för små gossar.

Lektion 17.

i

Oo uttalas undantagsvis som o i följande ord:

i i i

the brooch, smycket, bröstnålen; the door, dörren; the floor, golfvet.

2 -r 4 2 2

rr * ^ t - & • *

Comparison of Ad jectives and Ad verbs,

(Adjektivens och adverbens komparation.)

4.22 + 442 l-r42

Pos'itive. Compar' ative. Super'lative.

rich, rik, rich'VYf rik are, rich'e st, rikas*.

4 2 4 + 4 2

often (t stumt), ofta, oft'ert?v, oftare, ojtenest, oftast

2

white, hvit, whi'teY, hvitare, whitest, hvitas*. 11 11 112

seve're, sträng, seve'rer, strängare, severest, strängas*. 1 ^ 1 12

noble, ädel, no'bleY, ädlare, no'blest, ädlas*.

hap'py, lycklig, hap'pier,* lyckligare, happiest,* lyckligas*.

+ 2 -i- + -i- 2

early (adj. à adv.), ti- earlier, tidigare, ear'Ziest, tidigas*.

[dig, tidigt,

1 1 + 12

gay, glad, gay'er, gladare, gay'est, gladas*.

1 . -1- .2 1 1

u'sual (su = sjo), van- more usual, vanli- lllOSt usual, vanligas*,

[lig, [g«>'eJ mera vanlig, [mest vanlig.

Komparation af adj. och adv. kan i engelskan ske på två sätt:

1) genom att till positiven lägga ändelserna er (r), till

bildande af komparativen, och est (st), till bildande af

superlativen (= »sachsisk» komparation);

i i

2) genom att sätta adverben more och most framför positiven (= »fransk» komparation).

Anm. Alla adjektiv och adverb (som medgifva gradförhöjning) kunna kompareras med more och most; vissa kompareras dock helst medelst ändelsetillägg, nämligen:

* Märk, att i och e uttalas hvart för sig i adjektivens kompara-tioDsformer.1

a) alla enstafviga adjektiv och adverb;

b) tvåstafviga adjektiv med tonvigt på sista stafvelsen;

c) alla tvåstafviga adj. med ändelsen le, och de flesta med ändelsen y.

Följande adjektiv och adv. hafva en oregelbunden komparation :

Adj. Adv.

2 + 2 Good, god, bet'ter, bättre, best, bäst.

dålig,

ond,

elak,

4

had,

i i

evil (= evl),

ill,

little (adj. & adv.)

ond, illa,

Wel , I la, ßei(€r iesi% (good), \ val.

worse, worst, bad'ly, } dåligt, • + värre, värst, m iRa ö worse, worst.

sämre, sämst.

dålig (sjuk), oiul, elak,

' liten; litet, ^ j mindre, ^ j minst, v föga, ringa. ' { ringare. (ringast.

1 2 [few (= fu), få, plur. af little är regelbundet: fewer, färre, few'est.]

i i

much (adj. & adv.), mycken, mycket, more, mera, most, mest. 2 2

many, (a = e), många, more, flere, most, flest.

i

i i nearest,) närmast,

near (adj. & adv.), nära, nearer, närmare, 2) nägt

/iCli Ej J *

(Nearest betecknar närhet i rummet och en del andra förhållanden next betecknar tid och ordningsföljd.)

1 1 2

i letter,) latest,) senast

låte (adj. & adv.), sen, 4 ' senare, 5 > . , '

laHter,) last, i S1£t.

(Later, ledest betecknar tid; latter, last ordningsföljd.')

i older,) oldest,) ..,, ,

old, gammal, ^ \ äldre, ^ j äldst.

[Elder, eldest nyttjas att beteckna åldersföljd för medlemmarne af en familj o. d.).

, 2 . (längre fram,

forth (adv.), fram, further, < vidare, furthest, längst fram.

(ytterligare,

fL, A- , * \ father,) fjermare, farthest,) fjermast.

jar (adj. & adv.), \ aflägsen, 2 . > J ' . > •> .

långt borta further,) aflägsnare, furthest,) aflagsnast.

Anm. Enkel slutkonsonant med föregående enkel vokal, fördubblas i följande fall framför alla böjnings- och härledningsändelser, som bölja med vokal:58 Lektion 17. Oo sora o. Koinparation. Konson.-fördubbl.

2 2 _

1) i alla enstafviga ord, t. ex. big, stor, bigger,* större, biggest,

4

störst: thin, thinner, thinnest; to rob. röfva, beröfva, bestjäla, thou rob-

2 4 .

best (men: he robs), robbed, robbing; a robber, en röfvare.

2) i två- eller flerstafviga ord med tonvigt på sista stafvelsen:

2 , -J- -r

to permit, tillåta, thou permit test, permitted, permitting; to prefer, före-2

draga, thou prefer'vest, preferred, preferring.

4 , . 2

3) i alla ord, som sluta på l, t. ex. to travel, resa, thou traveRest, travelled, travelling; a traveller, en resande.

last month, [i] förra månaden. far poorer, långt fattigare. far better, långt bättre.

Anm »Liten, litet», återgifvas i allmänhet med little, men när den kroppsliga litenheten särskildt betonas, nyttjas small, i synnerhet uti kompar. och superi.; litet (= föga) vid ämnesnamn, återgifves alltid med little.

Orden great, large, big, tall, nyttjas allesammans att beteckna kroppslig storlek; endast great betecknar dessutom andlig storhet.

Great och large nyttjas om storlek i allmänhet, larqe afser dessutom vidd, utsträckning, big afser massan (= stor, tjock, sväld), tall betyder lång, högväxt. **

* Vid ordets afstafning följer den inskjutna konsonanten med ändelsen : big-ger, rob-bing.

** Dessa och dylika skiftningar i betydelsen inläras bäst genom aktgifvande vid läsning af ene:. författare.

next month, [i] nästa månad. to like better (best), so much the better, så mycket bättre.

o

tycka mera (mest) om.

4 2 4

the an'imal, djuret, i

» mile, milen.

4

» dog, hunden.

2

» village (a = e), bvn. » town, staden.

4

» apple, äpplet.

4 2 +

» officer, officeren.

» regiment, regemen-[tet.

2

» limb (b stumt), lem-[men.

2

» mem'b er, medlem-

[men, lemmen. i +

» sub'stance, ämnet.

i i -Copenhagen, \ Köpen-i i >, Ch eapin gli a v en,)11 a mn •

London, London, i

a year, ett år. 2 +

an error, ett misstag, [fel.

3

to look (oo = u), se, titta;

[se ut.

2

» shut, stänga.

4 2

» commit', begå. i

» fear, frukta, i

the fear, fruktan. 2 2 2 diligent, flitig.

reel, röd.

4

strong, stark, i .

wise, vis. i

all over, öfver hela. 2

young, ung.

4 1

away', bort, borta. 2 2 heavy, tung. i

light, lätt; ljus.

4 2

again' (ai = e), åter, å [nyo, igen.

i

cd least, åtminstone.

5

at last, slutligen.

. 4

than, än (efter en komparativ).

3

small, liten.

5 .

rath! er,

temligen, något, nästan, snarare, hellre.59 Lektion 17. Oo sora o. Koinparation. Konson.-fördubbl.

I have one Had- veil and two white Olies, jag har en svart slöja

och två hvita. the little Olle, den lille; the little Olies, de små.

Anm. Ett underförstådt substantiv, som är bestämdt af ett adjektiv, ersättes vanligen medelst ordet one (genit. one's, plur. ones). One utsättes dock icke, om det underförstådda substantivet a) bestämmes endast af ett räkneord, eller b) om det utgöres af ett ämnesnamn eller c) ett abstrakt begrepp.

Förstärkningsordet allra återgifves med very framför superlativer på est och med of all efter superlativer med most.

1. Your dog is big, but ours is still bigger; it is the very biggest dog in the town. 2. We have got a little house. 3. Our house is small, yours is smaller, and your brother's is the smallest of all. 4. Captain U. has two large (great,

big) dogs and two small ones. 5. Brother John has four apples, and we have only three. 6. Harry was the poorest of the three brothers, now he is the richest. 7. My little ones are crying after me. 8. I like red wine better than white. 9. My eldest brother is much older than your father. 10. The elder Caxton was a very wise man. 11. The horse is the noblest of animals. 12. Horses are noble animals. 13. You always come the latest of all the boys. 14. Who was the last that entered the room? 15. Your father is richer than ours. 16. How small an animal! — Look! here you will see one that is still smaller. 17. Is there anything whiter than snow? — Nothing that I know of. 18. What do you like best, coffee or tea? 19. Jolin is the gayest of the gay. 20. The joiner has made the doors of my new house, but not the floors. 21. I never travelled in the night for fear of robbers. 22. I know you permitted him again and again to come back, but he would not: what more could vou do?

' J

23. Can you show me the nearest way to the next town?

24. I have less money than my rich master, but I am not less happy. 25. I am rather happier now than before. 26. Is that village farther than four miles? 27. You must go further, if you wish to see it. 28. My aunt was very ill last night; I feared she would (was going to) dit'. To-day she looks far better. 29. They will come without further writing.

30. The largest trees have not always the largest leaves.

31. Do you like apples better than pears? 32. These potatoes are less good than those, and they are also smaller.

33. The best men are not always the happiest. 34. Many years did I wait for him. 35. I have, perhaps, committed more errors than you, but I know at least that I am not he who

4J '

has committed the most errors in our family. 36. Of her two daughters the vounger died before the elder. 37. Thou

O O

never shuttest the door, as thou oug-htest to do. 38. Do vou not think it more usual to give away old shoes than new ones? 39. Jane is rather a* bad girl. 40. Copenhagen is a* rather larger town than Stockholm. 41. Before I die, I will show you my money and finest brooches. 42. At last I learned to understand that great man. 43. My mistress is »more nice than wise». 44. Old aunt Mary has but few apples and very little bread, but I have fewer apples, and still less bread. 45. What strong limbs this man has! He is the strongest man in our town. — Am I then less strong than he? I think I am far stronger. 46. Are you not well? — Xo, I am not. 47. A rich traveller was robbed last year-48. Why did he choose the farthest way? 49. Do you not go oftener to Mr. B's than I ? 50. You always come too låte. 51. I come earlier to-day than usual. 52. Is your general older than your captain? — Xo, the latter is the elder of the two, but the general is the oldest officer in the regiment. 53. Look here! the foxes are coming forth of the wood. — Wait till they have come a little further on the

J

way. 54. Now the water is hotter than before. 55. Charley is tall, Henry is taller, but James is the tallest of all the boys. 56. They are travelling all over Europe. 57. That loaf is as heavy as lead; this one is lighter. 58. My son is very diligent. 59. He has a severer master than yours. 60. This young girl was worse than the worst of boys, and she preferred playing with boys. 61. Of two evils (= evil things), choose the less.

1. Huru mår din moster i dag? Ar hon bättre eller sämre än i går? — Jag tycker hon är något bättre. 2. Kom du icke .senast af alla? — »Bättre sent än aldrig». 3. Min äldste bror är den äldste medlemmen af vår familj. 4. Dessa bröstnålarne äro vackrare än de der. 5. Vi fingo (omskr. med p. pr.) mjölk och honung från närmaste by (best. art). 6. Hvilken af er inträdde 2sist i 'rummet? — Hvarför frågar du det? — Emedan han

icke stängde dörren. — Det var Karl; lian -stänger 'aldrig dörren. 7. Ni måste titta längre in i hålet, om ni vill se ormen. 8. Den der knappnålen är mycket tin (= tunn), nien här är en, som (that) är ännu finare. 9. Min husbonde har få lam, men de fattige i denna byn hafva ännu färre. 10. Gif mig den finaste af alla dina synålar. 11. Jag har endast två tändstickor, men du har fyra: du borde gifva mig en. 12. I nästa månad måste du komma tidigare på morgonen. 13. Tycker ni mera om generalen än [om] kaptenen? — Nej, jag tycker mera om den senare; han är min morbror. 14. Min kära hustru dog i förra månaden. 15. Denna stora stad har många kyrkor och ännu flera hus. 16. Min lilla dotter är blott två år gammal, men mill äldste gosse är tre år äldre än sin syster. 17. Du kommer alltid för sent till middagen. 18. Jag har en stor fruktan för (of) röfvare, men jag fruktar dem icke så mycket som vargar. 19. Hvarför kommer du icke oftare och helsar på oss? 20. Der ligger ett smycke på golfvet. 21. Jag ser du stänger (p. pr.) dörren. 22. Köpenhamn är en långt mindre stad än London. 23. Jag är utan tvifvel starkare än du. 24. Huru många lemmar har det der djuret? 25. Du ser mycket bättre ut i dag än i går. 26. Om (in) två dagar skall jag vara långt borta från dig. — Tänker ni fara (of going) längre än vanligt? 27. Min son är icke den sämste af alla skol-gossarue. — Så mycket bättre för dig. 28. Moster Elisa är yngre än vår mor, men af alla mina mostrar - är 'din mor den yngsta. 29. Det är mycket hetare i dag än i går. — Så mycket sämre för oss. 30. Jag tror det är det vanligaste (= vanligare) i detta hus att dricka té i koppar och mjölk i glas. 31. Min hund är stor, men min farbrors, general 6 ii s, ar ännu större; det måtte (= må9te; vara den allra största hunden i staden. 32. Den äldste officeren i ett regemente är icke alltid den äldste till åren (in years). 33. Dessa systrar äro de lyckligaste hustrur jag känner. 34. Slutligen sade han: »var så god och kom närmare!» 35. Fru B. skulle snart kotnma (imperf. af to be) att förstå huru hennes tjenare bestulo (omskr. m. p. pr.) henne. 36. Du borde vara lyckligare nu. 37. Fins det några stora och rika familjer i denna stad? 38. Denne fattige resande skall hafva en större familj än den der rike. 39. Var det din äldre broders son, som dog förra året, eller var det den yngres? 40. Detta äpple är mindre än det der, men det är icke mindre godt. 41. Min yngsta dotter är mycket sjuk. 42. Hvem skall komma fram härnäst (= näst)? — Den unga flickan som sitter närmast (-(- till) dig.

43. Elise ser yngre ut än Henrika, och hon är äfven vackrare.

44. Hvilken af dessa två hjeltar anser ni störst (best. art.)? 45. Han tillät mig att gå. 46. Hvilka (What) ytterligare bevis på (of) sin välvilja kan han gifva dig? 47. Hvilket af dessa adjektiv är det brukligaste? 48. Hvilketdera är tyngre (best. art.) träd eller bly? — Bly är det tyngsta ämne jag känner. 49. Det är illa gjordt af dig. 50. Hvilken är den strängaste af dina lärare?

51. Min mor är deri allra visaste, ädlaste och bästa af mödrar. — Jag tycker du talar något för mycket i superlativ (best. art.).

52. Du begick ett misstag, när du föredrog den lättaste osten.

53. Hvad är komparativen af få? — Det är färre. 54. Denne gosse är den flitigaste i skolan. 55. Vi hafva vandrat åtminstone fyra mil i dag. 56. Den der trumman är väl gjord, denna är ännu bättre, men din är den allra bästa. 57. Gif mig de rödaste blommorna. 58. Jag har ingenting vidare att säga.

Lektion 18.

3

0 uttalas vanligen med sitt tredje ljud (o) framför enkelt r

3 .3

i betonade stafvelsen t. ex. the fork, gaffeln; the form, skapnaden,

3

formen; born, född.

i

1 många ord uttalas det dock, i en dylik ställning, som o,

i i t. ex. the form, skolbänken; börne, burit, buren; uti andra åter

2 . -t-

som u (i synnerhet mellan w och r), t. ex. the world (1 höres),

verlden; the word, ordet.

4 4 (2

Anm. Framför tvenne r är o — o, t. ex. sorry.

En mängd adverb bildas af adjektiv (och andra ordslag)

2 2

medelst tillägg af ändelsen hj, t. ex. foo'lish, dåraktig — foolishly,

• 4 1

dåraktigt; usual, vanlig — u'sually, vanligen, vanligtvis; yearly (adj. & adv. af year), årlig, årligen.

(Sådana adverb kompareras med more och most)

Stamordet undergår följande förändringar vid tillägg af ad-verbialändelseu ly:

1) Llerstafviga ord på y förbvta detta till i, t. ex.

42 422 1.21.22

an'gry, ond, vred—an'grily, vredgadt, vresigt; easy — easily, lätt.

Anm. I afseende på enstafviga ord är bruket ej stadgadt: gay, glad — gaylg (eller gaily), gladt, glädtigt.

Daily (adj. & adv. af day), daglig; dagligen, skrifves dock alltid med i.

2) Ord på ue bortkasta sitt stumma e: 1 12

true, sann, riktig — truly, sant, i sanning, sannerligen, riktigt.

3) Ord på le (med föregående konsonant) bortkasta dessa

i

bokstäfver, t. ex. idle, lat, fåfäng — idly (i st. f. idlely), lätje-

fullt, fåfängt; noble, ädel — nobly, ädelt.

1 1 2 Anm. Af whole, hel, bildas adverbet wholly, helt och hållet, alldeles, fullkomligt.

3 3

4) Ord på II bortkasta ett l, t. ex. full, full — fully, fullt, fullständigt.

Anm. Många adjektiv nyttjas i oförändrad form som adverb,

4 " 4

t. ex. long, lång, långt; länge; longer (= long-ger), längre; longest

4 —+

(= long-gest), längst. Detta är i synnerhet förhållandet med de adjektiv, som ändas på hj; en del af dessa bilda dock motsvarande adverbial

4 ! . medelst omskrifning med ordet manner (sätt), t. ex. lively, liflig — adv.:

in a lively manner, lifligt (på ett lifligt sätt).

-I- 4 1 I

to love, älska; to arri've, anlända; safe, säker; välbeliållen, oskadad.

Några af de adverbialt nyttjade adjektiven hafva dessutom adver-bialformen på ly (vanligen med något olika betydelse), t. öx.

låte (sen) sent — lately, of låte, nyligen; loud (hög), högt, högljudt — loudly, högt (tydligt); pretty (vacker), framför adj. o. adv.: temligen, rätt, ganska — prettily (efter verb), vackert; to buy (sell) cheap, dear, köpa (sälja) billigt, dyrt; to love dearly, älska dyrt (högt, ömt, innerligt); tiiey will sell their lives dearly, de skola sälja sina lif dyrt; the child lies safe in its cradle, barnet ligger tryggt i vaggan; I arrived safe (ell. safely) at (in) X, jag anlände välbehållen (lyckligt) till X. (Adjektivformen förekommer i synnerhet vid verb, som uttrycka ett tillstånd).

i

the age, åldern.

-b

» person (persn) per-[sonen.

3

» war, kriget. 2 2 » country, landet.

-4-

» love, kärleken.

4

» act, handlingen.

4

to act, handla.

» pronoun'ce, uttala.

2 2"

» nour'isli, nära, föda. 2

» live, lefva; bo. 2 .

» with'er, vissna. 2

» quit, lemna, i

» hear, höra.

4 2

» consid'er, anse (för), [betrakta.

3

the lord,

5

fast, fast; fort, hastigt, [häftigt.

4 2

pos'sible, möjlig.

2 4 2

unhap'py, olycklig; led-[sen.

2

the youth, ungdomen, [ynglingen.

» youths,* ynglin[garne.

2

» health, helsan. 2 2 heal'thy, frisk, helso[sam.

+

ivholesome, helsosam. 2

the friend (i stumt), [vännen.

2

friendly, vänskaplig.

4

to stand, stå.

4

» cost, kosta, i

» treat, behandla.

t

sly, slug, listig, i

the cheek, kinden, i

» week, veckan.

4 2 4 2

sol'itary, enslig, ensam. 2

single, enkel, ensam, [enda.

4 1

alo'ne, allena, ensam.

4 14 2

gradually, småningom. i

dark, mörk.

bright, klar, lysande.

fair, ljus, ljuslett(blond);

[klar, vacker.

2

Martin, Mårten. 2

Martha, Martha.

3

George (= dj6rdj), Gö-[ran.

a noble-looking per son, en pers. m. ädelt utseende.

* Ordet youth bibehåller i plur. det hårda £/«-ljudet; s ljuder följaktligen också skarpt. Jfr lekt. 7 och 5G.

herren; grefven.64 Lektion 18. Utt. af o framf. r. Adverb, bildn. o. ställn. 1 2

the Id dy, fruntimret; grefvinnan.

2 3

my lord', herr grefve; grefven. 2 12

my la'dy, fru grefvinna; grefvinnan.

what a noble-loking man! hvad [den mannen ser ädel ut!

the — the, ju — desto.

the sooner the better, ju förr hoic long, huru långt, huru länge (om tid). [dess hellre.

hoic far, huru långt (om rum).

. i he icas born, han föddes, han är född. dry, torr.

Adverbet most framför adj. oeh adv. uttrycker ofta en absolut superlativ: I shall be most happy to see you, jag skall blifva särdeles (högst, mycket) glad att få se dig. Most happily, särdeles (mycket) lyckligt; till all lycka, lyckligtvis.

Most, ställdt adjektiviskt framför ett substantiv, betyder: de fleste: Most parents think so, de fleste föräldrar tänka så.

Adverbets ställning: 1) Adverben föregå de adjektiv och ad-

1 2

verb, som de bestämma, undantagandes enough (= emif), nog, tillräckligt, som alltid sättes efteråt.

2) Vid verb i sammansatt tempus sättes adv. i allmänhet mellan hjelpverbet och hufvudverbet, * t. ex. He is so kind that he tcill not (never) take it from you, han är så god. att han icke vill, etc. (Adverb till rummet och adv. som beteckna en bestämd tid, sättas dock antingen efter hela predikatet eller ock först i satsen).

3) Vid verb i enkelt tempus stå vissa adverb före, andra efter verbet. Före verbet sättas now, then, usually (och några andra på ly) samt i allmänhet adv. som beteckna obestämd tid, ss. ever, never, often, etc. We usually Speak English, vi tala vanligen Engelska.

Efter verbet (och de3s ackusativobjekt) sättas:

a) early och låte samt adverb, som beteckna en bestämd tid och ett upprepande, ss. to-day, yesterday, daily, etc. I pay (have paid) my debts yearly, jag betalar årligen mina skulder.

b) adverb till rummet: he often goes there, ban går ofta dit.

c) adverb till sättet: She sings nicely. He speaks English well, han talar bra engelska. Dessa adverb sättas dock ofta före transitiva verb: I ivillingly give it you (ell. 1 give it you willingly), jag gifver er det gerna.

Märk, att adverbet aldrig får skilja verbet och dess ackusativobjekt, såvida det ej sammansmält med verbet till ett begrepp, och äfven i detta fall endast om objektet är ett substantiv, således: He takes up the hat, men: lie takes it up.

d) alla adv. utom never sättas efter de enkla formerna af to be.

Tid adv. ever, never och always nyttjas helst imperfektum.

* I svenskan står adverbet i bisatser före hela predikatet.

1. Those youths are singing very gaily to-day. 2. What an idle-looking person! He never was less idle than he is now. 3. I do not fully understand your words. 4. What a noble answer! 5. That was nobly done, indeed! 6. Is not the whole family going yearly to town?* 7. His words are true; 1 know them to be so. 8. Truly, he is my best friend. 9. It was wholly lost. 10. This act shows how dearly I love my country. 11. Those fair flowers are gradually withering away. 12. »That, I think, your mother could do best», said my father drily. 13. Friends are easily lost. 14. You acted wisely in giving him your brooch for his fork. 15. I will treat him as slily as he treated me. 16. I am now quite well. 17. 1 quit town* next week. 18. The longer I see you, the better 1 like vou. 19. Water is much cheaper than wine, for it costs nothing; do you not also consider it more wholesome for daily use? 20. Do not think so badly of your brother. 21. Lord E. asked me very angrily what ink this was. 22. She writes pretty well for a school-girl of her age, but I know girls that write still more prettily than she. 23. She is a born lady, and her brother is a lord. 24. J could not possibly love you better than I do already. 25. I have not a single (not one) friend in this country. 26. Which is the longest day in the year? 27. Beef is far more nourishing than veal. 28. The elder of the two sisters is fair, but the younger is quite dark. 29. The names of those girls are easier to pronounce than my sister's. 30. The faster you walk, the better. 31. Y"ou are my only friend in the world. 32. Have you been alone in town all the week? 33. How long did you stay in the country ? 34. These loaves are drier than those. 35. They were born four years before me.

36. The child was borne into the church before the lady.

37. Here you may lie safe as in your mother's arms. 38. How many forms were there in that school-room? 39. He lost his health in the war. 40. It Avas a most unhappy thing that I did not know that before. 41. Most monarchs think so. 42. Who should be merry, if not a healthy youth? 43. Martin always answers in the most foolish way. 44. Look, how fair the youth's cheeks are, and how bright his eyes!

* Ordet town nyttjas i England utan artikel, till att beteckna London.

45. Who lives in this house? 46. I do not like Lady A., because she is always speaking ill of her friends. 47. Little Martha speaks very badly and lispingly. 48. George very often conies the latest of all. 49. He has lately arrived from America. 50. I usually get up earlier than my brothers. 51. To-day you do not read so badly as usual. 52. How far is Copenhagen from Stockholm? 53. How long is it now to Christmas? 54. Have you not been in my house a full year? — Yes, my lord, I have. —- Very well, and I know you have always been treated in the most friendly manner, why then will you quit us? — 55. Poor little Martin stands far off and looks at all those fine lords and ladies. 56. She loved that unhappy, solitary youth as dearly as a brother. 57. Am I not a most unhappy girl? 58. Most unhappily he could not travel so fast as he wished to do. 59. The shelf stands fast on the floor. 60. The negroes were sleeping safely in the boat. 61. This apple tastes very bad. 62. George is livelier than any child in the town. His mother also acts and speaks in a most lively manner. 63. She said her shoes had not got the right form. 64. Do speak a little louder, if you please! — Do you not think I speak loud enough?

1. Hvad (How) 2det är 'dåraktigt att vara så lat! 2. Hvad den der personen ser lat ut! 3. Du handlade mycket dåraktigt uti att stanna (p. pr.) så länge på landet. 4. Hon var ond och svarade särdeles vresigt på (to) allt [hvad] jag sade. 5. Detta är en yngling med ädelt utseende. 6. Hvarför läser ni icke högre?

7. Jag hör honom ofta högt utropa (— ropande ut) dessa ord.

8. Vi se dessa fruntimmer dagligen i vår trädgård. 9. Han lefver mycket gladt och lätjefullt i staden, men han skall snart lemna den. 10. Jag hade fått penningarne mycket lätt. 11. Helsan är lätt förlorad. 12. Skulle det vara helsosammare för mig att bo i staden än på landet? 13. Fältherrens ord voro ädla och sanna. 14. 2Endast klen (= ban) är riktigt vis, som kan beherska (master) sitt sinne (mind). 15. Dessa fruntimmer tala (p. pr.) mycket lifligt. 16. Fröken O. är mycket liflig, hon är lifligare och gladare än någon skolflicka. 17. Grefve P. behandlade mig nu mycket vänskapligt. 18. Denna familj har alltid varit mycket vänskaplig mot mig. 19. Jag har burit [påj dessa ord

tre dagar, utan att säga något åt någon. 20. Marta, har du gafflarne? — Ja, fru grefvinna. 21. Det sitter ännu en skolgosse på bänken. 22. Älskar du icke din mor mera än din far? 23. Såg ni många grefvar och grefvinnor, när ni var i London? 24. I nästa vecka 2skall 'jag fara till staden. 25. Hon födde sin lilla dotter medT.. 10. A framf. nge o. ste. Adj. på most. Much o. very. The utel. 60

bröd ocb mjölk. 26. Till all lycka -hade 'de icke ännu anländt. 27. Grefvinnan B. anses som en mor för (to) de fattige. 28. Al-skar ni den der unga personen med de klara, mörka ögonen? 29. Göran D. läser mycket bra engelska. 30. När föddes er yngsta dotter? 31. I dag 2läser 'du sämre, än du någonsin -förr 'har gjort (= gjorde). — Nej. ni har orätt, jag 3läser '-minsann 'icke så illa som vanligt. 32. Vänner! låtom oss stå till sista man (best. art.) och sälja våra lif så dyrt som möjligt. 33. De tala temligen högt. 34. Vi skola blifva särdeles glada att [få] se er i vårt hus. 35. De fleste gossar äro latare (more i.) än flickor äro. 36. Den olycklige grefven anlände slntligen välbehållen till London. 37. Tala icke så strängt till henne. 38. .Jag älskade henne då så ömt som en dotter. 39. Det är skada, att hon talar så illa och läspande; det är ej lätt att förstå henne. 40. Huru mycket kostar du dina föräldrar årligen? 3frågade 'han 4mig 2listigt, men jag svarade icke ett enda ord. 41. Du borde icke sälja så dyrt, när du köper så billigt. 42. Låtom oss göra upp detta på ett vänskapligt sätt. — Ja, jag önskar göra upp det ju förr dess hellre. 43. Jag har aldrig kunnat uttala detta ord. 44. Kunde du icke möjligtvis komma tidigare? —- Jag tycker jag kommer alltid tillräckligt tidigt. 45. Personer af hans ålder tala vanligen mycket om (of) sin ungdom. 46. Hvem är det långa, ljuslagda fruntimret med de röda kinderna? 47. Var du alldeles ensam? 48. Vi reste fortare i England än här. 49. Han svarade då mycket torrt, att han olyckligtvis icke hade fått några penningar. 50. Vi" tycka mera om formen på (of) den här hatten än på den der. 51. Jag föredrager nu ett ensligt lif. 52. Om du kan göra något godt, 2är 'du icke helt och hållet olycklig. 53. Hela familjen 2vissnade 'småningom bort och dog. 54. Kom icke för sent! 55. Han hade då nyligen återvändt från kriget. 56. Om ni icke fullt förstod hans ord, så mycket bättre för er. 57. Det var ädelt handladt! 58. Ni kan omöjligen {— icke möjligen) tänka hvad ni säger, herr grefve. — Hvarför skulle icke detta vara möjligt? 59. Mårten 2sade 'gråtande, att han förlorade sina föräldrar tidigt, dch att han nu icke hade en enda vän i verlden. 60. Detta päron smakar mycket sött. 61. Huru långt ligger X. från London? 62. Huru långt är det nu till Jul? — Eem veckor. 63. Se, huru vackert de ligga!

Lektion 11).

i

A framför nge och ste uttalas med sitt första ljud: to change,

i .i förändra, byta, vexla; the change, förändringen, ombytet; the danger,

1 1 " . 1 faran; to waste, öda, föröda, förstöra; waste, öde, ödslig; taste.T.. 10. A framf. nge o. ste. Adj. på most. Much o. very. The utel. 60

Några utaf substantiv och partiklar härledda adjektiv bilda superlativ genom att lägga adv. most såsom ändelse till positiven (eller komparativen). t. ex.

i r i

(in, inne), inner, inre, — inmost ell. innermost, innerst.

(out, ute), outer, yttre, — outmost, utmost ell. outermost, ytterst, i i, (fore, före, förut), —foremost, främst.

2

(up,uppe,ofvan),tipper,öfre,— upmost ell. uppermost, öfverst. (south, söder), southern, sydlig,

Adv. mycket återgifves med läiucll 1) vid alla verbalformer utom part. presens: I like him much, jag tycker mycket om honom: I am much obliged to you. jag är er mycket förbunden; much pleased {with), mycket, road (af), nöjd (med): 2) vid k o m p a rati ver: much sooner, mycket snarare: much more pleasing, mycket behagligare. Undan-

4 1

tagsvis heter det också: much afraid' (of), mycket rädd (för).

Very nyttjas l)vid positivformen af adjektiv, adverb och part. presens: very young, mycket ung; very well, ganska bra; very much, ganska mycket: very obliging, mycket förbindlig artig): 2) vid superlativer: the very best, den (det) allra bästa.

Såsom adjektiv betyder very: sann, riktig, sjelfva, till och med. just: a very hero, en sann hjelte: those were his very words, dessa voro hans egna ord; this very day, just i dag: the very same, just den samme.

>0 nyttjas vanligen i st. f. not framför komparativer. som ej följas af than. Framför komparativerna further (farther), longer, more nyttjas dock äfven not any, således: I have uo more (not any more) money, jag har ej mer (flera) penningar. I have nol more than he.

Cll framför konsonant = k: Christ, Kristus; Chris'tian, kristen, i

the window, fönstret. 2 1

» exercise* öfningen.

» Hon, lejonet.

» tiger, tigern. 2

» part, delen, i

» light, ljuset.

0

» moon, månen.

1 _ +

» waiter, kyparen. 2

» neigh'bour (neigh — i

na), grannen; nästan.

• 2 • »2

the pleas'ure (= sjur),

[nöjet.

i

» mind, sinnet, själen, [hågen,

3

to talk (1 Stumt), tala, [samtala, prata.

2

to bless, välsigna. 2

the bles sing, välsignel-[sen.

2

» bliss, lyckan, säll[heten.

4

the man ners, sättet, se-[derna.

i i

between', emellan.

• to serve, tjena; betjena, i

, » hate, hata. 2

» leave, lemna.

4 t 1

» borrow, låna. 2

» trust (in), lita på, förtrösta på, sätta [lit. till.

2

» help, hjelpa.

* x mellan två vokaler räknas till den föregående stafvelsen: ex-ercise.

southmost ell. southernmost, sydligast.T.. 10. A framf. nge o. ste. Adj. på most. Much o. very. The utel. 60

the help, hjelpen. 2

to end, sluta.

an end, ett slut. i

to grow, växa, blifva, i

» let, hyra ut.

» look for, se efter, söka.

i) look into,) ,, ,,, } vetta at. » face,)

» dare, våga, töras;

[trotsa.

f dare say, jag vågar [påstå.

4 ^

aloud', högt.

4,2

impossible, omöjlig. 2 2 2 dif ficult, svår. 2,222 the difficulty, svårig-

[heten.

4 2 ' ••, content , tiojd.

4 2,2

contentment, föruöjsam-' [het.

- ,

Ed'ward, Edvard.

4 2

Alfred, Alfred. 2

to tell, säga (åt), be-[rätta.

» tell a lie, säga o-[sanning. i

)) speak) the truth, tala » say) sanning.

tell me the truth, säg [mig sanningen.

Anm. När »säga» står mecl dativobjekt, återgifves det vanligen med to tell, hvilket (i olikhet med to say) ej fordrar preposition framför dativobjektet.

Bestämda artikeln utelemnas vid öfversinliga begrepp och kollektiv, när de ej äro utbildade med någon särskiljande bestämning, t. ex.

4,41 . . -

Paradise,* paradiset (men: the Paradise of the Christians);

4 i, i Heaven*, himlen (i andlig mening); Providence*, Försynen; Na'ture

[naturen;

2 i Death*, döden; mankind', menniskoslägtet.

Ordet man står likaledes utan artikel, när det betyder menniskan, eller också mannen i allmänhet (i motsats till qvinnan).

To go to school, to church, gå i skolan, i kyrkan; to be at school, at church, vara i skolan, i kyrkan,

(d. v. s. som lärjunge och åhörare; i annan mening utsättes artikeln vid dessa ord.)

to go home, att gå hem; to be at home, vara hemma. to leave home, lemna hemmet.

2 +

ev'ery**, hvarje, hvar och en,

obest. adjektivpronomen; oböjligt; dess sjelfständiga former äro:

ev'erybody, every one,

hvar och en (hvar man).

every ones, everybody's, hvars och ens; everything, all ting, allt.

i

each**, hvarje, hvardera, hvar och en,

\ är både substantiv- och ad-J jektivpronomen: oböjligt.

* Benämningar på Gud och gudomliga ting skrifvas i engelskan med stor begynnelsebokstaf; så är äfven vanligen fallet med abstrakta subst., när de personifieras.

** each nyttjas helst med afseende på ett bestämdt antal, every med afseende på ett obestämdt; det senare är derför ofta liktydigt med alla.T.. 10. A framf. nge o. ste. Adj. på most. Much o. very. The utel. 60

4 H- .

anotll'er, en annan, +- .

Other, annan, andra,

såsom substantivpronomen böjligt, således: another's, en annans.

Singular. Plural.

Nom. the otiier, den andre. Nom. the Others, de andra.

Gen. tiie other's, den andres. Gen. the Others' (of the others),

de andras.

each other*,) hvarandra, each other's,

one another*, S den eue den andre- one another's,

ev'eryivhere, öfverallt, the other clay, häromdagen, every other clay,

[hvarannan dag.

to ivish for another glass, » n » one glass more, do not say another word, säg ej ett ord mera.

To need, behöfva, och to clare, våga, töras, förekomma som hjelp-verb vid infinitiver. De konstrueras i sådana fall utan do** och förlora vanligen s i 3:e pers. pres. sing., t. ex. He dare (s) (need) not go. Äfven verben believe, know, think, m. fl. dylika, konstrueras ofta utan do i nekande svar. hvarvid objektspronomenet likaledes utelemnas, således: No, I believe (know, think) not, eller: No, I do not think so lit[, Nej, jag tror det icke.

1. No man can serve two masters; man ought to consider this great truth. 2. The other dav you wasted more money

o •/

than I. 3 Were you ever in the southern countries of Europe? 4. Is it hotter in the garden than in the upper rooms? -— No, it is not. 5. Our parlour window faces the lake. 6. The windows of the uppermost rooms look into the Avood. 7. Edward is the foremost boy in his school. 8. He dares every danger. 9. Contentment is great bliss. 10. I was much pleased only to hear her speak. 11. I shall love your mother very much, I am sure. 12. I like much better to live quite alone than with you. — I am much obliged to you for your kind words. 13. We are much afraid of evil-looking persons. 14. George, you are growing old, it is true, but you have still the mind of a youth. — So much the

%j J

better for me. 15. His manners arc very obliging. 16. 1 am

* each other afser två personer, one another, flere.

** Jfr lekt. 14.

nyttjas både som substantiv- och adjektivpro-nomeu. Såsom adjekt.-pron. är other oböjligt,

hvarandras.

vilja hafva ännu ett glas, ett glas till.L. 19. A fraraf. age o. ste. Adj. på most. Much o. very. The utel. 71

very ill to-day. — 1 dare say you are hungry. 17. Lady B. sings very pleasingly. 18. What arc you reading there? — There stands in large letters: »Rooms to let for Single Persons.» — That is the very thing I wanted. 19. My very brother has done it. 20. This is the very same person you were speaking of. 21. These are his very words. — 1 do not believe every word to be true; I can tell you between

1 J

you and me (= oss emellan) that he lies very often. 22. Did you get no further answer from them? 23. I cannot speak any longer. 24. I hear my little ones crying aloud in the bed-room. 25. Go away, and let me never see you any more! 26. To fly from, need not be to hate, mankind. 27. What a great change! 28. The moon borrows its light from the sun. 29. Christ is my life. 30. To-day shalt * thou be with me in Paradise. 31. Death is the end of life. 32. Help each other as good Christians. 33. Now I am to go home. 34. Is your father at home? — Yes, sir, he is; walk in, if you please! — Tell him that an old friend of his, a friend from Upsala wants to see him. —- With the greatest pleasure. 35. Give me your blessing before you die. — God bless you, my dear child! Trust in Heaven! 36. Does the lion fear the tiger? — No, I think not. 37. Come and talk away an evening with me. 38. Are you going to church to-dav? 39. I shall go to the church with these ladies, who

»/ D

wish to see it. 40. Do you go to school every day? 41. 1 live near the school. 42. They will be sorry to leave

home. 43. Neighbour, you dare not go to the war, dare you? 44. She will soon forget me, will she not? — No, I believe she will not. 45. This exercise is rather difficult. 46. Waiter, another glass of wine! 47. Nothing could make us angry with the world or each other. 48. Other times, other manners. 49. They died in each other's arms. 50. We walked from one end of the town to the other. 51. George and Martha have each got a pear. 52. She had a book in each hand. 53. Every one looks for his neighbour. 54. These two youths hate each other. 55. We ought to love one another. 56. Others will do the same as you. 57. No other than you has done it. 58. It would be impossible for me

* I eng. bibeln nyttjas shall och will på samma sätt som i svenskan.T.. 10. A framf. nge o. ste. Adj. på most. Much o. very. The utel. 60

to tell a lie. 59. Tell your father the whole truth; we al-Avays ought to speak the truth, you know (det vet du). 60. Providence is the Lord of nature.

1. Denna delen af landet ser mycket ödslig- ut. 2. De yttre rummen blefvo fulla af (= fylda med) vatten, men icke det innersta. 3. Vi vilja göra vårt yttersta för henne. 4. Fönstren i de öfversta rummen vetta åt trädgården. 5. Var god [och] se efter min bok. — Den ligger på den öfversta hyllan bredvid (= nära) tékannan. 6. Jag har varit i Frankrikes sydligaste stad. 7. Var han mycket road af hennes sång? 8. Grefvarne A. och B. hafva [ett] mycket förbindligt sätt. 9. Bror Mårten är mycket rädd för stora hundar. 10. Vi äro er mycket förbundna, herr grefve.

11. Det är riktigt en välsignelse att hafva dem till (for) granuar.

12. Just i dag 2talade 'han (omskr. m. p. pr.) mycket strängt till mig. 13. Till och med min familj glömmer mig. 14. Just på samma dag -dog 'hennes ende son. 15. Jag vill icke stanna här längre. 16. Vi läsa vanligen högt hvarannan qväll. 17. Dessa ynglingar läsa högst och bäst af alla. 18. Har frun (= har ni, fru) rum att hyra? 19. Fins det lejon och tigrar i detta land? 20. Jag skall välsigna er, så länge jag lefver. 21. Kärleken är starkare än döden. 22. Kristi kärlek till menniskoslägtet bör (should) komma oss att älska hvarandra. 23. Ar din mor hemma? — Nej, hon är i kyrkan. 24. Skall jag säga er sanningen? — Du bör alltid tala sanning. 25. Går ni i kyrkan i dag? 26. Vill ni visa kyrkan för dessa fruntimmer? — Med största nöje. 27. Det är lätt att prata. 28. Tycker ni det är svårt att tala engelska? 29. Du skall finna svårigheter öfver allt. 30. Hennes sätt är mycket behagligare än systerns. 31. Jag hjelpte honom, så länge som jag kunde. 32. Hata ingen menniska. 33. Hvar och en bör älska sin nästa. 34. Förnöjsamhet är en stor lycka. 35. Menniskan förändrar ofta sitt sinne, men aldrig sin natur. 36. Våra grannar hafva aldrig varit i hvarandras hus. 37. [De] kristne borde älska och tjena hvarandra. 38. Detta namn är i hvar mans mun. 39. Har ni inga andra öfningar? —- Nej, jag har inga andra; är det då omöjligt för dig att vara nöjd? 40. Vi kunna icke läsa i en annans själ. 41. Alfred, säg åt kyparen, att jag vill ha en kopp kaffe till. 42. Han skrattar åt andras fara. 43. Säg ej ett ord mera; du talar aldrig utan att säga en osanning. 44. Hon behöfver icke gå så snart; jag vågar påstå det blir månsken i afton. 45. Hvar och en behöfver den andres (another) hjelp. 46. Vågar han komma? — Nej, oss emellan sagdt (= mellan dig och mig), [det] '-vågar 'han 3icke. 47. llan trotsar all ting och alla (= hvar och en). 48. Stackars lille Kalle har tappat sina skor. — Ja, jag vet [det], men tror du icke lian får dem tillbaka? — Nej, [det] tror jag icke han får (= will). 49. Säg mig, Edvard, tycker du icke det skall blifva roligt att lära mycket? —Lekt. 20. Eau soin v. Denionstr. o. Determ. pron. 73

Nej, mamma, 4det (so) 3tycker 'jag '-icke. — Då är du ingen snäll gosse; alla snälla gossar tycka om att veta mycket. 50. Berättade hon dig icke en lång och vacker saga häromdagen? — Jo, det gjorde hon. 51. Vi litade på Försynen.

Lektion 20.

I 1, 2

Eail uttalas som u uti ordet beau ty, skönhet, och dess här-

I 2 3

ledningar: beautiful, skön; beautify, försköna.

14, 42 .

Demon strative Pro nouns (Demonstrativa pronomen). Singular. Plural.

1) This,

2) that,

denne, denna, detta, den (det) här; den senare.

den, det; den (det) der; den förre.

dessa, de här; de senare.

de, de der; de förre,

nyttjas både som substantiv* och ad-jektivpro-nomen.

these,

. i. those,

(This betecknar ett till rum eller tid närmare föremål, that ett aflägsnare).

4 4

3) yon'der (yon), den der, det der, de der. (Yonder är eg. ad-

verb med betydelsen der borta.)

Följande ord nyttjas dessutom som demonstr. pronomen:

3

4) the former, den förre (förra), de förre (förra).

o) the latter, den senare, de senare, i

6) the same, den samme, det samma, de samma. 2

!SUCh, sådan, sådant, sådana. SUCh a (alltid med substantiv),

such a one (alltid sjelfständigt),

Anm. Endast the former och the latter antaga genitivändelse, de öfriga bilda genitiv med of. I singularis nyttjas this och that icke sjelfständigt om personer, utom när det afsedda substantivet följer predikativt efter verbet to be; demonstrativet öfverensstämmer till numerus med detta predikativa substantiv, t. ex. This is my father; tliese are my brothers, detta är mina bröder. När i andra fall ett demonstrativ afser person, så antingen förenas det med ett substantiv (eller pron. one), eller ock återgifves det med the former, the latter eller ett personligt pronomen, t. ex. Yesterday my father called on Mr. Winter. The latter (this man, he), you know, has lately arrived from England, denne är, som du vet, nyss anländ från England.

This, these vid tidsbestämningar motsvara prepositionerna alltsedan, under, nu, på, i, m. fi. dyl. uttryck, t. ex. I shall

en sådan.Lekt. 20. Eau soin v. Denionstr. o. Determ. pron. 74

not be ready these three iceeks, jag blifver icke färdig ännu på tre veckor. We have not seen our parents this year.

That, those nyttjas vid genitivbestämningar med of i stället för ett utelemnadt substantiv, äfvensom ofta vid en förkortad relativsats, t. ex. Our house is larger than tll.lt of our uncle, vårt hus är större än vår farbrors;

These books are smaller than those on that shelf, de här böckerna äro mindre än de, som ligga på den der hyllan.

1 -i- 2 4 2

Determinativt (determinative) pronomen uttryckes på föl-jaude sätt:

1) med bestämda artikeln: The child that (whom) I see, det barn, som jag ser. The colour that you like.

2) med ett demonstrativt pronomen: Those icho are happy, de som äro lvcklisra.

3) med personligt pronomen: Hf ivho is good, den som är god.

Sjelfständigt »den som», »det som», »de som», »dem som» återgifves på följande sätt:

1) för personer: Sing. Plur.

Subj. Obj.

He who (that) — hirn who (that). Subj. & obj. she who (that) — her who (that). those who (that).

the Olie loho (that). Subj. Obj.

they who (that) —(them who).

2) för djur och saker: Sing. Plur.

Subj. à obj. Subj. à obj.

til.lt which, those which (that), de som (hvilka).

tile one which (that).

such and such(a),) den och den, this and that, \ det och det.

Mr. so-and-so, (Mr. sucli-a-one), (Mr. ichat's his name),

herr den och den.

4 '/• 4 the cathedral, domkyrkan. ^ 2 » mountain, berget.

4

» cat, katten. 1 2

» being,

4 . .2 !he action (tion = sjun),

handlingen, verksamheten, i .

» ease, lugnet, ron.

4 2

» cottage(kottidj), kojan; landtstället.

2

the booh'-shelf, bokhyllan.

4

» top, toppen, spetsen ; upptill.

4 +

» bottom,

bottnen; nedtill.

varelsen; tillvaron.Lekt. 20. Eau soin v. Denionstr. o. Determ. pron. 75

the top shelf, öfversta [hvilan.

» bottom shelf, neder-[sta hvilan.

i

» place, stället, plat-[sen.

4

» plan, förslaget, pla-

[nen, afsigten. 2 , 1

» Scripture,)skriften

» Scriptures, j(bibeln) 2 4

a gent leman, en herre; en bildad man; en [ädling.

4 +-

hand'some (d stumt), [vacker.

one to be trusted, en,

[som man kan lita på. i

a tear, en tår.

3 3

» jog, en glädje, i

to sow, så. i

» reap, skörda.

4 2 .

» promise, lofva.

2

to fit, passa. 2 1

» explain , förklara, ut-[tyda.

2

» dress, kläda; kläda [sig.

2 2 » undress, afkläda;

[kläda af sig.

the dress, klädseln,

[drägten.

4

» land, landet. 2

» ship, skeppet.

» Ii'ar, ljugaren, lög-[naren.

4,22

» continent, fastlau-

[det, verldsdelen.

to place, sätta, ställa, i

» tire (of), trötta ut;

[tröttna (på).

» get tired, blifva trött, [tröttna.

i,

ti'resome, tröttsam, trå-[kig.

1 4

to belong' to, tillhöra, i

» teach, undervisa.lära.

4,24

Af rica, Afrika. 1 .14

Asia (a sjea), Asien.

3 1 2 4

Australia, Australien, i

five, fem.

4 , 2

Cath'erine,)

1 [Katarina. Käte,)

2 __ 1 Geoffrey, Gottfried.

3 ' / 2 „

luuurence,) T T , Lars.

Lawrence,)

4 2

Paris, Paris, i

to hope, hoppas.

the hope, hoppet, för-[hoppningen.

i

high (gh stumt), hög. 2

clead, död.

about, om, omkring. 2 +

several, åtskillige,flere.

När pronomen (let afser ett föregående, bestämdt substantiv, öfver-sättes det med ett personl. pronomen, som till genus och numerus rättar sig efter substantivet: Jag känner detta fruntimmer: det är min kaptens hustru, I know this lady; she is my captain's wife. (Are these my knives? är detta, etc.). Yes, they are yours, ja, det är edra.

1. We preferred this place to that. 2. When you fetch your book, fetch at the same time that of your sister. 3. There are several books of yours lying about, pla.ce them on the book-shelves; these you may place on the top shelf, and those on the bottom shelf. 4. This pen is very bad, give me that one. 5. Tell that gentleman there, that I have a letter for him. 6. The leaves of that tree are greener than those of these plants. 7. Is that the gentleman who

was here this morning? 8. Those horses are theirs. 9. Do you know that man? 10. Why do you help this man rather than that one? 11. He promised me this and that, if I would return with him at such and such a time. 12. I know Mr. Brown as well as Mr. Richardson: the former is to be trust-

ed. but not the latter. 13. Her words were such that no one could stay with her when she was angry. 14. It is my master that gentleman in black. 15. That can easilv be

cT

explained. 16. How dare you speak about such things as these? 17. Are not these cats smaller than those? 18. Who tells vou such lies? 19. The mountains in Europe are not nearly (på långt när) so high as those in Asia and Africa.

20. To these Nature gives beauty, to those understanding.

21. These are beautiful ladies. 22. Are those my sheaves? — Yes, they are yours. 23. You will see that the cathedral has been much beautified. 24. Hugh's knives are not so good

O O

as yours, but they are better than those of your brothers. 25. 1 will give this money to those who have none. 26. Which of these five horses shall I choose? — Take the one which belongs to yonder beautiful young lady. 27. Can you

O o ^ O J

show me a finer lady than Mrs. H.? — I dare say I can. — Then you do not understand such beauty as hers. 28. Those who are truly good must be happy. 29. This way, if you please, sir! 30. Who has done this? — That man has done it, and that without difficulty. 31. We have not seen them

> J

this month or more. 32. Laurence has lived in London these four years. 33. The places you showed us were better than those which our uncle had promised us. 34. Do you not get tired of dressing that dead thing all day? — I think it more tiresome to read all day, as you do. 35. Are you going to Paris this year? 36. I shall do no such thing. 37. They that sow in tears shall reap in joy. 38. That there is such a thing as Providence, the Scriptures everywhere teach us.

39. This is the very same thing that I wished to tell you.

40. Do my neighbours never tire of talking about me? 41. Do you know that lady? — Y^es, she is one of my neighbours. 42. Mr. B. is considered a very handsome man, and his wife is the most beautiful little being in the world. 43. When speaking of a gentleman you cannot employ the words pretty and beautiful; but you may say: he is a handsome or jine-lookiw) man. 44. Look at that pretty cottage! 45. Where lies the land to which yon ship must go? 46. That which is beautiful is not always good. 47. I love those who (such as) are true and noble. 48. Such are my plans, and such my hopes. 49. Should you like such a dress as this? — No,

J should not like such a one; it would not fit mo. 50. He asked me to go with him to Mr. such-a-one, and to Mrs. so-and-so, but 1 would not. 51. 1 promised a book to her who could read it. 52. Geoffrey M. is going to Australia; he has been in all parts of the world, I believe. 53. His dress was that of an officer. 54. Where is Catherine? — She is helping your daughters to undress. 55. Boys! 1 will give this to him who tells me the truth, but he who proves (visar sig som) a liar shall get nothing. 56. Do you sec the top of yonder mountain? 57. Some place the bliss in action, some in ease: Those call it. pleasure, aud contentment these.

1. Ar det der mina bröders platser? — Ja, det är deras. 2. Förklara detta för mig, om du kan. 3. Dessa bröden äro mindre än de der. 4. Det der trädets löf äro icke stora, likväl (yet) "äro 'de 3st,örre än den der växtens [blad]. 5.

Jag älskar dein, som äro goda. 6. Hans död var en hjeltes. 7. Känner du herr G. och lians son, ocli vet du, om de äro att lita på? — Jag känner åtminstone den senare och vet, att han är en ädel yngling, som '-aldrig 'skulle säga en osanning. 8. Ingen (= icke en) af dessa hattar passar mig; denne är för vid, och den der är för liten. 9. Se på (at) det der äppleträdet; har du någonsin sett ett sådant äpple? 10. Jag tycker om den, som litar [på] mina ord. 11. Den, som icke lär någonting i sin ungdom, skall aldrig blifva en vis man. 12. Af alla flickor 2anser 'jag den för (as) den bästa, som tjenar och lyder sina föräldrar utaf kärlek till dem. 13. Hon är en af dessa ljufva varelser, som försköna lifvet (utan art.) för sina vänner. 14. De som tvifla [på] Försynens hjelp, äro olyckliga. 15. Naturen såväl som skriften säger oss, att Gud är kärlek[en]. 16. Dessa fartyg tillhöra mina grannar. 17. Det är mina systrar, som hafva gjort det. 18. Detta är edra systrar, eller hur? 19. Här äro några potäter: tag dem, som äro goda, och lemna de dåliga. 20. Min far har varit död nu i fem år. 21. Hvar äro dina böcker och skrifböcker? — De förra ligga på öfversta hyllan, de senare på den nedersta hyllan. 22. Äro Asiens och Afrikas sjöar lika stora som Amerikas? 23. Jag har icke varit i staden nu på tre månader. 24. Hvilken plats väljer ni? — Jag väljer den, som ni visade mig. 25. Om du sår goda gerningar, skall du skörda välsignelser. 26. Var god och hjelp mig att kläda [mig]. 27. Du öder bort din tid på dessa öfningar; blir du icke trött på dera? — Jag 2finner tycker) 3dem 'icke °alls 4tröttsamma. 28. Nu vill jag säga er någonting, flickor; den, som icke är klädd innan tolf (noon), får (fut) ej fara med mig till staden. 29. Jag önskar köpa ett litet vackert landtställe nära Köpenhamn, der jag kan (may) lefva i ro. 30. Jag tror, att en sådan skulle passa dig. 31. Detta skall kosta mig många tå-

rar. 32. Det der är det barn, som jag lär (+ att) läsa. 33. Den, som är nöjd, är lycklig. 34. Gottfrids ord äro en sann ädlings; de äro fullkomligt att lita på. 35. Jag kunde icke få den af de små söta kattorna, som jag tyckte bäst om. — Huru så, var det icke den samme, som Lars hade lofvat dig förut? 36. Den här herrn har bott flere år i Paris. 37. Unga grefve P. är icke på långt när så vacker som han var förut, men han är ännu en ganska vacker yngling. 38. Hvilket är upptill och hvilket är nedtill på (of) den der bokhyllan? 39. Du skall icke tänka på (of) sådana saker. 40. Säg honom, att ni öuskar, att han skall komma vid den och den tideu. 41. De der unga skönheterna sade ingenting alls vid (to) detta; de endast greto. 42. Tycker ni om hundar? — Icke alls. — Men skulle ni icke vilja hafva den här? 43. Vi talade om (to talk of) det och det, utan att tänka på något ondt. 44. Säg mig de fem verldsdelarnes namn. — Europa, Asien, Afrika, Amerika, Australien. 45. Jag föredrager döden framför ett sådant lif. 46. Ser du den vackra domkyrkan derborta? är hon icke så hög som ett litet berg? 47. De, som 3ännu '-icke 'hade klädt af sig, lingo (= hade) tid att fly. 48. Var så god, min fra, den här vägen. 49. En lögnare är icke bättre än en tjuf. 50. Hvilken (-(- en) glädje att se dig, min dyra Katarina! 51. Jag hoppas att snart få fara (soon to go) med dig till det der lyckliga landet!

Lektion 21.

4 2

Rel'ative Pro nouns (Relativa pronomen).

2

1) Nom.* WliO, hvilken, hvilka, som. 2 •

Gen. whose, hvilkens, hvars, hvilkas.

o

Dat. to whom, åt hvilken, hvilka. Acc. whom, hvilken, hvilka.

Who är alltid substantivpronomen. nyttjas endast om personer (ell. personifierade ting) och är lika för sing, och plur.

2) which, hvilken, hvilket, hvilka, som,

• 4

3) that, hvilken, hvilket, hvilka, som,

nyttjas både som substantiv* och (ehuru sällan) som adj. pronomen; i förra fallet dock endast om saker (och djur), ej om personer.**

t är alltid substantivpron. och nyttjas om både personer I och saker.

* Engelska grammatikförfattare antaga i allmänhet blott tre kasus

22,2 4 ~2 4 2 . 4.. ,2

för engelskan, näml. Subjective ell. Nominative (case), Possessive ell.

222 . 422 142

Genitive (case), Objective ell. Accusative (case).

** Which nyttjades fordom sjelfständigt äfven om personer, hvilket synes af inledningen till bönen »Fader vår»: Our Father which art in Heaven.79 Lektion 21. Relativa o. Interrogativa pronomen.

4

4) what (a = o), hvad, det som,

4 .

5) konjunktionen as nyttjas som relativ till determinativet such.

Anm. Which, that och what äro oböjliga, men uttrycka genit. och dat. medelst prep, of och to.

(I stället för genit. of which nyttjas ofta whose om djur och stundom äfven om saker.)

Genitiven of which står vanligen efter sitt hufvudord: The house* the roof of which you have seen (eller: of which you have seen the roof), huset, hvars tak du har sett.

När relativet syftar på en hel sats, nyttjas which: She could write*, which I could not, hon kunde skrifva, hvilket jag icke kunde.

Efter kollektiv nyttjas which (eller that) oftare än ipho: The family* which (that) I know, den familj, som jag känner.

Relativet som kan nästan alltid återgifvas med that, men detta pronomen nyttjas företrädesvis i följande fall:

1) da relativet syftar på både personer och saker (ell. djur): The shepherd and the lambs that were on the lawn.

2) efter superlativer: The best that 1 know, de bästa som, etc. o; efter frågande och obestämda pronomen: Who that had

seen her would not love her? All that I can say, allt hvad jag kan säga.

4) efter the same, om detta följes af en fullständig sats, t. ex. You have got the same flowers that I had before. Om den efter the same följande satsen är förkortad, nyttjas as i st. f. that, t. ex. I have seen tiie same persons to-day as yesterday.

Hvad återgifves med what utom efter obestämda pronomen, då det återgifves med thot.

Relativet utelemnas ännu oftare i engelskan än i svenskan. Determinativet utelemnas stundom, i synnerhet uti ordspråk o. d., t. ex. Handsome is that handsome does, vacker är den, som handlar vackert.

Obestämda relativa pronomen äro:

2 2

Whoever,

2 2

whosoever,

what ev'er, 1-2 _ whatsoev er,

hvad som helst; hvad än.

Nominativen whoever är vanligare än ivliosoever; det förra är oböjligt, det senare böjes sålunda:

ivliosoever, whosesoever, to whomsoever, whomsoev er. Såsom adjektivpronomen kunna whichsoever och whatsoever sönderdelas: On which side soever, på hvilken sida som helst.

Relativsatsens verb rättar sig till numerus och person efter det ord, på hvilket relativet har afseende (= korrelatet).

* I engelskan få aldrig osjelfständiga relativsatser genom komma skiljas från hufvudsatsen, antingen relativpronomenet är utsatt eller ej.

nyttjas både som subst.- och adj. pronomen, dock endast om saker.

hvem som helst; hvem än.

i i whichever, 2 1 2 whichsoever,

hvilken som helst; hvilken än.96 Lektion 21. Relativa o. Interrogativa pronomen.

2 4,42 1 , .— •

Interrog ative Pro nouns (Frågande pronomen).

1) WllO? hvem? hvilken? hvilka? ho?

2) which?

3) what?

hvilken? hvilket? hvilka? hvilkendera?

hvad? hvad för? hvad fölen? hurudan? hurudana?

Böjes som relativet ivho, är liksom detta alltid substantivpronomen och nvttjas endast om personer.

Nyttjas både som substantiv* och adjektivpronomen:

oböjliga

Det interrogativa which kan både som substantiv- och adjektivpronomen nyttjas om personer, ichat deremot kan endast som adjektiv-pronomen nyttjas om personer (i betydelsen hvad för en? hurudan?)

Pronominal-adverb (hvartill, hvaruti, hvarmed, hvaraf, hvarom, dertill. o. s. v.) omskrifvas vanligtvis i engelskan med motsvarande pronomen och preposition, således: to which {what), in which, with which, of which, to there, o. s. v.

Prepositioner sättas antingen före pronomenet eller efter det verb. som fordrar dem, t. ex. Uf what (whom) are you speaking? eller What {whom) are you speaking of? hvarom (om hvem) talar ni?

I en relativsats med that sättes prepositionen alltid efteråt: The lady that you are speaking to, fruntimret, som ni talar till.

i 1-

The tai lor, skräddaren.

3

» laic, lagen. 2 , +

» cel lar, källaren. . 2

» heart, hjertat. 2

» lip, läppen, i

» street, gatan, i

to preserve, bevara. 1 -2

» begin, börja, be-[gynna.

3 4

» put of', uppskjuta.

4 .. 2*' ,

» possess', ega, besitta.

^ i

Sim day, söndag. +

Mon clay, måndag, i

Tues day, tisdag.

2 . , 1

11 redn esday(-w ens 'd a y) [onsdag

2

Thurs day, torsdag, i,

Fri day, fredag.

4,2

Saturday, lördag.

2

to utter, yttra, i + , +

eternal, evig. 1 , 2

ho'ly, helig.

4 , 1

a liol'iday, en helgdag; [en lofdag, fridag.

4

the hol idays, ferierna.

[löfvet.

a week-day, en söeken-[dag.

4

a fact, en känd sak. händelse, ett sakförhållande (faktum).

i

)) beast of prey, ett rofdjur. » owe (läs: o), vara skyldig, hafva att tacka för.

4 1,14

Napo'leon, Napoleon.

(Lärjungen bör gifva noga akt på kommateringen i det följande stycket.)

1. Thou, who art my friend, oughtest not to say so.

2. He has many brothers and sisters, all of whom are rich.

3. The unhappy youth of whom you are speaking died yesterday. 4. Who loves God loves his neighbour. 5. There81 Lektion 21. Relativa o. Interrogativa pronomen.

is the tailor whom you asked me about. 6. Whom did you ask for? 7. God, who preserves me, to whom I owe my being, whose I am, whom I serve, and from whom 1 have all that I possess, is eternal. 8. Who is there? — A boy. — What bov? — A son of our neighbour's. — Which? —

O

The eldest. 9. Whom but (om ej) little Harry did I see on the top of the tree? 10. Whose dogs are those? 11. He who would not obey father and mother must die. 12. This is the child whose parents are dead. 13. Here is the horse which we talked of yesterday. 14. Of what the heart is full the mouth speaks. 15. Who talks much, often talks in vain. 16. Animals which live on the flesh of other animals are called beasts of prey. 17. Of what use can this lamb be to you? 18. The groom and horse that you see there belong to Sir Richard. 19. I have been reading about Napoleon; he was one of the greatest generals that ever lived. 20. It was my dear mother that (who) would not quit my bed. 21. Nothing is tiresome that we do willingly. 22. Never put off till to-morrow what you can do to-day. 23. Those who are tired may go to bed. 24. Such a man as Captain B. does not know what it is to fear. 25. Mrs. P. used to say: handsome is that handsome does. 26. Begin nothing of which thou hast not well considered the end. 27. Whatever her lips uttered was considered law. 28. What street is this? 29. Whoever wishes to see my garden may come to-morrow. 30. Some of our neighbours, whom I could name, are the most tiresome persons that I know. 31. All that I can do, is to let you have my breakfast. 32. Such were the persons with whom I was to live. 33. What proofs can you give me of the fact's being true? 34. Those are not the same girls that you were angry Avith, are they? 35. What did he ask you about? 36. Of what did she die? 37. To what family of animals do lions and tigers belong? — To the cat family. 38. Which are the largest towns in Europe? 39. Who is that gentleman? 40. There goes Mr. G., which gentleman is a friend of my father's. 41. Whose combs are these? 42. He has three boats, all of which are new. 43. Which is the elder of the two? 44. To which sister did you give the thimble ? 45. What a kind mother you are I 46. Well Henry, my boy, what are you doing in the cellar?

Löfving: Engelsk Elementarbok. 682

Lektion 21. lvelativa o. Interrog. pron.

— I am doing nothing. — And what is your brother doing?

— He is helping me. — Indeed ! are you wasting vour time

in that way? 47. With what day does the week begin in

J Ö

England? — With the same as in your country and in all countries of Europe. — Then it begins with Sunday and ends with Saturday. 48. Whomsoever you choose, please to tell me. 49. Next Friday 1 am to go to the captain's. 50. On Mondays and Thursdays we usually have roast-beef for dinner. 51. Those are holy things. 52. Last Wednesday my brothers and sisters were in town. 53. What is it to-day? It is Tuesday. 54. There are not so many holy-days and Sundays in the year as week-days. 55. You shall have whatever book you please. 56. Shall we have long summer-holidays? — I do not know. 57. The regiment, which he belonged to, was to leave the town. 58. To what does this belong? — You ought rather to ask to idiom does

O i—

it belong. 59. What was (= huru stor var ej) our joy on seeing you safely arrived. 60. Much that he said, was true.

61. Who (Whoever) that knows you, would not trust you?

62. We asked them who had done it, but nobody answered.

63. Tell me with whom thou goest. and 1 will tell thee what thou doest. 64. I will give vou what books I have. — Give

c

me only such as are good.

* c

1. Jag, som är så olycklig, skulle vara nöjd att lemna denna

verlden. 2. Du, som är hans bäste vän, borde säga honom det.

3. Den, som är nöjd, är rik. 4. Hvem ser ni efter? 5. Herr

Nyman, af hvars fera döttrar tre dogo i förra veckan, är mycket

ledsen. 6. Hvilken skräddare anses (= är ansedd) den bäste i

denna stad. — Den, hvars skylt ni ser der vid (at) slutet af gatan. — Tack! 7. Af hvem har Johan fått dessa unga räfvar?

o

8. At hvilken af flickorna gaf ni de lätta öfningarne? 9. Hvem gaf du den lilla hunden? 10. Hvilka voro de fruntimmer, med hvilka ni spatserade i går afton? 11. Det finnes en skördeman, hvars namn är Död. 12. Ett sådant fruntimmer som min mor fins icke (there is not) i hela landet. 13. Det var samme röfvare, som låg (ornskr. m. p. pr.) i skogen i förgår. 14. Fråga dem, hvem som har varit i källaren. 15. Till hvem skall ni skrifva ett bref? 16. Hästen, hvars herre är död, skall säljas (is to be sold). 17. Detta är det barn, som jag lär engelska. 18. Den, som älskar Gud, älskar sin nästa. 19. Jag är 2honom 'skyldig evigt tack (plur). 20. Jag har en enda vän, hvilken älskar mig som en broder. 21. Du kan tala engelska, hvilket jag '-icke 'kan. 22. Hvilket godt (hind) hjerta du har! 23. Några, som (that) jag

kunde närana, hafva sett det. 24. Hvilken, som har sett er, skulle väl kunna glömma er! 25. Honom (dat.) har jag att tacka för hvad jag eger. 26. Må Gud bevara dig! 27. Guds lag är helig. 28. Mina läppar hafva aldrig yttrat ett sådant ord. 29. Gif mig en af de vackraste krukorna ni har. 30. Vill ni hafva samma drägt som i går? 31. Det tinnes icke i eder by två sådana flickor som Maria och Katarina. 32. Vacker är den som handlar vackert, 4brukade 'min 2gamla 3moster 5säga. 33. Jag gifver detta åt hvem helst [som] behöfver det. 34. Hvad går åt er? 35. Af hvad för trä är detta bord gjordt? 36. Lejon och tigrar äro rofdjur. 37. Allt hvad du ser här, är hennes. 38. Hörde ni hvarom de talade (omskr. na. p. pr)? 39. Uppskjut icke till i morgon det goda, som du kan göra i dag; ty, som en vis man säger någonstädes: ett »i dag» är bättre än två »i morgon» (to-morrows) 40. Är den familj Grå (Grey's), som ni känner, den samma som min syster också känner? — Det är mera än jag kan svara [på]. 41. Hvadhelst du gör, [så]* handla klokt. 42. Det är lättare att tala än att göra rätt, det är en känd sak. 43. Hvad är detta lifvet, 2hvars 'slut är döden? 44. Kan du säga mig dagarne i (of) veckan på engelska? — Ja, det kan jag: söndag, måndag, tisdag, onsdag, torsdag, fredag, lördag. 45. Vi begärde en lofdag af vår lärare. 46. Hvad gör ni på söndagar och helgdagar? — Jag läser och beder. 47. Ferierua skola snart börja i vår skola. 48. Pennan, hvarmed jag skrifver, är god. 49. Huset, hvaruti jag bodde, blef såldt. 50. Hvarmed har ni gjort detta? 51. Hon har många vänner, hvilka alla äro rika. 52. Hvem helst eller hvad helst ni må vara, [så] glöm ej att ni skall (= måste) dö. 53. På hvilken sida som helst du betraktar saken, 2skall 'du 3se, att jag har rätt. 54. Hvems hus 2detta 'än som helst) må

vara, [så] 2måste 'det bort.

Lektion 22.

Mu merals (Räkneord).

2, 2 4 2 + -

a) Cardinal Numbers (Grundtal).

2

1 One (= wun).

2

2 two (= to).

i

3 three.

i

4 four.

i

5 five.

2

6 six.

* Ordet så, som i svenskan inleder en eftersats, öfversattes ej på engelska, när ingen jemförelse eger rum.

2 ,

7 seven.

i

8 eight (= at).

i

9 nine.

2

10 ten. 1 2

11 elev'en.

2

12 twelve.

+ t i

13 thirteen.

i t i

14 fourteen.

2 ß 1

15 fifteen.

2 , 1

16 six'teen.

2 f 1

17 seventeen.

18 eigh'teen(eigh = a).84

Lektion 22. Grundtal.

i

19 nineteen.

- c

20 twenty.

21 twenty-one.

22 twenty-two.

70 sev enty.

i

80 eigh'ty (eigh = a), i

90 mi'nety.

2,2 100 a (one) hundred.

30 thirty.

3

40 forty. i

50 fifty. 2

60 sixty.

200 two hundred; 1,000 a (one) thou'sand; 2,000 two thousand; 1,000,000 a (one) mil'lion.

Hundred och thousand sammanbindas alltid med följande tiotal eller enheter medelst konj. and, t. ex. Three hundred and thirty-two (332); One thousand and seventy (1,070); Five thousand and four (5,004).

Framför hundred, thousand och million nyttjas i singularis alltid artikeln a eller räkneordet one. One nyttjas 1) vid årtal: In the year one thousand eight hundred, and, seventy-six (eller vanligare: eighteen hundred and seventy-six), år 1876; 2) då ett annat räkneord går förut eller följer efter: One million one thousand one hundred and fifty (1,001,150); 3) i allmänhet då enheten särskildt betonas:

I asked for two hundred pens, hid I have got only one hundred. jag begärde 200 pennor, men jag har endast fått hundra. I andra fall, då antalet angifves mera ungefärligt, nyttjas a.

i, _ i Swe'den, Sverige. a leap-year, ett skottår.

Swe'dish, svensk, i,

e'ven, jemn.

4

odd, udda. 2 +

to discover, upptäcka.

the crown, kronan.

3 3

» coin, myntet.

skålpundet, pundet (eng. mynt = 18 kronor sv.).

» pound, i

» Swede, svensken.

com mon, vanlig.

4 , 1

to fol'low, följa, i, +

a ci pher i i » ze'ro *,

(pl' = 0, en nolla.

Ch ris't o pher, K r i s t o ff e r.

När grundtalen nyttjas substantiviskt, d. ä. i betydelsen af tiotal, hundratal o. d., få de pluraländelsen s, och fordra prepos. of framför ett följande substantiv, t. ex. Ten tens make a hundred; ten hundreds, a thousand; ten thousands, a million, tio tiotal utgöra ett hundratal, tio hundratal ett tusental, o. s. v.; They walked hy twos (two by two), de gingo två och två. Ordet million får alltid pluraländelsen s, när det icke följes omedelbart af ett annat räkneord, t. ex. two millions (2,000.000); four millions of crowns, fyra millioner kronor: men: three million one hundred and eight - 3.000,108).

Once (= wuns), en gång. i

twice, två gånger, i

thrice,) 0 i . > tre ganger.

three times, >

four times, fyra gånger, o. s. v. at once, med ens, på en gång.

ännu en gång, en gång till. once <1 day, en gäng oin dagen.

once more,

* Zero nyttjas egentligen blott i betydelsen nollpunkten (fryspunkten) på termometern.

once il week, en gång i veckan. 2

in the fo'renoon, på förmiddagen.

in the afternoon, på eftermidd.

an hour (h stumt), en timme. 2 , 2

a minute (= min'nit), en minut. 2

» second, en sekund.

3

» quarter of an hour, en qvart, [fjerdedels timme.

it is a quarter to three, \ kl. är tre qvart på 3, kl. fattas en

it wants a quarter to three, \ [qvart i tre.

at what o'clock (time), hurudags; at twelve o'clock, kl. 12.

at a quarter past twelve, en qvart på 1.

at half past twelve, kl. half 1.

at a quarter to one, kl. 3 qvart på 1.

1. Once one is one. 2. Twice two are four. 3. One and two are three. 4. Four times five are twenty. 5. Six times seven are forty-two. 6. Eight times nine are seventy-two. 7. Ten times ten are a hundred. 8. She is a sweet girl of eighteen years. 9. Her father is eighty years old. 10. Read the following numbers in English: 164; 275; 1154; 1,001,094; 200; 1,000; 1.000,000; 332; 101; 1,070; 1,404; 114; 1,017; 821; 770; 3,309,013. 11. A hundred and fifty years ago this large town was only a little village. 12. A leap-year has 366 days; a common year has only 365. 13. The new coin of Sweden is called a Crown. 14. There are a hundred »öre» in a Swedish crown. 15. A year has twelve months, and a month has four weeks. 16. How many days are there in a week? — Seven. — Which are they? 17. On Sundays we go to church, and on week-days we go to school. 18. At what o'clock do you get up in the morning? — We usually are dressed at six o'clock, but sometimes at half past five. — That is very early; I always stay in my bed till past seven o'clock. — Then you are an idle girl. 1 dare say there is not one such girl in our house. 19. Have you been at home all the forenoon? 20. We must go to bed; it is låte, it is a quarter past ten. 21. Luther was born in the year 1483. 22. I never go to bed before midnight. — That is rather too låte. 23. What did you pay for two hundred and twenty-four pounds of coffee? — One hundred

4

the watch (a = o), uret, klockan.

4

» clock, klockan, vägguret.

4 1 \ r .

what o'clock' is it, hvad är klockan?

it is three oclock, kl. är 3. 6

past, förbi, öfver.

it is a quarter past two, kl. är en [qvart öfver 2 (en qvart på 3).

it is half past two, kl. är half 3.86

and eighty crowns. — Very cheap, indeed! 24. How many towns are there in Sweden? — 90. 25. These ladies always take their breakfast at noon. 26. That old-looking gentleman is onlv thirty-three years old. 27. Mv lord and mv

•/«/•/ j j

lady will come next Wednesday at half past four in the afternoon. 28. Last Saturday I was in the country from half past eleven in the forenoon till a quarter to eight o'clock in the afternoon. 29. is (går) your watch right? — Yes; it wants five minutes to twelve. 30. I was obliged to stav with

O ^

my neighbours a quarter of an hour. 31. What o'clock was it? — It wanted a quarter to six. 32. That lady, once young and handsome, is now withered and grey. 33. Twice more I will come back. 34. Next Thursday I will come here again, and then (sedan) never more. 35. Was not (the year) 1876 a leap-year? — Yes, it was. 36. A day (dygn) has twenty four hours, an hour has sixty minutes, and a minute sixty seconds. 37. The youth died at the age of 15 years, 9 months and 19 days. 38. I am a Swede. 39. All numbers are even or odd. 40. The boys walked by threes. 41. I hope you will live a hundred years. 42. It is twenty minutes past one. — No, you are wrong: it is twenty-five minutes to two. 43. Some thousands of persons were there. 44. I pay them once a month. 45. Christopher Columbus discovered America in 1492.

(Alla siffrorna i skriföfningarne skola öfversättas med ord.)

1. Sade du icke, att klockan fattades en qvart i 7? —- Jo. 3det (soj '-sade 'jag. — Kanhända din klocka 2icke 'går rätt. 2. Ar icke tretton ett udda tal och 16 ett jemnt? 3. Det der fruntimret är 40 år gammalt, och hennes dotter är 14. 4. Det tinnes 1.001,199 löf och 315 päron på det der päronträdet. 5. Vänta på mig bara en fjerdedels timme. 6. Schiller föddes 1759 och dog 1805. 7. Huru många dagar har ett skottår? — Ett skottar har 366 dagar, men ett vanligt år har endast 365. 8. Jag har icke sett dig [på] hela förmiddagen. 9. Huru gammal är du?

— Elfva år. 10. Huru gammal var Luther, när han dog? Han var nära 63 år. 11. Säg mig namnen på (of) alla dagarne i veckan. — Söndag, måndng, tisdag, onsdag, torsdag, fredag, lördag. — Jag ser att du kan dem. Efter denna dag skall jag aldrig mera anse dig [för] en lat gosse. 12. Hvad är klockan?

— Hon är tre qvart på 10. 13. Huru dags går du i skolan? -Om sommaren går jag dit klockan åtta och om vintern half nio på morgonen. — Det måtte (= måste) vara helsosamt att företaga

{take) en vandring sä tidigt på morgonen. 14. Vi äta alltid middag klockan half fyra. Linné (IAnnæus) dog 1778. 15. Jag ser hundra lam på gräsplanen. — Ser ni endast ett hundra? jag ser minst tvåhundra. 1(5. Jag har varit uppe nära en half timme.

17. Har du sett min lilla nyfödda (new-born) syster? — Ja, din moster var här med henne just i detta ögonblick (this very minute).

18. Kan det. någonsin blifva två torsdagar i en vecka? 19. Jag begärde ett hundra skålpund té och ett hundra skålpund kafle. 20. Det är öfver midnatt. 21. Johannes följde sin mästare. 22. Jag har varit der mer än 20 gånger på söckendagar. 23. »An en gång 2skall 'jag återkomma», dessa (such) voro Engelbrechts ord i Köpenhamn 1433. 24. Nästa tisdag '-kommer 'jag hit för sista gången. 25. Huru många nollor fins det i talet 500? 26. Huru många minuter går det på (are there in) en timme? — 60, och en minut är 60 sekunder. 27. 20 tior göra 2 hundratal; 30 hundratal göra 3 tusental; tusen tusental äro en million. 28. När blef Amerika upptäckt? 29. Jag har sett dessa personer mer än hundra gånger. — Och jag har sett dem mer än tusen gånger, så du ser, att jag måste känna dem bättre än du. 30. Är 1870 var der ett stort krig i Europa. 31. Har du icke varit tre gånger i Sverige? 32. Två gånger om året 2köper 'jag bläck. 33. Ar ni (-}- en) svensk? 34. En gång i veckan få vi (-f- ett) bref från honom. 35. Kronan är ett svenskt mynt. 36. Flickorna gingo två och två. 37. Herr G. har förlorat 3 millioner kronor.

Lektion 23.

Numerals (forts, från föreg, lektion), b) Or dinal Numbers (Ordningstal).

+

the first, den l:ste. 2

» second, » 2:dre. +

» third, » 3:dje.

» fourth, » 4:de. 2

» fifth, » 5:te.

o

» sixth, » 6:te. 2

» seventh, » 7: de. i

» eighth(-aU.h)8:de. i

» ninth, den 9:de. t

» tenth, » 10:de.

i he eleventh, den ll:te.

2

» twelfth, » 12:te. +, i

» thirteenth, » 13:de. i

» fourteenth,» 14:de. t ,

» fifteenth, » 15:de. 2

» sixteenth, » I6:de. 2

» seventeenth,» 17:de.

» eighteenth,» I8:de.

» nineteenth,» 19:de. 2 ,22

» twen tieth, » 20:de.

2 +

the twenty first, den

[21:ste.

2 2 ,+

» twenty sec ond, den

[2 2:dre. » thirtieth, d. 30:de.

3 2 2

» fortieth, » 40:de.

'2 2 2

» fiftieth, » 50:de. 2,22

» six tieth, » 60:de.

2 22

» seventieth,» 70:de. , 2 2

» eigh tieth, » 80:de.

1 2 2

» ninetieth, » 90:de.

2 , 2

the hundredth, den 100:de; the hundred and first, den 101:ste

[the two hundredth, den 200:de. the eighteen hundred and ninth, den 1809:de; the thousandth, den

[1000:de.

The ordinal numbers, med undantag af de tre första, bildas genom tillägg af th till the cardinal numbers. Framför denna ändelse bortfaller stumt e (nine — ninth), v öfvergår till / (five — fifth), y förbvtes till ie med hörbart e (twenty — twentieth\ eight bortkastar sitt t. som dock höres i uttalet.

I skrift uttryckas ordningstalen oftast med siffror, således: the 1st. 9d, 3rd. 4th, öth, 20th, 2lst, 22nd, 23^, o. s. v.

The Names of the Months:

4,142 2 1 11, 1 + 12,4-

January March May July' September November

214 2 1 2 1 3 , 2 4 1 , + X 2 , +

Feb'ruary A'pril June Au'gust Octo'ber December* (Månadernas namn skrifvas med stor begynnelsebokstaf.)

What day of the month is it, hvilken datum är det?

Datum angifves medelst ordningstalet och prepositionen of framför månadens namn. t ex. He died oil* the first of April, 1875, han dog den l:ste April 1875.

Brefdatum har vanligen denna form: (Stockholm). May 21st, 1876,

hvilket utläses: (Stockholm), May the twenty-first (eller: the twenty-first of May, eighteen hundred and seventy-six.

Charles the Fifth, Karl den femte. (Vid regenters namn skrifvas ordningstalen med stor begynnelsebokstaf.)

2

the king, konungen.

4

» battle, slaget, fält-[slaget, striden.

4,2 4

» cap ital,

1 4,

» metro'polis,

+ V

» compo'ser, komposi-

[tören.

4 , +

» concert, konserten.

o

» begin ning, början, [begynnelsen.

i.

» rose, rosen, törn-[rosen.

» eve, (aftonen), dasen före [en helgdag.

* Märk, att prep, on (på) alltid utsättes vid månadsdatum.

) hufvud|staden.

i ,. +

the sea'son, årstiden. 2

spring, våren.

3 , 2

autumn (n stumt), hö-[sten.

2 4 fi

to inhab'it, bebo.

4 , 4

the inhabitant, inne-[vånaren.

21

ini in e'diate, omedelbar, [närmast.

immediately, 2 1 ,2 directly,

[-omedelbart,-]

{+omedel- bart,+} genast.

4- 1

to complete', fylla, i

Greece, Grekland.

+ 4 2

Germany, Tyskland.

Ger man, / ') tyska.

a German, en tysk.

the number, antalet, ta-

[let; numret, siffran. 2

Lewis,) (= lo'is), Lud-

Louis,) [vig'

2 2

Louis'a, Lovisa, i

why, jo, åh!

unfitted, olämplig, opassande. + , 1 2

consequently, följaktligen, således.Lektion 23. Ordningstal. Månadsdatum.

89

Christ'mas-eve, jul aftonen.

Mid'summer, midsommar.

2 , + +

Micliaelmas, (ch = k), Mikaëli; mickelsinessa.

Neic-year, nyår.

4 '

the vol ume, delen, bandet. the first two, de två första.

Anm. Årstiders, månaders, dagars och festers namn nyttjas, när de tagas i allmänhet, vanligen utan best. artikeln; men då en viss, bestämd årstid, månad, etc. afses, utsättes artikeln.

1. Henry the Sixth of England was unfitted for the times he lived in, which was the immediate cause of the wars of the Roses. 2. January is the first month of the year, February is the second, March is the third, April is the fourth, May is the fifth, June is the sixth, July is the seventh, August is the eighth, September is the minth, October is the tenth, November is the eleventh, and December is the twelfth. 3. Spring begins on the 21st of March, summer on the 22ud of June, autumn on the 21st of September, and winter on the 21st of December. 4. The spring of this year was very cold. 5. A day is the seventh part of a week and the 365th part of a year. 6. America was discovered in the fifteenth century. 7. Luther was born on the tenth of November 1483, and died on the eighteenth of February 1546, consequently in his 63rd year. 8. Last Midsummer-eve was a very fine day. 9. Did you ever see a Christmas-eve in Germany? 10. What is it to-day, my boy? — Why, it is Christmas-day. 11. Did you say the eighteenth or the eightieth? 12. This I believe is the hundredth regiment I have seen this week. 13. Louisa died directly in the beginning of spring. 14. It is Christmas-day, shall we not go to church with our parents? 15. The New-year's day I first entered your house I shall never forget, 16. The 24th of June, that is Midsummer-day, we shall go to the country. 17. This coin is thrice as large as that. 18. The last concert of that great composer was on the 30th of August, 1829. 19. This gentleman is a German, and he has a German wife. 20. Was not Charles the Twelfth a son of Charles the Eleventh? 21. Lord Byron was born on the 22nd of January, 1788, and died in Greece on the 19 of April 1824, in the 37th year of his age. 22. King Lewis the Fourteenth died at Versailles on the 1st of September 1715. 23. This is the twen-

every third day, every three days,

hvar tredje dag.

twice as large as, dubbelt [så stor som.

,+

the first chap'ter, chapter the first,

första kapitlet.90

ticth battle 1 have seen. 24. Already in the year 1871 there were more than three millions of inhabitants in the metropolis of England. 25. Who inhabited this house before you? 26. Every third month we get a new master. 27. All the time we have been reading only the first two chapters of this volume. — I pity you very much, indeed. 28. In which season is Michaelmas? 29. Who was the brother of Charles the Second of England?

o

1. Aret har fvra årstider, såsom du har lärt; hvad är (plur.) deras namn på engelska? — Vinter, vår, sommar, höst. 2. Sommaren är den ljusaste af årstiderna. 3. Karl den femte föddes år 1500 och dog år 1559, samma år som Henrik den andre i Frankrike. 4. Edward den sjette, konung af England, dog den 6:te Juli 1553. 5. Min bok är dubbelt så stor som din. 6. Söndagen är den förste dagen i veckan, måndagen den andre, tisdagen den tredje, onsdagen den fjerde, torsdagen den femte, fredagen den sjette och lördagen är den sjunde dagen i veckan. 7. Ett år har tolf månader, följaktligen -är 'en månad tolftedelen af ett år. 8. Slaget vid [uf) Narva stod (was) den 20:de november år 1700, och slaget vid Pultava den 28:de Juli 1709. 9. Karl den tolfte af Sverige var en af de störste hjeltar som någonsin lefvat (imperf.). Han föddes den 27:de juni 1082 och dog den 30:de november 1718. 10. Mozart, den store tyske kompositören, föddes den 27:de januari 1756. Han dog den 4:de december 1791, således i sitt 36:te år. Då han gaf sin första konsert, 2liade 'han ännu icke fylt sitt 6:te år. 11. Den 24 juni hafva vi midsommardag, den 25:te december är juldag oeh dagen förut är julafton; förste januari är nyårsdag. 12. Det fins 500,000 innevånare i denna hufvudstad. 13. Vi lefva i det 19:de århundradet. 14. Som (as) Ludvig icke talar tyska, -är 'han särdeles olämplig för den plats ni erbjuder honom. 15. I går lärde jag den 31:sta lektionen, och du den fyrtionde. 16. Hvilken datum är det? — Låt mig se! i förgår var det den 13, i går den 14:de, i dag 2är 'det den I5:de, 17. Fins det inga rosor om vintern? 18. Detta är den hundrade gången som jag måste säga er samma sak. — Och ändå hoppas jag att du säger (fu/.) det åt mig äfven den hundraförsta. 19. Han kominer hit hvar tredje

dag. 20. Den 19:de mars -inträder 'jag

i (into) mitt 80:de år. 21. Shakespear (Shakespear) föddes den 23:dje april 1564. 22. Ar icke Mikaëlidag den l:ste oktober? 23. Sade ni den sextonde eller den sextionde? 24. Hvilken är Greklands hufvudstad? 25. Jag skall stanna i Tyskland från den 9:de februari till slutet af augusti eller början af september. 20. Min farbror är i sitt 70:de år och min faster i sitt 50:de. 27. Hvilket af edra hus bebor ni nu? 28. Ilär har jag skaffat er de tre första delarne af hans bok. 29. Vill ni läsa högt? 30. Börja genast med andra kapitlet. 31. Stockholm den 17:de mars 1881.

(Lärjungarne böra hädanefter skrifva datum under sina skriföfningar).Lektion 24. lleflexivt pronomen.

Lektion

Reflec tive Pro noun (Reflexivt pronomen).

(I) — myself, mig (sjelf). (thou) — thyself', dig (sjelf). (he) — himself',] (she) — herself', > sig (sjelf). (it) — itself', I

Detta slags personliga pronomen är sammausatt af substantivet self, sjelf (plur. selves) ocb ett possessivt pronomen uti första och andra pers, men ett personligt pronomen uti tredje pers.

1)et nyttjas: 1) att förstärka ett substantiv eller ett vanligt personligt pronomen (stundom äfven i stället för det sistnämnda), t. ex. My brother himself teas there (ell. My brother teas there himself), min bror var sjelf der.

I have seen it myself, \

I myself have seen it, > jag liar sjelf sett det.

(Myself have seen it) I

2) som objekt till sådana verb, hvilkas subjekt och objekt äro samma föremål (s. k. reflexiva verb), t. ex. She dresses herself, hon kläder sig (sjelf).

Anm När pronomenet föregås af en preposition, nyttjas det vanliga personliga pronomenet, såvida icke reflexivbegreppet särskildt betonas, t. ex. He has no money about hint, han har inga penningar på sig; men: He thinks only of himself, han tänker endast på sig (sjelf;. De reflexiva possessiven sin, sitt, sina återgifvas på engelska medelst his, her, hers, its, their, theirs, al]t efter egarens genus och numerus, och allt efter som pronomenet nyttjas förenadt eller sjelfständigt (jfr lekt. §).

Då »sig» och »sin» syfta på det obestämda pronomenet One (man) eller egaren är underförstådd (således efter en infinitiv), återgifvas de med one's self (oneself) och one's, t. ex. One should not love one's self so much, man bör icke älska sig sjelf så mycket. To love one's self; to love one's neighbour, älska sin nästa.

Self ensamt betyder: »jaget» (sjelfvet).

i

the state, tillståndet, [staten.

i , i

» en emy, fienden.

I i

» witness, vittnet.

» scene (sc = s), skå-

[despelet, -platsen.

i

» yoke, oket.

Nederländerna, i i

behind', bakom, efter, i

free, fri. i

low, låg.

I , 1 2

ex cellent, förträfilig, ut-[märkt.

Z • T *

the Netherlands, 1 2 2. » Low Countries,

4 ,3 +

» Spaniard, Span[ioren.

i

» hair, håret, i

» people, folket. 2, +

wel come, välkommen.

(we) — oursel ves (ourself, orn

[en person), oss (sjelfva).

(you) — yoursel ves (yourself,

[om en person), eder (sjelfva).

. 'I 2

(they) — themsel'ves, sig

[sjelfva.Lektion 24. lleflexivt pronomen. 92

proud, stolt, i

the pride, stoltheten, [högmodet.

to keep, hålla. [ning

housekeeping, hushåll-i

to appear , i

» seem, i

» free, 1 2

» deliver, i .

» praise, berömma.

the praise, berömmet, i

to blame, tadla.

the blame, tadlet.

by ones self, ensam, [för sig sjelf.

i

own, egen (nyttjas ofta att förstärka ett förenadt possessivt pronomen: my own; thy own; his, her, its own; our, your, their own).

1. The Netherlands or Low-Countries freed themselves from the yoke of the Spaniards. 2. My wife prided herself upon being an* excellent manager in housekeeping. 3. Pride costs us more than hunger, thirst and cold. 4. The servant

O 7

was walking behind his master. 5. How often do we ourselves do what we blame in others! 6. You are an enemy to yourself, my dear girl. 7. Thou, 0 God, hast life in Thyself! 8. It is good to learn in youth how to master one's self. 9. How did you enjoy yourselves at the concert? 10. This child dresses itself, does it not? 11. He was in such a state of mind that death itself (sjelfva döden) appeared a welcome friend to him. 12. My daughter did not shut the door after her. 13. I will take my son with me to my brother's. 14. Thev think a great deal too much of themselves.

v O

15. My little girl is so fond of her doll that she often amuses herself for hours (hela timmar) with it. 16. The boy combed his hair himself. 17. Did your sister speak to the Spaniard himself? — Yes, madam, she did. 18. My son is nearly as tall as myself. 19. The old man could not keep himself warm. 20. John, dress yourself, and fetch my shoes!

4 2 +

the manager (man'idjer), ledaren, förestånda-

[ren; föreståndarinnan.

to pride one's self upon, högmodas, vara stolt,

[yfvas öfver.

4

» be fond of, hålla af, vara förtjust i. i

» mean, mena, ämna.

» mean to say (ämna säga), mena. i i a great deal,

a good deal,

many a man, mången man, mången.

5

to mas'ter, +

» gov em,

4 4

» command', befalla, beherska.

2 3 3,

» enjoy', njuta (af).

» enjoy one's self, » amuse one's self,

synas, tyckas, se ut.

befria.

mycket (egentl, en god ell. en stor del).

beherska, styra.

roa sig.Lektion 24. lleflexivt pronomen.

— lie must fetch his own first. 21. Many a man knows how to govern others, but not how to govern himself. 22. His brother and myself were witnesses of this scene. 23. She herself enjoys very good health. 24. Poor people are often prouder than rich ones. 25. One should love one's country. 26. High and low, all must die. 27. One should not praise one's self. 28. God is my witness that I shall not forget thee, my own little darling. 29. What do you mean to säv? 30. The dwarf has made this with his own hands. 31. Fie had been sitting by himself in a dark cellar all the day long. 32. »We ourself wish to command», said the king. 33. Deliver me from those people. 34. He is my second self. 35. Everybody loves himself a good deal. 36. Every one should have his own.

1. Menniskan har icke lif i sig sjelf: hon (= han) har endast lif i Gud. 2. Jag har sett det sjelf med mina egna ögon. 3. När de skola fara till landet, taga de alla sina tjenare ined sig. 4. Jag vill icke yfvas öfver att vara en utmärkt föreståndarinna i hushållning. 5. Man borde icke tänka allt för högt (mucli) oin sig sjelf. 6. .De skulle hafva kammat sig, om de hade haft en kam. 7. Min syster och jag äro större än I sjelfva, och ändå (yet) kallen I oss dvergar. 8. Han I några penningar på er? — Nej, vi hafva inga penningar på oss. 9. Man borde älska sin nästa soin sik" sjelf. 10. Dessa gamla mamseller tala allt för mycket om (of) sig sjelfva. -— Men det skulle vara mycket värre, om de talade (talk) endast om andra, såsom edra mostrar göra. — Menar ni, att mina mostrar tala illa om annat folk? — Det var icke jag, som sade detta (so). 11. Döden skall befria de fattige från deras ok. 12. Jag vet icke huru de hafva kommit i (to yet into) detta tillstånd. 13. Hade dina systrar roligt på konserten? 14. De veta sig vara de vackraste flickorna i hela staden. 15. Hvarför gick ni icke 2sjelf 'dit? 16. Om de hade haft sina böcker med sig, 2hade 'de kunnat gå i skolan. 17. De stängde icke dörrarne efter sig. 18. Ar allt detta hår hennes eget? 19. Var din hustru sjelf ett vittne till (of) detta uppträde? 20. Denne yngling är en fiende till sig sjelf. 21. Nederländerna äro rika länder. 22. Spaniorerna äro ett stolt folk. — Äro de stoltare än vi sjelfva? 23. Tadlar du konungen, derför att han befriade (for delivering) sig sjelf och sitt land? 24. Jag är -sjelf 'mycket förtjust i blommor. 25. Min egen förträfflige tjenare tadlade min stolthet, och det samma (so) gjorde hela familjen. 26. Saken såg ut att vara mycket lätt i sig sjelf. 27. Lär att styra dig sjelf, innan du vill befalla [öfver] andra. 28. Jag sade (say) det åt frun sjelf. 29. Hvar och en bör hafva sitt. 30. Hon tycktes (-f- att) vara hans andra jag. 31. Mången berömmer hvad han ej förstår. 32. Der 2sitta 'de för sig sjelfva.94

Lektion 25.

2

Stafvelserna sion och tion uttalas som tonlöst sjun, t. ex.

4 + , .'"+ - 1 +

the aver sion, motviljan, afskyn. the na'tion, folket, nationen.

4 1 , r% 12 2 1,'—.

» occa'sion, tillfället, anlednin- » pronuncia tion, uttalet, [gen, orsaken.

.2

(Märk. att sion efter vokal blir lent sjun).

2

Stafvelsen tion uttalas dock som tjun, när den föregås af s eller x: the ques'tion, frågan.

+ 2

Xioil uttalas som ksjun: the complexion, hyn.

3 * 3

Oa uttalas undantagsvis* som o uti orden broad, bred, och

4 3

abroad', ut, ute, utanför, utomhus, utomlands.

the nose, näsan, i

» no'segay, buketten.

» throat, \ fr"Peu' (halsen.

2

» neck, halsen, i

» ear, örat.

"r* +•

» stomach (ch = k), [magen.

>» leg, benet. 2 —

» fin ger, fingret. 2

» thumb, tummen, i

» toe, tån. n . ^ skinnet, I huden.

0

» stick, käppen.

1

» beard, skägget. 2

» chin, hakan. 2

» chest, bröstet, i i » knee (= ne), knäet. 2 , 1

» el'bow, armbågen.

1. \ smärtan, » pain,

(planan. » food, födan, maten.

» sense

the tooth, tanden.

i

» tooth-ache (= ak), [tandvärken, i) ear-ache, öronvär-[ken.

2 v 2 •

» cous'in (= kusn),

[kusinen.

1 2

» forehead, pannan.

1 (brorsdottern, » niece, \ ,

/systerdottern.

» blood, blodet.

\ sinnet, / förnuftet.

j organet,

' / verktyget, i

» sight, synen, i

» hearing, hörseln.

o

» smell, lukten.

o

j> touch, känseln.

» feeling,) ,käns,eln> / känslan.

»> sto'ry, ^ berättelsen, (historien.

i

» sea, sjön, hafvet,

3 , 4 » or gayl

• i the queen, drottningen.

to feel, känna. » bleed, blöda, åder-

4 2,

» admit' (of), medgif[va, gå in på.

2

» beg, bedja, tigga.

by heart, utantill, i

pale, blek. 2,2

ugly, ful. i

a Dane, en dansk. 1, 2

Da'nisli, dansk.

4 , 2

Denmark, Danmark. 2

since, sedan; eftersom.

4

odd, besynnerlig, löjlig. 1,2

Victo'ria, Victoria.

3

short, kort, to smell, lukta.

4 + , 4 2

» accompany, följa [med, åtfölja.

i

» feel happy, känna [sig lycklig.

i

sore (sårig), sjuk, öra.

*) Jfr lekt. 16.Lektion 25. Uttalet, af tion, sion, .eion.

95

to hove a sore finger, ha ondt i ett finger (i fingret). 4 , 2 •

the grand father, far- eller mor-

[fadern.

4 + .

» grand'mother, far- eller mor-

[modern.

2 2

(a sennight* läs: sen'nit),

a weék, ? '

a fortnight, fjorton dagar. (this dag sen night), this dag iveek,

this day fortnight, i dag 14 dagar till (eller sedan).** . yesterday week, i går 8 dagar sedan. to-morrow weék, i morgon 8 dagar till.

Monday week, på måndag 8 dagar; last Monday week, i måndags

[8 dagar sedan.

1. This day week (sennight) Louisa will get a doll with hair on its head? 2. Annie has lost a tooth. 3. My grandmother has her usual head-ache to-day: look how pale she is! 4. How nicely this rose smells! 5. The eyes are the organs of sight. 6. It is a fortnight since I was at school, but Monday week I am to go there. 7. What an odd-looking person your cousin is! 8. The question is, if I ought to learn this by heart or not. 9. Are you cold, my dear? — Yes, my

finders and toes are very cold. 10. Frederick has a sore littré "

ger, but his little sister Ann has a sore throat, that is still worse. 11. Well, Master George, what have you learned at school? — Many things. I can prove that you have three heads. •— Indeed! — You must admit that no man has two heads. — Quite right! — JS'ow you have one head more than no man; so you see that you have three heads, which was to be proved. — Good Heavens! if you learn only such things, you had better (vore det bättre) never go to school at all. 12. Man has five senses: the sense of sight, of hearing, of taste, of smell, and of touch. 13. Why do you put the rose to your nose when you wish to smell it? — Because the nose is the organ of smell, you know. 14. There was blood on the floor. 15. What do you call that in English? — We call it a »nose-gay». 16. Which is the right foot?

* En sammandragning af sevennight (föga brukligt).

** Af verbets tempus får man sluta sig till, om dessa uttryck afse förfluten eller tillkommande tid.

4 , +

the grand'son, son- ell. dottersonen. to go to sea, gå till sjös.)> be at sea, vara till sjös.

3

» put, ställa, sätta, lägga. 2 + 2 Fred'erick, Fredrik.

4 4 4 r 2

Ann (Anne, An nie), Anna.

åtta dagar.

i dag 8 dagar till (eller sedan).**96

17. Lady Änne has black hair and a very fair complexion.

18. What do we do with our ears? 19. My brothers have made a snow-man, aud they have made legs for him out of two sticks. 20. Show me the thumb of your left hand. 21. Lewis has been at sea eight vears, and he has manv

Cz ^ 7 J

stories to tell. 22. My niece has been ill for a whole year. 23. I am very tired now and will go to bed directly. So good night! 24. I see vour tongue between your lips. 25. The food goes into the stomach. 26. Laurence has a bad (svår) tooth-ache. 27. Our grandfather walks with two sticks. 28. The Danish nation is free as well as the Swedish. 29. Miss P. has nothing but her fair skin, and yet she feels happy. 30. This day fortnight the King and Queen will go abroad. 31. Do you think it healthy to bleed one's self once a year, as many persons do? — No, I think nobody has too much blood. 32. What is the pronunciation of the word »complexion»? 33. What were his feelings on (vid) this occasion? 34. Yesterday week we were in the capital of Denmark. 35. My grand-daughter has a great aversion to you, and 1 feel sorry for it. 36. Please, sir, do not put your elbow in my face! 37. What an ugly chin that woman has! 38. Laurence has a broad forehead, a short nose, blue eyes, and a great black beard. 39. I beg you on my knees not to go there. 40. The Germans wish to put their yoke on the neck of the Danes. 41. To-morrow week they will go to sea. 42. I have a pain in my chest, but I hope it will soon get better.

1. Var god och visa mig ert högra öra. 2. Du har skurit dig: ditt finger blöder. 3. Jag tycker icke om att se blod.

4. Hvarför äro edra kinder och läppar så bleka i dag? — Jag är hungrig, och jag har inga penningar att köpa mat för (witli).

5. Gif mig din hand, och låt hjertat följa med handen. 6. Jag har en svår hufvudvärk hvarje dag, men jag har aldrig haft tandvärk (best. art.). — Lyckliga flicka! 7. Visa mig din tunga, så får jag se (= att jag må se) om din måge är frisk (all right).

8. Ingen flicka har en ljusare hy än Jakobs syster. 9. Hennes hals 2är 'äfven mycket vacker. 10. Menniskan har fem fingrar på hvardera handen och 5 tår på hvardera foten. 11. Hvilka löjliga frågor du gör (ask) mig. 12. Georg den tredje af England var 2Vilhelm den fjerdes 'far, och farfar (best. art.) till (of) drottning Victoria. 13. Fredrik den andre af Danmark var genom sin dotter Anna morfar till den olycklige konung Karl den förste af Eng-J

land. 14. Jag 2känner 'genast smärta i mitt venstra knä, så snart som jag börjar att gå. 15. Lägg icke armbågen på min skrif-bok. 16. Ar eder dotterdotter ute, eller är hon hemma? 17. Min kusin hyser (= har) en mycket stor motvilja mot (to) sin fula systerdotter. 18. Gamle Petter brukade sitta vid ugnen och berätta oss historier från sin

ungdom. 19. Drottningen har en ädel panna och vackra ögon. 20. Har du varit 2länge 'uppe? — Ah ja, nära en timme. 21. Johanna var hos sin gamle lärare i dag fjorton dagar sedan; den stackars gamle mannen har mycket dålig syn. 22. Gottfrid har fått ondt i halsen. 23. Gif denna bukett åt det skönaste fruntimret. 24. I dag åtta dagar till går jag till sjös. 25. Känner ni er lycklig? — Icke särdeles. 26. I tisdags 8 dagar sedan 2måste 'jag köpa några svarta lamskinn. 27. Det. finnes intet förnuft i hvad ni säger. 28. Nu 2har 'min sonson fått sin första tand. 29. Hvilka äro verktygen för (of) de fem sinnena: syn, hörsel, lukt, smak och känsel? 30. Vid (on) detta tillfälle 2kunde 'jag ej medgifva något ombyte. 31. I öfvermor-gon far (fut.) jag till staden. 32. I går åtta dagar sedan hade jag en svår öronvärk, som icke tillät mig att sofva. 33. Denna ost luktar mycket illa. 34. Tycker ni om lukten af kaffe? — Ja, men jag tycker 3ändå 4mera om 'smaken 2deraf. 35. Ditt uttal är mycket bra (good), min vän. 36. Hvad (How) 2dina 3tummar äro 'stora! 37. Jakobs näsa är så röd som en ros. 38. Jag kan hela boken utantill. 39. Fredrik har 2ännu 'icke fått (+ ett) skägg på hakan. 40. Han har ett bredt och starkt bröst, men mycket korta armar och ben.

Lektion 26.

3

U har sitt tredje ljud (u) i fidl och alla dess sammansätt-1 3

ningar, s.s. u'seful,* nyttig; beautiful; dessutom i vissa andra ord,

3 2 3 . 3 2 _ 3

s.s. t. ex. cuc'koo, put; the pud'ding, puddingen, kakan; Puss, kisse;

3

the bull, tjuren.

3

» but'cher, slagtare 11.

3

» bush, busken.

» sugar (= sjug'ur), sockret.

3

to pull, draga (uti), rycka, taga. » pull off', rycka, taga af.

Följande substantiv hafva en alldeles oregelbunden pluralis: i . 2 the child, barnet — the children, barnen.

3 1

» foot (= u), foten — » feet, fötterna. 2 1 » tooth, tanden — » teeth, tänderna.

* Märk, att full och till i sammansättningar förlora ett I: useful, until o. s. v.

2 . 1

the goose, gåsen — the geese, gässen.

4 2

» man, mannen — » men, männen.

3 2

» woman (u), qvinnan — » women, (= wim'en), qvinnorna.

» mouse, råttan — » mice, råttorna.

4 4

» ox, oxen —- » oxen, oxarne.

Substantiv med ändelsen man förbyta denna i pluralis till men, såvida de äro sammansatta (d. ä., om den del, som föregår man, är ett sjelfständigt ord), eljest hafva de regelbunden pluralis på s: *

an Englishman, en engelsman — Englishmen, engelsmän.

2

» 1'rishvian, » irländare — /m//llieil, irländare. 2

a Frencliman, » fransman — French ill 011, fransmän.

2

» Dutch'man, » holländare — DutchlMVH, holländare.

» gentleman, » herre — gentle 111011, herrar; mine herrar.

» German, » tysk — Germans, tyskar,

i

» Ro'man, » romare — Romans, romare.

3

» Norman, » normand — Normans, normander, uordmanner.

Anm. Pluralformen på men nyttjas dock endast, om man afser vissa individer af eu nation; afses nationen i sin helhet, nyttjas i stället adjektiven Irish (irländsk), Scotch (skotsk). Dutch (holländsk) o. s. v. med bestämda artikeln, såsom kollektiva substantiv, således:

We have seen two Irishmen, vi hafva sett två irländare;

2 2,22

men: The Dutch are industrious, the Irish are less so, holländarne äro

arbetsamme, irländarne äro det mindre. Englishmen like to travel, engelsmän tycka om att resa.

Femininum af folkslags namn uttryckes medelst adjektivet jemte något af orden: woman, girl, lady.

Följande ord hafva en regelbunden och en oregelbunden pluralisform:

brothers, bröder (= köttsliga bröder); 2 • 2

breth'ren,** bröder (i audi. mening), medbrö[der.

the brother, brodern

i

» die, myntstämpeln, tärningen —

i •

i

» pea, ärten —

2 2 j » pen ny, engelskt mynt (ungefär —.

[7 V2 öre svenskt) I

* Nomina propria på man få alltid s: Wiseman, the Wisemans.

2 .

** I bibelspråket nyttjas brethren i st. f. brothers.

dies, myntstämplar; i

dice, tärningar.

peas, ärter (hvar för sig); i .

pease, ärter (kollektivt som födoämne). 2 2 .

pen nies (ett antal penny-slantar); 2

pence (en penny-summa).o

i

Vissa ord äro lika i singularis och pluralis, t. ex. the (leer,

i

rådjuret, rådjuren; the rein-deer (ei = a), renen, renarne; the sheep, 1 4

fåret, fåren; the swine, svinet, svinen. Kollektiven cattle, boskap, i

och people, folk, fordra verbet i pluralis, ehuru de hafva singular-form. (Endast i betydelsen nation kan people någongång hafva verbet i sing.).

Anm. Alla ord, som icke sluta på s i nom. pluralis, få i genit.

plur. 's. (Jfr lekt. 8). _

2 2

the cher'ry, körsbäret, i

» bean, bönan.

» coiv, kon. 2 . +

» peas'ant, bonden. » meadiow, ängen.

3

» look (u), blicken. 2 .

» feath'er, fjädern. 2

» plum, plommonet, [sviskonet.

2 3

» plum-pudding, svi-

[skon-puddingen. i

» sugar-cane, socker-[röret.

i

» sugar-loaf, socker-[toppen.

4 +

among, ibland, bland.

-r

ivorth, värd; värde.

i

to clean, rena, rensa, [putsa.

2

» brush, borsta. 2

the brush, borsten, i

to feast, festa, kalasa;

[undfägna.

i

the feast, festen, hög-[tiden, kalaset.

i

to bear, bära, fördraga, [tåla.

4

» watch (a = o), vaka, [vakta.

4 3 2

» van'quisli, besegra.

i

to feed, föda, mata. » feed upon, äta; beta;

[lefva af.

2 4

the sub'stance, ämnet. 2

» fun, skämtet, upp-[tåget.

•2

funny, skämtsam, lu-[stig.

still, stilla. 2

the prince, fursten, [prinsen.

2 2

» prin'cess, * furstin-[nan, prinsessan.

to make hay, slå hö.

i

the goose-kee'per, gåsvaktaren, gåsvakterskan. 1 2

a half-penny (= ha'penny), en half-penny. 2

two pence (= tup'pens), 2 .

two pennies,

1. All Christians are brethren. 2. There are some poor men, women and children in the street. 3. They seem to be

very hungry and thirsty; I will give them five pence each, that they may buy some bread and butter. 4. Geese have white, black, or grey feathers; they are also good to eat. 5. You must clean the children's teeth every morning with a tooth-brush. 6. George's ruler is two feet long. 7. The peasants are making hay, with which they will feed their oxen, cows, and sheep in winter, when there is no grass in the meadows. 8. The children said there was never such a

* När princess står sist i en mening, får det tonvigt på senare stafvelsen.

två pence.100 Lektion 26. U sora u. Oregelb. pluralis.

goose cooked. 9. Have you seeu a cat play with a mouse? 10. When the cat is away, the mice play. 11. Do swine feed upon pease? — Do not so often employ the word swine, if you please. 12. The child had two peas and a bean in its mouth. 13. Go into the cellar and fetch some pease that you may cook for dinner. 14. Did you see the butcher with the ox? 15. I will give that little girl one of my two-penuy books. 16. How many women were in your father's parlour? — Fifteen in all. 17. Deer have such fine eyes. I cannot bear to see their dying look. 18. In the Xorth of Sweden the people keep rein-deer, the milk of which is used as food. 19. The English are fond of plum-pudding. 20. Do you like to play at dice? 21. Can you change these pennies into half-pennies? 22. The Englishmen and Scotchmen who are

living in our town had a feast for the Prince of Wales 1 •

(= wals). 23. The English nation is called Jolin Bull.

24. The Irish feed upon potatoes. — That is bad food.

25. I like nothing so much as cherries and plums. 26. Those dies are quite new. 27. We have seen two Dutchmen and four Irishmen, all of them very industrious people. 28. The Dutch are a money-loving nation. 29. The princess herself was the most beautiful among the French ladies. 30. The Germans once vanquished the Romans. 31. One bird in the hand is worth two in the bush. 32. Pull (take) off your hat! 33. How long is it since the sugar-cane was first planted in America? 34. All my cattle are away, I do not know where to seek for them. 35. Catherine is full of fun, she is the funniest girl I know. 36. Salt is a useful substance. 37. Ladies and gentlemen, I am most happy to see you. 38. Edward is pulling my hair.

1. Hvarför visar ni tänderna på det der sättet? 2. Har ni endast en tärning? vi måste hafva två. 3. De der tärningarne äro så dåliga, att de ej äro värda två pence. 4. Har ni någonsin sett hvita råttor? 5. Hvad göra de der qvinnorna och barnen på gatan? 6. Dessa två pennyslantar blefvo myntade (coined) förra året, du kan se det af (by) deras stämplar. 7. Några kor hafva kommit (got) in bland våra ärter och bönor. 8. Huru många oxar har den der bonden? — Elfva bruna och två svarta, 9. Dina bröder äro här. 10. Alla menniskor äro bröder: hafva de icke alla Gud till (for a) fader? 11. Tycker du icke, att Andersens berättelse om prinsessan på ärten är en mycket lustig saga? 12. FårLektion 27. // stumt, llepetition.

äro mycket nyttiga djur. 13. De lefva af gräs. 14. Sätt på batten! — nej, tag den af igen! 15. Jag önskar, att det aldrig hade funnits (there had never been) tärningar i mitt hus. 16. Mina damer och herrar! jag vill visa eder en god furste och ett lyckligt folk. 17. Den lilla råttan i fabeln kalasade hvarje dag på en god sviskonpudding. 18. Svin äro fula djur. 19. Den, som eger tusen renar, är rik. 20. I södra Sverige och i Danmark finnas rådjur. 21. Huru många ärter har jag i handen? 22. De der herrarnes kusiner äro i mottagningsrummet. 23. Jag har icke sett de gamla irländskorna sedan i går. 24. Yar god och köp mig två sockertoppar. 25. Ar detta ett sockerrör? 26. Romarne voro en gång en stor nation. 27. De der Holländarne nyttja falska tärningar. 28. Holländarne äro ett lugnare folk än fransmännen. 29. Skottar tycka om att resa, 30. Dessa gamla tyskar äro sant bildade män. 31. Normanderne besegrade engelsmännen i slaget vid 12»

(of) Hastings (Hastings) år 1066. 32. Finnes det många irländare i Paris? 33. Före slaget vid Ivry skall Henrik den fjerde hafva sagt (is said to have said) endast följande ord till sitt folk: »Jag är er kung, I ären fransmän: der är

fienden!» 34. Buskarne vid ängen äro gröna. 35. Kisse har icke fått någon mjölk i dag. 36. Borsta din hatt. 37. Dessa fjädrar äro icke värda en halfpenny. 38. Äro plommon dyrare än körsbär? 39. Såg du slagtaren med tjuren? 40. Gås-vaktaren vaktar gässen. 41. Mina fötter kunna icke 2bära mig Mängre. 42. Det är så lustigt (such fun) att se bönderna slå hö. 43. Kyrkan är full af folk; men folket sitter icke stilla; det går (walk) ut och in. 44. Boskapen betar på (in) ängen.

Lektion 27.

Repetition af lekt. 12 — 26.

—x 4 2

H är stumt i följande ord: hour, timme; hon'est, hederlig,

4 2 4 2 4

ärlig; hon'esty, ärlighet; to hon'our, hedra, ära; an hon'our, en he-

2 2 der, ära; an heir, en arfvinge; humble, ödmjuk, ringa; an herb,*

4 +

en ört; an hostler (= os'ler), en stalldräng (på en gästgifvaregård).

s

the commaticlment, budet.

» Chris'tian name, dopnamnet. 2 1

» surname, tillnamnet.

3 2 s N

» cuc'koo-flower, gökblomstret.

4 +

» prov'erb, ordspråket. » gown, klädningen.

4 2

the prom'ise, löftet.

4

» consequence, följden. 1 2 2 2

» humil'ity, ödmjukheten, i

like, lik; likasom.

2 1

under, beneath', under.

4

bot'tomless, bottenlös. ** greyish brown, gråbrun.

* I orden humble, herb kan h dock uttalas.

** Märk, att ändelsen less motsvarar den svenska ändelsen lös.102 Lektion 27. II stumt. Repetition.

1. Get up, if' you please, Master George; the hostler will soon be here with the horses. 2. Honour thy father and thy mother, which is the first commandment with promise. 3. I am an humble but an honest man. — I well know your false humility. 4. Pray, honest friend, what is your Christian name? 5. My heirs are already waiting for my

death. 6. Show me the consequence of this action. 7. Man in the autumn of life withers away like an herb. 8. I have the honour of wishing you a happy New-year. 9. The trees will not be green these three weeks. 10. Do you not see her? she sits beneath the large plum-tree yonder. 11. The itpper rooms look into the field. 12. I like my new red gown very much. 13. A place for every thing, and every thing in its place. 14. I am afraid you did not shut the outer door behind you. 15. Martha showed me some very pleasant books. 10. Please enter Edward's room, and you will there see book-shelves filled from the top to the bottom with folios. 17. God loves mankind as a father his children. 18. We have been waiting for you these two hours. 19. The shoemaker and the tailor of our village, with their wives and children are going to Australia. 20. I called her back: her hand was cold, her cheek pale. 21. I will not prove false to them. 22. I do not speak Dutch, but my niece does. 23. The cuckoo-flowers are coming with the spring. 24. LTpon my word, I do not know the colours of the staffs. 25. Permit me to ask you a question or two. 26. How beautifully she sings! 27. Are there still any robbers in Greece? 28. I know that you are a severe man; you reap where you did not sow. 29. The footman has a sore knee. 30. Quit the ship, or it will sink with you. 31. I have a bad head-ache.

32. Catherine borrowed so much money, that it was only with the utmost difficulty that she could pay her debts.

33. I praise this officer every-where, because to him I owe all that I possess. 34. Your pronunciation is not good. 35. Whatever his plans might be, his lips never uttered a single word about them. 36. I humbly thank God who has preserved my limbs. 37. Of what substance is this watch made? 38. Contentment is better than every other thing.

39. Do you see the ugly face in the uppermost window?

40. The negroes were playing gaily on their fifes. 41. A

Kood wife is a threat blessing. 42. The Normans were the

•O CO

foremost in all dangers. 43. The paths are not yet dry. 44. We are very fond of old proverbs.

1. l)et. är en ära för (to) mig, att se en af den ädle grefvens arfvingar under mitt ringa tak. — Brv dig ieke om det; en stalldräng är så god som en (any) annan menniska. 2. Hvad är detta för en ärt? 3. Hans ord äro en sannfärdig (true) och hederlig mans. 4. Huru många engelska lektioner har ni hvarje vecka? 5. Bonden och hans söner slogo (omskr. med p. pr.) hö till midnatt. 6. Katarinas klädning är af en ljus gul färg. 7. Han håller aldrig sina löften. 8. I dag åtta dagar till 2skall 'jag skrifva och låta dig veta min sista vilja. 9. Tror ni det skall komma en tid, då lejonen skola beta på ängen bland lammen? — Jag hoppas det åtminstone. 10. Han uttydde denna händelse mycket illa. 11. Ar din boskap redan såld? 12. Huru mycket penningar tog hvardera röfvaren från de stackars resande? 13. Vi anse en lögnare lika (as) dålig som en tjuf. 14. Det är mycket tröttsamt att höra henne prata en hel dag. -— Kanhända hon är lika trött på (of) edra historier som vi på hennes. 15. Börja ingenting, innan du har väl besinnat följderna deraf. 16. De herrar, som sitta derborta, äro de irländare eller skottar? 17. Skottarne äro lätta att känna på (by) sin drägt. 18. Jag går icke fullkomligt (= fullt) in på hvad han säger. 19. Vet du icke, att en nolla 2äfven 'kan (may) blifva till (of) nytta, om du sätter henne på sin rätta plats? 20. Hennes lif har varit en ändlös strid. 21. Borde icke skottarne, irländarne och engelsmännen alltid vara goda vänner? — Jag ser icke, hvarför fransmännen och tyskarne eller de andra folkslagen 2icke 3äfven 'kunna vara vänner. 22. Det är en sanning (fact), att dessa personer 5sjelfva 2icke 'hafva 3rest "mycket. 23. Hvem ser ni efter? 24. Hvilka bevis skall jag gifva dig, då du icke tror dina egna ögon? 25. Jag skall berätta för alla mina grannar, hvilken *liten 'söt 2och 3god hustru jag har. 26. Han har betalt tre kronor för hvar och en af dessa sockertoppar. 27. Vi sjelfva voro en gång i sådant tillstånd, att vi voro tvungna att sälja några smycken för bröd. 28. Goda ord kosta ingenting. 29. Fröken H. är »mera vacker (nice) än klok», som ordspråket säger. 30. Stälde ni honungskrukan på öfversta hyllan eller på nedersta hyllan? 31. Några buskar hafva blifvit sålda. 32. Den 20:de maj 3börja 'våra 2ferier. 33. Det finnes icke en på (of) tusen, som förstår hushållning. 34. Generalen var till häst, de andra herrarne gingo (= voro) till fots. 35. Grekland är ett vackert land, och dess innevånare äro sköna. 36. 1 Tyskland finnas många ljusletta

skönheter. 37. Ack, hvad denna sång är ljuf! 38. Mellan oss är ett bottenlöst svalg (gulf). 39. Dessa vikar äro mer än två mil breda. 40. Huru uttalar ni detta svenska ord? 41. Hvad är ditt dopnamn?—Mitt dopnamn är Ludvig, och mitt tillnamn är Peters. 42. Hvilket af edra kreatur104

Lektion 27. II stumt. Repetition.

(ibeast) anser ni nyttigast? 43. Det är omöjligt att skaffa en trumma,, förrän i morgon bittida. 44. Jag har måst passa upp dem c-j- for) en half timme alldeles ensam. 45. Duga de här myntstämplarne? 46. Göken är en gråbrun fogel, som sjunger vid midsommartiden (utan art.). 47. Dessa hjeltar skola snart göra slut på (put an end to) kriget. 48. Det finnes ingen kärlek till (of) sanningen, ingen kristlig ödmjukhet i hennes hjerta. 49. Kan prinsessan Lovisa danska? 50. Jag känner en motvilja för nöjen, hvilken jag 2icke *kan förklara. 51. Han ser ut som (like) en snögubbe. 52. Känner du det femte budet af Guds heliga lag? 53. Vår herre Kristus kallades (= blef kallad) Davids son. 54. Jag har icke kunnat komma och helsa på er förrän nu. 55. Denna kött-skifva är icke väl stekt.

Lektion 28.

(Fortsättning på repetitionen.)

the loeath'er, vädret.

4

» weather-cock,\äder-[tlöjeln.

+

» hirth, födelsen;

[börden.

i

» precept', föreskriften. 2

» boot, stöfveln, kängan, i

» kind,)

3 < slaget, sorten, arten.

» sort,)

what kind (sort) of, hvad slags? 1,2

oid of doors, without', utanför, utomhus.

» birth-day, födelse-[dagen.

2

» hill, kullen.

4 +

» p>al'ace, slottet, pa-[latset.

2

weal'thy, förmögen, rik.

3 1

al'most, nästan. 2

sick, sjuk. 2

to kill, döda, slagta. 2 1

the fel'low, kamraten; karlen, poj-[ken, slyngeln.

2

» feVlow-man, medmenniskan. ' i.

to rise, stiga upp, resa sig. • +

the swine-herd, svinherden.

4 1 4

So'lomon, Salomon.

1. You look so very healthy now-a-days. — I hope so, for, as the proverb says: »Early to bed and early to rise, makes a man healthy and wealthy and wise.» I have followed that wholesome precept for many years, and now I dare say it is a very long time since I was last sick. 2. Solomon, the son of David, was considered the wisest of men. 3. My birthday is on the 17th of April. 4. Is Man bad by nature, or is he good? that is the question. — Not wholly bad, I think. 5. Are the French a free nation? — They at least consider themselves to be so. 6. Before I could discover what it was, the plum-pudding was upon the table. 7. The swine-herd was at last discovered to be a prince and the little goose-

keeper, a princess, and that was the end of the story. 8. Are you to stay out of doors in this bad weather? 9. Puss in Boots is one of the funniest stories I know. — One would like to have such a cat that could get one a princess and a rich palace. 10. This house is lower than the one with the weather-cock on its roof. 11. Why didst thou not come yesterday, little fellow? 12. Treat your fellow-men as you wish to be treated. 13. I should have helped him, if I had had some money about me. 14. I am content only with seeing her gay and handsome face. 15. Your grand-children are naughtier than mine. 16. I have ten toes on my two feet. 17. Paris is the capital of France. 18. Some poor men are more honest than some rich people. 19. Are these beeves as dear as those ? 20. Old men's hair is usually thinner than that of young men. 21. Good books are better than bad friends. 22. Ten is the eighteenth part of 180. 23. The year 1876 was a leap-year, but 1886 will be a common year. 24. This street is the prettiest one in our metropolis. 25. One does not always know one's self. 26. Next Michaelmas Christopher is going to a rich lady as a servant. 27. What do you mean to say? 28. What do you fear the most: lions or tigers? 29. Turn before you are going farther in the bad way. 30. Read the Holy Scriptures, and yoii will find the truth in them. 31. Those who are dead are happy. 32 Tomorrow week there will be a great concert in the cathedral. 33. Was my lady much pleased with her song? 34. Some say this, others that. 35. The four quarters of the heavens are: North, South, East and West. 36. What kind of hair have your brothers and sisters? — The former are dark, and the latter are fair. 37. Last Christmas-eve we were at our master's house. 38. In 30 there is one cipher, in 300 there are two. 39. A day is the three hundred and sixty-fifth part of a year. 40. June, July and August are summer months. 41. I willingly admit Mr. L.'s being a good composer, almost as good as myself. 42. In Paradise there is eternal joy.

43. How pretty those roses look among the green leaves.

44. Do you know which numbers are odd and which are even ?

45. Harriet, do not forget to give the poor women yonder a pound of sugar each. — God bless you, my lord! 46. Those noble monarchs loved their people as dearly as they loved

their own children. 47. Master Geoffrey is lying in his bed very idle, till past eleven o'clock in the morning. 48. Do not blame the friends who have borne so many things for and with you. 49. That Irishwoman will gradually learn to forget her country. 50. I know pretty well that you are not a person that one can trust. 51. Have you any

half-pennies? 52. My tooth-ache is worse to-day than it was yesterday: it is the worst tooth-ache I ever had in my life.

1. Herr K. är en mycket förmögen man, men han är alltid sjuk. 2. Goethe föddes 11 år före Schiller och dog 28 år efter honom. 3. Hvad slags (sort of a) man är grefve W.P 4. Ingen följer edra föreskrifter. 5. Salomon måste gifva tärningarne åt kyparen. 6. Plommon äro icke alldeles så helsosamma som äpplen och körsbär. 7. Detta är andra gången ni säger mig samma ord. 8. Grefvinnan har icke ännu fyllt sitt 20:de år; hennes födelsedag är den 31:ste januari nästa år. — Och hon skall (is to) dö, så ung och så lycklig! 9. De aflägsnaste kullar kunna synas (are to be seen) i detta vackra (fair) väder. 10. Om du vill njuta [af en] god helsa, 2måste 'du gå tidigt till sängs och stiga upp tidigt. 11. Den der väderflöjeln är icke värd två pence. 12. Dödade icke tjuren slagtaren? — Nej, det var slagtaren, sora dödade tjuren. 13. Dessa kängor äro något för korta. 14. Så (how) lustig den der pojken ser ut i sina stora stöflar! 15. Bor prins Wilhelm i detta slott? 16. I öfvermorgon 3kommer 'vår gode konung 2med sin förträffliga drottning 4till vår stad. — Hvilken mängd (whut a number of) fruntimmer det skall blifva på gatan, allesammans (all of them) med buketter i händerna. 17. Denne arme yngling skall aldrig mera kunna se den klara solen. 18. Tusentals flugor och hin surra (p. pr.) utanför. 19. I dag stannade jag i min säng till middag; ty jag var dålig. 20. Använder ni oxarnes blod till (for) föda? 21. Der ligga några ärter på golfvet. 22. Vi läsa vanligen högt hvarannan qväll. 23. Min far var (-f- en) engelsman, men jag är född i Sverige, följaktligen 2anser 'jag mig sora svensk (= en svensk). 24. Hvad fattas dig? — Ingenting fattas mig. 25. Ar icke 15 50:de delen af 750? 26. Denna lek är lätt lärd. 27. Råttan måste komma ut deuna vägen. 28. Du skulle älska Gud mera, om du icke älskade dig sjelf så mycket.

29. Jag kan icke sjunga i aftou, ty jag har ondt i halsen.

30. Klockan fattas 13 minuter i tolf. — Nej, den är blott half elfva. 31. Ar det passande för dig att rida, när din herre går till fots? 32. Det fins många renar i norra Sverige. 33. Dessa grottor gifva höga ekon. 34. Två halfvor göra en hel. 35. Från min trädgård 2var 'jag ett vittne till (of) detta uppträde. 36. Fruntimren skola vara här inom (in) fera minuter. 37. Han är så stolt sora en spanior. 38. En timme är kort, men huru raycket kortareLektion 29. Repetition. I Dialogue.

är [icke] en sekund! 39. 80 är hundradedelen af 8000. 40. Det tins nästan intet kött på de der kalfvarne, de måtte icke hafva fått någon mjölk på (for) åtminstone 14 dagar. 41. Det fins några hundra sköna körsbär på barnens körsbärsträd. 42. Hvem vill köpa räfvar? 43. Får jag smaka [på] den der kakan? 44. De der små flickorna gå omkring och sälja tändstickor, blommor och kammar. 45. Frukosten är färdig: du kan få den när helst (whenever) du behagar. 46. Hon är ett af de vackraste fruntimren i hela landet. 47. Talar ni eugelska och tyska? — Ja, det gör jag. 48. Alla medlemmarne af familjen Hill äro arbetsammare än andra menniskor. 49. Den som har förlorat sin heder, har förlorat allt. 50. I Danmark hafva fruntimren en ganska ljus hy. 51. Lille Göran kysser sin farmors hand. 52. Voro icke romarne en gång en stor nation? 53. Vet du om negrerna tycka om potatis? 54. Kan man göra muffar af de svarta hundarnes skinn? 55. Alfred tyckes mig [vara] én sann ädling. 56. Detta barn är icke starkt i sig sjelf (= af natureD); daglig öfning har gjort det starkt. 57. Köp mig litet oxkött, jag skall steka {cook) en biffstek åt min kusin. 58. Uppskjut aldrig till morgondagen (= i morgon) hvad godt du kan göra i dag. 59. Han väljer salt kött med morötter till qvällsvard. 60. Det tyckes nästan som om han svarat litet vresigt. 61. Jag kan icke förklara det vidare. 62. Visade dvergarne någon godhet mot Snöhvit? 63. Detta mynt är dubbelt så stort som det der. 64. Herr Krona är alltid så full af upptåg. 65. Jag måste köpa ärter och bönor. 66. Våga dessa holländare gå till sjös genast? 67. Du kunde lika gerna döda dig med ens som åderlåta dig tre gånger om året, såsom du nu gör.

Lektion 29.

(Fortsättning på repetitionen.)

the com,

» grain, i

» wheat, hvetet. 2 1

» bar'ley, kornet, i

» seed, fröet, i

» faith, tron.

4

thepas'sion, lidelsen, [passionen.

» vice, lasten, i

to find, finna.

4 2

» carry, bära, föra.

» get at, komma åt.

the care, omsorgen, be-[kymret, mödan. to care for, bry sig om, [taga sig af, sörja för. » take care, akta; akta

[sig-

» take care of, akta ngn, [taga vara på, taga sig

be sure to, för all deb kom för all del ihåg. af, sköta om, vårda. between oursel'ves, oss emellan (sagdt).

the domes'tic an'imals, husdjuren.

& -

a good many (men'y), a great many,

1 4 4

Dialogue (di'alog) the First (Första samtalet).

Annie. See, what a nice bird I have got! Jolin. Of whom did you buy it? A. I did not buy it. I got it on my birth-

säden, sädeskornet

^en stor (mängd.108

Lektion 29. Repetition. I Dialogue.

day from my good aunt Mary. J. Well, I hope you will not let it want for anything, but be sure to give it some food. You must also take care, that you do not let the cat go near the cage; or she* will kill your bird and eat it up. A. Oh, no. I will take great care of it and feed it with seeds and bread. It shall have as much as it will eat. I will also take care that Puss shall not get at it. My good aunt would be angry with me, if I did not take care of the little bird.

1. There are nearly a thousand sheaves in that field. 2. Wheat is the best corn for bread, 3. You shall not find me at the feast. 4. Is not barley the cheapest kind of corn? 5. The domestic animals are very useful to man. 6. We see in alt countries the same passions and the same vices. 7. The enemy laid waste the country, and the cattle were carried away in the very boats of the inhabitants. 8. Does it cost more than 14 pence? — No, it does not. 9. He who has no faith is only a Christian by name. 10. There is a fork on the form: whose may it be? 11. Take care, or the schoolmaster will see it. 12. Too much pepper is not good for the stomach. 13. I can feel with my fingers and taste with my tongue. 14. The servant did not clean my tooth-brush this morning. 15. Take care of yourself. 16. How many teeth have you got in your mouth? 17. Take no care for tomorrow. 18. My wife is a Swede by birth. 19. Those who promise little are sometimes more to be trusted than those who promise much. 20. Give us this

day our daily bread!

1. Det är mycket för mycket smör på den der brödskifvan. 2. -Kom 'för all del 3klockan tolf. 3. Hästar, kor, oxar, får, svin, hundar, kattor, och så vidare (and so forth) höra till husdjuren. 4. Har er äldsta syster icke ännu anländt? — Nej, men hon kommer säkert i afton. — Huru gammal är hon?— Oss emellan sagdt -är 'hon äldre än hon önskar säga. — Huru dåraktigt handla de, som ej vilja säga sin ålder, och ännu dåraktigare äro de, som tycka en person vara sämre, för det hon är (for being) gammal. — Vi blifva alla (omskr. med p. pr.) småningom äldre, hvarje dag •'borvissnar 'något -af ungdomsblomman på våra kinder. 5. Här är blott en tärning, hvar äro de andra? 6. Hela huden är ett organ för (o/) känsel. 7. Jag kan lukta med min näsa. 8. Lyckligtvis -återvände 'Ludvig välbehållen från slaget med sitt regemente. 9. De fem sinnena äro: syn, hörsel, lukt, smak, känsel. 10. Akta

* Cat nyttjas oftast som femininum.

er! 11. livad är klockan? — Hon är en qvart öfver åtta.

12. Vilhelm är en sådan lat gosse, att han icke vill skrifva ett bref till sina morföräldrar, llan tycker mera om att leka kurra gömma i matsalen med sina skolkamrater. En dag (some day) 3får (will) "han 'kanhända 4ångra, att han icke brydde sig mera om sina goda morföräldrar; om de dö, 2skall 'han icke finna någon som tager sig af honom, [ett så] odygdigt barn som [that) lian är.

13. Får jag gifva (help you to) er en skifva kalfkött? — Nej, jag tackar, jag skulle hellre vilja hafva en skifva fårkött. 14. Min morfar är i sitt åttiondeandra år, och min mormor är i sitt sju-tiondetredje. 15. Alla de som hafva samma tro, böra anse sig (= hvarandra) som bröder. 16. De 2små 'ljusa elfvorna leka vid bergets fot. 17. Min granne har sålt korn, hvete och annan säd (grain) för 140 kronor. 18. Tror du att min egen snälle kisse vill döda sina ungar? 19. Mårten är mycket artig1; han bär ofta min pall till kyrkan. 20. Låt icke din venstra hand veta hvad den högra gör. 21. Holländarne bebo norra delen af Nederländerna. 22. Konung Fredrik den förste af Sverige dog den 25:te mars 1751, nära 75 år gammal. 23. Kläda holländarne sig på samma sätt som engelsmännen? — Utan tvifvel 2göra 'de [det]. 24. Det fins (plur.) en stor mängd råttor i vår källare. — Du måste hjelpa mig att bära bort all min ost, på det att (that) råttorna icke må komma åt den. 25. Mitt nästa bekymmer var att finna närmaste vägen till nästa stad. 26. Hon har 3sjelf 'gjort 2denna drägt. 27. Han erbjöd mig litet blomsterfrö. 28. Hvad bryr han sig om sina resksinraters (fellow-traveller) frågor! 29. Hvems äro dessa stafvar? 30. Akta dig, eljest (or) skär du af dig tummen. 31. I eftermiddag '-skall 'slagtaren slagta en stor mängd af våra gäss. — Hvarför låter du dem icke lefva till jul? 32. Jag ber er, herr Grandson, får jag gå ut med mina syskon (= bröder och systrar) för att se Lars släppa upp sin nya pappersdrake? — Nej, det får du icke; då kommer du aldrig tillbaka till (for) dina lexor. — Var god och säg mig, när jag skall komma in, så skall ni få se (= och ni skall se) att jag icke glömmer (jut.) det. — Nåväl, du måste komma in vid middagstiden. — Tack, min käre magister, jag skall aldrig glömma er godhet. 33. Hade du roligt i Kungsträdgården med engelsmännens barn? — Nej, de förstodo icke ett enda ord (-(- at) svenska; de hafva endast varit 14 dagar i Sverige. 34. Du skulle icke dricka så mycket kallt vatten, när du är så varm. 35. Jag hade snart förlorat honom ur sigte (lost sight of). 36. Kläden af er och gån till sängs. 37. Jag har ondt (a pain) i bröstet, men jag hoppas att det snart skall blifva (get) bättre.

TREDJE AFDELNINGEN.

Lektion 30.

411,-* .221+ + .

Conjuga tion of the Irreg ular Verbs. *

(De oregelbundna verbens böjning.)

Alla engelska verb, som icke bilda imperfektum och parti-cipium perfektum medelst tillägg af ändelsen ecl (d),

anses oregelbundna (jfr lekt. 7). **

De oregelbundna (starka) verben bilda imperfektum utan

3

tillägg af ändelse, oftast med vokalförändring (I fa.ll, jag faller; I feil, jag föll), samt participium perfektum (supinum) på följande olika sätt:

2

1) lika med både presens och imperfektum: cut, skära, cut,

skar, cut, skurit; skuren, skuret.

•+ i +

2) lika med presens: cOme, komma, cåme, kom, cOme, kommit.

1 2 2

3) lika med imperfektum: bleed, blöda, bled, blödde, bled, blödt.

4) olika både pres. och imperf., ofta med tillägg af någon bland

1 — 2 1 4

ändelserna en, n, eller ne, t. ex. begin, börja, began', började,

1 2 3 3 1

begun', börjat; fåll, falla, feil, föll, fål'len, fallit; grOiv, växa,

1 11 l 3

greto (gru), växte, grOwU, vuxit; iea/', föda, bore, födde, ÄOfllj i i i födt; £ea?', bära; hysa, bore, bar, èOrlie, burit.

I öfrigt följa de oregelbundna verben de uti lekt. 7, 11 och 12 gifna allmänna reglerna för tempusbildningen.

33 2 2

Voice, form; mood, sätt; tense, tempus, tid.

Active Voice.

2 2 2 2

Infiu'itive Mood.

Pres'ent: To fall, falla. Per'fect: to have fallen, hafva fallit.

* I öfverskrider ocb titlar skrifvas alla substantiv och adjektiv med stor begynnelsebokstaf.

** I den vid bokens slut befintliga systematiska grammatiken gifves en fullständig förteckning öfver de oregelbundna verben. Dessa äro. omkring 200 till antalet och alla af germaniskt ursprung.111 Lektion 30. Oregelbundna verb.

2.2

fallen, fallit, fallen.

Par'ticiples (Particip). Present: falling, fallande. Perf.:

(Su'pine)

Com'pound perf. participle: having fallen, hafvande (sammansatt part. perf.) [fallit.

2 4 2

Indicative Mood.

1) Present Tense.

3

/ fall, jag faller.

2

thou falle St, du faller.

he falls, han faller.

tre, you, they fall.

3) Perfect Tense.

I have fallen, jag har fallit, i i

o) First Fu'ture Tense. T shall fall, jag skall falla.

thou wilt fall, du skall falla.

7) First Conditional Tense. I should fall, jag skulle falla.

thou ivouldst fall, du skulle

[falla.

2) Imperfect Tense.

I fell, jag foil.

thou fell&ty du föll.-

he fell, han föll.

ive, you they fell. i +

4) Plu'perfect Tense.

I had fallen, jag hade fallit.

(i) Sec'ond Future Tense.

I shall have fallen, jag skall [hafva fallit. thou wilt have fallen, du skall [hafva fallit.

8) Sec. Conditional Tense.

I should have fallen, jag skulle [hafva fallit. thou ivouldst have fallen, du [skulle hafva fallit.

Imper ative Mood.

Fall, fall, fallen!

De oregelbundna verben (med undantag af hjelpverben) hafva i presens indi k. samma personaländelser som de regelbundna, näml. i 2:a pers. sing.: est (st) och i 3:e pers. sing.: s; men uti imperf. indik. 2:a pers. sing, få de endast tillägg af st (t. ex. thou fellst).

Anm. Verben af l:a klassen (de som hafva lika temaformer) få uti imperf. indik. 2:a pers. sing, edst, t. ex. thou cwttedst, du skar, och af de öfriga oregelb. verben få de, hvilkas stam slutar på d eller t, uti denna person tillägg af est (t. ex. thou bleddest, du blödde),* dock bör anmärkas, att man för denna person vanligen nyttjar omskrifn. med

do: thou didst fall, bleed, cut, etc.

* Undantag härifrån: thou hadst, ivouldst, shouldst, couldst, didst.

Ett sammansatt verb böjes vanligen som sitt stamverb, -2 1 2 2

t. ex. give, gifva, gave, gaf, given (givn),* gifvit.

3-2 ' 1 2

forgive', tillgifva, förlåta, forgave, tillgaf, förlät, forgiven, tillgifvit,

[förlåtit.

i i

leco'me, blifva; passa, kläda, beca'me, blef, etc., become, blifvit.

2 14

run, springa, löpa; rinna, ran, sprang, etc. run, sprungit. 1 2 meet, möta, träffa, träffas, met, mötte, träffade, met, mött, träffat. 1 2

keep, hålla, behålla, kept, höll, behöll, kept, hållit.

1 2 2

read, läsa, read, läste, read, läst.

2 1 1

tell, berätta, säga, told, berättat, tolcl, sagt.

find, fiuna, found, fann, found. fuunit.

T T

work, arbeta, förfärdiga, i (worked, arbetade),

(wrought (rot), för-[färdigade.

n-

(worked, arbetat), wrought, förfärdigat.

— i get, få, komma, skaffa, etc., 4 got, fick, etc. got, fått, etc. 3 _ forget', glömma, 4 forgot', glömde, 4 i forgot'ten,**) glömt. (forgot',

i i

speak, tala, spoke, talade, spo'ken, talat,

i i i

know, veta, känna, knew (nu), visste, kände, known, vetat, känt.

i

nail, nagel; spik.

4 2

bod'y, kropp, i •+•

human body, menni-[skokropp.

2

fool, dåre, narr.

work, arbete, verk. i

reason, förnuft, skäl.

2

burden, börda.

4 1

agree, öfverenskomma.

2

grumble, knota. * i

percei've, varseblifva, [märka.

2

cheiv (tjo), tugga. 2 2

digest', smälta (mat), i i

procu're, (för)skaffa.

3

warn, varna, förmana.

fall f,*** falla; fall [(subst.).

4 2

occur, hända.

3

form, bilda. 2 . i . resolution, beslut.

form the resolution, fatta [clet beslutet.

1 2

wea'ried of, trött på. i

grown up, fullväxt, i

therefore, derför, i

Spain, Spanien.

* Märk, att vokalljudet vanl. försvinner i de obetonade ändelserna en, in, on: given, cousin, person.

** Ofta när part. perf,, såsom bär är fallet, bar två former, nyttjas formen på en företrädesvis som adjektiv.

*** Från ocb med denna lektion utmärkas oregelbundna verb antingen genom utsättande af temaformerna eller af ett †, som betecknar att det ifrågavarande verbets temaformer äro redan förut angifna.113 Lektion 30. Oregelbundna verb.

j < t war'ning, varning, förmaning, swoon, svimma, svimning.

to give warning, förmana; uppsäga tjensten, neka att tjena.

. 1 . + 2 ' i + at ones ease, i god ro, efter behag, woriderful, sin'gular, under-

[lig, besynnerlig.

1. I spoke to him as you ought to have spoken. 2. Forgive as Christ forgave his enemies, and as you wish to be forgiven. 3. They bear no love to me. 4. She daily grew older and wiser. 5. Are you reading the same stories that I read yesterday? — Oh no, we have read them already. 6. They have forgotten that this man has bled for his country. 7. I knew that they told each other their reasons, but I kept mine to myself. 8. She would have fallen,

had I not given her my stick. 9. Having fallen, they could not rise again. 10. Louisa is quite a grown up girl.

The Members of the Human Body.

The members of the human body once became wearied of serving each other, and formed the resolution not to do so any longer. The feet said: »Why should we alone bear the burden for others? Get feet for yourselves if you want to walk.» The hands said: »Why should we work for others? Get hands for yourselves if you want any.» The mouth grumbled: »I should be a great fool, indeed, if I would chew food for the stomach, that it may digest at its ease; he who wants a mouth may procure one for himself.» The eyes also found it very singular that they alone should see and always keep watch for the whole body — and in like manner spoke all the other members of the body, and each gave the other warning. What was the consequence? As the feet would no longer walk, the hands no longer work, the mouth no longer eat, the eyes no longer see, the whole body with all its members began gradually to wither, and die away. Upon this they perceived how foolishly they had acted, and agreed that it should never occur again. Therefore each member served the other once more, and all became healthy and strong again as they had been before.

1. Barnet började gråta, innan jag hade talat ett ord. 2. I)u (2 pers. sing.) började tala mycket sent. 3. Har du icke 3ännu 'börjat 2arbeta? 4. Jo, jag har arbetat hela förmiddagen tills nu,

och i går arbetade jag lika (as) mycket. 5. Han bar våra bördor, derför 2hafva 'vi burit våra bröders. 6. Maria födde sin förstfödde son, icke i ett slott, utan i ett stall. 7. Käre yngling, vaka öfver ditt hjerta! 8. Om du tuggade osten bättre, skulle den vara lättare att smälta. 9. Putsa dina naglar, innan du går i skolan. 10. Narren föll på knä (= sina knän) för (before) konungen. 11. Menniskohjertat är ett besynnerligt ting. 12. Den sista gången vi träffades, lofvade ni, att ni aldrig skulle glömma mig, men nu 2ser 'jag, att jag 2redan 'är 3glömd. 13. Hon läste den boken, som jag hade gifvit henne, och fann den mycket rolig. 14. 2Låt 3det 'aldrig 4hända mera (again), att du knotar på det sättet. 15. Sedan vi hade sagt hvarandra våra skäl, öfverenskommo vi, 2att 'icke tro ett ord af hvad de hade berättat oss. 16. Hvem höll vakt öfver fåren? 17. Hvad blef (to be) följden af den varning han fick? 18. Han njöt [af] lifvet alldeles efter sitt behag.

19. Var det du, som skaffade vittnena, då förstår jag dina skäl.

20. Denne man är den lyckligaste menniskovarelse, jag någonsin känt (imperf.). 21. Mina tjenare fattade det beslutet 2att 'aldrig öfvergifva oss, hvilket förorsakade oss ett stort nöje. 22. Hon höll (-)- sitt) ord och gaf mig en sådan klädning, som du hade gifvit min kusin. 23. Han sprang hera. 24. Spring med honom, om han icke redan har sprungit. 25. De åderläto honom två gånger. 26. Han glömde att han hade blifvit gammal. 27. Jag mötte min kusin, der jag brukar möta honom, och han sade, att han hade träffat dig för en half timme sedan. 28. Hon talade till honom, som om hon hade känt honom länge. 29. Fall icke! 30. Se der föll han! 31. Han faller lätt. 32. De fingo sitt vin från Spanien. 33. Henrika skall hafva fallit i (into a) svimning. 34. Nu har han blifvit en god man. 35. Lars läste högt för oss i förgår. 36. De kommo en dag och skuro af alla blommorna. — Hvilken skada!

Questions.

(Lärjungarne skola besvara dessa frågor på engelska och med fullständiga satser.)

1. What occurred one day to the members of the human body?

2. The feet, what did they say? 3. And the hands?

4. Had the mouth also something to say?

5. And the eyes, were they content?

6. What resolution did the members form, at last, and what was the consequence of it?

7. Tell me the end of the story!

S. What do we call such stories where things and animals are acting as reasonable (förnuftig) beings?Lektion 31. Th som t. Either, neither, both.

Til uttalas som t i följande ord:

4 4 2 2

Thomas, Tomas. isth'mus, landtunga, näs.

4 > 2 . 4 2

Anthony, Antonius, Anton. astJima, andtäppa (astma).

2 i Es'ther, Ester; the Thames (terns), Themsen (flod); thyme, timjan.

Either/

endera, ettdera, hvardera, hvilkendera som helst.

i

neither,* ingendera, intetdera.

båda, begge (två), beggedera.

Dessa obestämda pronomen nyttjas både med och utan substantiv samt äro oböjliga. De kunna äfven nyttjas som konjunktioner:

either—or, antingen—eller, both—and, både—och. neither—nor, hvarken—eller; ej heller.

Efter not nyttjas either—or i st. f. neither—nor t. ex. He cannot either read or write, han kan hvarken läsa eller skrifva (han kan icke läsa, ej heller skrifva). Either (heller) såsom förstärkningsord till en föregående negation sättes sist i satsen: I will not go either, jag vill icke heller gå.

2 . 2.3

Whether, if, om; whether—or, antingen—eller; om—eller.

or, eljest, annars. 2

el'se, annan, annat. + . i

oth'erivise, annars, i an-[nat fall.

2 2

sil'ly, enfaldig, dum. i

stupid, dum.

2 • 4

miserable, eländig, [olycklig.

around', om, omkring. 2

instead' of, i stället för.

to get\ into, komma in [uti.

i

* Uti dessa ord uttalas ei af många som i.

we two, both of us,

vi båda.

us both, both of us,

oss båda.

both,

both the (his, these) boys, begge gossarne (artikeln äfvensom possess., demonstr. och relativa pronomen sättas mellan both och substantivet).

4

moss, mossa. 2

wool, ull. 2

nest, bo, näste. 2

riv'er, flod. 2 2 ^

inten'tion, afsigt, i i

future, framtid.

1 4

hay'-cock, hövålm. 2

hay-rich, höstack. 1 + 2 determine, bestämma,

[besluta, afgöra.

+ 2

determined, besluten.

i i. despise, förakta. 2

bedridden, sänglig-[gande.

then, sedan.

i • 4

Cce'sar, Cesar.

4 2

Cor'inth, Korint.

3 2 2

Augus'tus, Augustus, [August.

4 i^.

advise, råda.

4

gath'er, samla, plocka;

[samlas.

plough, plöja; plog.Lektion 31. Th som t. Either, neither, both. 132

i

haste, bast, brådska. 2 2 history, historien.

2 shut, stänga, shut, stängde, shut, stängt. 2 send, skicka, sända, 2 sent, skickade, 2 sent, skickat. leave, lemna, 2 left, lemnade, 2 left, lemnat. i flee, fly, 2 fled, flydde, 2 fled, flytt. make, göra, made, gjorde, made, gjort. stand, stå, 3 stood (stud), stod, stood, stått. 2 build (bild), bygga, 2 (built,)) 2 byggde,)(builded)) 2 built,) 2 [byggt. (builded)) o think, tänka, 3 thought (thot), tänkte, thought, tänkt. sell, sälja, sold, sålde. sold, sålt. i shine, skina, lysa, 4 shone, sken, lyste, 4 shone, skint, lyst. 2 drink, dricka, drank, drack, drunk, druckit. sing, sjunga, (sanq,) . L .sjöng, ((sung)) sung, sjungit. i steal, stjäla, i stole, stal. i stolen, stulit. i write, skrifva, i wrote, skref, 2 writ'ten, skrifvit. i ride, rida, fara, åka. i röde, red, etc. 2 ridden, ridit, etc. i fly, flyga; fly, flew (o), flög; flydde, i flown, flugit; flytt. go, gå, fara, resa, went, gick, etc. 4 gone, gått, etc.

1. Few persons are able to write with either hand. 2. I should have been glad, if either of the two had come, but now as neither of them came, I could not help feeling unhappy. 3. Neither of those persons was known to him. 4. I)o you say that none of them were known to him? 5. He is either a very rich man or a fool; he must be either. 6. .Miss 0. is neither rich nor handsome. 7. He is not stupid, nor you either. 8. Ask your aunt whether I may come to see her to-day. 9. Whether you have learned your lessons or not, you may go with the others. 10. Was it not Anthony who spoke to the Komans over the dead body of Cæsar? -I think so. 11. That is the isthmus of Corinth. 12. The

i

haste,

make + haste,

skynda sig.

2

wealth, förmögenhet, [rikedom.

a little, något litet, ett litet grand, reflect, besinna sig, tänka efter. clrink † somebody's health, dricka någons skål.

river Thames hears more wealth than any other river in Europe. 13. Esther has a bad asthma. 14. Nobody in my house is sick, nor ever was. 15. Both his cousins are dead, both of whom were my best friends. 1G. Both of them were (they were both) bedridden. 17. We have written to both of them. 18. We too ought to be friends. 19. He made both of us laugh. 20. Nobody else was there. 21. Do you know the history of England? 22. I understood both of you very well.

23. Plough deep, and you will have corn to sell and to keep.

24. He stood quite still. 25. They stole both watches from me.

The Idle Boy.

There was once a little boy, whose name, was Thomas Dolittle, and his papa and mamma sent him to school. It was a very pleasant day in spring; the sun shone, and the birds sang merrily on the trees. Now, Master Dolittle did not- love his book much, for he was a silly, idle little boy, and had a great mind to play, instead of going to school. He looked around for some time, and at last he saw a bee flying about, first upon one flower, and then upon another; so he said,* »Pretty bee, will you come and play with me, for I do not like to go to school to-day?» But the bee said, »No, I must not be idle, 1 must go and gather honey, or I shall have none for the winter.» — Then Master Dolittle met a dog; and he said, »Dog, will you play with me?» But the dog said, »No, I must not be idle, 1 am going to watch my master's house. I must make haste, for feaf bad men get into it.» Then Master Dolittle went to a hay-rick, with the intention of lying down in the sun. What an idle fellow! But there he saw a bird, pulling some bay out of the hayrick, and he said, »Bird, will you come and play with me?» But the bird said, »No, I must not be idle; I must get some hay and some moss and wool to build my nest with.» So the bird flew away. — Then Master Dolittle saw a horse, and he said, »Horse, will you play with me?» But the horse

said, I must not be idle; I must go and plough* or else there would be no corn to make bread of next year, and we shall all die of hunger.» —- »Pray, horse, will you let me ride a

* I stället för kolon nyttjas i engelskan oftast komma framför anföringssatser. Första ordet af anförandet skrifves alltid med stor begynnelselsebokstaf.

little on }rour back?» said Master Dolittle. »No», said the horse. I have already told you that I must work, aud I would advise you to work too, otherwise you will be one day a poor, miserable old man.» Then Master Dolittle thought to himself, »What! is nobody idle; and must I learn from the bee, the bird, the dog, and the horse, that I must not be idle either?» So he reflected a little, and then went to school, determined for the future to learn as much as possible, for fear of becoming one day, as the horse had told him, a poor, miserable, despised old man.

1. Foglarne samla mossa och ull att bygga sina bon med.

2. Min morbror har byggt detta hus; han byggde det förra året.

3. I dag är det [ett] behagligt väder; solen skiner och bönderna sjunga rundt omkring på (all about) fälten. 4. De berga hö och samla det först i vålmar och sedan i stora stackar. 5. Tomas tänkte efter ett litet grand och '-rådde 'sedau sin kusin att plöja båda sina fält så snart som möjligt. 6. Begge dessa svenska plogar äro goda. 7. 3Förakta 'icke 2i framtiden 4edra gamla vänner. 8. Johan var till häst, men han red mycket illa; han hade aldrig förr ridit så långt. 9. Skynden eder, eljest 2skolen 'I 4komma för sent 3begge två (botli). 10. Jag har tänkt på (of) dem begge. 11. På min ära jag någonsin sett (imperf.) en så eländig karl, icke 4heller 2en 'sådan 3häst. 12. Hon var rest, innan jag anlände. 13. Jag ville icke heller gå dit. 14. Säkerligen har Ester druckit vinet, eljest skulle der finnas något qvar (= lemnadt) i glaset. 15. Bådas våra (genit. med of) afsigter voro goda och hederliga. 16. Har ni någonting annat att säga? 17. Jag vet, att både dina och mina morföräldrar äro der, men vet du, oin der fins någon annan? 18. Jag skall antingen skicka dig min svenska historia eller komma sjelf i morgon. 19. På nyårsdagen 4drucko 3jag (reflex.) 2och 'mina vänner 5din skål. 20. Jag såg ingen hvarken på gatan eller i (at) fönsterna. 21. De sade ingenting hvarken åt mig eller min vän. 22. Yi kunna aldrig glömma dem, och icke heller deras mor. 23. Antonius var åtminstone 3en 'lika 2stor 4fältherre som Augustus. 24. Gif mig endera boken. 25. Jag vet icke antingen jag skall skratta eller gråta. — Ar du då tvungen att göra ettdera, du enfaldiga flickaP 26. När jag var i London, såg jag floden Thames. 27. Kan du säga mig, hvad ett näs är? 28. Du måste köpa ärter och timjan. 29. Gässen hafva flugit bort, eller 2har 'någon stulit dem. 30. Jag har beslutat (= är besluten! att lemna staden för någon tid, i annat fall 2blir (fut.) 'jag sjuk. — Du borde hafva lemnat den förr (sooner).

31. Solen har skiuit, och göken har galit (== sjungit) hela dagen.

32. Hvem har skickat efter (for) lilla Ester? — Ingen har skickat efter hvarken (= antingen) henne eller hennes bror. 33. Du flög

(2 pers. sing.) bort, du -lilla, 'vackra fogel, och lemnade din vän ensam i boet! 34. Jag har tänkt mycket på (of) dig, sedan (since) du reste till Spanien. 35. Båda bröderna hade druckit för mycket, innan de gingo bort. 36. Lille Cesar kom i stället för sina bröder, hvilka begge voro mycket sjuka. 37. Tag oss båda med dig. 38. Vi begge borde vara vänner. 39. För fyra år sedan inträdde jag i denna stad, utan att hafva (p. pr.) vänner eller penningar. 40. Ni skref bref (plur.) till dem båda, icke sant?

Questions.

(Besvaras på engelska med fullständiga satser.)

1. What kind of a boy was Thomas Dolittle?

2. Where did his papa and mamma send him?

3. Why did he not go to school, and what did he instead of going there?

4. What beings did he meet with on his way?

5. What were their answers when he asked them to become his playfellows?

6. What did the horse advise Thomas to do?

7. Did Thomas care for what the horse said?

Lektion 32.

2 2 4 2 .

Gen der of Substantives (Substantivens kön).

1) En mängd ord bilda femininum medelst tillägg af ändelsen ess:

4 1 2 2 2 2

Masculine Gender. Fem'inine Gender.

i

heir, arfvinge — heiress (a'ress), arftagerska, i •+

li'on, lejon — lioness, lejoninna.

2 + 2

leopard (lep'ard), leopard — leop'ardess, leopardhona.

shep'herd, herde — shep'herdess, herdinna.

prince, prins — princess, prinsessa.

ambas'sador, j hdllc^e'nK|' — ambassadress* ambassadörska.

I ambassador 1 2 1

mayor (ma'ur), borgmästare — mayoress,* borgmästarinna. 4 *•"

baron, baron, friherre —• baroness, friherrinna.

count,** grefve — coun'tess, grefvinna,

i i peer, pär — pee'ress, pärsfru.

jew (ju), jude — jew'ess, judinna.

* Dessa äro de enda fall, der mannens embetstitel öfvergår på hustrun.

** Utländsk grefve; engelsk grefve kallas lord.

i i

host, värd — hostess, värdinna.

S + 3

author,* författare — au'tlioress, författarinna. 1 2 1

poet,* skald — po'etess, skaldinna, i i,

^'anJ, jätte — giantess, jättinna.

Anm. Vissa ord förändra sin ändelse framför femininändelsen i, i 1, . . -ess, s.s. t. ex. ne gro—ne gr ess; mister—mistress; tiger—tigress;

ab'hot, klosterföreståndare, abbot — ab'bess, abbedissa. 2 + + , emperor, kejsare — empress, kejsarinna.

+ + + + ... gov'ernor, guvernör, hofmästare — gov'erness, hofmästarinna, lärann-

2 14 4 _

benefac'tor, välgörare — benefadtress, välgörarinna. L

2 2 * 2 2 2 marquis, markis — marchioness, (mar'sjuness), mar-

[kisinna.

2 + 2 mur'derer, mördare — mur'deress, mörderska.

hun'ter, jägare — hun'tress, jägarinna.

1 2

duke, hertig — cluch'ess, hertiginna.

4 4

god, gud — god'dess, gudinna.

4 +

ac'tor, skådespelare — ac'tress, skådespelerska.

2) Några ord antaga de främmande femininändelserna ine, ina, a, ix, t. ex.

Il 2 12 _ 3.1

he'ro, hjelte — he'ro\\Y(5 f hjeltinna; palsgrave, pfalzgrefve —

3 • 1 . 1 pals'gravHie (i = e), pfalzgrefvinna. 2 .212 czar (sar) -— czarina (sare'na), czarinna, kejsarinna. 2 + 12 2 sul'tan — suit a'nå, sultaninna; signor (sin'jor), herre (ital. titel) —

1 2 4 4 2

signora, dam; infant (spansk titel) — infantil, infantinna. 2 2 1 i ,

legislator, lagstiftare — legisla'trix (legisla tress), lagstiftarinna; 2 2 1 ^ 2 12 2 1 exec'utor, verkställare — exec'utrix, verkställarinna; testator,.

i

testator, testamentsgifvare — testatrix, testamentsgifvarinna.

2 + bish'op, biskop. + + i

per'sonage, personlighet, person.

4 i +

appea'rance, utseende.

4 i +

acquaintance, bekantskap; be-

[kant.

on account' of, till följd af, på

[gruud af.

i

of course, naturligtvis.

possession, egande, besittning.

get † possession of, komma i be-

[sittning af.

* Author och poet nyttjas äfven i oförändrad form om qvinnor.Lektion 32. Substantivens kön.

121

2 2 2 +

inher itance, arf. 2 +

attendants, följe, upp-[vaktning, omgifning.

surpri'se, förvåning.

+ 5

command', befallning.

N 4

queen dowager, enke[drottning.

3 4 2

ornament, prydnad. 2 +

li b'er ty, i +

free'dorn, i

state, ståt. i

boar, vildsvin, i

the mane, manen, i

stone, sten. i

tusk, huggtand, i

trunk, trädstam, koffert.

4 4

character (ch = k), ka-

[rakter, sinnelag, i

your Grace, ers nåd. i

chase, hun'ting, jagt.

4

hap'pen, hända (sig).

4 3

adorn, pryda.

i i

receive, erhålla, i

ivliet, hvässa, slipa. pursue', förfölja. scour(up), feja, skura.

5

dance, dansa; dans.

5

glance, blick.

2 2

symptom (sim'tum), [tecken.

arms, 2 + weap'on,

l . 2

leisure (le'sjur), ledig-[het, tillfälle.

be at leisure, vara le-[dig, hafva tid.

Il 2 2 2

fémale (feminine), [qvinlig.

33

appoint', utnämna till, [utse, bestämma till.

2

infant, späd, spädt [barn.

i

shake † hands, skaka [hand.

12 1 +

epis'copal, biskoplig.

4 2 2

Casimir, Kasimir. 112 Diana, Diana.

2 4 3 +

Italian, italiensk, ita-[lienare.

+

lovely, älskvärd, i

stately, ståtlig. 2

just, rätt; just. 2

just'ly, med rätta.

3 1

warlike, krigisk.

2 2 4 2

principally, förn äm 1 i-[gast.

4 1

against', emot.

4

trav'el, resa. i

while, medan, under [det att.

3

go to the ball, gå på [balen.

be at the ball, vara [på balen.

1 2

regard', anse, betrakta.

4 1 å

Deux-Ponts, Zweibrucken, Zweibrücken.

mean, mena, ämna, meant, menade, meant, menat. i i fight (fit), strida, fäkta, [utkämpa, 3 3 fought (fot), stridde, etc., fought, stridt. 2 spin, spinna, 4 span, spann, 2 spun, spunnit. shake, skaka, 3 shook (u), skakade, i sha'ken, skakat.

1. Baron R. is a jew, and the baroness is a jewess.

2. His grace is appointed ambassador to Paris, and the ambassadress goes with him. 3. The countess is here, but not the count. 4. They had a pretty great acquaintance with actors and actresses. 5. It happened long, long ago, when giants and giantesses were still to be found. 6. By what my lord abbot and my lady abbess have just told me, it seems that I am to receive your commands rather than you to re-

frihet.

vapen.122

ceive mine. 7. The governor's officers began to dunce with the attendants of the governor's wife. 8. He might be sunning himself in the glances of dukes and duchesses. 9. The lion is called the king of animals, on account of his statelv

O 7 J

appearance. 10. Flis greatest ornament is the stately mane on his neck. 11. The lioness is less beautiful, principally because her neck is not adorned with such a mane. 12. My hostess was an Italian by birth. 13. The mayor and mayoress have left town. 14. The queen dowager lives in her palace. 15. Every time has had its heroes and heroines, lfi. The parents of Charles the Tenth of Sweden were the palsgrave John Casimir and the palsgravine Catherine of Deux-Ponts. 17. The czarina justly regarded the czar as her benefactor. 18. She was walking there iu state with no less

c?

personages than the bishop of C., his lady, and the episcopal family. 19. The empress gave a great ball last week. 20. There were many fine gentlemen and beautiful ladies. 21. We were there with the daughters of the peeress. 22. The leopard has a beautiful skin. 23. The battle of Waterloo was fought on the 18th of June 1815. 24. Do you know the, hunter's murderer? — Yes, of course, I do. 25. He fought many a battle before being able to get possession of his inheritance, 26. Those Italian signoras sang beautifully. 27. The infant child had a crown in its little hand. 28. A bull pursued the marquis and the marchioness.

The Fox and the Boar.

A boar stood whetting his tusks against the trunk of an old tree, when a fox, coming up, asked him what such Avar-like symptoms meant, at a time when, as far as he could see, no danger was at hand, nor anybody near to fight with. »That may be, master fox», said the boar; »but we should scour up our arms while we are at leisure, you know; for in time of danger, we shall have something else to do.»

1. Biskopen var kejsarens bäste vän. 2. Blaud kejsarinnans qvinliga uppvaktning funnos många vackra ansigten. 3. Hvad slags person är eder lärarinna? 4. De resande voro: en tysk grefve ined sin grefvinna, två engelska

markisinnor, en gammal jude och två vackra judinnor. 5. Enkedrottningen skulle blifva verkställa-rinna af hans sista vilja. 6. Hvilka ord äro femininer till (of)

lagstiftare och testamentsgifvare? — Lagstiftarinna och testameuts-gifvarinna naturligtvis. 7. lian har blifvit utnämnd [till] guvernör för (to) prinsarne, på grund af sin förträffliga karakter. 8. Fröken B. var en rik arftagerska, lion har äfven vunnit (got) ett namn bland vårt lands författarinnor. 0. Fru Nordenflycht, en svensk skaldinna, kallade sig »Herdinnan i (of) norden». 10. På mina resor har jag sammanträffat (to meet) med en stor mängd skådespelare och skådespelerskor. 11. Diana var jagtens gudinna; hennes bror Apollo, solens gud, var tillika (also) skaldernas gud. 12. Negrinnan bar barnet i sina armar. 13. Jägarne och jägarin-norna förföljde tigrinnan. 14. De spanska prinsarne kallas infan-ter och prinsessorna infantinnor. 15. Det hände sig att Zobaida, den älskvärda sultaninnan, vid (at) den tiden spatserade i trädgården. IG. När man talar till en hertig eller hertiginna, bör man säga »ers nåd» på engelska. 17. Prinsen fann, att hans egen moder var lians faders mörderska. 18. Vildsvinet använder be-tarne som vapen mot sina tiender. 19. Fejen edra vapen på lediga stunder, mina bröder! när tienden kommer, 2skoleu 'I få annat att göra. 20. Svenskarne voro en gång ett krigiskt folk. 21. Jag slipade mina knifvar mot en sten. 22. Har du burit upp mina kofiertar? 23. Lejoninnans hals har ingen man. 24. Aldrig har jag sett sådana personligheter som borgmästaren och borgmästarinnan. 25. Leopardlionau är nästan lika stor som leoparden. 26. Denne pär har ett ståtligt utseende, just sådant (as) jag tycker om det hos (in) en inan. 27. Hon glömde snart sin välgörarinna, som hade mottagit henne med en moders kärlek. 28. »Jag skall taga [mig] friheten 2att 'icke lyda edra befallningar», min fru (lacly) abbedissa. 29. Upp reste [sig] min värd, upp reste sig min värdinna, upp reste [sig] hela den biskopliga familjen, och alla betraktade mig med förvåning. 30. Den italienske ambassadören och ambassadörskan voro på balen. 31. Tillåt mig att dansa med er. 32. De spunno, emedan de tyckte om att spinna (— spinnaude). 33. Pfalzgrefven skakade hand med mig. —- Jag 2tror 3det 'nog, ty jag har skakat hand med 2sjelfva 'kungen. 34. Garibaldi har stridit för sitt lands frihet. 35. Hvad menade ni? — Jag menade ingenting, 36. Hon hade icke ämnat att göra det. 37. Hvem har spunnit detta? — Jag vet icke. 38. Jag kunde icke fördraga (bear) jättinnans blickar.

Lektion 33.

2 4 12

Pil uttalas regelbundet som /, t. ex. philosophy, verldsvishet,

2 4 1 +

vetande, tilosoli; philosopher, verldsvis, vetenskapsman, filosof; 2 1 +•

el'ephant, elefant.

2 I

U u d an t a g s v i s uttalas ph som v uti orden: nephew (nev'u),

i

brorson, systerson; Stephen (= stevn), Stefan, och som p uti

2 4

diph'thong, tveljud, diftong. (I shepherd höra p och h till olika stafvelsen endast p höres).

Gender of Substantives (forts. fr. föreg, lektion). 3) Genus uttryckes ofta genom alldeles olika ord. för maskulinum och femininum, t. ex. man — woman; father — mother; papa — mamma; son — daughter; brother — sister; uncle — aunt; master, Mr — mistress, miss; king — queen; boy — girl; sir — madam; gentleman, lord — lady; nephew — niece; bull, ox — cow;

4 1+ 1

bach'elor, ung- (maid,) liicka, [kan : I spin'ster,) jungfru.

4 5

lad, pojke; lass, tös, flicka.

o .

husband, (äkta)man; wife, hustru. 2

bridegroom, brudgum; bride, brud. i

, \ maiden,) jungfru,

youth, vngling r ..

«/ (maid, ^ungmo.

+

earl, grefve (jarl); countess, gref[vinna.

4

landlord, husvärd, värd; landlady,

[värdinna.

1+4- 2

friar, monk, munk; nun, nunna. 2 1 2,1 wid!over, enkling; wiclow, enka.

2 4- 2

wizard, trollkarl; witch, troll-[packa, hexa.

1 4

sire, far, stamfar; dam,* mor. dog, hund; bitcli, tik.

4 ' 1

ram,) gumse; a ewe (= u), eu

weth'er,) vädur; [tacka.

2 1

buck, råbock; doe, råget.

4N hjort; ;fUMhind. hart,) roe, '

1 2 drake. ankbonde; duck, anka.

4 2

gander, gåskarl; goose, gås. cock, tupp; hen, höna.

male, < fémale,

I hanne; J (hona.

4) Många substantiv kunna nyttjas om båda könen (i synnerhet personbenämningar på er), t. ex.

1 1 ^ 2

friend; cousin; relation (= sjuu), slägtinge; servant, tjenare, tjeua-

i

rinna; cook, kock, kokerska; slave, slaf, slafvinna; rea'der, läsare, • 4 1

läsarinna; tea'chb r,lärare, lärarinna; schol ar, lärd; stranger, främling.

Vill man bestämdt utmärka ettdera könet, så tilläggas dock

särskilda bestämningsord, t. ex.

... , female friend,) . .

male friend, van — , , , . 7 > vaninna.

- ' lady-friend,)

man-servant.,** betjent, tjenare - maid-servant,** piga, tjenarinna.

male relation, manlig slägting — female relation, qvinlig slägting.

malecook j ^ ' _ femalecook) kokerska.

man-cook,) woman-cook,)

, , .,, , femalechild,) flickebarn,

malec/nld, gossebarn — ' > ,

woman-child, \ nicka.

* Nyttjas nästan endast om djur.

** Äfven ensamt man och maid kan betyda betjent och piga; man kan äfven säga servant-man och servant-maid.

male-elephant, elefant-hanne — female-elephant, elefanthona.

he'-cat,

hankatt

male-cat, * M

Tom-cat,

i ' i

lie-goat, (geta)bock — slie-goat, get. 4 4

he-ass, Jack'-ass* åsna, åsnehanne — she-ass, åsninna. 4 2 1

hud'-rahhits kaninhanne — doe-rabbit, kaninhona. i

buck-hare, hare — doe-liare, harhona.

dog-fox, räfhanue — bitch-fox, räfhona.

3

dog-wolf (u), varghanne — bitch-ivolf, varghona.

she-cat, — female-cat,

honkatt.

cock'-sparrow, sparfhane — hen-sparrow, sparfhona.

cock-pigeon, dufhane — hen-pigeon, dufhona.

pea'-cock,** påfogelshane — pea-hen, påfogelshöna.

2 f

tur key-cock, kalkon-tupp — turkey-hen, kalkonhöna.

Anm. a) I sammansatta ord antager endast hufvudordet plu-ralisform, således: duck-rabbits, peacocks, cock-

pigeons; endast ord i hvilka man och woman utgöra första ledet af sammansättningen, få någon gång dubbel pluralis: meii-sermHfë (vanligare: man-servants, servant-men), women-,'servants (vanl. woman-servants).

b) Djurs slägtnamn nyttjas vanligen neutralt: men i poetisk stil. i fabler o. s. v. (der djur personifieras) och stundom äfven i hvardags-språket göras de till inaskul. ell. femininer.

De starka, modiga och lifliga blifva företrädesvis maskuliner, t. ex. lion, horse, ass, wolf, fox, dog, bear, goat, sparrow, cuckoo, fly.

De rädda, svaga och smidiga blifva vanl. femininer, t. ex. hare, cat, rabbit, goose, raven, pigeon.

Äfven liflösa ting och abstrakta begrepp få ofta i högre stil bestämdt genus, så t. ex. gör man vanl. till femininer: dygders, lasters,

länders och städers namn samt alla benämningar på fartyg (det senare

2 "34

äfven i dagligt tal), såsom: ship; boat; vessel, fartyg: yacht (yot), jakt:

2 2_ 2 (

schooner, skonare; brig, brigg; frigate (frig'it), fregatt; man-of-war, linie-skepp, örlogsman.

lark, lärka.

Hd, killing. [mästaI.e>

gardener, trädgårds-

Jioiiseliold, hushåll.

4,2

knowledge (nol'edj), [kunskap.

iris dorn, vishet. 2 1,22

expe'rience, erfarenhet. 4

ab'sence, frånvaro.

2.*

pres ence, närvaro.

1 2 . provis'ions, munförråd,

[föda.

c.

chick'en, kyckling.

4 ii,— '

consola tion, tröst. 1

smile, leende.

4 ,2

for est, skog. 3

or der, befalla, beställa; [befallning, ordning.

* Tom = förkortning af Thomas-, Jack — förkortning af Jolin.

** Peacock nyttjas äfven att beteckna påfogeln i allmäuhet, utan afseende på kön.Lektion 33. Uttalet af ph.

notice, begrepp; un-[derrättelse. take † notice oj, lägga [märke till, taga reda på, bry sig om. ,22 1 neighbouring (na), när-

[gränsande.

i

owner, egare. 2

brood, afloda. i

drone, drönare.

4 -

ållon/, tillåta, med[gifva.

be allow'ed, tillåtas, [erkännas.

4 4

knock (nok), knacka, i

o'pen, öppna.

4 ,

foster, fostra. 1 2

request, anhålla, be-[gära.

3

swarm, svärma.

2 3 ,

inform , underrätta, i

rule, herska.

4

extract, utdraga, taga. i i,

retire, draga sig un-

[dan (tillbaka). + 1 2 1

commu'nicate, meddela.

commit nicative, med-[delsam.

1 2

return , återvända, åter-[komma; återkomst, i,

adhe're to, sluta (hålla) [sig till, följa.

1 , 2

expensive, kostsam.

4

matter, sak, angelä-[genhet.

1 , 2

sto'ry, våning. 2

young ones, ungar.

? •2

loithih, inom. i

ripe, mogen. • i .i

though (tho), om än, [ehuruväl.

2

tender, öm. i

chief, förnämst. +

ivonder, undra, för-[undra sig.

+

the ivonder, undret.

+ , 3

won derful, underbar.

5

dance, dansa, svänga;

[dans.

5,-1-

dan cer, dansare. 4 ,2

Orange (or indj), Ora[nien.

2

Bridget, Brita. + i,.

compo'se, sammansätta.

trust one's self to, anförtro sig åt. i,.

to be compo sed of, vara sammansatt, bestå af. upon (on) these (such etc.) occa'sions, vid dessa (sådana) tillfällen.

2 shed, gjuta, utgjuta; [strö, 2 shed, göt, strödde, 2 shed, strött, etc. i hide, gömma, dölja, i 2 hid, gömde, 3 2 2 hid, hidden, gömt. buy, köpa, 3 bought (bot), köpte, | bought, köpt. 3 draw, draga, teckna, drew, (dru), drog, [tecknade, drawn, dragit. i mow, (af)meja, mowed, (af)mejade, ' 1 i ; mown,) ' i ((af)mejat. ' mowed.) i forsa'ke, öfvergifva, 3 forsook (u), öfvergaf, 11 forsa'ken, öfvergifvit. i take, taga, 3 took (tuk), tog, i __ taken, tagit.

1. Our goat has two little kids, and your ewe has one

lamb. 2. I have drawn this hart for my nephews and nieces.

3. William and Mary, the Prince and Princess of Orange, became king and queen after James II. 4. When 1 knocked at the door, a pretty maid-servant opened it with a smile.

5. Woman is her name, taken from Man; for this reason lie shall forsake father and mother and adhere to his wife.

6. The earl was some years older than the countess. 7. He was a widower by this time; his daughter, a widow too, kept house for him. 8. Thou art neither like thy sire, nor dam. 9. The peacock has very ugly legs. 10. In every family there is what father, mother, uncle, and aunt pronounce to be (förklara för) a wonderful child. 11. We come to men for philosophy, to women for consolation. 12. Spring sheds her roses on their heads. 13. Swarming next appeared the female bee that feeds her husband drone. 14. Lads and lasses all, be gay. 15. The serving household of the rich old spinster was composed of two maids, a gardener, and a footman. 16. I hope my fair readers * will forgive me this time. 17. A lady-cousin is to be here by noon. 18. Only the male birds have voices. 19. Do not say »he»; — it is a lady dog. 20. The woman-child needs the fostering hand and the tender eye of a woman. 21. She ruled all with a high (mägtig) hand, not only her men-servants and maid-servants, but also the stranger within her gates. 22. Several women-servants were found in the upper story. 23. The men-authors draw themselves in their chief characters, and the woman-writers may be allowed the same liberty. 24. Mr. Stephens, our landlord, is a philosopher. 25. The letters ou form a diphthong. 26. Our Bridget, the cook-maid, is not very communicative upon these occasions. 27. The dog-fox was killed, but the bitch-fox hid herself and her young. 28. The buck and the doe are feeding in the meadow. 29. Though 1 know Miss E. as an excellent teacher, 1 cannot employ her. 30. All our ducks with the drake at their head are walking to the lake. 31. I will not leave the yacht; she is my whole wealth. 32. The poor slave ran to the wood with her son. 33. Knowledge is proud that he has learned so much, wisdom is humble that he knows no more. 34. Experience is the best school-mistress. 35. A turkey went with her young ones into the wood. 36. This woman had been a servant to your wife. 37. Miss B. is the best dancer in the town. 38. The male-elephant died, but the female still lives. 39. The cock-

* Märk, att adjektivet fair här antyder att reader är femininum.

pigeons were flown, but the hen-pigeons were still there. 40. The hare had hidden herself in a bush.

The Lark and her Young Ones.

In a field of ripe corn, a lark had a brood of young ones. When she went out to find some food for them, she ordered them to take notice of what should happen in her absence. On her return they told her, that the owner of the field had been there, and had requested his neighbours to reap his corn. The lark then said there was no danger yet. The next day the lark flew out again, and when she returned, the young larks told her that the owner of the field had been there again and had asked some of his friends to mow his corn for him. There is no danger in that either, replied the lark, and went out for provisions as before. But when the following1 dav she was informed that the owner and

O J

his son would come and do the work themselves, she said that it was now time to look about for another place, and immediately retired with her young ones into a neighbouring meadow.

1. Kan du fabeln om lärkan och hennes ungar utantill? 2. Din väninna helsade på mig och min värdinna i dag på morgonen. 3. Der ser jag tuppen med hönan och kycklingarne. 4. 2Afven 'djuren älska sin afföda. 5. Det är icke underligt (= intet under), om ni är ledsen. 6. Slafvarne och slafvinnorna dansa på gräsplanen. 7. Ar icke en åsninna kostsammare än en åsna? 8. Jag hoppas, att. läsaren skall vara villig att förlåta mig detta, om än läsarinnorna 2icke 'vilja [det]. 9. Vi sålde skinnen af råbocken och rågeten. 10. Der 2kommer (enter) 'det [in i] viken, det ädla skeppet! 11. Alla mina manliga slägtingar hafva mörkt hår. 12. Hennes man tog ingen kännedom om huru sakerna gingo (how matters were going on). 13. Snart efter att vår trädgårdsmästare hade blifvit (+ en) enkling, ;{blef 'hans 2brors-dotter (-f en) enka. 14. Det är en känd sak, att varginnan älskar sina ungar mer än vargen. 15. Lilla Brita köpte en kanin åt (for) sin sjuke bror. 16. Sinnelaget visar sig vid (tipon) så-> dana tillfällen. 17. Tror ni icke, att harhonorna springa lika fort som harhannariie? 18. Mina betjenter och pigor äro aldrig vänner. 19. Hjelper icke sparfhanen sparfhonan att bygga boet? 20. Hankattorna äro stoltare än honkattorna och icke så ömma som dessa. 21. Påfogeltuppen har vackrare fjädrar än påfogel-hönan. 22. Var icke fru Brenner den första författarinnan i Sverige? 23. En killing är en ung get. 24. Alla pojkar och flickor i bvn samlades på (at) grefvens och grefvinnans befallning, för att1 y>'2

dansa på gräsplanen. 25. Stefan drog sig i hast undan till den närgränsande skogen. 2(3. l)e hade icke afinejat den mogna säden, såsom jag hade anmodat dem att göra. 27. Männen (utan art.) skola (should) älska sina hustrur såsom sina egna kroppar. 28. J gamla tider -trodde 'folk på (in) trollkarlar och hexor. 29. Bocken har ett långt skägg under hakan. 30. Jag föredrog en kokerska, en kock skulle hafva blifvit allt för kostsam för mitt hushåll. 31. Hjorten är större än binden. 32. Värden och värdinnan hafva köpt ett annat hus. 33. Tror ni, att ni skall finna tröst för ecler själ i filosofien (utan art.)? 34. Gå icke när gässen; gåskarlen ser mycket ond ut. 35. Jag ritade hufvudet i hast, och den gamle ungkarlen göt tårar, när jag visade det för honom. 36. Ehuru icke mycket meddelsam af (by) naturen, 2fattade 'hon det beslutet att anförtro sig åt en af sina manliga vänner. 37. Det var ingen främling du såg hos mig; det var en af mina qvinliga slägtingar. 38. Kapten W. sade om fregatten: den är ett af de vackraste fartyg jag någonsin sett. 39. Hvad har [det] blifvit af linieskeppet? det är ingenstädes att se (to be seen). 40. Denne skonaren är nyare än den der briggen, men den är icke 2ett 'så vackert fartyg som den senare. 41. Jag tycker att en qvinlig lärd är minst (at least) lika behaglig som en manlig. 42. Först kom abboten med munkarne, och sedan abbedissan med sina nunnor. 43. Kunskap pryder en yngling. 44. En gumse eller vädur är ett hanfår, en tacka är ett honfår. 45. En enögd (one-eyed) råget hade gömt sig under en buske.

Questions.

1. Where had the lark made her nest? 2 Why did she quit her young ones? 3. What did she order them as she went out? 4. What happened in her absence? 5. Did the lark see any danger in this? <5. Did she always stay in her nest after that day? 7. Did the neighbours come to help the owner of the corn? 8. Tell me what happened farther. 9. Wheu was it that the lark got into fear for her brood, and what did she do accordingly?

Lektion 34.

(t är stumt framför ett till samma stafvelse hörande /// eller n, t. ex.

2 1

* Gn bibehåller detta uttal, då en böjningsändelse tillägges, äfvensom framför härledningsändelsen er, t. ex. sign-ed, sign-er.

4,4 2

par adigm, mönster, i

sign, * underteckna;

[tecken.

o

phlegm, slem ; tröghet, [lugn, flegma.

gnat, mygg.

3

gnaxv, gnaga.

4

gnash, gnissla, i

gnome, bergsande, [gnom.

2 i

impugn,* anfalla, an-[gripa.

impxi gner,* angripare. i

reign (rau), regera, [styra; regering.

4 ,2

foreign, utländsk, främ-[mande. foreig ner, uti än d i t) g.

[främling.1 y>'2 Lektion 34, G stumt. Uttalet af gh o. gu.

Anm. G och n (eller m) mellan två hörbara vokaler uttalas

2 , + 3,2! 2 (2 2 11

hvart för sis, t. ex. signal, tecken, signal: signify, betyda; signification,

2,14- 2,41 ^ 24,2

betydelse: ignorance, okunnighet: recognize, igenkänna; phlegmatic, trög, lugn, flegmatisk.

(t]| i början af en stafvelse ljuder som hårdt g, t. ex. ghost,, spöke, ande. gh uttalas undantagsvis som f i följande ord:

draught, dryck, klunk. 2

draughts, damspel. 2

laugh,) . i t skratt.

laugh'ter, >

2 -

som p ut i: hiccough, hicka;

4 4 4

som k uti lough (ell. loch), insjö; hough, basled, knäveck; shough (ell. shock), ett slags pudel.

I alla öfriga fall är gh stumt, t, ex.

2 1 ^ I

through, genom; (lough, deg; bough, gren; height, höjd; night, sight. Gli framför vokal uttalas vanligen som hårdt g, t. ex.

2 2 3+ 2

guard, vårda, bevaka; vakt, lifvakt; guardian, förmyndare; guess,

i + i gissa; gissning; guest, gäst,; tongue'**, tunga; guide, leda, föra;

2 _ o .2,3

vägvisare, förare; guild, gille, skrå; the Guildhall, rådhuset 2

(i London); guilt, brott, förbrytelse, skuld.

.4/!/??. a) I vissa ord uttalas gu som gio, i synnerhet framför obe-

4 1 4,2

tonadt a eller i, t ex. language (lang-srwadj), språk; anguish, ångest;

4,2

languid, matt, tynande, slapp (an har näsljud i dessa ord).

i .ii 2 , 1 b; g'i te uttalas undantagsvis som gu ini the ague, frossan; to argue, påstå, bevisa, disputera.

set, sätta, set, satte, set, satt.

2

hurst, brista, spricka, burst, brast, sprack, burst, brustit, spruckit.

i

hear, höra, heard, hörde, heard, hört.

1 2 2 weep, gråta, >rept, gret, wept, gråtit.

1 2

sweep, sopa, swept, sopade, swept, sopat,

wind, vrida, vinda, wound, vred, wound, vridit,

[draga,

* Adjektivet enough kan sättas antingen före eller efter sitt substantiv; såsom adverb står enough alltid sist i satsen. 2

** I tongue (tunp) går dock g upp i ett näsljud.

2 , 4

laugh'able, löjlig. 1 2

enough, * nog, tillräcklig.

4

cough, hosta. ?

rough, rå, grof, simpel.

2

tough, seg. 2

slough, ormskinn.

3

trough, tråg. 2

chough, hafskaja, [strandråka.Lektion 34. G stumt. Uttalet af gh o. gu. 131 c*atch> jfånga, taga; ' (antaga; latta, i 3 v caught,) fångade, l(catched),) etc., 3 i caught,) /tangat, etc. ((catch ed),) i seek, söka, uppsöka, 3 sought, sökte, sought, sökt. t eat, äta, 2 ate (et), åt, i eaten, ätit, i break, bryta, brytas, [brista, slå sönder, i broke, bröt, etc., i, bro'ken, brutit, etc. i croiv, gala, i i crew (u), crowed, gol, i crowed, galit.

2

wind,* vind, blåst.

hound, jagthund. 2

trick, knep, puts, konst, [oart.

3

horn, horn, jagthorn.

5

blast, (blåst), stöt, ton. +

earth, jord,

4

bottle, Haska, butelj.

3

walker fi stumt), fot-[gängare.

i i

navy, fleet, Hotta. i

speaker, talare. tower, torn.

4

frog, groda. ' 2

ever, någonsin; alltid. 2

wound, såra; sår. i

cry, rop, skall. 2 .

feath'er-becl, bolster. 2

broom, qvast.

broom-stick, qvastskaft,. i

whale, hvalfisk.

3 ,

wor ker, arbetare, ar-[betsbi.

i

queen, vise (bidrott-[ning).

3

swarm, svärm.

4

gosling, gåsunge. an owl, en uggla.

an owlet, en uggleunge.

4 , 2

an ob'ject, ett föremål. 2,2

Margaret, Margareta.

4

Scotland, Skottland, i

treat, behandla, trak-[tera.

2

hiss, hväsa. •i

bark, skälla, i

bleat, bräka. 2

hum, surra, i

b ray, skria; skriande, 'i

squeak, pipa. i

roar, böla, rvta. i

neigh (na), gnägga, i

croak, kraxa, i

mew (rau), jama. 1, 2

i'dleness, lätja.

1 , 3

' child hood (hud), barn-

[dom. 1 2,2 1,

port, harbour, haven,

[hamn.

1, 2

re'gent, regent. 2 i

succeed', efterträda. +

succés'sor, efterträdare, i

game, spel; lek. i

brake,

4

bracken,

3

ward, myndling, i

side, sida.

4.2

fol ly, dårskap. 2 ,+

mis'ery, elände, olycka, [sorg.

2 2 1.

meditation, begrun-

[dande.

1 4,22

Democritus, Demo-[krites.

2 2 1, 2

Heracli tus, Heraklites. 1, 2

O din, Odén. 2 ,

bit ter, bitter, i

wild, vild. 1, 2 serious, allvarlig.

3.3

lawful, laglig.

3

laiv'less, laglös. 2 2 ,1 2

ridiculous, löjlig, i, +

re'al, verklig. 2

baa, bä (fårets ljud). , Åh! ack! åh !

4 2

Tom Thumb, Tumme-[liten

4

macl, galen, tokig. madness, galenskap.

. 1 2 ,4 2

Elizabeth, Elisabet.

2,24

Ferdinand,

2 2 4 ,1

Ferdinan' do, to fish, fiska.

* I poesi uttalas detta ord vanl. som u/ind.

bräken, ormbunke; snår.

[-Ferdinand.-]

{+Ferdi- nand.+}1 y>'2 Lektion 34, G stumt. Uttalet af gh o. gu.

to hunt, I .

w chase, \ J3*"3' •2 ,2

pit'y, beklaga; medli-

' j ' fdande. screech, \ ropa. 1

whoop, l skrika,

hoot. j skräna (som i [en uggla).

sail, segla, segel.

o

p urr, sp in n a(0 m k ätten). (Ofvanst. iufinitiver kunna allesammans nyttjas som substantiv.)

to go v a hunting, gå [på jagt. » » » fishing, gå [på tiske. reach, räcka, nå, hinna, [uppnå.

i

try, försöka, i

cure,) böta. heal, ^ läka, hela.

4 2,1

continue, fortsätta, fort-[fara.

4 2,1 -:-

contin ual, beständig, i i

below', under, nedan-[för.

round, rund; omkring, i +

recov er, återfå, hemta sig, tillfriskna, blifva återstäld. 2

consist of, bestå af. i i

bewail', beklaga, be-[gråta.

i

» fail, fela, fattas, slå fel. » be about, to be going to, ämna, [vara i begrepp att . . . » breakj of, vänja af med.

to burst\ out (a) laughing, brista

[i skratt.

» fall † a weeping, bursty into tears,

this way and that way, 2 . . 1 . hither and thither,

as for poor me, hvad mig, min stackare, angår, i

to break† in a horse, rida (köra) in en häst. to break\ in a dog, inöfva (dressera) en hund.

1. The phlegmatic young man asked about the real signification of the signals. 2. With great phlegm he took a draught of the bottle, before beginning the game of draughts.

t_ ' C O C? o

3. Is this the foreigner who has broken his leg? 4. The shough is gnawing the bones. 5. She will burst into tears as soon as she recognizes me. 6. Did your guide know any foreign language? 7. Ignorance' is the daughter of idleness. 8. I sought him through bush and brake. 0. The battle of Waterloo was fought on the eighteenth of June, eighteen

C C1 o

hundred and fifteen. 10. I caught a rabbit yesterday. 11. There is not dough enough in the trough. 12. Can one have the cough and the hiccough at the same time? 13. The poorer the guest, the better pleased he ever is with being treated. 14. They set up (uppgåfvo) a rough laughter, though the matter was not at alt laughable. 15. lf the wine in mv bottle will cure him, 1 will heal his ague. 16. lie argued long with the ghost, but at last he rose in anguish and followed him. 17. The choughs were croaking on the heights

O O ~

around the gulf. 18. The ass was lying near the lough; its

falla (brista) i gråt.

hit och dit.1 y>'2 Lektion 34, G stumt. Uttalet af gh o. gu.

houghs had boen cut. 19. He gnashed his teeth in sleep. •JO. The tongue of the whale is as large as a common feather

O ~

bed. 21. It is easy to guess what would have happened. 22. I heard the owl screech in the tower. 23. Baa, baa, ^ays the little lamb. 24. She is afraid of catching cold. 25. Are sloughs very tough? 26. They wounded

themselves with their pen-knives. 27. Asses bray, horses neigh, bulls roar, goats and sheep bleat, cats mew, dogs bark, hares squeak, snakes hiss, owls hoot, cocks crow, ravens croak, bees hum, Hies buzz, frogs croak. 28. Now I am his guardian, I shall soon break him of his tricks. 29. New brooms sweep clean. 30. 1 saw the English fleet at Spithead. 31. The owlet whoops to the wolf below that eats the she-wolf's young. 32. Puss purrs. 33. I have sung my best songs to the friend of my childhood. 34. She alwavs treated me kindly. 35. Margaret, the

J O

queen dowager, became regent(ess) of Scotland, and guardian of the young king James V. 36. Ferdinando Magellan *)

JOO ö /

(Magelhaens) was the first that sailed round the earth. He left the harbour of San-Lucar, on the 20th of September 1519, and returned on the 7th of September 1522. 37. There is no wind to day. 38. Wind up your watch. — It is already wound up. 39. The princess was regarded as his lawful successor. 40. England is proud of her navy. 41. Hera-clitus, the philosopher, out of a serious meditation of men's lives, fell a weeping, and with continual tears bewailed their misery, madness and folly. Democritus, on the other side, burst out a laughing: their whole life seemed to him so ridiculous. 42. Who signed the letter?

The Fox and the Cat.

A fox one day said to his friend, the wild cat, »When the hounds come to hunt me, 1 have such tricks to get out of their way (komma undan för dem), that they cannot catch me. I have ten times ten more tricks than you could guess.» — »As for poor me», said the cat, »I have but one, and if that should fail, I am a lost cat.» — »Ah poor Puss!» said the fox, »then I pity you.» — -Just then (i det samma) they heard the blast of a horn, and up came the hounds in full cry. The fox ran this way, and that way, and tried all his tricks, but was caught at last. The cat ran up a tree, for

* Uttalas MadjeXian.134

that was her one trick, and the hounds could not reach her. »So I see», said the cat, »that one good trick is worth more than ten bad ones.

1. lians tröghet lemnade honom vid (at) detta råa språk. 2. Vinden sopade bort de vissnade lofven. 3. Glaset har spruckit 4. I sin galenskap -fortfor 'han att anfalla mig. 5. De små bergsandarne arbetade på andra sidan af berget. 6. Har du läst öfver ditt böjningsmönster? 7. Hvad betyder detta ord på (ni) edert språk? 8. Jag har sökt honom länge. 9. Vi hafva gråtit hela natten. 10. Sedan den dagen -har 'frossan icke lemnat mig. 11. Grenen har brustit. 12. Då -gol 'hanen. 13. Petrus gick ut och gret bitterligen. 14. Hans matta blick 3sökte 2ännu 'en gång vännens. 15. Sedan (after) vi hade ätit. sjöngo vi för dem.

16. Jag skall snart vänja min myndling af med hans oarter.

17. Låtom oss gå genom skogen. 18. Under (= med) beständiga tårar -beklagade 'han sina brott och dårskaper. 19. Du kan (may) lätt gissa, att jag försökte disputera med min gäst om saken. 20. Fru Unwin är en god fotgängare. 21. Jag har köpt ett nytt qvastskaft. 22. Hvem har ridit in denna häst? 23. En bisvärm (genit.) består af arbetsbin, drönare och en vise. 24. Då drottning Maria hade dött (omskr. m. p. pr.) år 1558, -blef 'hennes syster Elisabet hennes lagliga efterträdarinna. 25. Elisabet regerade med stor klokhet. 26. Det var först (at first) såsom förmyndariuna för (of) sin son, som (that) Margareta af Danmark blef regentinna i de nordiska landen. 27. Jakten seglar i morgon. 28. Den siste talaren sade, att det var (there was) ett laglöst tillstånd i detta land; det måste då blifva hans förnämsta omsorg att ställa allt. till rätta (to fnit all aright). 29. Min ridktiekt kände igen främlingarne. som hade bevakat honom. 30. Just i detsamma gick skeppet in i hamnen. 31. Det är ömkligt att se, huru jägarne stundom behandla sina hundar, när de inöfva dem för jagt. 32. Hvem har slagit sönder detta tråg? — Ferdinand slog sönder det i går. 33. Han återfick aldrig sin helsa sedan den dagen. 34. Huru många råttor har

katten fångat? 35. Deras rop nådde mina öron, just som jag var i begrepp att gå in. 36. En gång i veckan 2går 'grefven på jagt; de andra dagarne 2går 'han på fiske. 37. Akta dig, att du icke bryter benet! 38. Odens vilda jagt säges (is said to) brusa fram (sweep) öfver fältet vid midnattstid. 39. Jag är sårad: se på mitt sär, och säg mig, om ni tror alt jag skall blifva återstäld. 40. Har du glömt att draga upp ditt ur? — Nej, jag drog upp det. i går afton. 41. Räfven åt upp gåsungarne. 42. Hon brast i tårar, men han föll i skratt vid denna syn. 43. Har du sett stadshuset i London? 44. Lejonet uppgaf ett högt rytande. 45. De äro tillräckligt vackra, om de äro tillräckligt goda, sade fru P. om sina döttrar. 46. Tummeliten och hans bröder fortforo att springa (p. pr.) hit och dit i skogen. 47. Inga jagthorns toner, inga 2sådana 'sånger 'höras (are heard) nu för tiden, 3som 4jag 5hörde 6i min barndom.

Questions.

1. What did the fox say to the wild cat? 2. How did the cat answer? 3. Why did the fox pity the cat? 4. Which of the two friends was it that really ought to be pitied? 5. Why do you consider the fox an object of pity?

Lektion 35.

S uttalas skarpt i följande fall: 1) i början af ett ord, t. ex. sign, sister, sun;

2) efter de hårda konsonantljuden f, k,]>, t (äfven oiu stumt e står emellan), jfr lekt. 7 och 8;

3) efter förstafvelserna re (åter), pre (förut), de (nekande pre-

1 1 - 1 2 tix), t. ex. re-sign , åter (ånyo) underteckna; re-sell'†. åter sälja; ll/ 12,2 2 11, presage, förutsäga, ana; presentiment, aning; prescribe, föreskrifva; 1 2

desist (from), afstå ifrån;

, 2 , 2

4) alltid uti förstafvelsen mis, t. ex. mischief (mis'tjif),

21, 2 2 •+• 4

odygd; skada; mista'ke, fel, misstag; misunderstand, †, missförstå;

5) uti förstafvelsen dis är £ likaledes skarpt, undantagandes

i sådana ord, der dis efterföljes af betonad stafvelse, som börjar

2,11

med vokal eller annan konsonant än f, k (c), p, t; t. ex. dis'solute,

242 ,2 2 222 ,2

tygellös, utsväfvande; disability, oförmåga, vanmagt; disinherit,

2 + 2,2 24-,+ 2. 1 ,

göra arflös ; discontented missnöjd; discover. Jfr härmed: diSa'ble,

2.3,+ . 2 . 4 ,2

göra vanmägtig, urståndsätta; disorder, oordning; dishonest, oär-

. i

lig, vanhederlig; disdain, förakta, förakt. (I)å dis har tonvigt, är s alltid skarpt.)

G) uti ändelsen se af alla adjektiv (utom wise), men i andra ordslag vanligen endast när se kominer efter konsonant; t. ex. 11 11, 2

base, låg; close, tät, nära, trång; precise, noggrann, bestämd; pulse, 2 + 2 puls, pulsera; sense, förnuft, mening; verse, vers; nurse, vårda,

skötta, amma.

4 ' 4

7) uti ändelserna as, is, os, oiis, us, t. ex. At las, this, nie-

1,4 1, 2 , 1, 2

trop'olis; chaos (ka'os), kaos; pi'ous, from; clio rus (korus), kör; us. Un dan t.: as, has, is, his, ivas.

S uttalas lent: 1) vanligen efter re, pre och de, när dessa

'•2 , . i.i. ej utgöra skiljbara förstafvelser, t. ex. resemble, likna; resign, af-

i-i, i. , . i stå från, öfverlemna; presume, förmoda; deserve, förtjena; desire,

önska; önskan, begär.

ii, . Undan t.: design, afsigt; teckning.Lekt. 35. Utt. af s, sc, su. S stumt. Förkortningar. 136

2) i alla böjningsändelser, der det ej föregås af hårdt konsonantljud (jfr lekt. 7 och 8).

2. + 212.

3) framför m, t. ex. dis'mal, bedröflig, ryslig; heroism, " hjelte-

4,2. i,. .

mod; baptism, dop, döpelse; enthusiasm, hänförelse.

* • 2 • 2

4) ofta mellan två vokaler, t. ex. busy (= bis'y), sysselsatt,

2. 2 _ 2 -,2

flitig; business (= bis'ness), sysselsättning, göromål; vis'it, bescka,

1 . 2 . *

besök; these, those, cause, pause, ease: pheasant, fasan; peasant,.

2. 2. 1 . 12 2. +

mis'ery, mis'erable, mi'ser, girig, girigbuk; music, musik; des'ert, 14 '

öken, ödemark; desert, öfvergifva, rymma från; conclu sion, slut-

1 2,- + ' • 2 sats; usage (u'sadj), bruk; bo'som, barm, bröst; praise; väse, kärl,

1. . . . M,—

vas; wise, sätt; nose, rose, cheese, position, ställning, belägenhet;

1 . 43. 2 1.

phrase, uttryck; applause, bifall, beröm; exercise, öfva, öfning;

1 . 1 . 33.

bruise (brus), stöta, blånad; cruise (krus), kryssa, kryssning; noise,

33. _ 1. f

buller, ljud; poise, uppväga, vigt; preserve bevara, inlagd frukt, 2 .2 1 • svit; president, ordförande, president; reserve, förbehålla, behålla, 1.2 1 2 2.

förbehåll; result, följa, följd; daisy, tusensköna; pris'oner, fånge.

Anm. De flesta verb på se hafva lent s till skilnad från de lika

. 4 11

stafvade substantiven och adjektiven, t. ex. the use— to use; the abu se,

missbruket — to abuse, missbruka, smäda, förolämpa; grease, fett, smörja 1 . 1 1 . ^

— to grease, smörja; close, stäugd — to close, stänga, sluta: house, hus

. 4 (1 " 1 . 1,

— to house, hy.sa; sunrise, soluppgång — to rise], uppstiga; excuse, ur-

t (. 2/2 " 1 >,, •

säkt — to excuse, ursäkta; premise, förutsättning, premiss — to premise,

2 , 1 1,1 •, 1

förutsätta: refuse, afskräde, afskum — to refuse, vägra (refusal, vägran); ; ' 2 • diffuse, vidlyftig, utbredd; to diffuse, utbreda, sprida, utgjuta.

\r . 1 t.

o) uti ändelserna sen, sin, son, t. ex. eho'sen, väld; raisiny

drufva; cousin; pris'on, fängelse; poison, gift; reason, season.

1, * , 2 +

Undantag: basin (basn), skål, fat, bäcken; mason, murare; gar rison,

4 4 2 + + 4 (2 + 2 (

besättning, garnison; caparison, sadeltäcke, schabrak: comparison; parson. prest, pastor: person, hvilka alla hafva skarpt s-ljud.

. 2 • • * , 2 • • 4 , Ss uttalas skarpt, utom i orden dessert, efterrätt; dissolve,

2+ . 2. • 2 3 .. 2 2 • •

upplösa; scis'sors, sax; hus'sy, slyna; hussar, husar; Gris'sel, Griselda; possess'.

Sc uttalas 1) som si: framför konsonanter och hårda vokaler-1 t 1

Scripture; scarcely (skars le), knappt, knappast.

* Ändelsen sm får till följd af sitt lena s ett dröjande uttal.Lekt. 35. Utt. af s, sc, su. S stumt. Förkortningar. 137

2) som skarpt ^ framför e, i, y: scene; science, vetenskap; . 2 . + scythe, lie. Un dant.: to discern', urskilja, märka, der sc är = s,

4 . 2

samt conscience (kon'sjuns), samvete, och dess härledningar, s.s. 4 2

conscioas (kon sjus), medveten, uti hvilka ord sci är = sj.

S efter betonad stafvelse uttalas i följande fall som sj

(ell. sj): 1) framför u, 2) framför e ell. i åtföljdt af vokal

2 , IT

(detta uttal betecknas i det följande med t. ex. pressure, tryck-

2 , T + _ i , .T + . i fi +•

ning; sensual, ' sinlig; usual-,* usurer, ockrare, procentare;

2 ,.1 2 • 1 1 T 2 ,.2

trea'sure, skatt; meas'ure, mäta, mått; leisure; occasion; plea sure; 1.22 -h '~2 2 + ^2 +

; Persia, Persien; Persian, persisk; perser.

1 , + 1

Anm. uttalas undantagsvis som sy uti orden say ar, sure;

4 (2 "T

assure, försäkra; insure, försäkra (mot eldskada o. d., assurera) samt

4 T, -t- T, +

i deras härledningar: assurance, insurance, försäkran, försäkring. Be-

1 . 1 2 2 .2 2 i tonadt su uttalas annars alltid som su ell. su (= sio, sio), t. ex. su-l, i (i.i, pre me. högst; pursue; presume.

S är stumt i följande ord: aisle, kyrkgång, sidoskepp; isle, i , + 1 , 2 i i i, i is'land, ö; islet, holme; demesne, frälsegods, säteri; puisne, yngre,

i , +- 1 2 i , yngst (lagterm); Gros venor; Lisle (lei), Lille; Carlisle, samt i

i i .

slutet af några ord från franskan, s.s. corps (= kor, pl. kors), trupp, kår, m. H.

5

Past, det förflutna. 2 •,2

Present, det Därva[rande.

i, i

Future, det tillkom-[mande.

2

fountain, källa, brunn.

cloud, sky, moln. i

sky, himmel. 2

dust. dam, stoft.

i

road, väg, landsväg, i

peace, fred, frid.

2

tomb (tom), graf. 2

step, steg. i

fate, öde. i

the Fates, ödets gu-

blue, blå. [diünor-

2

general, allmän, vanlig. 2 , + 2 sup'perless, utan qvälls[vard.

awake, vaken.

asleep', i sömn, sof[vande.

2 3,2 1

inordinate, oordent-

[Hg.

ont of order, i oord-[ning.

2,2 4

ep'itaph, grafskrift.

4 1,

baptize, döpa.

t , +

remember

remind', 2 2 .

expect, v an ta.

komma i-håg, påminna, erinra sig, kalla till minnes.

* Märk, att enkelt s efter vokal får lent ljud.Lekt. 35. Utt. af s, sc, su. S stumt. Förkortningar. 138

4 , +

chatter, pladdra, prata. carry out, utföra.

4 +

above, öfver, ofvanstå[ende.

s

sin, synda; synd.

3' c

ye,' I, ni. down, nedåt; ned.

4 ,

observe, se, varseblifva, [märka.

4 . + , 4 + 2

observatory. observa[torium.

i

deic (du), dagg.

4

droj), droppe. 2,2

en'vy. afund.

4 , +

par rot, papegoja. course, lopp, gång. mo'tion, rörelse.

3

mom. morgon, t ,2

po'em, skaldestycke.

1 ,2 2

po etry, skaldekonst.

2

winy, vinge.

4 1 '1 I —. -fr" '

abbreviation, förkortning. square, fyrkant, torg.

1 4 2 +

pay attention to, vara uppmärksam, gifva akt på. 2 2,.+

unbosom one's self to, utgjuta sitt. hjerta för. 2

give† vent to, gifva fritt lopp, gifva luft åt.

•i dwell, bo, vistas, dwelt.) c dwelled (läs: d\velt)(SI dwelt,) ^ dwelled, \ feel, känna, 2 S^ felt, kände, felt, känt. i hold, hålla, held, höll, held,) i , hållit. (hol den),) behold', varseblifva, 1 2 beheld', varseblef, i beheld,) . ... . i i '. varsebhtvit. behol'clen, 5 l, i väcka, wake, ' / vakna, vaka. woke,) väckte, waked, \ vaknade, etc., i waked, väckt. etc. 4 1 , awa'ke, vakna, 4 1 ,l"u ie> |f vaknade. awaked, \ awaked, vaknat. Jose, förlora, lost, förlorade, lost, förlorat. »2 build (bild), bygga, built,) , , (buil'ded), \ b>'gg(le' built,) | , (builded))' ™ ' 2 bring, medföra, bringa. [bära hit, 3 3 brought (bröt), lned-[förde, etc., brought, medfört. i shake, skaka, 3 shook (= u), skakade, i, slia'ken, skakat. rise.) "PPStiga, * / uppkomma, an se, j härröra sig, i. rose,) 4i. '. uppsteg, etc., äro se, j 2 ., risen,) * 2., (uppstigit, etc. ar is'en, ! 2 choose, välja, i . chose, valde, i,. eho'sen, valt. i show, visa. i showed, visade, i shown, visat.

1 engelskan nyttjas många förkortningar, ej blott i poesi, utan äfven i (lagligt tal. Bland de vanligast förekommande äro:

* You nyttjas oftare i vanligt tal än ye.Lekt. 35. Utt. af s, sc, su. S stumt. Förkortningar. 139

Id (id) för l had, I would. i

hed » he had, he would. i

d'ye » do ye. t . i

prith'ee » f pray thee. 2 .

isn't (isnt) » is not.

t t i

e'en, ev'n » even,

1 2

e'er (ar) » ever.

2 4 2 4 2 1

incog' » incognito ty känd)

what's 2 1

liurk'ee

can't (kant) för cannot.

i

don't (dont) » do not.

2

han't (hant) » have not.

4

had'nt (had'dent) » had not. »

shan't (sjant) » shall not

4 .

ivas'nt (wosnt) » was not. i

ivon't (wont) » ivill not. i

I'm (ini) » [am. i .

he's » he is.

it's » it is.

here's » here is.

there's » there is.

let's » let its.

who's » who is?

2 2

I'll (ill) för I will, I shall.

he'll

» he will, he shall.

'twas that's

» what is f » hark ye (hör pä).

i. e. (id est) » that is. 2 12 2 2

viz. » videlicet (nänili-

, 1 aen).

we re (wer) » we are.

» it was. » that is.

&

I've (iv) » I have.

t.

Ma'am (main) » Madam.

Come, that's a dear (good) girl, kom, så är du en snäll flicka.

1. When I look upon the tombs of the great, every motion of envy dies within me; when i read the epitaphs of the beautiful, every inordinate desire leaves me. 2. Nobody knows what it is to lose a friend, till he has lost him. 3.

The baptism of John, was it from heaven or of men? 4. The peasants used their scythes as arms. 5. We scarcely discerned the voices. G. When I spoke to him, he was not yet conscious of his guilt, but his conscience soon awoke at the sight of the misery he had caused. 7. The witch presaged me a happy fate if I would desist from my design. 8. By the Urdar fountain dwell the three »Nornor», or Fates, called Past, Present, and Future, and they every day water the crown of the tree with water from the fountain, so that the boughs continue green, and the drops from the leaves fall as dew on the earth. 9. We have resigned our own will into the hands of the Supreme Being. 10. My guardian is not so busy now as he used to be. 11. Mind your own busi-i 40 Lekt. 35. Utt. af s- o. sc. S stumt. Förkortningar.

ness! 12. Measure life by (enligt) its true worth. 13. Never, in the absence of your parents, do what you would not dare to do in their presence. 14 The ship held her even course down the river. 15. Tell me this wonderful story. 16. Ra-i: .'.r go to bed supperless than lise in debt. 17. Whether this dishonest fellow re-signed the letter, or not, I can't tell. but he had signed it once, that's what I know. 18. Do you care to prescribe me what 1 am to do ? i 9. I presume that you disinherit your cousin in order to disable him, so that he cannot carry out his plans. 20. There were three mistakes in your writing to-day. 21. Hark'ee, John, don't disdain science. 22. On hearing the general applause and praise around him, a bad presentiment arose in the bosom of the hero. 23 Grissel had no leisure to do anv mischief. 24. Don't misunderstand me, if I say that you resemble none of your relations, 'lb. 1 dissolved the salt in water. 26. Your pulse is out of order. 27. Re left bis room in disorder.

28. This person has shown his disability for this business.

29. The pheasants were close behind us. 30. He will soon close his eyes for ever. 31. Do you remember anything from the May-Queen, the beautiful poem by Alfred Tennyson, that we read the other day? - I still remember the first and the last verse:

» You must wake and call me early, call me early, mother dear. To-morrow 'II be the happiest time of all the ylad New-year; Of all the ylad New-year, mother, the maddest, merriest day; For I'm. to be Queen o'the May, mother, Frn to be Queen o'the May.

Good night, sweet mother, call me before the day is born. All night I lie awake, but I fall asleep at morn, But I would see the sun rise upon the glad New-year, So, if you're leaking, call me, call me early, mother dear.

In the first verse you hear that young girl speak full of youth and health, but in the last she is dying and only wishes once more to see the sun rise. 1 desire you to observe that, in English poetry, they very often use abbreviations: tell me those you have found in the above verses. With pleasure! »O'the May instead of »of the May»; »I'm» for »1 am», »morn» for »morning», »you're» for »vou are». —

Well, I'm satisfied; I see that you pay attention to what you read. 32. What d'ye call that in English? — 1 don't know. 33. Be wise, my son; a dismal end will follow on a dissolute life. 34. Oh, my Lord God, cleanse my heart from all sins! 35. The world began with chaos. 36. The most pious youths and maidens were chosen to sing in the chorus, viz. Catherine, Christopher, and the parson's six children. 37. I beheld the sunrise from my observatory ou Mount Atlas. 38. I felt the pressure of his hand on inv shoulder. 39. That miserable usurer well deserves the name of a miser, for he makes no use of his treasures. 40. Prithee, man, d'ye know if we're e'er to travel thus incog-, round the earth, i. e. by a foreign

C 7 J c.

name? — I won't answer such questions. 41. His heroism awoke the enthusiasm of his countrymen. 42. Those daisies, roses and raisins are a present from my music-master. 43. Take this cheese and these preserves to the president's, will you? 44. Do you know what our fleet has brought home from its last cruise? 45. She unbosomed herself to me, and since that day a holy calm was diffused over her person. 4(5. His phrases are too diffuse. 47. Viscount G. left his old demesne and went with his corps to Carlisle, in order to observe the enemy and take possession of their positions, if possible. 48. He walked up the aisle with noiseless steps. 49. She lives at

Grosvenor Square, Xo. (number) ten. 50. According to law, the puisne was to inherit nothing. 51. Do you owe anything to the parson of the isle? 52. Lisle is a French town. 53. Persia is a country in Asia. 54. He pre-

J i

mises as a truth just what he is to prove. 55. One does not need much sense to understand that if the premises are false, the conclusiou will also be false. 56. The garrison of the tower ordered the mason to bring them the basins. 57. Don't house that mad Persian in your house. 58. I assure you there is no danger; I have already insured my vases. 59. Let's see why the prisoners in that prison are making so much noise. 60. There's no comparison between those two caparisons. 61. Only the refuse of the people chose him. 62. If I refuse, what will be the result of inv refusal? 63. Will this grease do for greasing my boots? 64. There's no excuse for such abuses. 65. Excuse me, I did not mean to abuse you. 66. The hussar fell and bruised his nose in a

very bad way. 67. Give me back my scissors which I lent

•/ %J J

you yesterday, you little hussy. 68. You will get pudding for dessert. 69. (live hirn the precise poise.

1. \ äek mig tidigt i morgon, dndda (nurse), tv det är min födelsedag, oeh ja»- vill se solen gå upp. 2. »Syster Anna, syster Atina, ser du någon komma?» frågade Blåskäggs hustru mycket ängsligt. — »Jag -ser 'endast, ett moln af dam på vägen», svarade systern. 3. Gif mig din hand, Ferdinand, och låtom oss vara vänner! - Ja, vänner i lif och död! 4. För ett halft år sedan 2besökte 'konungen vår stad. 5. Skall det blifva fred eller krig? G. De flesta menniskor äro missnöjda med sitt öde. 7. (iladt (merrily) höjde sig (to rise) lärkan och skakade daggdropparne från sina vingar. 8. De vilja återsälja huset till dess förre egare. 9 Det finnes ingen mening i det der skaldestycket. 10. Mitt förnuft säger mig, att årstiden är illa väld för sådana öfningar. 11. Håll mun (= din tunga)! du pladdrar likt en papegoja. 12. Ursäkta mig, fröken! 13. Jag varseblef, att han ännu hade några saxar i behåll. 14. Sinliga nöjen gifva ingen verklig glädje ät hjertat. 15. Hon är på (in) intet sätt (no ivise) tvungen att upplösa (break† up) sitt hushåll. 16. Hör du, Tomas, korn och skaka hand med din kusin, så är du en snäll gosse. 17. Jag ber dig, säg mig hvad .är bruket vid (on) sådana tillfällen? 18. Du får välja din sysselsättning efter behag (at your leisure). 19- Det fins inga moln på (in) himlen. 20. Bär hit den skålen, som jag lånte dig häromdagen. — Jag har redan burit hit, den. 21. Prinsen bodde okänd på ön. 22. Stockholm är bygdt på 7 holmar. 23. Jag väntade att finna honom sofvande. 24. Sätt tusenskönorna i de der vaserna. 25. Den girige vågade knappt öppna dörren, men när han gjorde [det], varseblef 'han ingen annan än den gamle procentaren, som hade förutsagt, att han skulle förlora skatten. 26. Sedan de hade skakat hand med hvarandra, '-gåfvo 'de fritt lopp åt sina tårar och påminte hvarandra om (of) sina förflutna tvister och den bedröfliga ställning, de nu voro uti. 27. Muraren dödade en fasan och blef derför satt i fängelse. 28. Han har hört dem sjunga i kör. 29. Jag urskilde ingenting i denna oreda. 150. Det är då din afsigt att lemna fången åt sitt elände: har du då intet hjerta i din barm, eländiga menniska? 31. Presten, som döpte oss, är en mycket from man. 32. Allt var i oordning: aldrig förr hade jag så (thus) känt min vanmagt. 33. Ehuruväl jag hade en aning om faran, -kunde 'jag ej afstå från mina planer. 34. Drottningen öfverlemnade kronan åt sin kusin. 35. Gåfvan blef mottagen med hänförelse. 36. En trupp husarer gick uppför kyrkgången med stort buller, och jag förmodar, att vikom-ten vaknade dervid (by it). 37. Rensa dina naglar, nu du har tillfälle att göra det. 38. Du skall få drufvor till efterrätt, om du icke gör någon odygd, tills jag kommer tillbaka. 39. Ingen mensklig vetenskap är fri från misstag. 40. Denne perser för-

tjenar ieke den välvilja du har visat honom. 41. Jag föraktar dessa låga sinnen. 42. Det var min högsta önskan att likna dig. 43. De medförde sina liar och voro färdige att visa sitt hjeltemod. 44. Det högsta väsendet — det är Gud — talar till mig i samvetet. 45. Jag är medveten om min synd.

Lektion ;><>.

The Indefinite Article.

Obestämda artikeln nyttjas i engelskan, i olikhet med svenskt språkbruk, uti följande fall:

1) framför predikativ^ stående substantiv, som uttrycka nation, sekt, parti, stånd, yrke, titel, t. ex. / am a Swede, jag är

4 ,' 2

svensk; she is a queen, hon är drottning; he has become a Cath olic,

han har blifvit katolik; he ivas made'r all earl, han gjordes till

grefve; when I was a boy ell. when a boy, då jag var gosse.

Anm. Artikeln utelemnas 1) efter verben turn, blifva; appoint'.* 12, ii, ^ utnämna till: choose†,* elect!,* välja till; proclaim .* utropa till; crown.* kröna till: 2; vid en titel, som blott tillkommer en person, således: Mary became Queen of England.

2) till att uttrycka en fördelning (vanl. i stället för best. art. med prepos), t. ex. Once a week, en gång i veckan; they got six pence a head, de fingo sex pence öfver hufvud (= per man); two (three, etc.) at a time, två åt gången.

3) framför abstrakta substantiv i vissa talesätt, t. ex. to feel\

a desire (a wish, etc.), känna lust,; it is a pity, det är skada; to

i, 2

be in a liurry, hafva brådt(om); to be in a good (bad) humour,

i,

vara vid godt (dåligt) lynne; to have a fe'ver, a heacl-ache (men the tootli-ache), hafva feber, hufvudvärk; catch † a cold, förkyla sig; make a fool of, göra narr af (at); with ail intention, med afsigt; jmd\ ail end to, göra slut på; fall\ (get†) into a passion, råka i vrede, blifva uppbragt; be in a passion, vara uppbragt.

4) framför little och few i betydelsen något litet, några få: I have still a little money and a few friends, jag har ännu (något) litet penningar och några (få) vänner; in a few clays, om få dagar, (Little och few utan art. äro nekande: little money and few friends, föga (ell. litet) penningar och få vänner.

Man säger: but few crowns, | , . „ ...

, . / blott nagra fa kronor,

men: only a few crowns,'

5) framför hundred, thousand, etc.

* Märk, att dessa verb icke åtföljas af preposition.144 Lektion o(3. Obest. artikelns bruk.

6) efter what i utrop (jfr lekt. 5): what il

7) efter many (i singularis): many a brave man, mången tapper man.

8) efter komp a rati ver, som föregås af no: Xo less a]>erson than the prince, ingen ringare person än prinsen.

9) efter alla adjektiv, som föregås af how, huru (så; hvilken), however, huru — än, t. ex. How good a child, hvilket godt barn!

Aum. Artikeln får sin plats efter adjektiv, som föregås af as, so, too, t. ex. As (so. too) fine a home, ett så (alltför) vackert hus.

Artikeln sättes näst efter half, such och quite: half a (such a) bottle, en half (en sådan) flaska: quite a different matter, en helt olika sak.

Dock om half med sitt substantiv utgör ett sammansatt ord eller sjelf nyttjas substantiviskt, föregås det af artikeln: a ha>lf-moon, en halfmåne : three pounds and a half, tre och ett halft pund.

Artikeln utelemnas 1) framför subjekt, som föregås af ever eller never: Was ever king so brave as he, fans det

någonsin en kung, så tapper som han? Never chief ivas braver than he, aldrig var någon (fans en) anförare tapprare än han?

Anm. Om verbet står emellan never och subjektet, utsättes vanligen artikeln: Never was a maid fairer than she.

2) framför plenty of (en mängd): there are plenty of them, det tins en mängd sådana.

3) framför part, när det ej inskränkes af någon bestämning:

He lost part (men: a great part) of his wealth, han förlorade en

4 , 1

del (en stor del) af sin förmögenhet. (Jfr härmed Al'scice was a part of France, Elsass var en del, etc.).

4 cost, kosta. 4 cost, kostade, 4 cost, kostat. 3 put, sätta, ställa, lägga, 3 put, satte, etc-.. 3 put, satt, etc. i dream, drömma, 2 dreamt.) i ' drömde, (dreamed),} 2 dreamt,) i ' drömt. (dreamed),) i lead, leda, föra, 2 led, ledde, förde, lecl, ledt, fört.

2 , 1

chimney, skorsten, [spisel.

2 , i

chim'uey-swee)>er, skor-

[stensfejare, sötare. 2

book'seller, bokhand-[lare.

2 2 2

intellect, förstånd.

4

Prot estant, protestantisk : protestant.

2,2 vie tim, offer, i i

report', knall, i

rage, raseri. counter, disk.

4

shop, böd.

i

silk, silke, siden, t

price, pris. 2 , + cus'tom, vana. i

air, luft. i i , +

profes'sor, professor, i +

pardon, förlåta; för-[låtelse.145 Lektion o(3. Obest. artikelns bruk.

2 2, 2

xinpit ying,) obarmher-

merciless,) tig, grym. 2 2,2 diminish, minska. 2 2 ,1 2 dimin utive, liten.

chamber, kammare.

4 2 ,+ 4

consid erable, ansenlig, i

size, storlek.

sweep\, sota. i i

mislead'†, vilseleda, [förleda.

i,

ba'ker, bagare. count, räkna.

4 1 ,

concei've, fatta; märka. 1 2

remark , anmärka; an-[märkning.

1 3 3,

destroy', förstöra, i»

pass, tillbringa.

pass, pass by, gå förbi.

2

startle, skrämma. 2 , 2

shilling (eng. mynt,

[omkr. 90 öre sv.) i

iveight (wat), vigt, [tyngd.

it is weight, det är [fullvigtigt.

1 2 ,2 2

Olivia, Olivia. 2 1,22 Victo'ria, Victoria.

4 1,14

Napo'leon, Napoleon, i,

one-eyed, enögd, i,

o'pen, öppen.

. i

the open air, fria luf-[ten.

4,11

ap'p>etite, matlust. 2

an ell, en aln.

4 ,2

savage (sav'idj), vild;

[vilde.

i , +-

sol'dier (-djer), soldat, 22 , 2 Vienna, Wien.

4 2,

affected, angripen, an-

4 i [satt.

acquainted, bekant. 2

to beg, tigga, bedja. 2 ,

a beg'gar, en tiggare.

3

soot (sut), sot. 2

sooty, sotig.

be so good (kind) as to, var så [god och . . .

keep\ one's bed, hålla sig i sängen, i,

breaki si'lence, bryta tystnaden. a cold in the head, snufva.

/ beg your pardon, jag ber om

[förlåtelse.

_ i

give\ leave, gifva lof. beg (ask) leave, bedja om lof. take i leave, taga afsked.

Enligt regeln (lekt. 2) nyttjas au framför ord som börja med

3 1 1 1

vokal eller stumt h; a nvttjas dock framför y, u, eu (== u), ew (=u)

t i i

samt orden once, t. ex. a year; a use; a Europé an, en europé, euro-if+

peisk; a ewer (u'er), en vattenkanna; a once beautiful lady; och an nyttjas framför ord med hörbart h, hvilkas första stafvelse är obeto-

4 ,2 + 2 24-

tonad: an historical author, an historian, en historisk författare, hi-1 2 (

storieskrifvare; an hotel, ett hotell.

1. He is an Englishman, and his wife, a Frenchwoman. 2. His father is a bookseller. 3. She is excellent as an actress. 4. He has become an officer. 5. When a child, I often dreamt I was a king. 6. Victoria is a queen. 7. T. was made a bishop. 8. Napoleon was crowned emperor. 9. He has turned Protestant. 10. Cromwell turned soldier at more than forty years of age. 11. Lady Jane Grey was proclaimed queen after the death of Edward the Sixth. 12. He was made Earl of Jersey. 13. G. was appointed professor. 14. He was chosen member of the Second Chamber.

15. This man is cook to Lord B. 16. He is a servant of Lord Palmerston's. 17. King Charles the Second rose early and generally passed three or four hours a day in the open air. 18. What is the price of this silk? — Six shillings an ell. 19. How many lessons have you a week? 20. I have still a few slices and a little milk. 21. A European asked if the ewers were all of the same size. 22. What a fool I have been to trust in his honesty! 23. Many a one

is a child at seventy, and many a man, full grown in intellect and old in experience, has not a grey hair on his head. 24. However beautiful a lady may be, if she has no heart, I don't care for (om) her. 25. No matter how lovely a child she may be, I can't receive her. 26. I warned him many a time, but he did not mind it. 27. We saw no lady more beautiful than your sister. 28. I wondered how so noble a character could have written such a letter. 29. He has as warm a heart as any of you. 30. This wine costs half a crown a bottle. 31. An English half-crown is two shillings and a half. 32. Olivia was often affected from too great a desire to please. 33. Such a one should keep himself away. 34. So loud a report, and so near, startled my daughters. 35. I considered it quite an honour to be acquainted with them. 36. I shall see you a (sora) general one of these days. 37. That is quite a different matter. 38. Never woman was (Never was a woman) fairer than Mary. 39. Was ever youth more misled than he? 40. We gathered plenty of flowers. 41. Part of your cares you will give me with your crown. 42. A considerable part of the paper was destroyed by the water. 43. I believe you meant to make a fool of me. 44. I went away with a heavy heart. 45. Pride goes before a fall. 46. He has got an answer, but you must keep this a secret from them, till I give you leave to break silence. 47. A great many people now began to feel a desire to return to England. 48. He

^ 3

was a thousand men in one. 49. Captain Cook (= u) fell a victim to the rage of unpitying savages. 50. Custom is second nature. 51. Our master was in a passion. 52. People of your age have commonly a great deal to tell. 53. A people that does not fear God must fall. 54. I have a right to ask this question. 55. The air had given everybody an appetite. 56. Be so good as to hear me to an end. 57. She

was not then an heiress. 58. 1 caught a cold yesterday and shall keep inv bed to-day. 59. I don't know what kind of a man he is. 60. It is line weather to-day. 61. He was born a prince and died a beggar.

Treat othslers as you wish yourself to he treated.

A chimney sweeper's boy went into a baker's shop for a two-penny loaf, aud conceiving it to be diminutive in size, remarked to the baker that he did not believe it was weight. »Never mind that», said the man of dough, you will have the less to carry.» — »True», replied the lad, and throwing three half-pence on the counter, left the shop. The baker called after him, that he had not left money enough. »Never mind that», said young sooty, »you will have the less to count.»

1. Min bror är kapten på (of) ett stort skepp. 2. Baron P. är kapten i flottan. 3. Min far är bokhandlare, och din är sötare. 4. Karl XIV var fransman till börden. 5. När jag var yngling, var jag lycklig. 6. Vilhelm af Oranien blef Englands konung. 7. Skalden K. blef soldat. 8. De valde herr O. till medlem af Första kammaren. 9. Margareta utropades till drottning. 10. Han gjordes till grefve samma år som Elisabet kröntes till drottning. 11. Han har blifvit katolik. 12. En stor mängd katoliker i denna stad hafva blifvit protestanter. 13. Arbetarne fingo en half krona per man. 14. Mynten voro alla af samma slag. 15. Vi hafva blott litet penningar och blott föga hopp. 16. Professorn har satt blott några få stolar in i sitt rum; han mottager endast få gäster. — Hvilket förstånd den mannen har! 17. Jag har ännu ett litet hopp [om] att han skall komma. 18. Papegojan har' kostat mig endast några få kronor. 19. Voro vi icke vid (of) samma ålder? 20. Hvilket vänligt tillbud! 21. Grefve G. har blifvit utnämnd till ambassadör. 22. Känner du den der qvinnan? — Ja, hon har varit anima åt (to) baron C. 23. Mången skulle önska att vara så (as well) bekant med prinsen, som jag är. 24. Huru god helsa han än hade, [så] 5föll 4han 'inom (???) 2få 3dagar otfer för gula febern. 25. Huru rik en menniska må vara, 3skall [dock] 'döden komma och göra slut på hennes lif. 26. Hvilken tråkig historia! 27. En sådan borde hålla sig borta. 28. Vi hafva fört ett lika så (= as) dåraktigt lif som han. 29. Han är riktigt en hederlig man. 30. Hvem menade du? — Jag menade din granne; jag har aldrig sett en sådan ärlighet som hans. 31. Sex månader är ett halft år. 32. Mången tapper svensk förlorade lifvet i slaget vid Pultava. 33. Vi träffade hvarandra två gånger på året hos Bruns. 34. Hon är en allt för god hustru för eu så dålig man. 35. Jag drömde att jag var ingenting mer och ingenting

mindre (= ingen mindre person) än biskop. 36. I vår stad tinnas en mängd tiggare. — Vi hafva också en mängd sådana (plenty of them) hos oss. 37. Hur många »shillings» går det på (are there in) en engelsk halfkrona? 38. Var någonsin en furste olyckligare än han? 39. Aldrig var någon menniska så ödmjuk som hon. 40. En och en half flaska vin kostade oss tre kronor. 41. En del af oss kände, att ni vilseledde oss. 42. Före 1871 2var 'Elsass en del af Frankrike. 43. En enögd man kom och lade sin hatt på disken. 44. Jag ledde henne ut i fria luften. 45. I dag är hon vid mycket godt lynne. 46. Jag kände lust att göra narr åt honom; men så snart han märkte det, råkade han i vrede. 47. I går 2hade 'jag tandvärk, och i dag har jag hufvudvärk. 48. Vi bo i ett hotell nära hamnen. 49. Tiggaren gick bort med tungt hjerta. 50. Vanan är andra naturen. 51. Hon gick förbi mig i stor brådska (hurry). 52. Kapten E. blef förkyld och förlorade sin röst. 53. Ar det möjligt, att en fordom (once) älskad person kan vara helt och hållet (wholly) glömd? 54. Der fans en vattenkanna, men intet vatten. 55. Det är bara skada, att hon gjorde det i vrede. 56. När han hade känt mig på pulsen (= min puls), 2sade 'han att jag hade feber och borde hålla mig i sängen. 57. O, gif mig lof att drömma, så som jag 2mången gång förr 'har drömt! 58. Han förlorade en ansenlig del af sin förmögenhet; så 3är 'det -alltid: högmod går för fall. 59. Jag har fått snufva; men luften har gifvit Henrik matlust. 60. Sotaren kommer klockan 11 för att sota spiseln. — Bevara mig, hvad 2golfvet 5då 3skall 4blifva 'sotigt! 61. Vi hafva rättighet att minska priset. 62. Pojken lemnade icke nog penningar. 63. Jag vet icke hvad slags menniska han är. 64. Kan en man bära denna tyngd? — Nej, men två kunna [det]. 65. Det fins icke en bland (m) tusen lik honom.

66. Har du lust att resa med oss till Wien i nästa månad?

67. Bagarne togo två bröd åt gången. 68. Jag ber er om förlåtelse, min fröken, men var god och håll detta hemligt, tills jag ger er lof att bryta tystnaden. 69. G. var professor i (of) historia, oeh historisk författare. 70. En del af gossarne bad om lof att gå ut. 71. Nu 2måste 'jag taga afsked. 72. Led mig, o Herre, på dina vägar!

Questions.

1. What kind of boy does this story treat of? 2. What shop did the boy enter? 3. What did he want there? 4. What was his remark to the baker? 5. What answer did this man give him? 6. How did the story end?

Lektion 37.

2 2 2 2 ,3

Aa uttalas vanligen som a: baa, Aar (flod), Aargau; dock

11,-1- 4

stundom som a: Aa'ron, Aron; i o betonade stafvelse)- som a:

1,4 1,4

Isaac, Isaak; Canaan, Kanaan.

1 1 , .4 1 1,4

Af uttalas vanligen some: Caesar; Judcea, Judeen; undan-

2 2,42

tags v is som e i Do'xl'alus, Dedalus, samt i Michaelmas.

liii

Oe uttalas vanligen som o: doe, toe, roe, o. s. v.; un da 11-

2 2 4 2

tags vis som o i shoe och canoe', kanot, båt; i grekiska ord van-

11, 1, 4 2 2 ,2 2

ligen som e: Phoe nix, Fenix; Oe ta (berget); dock som e uti Oed ipus.

The Definite Article.

Bestämda artikeln nyttjas (i olikhet mot svenskan): 1) vid väderstreckens namn (lekt. 14;; 2) efter verb, som uttrycka ett låtsande eller härmande, t. ex. lie affects' the philosopher, han låtsar vara filosof; he plays the soldier, han spelar soldat (jemför:

to play at soldiers, leka soldat), samt i många andra talesätt, t. ex. 2 2 1 • 2 2 , - 1 to play* the pia'no, the guitar, the flute, spela piano, gitarr,

blåsa flöjt, etc.; to bend\ the hiee to, böja knä för; to have the

1,. .*. 3,4 - 2, . 2

mea'sles, the small'-pox, the scar let-fever, the hooping-cough, etc., hafva mässling, koppor, skarlakansfeber, kikhosta, etc.; to take the air, hemta luft; to run\ the risk, löpa fara; to get\- the better of, öfvervinna, in. fi.

Anm. Best. art. utsättes alltid vid adjektiv, hvilka nyttjas som substantiv: the French, the English, etc. are brave, fransmän (fransmännen) och engelsmän (engelsmännen) äro tappra.

Endast i följande fall nyttjas best. art. vid nomina propria:

2 2,2 4

1) när de föregås af ett adjektiv: the great Gusta'vus Adol'-

2

phus, den store Gustaf Adolf (men: G. A. the Great); the beautiful France.

Anm. Vid namn, som föregås af adjektiven young, old, little, poor,

4 + 1 +

modern, (ny, nuvarande); ancient (= an'sjent), gammal; fair, happy, merry, honest utelemnas artikeln dock ofta, samt alltid vid half och

1 3

saint (St.), helig,** t. ex. half France, halfva Frankrike, St. Paid, den

helige Paulus; ancient Rome, det gamla Rom; Old (merry) England for ever, lefve gamla (det glada) England!

* Play on the piano, (the guitar) betyder vara sysselsatt med att spela.

** I högre stil utelemnas artikeln stundom äfven vid andra adjektiv.

2) när de nyttjas appellativt (ss. vid jemförelser): Henry VIII

i

ivas the Nero of England, Henrik VIII var Englands Nero (men: 1 .2 ,^2 Nero was a tyrant, N. var en tyrann); the Riis'sia of our days,

våra dagars Ryssland.

o *J

i i

3) när de utgöra namn på konstverk: the Hehe, Hebe (bilden).

4) när de hafva pluralisform, t. ex. the Stuarts, Stuar-

2,2.

tarne; the Henries, Henrikarne;

the Ap' ennines, Apeninnerna.

4

» Alps, Alperna.

4,1.

» An cles, Anderna.

3 2,-1-4.

» Cordil leras, Cordillererna. 2 ,1 i • » Pyr enees, Pyreneerna.

12,4.

» Moluc cas, Moluckerna.

c. e. i •

the Heb'rides, Hebriderna.

3 1 .

» Ork'neys, Orkneyöarne.

4 2-, 2

» Brazils , [numera vanl. Brazil' utan art.], Brasilien. ,22..

» West Indies, the East Indies,

Vestindien, Ostindien; 2 2

(men: India, Indien).

1 • O "T" •

Undantag: Algiers, Alger; Flanders, Flandern samt alla städers

4 2 ^ 1 2,-1". 1,+ •

namn, t. ex. Ath'ens, Athen: Naples, Neapel: Brus sels. Brüssel; Lyons, i

Lyon ; Treves, Trier.

5) när de utgöra namn på floder, sjöar, haf, skepp ell.

. 1 4 ',1 i, +

värdshus, t. ex. the Rhine, Rhen; the Danube, Donau; the Ti ber,

3 1 . 1 , 2

Tiberii; the North Sea ell. the German Ocean (o'sjun), Nordsjön;

3,2 .. . 1,1 - 11,21

the Malar, Mälaren; the Bal'tic, Östersjön; the Erie, the Ontario;

4 4,2 .2,2 ' 4 2 ^,2

the Atlantic, Atlanten; the Arctic Ocean, Norra Ishafvet; the Pacif ic

4 2 4,2

Ocean, Stilla hafvet (oceanen); the Adria'tic, Adriatiska hafvet; the Black. Sea, Svarta Hafvet.

6) framför följande länders och städers namn:

the Aar gau.

» Tur gau. 1 1 ,2

» Crime'a, Krim. 1 1,2

» More'a, Morea.

2 14 1, 2

» Peloponnesus, Pe-[loponnesus.

3 2,^2 2

» Mauri'tius, * Mauritius.

2 , 4

the Dec can, De kan. i i

» U'kraine, Ukraine. 2 ,+

» Tyrol* Tyrolen.

4 4 ,2 1

» Palatinate, Pfalz.

2 4 1,-

» Milane se, provin-[sen Milano.

4

» Levant, Levanten.

i

the Hague, Haag. 4 4 , 4

)) HavannahHa-[vanna.

2

» Spa, Spaa.

3 3

» Croyn,* Corunna.

2 , i

» Archipelago (ar'ke-

2 4 1

pelago), Arkipelagen.

* Nyttjas äfven utan artikel.

. 2 4 4 3 2

7) vanligen vid bergskedjors narau, t. ex. the Himalaya; 1, 2 4 , 4 2 , 4 • 12 the Hw mus, the Balkan; the Oural (Ural); the Jura; samt vid

2 . 2,4 . 1222

följande namn på bergstoppar: the Harz; the Sim pion; the Sulitelma.

Anm. Med undantag af ofvan uppräknade fall, utsättes best. artikeln aldrig vid städers, länders, öars och uddars

namn och

2 ,2 4 1 22

vauligtvis icke heller vid bergs namn, således: Ven ice, Venedig; Bavaria,

2,42 . 2

Bayern; Italy, Italien; (Northern Italy, norra I.*); Turkey, Tur-

/ 2 , + 2 4 +2

kiet (European Turkey, europeiska T.); Tartary, Tartariet; Loin hardy, 1 2 ~ + 2,22 Lombardiet (Venitian Lombardy, Venitianska L.); Belgium, Belgien;

2 , 4 4 1 ,, 2 444. 22

Switzerland, Schweiz; Madeira, Madeira; Trafalgar; Aetna, Etna; 11 2 2 Vesu vius.

(Af exemplen inom parentes synes, att länders namn ej få artikel, äfven om de föregås af en geografisk bestämning.)

De flesta geografiska benämningar konstrueras med best. art. och fordra prepositionen of framför det följande nomen proprium, t. ex.

2 , H- 1 _ _ .2,1

the king'dom of Sweden, konungariket Sverige; the empire of

• 2,2 •

Russia, kejsardömet Ryssland; the city*' of London, staden Lon-

4 , +

don; the canton of Aargau, kantonen A.; the Island of Great 2 , 2

Brit ain, ön Storbritannien.

4 11 ^ ,

Anm. Of utelemnas efter river, volcano (vulkan), mountain: the i • i river Rhone (Rhonefloden). Både the och of utelemnas vid mount, cape

(udde) och lake, när det följande ordet ej är ett ortnamn eller ett ap-

pellativ, t. ex. mount Vesuvius (men: the volcano, tiie mountain V.),

4 2. 3

berget V. (jfr the mount of Olives, Oljoberget); Cape Horn, Kap Horn

(men the Cape of Good Hope, Goda Hoppsudden); Lake Leman (men: i 1 2

the lake of Geneva), Genever3jön.

/ 1

Der vis, dervisch.

4

channel, kanal. 1.1,2

the Museum, museum, i

coast, kust. , 2

county,

_ i

shire (sjer),

4

branch, gren.

1 2,2 repuh'lic,

4 , + 2 {

com inonwealth, 2

Moor, mohr. i

bone, ben.

4

back'bone, ryggrad. 2

sickness, sjukdom, i

range, rad, sträcka.

moun tain-range, bergs-[kedja.

conn ting-house, kontor.

33 -

point fingers at, peka [finger åt.

3

tal'ler by a head, ett hufvud högre, hufvudet högre.

* Det vanliga uttrycket är: the north (south, fete.) of Italy (Siveden etc.), norra Italien (Sverige etc.).

** Toivn brukas om alla städer, cit^ endast om stora städer (i afseende på England endast om sådan som äro, eller varit biskopssäten.

grefskap.

[-republik.-]

{+repu- blik.+}Lekt. 37. Utt. af aa, æ, æ. Best. artikelns bruk. 152

3 2

put\ to death, döda. ,—. +

south'ward, mot söder, [söderut.

3 1,2

almigh ty, allsmägtig.

4

vast, rymlig, vidsträckt, [ofantlig, stor.

4 ,2

Span ish, spansk; span-[ska.

1_2 . ,+

togeth er, tillsammans.

4 4

across', öfver, tvärs[öfver.

4 2

4 2 ',[bland, ibland.

amidst,) 4 2

affected, tillgjord. i

source, källa, i i

twilight, skymning.

4 __ 1

valley, dal. i

steam, ånga.

steam-boat, t

steamer, 2 2,12 peninsula, halfö.

4 , + ... con quer, eröfra.

4 + +

conqueror, eröfrare.

4 2 5 ,+

Alexan der (ex = gs) [Alexander

4 4 2 1 ,

Constantino'ple, Kon [stantinopel

2 ,2 1 . Pericles, Perikles.

Her cules, Herkules. . 2

tlience, derifrån.

4

bank, (flod-)strand. i

shore, (sjö-)strand.

i

flow, flyta. 2 1,

include, innefatta, i

glow, glöda. 2 1

divi'de, dela.

4

cross, gå öfver.

4

lodge, bo. i i,

, uni'te, förena.

2 ,4 1

sep arate, skilja. + i

compa're, jemföra.

4

land, landa, landsätta. 2 , +

differ (from), afvika, skilja sig från, vara olika med.

3 ,2

voyage (voj edj),(journey,

Anm. Voyage — sjöresa; journey, resa till lands; travels, resor i allmänhet.

Prepositionerna i och på återgifvas med in vid länders, öars och

större städers namn, med at vid mindre städers och orters namn:

2 2 2

In Sweden, in Madeira, in London, at Upsala, at Friendhill.

by the steamer, ship, etc.. med (på) ångfartyget. in (by) the Hebe, med (på skeppet) Hebe.

bend, böja; böja sig, bent,) . bent,)

[svigta, (bended) \ 'J0Jüe' etC" (bended) \ b0Jt' etC'

2 4 4

sit, sitta, sat, satt, .sat, sutit.

1. The island of Great Britain includes England, Wales (icals) and Scotland. 2. England and Wales are bounded on the North by Scotland, on the East by the German Ocean, on the South by the English Channel, and on the West by St. George's Channel and the Irish Sea. 3. England is divided into 40 counties or shires, and Wales into 12, making together 52. 4. One great mountain-range runs from Cumber-

O O c?

Jand southward as far as Derbyshire, and is sometimes called th<e Backbone of England. 5. On the west side of this range, rise the rivers Mersey and Dee, both which flow into the Irish sea. 6. I don't like to see you play the fool; the very children of the village will point fingers at you. 7. He looks-

ångbåt.

resa.Lekt. 37. Utt. af aa, æ, æ. Best. artikelns bruk. 153

quite the soldier. 8. To thee I bend the (my) knee. 9. Do you play the piano? — No, ma'am, but I play the guitar and the flute. 10. I would not run the risk of losing my money, but at last 1 got the better of that miserable feeling. 11. The measles, the scarlet-fever and the hooping-cough are sicknesses common to childhood (childrens' sicknesses). 12. The small-pox is not so general now as a hundred years ago. 13. Christ is called the second Adam. 14. The great Gusta-vus Adolphus fell in Germany. 15. Old Scrooge sat busy in his counting-house. 16. Has not great Johnson's learning often failed? 17. Amid these small republics one arose, on yellow Tiber's bank, almighty Rome. 18. St. Paul twice visited ancient Rome. 19. Ancient and modern Rome can scarcely be compared. 20. Poor honest Margaret was gone. 21. Alexander conquered Persia. 22. Charles the Twelfth was the Alexander of the North. 23. The Russia of the time of Peter the Great differs considerably from that of the present day (den närvarande tidens). 24. We saw the Hebe by Thor-waldsen. 25. Hebe was the daughter of Jupiter and Juno. 26. The source of the Rhone is near to that of the Rhine, but on the south side of the mountain. 27. The tops of the Himalaya glowed in the evening sun, while twilight reigned in the valleys. 28. On

my travels I found that the English language is spoken almost everywhere in the East and West Indies, and in the United States of America. 29. Athens is the capital of Greece, and Brussels that of Belgium. 30. The Andes or Cordilleras in the New World are higher than the Alps and the Pyrenees of the Old World. 31. I saw the Apennines when I was in northern Italy. 32. The Hebrides and the Orkneys belong to Great Britain. 33. We dine at the Phoenix. 34. By what steam-boat (steamer) did you arrive, and where do you lodge ? — I made the voyage across the Atlantic in the CEdipus and lodge at the Canaan. 35. Yesterday my brother went on board the Cæsar, and my sister sailed for (the) Havannah, in the Dædalus, last Monday. 36. My uncle is in Brazil, my aunt is at the Hague, the capital of the Netherlands. 37. Isaac fi. made a journey from (the) Tyrol to the Palatinate. 38. The Morea (i. e. the ancient Peloponnesus), the Crimea, and the Deccan are peninsulas, but Madeira, the Moluccas and Mauritius are islands.

39, I left the Milanese and went across the Adriatic to Greece, and thence, across the Archipelago to the Levant, 40. Hercules died on Mount (Eta. 41. Ætna is a volcano. 42. The volcano Vesuvius lies near Naples. 43. The mount of Olives lies in -Judæa. 44. The Oural separates Europe from Asia. 45. We went from Switzerland across the Simplon to Italy. 46. Nelson destroyed the French and Spanish fleet at Trafalgar. 47. I have sailed round the Cape of Good Hope as well as Cape Horn. 48. Constantinople lies in European Turkey.

49. Lord Byron died at Missolonghi in Western Greece.

50. A dervis, travelling through Tartary, arrived at the town of Balk. 51. The vast empire of Russia extends from the Arctic Ocean to the Black Sea, and from the Baltic Sea to the shores of the Pacific (Ocean). 52. Aaron found an old canoe in the Erie, left there by the savages. 53. Lake Erie flows (runs) into the Ontario. 54. The lake of Geneva has very beautiful shores. 55. The canton of Aargau has its name from the river Aar.

1. Adolf låtsar vara filosof, men jag tror icke mycket på hans filosofi. 2. Din bror är mycket tillgjord: ser du icke, huru han försöker spela soldat? 3. Gustaf föll och skadade sin näsa, när lian lekte soldat med de andra pojkarne. 4. Jag behöfver hemta luft; men om jag visar mig på gatan med (in) denna hatt, 2löper 'jag fara att man (they) pekar finger åt mig. 5. Negern Ira Aldridge spelade mohren i Shakespears Othello. 6. Min syster spelar gitarr och piano, och min bror blåser flöjt. 7. Isak har haft alla slags sjukdomar: mäsling, skarlakansfeber, koppor, kikhosta, och nu 2har 'han fått tandvärk och frossa. 8. Jag känner mig ett hufvud högre än förut. 9. Den store Neivton var en-

o o

gelsman. 10. Vi gjorde en resa från Tyrolen till det sköna Italien. 11. Den stackars hederlige Pål (Paul) följde mig till Flandern och 2återvände 'sedan (the) till Ryssland. 12. Unga Thomson gjorde en resa från Paris till Lyon på (in) 8 dagar. 13. Den helige Petrus blef dödad i Rom. 14. Lefve det glada England! 15. Aron, tiggaren, satt der med ett stort ben i handen, hvilket han ämnade gifva åt min hund Cesar. 16. Våra dagars Athen skiljer sig ansenligt från Perikles' Athen. 17. Napoleon var nyare tidens Cesar. 18. Vi gingo 2på (in) museum 'tillsammans, för att se Hebe och Juno, och vi funno dem underbart sköna. 19. Hebe var ungdomens gudinna i det gamla Grekland likasom Idun i Norden. 20. Stuartarne voro en olycklig familj. 21. Jag har läst i historien (utan art.) om (of) Englands Henrikar, Edvardar och

3 +

Karlar. 22. Huru tycker ni om »the Ca.rtons» af Bulwer (Bul'wer)?

— Jag anser den [för] en af de bästa böcker jag någonsin läst.— Då 2har 1ni "måhända 3icke 4läst 5mycket. — Ah jo, mera än ni, 2vågar 'jag påstå. 23. Trier är en af Europas äldsta städer. 24. Pyreneernas snöiga toppar glödde i morgonsolen, medan skymning herskade i dalarne nedunder. 25. Med (by) »Indien» 3förstår 'inan '-vanligen Ostindien. 26. Anderna eller Cordillerna ligga i Amerika. 27. Kejsardömet Brasilien är ett mycket rikt land. 28. Hebriderna utgöra ^tillsammans (in all) '300 små öar. 29. Briissel, konungariket Belgiens hufvudstad, har nära 300,000 innevånare. 30. Den bergskedja, som löper mot söder i Italien, kallas Apeninnerna. 31. Rhen,

Donau och Elbe äro de tre längsta floderna i Tyskland. 32. Venedig kallas Adriatiska hafvets drottning. 33. Mälaren flyter ut i Östersjön. 34. Amerika begränsas i (on) norr af Norra Ishafvet och i vester af Stilla hafvet. 35. August seglade från Havanna till Neapel med ångbåten Bayern. På (in) hvilket hotell bor han? — Han bor på Fenix; men jag bor på Prins Karl. 36. Han lemnade Haag för att tillbringa sommaren i Spa. 37. Pultava ligger i Ukraine. 38. Pfalz är ett vackert land, icke sant? Aargau och Turgau äro två kantoner i republiken Schweiz. 39. Sulitelma har en höjd af mer än 6,000 fot. 40. Himalaya är en bergskedja i Asien, hvilken löper från vester till öster. 41. Hæmus eller Balkan är en gren af Ost-Alperna. 42. Jura skiljer Frankrike från Schweiz. 43. Vi våga ej gå öfver Siinplon i (at) skymningen. 44. Harz ligger i norra Tyskland. 45. Jag såg kung Georg i Athen. 46. Jag träffade henne på min resa genom Lombardiet. 47. Staden London, hufvudstaden i det förenade konungariket Stora Britannien och Irland, är den största stadeu i Europa. 48. Ön Madeira ligger i Atlantiska hafvet, 49. Goda Hoppsudden är den sydligaste udden på (of) Afrika och Kap Verde den vestligaste. 50. Trafalgar är en udde på Spaniens östra kust. 51. Vilhelm Eröfraren landade med sina normander i grefskapet Sussex. 52. Vi tillbragte någon tid på stränderna af den sköna Rhen och reste genom de behagligaste delarne af Schweiz; hvarefter (after tvhich) vi 2återvände till Paris 'igen. 53. Berget Oeta ligger i Grekland. 54. Sjöarne Erie och Ontario ligga i Nordamerika. 55. Ön Wight hör till England. 56. Geneversjön är storligen berömd för 2sin skönhets 'skull. 57. Hon öfvervann tyrannen genom sin godhet.

Lektion 38.

The Definite Article (forts. fr. föreg, lektion).

Vid namn på tidskrifter utsättes bestämda artikeln, såvida

2 • 1 . 2

ej utgifvarens namn ingår i titeln, t. ex. the Ech'o, Eko; the Dai'ly

1 . t 4 4.1,

News (nus), Dagens Nyheter; men: Black'woods Magazine(magasen'), l * . 2 221 2 , + B:s magasin; Chambers Edinburgh (edinburo) Journal.

Namn på offentliga byggnader och inrättningar stå vanligen med best. artikeln:

4 , 2

the college (kol'lidj), kollegium,

[skolan.

i

» Ex'change, Börsen. 1 2 + , 2 2 i) University, universitetet.

Anm a) Vid sammansatta benämningar vexlar bruket, jfr följande: 2 + 41 121+ . i Westminster Ab'bey, Christ Church, Eton school, Queen's college, White

3 2 . + 2 1

Hall, Windsor (win'sor) Castle, London bridge, (bron, bryggan), Hyde

2 1 2 4 2 +

Park (park): Greenwich (gre'nitj) Hospital; men: the London university, 2 2 1.12 , the British Museum (Brittiska Museum), t he Rad cliff c Library, the

33 . 4^++ 4(+2

Croydon bank (banken), the National Gal lery (Nationalgalleriet, sam-

• " 2 , +

lingen), the Victoria hotel, the Guildhall; the Custom House, tullhuset, packhuset.

b) Artikeln utelemnas vid vissa byggnaders namn. då man egentligen afser den derstädes försiggående verksamheten: go to school, to

i

college, to church, to 'Change (= Exchange).

Bestämda artikeln utelemnas oftare i engelskan än i svenskan (särdeles i poesi). Den utelemnas i synnerhet i följande fall:

- ' 2

1) vid orden God, Heaven, Providence, Par adise, home; pur-

4+2 2 I 2^22 2 , + 2

gatory (skärselden), hell (helvetet), Ely'sium (elyseum), tartarus

+ 4

(underverlden), earth (i betydelsen verlden), Satan, (men: the devil, djefvulen), jfr lekt. 19.

2) vid abstrakta substantiv, ämnesnamn och ko lie k-

+ i

tiv, när de nyttjas i allmän bemärkelse, t. ex. Virtue is lovely,

3

dygden är älskvärd; Human* life is short, det menskliga lifvet är .22,2 * _ . kort. His'tory is instructive, historien är lärorik (men: the histonj 1 2 , + 2, of England). Gold and sil ver are precious (pre sjus) metals, guld

och silfver äro dyrbara metaller. Swedish iron is good, svenskt

jern (det svenska jernet,) är godt (men: the iron of Sweden).

1 + ,+ 2 2,22 Anm. Court (hofvet), Gov ernment (styrelsen, regeringen), Parliament

4,2

(parlamentet), Congress (kongressen, församlingen),** sättas vanligen utan artikel, när dessa ord afse inhemska institutioner.

3) vid substantiv i pluralis, när de nyttjas att beteckna

' 1 , 3

ett helt slägte, en klass af föremål: Dogs are faitliful animals,

* Märk, att artikeln ej utsättes, äfven om ett adjektiv tillägges, så snart detta tillsammans med substantivet blott tjenar att uttrycka arten.

** Namn på vigtigare statsinrättningar skrifvas vanligen med stor begynnelsebokstaf.

4

the castle (kasl), slottet, borgen. 1, +2

» Library, biblioteket. 1 42

» Post Office, postkontoret, po-

[sten.

hundar (hundarne) äro trogna djur; English* horses are good; sålunda äfven vid pluralerna things, matters,

affairs' (affärerna, sa-

+ , i 4 . •

kerna); circumstances (omständigheterna) och times, då dermed menas sakerna, ställningen, tiden, etc. i allmänhet.

Anm. När en singularis nyttjas att beteckna slägtet, utsättes deremot alltid artikeln, undantagandes vid orden man och woman;

således: t ho clog is a faithful animal (men: woman is weaker than man).

i

4) vid torgs och gators namn: Trafalgar square; Waterloo Place,** Queen Street, Drottninggatan.

5) Vid benämningar på årstider, månader, dagar, högtider, gud st je n ster, måltider i deras allmänna bemärkelse,

t. ex. Spring is coming, våren kommer (men: the spring of this 1 , + . ' 2,2 1 year); Easter goes before Whitsuntide, påsken föregår pingsten;

2 4221,-+ 1,

Whit Sunday, pingstdagen ; Lent, fastlagen ; Annuncia tion-day, La'dy-

5 2 1, + , 2

day, Mariæ Bebådelsedag; mass (church, divi'ne service) has begun',

4

messan (gudstjensten) har börjat; matins (ves'pers) have begun, otte-sången (aftonsången) har börjat.

12,42 i

Un dant.: the Epiph'any (vanligare: Twelfth'day), Trettondedagen.

6) vid titlar i singularis, när de omedelbart följas af nam-

2 2 ,4 3 , +

net: Archbish'op Lau'don, erkebiskop L.; Queen Victoria; Prince

4 , + . 4 1 . .

Al'bert (men: the Prince of Wales (wals); the Captains Johnson).

Anm. Artikeln utsättes dock vanligen vid utländska titlar, således: i . .2 the Emperor Joseph, the Empress Louisa, the Czar Peter, the Arch-

1, 4 , 2 ^ 2 , +

duke Francis, erkehertig Frans; the Elector George, kurfursten G.,

samt dessutom vid några engelska qvinliga titlar: the princess A-, the 2

duch'ess B. (och stundom vid lady: the lady Jane).

7) vanligen vid titlar i apposition: Albert Edward, Prince of Wales.

(Yrkesnamn sättas vanligen efter namnet: Williams, the shoemaker, skomakaren W.)

8) vid most i bet. de flesta: most of the children, de flesta af barnen.

9) ofta vid next och last i tidsbestämningar: last week, next month.

10) i många talesätt, ss. t. ex. to carry to market, föra till torgs;

i

to lose cour age, förlora modet; to say grace, läsa bordsbön; to go

* Se första noten å förra sidan.

** Dock säges the Haymarket, Hötorget.158

to bed, gå till sängs (go to the bed, gå till sängen); to be at table,

i

sitta till bords; in (into) pris'on, i fängelse; at dag'break, i daggryningen; at sunset, i solnedgången; he stood, hat in hand, han stod med hatten i handen.

2 2 i ,

Best. art. sättes efter orden all, both, half, double, treble {three-

1 4 , 2 .2

fold), quadruple (quod'rupl): I gave hirn all (half, double, etc) the sum, jag gaf honom hela (halfva, dubbla, tredubbla fyrdubbla) summan; both the boys,* båda gossarue. Artikeln uteslutes vanligen efter all, när det följande substantivet är taget i allmänhet, samt ofta efter both: All day. Both ways will do, båda sätten duga.)

4 4 ,4 +

astronomer, astronom.

poufer, kraft, magt. 2

strength, styrka.

2 2

building (bil ding), [byggnad.

2

star, stjerna, i

speech, tal. i

hold, magt, våld. pew, (kyrk)bänk.

4 +

arri val, ankomst, i

soul, själ. 2 2 trea sury, skattkam-

[mare.

i , i rail'road, i , i rail'way,

2 2,42

delicacy, linhet.

4 2,22

antiquity, ålder; forn-[tid.

4 +2

flattery, smicker, [smickret.

4,2

fancy, inbilla sig; inbillningen; tycke, böjelse.

1,4 2 '

vi aduct, bro. i

seat, sätta; säte. i

to be seated, sitta.

1, 2 +

pe riod, tid, tidpunkt, [tidrymd.

l.i,

resi'cle, bo, vistas. 2.2 2

res'iclence, bostad, säte, [vistelseort.

2 , 2

pub'lic, offentlig, all-[män.

i .,

renow ned, ryktbar, i

tame, spak, tam. 1 , 2 migh'ty, mägtig.

3 2,+

roy'al, 2 ,2 kingly,

4 ,+

proper, passande,

[lämplig, lagom.

2 2 ,+ 2

especially (espesjally),

isynnerhet, synnerligast. 2 1,

divi ne, gudomlig, and-[lig; prest.

4,1.2

op'posite to, midt emot.

2 4 ,2 1

inanimate, själlös, lif-[1 ös.

4,1 +

Han over, Hannover.

jernväg.

i i ,

bestow , gifva, meddela.

take-f - in, 2

subscri be to, 1 2

protest', beskydda.

4 2

attend' (to), bevista. 2

tilt, kämpa; tornera, [bryta en lans*

4 2,

correct', rätta.

4 2,

confess', bekänua. i

preach, predika» 2 , 2

stucl'y, studera; sfu-[dium.

2,2

in jure, skada, foro-[lämpa.

take (have) supper, 2

sup,

marry, gifta sig med.

4,2

mar ried to, gift med. i

nay, ja (äfven nej), till [och med.

2 2,2

embel'lish, försköna.

2 4 2 1, +

the imagination, inbillningskraften.

444 ,2 + 2 , 2

oratorical vigour, vältalighetens styrka. 2

live ill a street, bo vid eu gata. say mass, hålla, läsa messa (messan).

* Men: the two.

kunglig.

hålla, [-prenumerera-] {+prenu- merera+}

o

pa.

äta qvalis-, vard.Lektion 38. Best. artikelns bruk.

159

1

at the age of 20 years, vid tjugu ars ålder, in general, i allmänhet.

4 2^ * 3

condemn (n stumt), döma, fördöma. hall, sal, hall (i sammansättningar = hus).

2 2 2 spend, använda, förslösa; tillbringa, spent, använde, etc., spent,

[användt, etc.

1. I take in the Daily News and the Family Journal, and my brother subscribes to the Morning Post and Frasers Magazine. 2. London is a city of great antiquity. 3. It has from the earliest period been the seat of Government. 4. It is embellished with a vast number of public buildings, the chief of which are St. Paul's Cathedral (the greatest Protestant church in Europe, nay, in the world), Westminster Abbey, the Tower, the Bank of England, the Guildhall, the Royal Exchange, the Houses of Parliament, the Treasury, the Post-Office, the Custom-house. 5. The railroad from London to Greenwich, beginning from London bridge, goes on viaducts over streets and houses. Windsor (Castle) is the summer residence of the royal family, and Buckingham Palace their winter residence. 6. Opposite to Windsor Castle lies Eton school. 7. Near Eton lies Slough (slott) where the renowned astronomer Herschel lived. 8. He has studied at the London University and I at the University of Oxford (oxford). 9. Some Catholic divines were sent to him from Court, 10. He left college before me. 11. B. entered Parliament very young. 12. Scrooge's name was good upon 'Change. 13. He went to Parliament in order to speak on the Corn-laws. 14. Church was already over (förbi) when he arrived. 15. The Church and the State are in danger. 16. »Dost thou ask to tilt with me?» said the* Grahame (gram); »rise early in the morning, confess your sins, and make your peace with God for you shall sup in Paradise. 17. The god of war protected him. 18. Fate is against me. 19. Health is the chief good.

20. The health of my sister is injured by too much dancing.

21. True love is seldom to be seen on earth. 22. I was ready to sink into the earth. 23. The Catholics believe in purgatory, but the Protestants do not, 24. Heaven is my

* Familjenamnet med best, artikeln utmärker hufvudmannen i en skotsk ell. irländsk Clan.160

witness that I didn't mean to do you any wrong. 25. No star appeared in the heavens (the sky). 26. Truth is the same to the understanding as music to the ear, and beauty to the eyes. 27. Spanish pride has become a proverb. 28. Fancy showed me all objects in a beautified form. 29. The imagination* is a wonderful power. 30. The human will* is free. 31. Love virtue, and hate vice! 32. Satan is the king of hell. 33. The devil was a liar from the beginning. 34. People are the same every where. 35. The proper study of mankind is man. 36. I now see bone of my bone and flesh of my flesh. 37. Gold and silver are precious metals. 38. Here is the gold, all this I give you. 39. Is not the iron of Sweden very good ? — Yes, Swedish iron is considered the best in the world. 40. Woman has in general more delicacy of feeling than man. 41. The man who died this mor-

c/ O

ning was very old. 42. Lions make leopards tame. 43, The lion is the king of beasts. 44. In poetry, or in a speech with oratorical vigour, the gender is applied to inanimate objects: upon his country, and especially on his ship, two objects so dear to every Englishman, he will bestow the feminine gender. 45. Circumstances were against him. 46.

c* Ö

Times grew worse and worse with (för) them. 47. Francis did not care how matters were going on at Court. 48. Christmas is celebrated in December. 49. Autumn is coming early this year. 50. It happened in the autumn of 1823. 51. I am to spend Easter-eve with my parents. 52. Last Whitsunday I spent most merrily with you. 53. The girl has gone to market, in order to buy things for dinner. 54. Divine service is to be held here on the first Sunday after the Epiphany.

55. I met a man singing vespers as loud as he could roar.

56. He most piously attends matins before he goes to Court.

57. Next Tuesday is Annunciation-day. 58. After tea we had some music. 59. The tea had a very bad taste. 60. King Richard he is in the mighty hold of Bolingbroke (bul'ingbruk).

61. The prince of Ponte-Corvo was chosen King of Sweden.

62. The Elector George of Hanover became King of England after the death of Queen Änne. 63. The Czar Peter was walking arm in arm with Count A. 64. The Archduke Joseph

* Artikeln utsättes vid imagination, understanding, trill.

sent the Baroness B. to the Emperor Francis. 65. General Wellesley, duke of Wellington, was one of England's greatest men. 66. The Lady Jane was a scholar at sixteen. 67. James Needle, the tailor, rose at daybreak. 68. Most people like flattery. 69. The most of my time was spent in reading. 70. At the table was seated Mr. Squills, pen in hand. 71. The parson said grace, after which we sat down at table (to dinner). 72. He never lost courage. 73. Both the prisoners were sent to the Tower. 74. I saw all the stars, and wondered which was mine. 75. It takes me just double the time to correct your exercises. 76. He always gave me treble or quadruple the sum that I asked him for. 77. He held the book with both hands. 78. She would sing all dav. 79. Fa-

O »J

ther is so much kinder than he used to be, that home's like Heaven.

1. Jag håller Dagens Nyheter och Blackwoods Magasin. 2. Såg du National Museum i Stockholm? — Ja visst, och när jag var i London 2såg 'jag Brittiska Museum. 3. Huru dags går du till Hvde Park i dag? 4. Har clu sett Westminster Abbev ännu?

v O t.

5. A. blef professor vid universitetet vid 30 års ålder. 6. Vid hvilka tider (hours) är Kungliga Biblioteket öppet? 7. Nu 2är 'det tid för mig att gå på (to) Börsen. 8. Herr N. har sin bod midt emot Börsen. 9. Bär (take) detta bref på (to) posten, och 2gå 'sedan till packhuset. 10. Barnen äro gångna i kyrkan.

11. Fru H. håller (-f- en) skola för fattiga barn i grannskapet.

12. Låtom oss gå in i kyrkan; jag skulle tycka om att se den vid (by) dagsljus. 13. Jag lemnade skolan före honom. 14. Vi suto i samma bänk som ni i kyrkan i går. 15. Markisinnan B. hade aldrig varit på (to) hofvet. 16. Markisen af P. hade tillbragt någon tid vid Ludvig den fjortondes hof och 2ansåg 3sig 'nu [vara] en stor man. 17. Hvarest Gud är, der är frid. 18. Försynen beskyddade honom i alla faror. 19. De katolske andlige hålla messor, för att befria själarne utur skärselden. 20. Laster äro ofta gömda under dygders namn. 21. Det menskliga lifvet är kort. 22. Pluto herskade i Tartarus. 23. Hennes hem var ett paradis på jorden. 24. Känner du honom, som har i sin hand nycklarne till (of) himmelen och helvetet? 25. Djefvulen hatar mennisko-slägtet. 26. Sann vishet finnes sällan (= är sällan att finna). 27. Detta var endast inbillningens lek (a trick of). 28. Inbillningskraften har icke samma styrka hos alla. 29. Jernet är nyttigare än guldet. 30. Känner du några flera ädla metaller än guldet och silfret? 31. Han lemnade sitt hem af (out of) kärlek till veten-

. skapen. 32. Historien är den vetenskap jag älskar mest. 33. Har du läst Englands historia? 34. Denna lärorika berättelse höll oss

vakna till daggryningen. 35. Regeringen har aldrig varit starkare än den är nu. 36. Parlamentet sammanträdde (to meet) genast efter konungens död. 37. Jag fick bref från New York, att kusin Frans hade blifvit medlem af kongressen. 38. Björnarne äta gräs i ungdomen (while young). 39. Björnen säges hafva en mans förstånd och tolf mäns styrka. 40. Le engelska hästarne äro goda. 41. Tiderna blifva värre och värre för oss. 42. Affärerna gå på tok (wrong) för honom, 43. Grefve X. har förslösat mycket penningar i synnerhet på hästar. 44. Han bodde vid Drottninggatan, men nu bor han vid Hötorget. 45. Biskopen skall predika på Påskdagen. 46. Påsken föregår

Pingsten. 47. På Mariæ Bebå-delsedag blir det gudstjenst kl. 11 i engelska kyrkan. 48. Gå på (to) torget och köp, hvad du behöfver för middagen. 49. Middagen var dålig och kall. 50. Hvarföre bevistade du icke ottesån-gen i dag? — Ar gudstjensten 'då redan slut (over)? 51. Hertiginnan af D. anlände på (by) jernvägen och tillbragte Trettondedagen hos drottning Victoria på "Windsor Castle. 52. Albert Edvard, prins af Wales, är drottning Victorias och prins Alberts äldste son. 53. Han är gift med prinsessan Alexandra af Danmark. 54. Jag har sett bref från czar Peter, kejsarinnan Katarina och kejsar Frans. 55. Erkehertig Josef och erkehertiginnan Lovisa reste till Vien. 56. Erkebiskop Laudon blef dömd till döden. 57. Han förde sitt hvete till torgs. 58. Bagaren Deg skickade mig två bröd i solnedgången, och nästa dag 2betalte 'jag honom tredubbla värdet (their worth). 59. De fleste astronomer hafva förutsagt detta. 60. Hon är nu i Paradiset. 61. Skickade du båda barneu till sängs? 62. Vid hans ankomst 2sutto 'vi till bords. 63. När vi hade rest, oss från bordet och läst bordsbönen, sågo vi att han stod vid (by) dörren med hatten i handen. 64. Båda sätten duga, men det förra tager dubbel, ja, fyradubbel tid.

Lektion 39.

I) är stumt i följande ord: hand'kerchief (neck-kerchiefJ, hals-

2 + 2 +• duk, duk; pocket-handkerchief, näsduk; rib'and (vanligare: rib'bon),

2 .f + 4

(siden)band; husbandman, landtman; handsome; Windsor, Wednesday.

4 4

T är stumt uti ändelserna sten och stle, t. ex. castle; apostle, 1 2 2 2

apostel; epist'le, epistel, sändebref; pestle, mortelstöt; bristle, borst; 2 1

listen, lyssna, höra; hasten, hasta, skynda; samt efter s i orden 2 2^-1- 2 Christmas; to christen, kristna; Christendom, kristenheten; chest-2 _ , 2 • , 1 , 2 , 1 nut, kastanje; mistletoe (= misl'to), mistel; waistcoat (wes'cot), 2 , 4

vest; wrist'band (ris'band), handlinning (men t höres i wrist, handled);

4

hostler; t är likaledes stumt i: often, soften, uppmjuka, mildra;163 Lekt. 39. Stumt cl o. t. Subst, utan pluralform.

3,1 4,22

mjukna, mildras; mortgage, pantsätta; pant; bankruptcy, bankrutt, konkurs.

Följande ord nyttjas endast i singularis: • »2

business (bis'nes), göromål, affärer. +

income, inkomst, inkomster. +, i . merchandise, handelsvara, varor.

lace, spets, spetsar. 2,21 furniture, möbler.

4,2

knowledge (nol'edj), kunskap, kun-

[skaper.

2 3 1

information, underrättelse, un-

[derrättelser.

4 2 ,2 2

poster ity, e ft e rk o in m an d e.

4,2 +

prog'ress, framsteg, mon ey, pen-

[ningar.

3

smallpox, koppor.

4 i, ^ , 2

advi'ce, counsel, råd.

Vissa ord antaga ej pluralisform, då de nyttjas kollektivt;

i

detta är alltid förhållandet med hair, hår, och fruit (frut), frukt,

4

äfvensom med namn på vissa fiskslag, såsom: salmon (sam'on), lax;

, 1 4 ,-f- 2 -f-

trout, laxöring; pike, gädda; mack'erel, makrill; perch, aborre; ^ 2 , samt ofta med fowl, fjäderfä, höns; chicken, kyckling; fish. fisk,

4,-1-

Detsamma är förhållandet med orden cannon (kanon) i bety-

4 2 , 4 2*

delsen artilleri; shot (skott), kanonkula, kulor; foot (infantry),

4 ,+ 2 1

fotfolk; horse (cavalry), rytteri; sail (segel) i bet. skepp.

Somliga ord äro lika i singularis och pluralis:

i i,.

1) folkslags namn på ese, t. ex. the Chine'se, kinesen; kine-

14 1,. _ .21 1,.

serna; the Siame'se, siamesen, siameserna; the Tyrole'se, tvrolaren,

3 1 1,.

tyrolarne; the Portugue'se, portugisen, portugiserna; och dessutom 2

the Siviss, schweizaren, schweizarne. (Dessa ord äro tillika adjektiv.)

- - 21.

2) Orden alms,* almosa, -or; news,*** nyhet, -er; se'ries,

4 , + . 1 1,1.1.

följd, serie, -r; gal'lows,** galge, -ar; means, medel; spe'cies (sjes), art, -er, samt deer, sheep, swine (nyttjas endast om slägtet).

Ord, som uttrycka mått o. d., antaga vanligen pluralisform,

4 . , H-

således: 4 feet, 4 fot; 1 inch, 2 inches, 1, 2 tum; 1 fathom,

4 . , 2 .

6 fathoms, 1 famn, 6 famnar; 4 hogs'heads, 4oxhufvud; 3pounds;

1 1, 3

2 reams, 2 ris; 3 qui'reS, 3 böcker (papper); 2 cords of wood, två famnar ved.

* alms är numera nästan uteslutande pluralis.

** gallows nyttjas företrädesvis som singularis och har i plur. äfven formen galloivses.

*** news och means nyttjas mest som singularer.164 Lekt. 39. Stumt cl o. t. Subst, utan pluralform.

Några sådana ord nyttjas dock oförändrade i plur., såsom: 1 + 1

2 hundredweight (wat), 2 centner; 3 doz'en, 3 dussin; 4 score,

1 2 1 4 tjog (80 st.); samt ofta: pair, couple, brace, par.

Anm. a) Score, dozen o. s. v. antaga s i sådana uttryck som: to tvaste (sell) hg scores, dozens, etc., förstöra (sälja) tjogtals, (tjogvis), dus-sintals (dussinvis) o. s. v.; to be pairs (mates), vara maka (makar).

Jfr: to sell by the pair, the dozen, etc., sälja parvis, dussinvis.

b) Pair nyttjas om föremål, som höra samman parvis (a pair of shoes); couple nyttjas dels om två stycken i allmänhet (a couple of eggs, 2 ägg), dels om lefvande varelser, som iugått föreuing (i sistnämnde fall säges äfven pair): the happy couple (pair) were here; brace nyttjas i jagt språket.

c) Vid kollektiv, som beteckna lefvande varelser, sättes verbet vanligen i pluralis, äfvensom de på dem syftande pronomenen. Dock nyttjas singularis, när man bestämdt afser den kollektiva enheten, ej de särskilda föremål, af hvilka den består: således: A jury was chosen, and they have debated on the affair, en nämnd valdes, och den har öfverlagt om saken.

d) Måttbestämningar med adjektiv sättas efter sitt hufvudord: a room ten feet broad, ett 10 fot bredt rum.

i

e) Kollektiv och måttsord, äfvensom orden mouth, name och title samt ord, som betyda art, slag fordra of framför det följande substantivet: two pair (dozen) of* gloves, två par handskar; tiie title of king, konungatiteln; two kinds of snakes, två slags ormar.

3 , + mor tar, mortel. 2 , + pis'tol, pistol. 2

twin, tvilling.

4

sivan (swon), svan. +

dove, dufva.

+ 4

dove-cot, dufslag, i

eel, ål. 2-2 her ring, sill.

4

lwg, svin. 2

jrig, gris. 2 , 2 midshipman, (sjö)-

[kadett.

+

pearl, perla.

snuff, snus. i

ivaist, midja, lif. 2

pinch, nypa, klämma.

3 , 1 porcelain, porslin,

[porslins.

2 1

unknown , okänd.

clowny, dunig; mjuk. + 2 dir ty, smutsig. 2

fresh, färsk, frisk, ny.

4 1

Nankin (nangken'), [Nanking.

3 3, +

oyster, ostron. lobster, hummer.

i

cray-fish, kräfta, -or.

3

craw -fish, liafskräfta ,

shrimp, räka. I- 01' i

deba'te, öfverlägga; [öfverläggning.

4 4 2,-1-2

contradictory, motsä-[gande.

2 1 ,

an estate, en egendom, i

a piece, ett stycke.

4 2

collect, samla. 2+1 -+-entertainment, under-

[liåll, kalas.

news'paper, tidning.

* Of utelemnas dock alltid efter a great many och vanligen efter dozen.165 Lekt. 39. Stumt cl o. t. Subst, utan pluralform.

+ +

mer cliant, köpman.

shirt, skjorta. 2 , + button, knapp.

4

pock'et, ficka. 2 , + sam möns, kallelse,

[uppfordran.

ditch, dike.

2

ivell, brunn. 2 f

inherit, ärfva. 2 i t

repair, förfoga sig, [begifva sig.

amount to, uppgå till, [utgöra.

4 i

contain , innehålla.

1 2 f

erect, uppresa, i

save, rädda, frälsa; [spara, bespara.

2

strip of, beröfva, fråntaga.

taller by an inch, en tum [högre (större).

a pinch of snujf, en (nypa) pris snus. to his heart's content, så mycket

74 i i , ^ • ^ [han orkade.

clar et, claret (frauskt rödt vin). L

2 + f f ish'er, fiskare; fish erman, fiskare (till yrket).

4 2

makei- amends, gifva ersättning, upprättelse, ersätta.

i i i

throw, kasta, threw (u), kastade, thrown, kastat.

1 1 1

slay, slå i hjel, fälla, sleiv (u), slog i hjel, slain, slagit i hjel, (slagen).

1. Do you know how many epistles the apostles have written? 2. Yesterday they christened the motherless child, and it got the name of Harriet. 3. He received a summons from L. to repair to him the next day. 4. Windsor Castle was built more than 500 years ago. 5. His hair is quite bristle-like. 6. The bishop's income amounts to forty thousand crowns a year. 7. I hastened to collect all the information I could about the furniture you had lost, and then röde away from the place. 8. After his second bankruptcy he retired from business for ever. 9. B. has great knowledge of the world. 10. This morning I read in the newpapers that K. had mortgaged his estate. 11. Do the midshipmen make great progress? — Their progress is not very great, because they have too few lessons. 12. Why have you thrown away your best handkerchiefs? 13. He went out with the intention of slaying his enemy: he slew him and threw his dead body into the river. 14. I often gave him good counsel, but he would never listen to it. 15. This may well be called throwing pearls to the hogs (before the swine). 16. Round her wrists and her neck she had some verv hand-

J

some lace and silk ribands 3 inches broad. 17. The wristbands of my shirts are too narrow. 18. The husbandman sold all his fruit and bought some pounds of mackerel, trout, and eels in town. 19. Last Wednesday the hostler caught166 Lekt. 39. Stumt cl o. t. Subst, utan pluralform.

11 perch and 2 pike in the lake. 20. Have you got much fish to-day? 21. There is a lad here, who has five barley loaves and two small fishes. 22. There is plenty of salmon in this river. 23. I have bought you two cords of wood, a couple of fowls, und some chicken. 24. "We have got some fresh herrings, craw-fish, oysters, shrimps, and lobsters. 25. In England they adorn their rooms with branches of mistletoe at Christmas. 26. He fought bravely against the enemies of Christendom. 27. His mind softened with age. 28. Here is the pestle, but where is the mortar? 29. There were a Ty-rolese and two Portuguese on the ship, and our cook was a Chinese. 30. The Chinese are a singular people. 31. Strip a Spaniard of all his virtues, and then you have a Portuguese, says a Spanish proverb. 32. The Siamese twins died on the same day and at the same hour. 33. The Swiss love their country. 34. This honest Swiss left a series of good

j O

reading-books to posterity. 35. One hundred cannon were landed. 36. Several shot had entered the ship. 37. The reports of three shots were heard. 38. The Spanish Armada (armada) consisted of 130 sail, of which 100 sail were destroyed. 39. How many sails has this ship? 40. Comala (Co mala) has slain three deer on Ardven. 41. Swine are dirty animals. 42. Evil news travels fast. 43. What means is to be employed? 44. Are there no means? 45. What is the news of the day? 46. The news from Russia and Turkey are very contradictory, but 1 think the latter will be obliged to make amends. 47. A gallows was erected. 48. A beggar asked alms of me. 49. 1 bought three pounds of chestnuts, two dozen of buttons, and two hundredweight of sugar from the merchant yonder in the red waistcoat with the large pockets; his merchandise always is very good, you know. 50. These boots are not pairs. 51. If we are to go to Hyde Park, we must buy two new pair of gloves. 52. He sells gloves by

1 O O J

the dozen, not by the pair. 53. In England eggs are sold by the dozen. 54. She is wasting pens by scores. 55. He accompanied me a couple of miles, giving me much good advice. 56. The young couple are to go abroad. 57. I bought two brace of pistols. 58. We sell hares in braces (by the brace) and apples in hundreds (by the hundred). 59. Will you take a pinch of snuff? — No, thank you, 1167 Lekt. 39. Stumt cl o. t. Subst, utan pluralform.

never take snuff". 60. Give me a piece of sugar, if you please. 61. Many people do not know a word of English. 62. The word love was not unknown to him. 63. A species of black swan has been found in New-IIolland. 64. A great number of prisoners there were. 65. A great many soldiers are fallen: one thousand horse and 200 foot, they say. 66. The slain were thrown into a well 6 fathoms deep. 67. At Nankin in China there is a porcelain tower two hundred and eighty feet high. 68. Having supped to his heart's content, and closed his entertainment with a bottle of claret he repaired to his downy bed. 69. He never received the title of king.

1. Våra inkomster äro icke så stora, att vi kunna köpa så (such) dyra möbler. 2. Emot mina råd 2drog 'han sig till baka från affärerna. 3. Med alla sina penningar 2kan 'hon icke återköpa [buy back) sin skönhet, hvilken hon förlorade i kopporna. 4. Bland hans andra varor funnos några särdeles vackra och dyrbara spetsar. 5. J. har redan stora kunskaper och fortfar att göra framsteg i lärdom (learning). 6. Enligt de underrättelser jag har fått, ärfde ingen af hans efterkommande den egendom, som han hade pantsatt före sin konkurs. 7. En af tvilliugsystrarne, den med det korpsvarta (raven) håret, slog sönder en porslinskopp.

8. Han har redan några gråa hår, men rider som (like) en gosse.

9. Den hederlige landtmannen medförde frukter, fjäderfän och fisk som en gåfva till min hustru. 10. Jag tycker, att gäddan är en mycket torr fisk, eljest (however) 2är 'jag förtjust i all slags fisk, såväl som i (of) hummer, ostron, kräftor och räkor. 11. I Nordsjön 2fånga 'fiskarena mycket sill och makrill. 12. Jag har lefvat flera år bland kineser och siameser. 13. I staden Génève såg jag en mycket vacker schweiziska, som sålde frukt. 14. Schweizarne och Tyrolarne älska sina berg. 15. Huru många kanoner har den der portugisiska fregatten? 16.

Flottan, som var utskickad att fordra skadeersättning, bestod af 80 segel. 17. M. förde fotfolket och G. rytteriet. 18. Huru många man hade han? — Tvåtusen [man] fotfolk och femhundra [man] rytteri. 19. Eins der intet medel? — Jo, men hvarje medel, som ej är lagligt, får ej användas. 20. Dessa voro de medel han använde. 21. Rådjuren äro vilda, fåren äro tama. 22. Han bad mig om en almosa, och jag kastade ett pennystycke till honom. 23. Svinen hafva borst. 24. Vi hafva köpt ett par små grisar. 25. Har ni hört den stora nyheten? 26. Voro nyheterna goda? — Nyheterna voro ganska motsägande. 27. Han hade icke ridit mer än 10 minuter, förlän han blef afkastad (to throw off). 28. I skolen icke kasta edra perlor för svin. 29. Han åt upp 10 skålpund lax alldeles ensam (himself), och derefter 2red 'han bort. — Är det möjligt? 30. Jag1(38 Lektion 40. Subst, med endast pluralform.

har köpt två oxhufvud 210 år gammal 'claret, tre centner färskt smör, 4 tjog sill och 5 dussin ägg. 31. Var god och köp mig två fot och tre tum röda sidenband, ett halft dussin näsdukar, två halsdukar, tre par handskar och fyra böcker papper. 32. Du borde köpa papper risvis; det är billigare. 33. Han skickade mig ett par dufvor, som jag satte in i dufslaget. 34. Jägaren kom hit med ett par hundar. 35. Det lyckliga paret var redan här före mig. 36. Det fins mer än tre millioner innevånare i London. 37. Det fins några arter dufvor här, som jag icke känner. 38. På hvilka slags träd växer misteln? 39. Namnet Napoleon är mycket ryktbart. 40. Kejsartiteln gjorde honom icke lycklig. 41. Mellan deras fält var ett 5 fot bredt dike. 42. Han slog ihjel en kadett, men den slagnes (— af honom som var slagen) broder räddade honom från galgen. 43. Hon tog sin väninna om lifvet (put her arm round, etc.) och dansade med henne, tills kastanjerna voro stekta. 44. En stor mängd menniskor läsa aldrig tidningarne.

Lektion 40.

Följande substantiv hafva endast pluralisform:

2 ,2 4 1

1) vetenskapers namn på ics, t. ex. ettiics, sedelära; mathe-

4 4 , 114, 1

mat ics, matematik; op'tics, ljuslära; hydrostatics, hydrostatik; me-

4 , ' 2 4 ,

ch an ics (ch = k), mekanik; gymncis tics, gymnastik.

(Orden på ics nyttjas, oaktadt sin pluralisform, ofta som singula-rer, d. v. s. att verb och pron., som på dem hafva afseende, sättas i sing.)

2) namn på föremål, som bestå af två sammanhängande delar, t. ex.:

[-2,1-hel-]

{+2,1- hel+} lotus, blåsbälg, pust.

2,4

spectacles, glasögon.

2 4 4- .

nut' crackers, nötknäp-[pare.

2-, .+ .

scis'sors, sax.

i

shears, (stor) sax, träd-[gårdssax, ullsax.

i

hree'ches, knäbyxor. ,—* + .

trow'sers, pantaloons',

[-(lång)-byxor.-]

{+(lång)- byxor.+}

i,

hra'ces, hängslen. 2 , + . snuf'fers, ljussax.

4

toncjs, (eld)tång.

2,4*.

pincers, (hof)tång, [(knip)tång.

Anm. Ental i obest. form uttryckes vid dylika ord medelst omskrifning med .1 pair of: lend me a pair of scissors, låna mig en sax; lend me the scissors (those scissors, your scissors), låna mig saxen (den der saxen, din saxj.

., 2 , i 3) orden: amends', embers, glöd, askmÖrja; folks (1 stumt), folk;

12. 4 2 , .

ti'dings, underrättelser, budskap; odcls, olikhet, olikheter; riches,

2 2 + 2.

rikedom, rikedomar; necessaries, behof, nödtorft, förnödenheter; 2 . 2 + . 1 2 2 2 ,+ . dregs, dragg; nup'tials, bröllop; oats, hafre; regimen'tals, uniform;

4 1, .

thanks, tack, tacksägelser; wages, lön (för tjenare); bowels, inelfvor;1(38 Lektion 40. Subst, med endast pluralform.

i i _ 4 , + . v.

rick'ets, engelska sjukan; manners, sätt att vara; teens, åren fr. 13 till 20; rnea'sles, matins, vespers m. fl.

(Amends, tidings, odds, riches kunna hafva verbet i singularis.)

Några substantiv hafva i pluralis eu annan betydelse än i singularis; en del utaf dem bibehålla dock derjemte den ursprungliga betydelsen, t. ex. 2

arm, arm; armS (annar), vapen.

4 4,

address', adress, skicklighet; addresses, adresser, artigheter, i

pain, smärta, plåga; painS, smärtor, mödor, besvär.

advi'ce, råd; advi'ceS* underrättelser (avis om

ash, ask (träd); asheS (askar), aska. [vai01 d.)

2,4 ,

spectacle, skådespel, spec tacleS, glasögon.

mean, medelväg, meanS, medel.

2 + . 2 , + . . sum mons, kallelse, uppfordran, sum mouses, stämningar. 2

draught (draft), dryck, klunk; ut- draughts (klunkar, etc.), damspel. [kast, teckning,

3 ,+

drawer, (drag)låda, - drawers (lådor), kalsonger.

+ , 2

col'our, färg, colours (färger), fana, flagga.

2,4-

letter, bokstaf, bref, letters (bokstäfver, bref), literatur.

i

light, ljus, lights (ljus), lunga, -or (djurs).

2,2

spirit, ande, mod, spirits (andar), lynne; spritdrycker.

14,

mechanic, handtverkare, /HecÄamcS(handtverkare),mekanik. 2

step, steg, trappsteg, stepS (steg), [gatjtrappa.

2

well, brunn, wells (brunnar), helsobrunn.

+ ' 4 * o '

com pass, kompass, område, com pcisse S (kompasser), cirkel,

[passare.

i .

stag, dröjsmål; stöd, stays, snörlif. 2 ,2

physic, medicin, physicS, naturlära. i

stair, trappsteg, stairs, trappa.

3, +

wa'ter, vatten, waters, helsovatten.

2

wit, qvickhet, ivitS, förstånd.

* Advice i betydelsen råd är alltid singularis. I st. f. advices nyttjas ofta letters of advice.

** Kompass kallas äfven: sea-compass.

4 2 -

content, förnöjelse, lust, contents, innehåll.

2 , •+- • -

c us'tom, vana, the customs, tull.

3 , ... quar tering, fyrdelning; lnqvartenng, quar terings, anor.

? 2 ,

Anm. I sammansättningar kan ash nyttjas i bet. aska: cigar-ash,

4 f

cigarraska; potash, pottaska.

i , +-

grin'der, skärslipare. i

fire, eld; skjuta, af

lungs, lungor, [skjuta i

nail, spik.

4 , +-

hammer, hammare. 2

nut, nöt. 2 -h 2

discovery, upptäckt. +- , +-

comfort, tröst. 4 / 2

lod'ging, j bostad,

lod'g ing s, $ boning.

K 1

sailor, seaman, sjö-

[man.

hirch, björk, i

beech, bok.

4 ,4

bot any, botanik, ört [kunskap

4,1 -fr- 24,4 -2

uat ural philos ophy, [fvsik.

2 3,+

important, vigtig.

2-3 -+ 2

disorderly, slarfvig, [oordentlig.

"42

. Latin, latin; latinsk.

2

liump, puckel.

2 ,4

hump'backed, puckel-

[rvggig-

1

on shore,) . , 1 land.

aslio're,) 2 1+2

singularly, ovanlig, [sällsam.

1

gain, vinna, förvärfva;

[vinst.

2 1,

extre'me, ytterst, ytter-[lighet.

2 ,2 1

viv ify, göra lefvande.

1

- takef place, ega rum.

3

' a chest of drawers, en kista, byrå.

1 , 1

the staircase, trappan [(inuti hus).

11,4

Eli'as, Elias.

1

curse, förbanna; för-[bannelse.

2,1 1

cel'ebrate, berömma, [fira.

4 4 ,2

astonish, förvåna.

1 1

esteem', akta, anse, [värdera.

4

snatch, rycka.

2

a draft, en vexel.

4

crack, knäppa, krossa.

* K supply , förse.

1

paint, måla.

2

bring † me, bär hit, [tag hit. little folks, småfolk [(barn).

+

stir up, röra upp.

4

to be at odds, vara [oeuse.

to be good for nothing, duga till [ingenting, vara oduglig. a good-for-nothing fellow, en odug-

[iing.

a man of letters, en lärd man.

1

strike† one's colours, stryka flagg.

the sug'ar-tongs, sockertången.

» sugar-ba'sin, sockerskålen.

1 1

a pair (a flight) of stairs, en trappa.

down stairs, nedför trappan; en

[trappa ned.

up stairs, uppför trappan; en [trappa upp, i öfra våningen.

to be at one's wit's end, vara all-[deles rådlös. out of one's wits, från förståndet.

4 + 2

out of fash'ion (sjun), ur bruk,

[ur modet.

2,2

coat of arms, coat ar mours, vapensköld, vapen.1(38 Lektion 40. Subst, med endast pluralform.

\ ✓ * strike, slå, träffa (stryka), struck, slog, träffade, etc., struck (stride en),

[slagit, etc.

i

i . shore,) 1

shear, klippa (får), i v klippte, shorn, klippt.

(sheared))

i i i

wear, bära, nyttja, slita wore, bar, etc., worn, burit, etc.

[(om kläder),

i i^i blow, blåsa, blew (blu), blåste, blown, blåst.

1. Mathematics are (is) his chief study. 2. I am but a poor mechanic. 3. It was necessary to know something of mechanics and hydrostatics. 4. Newton made great discoveries in optics. 5. Chalmers (tjal'mers) was highly esteemed as professor of ethics. 6. B. studied gymnastics under the celebrated Swede Ling. 7. Flattery is the bellows that blows up sin. 8. Are these bellows yours? 9. Those two (pair of) bellows are good for nothing. 10. This pair of bellows is too small, isn't it? 11. These scissors are mine (or: this pair of scissors is mine). 12. Lend

me a pair of scissors, that I may cut my nails; I cannot find mine. — What a disorderly girl you are! 13. Is that new pair of snuffers yours? 14. What a beautiful spectacle! 15. Are my spectacles here? 16. Have you a pair of good spectacles? — Oh yes, sir. 17. Breeches are quite out of fashion; now-a-days trowsers are generally worn. 18. He always wears a pair of grey pantaloons. 19. Yesterday we sheared our sheep with great pains. — You ought not to have shorn them before you had got the shears ground. — Why did not you grind them then? 20. Lend me a pair of nutcrackers, if you please. — 1 never had any. 21. On my birth-day I got a pair of very fine braces, but I never wore them. — Of whom did you get the braces ? — I got them of my kind little sister. 22. Take the tongs and stir up the fire! — Where are the tongs? I don't see them. 23. If I had a pair of pincers here, I should soon pull out that nail there. 24. The nuptials are to be celebrated next Wednesday, and before that day you must send me the silver sugar-basin. 25. The very alms they receive are the wages of idleness. 26. Without God's blessing your very riches will be a curse to you. 27. The riches of the ship is (are) come on shore. 28. The bowels were taken out of the body. 29. Her lungs are greatly injured. 30. She had1(38 Lektion 40. Subst, med endast pluralform.

had the rickets in her childhood, and after that she got humpbacked. 31. Only the dregs of the people were there. 32.

Come, little folks, and I will give you some oats for your

j j

horses. 33. She was then in her teens. 34. flis thanks are not worth having. 35. Are not these a calf's lights? 36. He is well supplied with all the necessaries of life. 37. I dare not say how near the tidings of our comfort are. 38. What delightful lodgings you have here! 39. The odds are not-great. 40. Mr. Malcontent (mal'content) and his wife are al-ways at odds. 41. People say I am of an age to give ad-

•J I J K. O

vice. 42. We have got no letter of advice as to the draft.

43. flere are the merchant's advices, old fool that you are.

44. He has a great many ashes, birches and beeches in his woods. 45. »Snatch from the ashes of your sires the embers of their former fires». 46. There was some cigar-ash on the table, but I blew it off. 47. »Dost thou know thy prayers as well as thy sea-compass?» the monk asked the sailor's boy. 48. I have lost my compasses, so I can't draw the draught you asked me for. 49. Put this chest of drawers into my bed-room. 50. To my great joy I found the drawer open. 51. The French were obliged to strike their colours and to make amends. 52. The contents of the letters astonished me very much. 53. There are no gains without pains. 54. He has much pain in his head. 55. George Buchanan (bukan'an) was a man of letters; his Latin works are singularly beautiful. 56. There were many people at the wells this summer. 57. Sir Robert Peel is not a man of many quarter-ings. 58. After having tried all sorts of physic, he is now gone to drink the waters at Ems. 59. He was out of his wits, and drew out a knife in order to kill himself. 60. She was in good spirits and amused all of us by her wit. 61. »Why do spirits walk the earth, and why do they come to me?» said Scrooge. 62. We studied physics at school. 63. He went down stairs taking two stairs at a time as was his custom; but on the steps before the door he fell, a step being broken. 64. We are to pay the customs as soon as we have got ashore. 65. This is a mean between two extremes. 66. This means was unlawful. 67. The quartering of the coat-arms of this noble family took place in the 17th century. 68. Who has blown out the light? 69. Why do vou ask1(38 Lektion 40. Subst, med endast pluralform.

for my sister's address? — It is my intention to write to her that if she does not wish to marry my brother, she ought not to receive his addresses any longer. 70. Me did not care for the summonses.

1. Newton gjorde vigtiga upptäckter i fysiken. 2. T. var högligen aktad som professor i matematik och mekanik. 3. Han drog upp (ut) ur fickan en flaska med medicin, som han gaf åt den sjuke handtverkaren. 4. Vi drucko brunn och studerade naturlära på samma gång. 5. Han har skrifvit ett arbete i (on) ljusläran. 6. Elias Fries var

professor i botanik vid universitetet i Upsala. 7. Der är en sjöman, som icke kan ett ord i (of) hy-drostatiken. 8. Jag har fått en tröja och ett par gröna byxor. 9. Här är en mycket vacker ljussax. 10. Bär hit sockertången, min flicka (dear). 11. Trädgårdsmästaren slipade sin sax i tisdags; han slipar den alltid en gång i månaden. 12. Den fattige skärsliparen satt på trappan framför min bostad och frågade, om jag ville hafva mina saxar och knifvar slipade. 13. Låna mig en nötknäppare, så (and) 2skall 'jag knäppa nötter åt (for) er, småfolk. 14. Den lilla puckelryggiga flickan blåste upp elden med en pust. 15. Blås icke cigarraskan i din systers ansigte. 16. Jag mötte Robert F. på Norrbro; han såg riktigt slarfvig ut, ty hans hatt hade blåst af honom. 17. De 2förságo oss 'knappast med lifvets nödtorft. 18. Jag medför tröstande underrättelser åt er. 19. Tag hit hammaren, spikarne och hoftången. 20. Du måste gifva ersättning för den skada du har förorsakat. 21. Tusen tack, kära vän, för ditt vänliga bref! 22. En rik 2är 'ofta en slaf af (to) sina rikedomar. 23. Hennes sätt är mycket behagligt. 24. När skall bröllopet ega rum? 25. Klockan (it) slog 11, men min vän liar icke ännu fått sin uniform. — Nej, jag försäkrar dig, att hon 2ännu 'icke har slagit. 26. Jag tog en klunk vin, och det satte mig i (-j- ett) godt lynne. 27. Om jag hade en cirkel, 2skulle 'jag göra det utkast, du har begärt. 28. Jag spelar gerna dam med dig. 29. Har du 2fått avis om vexeln 'ännu? 30. Här äro aviserna och der äro vexlarne. 31. Elden glöder under askan. 32. Var god och köp mig litet pottaska. 33. Askar, björkar och bokar äro vackra träd. 34. Underrättelserna äro icke goda. 35. Hans dröjsmål här var en högst olycklig sak. 36. Snörlif äro nästan alldeles ur modet. 37. Hon tog ett snörlif ut ur sin bvrå. 38. Lägg detta par kalsonger i lådan. 39. Regementet förlorade sin fana. 40. Ingen vinst utan möda. 41. Till vapen! till vapen! landet är i fara. 42. Hvad mig angår [så] 2kände 'jag en bitter smärta vid detta skådespel. 43. Han gjorde sig (to take) ingen möda med latinet. 44. Hvar äro mina glasögon? - - De äro i öfra våningen. 45. G. var en lärd man och mycket berömd i sitt land. 46. Bokstafven dödar, men anden gör lefvande. 47. De hade sin vapensköld målad öfver dörren. 48. Den der odugliugenLekt. 41. Eau som o. Främmande o. sammans. ords pluralis. 174

var alldeles rådlös, när han kom till mig. 49. Så länge han hade sitt förstånd (+ about hirn) -visade 'han sin skicklighet genom att hålla (in keeping) medelvägen mellan ytterligheterna. 50. Hans artigheter voro mycket tröttsamma. 51. Ja°; har slitit ut de skor som jag nyttjar hvarje dag; du vet jag nyttjade dem -'äfven 'förra lommaren. 52. Jag upptäckte en trappa, men den var nästan mörk, så [att] jag 2knappast 'kunde urskilja stegen. 53. Om du gör trappan så bred, 2måste 'du göra rummen mindre. 54. Så snart våra saker hade kommit i land, 2blefvo 'de burna (taken) till tullhuset, och jag betalte tullen genast. 55. Jag tycker icke om detta sällsamma bruk. 56. Skall du icke snart klippa dina får? du borde redan hafva klippt dem; jag klippte mina i förra veckan.

Lektion 41.

i i

Eail uttalas undantagsvis som o uti: beau, sprätt; bureau',

4 14,

kontor; fam beau, fackla; portmanteau, nattsäck (jfr lekt. 20). Dessa egentligen franska ord bilda pluralis medelst tillägg af x eller s (begge med s-ljud).

Ord, som äro lånade från främmande språk, bibehålla vauli-gen sin ursprungliga pluralisform; endast sådana ord, som blifvit mera införlifvade med engelska språket, hafva derjemte engelsk pluralisform, t. ex.

* 1,2 i, i4,i2f antagande ; 4 1 "

erra tum, tryckfel — erra ta. hypotli esis, | ^ ^ ' — hypoth eses.

1 4 ,1 4 ^ *1 4 ,1

phenomenon, naturföreteelse, fenomen -— phenom ena.

42,2 4 11. ,2

appen clix, bihang -— appendices, appen dixQ S.

2 14 5 / " 1 ' 4- 2 •

memorandum, \ amn<1' niu"5 110 ' — mernoranda, memorandums. I anteckning 1 . 1, 2 .1, . , . muse uni, samling, museum — muse'a, museums.

Vissa ord hafva olika pluralisformer med olika betydelse, t. ex.

1, 2 i

n- i skyddsande, genie; genii, skyddsandar, genier.

ge nius,) * — i, « .

(snille (geni) ge'niuseS, snillen.

- , - , exl)0'H'1't j _ indices, exponenter.

index, { innehållsförteckning; —

"i n 2i •

register; visare index'idS, register, visare, etc.

They lost their healths, de förlorade helsan (sin helsa).

Anm. Ett begrepp, som tillkommer hvar och en af flere enskilda, sättes i pluralis. Pluralisform få dessutom många (äfven abstrakta) substantiv, hvilka alltid äro singularis i svenskan, t. ex. births, antalLekt. 41. Eau som o. Främmande o. sammans. ords pluralis. 175

2 1 4

födde; deaths, dödsfall (dödar); heat, heats, hetta; sand, sands, sand; sandfält, sandreflar; weed, weeds, ogräs; copper, coppers, koppar, koppar-kärl, kopparslantar; irons, fjettrar.

I sammansatta substantiv får endast hufvudordet plu-ralisändelse, således 1) vid omedelbar sammansättning af två substantiv, sista ordet: man-servant — man-servantS; servant-man — servant-men; wine-glass — wine-glassdS;

5 1

master-piece, mästerstycke — master-pieces;

2) af två substantiv förenade med preposition, första ordet:

3 3

daughter-in-law, svärdotter — daughterS-in-law;

son-in-law, svärson — sonS-in-law: man-of-war — vaeM-of-war;

3) af substantiv med något annat ordslag, alltid substantivet:

12,4-

knight-errant, vandrande riddare — knightS-errant.

1 , 4 +- _ , .

a by ständer, en åskådare (bredvidstående) — by' standerS. 8 +

a passer-by', en förbigående — j)asserS-by.

3

Undant. de med adjektivet full sammansatta orden, t. ex.:

* . 3 , a liand'ful, en handfull, göpen — two hanafuls, två händer fulla.

1 . 3 • t- ' a spoonful, en skedfull — two spoonfuls

(men: two hands full, two spoons full).

Anm. När intet substantiv ingår i sammansättningen, får vanligen sista ordet pluralisändelse, t. ex. the run-away, rymmaren — the run-aways, rymmarne.

i

creiv (cru), besättning.

cor al, korall. ♦

mob, pöbel, pack.

+ ,42

company, sällskap.

4

spot, fläck, plats.

1 3 ,3 +

opinion, åsigt, mening, [omdöme, tanke.

2 ,

centre, medelpunkt, [midt.

2 , s

sum mit, topp, spets. 1 , 2 sa'fety, säkerhet. »2,2

assern bly, församling, [sammankomst.

2 , 2

temper, lynne, beskaf-[fenhet,

2 2 , 2

urnbrel la, paraply, i , + pain'ter, målare.

4 4 1,

parasol, parasoll, sol-[skärm,

2 ,

lev el, jemn, slät.

J, 4- 2

numerous, talrik, i •+• i ,

overhea ted, för mycket

[upphettad, för het. 2,2 sud den, plötslig, »i i 2 i

inge'nious, snillrik, [skarpsinnig.

2 + 2 ,

interesting, underhållande, intressant. 8 +2 numberless, otalig. 1,22 inju rious, skadlig.

* 1 ,

affrigh ted, rädd, för-[skräckt.

beha've, uppföra sig. 2

trouble, oro, besvär, be-[kymmer, svårighet. 2 , + troubl esome, orolig, be-

[svärlig.

by the ivayside, vid [vägen.

2 4 1,

disappear , försvinna, i ,+ tow ard,) i + . [mot. tow'ards,)

4 •—-

blot out, stryka ut. 12,

pretend, låtsa, påstå [sig.1

17(5 Lekt. 41. Eau som o. Främmande o. sammans. ords plur. +• +

cov'er, betacka, i •

desert, öfvergifva, lem[na i sticket.

i r

frigh ten, skrämma, fö r-[skräcka.

4 1,

confi de, anförtro, i

heat, upphetta. i

cool, afkyla, i

face, se i ansigtet, [trotsa.

set.\ on fre,) sätta

set\ f re to,) eld på. i

runf fair, flyta lugnt.

overrun †, (öfverfylla, , , (öfverväxa, overgrow'\, (utbreda sig.

4 ,+

scholar, lärd (äfven: student; skolgosse, skolflicka).

2 , 2 2

a par t;/ of plea sure, ett lustparti.

5 2 2

fling, kasta, slunga, fläng, kastade, slungade, flung, kastat, slungat.

4

? ^hoppa, göra sprang,), 2

'^"^'jsprång,springa,etc" sPnm9> hoPPat' etc'

2 /ki unpa, ch aga \ shrunk, krympt, etc.

s^jkrfmpte- C,C" adj.,

1. My fair readers are already deeper scholars than the beaux(s). 2. With their flambeaux they set the bureau on lire. 3. We carried the portmanteaux and the parasols upstairs. 4. That word must be an erratum. 5. We

discovered a great many errata. 6. He used to fling stones upon the passers-by. 7. This book has many important appendices. 8. Do you call this an appendix? 9. What do you think of the hypotheses of Lord Brougham (brom)? — I think them very ingenious; his memoranda are also very interesting. 10. Francis Bacon of Verulam iver'ulam) was one of the greatest geniuses of his century. 11. The genii of the wood showed themselves to him. 12. The cannon burst and the bystanders asked me to explain this wonderful phenomenon. 13. Such phenomena belong to the times of the knights-erraut. 14. The indexes ought to be put in the beginning of the book. 15. You quite blotted out the indices, and I have forgotten which they were. 10. This traveller has visited all the museums in Europe. 17. The captain and the crew behaved like men who had faced death many times in their lives. 18. Our hopes did not fail; about noon the sea ran fair again, and in the afternoon, at two o'clock, we reached a coral island. 19. Good heavens! 1 would rather die a thousand deaths than marry him! 20. How many births and deaths happened last year in your town? 21. Permit me

to drink your healths, ladies. 22. Has the maid scoured the coppers? 23. The murderer was laid in irons. 24. They are numberless as the sands of the ocean. 25. The heat of summer, and the cold of winter are injurious to health. 2(3. The summit of Chimborazo is covered with eternal snows. 27. The garden was overrun with weeds. 28. I prefer Spanish and Portuguese wines to the French and German ones. 29. The jury differed in their opinions. 30. The mob was troublesome. 31. The infantry, seeing themselves deserted, flung down their arms. 32. The enemy (enemies) were so frightened that they all quitted their ships and made towards the shore. 33. The number of guests was great, but it soon began to diminish. 34. A great number of the guests were poor people. 35. The horse were confided to Grey, the foot were led by Monmouth (mon'muth) himself. 36. Mankind are so made, that when they have been overheated, they cannot be brought to a proper temper again till they have been overcooled. 37. Most of my regiment are dead or wounded. 38. A party of pleasure, in the country in India, were once saved from a tiger, by a lady suddenly opening an umbrella as she saw him about to spring. 39. The animal shrank back in fear, and disappeared in the forest, thus leaving the affrighted company in safety. 40. On a level spot in the centre was a company of odd-looking personages playing at nine-pins. 41. The assembly was numerous and they were debating the question till day-break. 42. The old Thomas Parr, who lived 150 years, had eight sons-in-law and four daughters-in-law. 43. My servant-men told me that the men-of-war had left the harbour. 44. What painter has painted those master-pieces ? 45. Every three hours he takes two spoonfuls of physic. 46. She gave me two handfuls of nuts and I pretended to crack them.

1. Olyckligtvis 2hade 'facklorna kommit (got) för nära nattsäckarne och satt eld på dem, hvilket förorsakade oss mycket besvär. 2. Generalen gick till sin vän på (at) kontoret, för att berätta honom, att han hade blifvit väld till medlem af nämnden. 3. De der franska sprättarne låtsa sig känna alla de förnämsta mästerstyckena uti alla museer i verlden. 4. Hvilka äro vår tids största snillen? 5. Hvilken har målat dessa små vackra genier? 6. De små siffrorna till höger om (to the right of) bokstäfverna kallas exponenter. 7. Hvem har skrifvit innehållsförteckningarne?

8. Här tins intet register. 9. Dessa företeelser förklarades uti bihangen. 10. Detta barn är riktigt ett fenomen; det har hoppat öfver ett 10 fot bredt dike. 11. Hans not, eller snarare hans noter blefvo aldrig lästa. 12. Hållen upp hufvudet, flickor? 13. Vi voro så rädda, att vi knappast vågade öppna munnen, innan vi kände [oss] säkra för mördaren. 14. För dig har jag med glädje burit dagens hetta, nattens köld och trotsat tusen dödar. 15. Döende af törst -kastade 'han sig ned vid vägen, och snart 3betäckte 2öknens 'sand haus kropp. 16. Frans nästan hoppade ned för (down the) trappan, när han skulle hemta min paraply, som du hade kastat ut genom (of) fönstret. 17. Kasta icke korallerna mot (against) honom; du k^ji skada honom. 18. De drucko vår skål i starka, spanska viner, hvilkas namn jag icke känner. 19. I denna månad 2har 'här (there) varit ett stort antal födda och döda here). 20. De drogo [sig] tillbaka i förskräckelse, när de sågo sitt lif i fara. 21. Pigan hade icke skurat kopparkärlen. 22. Eder trädgård blir snart öfvervuxen med ogräs. 23. Mina tankar 2kunna 'de icke lägga i fjettrar. 24. Parlamentet

upplöstes snart. 25. Parlamentet har öfverlagt om saken, men det kan icke komma öfverens. 26. Nämnden var af olika åsigter. 27. Hela mennisko-slägtet tyckes hafva en passion för krig. 28. Menniskoslägtet är det samma öfverallt. 29. Fotfolket var talrikare än rytteriet. 30. Besättningen blir bättre [för] livar dag. 31. Hela familjen inbjuder er att komma. — Men ni sade förut, att hela familjen var sjuk. 32. De förbigående undrade öfver (at) detta besynnerliga och oroliga sällskap. 33. Betjentema slogo sönder vinglasen. 34. Huru många mågar och svärdöttrar har du? 35. Han tog flera händer fulla af aska med sig, du kan (may) gissa hvarför. 36. Två vandrande riddare 2möttes 'en gång i en skog. 37. Åskådarne blefvo förskräckta, när de sågo tigern i begrepp att göra språng. 38. Linieskeppen afsköto sina kanoner. 39. Sedan (since) mitt flor föll i vattnet, 2har 'det krympt, så att jag ej kan nyttja det. — Jag kunde hafva sagt er förut, att det skulle krympa. 40. På en jemn plats i midten af skogen satt ett sällskap skägglösa skolgossar med cigarrer i munnen, spelande käglor. 41. Rym-marne voro nu i säkerhet.

Lektion 42.

+ -t- + +

Imper sonal Verbs (opersonliga verb) hafva alltid pronomen

it till subjekt, men böjas för öfrigt som andra verb, t. ex.

i

To rain, regna.

• •

Present: It rains, det regnar. I Future: It will rain, det

[skall regna.

Imperfect: It rained, d. regnade. 11 Fut.: It will have rained, det

[skall h. regnat.

Perfect: It has rained, det har

[regnat.

Pluperfect: It had rained, det [hade regnat, etc. Imperative: Let it rain, låt det regna! må det regna.

i

to hail, hagla, i

» snow, snöa (suöga).

3

» thaw, töa. i ,

» ligh'ten, blixtra. 2 - +

» thunder, åska.

3

to dawn, dagas.

3

it dawns, day dawns, det dagas. • 2 ' 2

it is win dy, det blåser. 1 1 1 1

meseems ,y jag tycker, mesee med, Vjag tyckte,

1 2 [13 , [methinks,)mig tyckes, methought ,)mig tvcktes.

* När det ersätter ett obestämdt predikativt substantiv (i sing.),

i f 3+'

återgifves det stundom med one: 1 am not a sol'dier, lut I should like to be one, jag är icke soldat, men skulle gerna vilja vara det.

** It nyttjas stundom med afseende på en hel sats: Why should you do it?

I Conditional: It would rain,

[det skulle regna.

II C o n d i t.: It would have rained,

[det skulle h. regnat.

i,

it grie'ves me, det be[dröfvar mig.

i

freeze, frysa, i

light, tända, lysa, i

slide, halka, slå (åka) [kana.

i

froze, frös, 2 1

lit, lighted, tände, lyste, 2

slid, halkade, etc.,

i

frozen, frusit (frusen). 2 1

lit, lighted, tändt, lyst. 2 2 , slid, slid clen, halkat, etc.

Pronomen det återgifves på flere olika sätt i engelskan.

1) med något af de personliga pronomenen lie, she, it, tilOy, när det ersätter ett föregående bestämdt substantiv (jfr lekt. 20).

2) med SO, a) när det ersätter ett föregående predikativ (ad-

.4,2

jektiv eller obest. substantiv)* eller en hel sats:** She is hap'py, and deser ves to be SO, hon är lycklig och förtjenar att vara det. 1 hope so, jag hoppas det.

b) såsom objekt efter verbet do, när detta står i stället för

-2

ett föregående verb: I asked him to give it me: why did he not do SO, jag begärde, att han skulle gifva mig det, hvarför gjorde han det icke?

3) med it a) vid angifvande af afstånd i tid eller rum: It is four years since, b) i allmänhet när det står som formelt subjekt och hänvisar på något efterföljande: It is I ivho have done it.

4) med there (såsom formelt subjekt) i uttryck motsvarande »det fins», det fans, o. d., samt vid många andra

intransitiva verb, vid hvilka det egentliga subjektet kommer efteråt, t. ex. Ö7ice upon a time there liv eel a king, det lefde (det fans, det var)180

Lektion 42. Opersonliga verb.

1 1 ,2

en gång en kung. There is no deny ing the fact, det ar omöjligt att förneka (neka) den saken (förhållandet).

Anm. a) När det är starkt utvisande, återgifves det med pron. demonstr. (jfr lekt. 20). b) Pron. det öfversattes alldeles icke efter hjelpverb, i synnerhet icke i svar på frågor (jfr lekt.

i

pace, steg. i

ice, is. 1 '

remain , förblifva, [stanna.

4

flock, (fåra)hjord. +

herd, (boskaps)hjord. 2 2 2 dil igence, Hit.

1 , 4

coachman, kusk.

2 , I 2

rem'edy, botemedel, [läkemedel.

2

a tram pet, en trumpet.

4

tramp.) t rampande,

/ ram p ling,) stamp a n de.

far mer, 1 an d t b r u k a r e. i

meat, mat, föda. 2

lo cust,

5 , 4 +

grasshopper,

4

lamp, lampa, lykta.

4 , 1 +

lamp'lighter, lykttän-[dare.

1 , 4

nobleman, adelsman. -1- 2

perfection, fullkomlig-[het.

4 , 3

falsehood (u), osan-[ning, falskhet.

2 , 1

nick'name, öknamn, i, +

patience (pa sjens), tå-[lamod.

2,2

ar tist, konstnär.

3 , 1

fortune, öde, lycka, [förmögenhet.

gräshoppa-

2 3,1

misfortune, olycka.

4 , 2

pros'pect, utsigt, i

e'ven, till och med. i

mean, låg, ringa, små-[aktig.

1 4 2

fi'nally, slutligen.

2 2

distinct', tydlig, klar. 2

teet, våt. 4 ,4

prob able, sannolik.

2,3

dread'ful, förskräcklig. 2

cloudy, mulen. 2 2

sul'try, qvalm ig, qväf. 2

thick, tjock. 2

hard, hård.

4 4 +2,2

characteris tic (ch = k), [utmärkande.

i, + ha'tred, hat. i,

the pa cement, gatste[narne.

4 + 1 +

conversation, samtal, [umgänge, samtalston, i i

degree', grad.

4- 4 ,1 +

thermom eter, t ermome-[ter.

i i

in old age, på gamla dagar, på ålderdomen.

2 , 1 cargo, last. 1, 2

du ty, pligt, skyldighet, i

case, fall, händelse, be-[lägenhet.

4 ,2 +

glac ier, jökel, i , i snow-peak, snöfjell. 2 , 2

vil la, villa, landtställe. 2,1 +

El'e anor,

Ellinor,

2 1 'a •

Genoe'se, Genuesare.

4 , 2

profit, gagna; vinst, [fördel.

i

skate, åka skridsko, i

the skate, skridskon, i

slide, kana.

take a slide, åka kana. i

grieve, sörja; bedröfva. 2 ,2

punish, straffa.

2 3 3 ,

enjoin one, ålägga, an-[befalla ngn.

ii,

produce, frambringa, å-stadkomma, framskaffa.

3

storm, storm.

4 ,2 1

sat isfy, tillfredsställa.

i 2]

remo ve, flytta, förflytta, rubba, borttaga, undanrödja, flytta sig.

2

glen, klyfta. + , 2 1 ' _ 1 -

sacrifice (ice = is),

[uppoffra.

1 1,

prepci're for, förbereda, ställa (göra) i ordning, bereda sig till. 4 , 21

constitute, utgöra.

1 2 clear up,

1

brighten,

Eleonora.

klarna.181 Lektion 42. Opersonliga verb.

drown, drunkna;

dränka.

2 , +

thun der, dunder, åska. i i,

besi'des, dessutom, för i y ? . [öfrigt. lightning, blixt.

2 f + ' 3

thunderstorm, åskvä-[der, oväder.

1, 2

saving, besparing.

4 1,

to be aiva're of, varseblifva, märka, ii

» beta'kej- ones self to, begifva sig till.

4 2 4

the confidant, den förtrogne.

4 2 4

» confidante, den förtrogna.

4 1 , 2

» flash of lightning, blixtstrålen, blixten.

I engelskan öfverensstämmer verbet till numerus och person med satsens logiska subjekt, således: There are no girls in the family.

Undant.: När pronomen it är formelt subjekt, öfverensstämmer verbet alltid med detta: It is we, det är vi.*

När ett verb har två eller flere subjekt förenade medelst and, står det i pluralis, utom i sådana fall, der subjekten äro liktydiga begrepp, eller det sista drager uppmärksamheten starkare till sig: Fire and water destroy' each other, eld och vatten förstöra

4 2,22 1 2 .

hvarandra; men: Tranquility and peace divells (ell. dwell) here, lugn och frid bor här.

Anm. Subjekt, som föregås af every ell. each fordra alltid verbet i singularis.

När ett verb har två ell. flere subjekt i sing, förenade medelst or, either—or, neither—nor, whether—or, står verbet i singularis: The man or his wife has taken the money. (Om något af subjekten är plur., sättes verbet

naturl. i plur.):

Efter kollektiv och vetenskapers namn på ics sättes verbet än i sing., än i plur. (jfr lekt. 41).

Dialogue the Second. (Of the Weather).

a) A. Good morning, Mr. Bough, what sort of weather have we to-day? B. Oh, most pleasant weather, indeed; it has been freezing the whole week, and it froze hard last night. The lake and the river are frozen. Get tip, you good-for-nothing fellow, and let us go down and take a slide on the river. You can see from your window there is a man

* När både subj. och predikativ uttryckas genom substantiv, öfverensstämmer verbet med det ord som har meningsvigt, således: His food is potatoes.

skating, and there are some boys sliding on the ice. A. What fun! I shall dress myself in a minute or two, and then we will go down there immediately. C. Don't be afraid, gent-

O J ' O

lemen, the ice is very thick and hard. B. 1 hope it will continue to freeze till to-morrow. A. Did it not hail a little before we went out? B. No, 1 do not think so (I think it did not); but it was snowing an hour ago, and, there, it begins to snow again. A. It is very windy, the wind blows from the South-East; I dare say, it is going to thaw; nay, it thaws already. B. What a great pity, it should thaw!

b) A. Day dawns (the day is dawning), we must prepare for our journey. B. And how do you do to-day? A. I am not quite well; I could not sleep last night; I never can when it thunders and lightens. B. I did not hear the thunder, nor see the lightning. A. IIow suddenly the weather has changed! Last Monday 'twas cold, but to-day 'tis quite hot. How many degrees of heat (cold) have we to-day? B. I have not yet looked at the thermometer. A. Thank God, the winter is over! I like spring and autumn. B. And I, I like the extremes: summer and winter for me! A. It should (ought to) have rained this morning, to lay the dust for us. B. It would have rained, if it had not been so windy. A. Now I open the window I see that it must have rained; the pavement is all wet. B. Make haste, we shall have a thunderstorm in a very short time; heavy clouds are gathering in the sky.

1. I know this girl; she is a daughter of our neighbour's.

~ " c c

2. Who are those gentlemen? — They are merchants. 3. Are you the lady whom I saw yesterday at my aunt's? — Yes, I am (she). 4. Are you the bridegroom? — Xo, I am not (he). 5. Whose house is this?— It is the baroness's. 6. Was it my handkerchiefs that were lost? — Xo, they were mine (Xo, it was mine that were lost). 7. Ellinor was a child of the great world, and so was he. 8. If I am not a Christian I should like to be one. 9. This was a falsehood, and he was probably aware that it was (so). 10. Is this the right way to Hull (u)? -- I think so, but I am not sure. 11. »And art thou returned to me, my darling,» cried I, »to be my comfort in old age?» — »That she is.» cried Jenkinson.

12. You have money, and so have we. 13. Italy is beautiful, but so is Spain. 14. They play the piano, and so do we. 15. ller brother is a farmer, and so am I. 16. He was formerly a foot-man in some nobleman's family, and I think he is still. 17. She said he was drunk, and so he was. 18. It is some hundred miles from here. 19. You are always giving me nicknames, I do not like it. 20. Have you bought a new umbrella? — Why do you ask? 21. Who discovered America? — It was a Genoese. 22. It is our passions that make us unhappy, there is no denying the fact. 23. These are the passions that ruin us. 24. Who spoke there ? It was my brother. 25. These are beautiful flowers. 26. Those were happy days. 27. I could not doubt that it was he who lit the flambeaux. 28. Can you light this lamp? 1 lit it yesterday. — I will try, if I can. 29. You are rich, but I am not. 30. I shall come, but if] do not,

send the servant. 31. Do you think he will go? — No, I think not (I don't think he will). 32. As long as there is life, there is hope. 33. Were there any chestnuts in the market? 34. In Switzerland there once lived two honest men. 35. His greatest joy were his son and daughter. 36. The wages of sin is death. 37. His meat was locusts and wild honey. 38. The only riches of this country are their flocks and herds. 39. Was it they who were there? — Yes, it was. 40. Methought that neither you nor I was satisfied. 41. It was his friends who first abandoned him. 42. Methinks it is not always the worse who are punished. 43. Is it of me that you are speaking? — No, it is not of you, it is of him that I speak. 44. The trampling of horses, the blast of a trumpet were heard. 45. Her knights and ladies, her court is (are) there. 46. You and he don't believe it, do you? 47. Ethics is (are) the science of the laws which govern our actions as moral agents.

48. Their love, their hatred, their envy, are now forgotten.

49. To fear God, honour the king, and love our neighbour, are * duties enjoined us. 50. To listen well and to reply well, is * a great perfection in conversation. 51. To see distinctly the right way, and to pursue it, are* not precisely

* Märk, att när subjekten utgöras af infinitiver, sättes verbet antingen i sing. ell. plur., allt efter som meningen fordrar, dock alltid i plur., när p re dika ti ve t är pluralis.

the same thing. 52. Each mountain, each glen, every glacier and snow-peak, has its corps of guides. 53. Both you and 1 are unhappy. 54. Every twenty paces gives you the prospect of some villa, and every four hours that of a large town. 55. Every age and every nation has certain characteristic vices. 5(3. Good order in house-keeping and not mean savings, produces profit. 57. Death or some worse misfortune soon divides them. 58. Time or death are* our remedies. 59. Neither you, nor he, nor I am the author, that's what I know. 60. Neither the cargo, nor the crew were saved. 61. I or thou art to blame. 62. Either you or I am mad (Either you are mad, or I am). 63. I don't know whether the man or the horse was killed. 64. Neither the officer, nor his soldiers are to blame. 65. Not only his estates, but his life was sacrificed (Not only his estates were sacrificed, but his life also). 66. Both the paper and the ink are bad. 67. My aunt, as wTell as my uncle, was in London.

68. Patience, and diligence like, faith, remove mountains.

69. The horses, and even the coachman was drowned. 70. The king, with a single confidant, betook himself to the castle. 71. The king with the parliament constitute an excellent form of government. 78. The ship with all her crew, was lost.

Tredje saratalet. Om vädret.

a) A. Hvad slags väder är det nu? B. Det regnar mycket starkt (fast) och jag tror det kommer att regna (/ut.) hela dagen. A. Det kan icke vara möjligt; himlen var utan moln, när jag lemnade mitt landtställe. B. Ser du icke, att gatstenarne äro våta? A. Det regnar nästan hvarje dag. Jag önskar det ville frysa, så att vi måtte kunna åka skridsko; jag har fått ett par nva amerikanska skridskor, som jag skulle tycka om att försöka. B. Det frös något litet i natt, men i daggryningen började det töa igen. Det var mycket mulet i går morgse, men på eftermiddagen klarnade det upp, och det frös till klockan 10. A. Det ser ut som om det skulle börja snöa, det har icke snöat på länge (for a long time). Några pojkar åka kana på isen, men jag 2tror 'knappt den är tjock och hård nog att bära (bear) dem. B. Låtom oss gå ned och se till, att ingen olycka händer dem.

* Pluralis, emedan pred. ej här är ett alternativt begrepp, utan' kan tänkas om begge subjekten i förening.

b) A. Förlåt mig, kära du, att jag ej kom förr, men just som (as) vi ämnade gå, 2började biet åska och blixtra. B. Jag vet, att somliga (some) menniskor äro rädda, när det åskar och blixtrar, men jag visste icke, att detta -äfven 1var fallet med dig. A. Hurudant var vädret här i går? Du vet jag var på landet, och der -hade 'vi vackert väder. B. Jo (why), i går på förmiddagen 2var 'det mycket qvalmigt; men då 2påkom (to come on) 'ett åskväder, och det

regnade och haglade flere timmar. A. Blixtrade det mycket? B. Ja, ganska mycket; den ena blixtstrålen (= en blixtstråle, etc.) följde [på] den andra, och dundret var förskräckligt, dessutom 2var 'det mycket mörkt och blåste mycket. A. Då 2är 'jag glad, att jag 2icke 'var hemma.

1. Hvem är den der herrn med röda näsan? — Det är min svärson. 2. Jag känner den der qvinnan; hon är vår kaptens hustru. 3. Känner du de der herrarne? — Ja, det är adelsmän, som fara till hofvet. 4. Ar ni kusken, som skulle (was to) komma? — Nej, det är jag icke, jag är lykttändarn, som har kommit för att tända lyktorna. 5. Hvems är denna boskapshjord? — Det är skräddarens. 7. Ar denna bok eder? — Ja, den är min. 8. De kunna skrifva, och det kan [äfven] jag. 9. I dag 2har 'du varit en snäll gosse; jag önskar, att du 2alltid 'ville vara det. 10. Om jag icke är konstnär, skulle jag vilja vara det. 11. Hade du blifvit född slaf, 2skulle 'du alltid hafva förblifvit det. 12. Mannen är god, men hustrun är [det] icke. 13. Ar detta rätta vägen till Neapel? — Jag tror det, men jag är icke säker. 14. Tror du han kommer? — Nej, det tror jag icke. 15. De äro lyckliga, och förtjena att vara det. 16. Bodde du i Hull? — Ja, det gjorde jag. 17. Det är nu många år sedan, men det bedröfvar mig 'ännu, att jag öfvergaf henne. 18. Det är 10 mil härifrån (from this) till Haag. 19. De sade, att han var drucken, och det var han [äfven], det är omöjligt att neka den saken. 20. Spanien är ett vackert land, men clet är äfven Frankrike. 21. Du är landtbrukare, och det är [äfven] jag. 22. Ar han rätte mannen? — Ja, det är hau. 23. Det är mycket vackert väder i dag. 24. Det fans ingen hemma, när jag kom, men lampan var tänd. 25. Det fins goda menniskor i hvarje land. 26. Fins det vargar i England? — Nej, men det fins räfvar. 27. Fans det någonsin en sådan sprätt som ni är? — Jag kunde (might) lika gerna fråga, om det någonsin har funnits ett par sådana narrar, som I ären. 28. Vår enda föda är potatis och sill. 29. Dessa möbler äro billiga: köp dem. 30. Dessa vildars enda rikedom var djurhudar (the skins of animals). 31. Hela församlingen reste sig från sina platser (seat) och tog af sig hattarne, när drottningen inträdde. 32. Det var han, som berättade mig din uppoffring. 33. Det är högst sannolikt schweizarne som hafva gjort det. 34. Detta är mina barn, men straffa icke dem utaf (out of) hat till mig. 35. Det är hans starka lidelser, som göra honom så olycklig.186 Lektion 43. Konjunktiven.

36. Hvem skickade du? — Den, som du önskade. 37. Lugn och frid bo hos dig. 38. Vi tände våra facklor, så snart slottet och staden voro i sigte (sight). 39. Att älska Gud öfver (above) allt och vår nästa som oss sjelfva, äro de pligter, som äro 2oss 'ålagda. 40. Deras glädje, deras smärta, deras oro är nu glömd. 41. Kärlek, hat, afund, allt är glömdt. 42. Hvarje stad och by blef förstörd. 43. Att läsa för mycket och att läsa för litet, är två fel. 44. Att tala och svara i (at) rättan tid (best. art.) är en stor fullkomlighet. 45. Antingen du eller han är tokig, ja, jag vågar påstå, 1 ären det begge (both of you are). 46. Hvarken du eller han är bjuden. 47. Hvarken Frans eller Eleonora var närvarande, när deras mor dog. 48. Jag vet icke om han eller hans bror har sagt det. 49. Icke endast mina föräldrar, utan äfven min kusin har gifvit mig detta råd. 50. Ej allenast (only) skeppet, utan äfven slafvarne gingo förlorade (to be lost) i stormen. 51. Qvinnorna och till och med barnen blefvo dränkta. 52. Tålamodet och fliten, likasom tron, förflyttar berg. 53. Eleonora med sin förtrogna begifver sig till guvernörens bostad. 54. Hennes sätt såväl som hennes samtalston är högst behagligt. 55. Min bror såväl som jag är (are well) belåten med vinsten och med vår lycka. 56. Sedeläran är hans hufvudsakliga studium. 57. Det är jag, som har orätt. 58. Det dagas redan; jag tycker de kunde snart vara här med fårahjorden.

Lektion 43.

4 2,2 2

Conjunc tive Mood (Konjunktiv Modus).

Konjunktivens tempora bildas enligt samma grunder som de motsvarande i indikativen, men sakna alla personändelser: *

To have: Conjunctive Mood.

Pres'eut Tense. (if) I, thou, he, ive, you, they have, jag, du, etc. hafve.

Imper'fect Tense. (if) I, thou, he, ive, you, they had, jag, du, etc. hade.

Per'fect Tense. (if) I, thou, he, we, you, they have had, jag, du, etc. hafve haft.

Plu'perfeet Tense. (if) I, thou, he, ive, you, they had had, jag du, etc. hade haft.

To plant: Conjunctive Mood.

Present Tense. (if) f, thou, he, we, you, they plant, jag, du, etc. plantere.

* Jfr lekt. 7, 11. 12 ocb BO.

Imperfect Tense. (if) I, thou, he, ive, you, they planted, jag, du, etc. planterade.

Perfect Tense. (if) /, thou, he, we, you, they have planted, jag, du, etc. hafve planterat.

Pluperfect Tense. (if) I, thou, he, we, you, they had planted, jag, du, etc. hade planterat.

To fall: Conjunctive Mood.

Present Tense. (if) I, thou, he, we, you, they fall, jag, du, etc. falle.

Imperfect Tense. (if) T, thou, he, we, you, they fell, jag, du, etc. fölle.

Perfect Tense. (if) /, thou, he, we, you, they have fallen, jag, du, etc. hafve fallit.

Pluperfect Tense. (if) I, thou, he, ive, you, they had fallen, jag, du, etc. hade fallit.

Anm. To he bildar Imperfect Conjunctive afvikande från den allmänna regeln:

To be: Conjunctive Mood.

Present Tense. (if) I, thou, he, we, you, they be, jag, du, etc. vare, blifve.

Imperfect Tense.

+

(if) I were, jag vore, blefve. (if) we were, vi vore, blefve. +

(if) thou wert, du vore, blefve, (if) you were, I voren, blefven. (if) he were, hail vore, blefve, (if) they were, de vore, blefve.

Perfect Tense. (if) I, thou, he, we, you, they have been, jag, du, etc. hafve varit.

Pluperfect Tense. (if) /, thou, he, we, you, they had been, jag, du, etc. hade varit.

Anm. Conjunctive Mood nyttjas numera sällan annat än i högre stil. Den ersättes vanligen, likasom i svenskan, medelst omskrifning med de modala hjelpverben (may, might; shall, should; will, would).

Present conjunctive* nyttjas att uttrycka något obestämdt ell. vilkor ligt i tillkommande tid;** imperfect conjunctive nyttjas att, uttrycka något obestämdt (ell. vilkorligt) i närvarande tid, ** i synnerhet efter följande subordinerande konjunktioner:

* Utom i present och imperf. äro konjunkt. former numera obrukliga.

** Då man afser förfluten tid, nyttjas alltid indikativen.

2 2 1 2 2

if, whether; except (om icke); provided \that\ (förutsatt att); unless'

2

(så framt icke, med mindre än); that; lest (på det att icke); he-1 ^ 2 fore, ere (ar) (innan, förrän); till, until'; however (huru — än);

l 3.1 ,

though, although' — yet (ehuru, ändock, om än — dock); samt

2

relativen whatever, whatsoever; whenever (när helst); wherever (hvarhelst — än).

Anm. Uti sjelfständiga satser förekommer konjunktiven endast i några stående uttryck, ss. t. ex. Long live the king I Cost ivhat it will, kosta hvad det vill. Be this as it may, vare härmed huru som helst.

sleep,^ sömn.

sla'very, slafveri, träl-i

age, tidsålder, århun-[drade.

2 2 „+

e.ecep'tion, undantag, i

rule, regel.

4+2

poverty, fattigdom.

4 ,2 2

grav ity, allvar, i

space, mellanrum; för-[lopp, lopp.

2

ring, ring. 12 2 2 sever ity, stränghet.

4 2

off en ce,† oförrätt, insult, \ förolämpning.

2 , 2 dark ness, mörker.

4 ,1

val'ue, värde, i , +

traitor, förrädare. 2

colonel (= kur'nel), öf[verste.

2 , + 2

tenderness, ömhet, mild-[het, varsamhet.

1 , 2

failing, brist, felsteg. 2

cart, kärra.

go'-cart, gångstol, [gångvagn.

adjö, farväl.

Isabella.

* Egentligen en sammandragning af Gocl be with ye.

** Märk, att förstafvelsen un i engelskan motsvarar förstafvelsen o

i svenskan.

2 ,

clwel'ling, boning. dwelling-place, bo-

[ningsort. 2 + 1,2

entertain meat, un der[hän ; undfägnad.

2 3 , +

importance, vigt, be-[tydelse.

4 , + , + 2

ad'ver sary, motstån-

[dare, motpart. 2 2 1 +

estuna'tion, m en in g, o m -[dome, tycke.

break † a netvs to one,

meddela ngn en nyhet. 2 +

Prus'sian, preussisk;

[preussare.

+ , . 2

worthy, värdig, för-[förträfflig.

2 2

guil'ty(of), skyldig(till), [brottslig.

3 2

cautious, vaksam, akt-

[sam, försigtig. 2

private (pri'vet), en-[skild.

12, 2 relig'ious, from, gudfruktig; samvetsgrann. ,3 + 2

formerly, förr, fordom.

2 2,2 4

inexorable, obeveklig.

4 1,

ali've, 2

liv'ing, 1 , 2

lo'nely, ensam, enslig.

4 .,

whereas', hvaremot, då [deremot.

+ .,+ i.

otli envise, annorlunda. 2,2 2

stud'ious, flitig, trägen, i, +

neuter, neutral, opar-[tisk.

stand † neuter, vara o-

partisk, förblifva

neutral, i,

not — even, icke — ens. i

for — sake, för —skull, i

due, tillbörlig, skyldig. 2 , +

suffer, lida, tåla.

2 2 , + 4

insufferable, olidlig, [odräglig.

i

good-bye, * 1 2 farewell',

fare thee well, '2.4 2

Isabel, 1

Bell,

44

from above', ofvanifrån.

2 2

unjust , orättvis. **

lefvande, vid lif.189 Lektion 43. Konjunktiven.

4 , t

Ay'nes, Agnes.

heed, akta, gifva akt på ;

[akt, omsorg. take† heed, akta (sig).

except , undantaga, i

rest, återstå; återstod, [(det) öfriga.

mount, uppstiga, sitta [upp (till häst).

t.

dismount (from),

V , '

aug ht, i

light, 2 1,

entreat , anropa, bedja. treat, behandla.

1 2 2,2

chide, banna, gräla på, chid, bannade, etc., chid den,chid,bannat,etc.

i ' 1

lie,* ligga, lay, låg, lain, legat.

1. If we look into the history of mankind, we shall find that, in every age, they who have been respected as worthy, or admired as great, have been distinguished for their virtue. 2. When I mount, alive may I not light, if I

be traitor, or unjustly fight. 3. My grandmother looks as if she stood in a large drum, whereas the ladies now walk as if they were in a go-cart. 4. Came** I early, came I låte, I found Agnes at the gate. * 5. lf he do but come to-morrow, well (good). 6. If thou fell, thou mightest break thy neck. 7. If the colonel be at home to-morrow, I will (shall) pay him a visit for my mother's sake. 8. A good child grieves if the master chides him. 9. The highest of all characters, in my estimation, is his, who is as ready to pardon the errors of mankind, as if he were every day guilty of some himself; and at the same time, as cautious of committing a fault, as if he never forgave one. It is a rule then which we should, upon all occasions, both private and public, most religiously observe, »to be inexorable to our own failings, while we treat

* Lie, ljuga, är ett regelbundet (svagt) verb.

** I vilkorliga och medgifvande satser uteslutes konjunktionen ofta, och verbet sättes först i satsen.

stiga af, sitta af.

deceive, bedraga, [narra.

i i,

provide (for), anskaffa, [sörja för.

2.1,.

disease, plåga, oroa; [sjukdom, smärta.

4 i,

consume, förtära. +

earn, förtjena, för[värfva.

2

judge, döma; domare, i i,

decide, afgöra, be-[stämma.

+ i

complain , klaga, be-[klaga.

2 t,

impro ve, förbättra; gö-[ra framsteg.

1 2

respect, vörda, anse, ära; vördnad, aktning.

admi're, beundra. 2 2

set\ at lih'erty, försätta [i frihet, befria. 2 2, 2 distinguish, utmärka. 2.,2

pay a vis'it, göra ett [besök.

i

spare, undvara, spara, [skona.

those of the rest of the world with tenderness, not excepting even such as forgive none but themselves.» 10. If thou have a faithful servant, treat him as thy brother. 11. Do what he will, I shall never forsake him. 12. We should spare ourselves much pain, did* we always govern our passions.

13. Though he complain ever so much, his fate is decided.

14. Were* J to be your guardian but for one year, 1 should break you of your tricks. 15. Could* he do it, he

would, in. Were I thine** own — thou wert not lonely here. 17. If you had risen early, you would have come in time. 18. I do not care whether he (shall) arrive to-day or not. 19. Young people would be studious, did they better understand the value of time. 20. You had no power over me except it were (had been) given you from above. 21. If thou fall, rise again.

22. It would be impossible to conquer those northern countries, provided they keep together and Germany stand neuter.

23. His reign offers little worthy of praise, unless it be the severity with which he punished offences. 24. 0, that you were as you have formerly been! 25. Take care that Miss Bell be well received, and that all things be duly prepared for her entertainment. 26. Take heed that he forget not his promise! 27. Would it were night or that the Prussians came (vvould come)! 28. Take care that he do not deceive you (i. e. for the future). 29. Take care that he does not deceive you. 30. You must break the news to him, lest he hear it from your adversary. 31. Give me neither poverty nor riches, lest I be full (rik) and deny Thee; or lest I be poor and steal. 32. The tree will wither long before it falls,

33. Give me one look before my life be gone (har flytt).

34. God be with you! 35. Good bve! 36. Let him not

J %/

judge, till he know the whole affair. 37. What is a man profited (Hvad gagnar det .. .), though he (should) gain the whole world, and lose his own soul? 38. Though he slay me, yet will I trust him. 39. Though he is poor, he is contented. — Be this as it may; I'm sure if you offer him the money, he will gladly accept it. 40. If he study, he will improve. 41. Though he studies twelve hours a day, yet he

* Se andra noten å föreg. sid.

** I högre stil nyttjas stundom det sjelfständiga possessivet i st. f^ det förenade. Jfr lekt. 24.191 Lektion 43. Konjunktiven.

makes little progress. 42. Robin (Rob'in) assured the countess with the utmost gravity, that, within the space of three days, he would produce the ring, though it lay at the bottom of mount Ætna. 43. Although her intellect was great, her mind was humble. 44. Though great light be insufferable to our eyes, yet the highest degree of darkness does not at all disease them. 45. Whatever be thy fortune, let me see thee once a year. — You shall, cost what it will. 46. Wherever you (may) be, you are in the presence of God. 47. It is of the last (yttersta) importance that he do his work right, whoever do it wrong. 48. Howrever rich a man (may) be, without virtue he cannot be happy. 49. However beautiful these verses are, yet they do not please me, for you cannot earn anything by them. 50. Be he bad, be he good, I shall try to provide for him as best I can. 51. He will never suffer me to enter his dwelling. 52. Do not love sleep, lest you come to poverty.

1. Om jag ser honom komma, skall jag berätta honom din lycka. — Du måste göra honom ett besök och meddela honom nyheten. 2. Jag vore icke värdig din ömhet, om jag vore skyldig till detta brott. 3. Om hon vore så from som hon är vacker, huru lycklig 2skulle 'jag [icke då] vara! 4. Om han fölle, kunde (måtte) han bryta halsen. 5. Kunde de förneka det, [så] 2skulle 'de. 6. Om jag visste detta, 2skulle 'jag handla annorlunda. 7. Det skulle regna, om det icke vore så kallt. 8. Antingen han eller hon kommer, 2är 'det 4mig 3det samma. 9. Om ej den preussiske öfversten betalar en viss summa penningar, 2skall 'han icke blifva befriad. 10. Förutsatt att min man blir nöjd (satisfied) med mig 2bryr 'jag mig icke om de andras anmärkningar. 11. Så framt icke Isabella kommer i morgon, är allt förloradt (fut.). 12. Hon skall icke blifva straffad, med mindre hon förtjenar det. 13. Dömen icke, att I icke blifven dömde. 14. O, att ödemarken vore min boningsort! 15. Akta dig, att ingen bedrager dig! 16. O, att du vore min vän! 17. Jag är säker [på att] hon är olycklig, och att hennes man är skuld dertill (= af det). 18. Älska icke sömnen, på det att du icke kommer i fattigdom. 19. Se icke tillbaka (= bakom dig), på det att du icke blir förtärd. 20. Trädet skall vissna, innan det faller. 21. Fly, innan det blir för sent! 22. Döm honom icke, förrän (— tills) du hör hans skäl. 23. Ät icke, förrän du är hungrig. 24. Huru skön en qvinna än f må vara (= vare), utan

dygd behagar hon mig icke. 25. Huru rik du än är, är du icke lycklig. 26. Om 2han 'än vore död, 2skall 3han 'dock lefva. 27. Hvad gagnar det en menniska, om hop (= han) förvärfvar hela verlden, men förlorar sin egen själ?192

Lektion 44. Repetition.

"28. Jag vill vörda honom, om han än hannar mig. 29. Ehuru han var rik, 4b 1 ef 3han 'dock 5fattig 2för vår skull. 30. Menniskan är född fri, vore hon [än] född i slafveri. 31. Ehuru du är fattig, 3är 2du 'dock (still) ärlig. 32. Ehuru han förtjenar penningar, 3skall 2han 'dock förblifva fattig. 33. Du måste sopa bort hvad helst som faller från bordet. 34. Hvarhelst du är, och huru ditt öde blir, [så] försök att handla rätt. 35. Jag följer honom när helst och hvar lielst, han går. 36. Hvem som än (= hvemhelst) bedrager mig, 2hoppas 'jag du icke gör det. 37. Gud vare med dig! Farväl! 38. Länge lefve konungen! 39. Vare härmed huru som helst, jag måste besöka honom i morgon, koste hvad det vill.

40. Ni ljög, när ni sade, att min motståndare låg under bordet.

41. Enligt (in) mitt omdöme, 2är 'detta icke af någon vigt. 42. Inom förloppet af några få timmar, 2började 'hon känna sig ensam och öfvergifven i mörkret och klagade öfver (of) faderns orättvisa stränghet. 43. Han hade grälat på sin svärson, och efter denna sista förolämpning 2öfvergaf 'han honom. 44. Det finnes ingen regel utan undantag (plur.). 45. Den obeveklige domaren aktade icke förrädarens tårar och böner; han sade honom, att han skulle skafi'a fram ringen, om den än låge på hafvets botten. 46. Den stackars mannen hade legat hela natten i kärran vid porten, ehuru det var flere grader kallt. 47. Riddaren steg ned af hästen med samma allvar som han visade, när han steg upp. 48. Han bannade mig, för det jag icke visat honom tillbörlig aktning.

Lektion 44.

Repetition af lekt. 26—43.

E uti ändelsen ed höres tydligt* 1) uti alla adjektiv,

,2 3 1, 2 2 , 2 t. ex. crooked (oo = u), krokig; naked, naken; wicked, elak, ond,

i, 2 . . l-o

stygg; aged, gammal; 2) uti följande particip, när de nyttjas så-2,2 1 , 2 som adjektiv: blessed, välsignad, salig; cursed, förbannad, för-1+1 +,2 1—1 2,2 dömd; beloved, älskad; learned, lärd; winged, bevingad; armed,

beväpnad (eljest uttalas aldrig e uti verbaländelsen ed, utom när denna föregås af d eller t; jfr lekt. 7). **

C6 och ci med efterföljande vokal uttalas, efter betonad staf-

velse, som sj (detta ljud betecknas bär med jemför: ocean-, **

ancient; physician, läkare; so'cial, samfunds-, samhälls-; asso'ciate

1 ,—. 1 12 2 1 (with), sällskapa (med); spa'cious, rymlig— med: pronunciation; 1 1 t 2

society, samhälle, sällskap.

i

* E uti ändelsen ed uttalas mycket spetsigt, nära i.

** I bibeln utläses alltid e uti verbaländelsen ed; uti poesi blir det stumt eller hörbart, allt eftersom metern fordrar.

*** Märk, att vokalen uti sådana obetonade slutstafvelser oftast lju-2

der som 11.Lekt. 44. Repetition. Utt. af ed, ce, ti, ti, tu. 193

ti med efterföljande vokal uttalas (efter betonad stafvelse)

likaledes som sj; jemför: patience, pa tient, tålig; impatient, otålig; t „-.+ 2 2 ,-.+ i,-*» partial, partisk; impartial,

opartisk, oväldig; satiate, mätta; nation

4 t, 1 2 2 1, 4 1.

med: sati'ety, mättnad; Miltiades, Miltiades.

3

Undant. När ti föregås af s eller x, uttalas det som ti (tj),

12,3+ 2,3 +

celestial, himmelsk; question.

i t

tu efter betonad stafvelse uttalas dels som tju (nära tsju):

t ^ 4 _ t ,2

nature-, posture, ställning, läge; scripture; dels som tu (tjo): + + i virtue; virtuous, dygdig.

5

cast, kasta, t

creep, krypa,

burn, brinna, bränna,

\

bite, bita,

cast, kastade, 2

crept, kröp, burnt, burned,

2

bit, bet,

brann, brände,

cast, kastat. 2

crept, krupit.

burnt,) brunnit,

burned,) bränt,

(brunnen, bränd). i i, bit, bit ten, bitit.

4 , +

stån dard, standar,fana. 2 , + 2 victory, seger. 2

trim, grannlåt. 2,2

jus tice, rättvisa, do-[mare.

3,1 +

Por tugal, Portugal. », 2

Cræ sus, Kresus.

the Elbe (elb), Elben. 2 1 + 1,1+-

» Mediterra nean,

[Medelhafvet.

t

heal, läka, böta, hela. i

Cf' I helsa. salu te,) 2,1

die tate, föreskrifva, fö-[restafva, befalla.

2,4

dis tance, afstånd. 1 , 2 kit chen, kök.

4,22

happiness, lycka. 2 , +

pur pose, ändamål, af-[sigt.

0 4 1

eæclama tion, utrop, t

mule, mulåsna.

4

bag, säck. 2,22 dig nity, värdighet. + 2

learning, lärdom. 2 11," +

situa tion, läge, belä-[genhet.

4

röck, klippa. 4 », +

admi rer, beundrare, t, i fi re-place, eldstad. 2 1,2 2

expe dient, utväg, t 2 + proces sion, procession,

[högtidligt tåg. 2 1 , 4

indepen dence, obero-[ende.

1 +, 2 2

emer gency, vigt, nödwändighet.

1 /-v

find\ out, hitta på.

1 1 ' o

reproach , förebrå; fö-[rebråelse.

2 2 ,2

incred ible, otrolig.

12,32

rebel lious, upprorisk, t, 2

pru dent, försigtig. 2,2

sel fish, sjelfvisk.

^,+ 3

pow erful, mägtig. no tion, begrepp.

4 , +

doctor, doktor. 2

art, konst.

sta tion, ställning.

+ 4 ,3 +

companion, kamrat, följeslagare, sällskap.

por trait, porträtt.

2 4

dispatch,)affärda; de-

despatch', ipech, ilbud. 2 ,+ 6 2

ev erlasting, evig, oupp-[hörlig, beständig.

B

last, räcka, räcka till, [vara.

2 +• 4 2

mis sionary, missionär.

i sLekt. 44. Repetition. Utt. af ed, ce, ti, ti, tu. 194

i

the låte, den förre; af[lidne, framlidne. 1 f 2

la bour, arbeta; arbete, [möda.

2

stoop,böja, luta sig ned.

1 * . repeat, upprepa.

2 -r

ven ture, vaga. 1 1 '

bestow , meddela, gifva, [bestå.

i

share, dela; andel.

strut, strutta, stoltsera, [gå.

4

add, tillägga.

Ja vour, gynna; gunst, i i,

secu re, försäkra; säker. ^ 2,

outdo †, öfverträffa.

3

put-f out, utsläcka.

2 * ' • , suspect, misstanka.

2 , 2 1 res tincj-place, hviloplal

esteem , akta, värdera, [aktning.

4

conclude, sluta; sluta [sig till.

i

skip (over), hoppa öf[ver.

1 5

demand , fordra, begä-[ra; fordran.

rest, hvila.

s, hvilostad.

1. To be blessed with good children is the greatest happiness. 2. Who is that blessed aged man with the crooked nose? — lie is Professor X., the most learned man at the university. 3. He had not been in this laughable posture long, ere he was discovered by the captain of the Phoenix. 4. Upon such wicked men no sun should shine, no rain should fall. 5. Peace has her victories no less than those of war. 6. INIy beloved nephew Thomas when carrying ashore part of the cargo was bitten by a shepherd's dog. 7. Though he was armed only with a stick, he pursued those cursed robbers. 8. He very impatiently answered, that now his social position allowed him to live in the best society, he would never more associate with his ancient friends. 9. Was not Miltiades a virtuous and impartial chief? 10. He soon felt satiated with pleasures. — I wonder at his not having felt that satiety much sooner. 11. We entered a spacious room, with naked walls, looking on the ocean. 12. 1 was by nature an admirer of happy human faces. 13. If we walk to church in this trim, the very children in the village will hoot after us. 14. We go to Portugal, not to rule, not to govern, not to dictate, not to prescribe — but to plant our standard, and to secure her independence. 15. I read that master-piece so often that I can repeat it to you almost word for word. 16. Here let us rest, if this rebellious earth have any resting-place for her true king's queen. 17. Physician, heal thyself! 18. First come, first served. 19. The name of New-Amsterdam was changed into that of New-York by the English. 20. Caesar was a great man. 21. The larks greet the morning with theirLekt. 44. Repetition. Utt. af ed, ce, ti, ti, tu. 195

song. 22. She put her arm round her cousin's waist, and so they went off'. 23. It was they whom we saw with you on the celestial shores of the Mediterranean. 24. Puss, when pursuing the mice, crept into the hole, but she could not get out again. 25. In the palace of Drottningholm in Sweden there is a portrait of a reindeer, which is said to have drawn, upon an occasion of emergency, an officer with important dispatches the incredible distance of eight hundred English miles* in forty-eight hours. 26. Mr. Rivers resigned his wealth and station and went to India as a missionary. 27. The Germans say: A silk dress puts out the fire in the kitchen. 28. It is wise and prudent to reflect on the honour and justice of him who gives advice, before we follow it; but we should not, in most cases, suspect those who are kind enough to advise us. 29. God's curse can cast away ten thousand sail. 30. Always listen to reason. 31. He was obliged to write his exercise again, having made so many mistakes. 32. Scrooge and the Ghost again stood side by side in the open air. 33. Constantinople was taken, but her emperor bestowed an honour on her fall (inlade ära vid dess fall). 34. It is better to write one word upon the röck than a thousand on the water or the sand. 35. Flattery is poison. 36. Their ignorance was insufferable. 37. Science demands faithful and patient servants. 38. The arts and sciences were greatly favoured by the låte king of Bavaria. 39. When I have seen a man strutting in a procession, I have conceived a higher notion of his dignity than I have felt on seeing him in a common situation. 40. Croesus was the richest king of antiquity. 41. Pride has

made him mad. 42. Aaron was not allowed to see the land of Canaan. 43. The miser is a friend to none, but a bitter enemy to himself. 44. The footman went away with a heavy heart to inform his companions of what he had heard. 45. What do the English mean when they say, »he took French leave»? — They mean (to say): he went away without saying goodbye or farewell. 46. »You're quite a powerful speaker, sir», Scrooge added, turning to his nephew, »I wonder you don't go into Parliament.» 47. Vessels large may venture more, But little boats should keep near shore.

* Det går något mer än 6 engelska mil på en svensk.

The Philosopher outdone.

A learned philosopher being very busy in his study, a little girl came to ask him for some lire. »But», says the doctor, »you have nothing to take it in»; and as he was going to fetch something for that purpose, the little girl stooped down at the fire-place, and taking some cold ashes in one hand, she put burning embers on them with the other. The astonished doctor threw down his books, saying: »With all my learning, 1 should never have found out that expedient.»

1. De onda hafva att frukta sitt samvetes ständiga förebråelser. 2. Dygd är den säkraste vägen (road) till lycka. 3. Har du någon manlig eller qvinlig slägtinge i staden, [på] hvilken du kan lita? 4. Romarne använde hvarje medel, äfven låga, för att vinna sitt ändamål. 5. Han är ännu lefvande, men i ett tynande tillstånd, emedan hans lungor äro skadade. 6. Tiderna blefvo allt värre för honom. 7. Hvart du än far, måste du hålla denna olycka hemlig, tills jag gifver dig lof att bryta tystnaden. 8. Korpar och kråkor kraxade omkring den galge, som han låtit uppresa 9. Jag strök ut förkortningarne i innehållsförteckningarne. 10. Borsta af sotet och dammet från hästens man! 11. Skynda dig att få facklorna tända! 12. En mulåsna skulle vara för kostsam för mig, jag vill hellre köpa en vanlig åsna. 13. Ankorna hafva icke så vackra fjädrar som ankbonden. 14. Jag hade glömt spelets regler. 15. Lille Jakob ammades med mjölken af en get. 16. Var god och köp mig några nödvändighetsvaror, som jag skrifvit upp (down), nämligen: kopparkärl för mitt kök, två pustar, två skålar, 12 skålpund färskt smör, två 2och ett halft 'oxhufvud vin, ett halft skålpund pottaska, för tre kronor (three crowns worth of) kastanjer och körsbär, två nötknäppare, ett par rådjur, en kalkon och en gås; bär hit det i öfvermorgon och lemna det åt (with) min hedervärde vän värden, om jag är ute. 17. I den kungliga parken finnas en stor mängd påfoglar och fasaner. 18. Under (In) deras morgonvandringar 6brukade 'han 2mer 3än 4en °gång bedja Jane Eyre (är) att blifva hans hustru och dela hans mödor under Indiens brännande sol. 19. Floden Elbe faller i Nordsjön och Rhone flyter ut i Medelhafvet. 20. Ön Wight ligger i engelska kanalen. 21. Det finnes menniskor, som 2frukta 'hvarken Gud eller djefvulen. 22. Denna natt innan hanen har galit, 2skall 'du förneka mig tre gånger. 23. Begge haus systrar voro gifta med namnkunnige adelsmän. 24. Edra svärdöttrar glömde sina paraplyer hemma hos oss (= vart hus), vill du låta dem veta [det]? — Glömde de icke också sina parasoller? — Nej, det 2gjorde 'de icke. 25. Min bror, med några af sina skolkamrater, är här, för att tillbringa sina ferier hos oss. 26. Ett stort antal af de nyklippta (newly-shorn) fåren hafva blifvit ryckta från hjorden af björ-

ninnan. 27. Hvad du icke kan läsa, får du hoppa öfver. 28. Hennes lins var mera likt ett hotell än en enskild honing. 29. Vilhelm af Oranien var en furste från Nederländerna. 30. Han slutade sitt tal med den intressanta försäkran, att hans aflidne herre hade fått en försäkran på sitt lif. 31. Jag hade kopporna i min barndom, och jag hystes då af nunnorna, emedan hospitalet var fullt; 2derför 3håller 'jag mig till dem. 32. Bokhandlaren brydde-sig icke om huru affärerna gingo. 33. Omständigheterna voro emot mig. 34. Detta folk tror ännu på trollkarlar och hexor. 35. Tigrinnan likasom kattan, älskar 2ömt 'sina ungar. 36. Mången man var fordom älskad och ärad, som 2nu 'är hatad och föraktad, och mången var hatad och föraktad, som nu förtjenar vår kärlek och aktning. 37. Den unge mannen hade snufva, så att han 2ej 'kunde förena sig med (in) kören i skolan. 38. Svinet äter ur (out of) ett tråg. 39. Det der enfaldiga folket (folks) förstår icke sin egen fördel. 40. Han gjordes till biskop af Carlisle. 41. Staden C. ligger i norra England. 42. Han bar blåa byxor och en hvit vest. 43. Han 2knotar 'alltid öfver (at) det dåliga vädret. 44. »Sopa kyrkogången och bänkarne, så är du en snäll flicka», sade pastorn. 45. Den fromme protestantiske fången helsade soluppgången med tacksägelser till Gud. 46. Låtom oss välja medelvägen mellan

dessa ytterligheter. 47. Eleonora brast i skratt, när hon såg jä-garinnan i denna grannlåt. 48. Vi skola feja våra vapen, medan vi hafva tillfälle. 49. Mitt hjerta blödde, och jag göt tårar, när jag varseblef, att hvarje fläck af den trädgård, som en gång förskönades (was adorned) af hennes närvaro, 2nu 'var öfvervuxen med ogräs. 50. Geijer var ett af de största snillen, som denna tidsålder har frambragt. 51. Om förutsättningarne äro falska, 2blir äfven 'slutsatsen falsk. 52. Har du sett briggen? Den har 28 grofva (— tunga) kanoner. 53. De blefvo tvungna att stryka flagg. 54. Hvad slags fisk köpte ni? — Jag köpte makrill, gädda, aborre, ål, laxöring samt ett tjog sill (plur.). — Har ni icke äfven köpt kräftor, räkor, hummer eller ostron? — Nej, 4sådant (those) 3kallar 'jag 2ieke 5fisk. 55. Den guagande råttan fångades af ugglan, som bar henne till sitt bo. 56. Har ni inga kycklingar eller andra fjäderfän? 57. Köp icke grisen i säcken. 58. Vi hafva skaffat er några nya arter papegojor. 59. Min boskap är stulen. 60. På påskdagen 3äro 'inga 2museer öppna. 61. Kan man äta strandkajor? 62. Vi 2urskilde 2knappt Alpernas toppar, hvilka försvunno bland de svarta molnen. 63. Eörsök att öfvervinna din afund! 64. Det tager mig dubbelt [så lång] tid att rätta dina öfningar som de andras. 65. Sjön är frusen, så att vi kunna åka kana på isen. 66. Det var en mycket oordentlig och missnöjd familj, och efter sin bankrutt 2var 'den alltid oenig. 67. Så liten denna hval än är, har den dock fyra gånger den der lilla elefantens vigt, d. v. s. 80 centner. 68. Ett oväder bröt ut (came on), det blixtrade, blixtarne upplyste natten, jag steg af i stor brådska och hoppade med tillhjelp af ett qvastskaft öfver ett tre famnar bredt dike.- e.

Questions.

1. What did the little girl ask for, and of whom? 2. What was the doctor's reply? 3. What did the little girl do? 4. What was the doctor's exclamation?

Lektion 45.

(Fortsättning på repetitionen.)

2 2 , 2 U uttalas undantagsvis som e uti orden bury (ber'ri), begrafva,

,2 4

och burial, begrafning.

2 , 2 , 2 01* undantagsvis som ar uti: sergeant (sar djent), sergeant;

2

clerk, skrifvare, bokhållare; samt i familjenamnen Derby och 2 1

Berkeley (barkla).

Passiv form (Pas'sive Voice) bildas med hjelpverbet to be och part. perf. af hufvudverbet {the principal verb).

To cail: Passive Voice.

Infin itive Mood.

Pres.: to be called, kallas (vara, blifva kallad).

Perf.: to have been called, hafva kallats (hafva varit, blifvit kallad).

Participles.

Pres.: being called, varande (blifvande) kallad. Perf.: called, kallad. Compound perf.: having been called, haf[vande kallats (varit, blifvit kallad). Indicative Mood. Pres'ent Tense. I Future Tense.

I am called, jag kallas (är kallad). / shall be called, jag skall kallas.

Imper'fect Tense. II Future Tense.

I ivas called, jag kallades, etc. / shall have been called, jag skall

[hafva kallats.

Perfect Tense. I Conditional Tense.

I have been called, jag har kallats, [should be called, jag skulle kallas.

Plu'perfect Tense. II Conditional Tense.

I had been called, jag hade kallats. I should have been called, jag skulle

[hafva kallats.

Conjunctive Mood.

Pres'ent Tense. Imperfect Tense.

(if) I be called,* jag kalles (vare, (if) / were called,** jag kallades [blifve kallad), etc. [(vore, blefve kallad), etc.

Imperative Mood.

be called, var (blif) kallad.

* Eller: I may (can, etc.) be called

** Eller: I might (could, etc.) be called.

t

Det passiva verbets agent (the a'gent) uttryckes medelst prep. by: This church iras first built of marble by an Englishman, denna kyrka byggdes först utaf marmor af en engelsman.

Pass ive n nyttjas ofta i engelskau, der svenskan har aktiv form, t. ex. What is to be done, hvad är att göra? Den nyttjas i synnerhet efter sådana verb som to cause, to order, to command', låta, befalla, t. ex. The captain ordered him to be shot, kaptenen befalde, att han skulle skjutas (att man skulle skjuta honom).

Blifva öfversättes som hjelpverb med to be, som sjelfständigt verb med to become\, to turn, to grow†, to get\.

Låta återgifves på följande sätt: 1) i betydelsen tillåta, ej hindra o. d. öfversättes det med let, suffer, allow (tillåta, medgifva, erkänna), permit'; 2) i betydelsen för an låt a, komma att återgifves det med make], cause, have, get], t. ex. I had the floor painted, jag lät måla golfvet; 3) i bet. befalla, tillsäga, återgifves det med command, order, desire, request!, tell], bid], t. ex. I desired (requested)

1, 2

the man to wait a moment, jag lät (tillsade, bad) mannen vänta ett ögonblick; 4) genom omskrifning (vanl. med to be) I was not permitted (allowed) to speak, man lät mig icke (det tilläts mig icke att) tala. She sent me word, hon lät säga mig (sände mig bud); 5) med let i uppmaningssatser.

clergyman, prest. 1 2

reproof', förebråelse,

[tillrättavisning, t 2 ,2 religion (relidj'un), re-

[ligion.

2 1, 2

excitement, oro, upp-[ståndelse.

2 2 +

expression, uttryck, [yttrande.

4 ,2

par ish, by, försam-[ling, socken.

2,-1-2 difference, skilnad. 2,2 turn-spit, stekvändare.

2 4 1

prepara tion, förbere-[delse.

2 ,2 +

reg'ister, register, pro-[tokoll, förteckning. 2 -t- ,

underta'ker, entrepre-[nör, likbjudare.

2

spur, sporre, i,

jewel (ju'el), juvel, [ädelsteu.

2

inn, värdshus. 2

lid, lock. 2

the Picts, pikterna, i

deep, djup. 2 ,+ 2 gen erous, ädelmodig. 2,22 negligent, försumlig. 2., 2 pres ently, strax, snart. 2 ,2 +2 necessary, nödvändig. + , 2

perfect, fullkomlig, [fulländad.

1,2

No ah, Noak. i i,

bewa're of,* akta dig [(er) för.

IS,

reward , belöna, belö-[ning.

4 4,

attack , anfalla, anfall.

4 1

approach', närma sig. approaching, närmau-[de, stundande.

2

mend, laga. i

mourn, sörja.

the mourner, den sör-

3 2, Onde-

fulfil', uppfylla. 1 2

behead , halshugga.

4

arrest, arrestera,

[fängsla. 1 1 , 2

keep\ waiting, låta

[vänta, uppehålla.

s

auc tion, \ auktion,

sale,) försäljning. 1 2

pretension, anspråk. 2 2 ,2 2 gentil'ity, adelskap,

[adel.

* Detta verb förekommer blott i inf. och imp er at.200 Lekt. 45. Repetition. Passiv form. Låta.

4 +

addition, tillägg, till-,4,42 [ökning. prerog'ative, företrädes-frätt, privilegium.

2

troop, trupp.

3 14,

/aili asleep', insomna.

send\ for, skicka efter. 1 , 2* slee'py, sömnig.

1 4 3

demol'ish,) s ^ [nedrifva.

pull down,)

2 3,

extort , utpressa.

1 4 ,

resol ve (upon), besluta.

possess ,)

.. , I ega.

be posses'sed of, ; 1, 2

in fa'vour of, till för-[mån för.

4 4 , 1

congratulate (on), lyek-

[önska (till).

4,11

occupy, sysselsätta.

i

cheat, bedraga, narra, ii,

defeat, nedgöra, slå;

[nederlag.

2 ,-t- I-

ex ercise, öfva, utöfva, [bruka.

2 ,1 2

regulate, ordna, be-[stämma.

announce, förkunna, anmäla, tillkännagifva.

1 2 , +•

the highest bid'der, den högst-

4 j 4 j [bjudande.

Bach'elor of Arts, baccalaureus. 12,

on pretences, under föregifvande, i,

to be mista'ken, misstaga sig, 4 i [taga fel.

to be ashamed, blygas, skämmas. to be taken ill, blifva illmående,

[sjuk.

i

be in mourning for, ha sorg efter, i

leave†, lemna, låta ligga.

leave† alo'ne, lemna (ensam).

let† alone, låta vara, lemna i fred,

[icke röra.

i

lead† the way, gå före, gå i

[spetsen.

be in .want of, fattas, sakna.

2 2 2

let, låta; hyra ut, let, lät, etc., let, låtit, etc. 12 2

sleep, sofva, slept, sof, slept, sofvit.

5 4 4

shoot, skjuta, shot, sköt, shot, skjutit.

1 /-V

bind, binda, bound, band, bound, bundit.

4 2 2 , 2

bid, bjuda, befalla, bade, fø<2,bjöd,befalde, bidden, bid, bjudit, be[falt.

1. Day had begun to dawn, and preparations were making (being made) by either party to give and receive the attack. 2. The Picts were never heard of in history after those great defeats. 3. Charles XII was possessed of a great courage. 4. Scrooge had often heard it said that Marley had no bowels, but he had never believed it till now. 5. This tower is said to have been built by a Frenchman. 6. Solomon B. caused his brother to go to Alsace. 7. My guardian made us all leave our lodgings near the lonely Irish lough. 8. You must get your shoes mended by the shoemaker. 9. I must have my books bound. — I wonder you haven't got them bound already. 10. Gustavus suffers himself to be cheated. 11. We are now poor, my children, let us there-201 Lekt. 45. Repetition. Passiv

form. Låta.

fore from this very moment give up all our former pretensions to gentility. 12. He let us know that his name was Thornhill. 13. Let us exercise a little more patience. 14. He ordered Grey to lead the way with the cavalry. 15. Bid the woman go away. — I have already bidden her so twice. 16. He commanded his troops to enter Italy. 17. All our actions should he regulated by religion and reason. 18. You would have been rewarded and praised, if you had been studious; but having been idle and negligent, you will be punished. 19. The journey of my nieces to town was now resolved upon. 20. I extorted from my poor generous father additions to my former income, on pretence of sums being necessary to prepare for my approaching degree of Bachelor of A"rts. 21. Don't keep me waiting too long. 22. Wisdom is a jewel not to be bought. 23. These are acts of heroism to be admired by all. 24. Dinner was announced. 25. Miss W. was allowed by all, except my two daughters, to be perfectly handsome. 26. Men are grown impatient of reproof.

: 27. Wrhat has become of the painter? — I don't know what has become of him, but his brother has become an actor.

; 28. She turned pale. 29. At midnight they all got sleepy and fell asleep. 30.- It is getting cold now. 31. At an auction the things are sold to the highest bidder. 32. The register of his burial was signed by the clergyman, the clerk, the undertaker, and the chief mourner. 33. She is to be buried in the parish where she was born. 34. There are many things between heaven and earth which are not dreamt of in your philosophy, Horatius. 35. The soldiers who fled from the battlefield justly deserve to be punished. 36. It grew låte before we reached the Tower. 37. In the Milanese he had (fick) two horses shot beneath him. 38. He had the sergeant shot before daybreak. 39. Allow me to congratulate you on

t your birthday. 40. God caused a deep sleep to fall upon Adam. 41. They did not even permit me to speak a word in favour of the prisoners. 42. God made it rain for a long time; and at last the water was so deep that all the people were drowned, except Noah and his wife and children. 43. Paul, desire the gentleman to walk in, but tell him to wait till I am dressed. 44. I must leave you now, but I shall send you word by Lord Derby's footman, as soon as I return.202 Lekt. 45. Repetition. Passiv form. Låta.

45. What is the difference between: He had painted the floor and: he had the floor painted? 46. Mrs. M. desired Watt (o) to occupy himself in a more useful manner than taking off and putting down the lid of the tea-pot. 47. He has bid me not to go out. 48. I bade Isaac not to forget his old acquaintances. 49. At first the King was suffered to exercise his prerogative — he was then allowed to form a guard — at a later period they caused him to be arrested, and finally they had him beheaded. 50. Let that fruit alone. 51. The Elector caused the old palace to be pulled down. 52. Whatever you please I shall get done for you. 53. I will have her punished. 54. You must have your hair cut, 55. We have had an umbrella made. — Who made it? 56. How is this to be made? — That may be easily explained. 57. Leave me alone. 58. Many thousands, it should be remembered, are in want of daily bread. 59. You leave every thing in disorder. 60. I shall see it done myself. 61. I was mistaken: the pestle was not in the mortar. 62. Our wisdom teeth come låte and give us the most pain. 63. She wept all the time while this song was singing (being sung). 64. Bishop Berkeley was a philosopher.

The Burnt Boots.

A traveller coming into a kitchen of an inn, on a very cold night, stood so near the fire, that he burnt his boots. The turn-spit boy seeing it, said: »Sir, you will burn your spurs presently.» — My boots, you mean, boy?» — »No, sir,» says he, »they are burnt already.»

1. Hertiginnan var högt aktad af alla lärde män, som kände henne. 2. Jag lät 2bygga om 'byggningen. 3. Öfversten lät skjuta presten efter aftonsången, för det han låtit förstöra marmorbryggan. 4. Ni kommer mig att skratta. 5. Jag lät strängt straffa honom. 6. Han lät mig berätta min historia. 7. Kejsar Karl den femte föddes den 24:de februari år 1500. 8. Ambassadörskan har blifvit orättvist tadlad med anledning af sin frånvaro från hofvet. 9. Min brorsdotter blef plötsligt så sjuk, att hon behöfde min hjelp att gå upp i öfra våningen. 10. Låt bonden

komma in; jag vill tala med honom. 11. Låt det vara sagdt en gång för alla. 12. Hvarför tillät du Irländarne att mäta tornets höjd? 13. Pären tilläts icke säga ett ord till förmån för (of) de persiske fångarne. 14. Botanik är hans förnämsta studium, men han studerar äfven matematik, fysik, mekanik, gymnastik; ja, jag vet icke hvad för vetenskaper på »ik», som han icke har studerat. 15. Hertigen af203 Lekt. 45. Repetition. Passiv form. Låta.

AV. befalde trupperna att bereda sig till (for) strid (= slag). 16. Låt den olyckliga grefvinnan få vistas hos sin man. 17. Tillsåg sjömannen att vänta, tills jag får kompassen färdig. 18. Gå och låt pigan gifva dig några skedblad socker. 19. Yet du, om den gamla frun (lady) skall begrafvas här eller i» den församlingen, der hon är (= var) född? — Nej, [det] vet jag ej, ej heller vet jag, när begrafningen skall ega rum. 20. Det är af stor vigt, att ni skickar bud till markisen och markisinnan, så snart enkedrottningen farit förbi (2 fut.). 21. Adolf lät säga mig, att jag ej borde mottaga ärkehertigens artigheter. — Menar han ärkehertig Frans? — Ja, hvem annars? 22. Känner du brudgummens adress? — Nej, men jag känner brudens. 23. Anton lät knapparne ligga 2bredvid trumpeten 'på bordet. 24. Af hvem hade du blifvit smädad? 25. Grefve Stollberg blef katolik. 26. Rör icke sockertoppen. 27. De skulle hafva blifvit högaktade, om de icke hade uppfört sig så illa mot (toioards) sina motståndare. 28. Låt henne vara i fred. 29. Yar god och lemna mig. 30. Du eger stort mod, derför har jag bjudit dig att begifva dig till Börsen, innan allt är förloradt. 31. Jag vill icke längre låta mig behandlas likt ett barn. 32. Tillåt mig att lyckönska er till (iqwn) vinsten. 33. Jag har gjort mig en vacker klädning och jag har låtit göra vackra spetsar dertill (for it). 34. Jag försäkrar er, att han skall icke hafva blifvit förgäfves 'anropad. 35. Friherrinnan K. var en utmärkt författarinna. 36. Erkebiskop Laudon blef halshuggen. 37. Genuesaren lät mig betala ett högt pris för varorna; han säljer allting mycket dyrt. 38. Du har blifvit stor, sedan jag såg dig sist; du är nu en fullväxt flicka. 39. Konungen lät föra skrifvaren och sergeanten inför sig, och de helsade honom, med tillbörlig ödmjukhet. 40. Entreprenören begär ett tydligt och afgörande svar. — Nåväl, låt honom komma sjelf, och han skall få det. 41. Har du låtit hemta läkaren? — Jag skickade efter doktor N., men han lät säga mig, att han ej kunde komma på (for) två timmar. 42. De hafva uppfylt de skyldigheter, som voro dem ålagda. 43. Verlden blir dagligen äldre och visare. 44. För Guds skull låt mig vara i fred, jag har tandvärk. 45. Jag blyges för din skull (on your account). 46. Utrymmet kan lätt minskas. 47. Ni tar fel, detta slags säd är icke korn, det är hvete. — Om jag skulle misstaga (pass. pres. conj.) mig, 2ber 'jag er om förlåtelse. 48. De läto oss alla vänta länge, så att vi hade tid nog att prata och taga några prisar snus. 49. Om du är kallad att herska, så kom i håg mina förmaningar. 50. Du misstog dig, när du trodde, att du skulle blifva väld till min efterträdare. 51. Han brydde sig icke om, ifall han skulle blifva sårad, förutsatt att han vore väl betald. 52. Om jag icke misstager mig, skall slottet säljas på (at) auktion till den högstbjudande, derför är det en sådan oro bland adeln i de närgränsande grefskapen. 53. De krigiske innevånarne samlades hastigt (fast) till Surreys fana. 54. Låt mig icke blifva glömd, ehuruväl jag är öfvergifven. 55. Hon skall204

Lekt. 46. Repetition. Stumt l o. n.

blifva älskad af alla. 56. Festen uppsköts naturligtvis, så länge hofvet hade sorg för prinsessan Isabella. 57. Sörjer ers nåd öfver mitt nederlag, då är ni sannerligen en ädelmodig fiende; jag väntade att få höra er förkunna det med hänförelse. 58. Hvad är att göra? — Jag vet icke. 59. Tösen stod (ivas) ingenstädes att finna. 60. Der kommer gåsvaktaren med gåsungarne. Akta dig för gåskarlen! 61. Jag skulle hafva blifvit kallad en förrädare, om jag hade befalt att de skulle arresteras. 62. Här är ett porträtt af czar Peter I och ezarinnan Katarina. 63. Jag vägde ärterna och sade honom deras vigt och pris. 64. Tiggaren bar almosan, som jag gaf honom, till sin gamle välgörare och välgörarinna. 65. Italienarne tillätos icke att gå ned för trappan. 66. Jag såg dem leka i rummets midt, under det att brefvet lästes. 67. Ett träd-kännes af (by) sin frukt. 68. Du blir straffad, sade den ene skolgossen (= en skolgosse) till den andre; men läraren sade: I skolen alla blifva straffade, för det I gjorden så mycket buller, när I gingen uppför trappan. 69. Akta dig, att du icke talar till Jakob..

Questions.

1. Where did the traveller enter, and at what time ? 2. What happened to him while he was in that place? 3. Did no one observe this? 4. What was the boy's remark? 5. Did the traveller understand him at first? 6. In what way

did the boy explain his former expression?

Lektion 40.

(Fortsättning på repetitionen.)

2

L är vanligen stumt i sammanställningarne alf, alv, almT

3 3 2 2.2 2-2.2 2

all', ale, t. ex. calf, calves; half, halves; alms, calm; palm, palm;

2,+ ' 4,"t" 3 3 3 fiathand; palmer, pilgrim; salmon (sam on); walk; talk; chalk,

3 + 3 3

krita; falcon och dessutom i vissa andra ord, såsom: could, would,

3*1 1

should, folk; yolk, äggegula.

N är stumt såsom slutbokstaf efter l och m, t. ex. kiln,

3,2 42, , , 4,2

ugn (kölna); autumn, condemn, (condemned, condemning); solemn,

4 2 _ 3 2,+

högtidlig; sol'emnly; hymn, lofsång; jemf. dermed autumnal, höst-

4 ,2 1

lig, höst; solemnize, fira, högtidlighålla o. d., uti hvilka både m och n uttalas.

3 n

look (u), glance, blick, i

rein (ran), töm, tygel. 2

brick, tegel.

3

fault, fe) (moraliskt).

i, i

na'me-day, i

feast,

1, 4

theatre, teater, i

steel, stål.

namnsdag.

t . 2 , +

usurper, inkräktare.

4 , 1

grand'child, barnbarn. +

grand'son, sonson, dot-[terson.Lekt. 46. Repetition. Stumt l o. n. 205

3

grand'daughter, son-[dotter, dotterdotter.

3 2,+

for in stance, till exem-[pel.

and so forth,) och så

and so on, ^ vidare. 2

loose, lösa; lös. 2 ,2 2 read ily, beredvilligt.

3,3

Jör ward(s), framåt,

4 4,2 [fram-

accomplished, fullän-[dad, begåfvad. 2 2 •,*

unpleas ant, obehaglig.

1 1, 3 2

despi'tefully , hatfullt,

2 i.2 [föraktligt. represent, framställa,

, [föreställa. feign (fan), låtsa, före[gifva, dikta.

i

fire at, skjuta på.

4

wash fa = o), tvätta.

4 , +

offer, erbjuda, tillbju-[da; tillbud.

i i,

descri be, beskrifva. 2 i,.

suj>po'se, (förmoda, före-[ställa, förutsätta, ii,

decla're, förklara, till[kännagifva.

use, behandla.

3

aught, något) (brukas 3 > sällan i

nought, intet)dagl. tal). 2 ,1 2 Timothy, Timoteus. 11, 2 2 Bohemia, Bömen. 2,22 des tiny, ödet.

4,2

fancy, inbilla sig.

i,ii purify, rena.

3,21

fortify, stärka, i

brew (bru), brygga. + ,ii persecute, förfölja. 2,11

ex'ecute, utföra.

4 2

consist of, bestå af, [utgöra.

4

chant, sjunga, i

cease,) upphöra,

leave off, ! sluta-2

urge, förmå, yrka.

3 3

join, förena sig med, sluta sig till; upphinna.

4 2

accept, mottaga. accom'plish, fullända, [fullborda.

the West India Islands, de Vest[indiska öarne, Vestindiens öar. + , 2

2 3 3 ,

employ"merit, sysselsättning, syssla.

3 1

yield (up), uppgifva, afstå från,

[afkasta. for aught I know,) . .

,. T J > 3d v mi ag vet.

Jör all I know,) J °

S 3

after all, när allt kommer om-

[kring.

all over, alltigenom, öfver hela.

4 4

(all) along , längs efter (hela). all at once, på en gång, med ens.

2 , 2,22

all of a sud den, sud denly, plötsligt.

1 1 2 drive, drifva; köra, åka, drove, dref, etc., driv'en, drifvit, etc.

Det obest. pron. man återgifves i engelskan på flera sätt:

1) med one: One should not trust everybody, man bör icke lita på hvem som helst.

2) med något af orden we, you, they, people, a man, men: We (you, people) like to repo'se ourselves (yourself, themselves) when we (you, they) are tired, man tycker om att hvila sig, när man är trött. They (people) say lie is going to leave town, man säger, att han skall lemna staden.

3) oftast medelst aktivsatsens förvandling till passiv: I am told (informed, etc.) . . ., man liar sagt mig ... He is said to ..., man säger att ban . . . The rest may be ea'sily supposed, det öfriga kan man lätt föreställa sig. A room roas shown to us (we

i

loere shown a room) on the second floor, man visade oss ett rum i andra våningen.

4) med en absolut infinitiv (ifall pron. man är subj. i en temporal- ell. konditionalsats): To hear her you would fancy that

she teas possessed of all the gold of Peru , när man hörde henne, kunde man tro, att hon egde allt Perus guld.

1. The palm of victory was given to hirn. 2. Could a man live by it, it were not an unpleasant employment to be a poet. 3. One should not talk so much about one's self. 4. The pale autumnal sun shone from the cloudy sky through the branches of the beech under which we were solemnizing Whitsunday. 5. There is a brick-kiln on his estate. 6. He lent me a piece of chalk. 7. In Russia people drink much tea. 8. There are two yolks in this egg. 9. They had adorned the canoe with mistletoe and moss, which the savages pulled off, as soon as they had reached the opposite shore. 10. It is one thing to know what we ought to do, and another to execute it. 11. One alvays gives advice more readily than money. 12. We see the faults of others sooner than our own (One sees the faults of others sooner than one's own). 13. If people will not hear, they must feel. 14. They say the governor has been drowned. 15. Our fleet is said to have been defeated. 16. Forward, boys! what will they say in England, if we let the French drive us back! 17. Instead of Mr. and Mrs. so and so, I shall call them by feigned names. 18. They declare that on such a day, the assembly shall be at their house in honour of the feast of the Count or Countess such a one. 19. You are expected this evening. 20. They showed me a certain lady, who is much spoken of on account of her intellect. 21. Was there nothing to be done for him ? — Experience keeps a dear school, but fools will learn in no other. 22. There was nobody to be seen on the hill. 23. We were shown in by a rough farmer. 24. There is nothing to be said against his refusal. 25. Laughed at (being laughed at), he laughs again. 26. All207
Lekt. 46. Repetition. Stumt l o. n.

Spain took arms against the usurper. 27. To judge from the newspapers, the scenes were such as not to be described. 28. Some two or three persons were walking along the banks of the river Thames. 29. We are one too many here, said the scholar. 30. No one knows so well where the shoe pinches as he who wears it. 31. Whatever purifies, fortifies also the heart. 32. They sacrificed human victims. 33. A wonderful something was about to take place, and this stirred up their glowing imagination. 34. He was listened to with pleasure. 35. The wood of the ash is tough. 36. Once they were seen and fired at. 37. You are waited for. — Am I really waited for? 38. I ordered the draft to be shown to the usurer. 39. The palmers humbly bent their knees and chanted a solemn hymn. 40. Do they eat such fruit with you? 41. If ever anybody was worthy the title of an honest man, he was. 42. He went into the country with all his family. 43. The whole family was fast asleep when the house began to burn. 44. Courts are like theatres, where some play princes, some slaves, and all ends in one day. 45. He had his house burnt down. 46. She had much money left her by her uncle. 47. Go, my son and see if aught be wanting. 48. We have nought to fear. 49. A man is not always at liberty to do what he pleases. 50. Nature had made Mr. Churchill a poet, but destiny had made him a schoolmaster. 51. Love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them which despitefully use you and persecute you. 52. No person who has once yielded up the government of his mind, and given loose reins to his desires and passions, can tell how far they may carry him. 53. If you would have a faithful servant, and one that you like, serve yourself. 54. For you I've a draught that long has been brewing. 55. I was told you were ill. — You must not believe all that people say. 56. My wishes for the future are contained in this little verse:

A little health, a little wealth,

A little house and freedom,

And in the end a little friend,

And little cause to need him.208

Lekt. 46. Repetition. Stumt l o. n.

1. Han lade ett stycke krita, så stort som ett ägg, på min flathand. 2. Abboten 2förklarade 'högtidligt, att han hade kommit dit i afsigt att döpa dem alla, och att dopet skulle ega rum på holmen. 3. Det var på hösten, och höststormarne hade börjat, innan man tick lof att nedrifva tegelugnen. 4. Man bör icke lita på hvem som helst (= hvar och en). 5. Man samlade äggegulorna i en kruka. 6. Man väntar på dig för att fira högtiden. 7. När man såg henne, kunde man inbilla sig, att det var sjelfva Hebe. 8. Det öfriga kan man lätt föreställa sig. 9. Man tycker om att hvila sig, när man är trött. 10. Man säger att de spanska infant-innorna reste inkognito öfver Pyreneerna och öfver hela halfön. 11. Man måste skilja kaninhannarne från kaninhonorna, eljest 2äta 'de förre upp de senares ungar. 12. Man bör tvätta sig, när man är (when) smutsig. 13. I England gör man förträffliga saxar. 14. Man gaf Stefan en knif. 15. Borgmästaren förkylde sig på byrån och fick feber; borgmästarinnan sköter honom med stor ömhet. 16. Bed August bära (take) detta bref på <7o) posten. 17. De fördömde honom alla. 18. Hvarföre är jern nvttigare^än guld och silfver? — Emedan så många nyttiga ting göras af jern, såsom till exempel spikar, hamrar, tänger, ugnar, kanoner, ja hela bvgg-niugar. 19. Af stål göras saxar, knifvar, gafflar, passare, och så vidare. 20. I dag vaknade jag i (at) soluppgången och steg 2ge-nast 'upp. 21. Våra tjenare och tjenarinnor hafva begärt lof att besöka sina föräldrar i (at) pingst. 22. Var det en varg eller en varginna, som dödades af jägarne? 23. Hon var en bättre lagstiftare än mången man. 24. Endast hanfoglarne sjunga. 25. Åsnorna skriade, hästarne gnäggade, tupparne golo, tjurarne bölade, ett par jagthundar skälde, kattorna jamade, fåren bräkte, grodorna qväkte vid sjöstranden, med (in) ett ord, det var en förskräcklig konsert. 26. Man bör besinna följderna af hvarje handling. 27. Är

4 4 2

icke fregatten Vanadis (Vanadis) ett vackert skepp? — Jo visst, det är det vackraste fartyget i svenska flottan. 28. Detta var ett hederligt tillbud. 29. Jag har fått ett halft dussin dyrbara silkesnäsdukar, på det att jag icke skulle omtala nyheten för kusken, som körde oss till Hyde Park. 30. Jag lade mina glasögon på dragkistan, der du hade lagt dina. 31. Jag har kämpat en god kamp (fight), säger apostelen Paulus i sin epistel till Timoteus. 32. Tiden fräter (= förtär) jern och sten. 33. De skakade af sina fjettrar. 34. Europa är indeladt i (into) stater. 35. En viss grefve anmodade mig att skrifva till en [viss] herr Johnson. 36. Fredrik den femte, kurfurste af Pfalz, valdes till konung af Böhmen. Hans hustru, en dotter af Jakob den förste af England, framställes af historieskrifvarne som ett mycket vackert och begåfvadt, men stolt fruntimmer, som förmådde sin man att mottaga den erbjudna kronan. 37. Man talade (pass.) mycket om de siamesiska tvillingarne i min ungdom. 38. Man har sagt mig, att det är mycket ohelso-samt att nyttja snörlif. 39. Mina barnbarn äro mitt stöd och min tröst på mina gamla dagar. 40. Man visade oss ett rum i andra209 Lekt. 46. Repetition. Stumt l o. n.

våningen, 41. Vi hafva alla ett 2eller 3annat 'fel. 42. Detta är ett bruk i Förenta Staterna. 43. Vår fosterfader dervischen väckte oss alla; vi lemnade vår boningsplats i öknen, innan det dagades, och snart 2upphunno 'vi de andra pilgrimerna. 44. För sä vidt (as far as) jag kan se, 'öfverensstämma 'din 3och 4min 2tro. 45. Vi hafva kört längs hela Maas, förnämligast i afsigt att få se (p. pr. med of) dess källor. 46. Plötsligt upphörde det att hagla, och himlen klarnade upp. 47. Jag hoppas, att när allt kommer omkring, mina läsarinnor icke skola vägra att höra mig, innan de fördöma mig. 48. Man finner ädla metaller i Ural. 49. Agnes blef bekant med en mängd skådespelare och skådespelerskor på sin resa från Trier till Schweiz. 50. Sockerröret växer på de Vestindiska öarne. 51. Skonaren förlorade sina segel. 52. Den preussiska flottan bestod af tvåhundra segel. 53. Sedan Ferdinand hade kastat tre halfpennymynt på disken, 2lemnade 'han boden med en föraktlig blick på (at) köpmannen. 54. Man valde honom till medlem af Andra Kammaren. 55. England är indeladt i 40 grefskap och Wales i 12, utgörande tillsammans 52. 56. En stor bergskedja löper från Cumberland söderut till Derbyshire. 57. Rhone och Rhen äro stora floder, hvilka båda upprinna (rise) på (in) St. Gotthard. 58. I detsamma hördes ljudet af ett jagthorn ; den skrämda hjorten och binden sprungo hit och dit, men blefvo 2slutligen 'tagna. 59. Kan er myndling något annat

främmande språk än latin? — Det kan han visst. 60. Var god och hör mig till slut. 61. Sjöluften hade gifvit oss alla matlust. 62. Du har ämnat göra narr af mig. 63. När jag var barn, drömde jag mycket ofta, att jag blef kejsare. 64. Jag har lärt ett verb som böjningsmönster (obest. art.) för de regelbundna verbens konjugation. 65. Han återställdes snart från sin sjukdom. 66. Hon dog som tiggerska. 67. I skymningen hade vi tid till ett allvarligt begrundande, hvars följd blef att vi flyttade från vår angripares hus. 68. En stor mängd barn hafva dött af skarlakansfeber och mäsling, och några af kikhosta. 69. Den lärde sökte ormskinn bland ormbunkarne i skogen. 70. Han red min häst, medan han var här. 71. Qvinnan 2har 'i allmänhet mera finkänslighet (delicacy of feeling) än mannen. 72. På en gång varseblefvo de en besynnerlig företeelse och anmärkte det för hvarandra. 73. 2Gissa 'bara hvem jag såg sitta (p. pr.) vid bordet med pennan i hand! — det var ingen ringare person än den spanske ambassadörens sonson. 74. Följ naturen, icke modet! 75. Att hålla sig vid godt lynne, är det bästa läkemedlet. 76. Hvad betyda dessa signaler? I alla förstån deras be tydelse, icke sant?

Lektion 17.

(Fortsättning på repetitionen.)

4

Ant, myra. 2 , +•

but ler, taffeltäckare, [munskänk.

i, + re'gion, trakt.

citizen, medborgare, [borgare.

4

sock, strumpsock, sock

4 , 2

bonnet, mössa; hatl (fruntimmers)

1

wheel, hjul.

4,2

carriage, vagn. 2

hell, klocka.

4

nov el, roman, novell. 2 , 1

empire, rike, stat. 2 ,2^-t-disposition, sinnesart

[anlag

♦ 'Ji

statare, växt, höjd, [(kropps)storlek.

4,2 2

origin, ursprung.

2 4 2 . ,2

metaphys ics, metafysik. [(spekulativ) filosofi

14,1

tobacco, tobak. 1 , 2 fo'rehead, panna.

brow, ögonbryn. 2

purse, börs.

term, vilkor.

2

the Elbe (elb), Elben. 2

link, länk. i

chain, kedja.

4 ,+ 2

prop'erty, egendom.

4,2 2

politics, politik, i i,

crusa'de, korståg.

2

quick, liflig, qvick, ha-[stig.

i

wide, bred, vid, stor. i

staid, stadig. 2

middle, medelmåttig, i

sew (so), sy. i

sewed (sod) tip, hop-[svdd, insydd.

^ 2

outrun †, springa om, [förbi.

2 , +

slum ber, slumra, sofva ;

[slummer.

i i

delight , fröjda, fägna, roa; finna nöje (i), fröjdas; lust, nöje, förtjusning, i

smoke, röka, ryka. err, misstaga sig, fela.

h 3

perform , utföra, spela.

13

reward , belöna, belö-[ning.

i + 2 ,

overwhelm , öfverväl[diga.

4 2

consult , rådfråga, i,.

propo'se, erbjuda, före-[slå; ämna.

2

trust to, anförtro åt.

1,4 1

re'alize, förverkliga. 2 1,

exceed', öfverträffa. 2 , 2

excee cling, öfverträffan-

[de, utomordentlig. 2 , 1 res cue, rädda.

shout, ropa, skrika;

[rop, skrik.

i i, + crusa'der, korsfarare. 2 , 2

swiftness, snabbhet.

2 4 +

clistraction, förvirring, [oro.

4 , 1

strong'hold, fäste, borg.

4,1 1

hack'ney-coach, hvr-[vagn.

1 4

Treland, Irland.

1, 4

China, Kina.

1,4

Si'am, Siam. 2 ,2 2 Sicily, Sicilien.

3 , 1

Nor way, Norge, i

Greek, grek; grekisk;

[grekiska.

4 4 1,.

Japane'se, japanes; ja-[panesisk.

4 ,2 1

Palestine, Palestina.

1, 4

Cuba, Kuba.

3

Saul, Saul.

4 ,2

Flor ence, Florence. 2 , + sel'dom, sällan, i

slight, ringa, obetyd-

4 2 o [lig, lätt. hap'ly, måhända.

2 2,2

extensive, vidsträckt, [omfattande.

2 4 1 ,4

disagreeable, oange-j [näm.

weak, svag. 1 . 2

clan gerous, farlig.

3 3,4

loyal, trogen, trofast.

2' ,2

timid, försagd, rädd.

4

fond, öm, öfverdrifven.Lektion 47. Repetition.

211

2,3+ 1

guar clian angel, skyddsengel.

fellow traveller, ressällskap, i

a draught-board, ett dambräde.

a pound, ett pund (Sterling), *

[eng. mynt.

1,3

cheer ful, glad, munter, vänlig. 2

gentle, god, artig, mild, vänlig.

4 2 ,— +

acces'sion, tronbestigning.

3,2.

tortoise (tor tis), sköldpadda. 2 2,22

illus trious, berömd, utmärkt, hög,

14,

revol've into, återgå till. 1

ow'ing to, i anseende till; tack vare,

3 1

at full speed, med full fart, i fullt 4 _ [lopp (språng).

the Man sion House (»boningshuset»), Lord Mayorns** i London residens. 2 2+

the Mediterranean, Medelhafvet.

4 , 24 1

» (Jas pian-Sea, Kaspiska hafvet.

4 2,

ascend', uppstiga, bestiga.

that is no business of yours,) ^ angår

it does not concern you, jer 2 1,

incli ne to, luta till, vara fallen för. i, i, incli ned to a pa leness, öfvergåen[de till blekhet, något blek.

Anm. Medelst tillägg af ändelsen ness (motsvarande -»het» i svenskan) kunna substantiv bildas af en stor mängd adjektiv, t. ex. pale — paleness (blekhet); great — greatness (storhet); white — white ness (hvithet), etc.

2 knit, (nit), knyta, sticka, knit, knöt, knitted, stic-[kade, knit, knutit, knitted, [stickat. 2 ring, ringa, 2 4 rung, rang, ringde, 2 rung, ringt. i teach, lära, undervisa, 3 taught, lärde, etc., 3 taught, lärt. dare, våga, töras; trotsa, \durst, vågade, tordes, ; dared', *** trotsade, | dared, vågat, trotsat. 2 sink, sjunka, 2 4 sunk, sank, sjönk, 2 2 sunk, sunken, sjunkit. i beat, slå, i beat, slog, bea'ten, slagit. 4 rot, ruttna, 4 rottecl, ruttnade, rotted, ruttnat. rotten (adj.) i sow, så. i sow'ecl, sådde, i sown, sått.

4

quoth, sade (detektivt verb, som förekommer endast i imperf ek tum)..

* Innehåller 20 shillings (omkr. 18 kronor svenskt).

** Denne embetsmän väljes årligen af borgarnes skrå-representanter.

*** Märk, att dare i bet. »trotsa» är regelbundet.

2

spring †, uppkomma, 2 2 [uppvälla.

intend', ämna. 2,1 1 penetrate, genom-

s 2,4 [tränga. putf up' at, taga in på.

2

just now, just nyss.

4 .

as, eftersom, i

for shame! fy skam!

4 3,2

according to, enligt, [allt efter.

+ 3

above all, framför allt.

crowd, sammanpacka;

, , [skockas.

retain , bibehålla, qvar[hålla.

knit (nit), knyta, sticka.212 Lektion 47. Repetition.

1. The Lord Mayor, in the stronghold of the mighty Mansion House, gave orders to his fifty cooks and butlers to keep Christmas as a Lord Mayor's household should. 2. Soon ripe is soon rotten. 3. The chestnuts have rotted in my drawer. 4. He sometimes came out with his guess quite loud and very often guessed right too. 5. 0! thou who wast so great before, where is thy greatness now? 6. They were his relations. 7. It was his numerous relations who first forsook him. 8. Was it they who were frightened bv the thunder? — Yes, it was. 9. Here come a man and woman. 10. I or thou art to blame. 11. His greatest joy wras the progress of his grandchildren. 12. Pride often guides the author's pen. 13. You won't do for a school. 14. He didn't care two pence for it, 15. Mr. Peacock offered me a cigar.

16. I dare not say how disagreeable such tidings are to me.

17. I was chidden for being so låte. 18. He sat down upon a form and wept. 19. All parts of knowledge have their origin in metaphysics, and finally, perhaps, revolve into it. 20. These are beautiful ornaments. 21. He is young, and so am I. 22. There are few countries where it rains so much as in Ireland; but it snows very seldom in Ireland, and when it freezes there, it is so slight, that it usually thaws an hour after sunrise. 23. It is now 6 weeks since I told you to come as yesterday; why did you not do so? — I did so, but found no one at home. 24. »The king is a father to his people», said I. — »He is so», replied he. 25. The Chinese are an industrious people, and so are the Japanese. 26. 1 saw the sailor, he who had been to China. 27. In the country of Siam, a kingdom of Asia, he who tells a lie is punished, according to law, by having his mouth sewed up. 28. The grain which the husbandman trusts to the bosom of the earth shall, haply, yield its sevenfold reward. 29. Thanks, gentle citizens and friends, quoth 1; this general applause, and cheerful shout, argues your wisdom, and your love to Kichard. 30. Take this grease and grease the wheels of my

O O

carriage. 31. These sheep cost me but 10 shillings, the wool alone will sell for double the money. 32. Do not ring that bell, or you will bring the nurse from up-stairs; the downstair bell is on the other side of the fire-place. 33. Owing to her exceeding swiftness the hare soon outran the tortoise.Lektion 47. Repetition.

34. While Monmouth was dancing and skating at the Hague, and expecting every day a summons to London, he was overwhelmed with misery bv the tidings of his father's death and

J J O

of his uncle's accession. 35. Lady W. desired to see him a king. 36. If ever Love, as poets sing, delights to visit a cottage, it must be the cottage of an English peasant. 37. Lord 2

Brougham's (= broms) knowledge is very extensive. 38. Mr. A. is nothing but an old beau. 39. Somebody has said that the Scotch always reflect ere they fight, that the Irish fight ere they reflect, and that the English do either the one or the other according to circumstances. 40. Whether he kill Cassio, or Cassio him, or each do kill the other, every way makes me gain. 41. I went one evening to the theatre. 42. The

O <D

ladies were no sooner seated in the hackney-coach than Mrs. Ellison burst into a loud laughter. 43. Tongue cannot tell the distraction and misery with which Beauchamp's (be'chams) soul was shaken. 44. Ye have come

too låte — but ye are come! that will be my consolation in my last moments. 45. Sin no more, lest a greater evil happen to thee. 46. Buy what thou hast no need of, and ere long thou shalt sell thv

" O o

necessaries. 47. We ate the food we ne'er had eat. 48. If you sang in summer, dance in winter, said the ant to the grasshopper. 49. Do you like fish ? — Yes, I like them (it) well enough, but I am not at all pleased with their (the) bones; they are very disagreeable and troublesome. 50. There must be something the matter with the infant; he won't eat anything. 51. Time once past never returns: the moment which is lost, is lost for ever. 52. WThen the well is dry, we know the worth of water. 53. The Elbe springs from the Giant's Mountain in Bohemia. 54. She was a staid little woman, who dared every danger. 55. Few believe the wonders thou hast wrought, and none can teach them, but whom thou hast taught. 56. Now mayest thou slumber — thy work is done. 57. No man is so foolish but may give another good counsel sometimes; and no man is so wise but may easily err, if he will* take no other's counsel but bis own. 58. The hussar put his hands into his breeches pockets and told me that he never forgave any offence of that kind. 59. Such beings

* I konditionala bisatser uttrycker will i 3:dje pers. vilja.

realize the idea of guardian angels, appointed by heaven to watch over the destinies of empires. Such had been Prince Henry for the kingdom of Portugal; and such was now for Spain the illustrious Isabella. 60. In the year 1126 Henry's daughter Matilda, who was married to Henry V, emperor of Germany, had become a widow. The following year she was married to Geoffrey, eldest son of the earl of Anjou. 61. Charles the First was of a middle stature, his complexion brown, inclined to a paleness, his forehead not wide, his brows large, his eyes grey, quick and penetrating. 62. Florence is dressing dolls for poor children, making bonnets and knitting-socks for all the dirty little babies in the region round about. 63. The people are crowded in the market-place. 64. The people of England is loyal to the house of Hanover. 65. A horse! a horse! my kingdom for a horse. 66. He performed the CEdipus to perfection. 67. Now I have a cow and a sheep everybody bids me good morning. 68. Parmenio (parmenio) advised Alexander to accept the terms proposed by Darius (dan us), saying: »Were I Alexander, I would accept them.» — »And so would I», replied Alexander, »were I Parmenio». 69. Fond pride of dress is sure a very curse; Ere Fancy you consult, consult your purse.

1. År 1708 2inträdde 'Addison i parlamentet, men han var af en allt för blyg sinnesart för att framträda (appear) som offentlig talare. 2. Hjeltiunan i denna roman har i mitt tycke en mycket dålig karakter. 3. Synder gå icke ensamma, utan följa hvarandra som länkarne i en kedja. 4. Min kusin dog af gula febern i Brasilien och lemnade ingen förmögenhet. 5. Vi gjorde resan från Amerika till Kina med Atlas. 6. Fartyget var fullt af lärda kineser, som reste till Nanking. 7. De rökte tobak, läste tidningarne, berättade nyheter, disputerade i naturlära, men framför allt i politik. 8. Några uttalade sin mening med vältalighetens styrka; men andra bibehöllo sitt vanliga lugn, eller låtsade 'åtminstone göra det i min närvaro. 9. Den gamla mön köpte förråd för ett helt år. 10. Med ångest varseblef jag från observatoriet, att en obarmhertig åskvigg slog ned de gamla björkarne. 11. Kaminen i biblioteket har börjat ryka. 12. Det är alltsammans (all) mitt fel. 13. I några verldsdelar finnas stora sandöknar (gen.). 14. Tusentals män och qvinnor dricka brunn vid helsobrunnen i denna dal. 15. Det fins ingen regel utan undantag. 16. Jag har slagit hunden, för det han bitit de förbigående. 17. Kokerskan håller på att göra en deg. 18. Han ritade en oxe

i fullt språng. 19. En vädur och en tacka blefvo dödade af blixten.

20. Folket hade sjunkit (= krympt) till (into) en nation af slafvar.

21. Korsfararen stred för Kristi graf, men han räddade kristendomens lif, säger Bulver. 22. Hans äldste son var kapten i Ostindien ; den yngste var kapten på (of) »Italien». 23. Tråden är spunnen; jag spann den i fredags åtta dagar sedan. 24. Slå, som jag skulle hafva slagit dessa tyranner. 25. När klockan slog tolf, '-sjönk 'han i en tung

sömn. 26. Fingal återvände från jagten och fann de älskliga främlingarne. 27. Tärningen är kastad! 28. E. vågade icke säga mera. 29. Slagfältet vid Waterloo ligger nära Bryssel, Belgiens hufvudstad. 30. Syndens lön är döden. 31. Brita är full af odygd. 32. Han har så ofta lekt soldat, att han nu ser riktigt ut som en soldat. 33. Den der rika arftager-skans egendom är värderad till (at) två tusen pund om året. 34. Först kom slagtaren med sitt folk, dernäst (next) kom bagaren med sin hustru, och sedan sotaren med sin hustru, och in 3gingo 2de 'alla, två åt gången. 35. Det var en europé, som slog ihjel morén, men mördaren hade försvunnit i mörkret. 36. Munken missförstod oss och förde oss vilse, när vi skulle gå och se Vesuvius. 37. Det botemedel, han förskref, var till (of) ingen nytta. 38. Känner ni antalet födda och döda i er församling? — Visst gör jag det. 39. Gå och hemta dambrädet, om du kan spela dam. 40. Detta uttryck är allt för oredigt. 41. En sax var hennes gåfva till mig. 42. Han var katolik, men blef protestant vid mer än 60 års ålder. 43. Detta siden kostar 3 kronor alnen. 44. Saul var hufvudet högre än allt folket. 45. Det nuvarande Grekland '-liknar 'föga Perikles' Grekland. 46. Ryssland begränsas i norr af Norra ishafvet, i vester af Norge, Sverige och Östersjön, i söder af Svarta hafvet, Asowska sjön, Turkiet, Persien, Kaspiska hafvet och Tartariet, i Öster af Kina och Stilla hafvet. 47. Han låtsar sig vara konstnär. 48. Man skulle peka finger åt inig och gifva mig öknamn, om jag satte på [mig] denna löjliga halsduk. 49. Jag gjorde en kryssning på Medelhafvet med (in) »Daedalus», och jag har tagit in på »Belgien». 50. Jag läste det nyss i Chambers' Edinburgh Journal. 51. Hvad är skilnaden mellan den svaga och den starka konjugationen? 52. Beröfva en spanior alla hans dygder, så har dn en portugis, säger ett spanskt ordspråk. 53. Munken läste bordsbönen, hvarefter vi satte oss (to sit down) till bords bland de andre manlige gästerna. 54. Hvem har målat •dessa bevingade genier? 55. Sedan mitt ressällskap hade ätit qvällsvard, så mycket han orkade och afslutat sitt kalas med en halfbutelj rödt vin, '-begaf 'han 3sig till sin mjuka säng och lade sig ned för att smälta maten i ro. 56. Han förde sin åsna till torgs, men kärran 2ville 'han icke sälja. 57. Fattigdom är ingen last. 58. Han hade 500 [man] fotfolk, men de fleste kastade sina vapen och flydde. 59. Vi hafva sått några göpnar bönor. 60. Om jag än blir bedragen, 2har 'jag beslutat 2att 'alltid förlåta och216

hjelpa mina medmenniskor i deras elände. 61. Hvems är den der ljussaxen? 62. Brefvets innehåll angår er icke. 63. Hvad mig, min stackare angår, så '2är 'jag alldeles rådlös. 64. Hvad angår vapensköldens fyrdelning, så 2måste 'jag 3svara, att jag ej vill medgifva (allow) den. 65. Hvad det angår (as to that), 2måste 'jag säga er, att jag är en man med lika många anor som ni sjelf. 66. Det gamla och det nya Rom kan knappt jemföras. 67. Berätta mig hvilka länder och städer ni har besökt och hvilka berg ni har bestigit. — Med största nöje, och jag skall tillåta (allow) mig att taga de europeiska länderna först. Jag har bott i Athen, Neapel, Venedig — »Adriatiska hafvets drottning» — , Lyon, Haag och Spaa, och jag har rest genom Bayern, Flandern, Aargau och Turgau, två kantoner i Schweiz, europeiska Turkiet, Ukraine i Ryssland, grekiska Arkipelagens öar samt Morea och Krim. I Asien har jag besökt Levanten, Palestina och Dekan; i Amerika: Brasilien, New York och Havanna på Cuba. Jag har bestigit följande berg: Harz, Jura, Simplon på Alperna, Apeninnerna, vulkanen Etna på Sicilien, Hæmus, Oljoberget i Judeen. Himalaya norr om Indien, Atlas i Afrika, Anderna i Amerika. — Har ni också sett berget Ararat? — Nej, det har jag icke. 68. Brittiska kanalen skiljer Frankrike från England. 69. Mälaren och Geneversjön äro de vackraste sjöar jag sett. 70. Trafalgar är en udde på östra kusten af Spanien, Kap Horn är Amerikas sydligaste udde och Goda Hopps udden Afrikas. 71. Hebriderna och Orkney-öarne höra till Stor-Britannien. 72. Dessa negrinnor äro från Mauritius. 73. Han låg på (at) bottnen af klyftan och Varseblef 'tydligt, att hela vägvisaretruppen kom vandrande ned för snöfjellets sida fram (out) öfver den farliga jökeln. 74. Värdinnan hade tillsagt den puckel-ryggige hållkarlen, att han borde hålla sig i sängen och icke stiga till häst på (for) åtta dagar, i annat fall 2skulle 'hans sår aldrig läkas; men han log och, föraktande hennes förmaning, 2gick 'han ut redan följande dag för att hemta luft; ja, han 2red 'till och med ända till den nya hamnen, och följden blef, att han vardt sängliggande hela året. 75. Känner ni denne herre? — Ja, det är en utländing och en mycket besynnerlig personlighet. 76. Bland enkekejsarinnans qvinliga uppvaktning syntes åtskilliga af Englands vackraste pärsfruar. 77. Trädgårdsmästaren hade stulit en vattenkanna, tre skjortor samt två och en half famn ved. 78. Far är så mycket vänligare än han brukat vara, att hemmet är likt himlen. 79. Elysium var grekernas

himmel. 80. Hvarest Guds Ande är, der är frid. 81. Detta är ett allt för försigtigt fruntimmer! hvem är det? 82. Hvad gör du der, lille Josef? - - Jag gör en snögubbe. — Verkligen! Skall (can) jag tro dig? Har du någon snö? — jag ser ingen här. — Det gör ingenting, mamma, det 2snöar 'säkert innan qväll. — Men då 2ljög 'du ju nyss, när du sade mig, att du gjorde en snögubbe, eftersom du 2icke ännu 'har börjat dermed (it). Att ämna göra en sak, är icke detsamma somLekt. 48. Repetition. Dialogue IV.

att redan vara sysselsatt dermed. Fy skam, Josef, att ljuga för din mamma! — Förlåt mig, kära mamma, jag skall aldrig göra så mera! — Ja, så lofvar du alltid, när du gör något orätt, men kom ihåg (mind): »att lofva är bra, men hålla ett löfte är bättre.»

Lektion 48.

Fortsättning på repetitionen.

2

tum, vändning; art, [slag.

2 , +

blun der, misstag, fel. i

dream, dröm.

3

thought, tanke. chief town, hufvudstad.

4* , +

gram'mar, grammatik.

i

length, längd.

at length, slutligen, i t

great-coat, öfverrock, i

post, påle, stolpe.

4 , -h

lantern, lykta.

4 2 , t 2

arithmetic, räknelära, [räknekonst.

2 + 2 2 die tionary, ordbok, i

sheet, ark. 2 , +

mil ler, mjölnare. t

numb (num), stelfrusen.

absent, frånvarande, [tankspridd.

+ ,22

cer tainly, visserligen, [ja visst.

2

sharp, skarp, i » by ancl by, suart. i . i by the bye,) apropos, , > i förbigå-

by the way,) ende-i

lame, halt.

edong', framåt, fram.

3 , +

awk ward, tafatt, klum-[pig, ovig.

Bless me, bevara mig!

I de'clare, minsann, [sannerligen.

i

strange, besynnerlig, i

fre'quently, ofta.

1,3

gra ceful, behaglig. 4 2 Got tenbnrg, Göteborg. 2 2 shut † up, instänga.

4 2

attend' to, gifva akt [på, sköta.

2 2,

tieglect, försumma, försumlighet, försummelse, likgiltighet.

4

hobble, linka.

2

stumble, stappla,snafva.

2 4 2 ,

recollect, ihågkomma, [erinra sig.

' 1 1 /

leave† behind , qvar[lemna, qvarglömma. i

wear\ of, afnöta.

4

stop, stanna, hejda.

4 4 ,2

abol'ish, afskaffa, t , 2 failing, brist.

11,— +

dura tion, tidslängd. 2 2 1,—.+

expira'tion, utgång, [slut.

i , i

mean while,) emei_

in the meanwhile, spelling, stafning.

4,2

column (kol inn), spalt, [kolumn.

A 1

much the shorter way, genaste vägen. 2 2 2 1 — + 1 , the multiplica tion tab le, multiplikationstabellen.

far ancl wide, vidt och bredt, vida, vidt omkring.

2 2 2 2 1 spell, stafva, spelt, spelled, stafvade, spelt, spelled, stafvat.

Why must we learn by heart?

Dialogue the Fourth. »Pray, father, may I ask you a. question?» »Certainly; for should I not think proper to answer it, I shall tell you so». »I wish to know, father, why I must get (learn) things218

by heart which I can find in my book, whenever I want them. I do not mean poetry, for I like learning that very much; but other things which are stupid and tiresome». »Such things, I suppose, as the multiplication table, and pence table, and columns of spelling?» »Yes, father, those are the things I mean; and Latin grammar, and names of countries and chief towns. Surely, I might as well look for them when I want them.» »You might do so, no doubt; but whether you might as well do so, is quite another question, which we shall talk over by and by. Now, if you like, I will tell you a story.» »0 yes! I always like a story; what is it about?» »It is a true story about an absent man, that is a man who, instead of attending to what he is doing, or to the people and things before his eyes, has the foolish habit of letting his thoughts run upon something else; so that he does not know where he is, or what he is about, but goes on like a man in a dream, neglecting and forgetting every thing, and making all sorts of blunders.»

»A gentleman of this turn set out one evening with two or three of his companions, to walk from a friend's house, where he had been paying a visit, to his own house about a mile off. He was always a little lainé; but he now hobbled along more awkwardly than usual, stumbling at every step. At length, he suddenly recollected what was the matter. »I have forgotten my stick», said he, »and he turned back to fetch it.»

After he had walked on a good way (stycke) the second time, he began to feel very cold. »Bless me!» cried he, where is my great coat?» It was left behind, and he had to return again. »Well,» said one of his companions, »I hope you are warmer now!» »Yes, excepting my hands, but they are quite numb; — 1 declare! — I have forgotten my gloves!» Another journey back for them. This time, he was quite sure he had got everything he wanted, and he had nearly reached his home, when, at a narrow turn of the road, where it Avas quite dark, he knocked his nose against a post. »How stupid!» cried he, »I quite forgot my lantern!» — »What a strange man, father, he must have wasted half his time in going back for things which he had left behind!» »Yes; and what would a school-boy do who, instead of having ready in his head theLekt. 48. Repetition. Dialogue IV.

things which he wants to do his lessons with, should be obliged to stop continually to look for them in his grammar, or his arithmetic, or his dictionary?»

»He would lose his time too, I see it now, father; we must learn by heart to save ourselves trouble.»

»You are right, my dear; it is much the shorter way.»

1. Kadetterna fortforo att springa hit och dit i den vilda skogen, men slutligen urskilde de ett ljus mellan trädens stammar; de meddelade -hvarandra 'sin upptäckt och öfverlade frågan angående hvem som skulle gå i spetsen (at their head). 2. Blåser ni flöjt? 3. Jag hör någon spela piano. 4. Jag säger detta oss emellan. 5. Lykttändarn fann judens liflösa kropp på vägen och förde den till Lille. 6. Jag blef mycket förvånad, när jag fann, att min sockerskål hade blifvit sönderslagen af Holländarne. 7. Baron C. klagar alltid Öfver (of) sin sons lärare. 8. Få

personer kunna skrifva med hvilkendera handen [som helst]. 9. Dessa engelsmän måste vara antingen druckna eller galna; de måste vara ettdera. 10. Sultanen lät skjuta hela besättningen. 11. Jungfrun tänkte på (of) de tre vandrande riddarnes ståtliga utseende och begrät deras hårda öde. 12. Jag förutsäger, att han aldrig afstår från sitt uppsåt, hvilka än hans skäl må vara. 13. Odets gudinnor vattna asken med vatten från Urdar källan, så att dess grenar fortfara att vara gröna, och dropparne falla som dagg på jorden. 14. Jag skyndade att göra hofmästare!! ett besök. 15. En ond aning uppsteg inom mig vid åsynen af dessa tecken till illamående. 16. Vikomt B., som är egare af denna sätesgård, har pantsatt den för ett par år. 17. Ett rysligt slut skall följa på ett utsväfvande lif. 18. Katarina kröntes till Sveriges drottning 1567. 19. Jag förmodar han skall icke våga att föreskrifva 2dig Hagar. 20. Om hon än gör den laglige arfvingen arflös, 3skall 2hon 'dock icke göra någonting för dig. 21. Hvarför var du icke uppmärksam på hvad jag visade dig? 22. Mig tyckes att du borde hafva skickat dessa sylter till din musiklärare. 23. De, som förföljde mörderskan, blefvo vilseledda af falska underrättelser. 24. Hertigen af A. märkte sin oförmåga som författare och fattade det beslutet 2att 'icke lemna något af sina verk åt efterverlden. 25. Jag gaf många goda råd åt min svärson, den oduglingen. 26. Männen hafva af-mejat säden med sina skarpa liar. 27. Vi skola fara på jernväg till Göteborg. — Jag önskar er en angenäm resa. 28. K. har blifvit berömd för sin flit. 29. Prinsessan Anna spatserade med sin hofmästarinna. 30. Klockan fattas 5 minuter i 8. 31. Hvarför sprang du icke? — Jag sprang så fort jag kunde; aldrig har någon pojke sprungit fortare än jag. 32. Mjölnaren har malit hafren. 33. Linieskeppet afsköt sina kanoner mot jakten. 34. Hon arbetade ett par hängslen åt mig. 35. Sultaninnan råkade i vrede, när hon fick höra ylearn) att Schweizarne hade skjutit svauorna.220

Lektion 44. Repetition.

36. De båda Skottarne blefvo trötta på att tjena hvarandra..

37. Han har burit bördan för andra. 38. Foglarne sjöngo gladt i träden. 39. 2Adjö 'nu, och var en snäll gosse! 40. På lik-nande sätt lära alla arfvingarne hafva talat. 41. Satan är helvetets och mörkrets furste. 42. Jag har medfört några ris papper,, i afsigt att förtjena penningar genom att sälja det bokvis och arkvis. 43. Tror ni jag löper fara att få betala tull för dessa två dussin handskar? 44. Bröllopet skall ega rum, så snart det unga paret har kommit i (to get) besittning af sitt arf. 45. De mägtige normanderna öfverenskommo, att. det 2aldrig 'skulle hända mera.-46. Vid hvilken gata bor denne handtverkare? —- Sannolikt vid Drottninggatan. 47. De hade begge varit föremål för min brorsons förolämpningar, men de ursäktade honom för hans ungdoms skull. 48. Emellertid 2hade 'kusin Ester och hennes sonhustru dött, hvilka båda 2annars 'skulle hafva blifvit verkställarinnor af hans testamente. 49. Den biskopliga grafskriften innehöll åtskilliga tryckfel. 50. Vildsvinet hvässade sina betar. 51. Hans vidsträckta kunskaper kommo oss att värdera denne underlige man. 52. Jag skickade de anteckningar jag sammansatt, till ambassadören. 53. Leopardhonan var sårad. 54. Man hade virat blommor' kring tjurens horn. 55. Detta är endast en hypotes blaud andra hypoteser. 56. Jag fann en lärka med en kull ungar. 57. Domaren anmodade negrinnan att åter underteckna papperen, ehuruväl hon hade undertecknat dem en gång. 58. Nämnden iustäng-des och tilläts icke att mottaga några som helst underrättelser utifrån (from without). 59. Enklingen gifte sig med den unga enkan,, som hushållade för honom. 60. Den här hästen är hvarken lik sin far eller sin mor. 61. En bisvärm består af arbetsbin, drö-nare och en vise. 62. Både räfhannen och räfhonan fångades. 63. Råbocken, rågeten och killingen beta på ängen. 64. Ar den der dufvan en hane eller en hona? 65. Vi hafva 2 betjenter och 3 pigor. 66. Firas Trettondedagen i England? 67. Denna qvinna är kokerska hos (to) fru C. 68. Jag undrade huru en så ädel karakter kunde hafva skrifvit ett sådant bref. 69. Den starka knallen uppskrämde svinhjorden. 70. En stor mängd missionärer blefvo dödade. 71. Vinden blåste från öster under flere veckor.

72. Mina glasögon slogos sönder, när de föllo på stenläggningen.

73. Tyrolarne uppgräfde den giriges skatter, som voro gömda under en tjock buske. 74. Alla missbruk hafva blifvit afskaffade,, och de utnötta myntstämplarne skola säljas. 75. Gudstjensten började-klockan 11 på Mariæ Bebådelsedag. 76. Jag plockade en mängd tusenskönor och gökblomster och satte dem i silfvervasen. 77. Hon är mycket gudfruktig; hon går i ottesången hvarje söndag. 78. Staden London är en mycket renlig (cleanly) stad. 79. Kan ni vexla dessa pennyslantar i halfpennymynt? 80. Huru behagliga fransyskorna än må vara, 3äro 2de 'dock

icke så vackra som engelskorna. 81. Jag tycker om tryffel till (with) steken och sviskon-pudding till efterrätt. 82. Hedra din fader och din moder, detta221 Lekt. 49. Utt. af z, geous, deous, teous, geon, ice, iage.

.-är det första bud, som har ett löfte med sig. 83. Mina 2herrar -och 'damer, vi hafva just nu druckit er skål. 84. Det var så lustigt att se med hvilket allvar den lille skärsliparen slipade en ullsax, som jag hade gifvit honom att slipa. 85. Han var på intet sätt nöjd med upprättelsen, som man gifvit (made to) honoui. 80. Hennes förstånd var -vida 'berömdt. 87. För att göra ett slut på uppträdet, '-befalde 'pfalzgrefvinnan, att pastorn 2genast 'skulle sättas i fängelse. 88. Drag upp din klocka, om du ej ännu har dragit upp henne. 89. Tag ett par rena kalsonger ut ur dragkistan. 90. Muraren drack ölet i (at) en klunk och 2lade 3sig 'sedan i (on) en höstack. 91. Vänta, tills man talar till dig. 92. Anton knackade på trollkarlens port, då han märkte, att han ej ännu hade tändt lampan. 93. Robin förbannade sitt olycksöde (ill stars), som hade kommit honom att invänta (wait) baronetens ankomst. 94. Han är tre tum större än jag. 95. Jag vill ha ett par ägg. 96. Beherska ditt lynne, på det att det icke må beherska dig. 97. Den yttersta tidslängd, till hvilken ett parlament kan utsträckas, är 7 år; regenten 3utöfvar 'likväl (however) 2ofta sin företrädesrättighet till att upplösa (in med p. pr.) parlamentet en anseidig tid före utgången af 2hela (full) 'den 5i lag 4medgifna 3tiden. 98. Demokritus säges hafva brustit i skratt, när han betraktade menniskornas dårskaper och brister.

FJE RDE AF DELNINGEN.

Lektion 49.

Z har alltid lent s-ljud (undantagandes efter t i vissa ord):

2 , « 2 3 2 t

grizzly, gråaktig; wizard; men: waltz (wals), vals; Fitz-(James).*

-i . i i,T

Ändelserna ZUre och zier uttalas som sjur och sjur: azure, t-t-

himmelsblå; gla'zier, glasmästare.

2 2 y-. *

geOUS och deous uttalas som djus: hid'eous, faslig, ryslig, t i, ~ i

förskräcklig; courageous, modig.

t t 2 2 teous uttalas som t jus: righ teous, rättfärdig, beau teous, vacker.

geoil som djun: dungeon, fängelsehåla; pigeon.

a, e, O och u, i slutet af o betonade stafvelser, uttalas

1111

vanligen med en förkortning af deras alfabetiska ljud (a, e, o, u) — obetonadt a ljuder dock ofta i slutet af ett ord som ett förkor-

* Fitz, som nvttjas i sammansättningar vid namn, bet. eg. son (= fr. fils)222 Lekt. 49. Utt. af z, geous, deous, teous, geon, ice, iage.

i 9

tadt a — 1 ocli y? i slutet af obetonade stafvelser, vanligen

2 » 11 4,1 4 1

som i (y), någon gång som i (y), t. ex. comrade, kamrat, cab'bage,

' «• / 1 1 , 4,1 14,2

kål, kålhufvud ; cour age, cot tage, vil'lage; decla're; val'ue; romantic,

, 2 2 12,221 1, 2 _ 4,1.2

romantisk; Af rica, Cecil ia; ide'a, föreställning, tanke, idé; opposite,

4 ,2 t 2 ,1

family; exile, landsförvisning, landsflykt; landsflykting.

2 4 ,2 12

Ändelsen ICC uttalas som is: chalice, bägare, kalk; notice; 1 • 2

dock undantagsvis som is uti orden suff i ce, förslå, vara tillräcklig,

4,21

och sac rifice.

. 2 4,2

Den obetonade ändelsen läge uttalas nästan som ige: marriage,

4,2

giftermål, äktenskap; carriage.

Infinitivmärket to utelemnas i följande fall: 1) efter alla hjelpverb (utom ought och to be), efter let och vanligen efter dare och need, när de nyttjas som hjelpverb.

Anm. Have i betydelsen b eh öfv a, vara tvungen att, måste,

fordrar dock to framför den följande infinitiven: I have to go there, jag måste gå dit.

2) efter verb, som uttrycka ett förnimmande, ss. t. ex. see, behold', obser ve, percei've, discern', feel, hear, know (i bet. se, höra, erfara: men i bet. veta, känna, följes det af to), t. ex. I never knew (heard) you fail at such a thing, jag har har aldrig sett (hört) dig misslyckas i något dylikt.

3) efter make och vanligen efter bid (då den inf., som följer efter bid. omedelbart föregås af not, utsättes dock to ofta).

Anm. I passiv form utsättes to efter alla dessa verb, utom let.

4) efter följande uttryck: rather (sooner) than; I had as good,*

i

det vore lika så godt att . . jag kunde lika så gerua; I had as lief, jag ville lika gerna; I had rather, jag ville hellre . . ., I had better, det vore bättre (bäst) att jag . . ., jag gjorde bättre (i att).

Deremot utsättes to 1) efter följande uttryck: to have like (to), eller bättre: to be like (to have), vara nära att, hålla på att; to be likely (to), troligen, vara troligt att: She was like to have been killed, hon var nära att blifva dödad; I am likely to succeed'. jag skall troligen lyckas; 2) efter verben appear, seem, prove; 3) när infinitiven står som attribut, adverbial eller ack us ati vob j ek t; 4) när inf. står som subjekt (undan» tagandes i utrops- och frågesatser). **

* I st. f. detta uttryck nyttjas oftast: I (etc.) may as well; I (etc.) would do as well to . . .

** I st. f. en subjektiv ell. predikativ infinitiv nyttjas i de flesta fall p. pres. (= verbalsubst. på ing), se nästa lektion.

2

gun, bössa, i

spy, spion.

3 ,

kit ten, kattunge.

4 •+

gambler, spelare. 1,2

Stoic, stoiker; stoisk.

2,4»

ecstasy, hänryckning, [förtjusning.

2

dark,) mörker,

dark'ness, i dunkel. 2

icretch (retsj), usling, [stackare.

t +

beloved, älskad.

2,14

ig'norant, okunuig. 2 ,+•

elev er, snäll, skicklig, [kunnig, duglig.

2,1

up right, upprätt, rakt

[upp; uppriktig. 1, 1 2

ve hement, häftig.

5 ,4- 4-

af terwards, efteråt, se-[dermera.

e'qual, lik, jeranlik; li-[ke, jemnlike.

i ,-t- +

lib er al,)

i2,22 (trikostig. munif'icent, j i i,

renew (renu), förnya. conso'le, trösta.

4 2 ' .o

assist, bistå, hjelpa.

4

hap'pen,) råka (att),

chance, ; hända, i

load, ladda; lasta. 4 4 -

transact, uppgöra, [göra.

4,4-

flatter, smickra, be-[römma.

2

insult , förolämpa.

i

trade, yrke, handtverk,

[handel. 1 2 ,/-.+• by trade (profes sion),

[till yrket.

4 , 1

sor row, sorg.

2 3 3, 2

enjoyment, njutning, [glädje.

4,2

can dour, uppriktighet, [redlighet.

rat, råtta. 2,2

culprit, brottsling, [(den) skyldige.

shad'oiv, skugga.

3

wall, mur, vägg.

S3, S

boyhood (oo = u), gosse-

3 [år, pojkår.

walking-stick, spatser-

t 2 ^ [käpp.

injunction, befallning,

j [föreskrift.

letter-case, brefväska,

[breflåda. 2 ,2 1 . L

rev enue, inkomst.

2

tittle, prick, punkt. 2

room, plats (=utrymme),

4 2 , 2 [rum.

apart ment, rum. 2

strict, noggrann, sträng, [uttrycklig.

2 2 1, 2 2 merito rious, förtjenst[full.

1,22 L

Ju lius,) T . 1 . (Julius.

Gi'les, \

Archimedes{arkèmedès), [Arkimedes.

4 12,2

condescen ding, nedlå-[tande.

2 2,22

intel ligent, förståndig. +- i , jr)ersMarfe(pers\vad), öf[vertala, öfvertyga. 12,2 relin quisli, öfvergifva,

[lemna.

2

move, röra; röra sig.

4

rob of, beröfva.

4 2 ,

conduct, leda. i

mew (mu), jama; »jam».

2 4,2

imagine, inbilla sig.

embra ce, omfamna, om-[fatta.

2 , 2

des tine, bestämma.

blusli, rodna, i i

proceed , fortgå, fram-[skrida.

2 1 , succeed, lyckas. 2 » , suspect, misstänka. 2 1,

increa se, föröka; för-[ökas.

4 +

affirm', påstå, bekräfta.

4 1 ,

apply' (to), vända, hän-[vända sig till.

2 2 ,

dispen se, utdela. 4

cop y, afskrifva. 2

settle, uppgöra, afgöra.

3 , 2

forfeit, förverka.

3

good ness (oo = u),god-[het.

know\ how to, veta att..., kunna.

learn\ how to, lära att. . .

understand' how to, förstå att . . .

stand\ in a place, stå på ett ställe, i

by no means, på intet sätt (vis), alldeles icke.

2 2 2 lend, låna (åt ngn), lend, lånade, lent, lånat.224 L. 49. Ut t. af 2, etc. Obet. slutvokal. Bruket af to. Satsförkortn.

Medelst infinitiven förkortas:

1) konjunktion ala objektsbisatser, t. ex. / think (know, believe, consid'er, suppo'se, wish, etc.) him to 1)6* an honest man, jag tror, etc., att han är en hederlig inan (jag tror honom vara, etc.). What will yon have him (lo, hvad vill ni, att han skall göra?

2) indirekta frågesatser, hvilkas subjekt förekommer som subj. eller obj. i h ufvud s at se n, eller utgöres af pron. man, t. ex. I do not know what to (lo, jag vet icke, hvad jag skall göra; I told him which way to take, jag sade honom, hvilken väg han skulle taga.

3) finalsatser (afsigtssatser) och 4) konsekuti v satser (följdsatser),** hvilka hafva samma subj. som hufvudsatseu: I ha'stened down {in order) to help him. He is {was) so good as to forgiv e me, han är (var) så god, att han förlåter (förlät) mig.

Anm. När adv. too förekommer i hufvudsatsen, förkortas final-ell konsekutivsatser. som hafva annat subj. än hufvudsatsen, medelst en infinitiv föregången af prep, for och en ackusativ: Your offer is of too greed a value for me to refuse it, ditt anbud är af allt för stort värde, för att jag skulle afslå det

Passiva relativsatser förkortas medelst en passiv in-

1,2 3

fi n it i v: Wisdom is a jewel (dju'el) not to be bought, visheten är en ädelsten, som icke kan köpas.

Uttrycken stå att finna, få, träffa återgifvas med de passiva infinitiverna to be found, to be had, to be met (with).

Obs. Inga bestämningar få stå mellan to och dess infinitiv, således: not to read, att icke läsa, never to go. att aldrig gå

1. We observed the hideous wizard shake his grizzly beard. 2. I believed him to be a glazier by trade, but he afterwards proved to be a joiner. 3. He has composed a waltz in honour of the courageous Fitz-.Tames. 4. You ought

c- c

to tell me your ideas before going into exile. 5. I can say no more about the pigeons. 6. We helped him to get out of his dungeon and to leave the village. 7. They came to

O O J

see, console, and assist him. 8. There was not a single cloud to be seen in the azure sky. 9. To teach goodness is the greatest praise, to learn goodness, the greatest profit. 10. Hap-

* Denna konstruktion kallas ackusativ med infinitiv; när den samma följer på verb, som betyda tro, tänka, förmoda, veta, bevisa, önska, så utsättes to framför infinitiven

** När hufvudsatsen har so eller such till determinativ; detta motsvaras då af as to i bisatsen.L.49. Utt.af^, etc. Obet. slutvokal. Bruket af to. Satsförkortn. 225

pily the robbers seemed to take no notice of the golden chalice. 11. Will this cabbage suffice for your family? 12.

I never want other people to sacrifice what they do not sacrifice willingly. 13. From his boyhood he used to work and study. 14. Not daring to offend him, we often had him come to dinner. 15. 1 will have them come here. 16. I had often to get up at four o'clock. 17. You have only to pay the money. 18. We durst not offend him. 19. I dare you to do that. 20. He dared to insult me. 21. I dare not ask him about such things. 22. You need not be anxious about it. 23. He did not dare to come to me. 24. You must remove a little, or I shall have no room. 25. Are you to go now? 26. It was his plan to have the world believe that he was a persecuted man. 27. Has he been to see you lately? 28. We beheld the sun set in the evening, from yonder hill. 29. We observed (perceived) him look through the window. 30. We discerned the consequences of our actions to have proved very bad. 31. I saw their house throw a long shadow on the opposite wall. 32. We imagined her to be exceedingly handsome, but she has no occasion to be proud of her beauty. 33. I have known him walk two hours without reposing himself. 34. The letter-case was quickly known to belong to Mr. Bur-chell. 35. He made me blush. 36. Why did you not bid him go? 37. My beloved wife bade me not (to) go out. 38. I never saw the righteous man forsaken. 39. I felt the blood run from my wound. 40. On such occasions, he was observed to smoke his pipe vehemently. 41. He was let go. 42. I had rather be a kitten and cry mew than (be) such a queen. 43. I had rather be good than appear so. 44. He is too rich for me to be his friend. 45. I resolved to travel the rest of my journey on foot, rather than proceed in such a disagreeable manner. 46. We had as good (we may as well) wait for him. — No, we had better go away. 47. I had as lief go as not. 48. That marriage proved to be unhappy. 49. I had like to have lost the carriage. 50. She had better continue her walk. 51. They assured him* never to have doubted his courage. 52. They had better ask their parents first. 53. The dwarf had (was) like to have been

* Märk, att assure alltid fordrar ack. objekt. Löfving: Engelsk Elementarbok.

killed more than once. 54. Giles was like to have been taken for a spy. 55. I should like you to see what Allan writes. 56. She is not likely to succeed. 57. All people believe him to be a gambler. 58. I could not imagine the small stars to be larger than the moon. 59. We suspected our servants to have taken some of our eggs, but afterwards the rats were found to be the culprits. 60. I admit him to be perfectly honest and upright, but at the same time I must declare him to be rather an ignorant fellow. 61. This proves him to have told a lie. 62. The Stoics affirmed all sins to be equal. 63. I recognized him to have been my comrade in the deserts of Africa. 64. Lady Simpleton immediately ordered him to be conducted to one of the best apartments in the house, laying strict injunctions upon the cook to obey his commands to a tittle.* 65. The French did not understand so well how to use a victory as to gain it. 66. They desired us to walk in. 67. Lie promised never to forget me. 68. She is not to be persuaded. 69. The boys were not permitted to leave the house after dark. 70. They wished me to renew the acquaintance, but I was by no means disposed to do so.

71. Julius Cæsar may be said to have discovered England.

72. He knew how to keep secrets. 73. The Son of Man has not where to lay his head. 74. The Romans conquered the whole world, so as to make their city of Rome the head of all nations. 75. He neither knew when to pardon, nor when to punish. 76. Which to take, and which to leave was the question. 77. I know not whom to apply to. 78. I thought him to be a man who would rather lose his life than forfeit his honour. 79. Be so kind as to lend me your book. 80. His candour was such as to produce laughter. 81. I remember this man to have sold (selling) walking-sticks in the street, and now he has the greatest house of business in the whole town. 82. »Give me», said Archimedes, »where to stand (a place to stand in), and I will move the earth.» 83. This debt was found to be continually increasing. 84. I read in order to learn. 85. To tell the truth, I was tired of being always wise. 86. He dispensed his revenues munificently, seeking out poor but tneritorious subjects on whom

* Detta uttryck nyttjas vanligen förkortadt: to a T (läs: te), hvilket, eget nog, ej finnes upptaget i engelska ordböcker.

to bestow them. 87. Have the goodness to tell me who has taught you to sing? 88. The intelligent youth hastened down in order to help me. 89. Your offer is of too great a value for me to refuse it. 90. The children spoke so

loud, that I could not hear her sing. 91. The Continent only does for us English people to see, not to inhabit. 92. The king was so condescending as to speak to me. 93. He was kind enough to forgive me. 94. I embraced her with an ecstasy not to be described. 95. Are such things to be had here? 96. They are a kind of romantic persons, not to be met with in other countries. 97. Our first duty is not to do evil. 98. Not to be faithful is a sin and shame. 99. What, you wretch, thus to deceive me! 100. How, cried I, relinquish the cause of truth! 101. Why insult me in such a manner? 102. We happened not to be at home.

103. Not enjoyment, and not sorrow Is our destined end and way, But to act that each to-morrow Finds us farther than to-day.

(I följ. öfn. skola så många satser som möjligt förkortas medelst infinitiv.)

1. Fela, är menskligt, förlåta — gudomligt. 2. Hon erkändes vara den skönaste qvinna i staden. 3. Vi råkade att träffa på en irländsk soldat. 4. Jag skall blifva din like. 5. Jag skall låta honom gå dit genast. 6. Han kände, att han skulle lyckas. 7. Eftersom hon tycktes vara vid (m) god helsa, 2ville 'jag hafva henne att komma två gånger i veckan. 8. Vi skola troligen förolämpa dem, om än omedvetet. 9. Jag ville förmå (have) dem att gå. 10. Han gick så fort, att vi 2icke 'kunde följa honom. 11. Jag trotsar er att finna mig. 12. Jag vågade icke uttala mina» tankar om (on) detta ämne, men efteråt visade det sig, att jag hade haft rätt (I proved, etc.). 13. Jag var tvungen att (to have) sälja min kål. 14. Jag skulle gerna vilja veta, hvad de säga om mitt giftermål. 15. De behöfva sälja sitt hus. 16. Ni behöfver icke öfvertala honom. 17. Jag märkte, att de rodnade vid detta frikostiga beröm. 18. Jag 2kände 'ofta, att mina ögon blefvo trötta af skrifning. 19. Mitt samvete bjuder mig att fråga. 20. Jag såg, att hon gick förbi. 21. Jag varseblef, att han kom ned för kullen. 22. Jag har aldrig erfarit, att de Öfvergifvit sanningens sak. 23. Vi sågo blommorna stundom öppna sina himmelsblå kalkar. 24. Du skall komma honom att gråta. 25. Ingen tid var att förlora. 26. Jag har aldrig hört dem misslyckas i sådana saker. 27. Hvad förmådde er att inleda honom i sådana svårig-228 L.49. Utt. af z, etc. Obet. slutvokal. Bruket af to. Sats förkorta.

heter? 28. »Jag stannar här hellre än jag går med Julius», sade hon mycket häftigt. 29. Han lät öppna alla de rysliga fängelsehålorna på (in) slottet. 30. Hon ville hellre dö, än föra ett sådant lif. 31. Om detta är fallet, vore det likaså godt, att jag ginge till baka igen — du gjorde bättre i att komma med mig.

32. Jag ville lika gerna mottaga dem i mitt rum som besöka dem.

33. Du gjorde bäst i att springa din väg. 34. Jag hörde grefven säga: »Befall honom skynda sig och möta mig vid norra porten.» 35. Den landsflyktige hördes ofta spela en romantisk vals för (tö) sina kamrater. 36. Han väntade att jag skulle afskrifva alla dessa bref. 37. De begärde, att jag skulle uppgöra saken för dem.

38. Han medgifver, att han är fullkomligt hederlig och uppriktig.

39. Jag tror, att detta fruntimmer är ytterst försigtigt. 40. Jag önskar, att sådana personer stannade borta från mitt hus. 41. Jag kan icke tillåta er att gå hem i sådant regn. 42. Vi misstänkte, att herr Burchell hade skrifvit brefvet. 43. Jag önskar, att du nu skall komma in. 44. Vi trodde honom vara en modig och rättfärdig man. 45. Vi inbillade oss, att vi sågo en gråaktig skugga, som rörde sig vid muren. 46. Herr Z. ber, att ni skall komma och trösta och bistå hans dotter. 47. England väntar, att hvarje man skall göra sin skyldighet. 48. Hon tillsade flickorna, att de skulle hålla upp hufvudet. 49. Mina föräldrar önskade, att jag skulle skrifva till dem hvar fjortonde dag, men de kunna icke vänta, att jag skall skrifva så ofta. 50. Jag visste, att han var min vän. 51. Min farbror önskar, att jag skall tillbringa midsommarsferierna hos honom på landet; men mina föräldrar vilja, att jag skall komma hem. 52. Tror ni, att denne herre är fullkomligt hederlig? — Ja, herre, jag tror att han är det; jag har uppgjort många affärer (business) med honom, och aldrig funnit, att han var annat (= annorlunda). 53. Mail förmodar (it is supposed), att konungen reser till Sofiero i Juli månad. 54. Jag 3vet 2ännu 'icke hvad jag skall tänka (inf.) om vår nye läkare; några anse, att han är mycket skicklig i sitt yrke, andra påstå honom vara mycket okunnig. 55. Han hade icke ännu lärt, huru han skulle ladda en bössa. 56. De veta icke, huru de skola göra detta. 57. Han visste icke, hvad han skulle göra. 58. Vi visade dem hvar de skulle gömma sig. 59. De sade henne, huru hon skulle göra det. 60. De gamle inbillade sig, att solen rörde sig kring jorden. 61. Jag befalde honom lemna rummet. 62. Jag visste

icke, huru jag skulle förklara hennes uppförande. 63. Visa mig, huru jag skall göra detta. 64. För att säga sanningen, 3tycker 'jag 2icke om honom, ehuruväl han är mycket skicklig. 65. Hon lärde henne, huru hon skulle göra sig älskad. 66. Han smickrade mig, för att 3desto lättare 1 bedraga 2mig. 67. Det var för varmt för mig att gå så långt. 68. Konungen var så nedlåtande, att han utdelade sina ynnestbevis åt hvar och en. 69. Han var icke tillräckligt 'trogen, för att jag skulle kunna vara hans vän. 70. Hennes förstånd var sådant, att det fylde till och med lärde

med beundran. 71. Jag visste icke, huru jag skulle förklara hennes uppförande. 72. De visste icke, hvem de skulle vända sig till. 73. Man önskade, att jag skulle läsa en berättelse för barnen. 74. Han var så förståndig, att han på (= en) en kort tid förstod allt hvad jag talade. 75. Detta är ett tillbud, soin ej är att förakta. 76. Han kände ett nöje, som icke kan beskrifvas. 77. Det är ett djur, som ej står att finna i detta land. 78. Hvar kan man få sådana böcker? 79. Man påträffar inga sådana personer i vår stad. 80. Att icke önska, är att icke blifva bedragen. 81. Vår första pligt är att icke göra ondt. 82. Hvarför icke sluta saken med ens? 83. »Huru», 2utropade 'hon, »beröfva mig mitt barn!» 84. Oin de penningar, jag lånade honom i går, icke för-slogo, lånar jag honom inga flere (more). 85. Man tillsade dem att beskrifva spionens utseende. 86. Man lät dem gå. 87. Han ville hafva mig att tro denna historia. 88. Vi rådde spelaren, att icke använda sina inkomster på ett så dåligt sätt. 89. Hvem har lärt dig skrifva? 90. Glasmästaren höll på att förlora sin bössa. 91. Vi voro nära att blifva tagna för spioner. 92. Han skall troligen förverka hennes förtroende (trust) för alltid.

Lektion 50.

(t uttalas hårdt, ehuru det står framför e och i (y), 1) uti

följande ord (nästan alla af germaniskt ursprung)* änger,** vrede,

i , +-

förtrytelse; begin'†, finger, forget', give‡, forgive†, geese, get, eager, ifrig, häftig, begärlig; gear, tyg, klädebonad, drägt; girl, hunger,**

ti'ger, togeth'er: auger, nafvare, jordborr; gehen na, dödsrike; gewgaw

1, 3 + + . 2 + (gu'ga), glitter, lappri; gird\, omgjorda; girt, sadelgjord; gibber, sluddra; 2 2 2 2 2 gib'bous, knölig, kullrig; puckelryggig; gid'dy, yr; tanklös; gift, gåfva; 2 1 2 gig, snurra; kärra, gigg (tvåhjulig vagn); giggle, flina, fnissa; gild, för-

2 . 2

gylla; gilded, gyllene; gills, gälar; gimp, snören, »agramaner»;

2 + + 4 , +

gim'let, (hand)borr; gizzard, kräfva; con'ger, hafsål; monger,** krä-

2 .] , + mare, månglare; linger,** dröja; mea'ger (äfven: meagre) mager;

2 / 2 1 , 2, + 2 4 2 , + tar'get, sköld; målskjutningstafla; Argyll', Gel'lert, Gid'eon, Gib'bon,

2,3 2 , + + , 1

Gif ford, Gil'bert, Gertrude och åtskilliga andra namn; 2) i kompar.-

* Jemf. lekt. 3.

** nger uttalas i dessa ord samt uti adjektivens komp. ändelser som ng-ger; men i 1) verbalböjningar, 2) af verb härledda subst, på er samt i 3) adj. på ngy uppgår g i näsljudet: sing-ing, sing-er, wing-y (bevingad).

o. superi, ändelser af adj. på ng, t', ex. long, longer, longest; strong, stronger, strongest.

4 , + 2 2

Gg uttalas alltid hårdt, t. ex. dagger, dolk; clig-ging, gräf-

*, 2 .. . , 2 . 4 ,+ 1

vande; jog gg, dimnng. Undantag: exaggerate (egsadj erate), öfver-2 , 2 ,

drifva; suggest (sudjest), ingifva, föreslå.

spread, utbreda, _2

gild, förgylla, gird, o ni gjord a,

o

dig, gräfva, i

breed, alstra, föda; upp-[föda, uppfostra.

2

spread, utbredde,

gilded, gilt, förgylde,

girt, girded, omgjordade, 2

dug (digged), gräfde, 2

bred, alstrade, etc.,

2

spread, utbredt. gilded, gilt, förgylt. girt, girded, oiugjordat.

o

dug, digged, graft. 2

bred, alstrat, etc.

sense, känsla; förstånd.

3 , + 0

cor ner, hörn, vrå.

2

sieve (siv), såll, sikt.

4 ,+ 2

gal lery, pelargång. 2,2

civil, höflig, artig.

1, 4

inca'pable (of), oförmögen, ej i stånd

(till). 3, 2

wa ter-proof, vattentät, i , +

ea'stern, österländsk.

2 2

express', uttrycka.

vex, förarga, reta.

2

wing, bevinga, i .

raise, höja, lyfta, i

tear, tår.

indeed', visserligen. 2 2 sub'ject, ämne. 2

liarm, skada, ondt.

2

trust, förtroende, i

crime, brott. 1 , 2 glo'ry, ära. 2 • t,

disgra ce, skam, vanära, i

a mote, ett grand.

i

beam, bjelke, i

priest, prest.

4

wal'let (a = o), rensel, [kappsäck.

carpet, matta. 2

fardel, börda, bundt, i

cloak, kappa.

heap, hop, hög. 2 2

effect', verkan, i

bow, båge. i

fight, fäktning, strid.

4 , +

hor ror, fasa.

1 2 4 ,2 2

cu rios'ity, nyfikenhet.

2

vex'ed at, förargad , [öfver.

lean, mager. 3

ca reful, omsorgsfull, [försigtig.

II ,3

delight ful, fägnande, angenäm, ljuf, behaglig. 2,1 2 cred'ulous, godtrogen. 2 '

simple, enkel, okonst-[lad, enfaldig.

2 2

wing'y, bevingad (hartig).

u'seless, fruktlös, onö-[dig.

fat, fet.

1 , .2 .

i\toses (mo'sis), Moses. 1,22

Arabia, Arabien.

2 4 2 ,2

inoffen sive, oförarglig.

4 " + , 2

concer ning,beträffande.

1 , 4 2

lunatic, vansinnig, i

zeal, ifver, nit. i

view (vu), utsigt, åsigt, [afsigt.

i

trifle, småsak, obetydlighet.

i

grave, graf.

2 2 „-N-t-

di re ction , anvisning ;

[riktning.

4 2,4

assis'tance, bistånd, [hjelp.

4 4 4 ,• + 2

caravan sary, herberge.

.1 3

the infor mant, berät-[taren.

2 3 3 ,

misemploy', illa an-[vända.Lekt. 50. G hårdt. Partie. pres. Satsförkortn. 231

thus, så, sålunda. 4 2

amend',) bättra, förbätt-mend, ^ra; bättra sig. ' 2 ,

depart, afresa (s. & v.). »

grant, bevilja, med[gifva.

\

scream, skrika; skrik. 1.2 , resist, motstå, t

stave (at), stirra, se (på), i

smile, småle, le; leende. men tion, namn a.

2 3 3,+

embroi'der, brodera, [sticka.

Participium presens nyttjas i stället för infinitiv en i följande fall:*

1) såsom attribut till ett föregående substantiv: / had the pleasure of being introduced to her, jag hade nöjet, att blifva presenterad för henne;

2) uti adverbiala uttryck: a) efter prepositioner, t. ex..

1,2 .

This man lias ni ined his health through drinking, denne man har förstört sin helsa genom att dricka (dryckenskap). After having taken leave, lie went away, efter att hafva tagit afsked (sedan han tagit, etc.) gick han sin väg (bort); [Undant. About (i begrepp att) står vanligen med infinitiven.] b) efter adjektiven like, past, worth och stundom efter near, dear och busy (det sistnämnda med ell. utan prep, with): This soid is past mending, det finnes ingen möjlighet till bättring för denna själ (denna själ är omöjlig att förbättra);

1, 2 .

3) ofta såsom subjekt: Saving** a penny is gaining a

penny, att spara en penny, är att vinna en penny;

i

4) alltid såsom objekt efter: help, hjelpa; låta bli; forbear +

+

underlåta, låta bli; to have done, hafva slutat; samt vanligen efter verb, som beteckna v ä gr an, fruktan, afsky, afsigt, början, fortsättning, slut, ss. t. ex.

abhor ,

I 2

detest, i

hate,

afskv.

4 / attempt (attemt'), för-

[söka.

4 3 3 ,

avoid', undvika, låta [bli.

* Jfr lekt. 10. ** Af to save, spara.

bow, buga, bocka (sig);

[bugning.

2 2,

improve, utbilda; för-[bättras.

ripe, mogna.

+ 3

perform', utföra; hålla, [uppfylla.

2

start, begifva sig åstad, [resa.

wit ness, bevittna, vitt-

2 4 [na, åse.

encamp', lägra sig. i i

betray', svika, förråda. + i

conceal', dölja. 2.,2 2 residence, bostad.

4,24

admiral, amiral. +

a work of art, ett konst-[verk.

, • , Ä O

neigh bourhoocl (na burhud), grannskap, trakt.

4 3 1,22

opportu'nity, tillfälle, lägeuhet.

1 12 4,22

superiority, öfverlägsenhet.

4 ,+ 2 1

prop'erly speaking, noga sagdt, egentligen taladt.

i

cea'se, i

leave † off,

4 2 ,1 '

continue, go\ on',

upphöra.

fortfara.apprehend', 2

dread, i

fear, 2 1

232 Lekt. 50. G hårdt. Partic. pres. Satsförkortn. i i,

decline, afböja, vägra, i + defer,)

i i , > uppskjuta. delay',) * 12.

frukta. endure, uthärda.

2 3 3 ,

enjoy', njuta.

5) nästan alltid sora predikativ: That is forgetting your duty as a man, det är att glömma din pligt som menniska.

There is no denying the fact, det är omöjligt att förneka detta förhållande.

Relativsatser och konjnnktionalsatser förkortas ofta medelst ett particip (jfr lekt. 10), t. ex.: A person living in the same town has told me all about her, en person, som bor, etc. This said, he returned to his place, sedan detta var sagdt, återvände han, etc.

Anm. När part. pres. såsom verbalsubstantiv utbildas med artikel, efterföljes det vanligen af of, t. ex. 'lliese are the rules of grammar, by tiie observing of which, you may avoid mistakes (ell. by observing which, etc.).

1 stället för en medelst konjunktionen och samordnad förkortad sats, nyttjas i engelskan antingen in fi ni ti ven (att uttrycka afsigt) eller part. pres. (att uttrycka samtidighet i handling), t. ex. Tie came to see them, han kom och helsade på dem. She sat reading as I entered, hon satt och läste, då jag kom in.

1. The lunatic was sitting in a corner, giggling and gibbering, and sometimes mewing like a cat, his meager and gibbous fingers playing eagerly with a gilt gig, a bow, a gimlet, and other gewgaws that people had given him in a sieve. 2. The gizzards of the geese were filled with oats.

O c

3. Can you show me the gills of this conger? 4. All her gear being adorned with gimp she looked quite strange.

5. The ironmonger was going to buy the old copper target.

6. Mrs. L. and Cecilia put on their bonnets and weut up.

7. Lord B. took off his hat, and begged the honour of being introduced to the pretty widow. 8. Lord C. thus wrote to his son: May you deserve a great number of happy new

i

deny , neka till, för-

2 2 [neka.

intend', 2 , +

purpose, -2 2

neglect, försumma. 1 2 ,

omit, underlåta, för-[summa.

1 2

prevent, förekomma, [hindra.

ämna.

i i,.

propo'se, föresätta sig. ii-,

refuse , vägra.

1 2,

regret, vara ledsen [öfver.

1 2 , +

remember,

2 4 2,

recollect,

1 2 , repent , ångra (sig).

5

risk, löpa fara.

minnas, påminna sig.

years! and, if you deserve, may you have them. Many new-years, indeed, you may see, but happy ones you cannot see without deserving them. 9. What do you mean by coming here at this time of day? 10. They made a civil bow on entering. 11. The jew seemed vexed at Oliver's not expressing any greater curiosity on the subject. 12. Gellert turned his mind to studying the ancients. 13. They informed me of their coming to town on Tuesday next. 14. After having visited Italy, he hastened to France. 15. The leaving a neighbourhood in which we had enjoyed so many hours of tranquillity was not without a tear. 16. I hope I shall succeed in saving your friend. 17. He is incapable of doing any harm. 18. His fortune was incapable of raising his ideas. 19. I am proud of having your applause. 20. My brother was sorry for (regretted) being obliged to depart. 21. I was about to speak to Mr. Gilford, when he left me. 22. Betraying a trust is no small crime. 23. Dying (to die) with glory is better than living in disgrace. 24. Their shoes were far from being water-proof. 25. I cannot help thinking there are still those in the world, who can see a mote in their brother's eyes, while they do not discern a beam in their own. 26. Columbus' sailors refused going farther on with him. 27. He continued persuading them, and at last they granted him three days. 28. And this you call singing, you might as well call it screaming. 29. When wre had dined, to prevent the ladies' leaving us, I generally ordered the table to be removed; and, sometimes with the music-master's assistance , the girls would give us a very agreeable concert. 30. I could not avoid showing it to my old friend. 31. We greatly doubt his being able to do that. 32. Suppose the enemy should attempt attacking us in front, what are we to do then? 33. It is not to be supposed they would do so. 34. Wre preferred remaining at home. 35. If ever you propose commanding with dignity, you must serve with diligence. 36. Cease firing, boys, let them come nearer first! 37. You neglected answering my last letter. 38. He denied having received the money. 39. Leave off talking there. 40. When will you have done chattering? 41. I could not forbear smiling at their anger. 42. Gideon very much enjoys living in the country. 43. I told it to everybody who gave me a

hearing. 44. The giddy girl told me, that she intended going to the Duke of Argyll's in the gig that had been my last gift to her. 45. I cannot endure any longer (I can no longer endure) lingering here and hungering. 46. He that loses his conscience has nothing left that is worth keeping. 47. This heart, thought he, will be worth the winning. 48. The undertaker is busy preparing for a burial. 49. The auger had nearly been broken. 50. It is dear living in Norway. 51. When the body is past hope, the physician comes, and when the soul is past mending, the priest comes. 52. This is like travelling through the deserts of Arabia. 53. Is your house built already? — No, but it is building (being built). 54. There is no living with him. 55. There is no resisting you. 56. A dervis travelling through Tartary, having arrived at the town of Balk, went into the king's palace by mistake, thinking it to be a public inn or caravansary. Having looked about him for some time, he entered a gallery, where he laid down his wallet and spread his carpet in order to repose himself after the manner of the eastern nations. 57. The greatest pain I can suffer, is the being talked to, and the being stared at. 58. I observed one bringing in his fardel,

verv carefully concealed under an old embroidered cloak,

j

which, upon his throwing it into the heap, I discovered to be poverty. 59. There is nothing, says Plato (plato), so delightful as the hearing and speaking of truth. 60. Dinner done, we took a walk in the Park. 61. This said he retired. 62. Excuse my coming so låte. 63. Properly speaking, they had but one character, that of being all equally generous, credulous, simple, and inoffensive. 64. I rely on your not exaggerating the matter. 65. All that the informant knew concerning the man's residence was, that it was somewhere at Pentonville; he* having heard that word mentioned in the directions to the coachman. 66. Their having been bred at Oxford gave them a decided superiority. 67. The effect of bull-lights, when witnessed for the first time, is that of horror. 68. Mr. Gibbon came driving very fast after the slave, who lied with wingy steps. 69. Moses sat reading

* Märk, att subjektet, för tydlighetens skull, bör upprepas vid participet.

while 1 taught my little ones. 70. My cousin's coming surprised us. 71. Weather permitting, I shall start to morrow. 72. The having witnessed such a scene filled him with a sense of importance. 73. 1 repent having shot those winged inhabitants of the air. 74. I greatly doubt his being able to do it. 75. The enemy having retired, we encamped on the field of battle. 76. Do you mind my going now? 77. Admiral Nelson, in his last moments, hearing that the battle was won, said, »God be praised, I have done my duty.» 78. Riches, unless spent in the service of mankind, are misemployed. 79. The sun was setting in the West, when we arrived. 80. The sun always sets in the West. 81. My son, after having taken leave of his mother, came to ask a blessing from me. 82. 1 went out early on a foggy morning and beheld my guest digging with his dagger in the earth. 83. Who suggested to you the idea of following him? 84. I dread meeting them again. 85. She is getting fat. 86. I remember his having copied verses for me in his boyhood.

1. Att spara en penny, är att vinna en penny. 2. Att stiga upp med solen, är mycket nyttigt. 3. Jag fick den äran att dansa med grefvinnan B. 4. Han bad om äran att blifva presenterad för mig. 5. Att de fått sin bildning (= blifvit uppfostrade) vid universitetet gaf dem en viss känsla af öfverlägsenhet. 6. Hon kunde läsa hvilken bok som helst utan 2att stafva 'mycket. 7. Att bygga är mycket kostsamt nu för tiden. 8. Jag önskar till Gud, att du hade lika stort nöje af (in) att följa mina råd, som jag har af att gifva dig dem! 9. Att skrifva ett bref, är ingen lätt sak för (to) honom. 10. Då jag icke var hemma i går, 2fick 'jag icke nöjet att se er; men nu 2har 'jag kommit för att tillbjuda er min vagn. — Jag är 3er 'mycket 2förbunden för edert vänliga tillbud, ehuru jag måste vägra (decline) antaga det. 11. Min morbror förleddes ofta att göra saker, som han sedermera ångrade att hafva gjort, och slutligen dog han utan att lemna mig en penny.

12. Hon visade stor ifver i att omvända mig till sina åsigter.

13. Deras skor voro långt ifrån att vara vattentäta. 14. Jag litar på (to) att du hjelper mig, ehuru jag löper fara att förlora mina andra vänner. 15. Jag kommer ihåg, när den der herrn sålde tändstickor på gatan. 16. Denne fattige handtverkare har förstört sin helsa genom att dricka. 17. Jag är ledsen (sorry for) att hafva lofvat hvad jag nu finner omöjligt att uppfylla. 18. Läraren var ond på mig, för det jag skrifvit min öfning så illa. 19. Mannen tycktes förargad öfver (at) att jag gjorde (ask) honom en sådan fråga. 20. Jag var förvånad öfver att min gåfva sände8

tillbaka. 21. Har ni slutat skrifva? 22. Gilbert kan aldrig låta bli att förarga och slå sin lilla syster. 23. Vi kunde icke låta bli att skratta åt hans anmärkningar. 24. Jag kan icke hjelpa, att jag bildar [mig] ett omdöme om en menniskas karakter af (from) hennes drägt. 25. Det är ännu ett skäl att undvika att se honom. 26. Sluta upp att skratta. 27. Hunden fortfor att skälla. 28. Jag var i begrepp att köpa en mager gris till {for) att steka. 29. Han kunde icke undvika att blifva sedd. 30. Jag kunde icke låta bli att småle vid detta tal. 31. Hvarför har du underlåtit att svara på den vigtiga frågan? 32. Det är nästan fruktlöst att söka beskrifva det. 33. Kan du neka till att du är skuld (— orsaken) till denna olycka? 34. Han fortfor att banna oss, för det att vi brutit borren; jag, för min del, afskyr att bannas hela dagen. 35. Mina döttrar förstå sig mycket bra på (— understand) matlagning. 36. Jag ämnar betala er, om jag får mina penningar. 37. Under det att middagen kokades, gingo vi ut i grannskapet. 38. Hvad är er mening med att komma vid denna tiden på dagen? 39. Dessa museer äro värda att se. 40. Det är icke värdt, att nämna en sådan småsak. 41. Denne tjuf kan omöjligen förbättras. 42. Detta är som (like) att bära vatten i ett såll. 43. Jag är sysselsatt [med] att laga nafvaren. 44. Vi voro nära att blifva dödade. 45. Det är dyrt att lefva i hufvudstaden. 46. Du håller på att blifva fet. 47. Hon öfverdrifver saken. 48. Det är omöjligt att säga hvar detta skall sluta. 49. Min brorson begärde, att jag skulle uppgöra saken för honom, eftersom han har alltför många andra saker att sköta (attend to). 50. Det är omöjligt att lita på honom. 51. Det skulle vara att glömma din pligt som hustru. 52. Ar slottet redan bygdt? — Nej, men det bygges. 53. Jag känner, att jag håller på att blifva yr. 54. Han var sysselsatt med att gräfva en graf. 55. Hon ingaf mig tanken på att låna ditt bolster. 56. Jag sammanträffade med några köpmän, som reste till Köpenhamn. 57. Att ni kommer, skall öfverraska honom. 58.

Förlåt, att jag kommer så sent. 59. En person, som bor i samma stad, har berättat mig om (of) hans giftermål. 60. Jag skulle föredraga att ni aldrig 3inera (again) 'nämnde 2ämnet. 61. Och detta 2kallen 'I att lefva! 62. Om vädret tillåter, 2skola 'vi begifva oss åstad i morgon. 63. Gertrud hörde kusken komma uppför trappan med dröjande steg. 64. Tycker ni illa vara (= bryr ni er om), att jag går nu? 65. Eftersom min svägerska har återkommit, 2kan 'jag 3nu lemna hemmet. 66. Genom att läsa goda böcker 2har 'hon utbildat sitt förstånd (mind). 67. Då han var trött på (of) att vänta så länge, 2gick 'han sin väg (= bort). 68. Sedan detta var sagdt, 2drog 'han sig tillbaka. 69. Jag var ledsen öfver att fruntimren lemnade oss så snart. 70. Efter att hafva tillbragt vintern i Italien, återvände Cesar till Britannien på våren. 71. Jag tick (had) intet tillfälle att (of) tala med honom. 72. Ursäkta, att jag icke helsat på er i eder nya bostad. 73. Sedan denna pligt är uppfyld 2skola

'vi återvända hem. 74. Som fiskmånglaren var missnöjd med sin förra sysselsättning, kom han hit för att söka en ny. 75. Det språk, som nu talas (noiv spoken) i England, är mycket olikt de gamle Britternas. 76. Sedan min son hade tagit afsked af sin mor, kom han och begärde min välsignelse. 77. De kommo körande mycket fort. 78. Att beröfva en man hans goda namn, är värre än att mörda honom. 79. llan hade ingen annan afsigt än att köpa slafvar. 80. Han 2sökte 'mycket ifrigt efter snurran, som jag låtit förgylla i förgår. 81. Ett konstverk bör ligga och mogna. 82. De 2kommo 'ibland och helsade på oss. 83. Hon satt. och gret, när jag kom in. 84. Vi frukta att förolämpa honom.

Lektion 51.

I uttalas som e i vissa (mest från franskan lånade) ord, t. ex.

4 1, 2 1,

fatigue (fateg), trötta, trötthet, möda; intrigue (int.reg), smida rän-

4 t ,

ker, intrigera; knep, intrig; antique (antek), antik, gammal, ur-

4 1, 11

åldrig, urmodig; oblique (oblek), sned, skef; unique (unek), ensam

4 1, 11,

i sitt slag; caprice (kapres'), nyck; police (poles), polis; marine

4 1, _ 4 4 1

(maren'), sjöväsende, marinsoldat; mandarin (mandaren), manda-

4 1, 4 1 ,

rin;* invalid (invaled), sjukling; ravine (raven'), klyfta, hålväg;

• 4 1 ' e 4 •1 '

chagrin (sjagren), förtreta, oroa; förtret, bekymmer; machine (masjen),

4 4.1,

maskin, drifverk; magazine (magasen'), förrådshus, bod, magasin; Brazil', Brazil'wood, brasiljeträd; czarina; shire; benzine .

Ch uttalas som sj i några ursprungligen franska ord: machine,

1 . 2 4 1,

chagrin; chaise (sjas), schäs; ** chevalier (sjevaler'), riddare, kavaljer;

9 A+ 2 . 2 '

chivalrous, ridderlig; chivalry, ridderskap, riddarevärdighet; cham-

4 1

pagne (sjampan), champagne (vin).

Ch uttalas vanligen som k uti ord från de klassiska språken:

2 ,2 _ 2,2 2 4 , 2 2

chemist (kim ist), kemist; chemistry (kim istri), kemi; alchemy, al-

,2 _ 4 ,1 2 • 4 .

kemi; alchemist, alkemist, guldmakare, catechism, katekes; chasm,

4 f + 2 ,4 ,

öppning, tomrum, remna; an chor, ankare ; ep och, tidpunkt; ache (ak),

32,23,2 +, 1

smärta, värk; orchestra, or chestre, orkester; stom'ach; choir (kwir),

kor; scheme (skem), plan; school, schol'ar, cha'os, ech'o, character,

cho'rus, mechanic, mon arch.

♦ ,2 2 2 Undantag: charity, kärlek, barmhertighet, almosa; arch, hvalfbåge; « + 2 (+ 2

archer, bågskytt; archery, bågskjutning, bågtkjutningskonst, uti hvilka ch är = tj.

* Kinesisk embetsmän.

** Tvåhjuligt åkdon.Lekt. 51. Utt. af ch. P repositioner. Reflexiva verb. 238

i

Förstafvelsen arch (erke) uttalas som ark framför vokal i

2 1, 2,22 äkta grekiska sammansättningar: archangel, erke-engel; architect, 2212,1+ _ _ 2,1. byggmästare; archiepis copal, erkebiskoplig; archives, arkiv, samling 2 2 2 ,1 1 2 af urkunder; archipelago; men som artj framför konsonant och

i allmänhet uti engelska sammansättningar: archbish'op, erke-, 2 ,2 2 biskop; archduke; archenemy, erkefiende.

4

Ch är stumt i drachm (dram), drakma (gr. mynt); schism

2. _ 34

(sism), söndring; yacht (yot), jakt.

Verb och adjektiv, som utbildas medelst prepositionerna about, after, against, above, over, under, m. fl.

agree' about, on, öfverensknna om. appear' befo re, inställa sig för. ask after, about, fråga efter, om. bend† beneath', svigta under. brood over, rufva på, hänga öfver;

[ängslas öfver. call o'ver, läsa igenom, uppropa,

[gå igenom.

4 +

cau tion against, varna för.

conspire against, sammans värj a

[sig mot.

cry out against, klaga öfver, i i

declaim against, ifra mot.

defend' against, försvara mot. 1 2 ,

deliver out of, befria från (ur). diffuse over, utgjuta öfver.

4 3 1,

domineer' over, herska öfver, be-ea'sy about, lugn för. [herska. guard against, akta (sig) för. hanker after, trakta efter. hunt after, for, jaga, springa ef-

[ter; förfölja. hold† out against, hålla ut, stå [emot, stå på sig. inform against, anklaga.

intervene between , träda emellan.

inquire after, for, fråga efter, un-[derrätta sig om.

inveigh (inva') against, utfara emot.

13 4

keep† up above (beyond'), hålla

(sig) uppe öfver.

la bour under, lida af. 2

live besi'de, bo bredvid. [herska.

lord over (äfven: lord it over), be-

lust after, åtrå, hafva begär till. 1,21 , mediate between, medla emellan.

murmur against, at, knota öfver,

[mot.

preside over, presidera vid, i;

[ha uppsigt öfver. prevail' over, segra öfver, få öf[verhand.

4

quarrel (kwor'rel) about, tvista om. reclaim' against, göra invändnin-

[gar mot.

revol've about (round), on, hvälfva

[(sig) kring. secu re against, from, skydda för,

[mot.

say over again, säga om igen.

shut\ against, stänga för.

sigh after, for, sucka efter. 1 2 ,2 2

solic itous about, angelägen om,

i [bekymrad, ängslig för.

stroll about, kringströfva, s

talk about, of, tala om.

talk over, talas vid, språka om. 1,2

triumph over, triumfera, segra

[öfver.Lekt. 51. Utt. af ch. P repositioner. Reflexiva verb. 239

2

turn o cer, vända om (ett blad). unea sy about, orolig för.

Endast fyra äkta reflexiva verb finnas i engelskan, näml. to betake† one's self (to), begifva sig till, taga sin tillflykt till; to bethink† one's self (of), besinna sig (på); to pride ones self (in, on), yfvas, vara stolt (öfver); to behave one's self (vanligare: to behave, utan refl. pr.), uppföra sig.

Oäkta refl. verb bildas (som i svenskan) af vanliga transitiva medelst tillägg af refl. pron. (jfr lekt. 24). Många verb, som i svenskan äro reflexiva, nyttjas dock icke reflexivt i engelskan, t. ex.

4,21 i

abdicate, renounce, afsäga sig. abstain from, afhålla sig från. advise, consult' (with), rådfråga sig

[med.

amend', mend, bättra sig. i

appear, prove, visa sig.

apply to, vända sig till; approach',

[närma sig. assemble, meet, församla sig.

4 .

assemble, collect, gather, samla sig. 8

bask, sola sig, masa sig; bend],

[böja sig.

i

boast (of), skryta, berömma sig (af).

bow, buga sig.

i i care for, mind, bry sig om; change,

[förändra sig. complain' (of, to), beklaga sig (öf[ver, för).

2

condescend!, stoop to, nedlåta sig till.

conform to, rätta sig efter. 2 , , consider, reflect, besinna sig.

conspire, plot, sammansvärja sig.

declare for (against*), förklara sig

[för (mot).

dissolve, upplösa sig. dissemble, förställa sig.

dress (ones self), kläda sig. 2 2 1 endeavour, bemöda sig; engage in,

[inlåta sig i.

2 , 1,~1 enlarge, expatiate upon, utbreda sig

[öfver.

feed on, lifnära sig af; feel (happy), [känna sig (lycklig).

2 .1

fret, grieve (at), gräma sig (öfver). hasten, hurry, make haste, skynda sig. mag ine,fan ey,föreställa, inbilla sig.

improve, förkofra sig. keep † to, cling † to, stick† to, hålla [sig fast vid, hålla sig till. i +• leanj, luta sig öfver; learn, lära sig.

marry, gifta sig med.

meddle with, lägga sig uti.

mingle, mix, blanda sig.

4 i i

miscal culate, missräkna sig.

2 +......

move, stir, rora sig; open, öppna sig. 2

part from (with), skilja sig från. 2 , + 2 ,+ 1 pit'y,commiserate, förbarma sig öfver.

prepare (for), bereda sig (till, på). presume, dare, tilltro sig.

2 3

prove, bevisa sig; put on, sätta på sig.

2 4 2 , i

recollect, remem ber, påminna sig.

1 + , 1 .33

recover, hemta sig; rejoi ce, fröjda sig. ii, i rely on, förlita sig på; repent (ones [self), ångra sig.

11, 2 3 ,

reti re, withdraw †, draga sig tillbaka, i. i .

rise (raise ones self), resa (höja) sig

. i , [UPP-

increase, föröka sig.

indulge in, hängifva sig åt.

join, förena sig med.

keep† away , hålla sig undan.

keep† silent, hålla sig tyst. i .. seize upon, take† possession of, be[mäktiga sig.

settle (one's self), bosätta, nedsätta sig.

sha ve (one's self), raka sig; sit down,

[sätta sig.

1 2 ,2

solicit, ask for, beg, utbedja sig. 2

spread†, utbreda sig; stoop (down),

[luta sig ned. submit' to, underkasta sig.240 Lekt. 51. Utt. af ch. Prepositioner. Reflexiva verb. i

surren der, yield, gifva sig. take† cold, förkyla sig. 2

the liberty, taga sig friheten.

3

take† (pull) off, taga af sig.

Reciproka verb och deponentier (på s) återgifvas på engelska vanligen med aktiv form, ofta med tillägg af each oth'er, one anotli'er, t. ex. skiljas: to part; kyssas: to kiss one another.

i

ray, stråle, glans, sken. 1,2 2

de'ity, gudom, gudomlighet.

4 2

concep tion, begrepp, [föreställning.

2 4 ,1 2

mythol'orjy, gudalära.

2 4

flesh-pot, köttgryta. 2

march, \

2 ^ (march, tag. march'ing,\

4 ,2

province, landskap. crea tor, skapare.

4 3

assault', anfalla; anfall. 2 i," +

inva'sion, infall, öfver-

[falb

fac hon, tvedrägt. 2

judgment, dom; oradö-[me, begrepp.

4 2 ,T

adven ture, äfventyr. 2

the rent, hyran. 2 , + drunk'ard, drinkare.

1 2 ,3 +

dominion, herravälde. 2 ,. 2 2 luxury (luk'sjuri), öf[verflöd, lyx.

2 i, +•

specta'tor, åskådare. ♦,12 Car oline, Karolina, i

Michaelimikl), Mikael.

3 2 2

Au'stria, Österrike.

2 4

Austrian, österrikare;

[österrikisk.

1 2

Egypt, Egypten, ii

high life, den förnäma [verlden.

s

mass, massa, i

meal, måltid.

4

lot, öde, lott. i

oath, ed.

4

rank, stånd, rang.

4

stock, förråd, lager, i

cold, kyla, köld.

3

hall, boll, kula. i

reach, fattning; håll. 1,2

me rely, blott, endast. 1,1 2

vi'olent, våldsam, häftig. 2

sharp, skarp.

4 2,

consent', samtycka;

[samtycke.

2

tempt (temt), fresta. 11,

crea'te, skapa. 2.2

exist (egsist'), finnas [(till).

2

drench7 dränka.

s

glance, blick, i i,

rela'te, berätta, i

wait on, uppvakta.

4 +

confer' on, tilldela åt; [öfverflytta på.

i i,

deduce, härleda.

tum round, vända sig om. undertake†, åtaga, företaga sig.

ven Hire, våga sig: uon der, förun-

[dra sig.

depri've of, beröfva. 1 2 ,+ 1 clegen erate, urarta.

4 2 1

com'plicate, samman-[sätta.

i, 2

du ring, under (om [tid).

4 +

above, ofvan, ofvan[stående.

134

beyond, utom, öfver, [bortom.

4

in fact, i sanning, i ii here below, här nere. 2 , +

barber, barberare.

4,2 4 ,2 •

ax'is, axel; ax es, axlar. 2 i,

sena'te, senat, i , . + hea'tliendom, hedendom (hednaverlden). 2

skill'ed (in), skicklig(i). i, i

be'side, bredvid, i i,

besi'des, utom, dess-[utom.

5 , +

after, sedan, derefter. 2

outstrip', gå förbi, gå [öfver, öfverträffa, i i ., by degrees', smånin-

[gom.

4,1 4 ,+

Anglo-Sax on, anglo-[sachsisk.

single-horse, one-horse,

[-enspän-nare.-]

{+enspän- nare.+}

i,

a riding-horse, en ridhäst. 2 » 1 + Lillipit'tian, I i 1 li p ut i s k.

4 , 4 2

on the con trary, tvärtom.

3 — 2 , J 2

forget fulness, glömska, förgätenhet. 2

the yoyig'est (last, etc.) but one, den näst yngste (siste, etc.).

2 2 .

mind your business (bis'nes), sköt edra angelägenheter (sköt er sjelf).

2 2 . 4,2

I shall do mysel/' the hoiiour, jag skall hafva äran.

• » i

lean, luta, leant (leaned), lutade, leant (leaned), lutat.

2 2 2 cling, hålla (hänga) fast, clung, höll(hängde) fast, clung, hål lit(hängt) fast. 2 2 2 stick, sitta fast, stuck, satt fast, stuck, suttit fast.

1. »God», says Geijer, »is in fact, an idea so unique in its kind that it cannot have been deduced by degrees from the false deities of the past and conferred on the true one. On the contrary, the true conception must have been the original one, which has degenerated into the false, for in all mythologies lies a sunken religion; in all heathendom, which consists merely of the forgetfulness of the Creator in the created, there still bursts forth some ray of this eternal sun of all knowledge through the clouds.» 2. Tell that to the marines! say the English sailors when they hear of some-tiling incredible. 3. His intrigues were discovered at last.

o ~

4. A policeman ordered the spectators to make room. 5. You can take out that spot of grease with benzine. (5. If I should say a thousand Noes, there does not in one living man exist the alchemy that could extract one Yes out of the whole mass. 7. A watch is a complicated machine. The monarch appeared for some time lost in thought, and at length gave orders for the mandarin to be brought before him. 9. It was only by caprice that she had the-magazine shut. 10. The drachm is an antique coin. 11. The invalid sighed for (after) the fiesh pots of Egypt. 12. Passing, through the ravine, the Chevalier L. sank down with fatigue* and never rose again. 13. The arch seemed to'be a little oblique. 14, He seemed to be wuasy about the inarching of the Austrian troops into the provinces .of the Danube!. .<15. She is always talking about high life; 16. The dogs quarrelled about their meal.". 17. We advise you against such a step. 18. They. inquired after our healths. 19. It is said that the Americana

il i, .

between whi les, emellanåt. 2

in so far as, för så vidt som.

4 . .1

lost in thought, försjunken i tankar.

lust after the island of Cuba. 20. The midshipmen of the Tiger, who had been taken prisoners ashed after (about) their poor captain's lot. 21. Wellington could no longer have held out against the assaults of the French army. 22. Turkey will be secured against further invasions of Russia. 23. Please say it over again. 24. Will the Danes be able to*defend themselves against so powerful a nation as the Germans? 25. Will not France and England

declaim against the invasion of the Russians? 26. Spring seems to have triumphed over winter. 27. The Anglo-Saxon race domineers over the others in America. 28. Vara the Goddess of Truth with the ancient Germans, presided over witnesses and oaths. 29. Although Joseph was the youngest but one, he would lord it over his brothers. 30. Shall 1 call over the names.

31. He tried to drown his chagrin in a bottle of champagne.

32. I conform as much as possible to my catechism. 33. The Lilliputian empire laboured under two evils, a violent faction at home, and the danger of an invasion from the neighbouring island. 34. The alchemist came driving in a single-horse chaise. 35. The chasms among the chivalry were soon filled.

36. 1 have studied chemistry under the celebrated chemist L.

37. His stomach-ache prevailed over his courage. 38. The anchor was lost. 39. We were ordered to appear in the choir before the chivalrous archduke. 40. The archiepiscopal architect carried the archives from Constantinople into one of the isles of the Archipelago. 41. At that epoch he was very solicitous about the state of the orchestra. 42. Jane believed she had seen the archangel Michael. 43. They had to guard against the schemes of their archenemy the Archduke Ferdinandus. 44. The Archbishop sat in his yacht brooding over the schism that had taken place. 45. The archer sat down when I approached. 46. Remember the charity she has shown towards you. 47. The robbers kept silent while we were talking over the matter. 48. We strolled about in the forest, but our comrades being nowhere to be found, we at last betook ourselves to the castle again. 49. Having done my duty I felt happy. 50. He was basking in the sun, leaning on his bow. 51. The whole company bowed to one another. 52. The earth revolves round itself once in twenty-four hours. 53. Foolish men imagine that because judgement for an evil thing is

delayed, there is no justice here below. 54. The children were kept up beyond their usual time. 55. Don't shut your eyes against truth. 56. Lord K. has married below his rank. 57. I hate boasting, and only talk of myself in so far as it is necessary to relate my own adventures. 58. Scrooge glanced about him on the floor. 59. I shall do myself the honour of waiting on her in the morning. 60. I don't think that he repented, for I never knew him amend. 61. He withdrew after having sold his whole stock of Brazil wood. 62. Our tears mingled as our hearts were opening to each other. 63. We can be deprived of our wealth against our wishes, but not of virtue against our consent. 64. The news spread all over the town. 65. The assembly finding they had miscalculated, soon dissolved after having consulted with the general. 66. Do not yet turn over the leaf. 67. I grieved at being obliged to apply to him. 68. The ball ivent over him as he stooped. 69. That is beyond his reach. 70. He bent kindly over the children, who had gathered around him, and indulged in happy dreams. 71. I went across the street. 72. It is above my power. 73. My room is above yours. 74. He bends beneath the weight. 75. God will not suffer you to be tempted above what ye are able. 76. Look after the lire. 77. He is above (håller sig för god att) doing such an action. 78. This young man is hunting after (for) money. 79. The planets revolve about the sun (on their axes).

1. Var icke orolig för arkivet; det räddades af chevalieren, som just då kringströfvade i de erkebiskopliga skogarne. 2. Hvarföre hörde ni icke efter er systers befinnande (= helsa)? 3. Jag hoppas att byggmästaren 2nu 'skall akta sig för vidare intriger från deras sida (on their part). 4. När officeren uppropade sina soldater, 2fann 'han att tre hade öfvergifvit sitt regemente. 5. Det skulle vara omöjligt för (for) det starkaste skepp att motstå en 2sådan (like) 'storm som förra natten. 6. Din fader varnade oss för ett sådant steg. 7. Vi kunde icke komma öfverens med värden om hyran. 8. Den der kemisten rufvar på sina planer 3natt 2och 'dag. 9. Schweizarne sammansvuro sig mot främlingarnes herravälde. 10. De klagade öfver sina förtryckares tyranni. 11. Med katekesen i hand 2ifrade 'han emot last och öfverflöd. 12. Hon traktade alltid efter nöjen. 13. Polisen befalde, att magasinet skulle stängas. 14. De voro skicklige i bågskjutning. 15. Hennes trötthet segrade öfver hennes bekymmer. 16. En mandarin med sneda ögon visade sig för den förskräckte alkemisten.

17. Kärlekens ande göt sig öfver alla, soin närmade sig henne.

18. Han beherskar hela sitt granskap. 19. Jag rakar mig två gånger i veckan. 20. Behöfver ni en barberare. -— Nej, jag rakar mig sjelf, 21. Jägarne förföljde den sårade råbocken. 22. Vår värd nedlät sig till att gifta sig med vår grannes kokerska. -— Jag har hört talas derom (= det talades om) af (by) din kusin Karolina. 23. De knotade öfver sina anförare. 24. Gud herskar öfver himmel och jord. 25. Tror du. att engelsmännen skola träda emellan turkarne och ryssarne? — Nej, det tror jag ej. 26. Hvarför kunna icke folken bo i frid bredvid hvarandra? 27. Jag satt bredvid min kusin vid bordet. 28. Utom en ridhäst, 2hade 'han två vagnshästar. 29. Han kunde icke längre hålla sig uppe öfver vattnet. 30. Planeterna hvälfva sig omkring sin axel. 31. Vi skola icke tvista om en sådan småsak. 32. De försvarade sig tappert emot romarne. 33. Grefve L. presiderade i senaten. 34. Samhället lider af många olyckliga förhållanden [evils). 35. Nu -kunde 'han ej längre hålla sig tyst. 36. Jag tror han ångrar sig, så jag hoppas han skall bättra sig. 37. Skall hon då aldrig lära sig att. blifva försigtig? 38. De bugade sig för hvarandra och för mig. 39. Han klagade öfver kylan; ehuruväl ban låg och solade sig på trappan. 40. Var god och säg det om igen. 41. Låtom oss sätta oss ned här under trädet. 42. Under tre dagar lifnärde han sig på bara mjölk, och han rörde sig icke ur (from, fläcken, ej heller åtog han sig något arbete. 43. Jag påminner mig icke omständigheterna. 44. Fienden drog sig tillbaka från sin ställning. 45. De kände sig lyckliga att träffas å nyo. 46. Du kan icke föreställa dig, huru illa de uppförde sig mot mig. 47. Han visste mycket väl, huru han skulle uppföra sig. 48. De kysstes och lofvade 2att 'aldrig skiljas. 49. Låtom oss talas vid om saken vid (by) ett gias champagne. 50. Han utfor skarpt mot samhällets laster, och -tog 'sedan sin tillflykt till skogarne. 51. Napoleon begärde att Portugal skulle stänga sina hamnar för Engelsmännen. 52. De yfvas öfver sin rikedom. 53. Han skröt af att vara en gammal soldat. 54. Han vände sig om och sade, att han skulle taga sig friheten att taga af sina stöflar, innan han gaf sig åt oss. 55. Hon kläder sig mycket illa (baclly). 56. Hon skyndade sig ned att kläda sig. 57. Troil skall segra öfver döden och helvetet. 58. Då han alltid blandade sig bland (with) drinkare, 3började 'han -snart hängifva sig åt dryckenskap (drinking). 59. Sedan han besinnat sig något, 2beslöt 'han att underkasta sig sitt öde. 60. De församlade sig redan samma dag och bemödade sig att befria sin anförare ur rättvisans händer. 61. I stället för att anklaga mig, borde du medla mellan mig och dem. 62. Rys-sarne hafva begär efter våra hamnar. 63. Han gjorde invändningar mot användandet af maskiner. 64. Han har förändrat sig, men icke förbättrat sig under sina resor. 65. Jag tilltror mig icke att bedöma, om han endast förstälde sig, när han förklarade sig emot prinsen. 66. Han besinnade sig litet, och tre veckor245 Lekt. 52. Il" stumt. Verb o. adj. med prep. at o. by.

derefter 2fann 'jag honom beredande sig till att förena sig med (to join) sina vänner på fastlandet. 67. Den lärde reste sig upp och 3började att 'mycket -ifrigt utbreda sig öfver äktenskapets (utan art.) idé. 68. lians förmögenhet förökade sig dagligen. 69. Han är satt (place) öfver (above) arbetsfolket. 70. Han vände bladen för hastigt. 71. Jag fröjdade mig, då jag såg honom vända sig till er. 72. llan har alltid visat sig angelägen om (for) er beqvämlighet (ease). 73. Hon är bekymrad för sin själ. 74. Jag känner mig kall om ryggen. 75. Jag bryr mig icke om att afhålla mig frän kaffe. 76. Han kom 5emellanåt 'och 2helsade 3på 4oss. 77. Sätt på er kappan, eljest förkyler ni er. 78. Det är öfver hans fattning. 79. Din bror gick öfver dem alla i latin. 80. De stannade straxt (just) bortom det der huset, 81. När fruktan bemäktigar sig mig, '-'håller 'jag mig fast vid och litar på ditt löfte, och då -hemtar jag mig 'snart. 82. En gångstig leder från kyrkogården tvärs öfver de behagliga fälten. 83. En glädjestråle flög öfver (flash across) hennes ansigte. 84. Hvarför grämer du dig öfver förlusten? tomrummet skall snart blifva fyldt. 85. Karl den femte afsade sig kronan år 1556. 86. Jag förundrar mig icke om du förbarmar dig öfver den unge riddaren, som måste skilja sig från (with) allt [som] han älskar och gå och bosätta sig i ett främmande land. 87. Sköt dina angelägenheter och lägg dig ej i mina. 88. Han utbad sig detta som en ynnest,

Lektion 52.

W är stumt i följande ord: sivord, svärd; to'ward, to'wards, 2 2

two, twopence (tup'pens), answer, who, whose, whom, whoop; South-

2 . 2 4 2 2 2

wark (= suth'urk), Warwick (= wor'rick), Greenwich (grinitj) och några andra ortnamn på på ivich.

Verb och adjektiv (particip.),

aim at, sigta, syfta på, sträfva efter. arrive at, .anlända (ankomma) till,

[uppnå.

assist at, bevista, vara närvaran-

[de vid.

bark at, skälla på. blush at, rodna öfver. cail at, besöka.

comej- in at, komma in genom. exult (ex = egs) at, fröjda sig,

[jubla öfver. fire at, on, skjuta på. fling† at, kasta på. fl,y† out at, of, flyga ut genom.

som utbildas medelst prep. at.

frown at, on, rynka pannan åt,

[vredgas öfver.

gaze at, on, stirra på, betrakta.

glance at, kasta en blick på. i

grieve at, for, sörja öfver. grumble at, knota öfver. hint at, häntyda på. hurl at, kasta, slunga på. keep at a dis tance, hålla på af[stånd.

4

knock at (nok), knacka, bulta på. live at, bo på, i. look at, se på.246 Lekt. 52. Il" stumt. Verb o. adj. med prep. at o. by.

mock at, göra narr af, håna. play at (cards), spela (kort). point at (to), peka på. preside at, presidera vid, leda. rejoi'ce at, glädja sig öfver. repi'ne at, gräma sig, klaga öfver. ride† at an chor, ligga för ankar. scold at, bannas, gräla öfver. shoot† at, skjuta på. shoot at a mark, skjuta till måls. shud der at, rysa för, öfver, vid. smi'le at, le åt.

sneer at, håna, hånle åt. spring† at, springa mot, på. startle at, blifva uppskrämd af, [rycka till, fara upp vid. throw † at, kasta på; tremble at,

[darra för.

val'ue at, uppskatta, värdera till. weep † at, gråta öfver, vid. wink at, viuka, blinka åt. wonder at, förundra sig, undra

[öfver.

work at, arbeta på.

affected at, with, rörd af, öfver. afflicted at, bedröfvad öfver. affronted at, förolämpad af, öfver.

alar med at, skrämd, oroad af, öfver. ama zed at, bestört öfver, öfver[raskad af. amused at, with, road af.

4

astonished at, förvånad öfver. happy at, lycklig (glad) öfver, åt. impa'tient at, of, otålig öfver.

offended at, förolämpad af. i

piqued (pekt) at, sårad af, för-

[argad öfver. provo'ked at, förtretad öfver.

shock'ed at, förargad, förskräckt

sick at heart, hjertesjuk. bred at, uppfostrad vid, i. dazz led at, bländad af. delighted at, with, förtjust af, åt,

[vid, öfver.

(to be) disgus'ted at, (hafva) af[smak för.

fri ghtened at, förskräckt vid, öfver, i, ii

stupefied at, with, bedröfvad af,

[häpen vid.

surprised at, förvånad öfver. 2

touch'ed at, rörd af.

vexed at, with, förtretad öfver, på.

Verb, som utbildas medelst prep. by.

2

christen (krisn) by, döpa till (med).

come by, komma Öfver (åt).

die by, for, of, dö, för, af, i. 2 1,

divi de by, dividera med.

1, 2

(to be) equalled (e'kwald) by, att

[jemföra med, jemförlig med.

judge by, döma af. •2,2 1

mul'tiply by, multiplicera med. pass by, fara (gå) förbi.

4

profit by, draga fördel af.

3

pull by, draga i, vid. 2,11

reg'ulate, set† by, ställa efter.

sit\ by, sitta bredvid.

standi by, bistå, försvara; vara ([närvarande.

support' by, uppehålla, försörja

[med.

swear (swore, sworn) by, svära vid.

Verb och adjektiv, som utbildas medelst prep. on, upon, act upon, inverka på. agree' upon, öfverenskomma om. attend' on, ledsaga, tjena. border on, gränsa till.

bring' on, föranleda, ådraga. call on, upon, besöka; anropa, [uppfordra (ngn). carry on, drifva (ett yrke), fortsätta.247 Lekt. 52. Il" stumt. Verb o. adj. med prep. at o. by.

cast on, upon, kasta, sprida öfver.

cast one's self on, öfverlemna sig åt. 2

corn'pliment on, lyckönska till;

[prisa för.

confer on, upon, förläna, tilldela.

4 , 1

congratulate on, upon, lvckönska

[till.

deci'de on, upon, afgöra, bestämma

[öfver (för).

1 2 ,+ 1

delib erate on, rådslå, öfverlägga

[om.

depend' on, bero af, på. i

dote on, upon, vara kär, betagen uti. dwells on, upon, dröja vid, up-[pehålla sig vid. feed† on, upon, lefva af, på. fix on, bestämma (sig) för, välja. impo'se on, narra, bedraga.

impose on,) „,.. . , > palagsra. inflict on,) 1

insist on, upon, påyrka, vidhålla. intrude on, tränga sig på. lecture on, hålla föreläsning öfver.

2

live on, lefva af, på.

2

play on (the harp, etc.), spela. play on words, leka med (har-

[pa, etc.).

]>ress on, trycka på, nödga, på-

[tvinga.

prevail' on, upon, förmå, öfver[tala till.

i

prey (pra) on, tära på, angripa. reflect on, tänka öfver. rely' on, lita på. resol've on, besluta (ngt). reven ge on, hämnas på.

steal j- upon, smyga sig öfver, på. i

seize on, upon, gripa, bemägtiga sig.

set † on fire, sätta eld på.

smile on, småle mot.

subsist on, lefva af. 2

touch on, vidröra, omnämna. turn one's back upon, vända ryg-, [gen åt.

wait on,upon,uppvakta; passa upp. wri'te on, skrifva öfver.

bent on, böjd, sinnad, hågad för. dependent on, beroende af.

intent on, ifrig för,uppmärksam på. situated on, belägen vid.

2

at the head of, i spetsen för. 2

at heart, på hjertat, i hjertat; »i

[själ och hjerta».

2 5

at your ser vice (commands), till

[er tjenst.

i i,

at a low pri ce, till lågt pris. 2

to be at lib'erty, vara fri.

2

at large, utförligt. at home, hemma.

4 r +

at ran dom, på måfå. at hand, till hands.

at the play, på spektaklet. 2

at par ting, vid skilsmessan (af-j [skedet)^

at her full, i sitt fylle (om månen).

ii i

by rail-road (steam-boat), på (med)

[jernväg (ångbåt). shake † by theliand, skaka hand med.

3 2

six yards by two, sex »yards» [lång och två bred.

3

taller by an inch, en tum stQ^re. by nature, af naturen, i sig sjelf. by one's mother,) ,, on one's mother's sideX ™ jderaet« by land, till lands, lau dvägen.

* A yard = 3 English feet eller S,080 svenska fot..248 Lekt. 52. Il" stumt. Verb o. adj. med prep. at o. by.

by water (sea), sjövägen. i

by ivho'le-sale, i gross, i parti, i i

by retail', i minut, styckevis. by the pound, skålpundsvis.

inch by inch, tum för tum. i

by sight, till utseendet.

s

by chance, händelsevis. 2

by heart, utantill. one by one, en och en, den ene efter den andre.

2 , 4

to have pit y (compos sion) on, hafva [medlidande med.

3

to make-': war upon (against), föra

[krig mot.

2 , +

on purpose, med flit..

4 2 7^ +

on condition, på (med) vilkor, i

on board a ship, ombord på ett

[skepp.

i i i i .

on your departure (return'), vid er afresa (återkomst)»

+ i,

Love in i'dleness 2

heart's ease, +

compliance, samtycke, [medgifvande.

?

sivard, gräsmatta, svål.

wanderer (won derer), [vandrare.

juice (djos), saft.

12'

eye-lid, ögonlock. 2* 1 2 ,2 1 intrepid ity, oför[skräckthet.

blif waistcoat, skinntröja.

1 .

crea ture, varelse.

3 4 .22

audacity, djerfhet.

o 2

clem'ency, mildhet.

4 4 / 2

adcan ^e(tidj), fördel.

4 4

/astonishment, förvå-[ning.

Tu Jia-man, Ostindie-[farare.

s.ark, märke, mål; [tecken, bevis.

1 2 »-»

nbel'lionf uppror.

impudence, oförskämdhet.

Htyfinors-bloiimia, viol.

4 2

abyss', afgrund.

1

meeting, möte.

1

grief, sorg, bekymmer. spear, spjut.

4,1

arrow, pil. ra ce, slägte, ras. ground, mark, grund.

, 34

In dian, indian, in-4 [dian.

bar, stång.

5 s

ini age (-idj), bild. s 31

choice, val.

4 1,4

conveyance (konva ans), [fordon.

2 2

mer ry, glad, munter.

2

purple, blåröd, purpur-[röd.

3 ,

nior tal, dödlig.

1 ? -—. ;

prodig'ious. vidun-[derlig.

ter rible. förfärlig, i

mild, mild, vänlig.

Xerxes (serk ses), , [Xerxes.

prick-, sticka.

1 2 4-

deliv'er into, öfverlem[na åt.

s

push, drifva, föra.

esca'pe, undkomma,, rymma; flykt, räddning. 3

squall, skrika, skräna;

[skrik, skrän..

bound, hoppa.

4 ss,

appoint', utsätta, be-[stämma.

4 s

advance, framskrida,.

[rycka fram.

4

knock (nok) down, slå [ned.

cudgel, prygla; knöl-[påk.

t,

enlighten, upplysa.

4 J ,21

calum niate,

4 ,1

back bite,

4 +

occa sion, förorsaka.. set† ont, afresa.

4

trot, trafva; traf.

1

pierce, genomtränga,.

[genomborra.

2 1 1

eleca tion. upphöjelse.

förtala.249 Lekt. 52. Il" stumt. Verb o. adj. med prep. at o. by.

2 ,2 + 2 ceremony, ceremoni,

[festlighet.

* . s •

godfather, gudfader. quarrel(k\xor're\), tvist, [träta, strid.

contempt (p stumt), [förakt.

4 ,2

banishment, förvisning. + , 2

mer ey, barmhertighet, [nåd.

3 , 2

au dience, åhörarekrets.

1 2-T-+

decision, afgörande, [beslut.

t 3

reform', förbättring, [reform.

2

bill, (lag)förslag, petition.

t !

fire-side, härd, spisel [brasa

2 , +

error, fel, villfarelse.

3 ,

wall -eyed, glosögd.

2 4 2

sarcas tic, bitande, i

quo tient, qvot.

4

prod net, produkt. 1 - .3

sha meful, skamlig, i

steep, brant.

see'ming, synbar.

2 . . i ey, lsig.

5,2 +

ancestor, stamfar.

ancestors, förfäder.

bring\ in, framlägga. 2

pun, ordlek; göra ord-I lekar.

2 2 +

discretion .tystlåtenhet. 2 ,2

pun ishment, straff, t

play, teaterstycke.

2 4,2

miscon duct, dåligt upp-,, [förande.

string, snöre, sträng.

4 ,2 2

p rom 'in ent, fr a m skj u-^ t |tande. sound ly, (sundt), efter-^ 2 [tryckligt.

fa'mous, berömd, rvkt-[bar.

1 + 2 ,3 2

supercil ious, öfver-[modig.

2

pledge one's word, gifva [sitt ord.

2

take † charge of, taga [vård om.

4, + " 22,2 2

Doctor of Divinity (D. 1).), teologie doktor.

1. 1 ivinlicd at my daughters in order to prevent their compliance. 2. lie flung his sword far from him on the green sward. 3. Southwark is a part of London. 4. We are now going to live in Warwickshire. 5. »Come hither, Puck», said Oberon to this little merry wanderer of the night; »fetch me the flower which maids call Love in Idleness; the juice of that little purple flower laid on the eye-lids of those who sleep, will make them, when they awake, dote on the first thing they see.» 6. Gulliver could not help wondering at the intrepidity of these diminutive mortals, who ventured to mount and walk upon his body, while one of his hands was at liberty, without trembling at the sight of so prodigious a creature as he must appear to them. The little human creatures shot at Gulliver's face and hauds, which pricked him like so many needles, but his buff waistcoat could not be pit reed by their spears and arrows. The colonel ordered six of them, who had had the audacity to shoot their arrows at Gulliver, to be seized and delivered into his hands; they were immediately bound and pushed towards him. He placed them upon his right hand and made a sign, as if he would eat

them up alive; they were greatly affrighted and squalled terribly when they saw him take out his knife; but afterwards looking mildly, and cutting the strings with which they were bound, he placed them gently on the ground, and, liappy at their escape, away they ran as fast as they were able. This mark of clemency was represented much to his advantage at court. The inhabitants of the capital gazed at the Man-mountain, for that was the name they gave him, with wonder and astonishment. 7. Will you lend me the image, if you have it at hand? 8. We visited an India-man which was riding at anchor in the haven of Liverpool (liv'erpol). 9. Mr. B. mocked at our conveyance, for one of our horses was lame, and the other wall-eyed. 10. The lion sprang at the boy, bounding against the iron bars. 11. My eldest son was bred at Oxford. 12. He had thrown stones at the lion and exulted at the animals being vexed at it. 13. Xerxes, provoked at the sarcastic answer of Leonidas »come and take our arms», resolved to begin the attack immediately. 14. Do not point at that gentleman, lest he might scold at our laughing at him. 15. They were shooting at a mark. 1(5. I could no longer bear his sneering at me. 17. The Tyrolese hurled pieces of röck at the French soldiers, from the mountains. 18. Our guide pointed at a prominent röck, from which we might glance at the steep walls of the abyss, gilded by the rays of the evening sun. 19. We rejoiced at the beautiful prospect which presented itself to our eyes. 20. A man is at the house before he is in it. 21. Love for her beloved husband had winged her steps, and she arrived at the prison gate at the appointed hour. 22. We took them at random. 23. I was quite shocked at the impudence which made him mock at his poor sister's misfortune. 24. She felt piquecl at the seeming neglect shown by her former friends. 25. By the by, who is to preside at (over) the meeting? 26. I set out in his chaise at a few minutes before twelve at night, the moon being at her full. 27. The noise of horses advancing at full trot, now came nearer. 28. I put my head out at the window, to see what was the matter. 29. I looked at mv watch, in order to regulate my motions by it. 30. Were you at the play on Thursday? 31. Do you travel by laud or by water? 32. He shook me by the hand at parting. 33. I threw my-

self at her feet. 34. This card is only 3 inches by two.

35. He assisted at the ceremony as godfather to the child, who was christened by the name of Peregrine

(peregrin).

36. »Crush'd was Napoleon by the northern Thor (thor), who knocked his army down with icy hammer», says Byron.

37. John Bull will stand by a friend in a quarrel, with life and purse, however soundly he may be cudgelled. 38. Divide 30 by 5, the quotient is 6. 39. Multiply 8 by 10, and the product is 80. 40. We went to London by (öfver) the Hague. 41. I know him by name only. 42. By my watch it is four o'clock. 43. Our clock is always set by the sun. 44. We sat by the lire-side and warmed ourselves. 45. He died by poison (by the sword, by his own hand). 46. He died for love, they say, but I know that he died of the scarlet-fever. 47. A Christian will not look down on error with supercilious contempt, as the såge of old times did, but with the desire of enlightening the ignorant. 48. The Earl froivned on (at) those who hinted at the banishment of his son. 49. What did he say on hearing I was at Lyons? 50. The university of Berlin has conferred on the learned Mr. S. the title of Doctor of Divinity. 51. We cast ourselves upon his mercy.

52. Renowned and good men cast a glory on their race.

53. He intruded on a family which he was afterwards base enough to calumniate. 54. Let us go on board the ship. 55. What towns are situated on the Danube? 56. He dzveUed on the subject so long that the audience were tired of his talking. 57. Shakespear lived at Stratford-ow-Avon. 58. I shall try to act on your father's decision, and you may depend upon it, he will not impose on you such a severe punishment. 59. May I depend on your discretion? — Yes, you may. 60. He will not insist upoyi my leaving his house directly. 61. The senate deliberated on the Custom-Law. 62. They did not touch on the Reform Bill which was brought in by Mr. P. 63. Count S. is famous for his punning. 64. We breakfasted on eggs. 65. You are always bent on mischief. 66. For the first time in my life the fear of death stole upon me, and, I dare say, fear seized upon me. 67. What day is fixed on for the meeting? 68. We complimented, hirn upon his victory. 69. He subsists on charity. 70. On what subject shall you write? — You may decide upon it.

71. I cannot prevail on myself to taste that draught. 72. I was quite dependent on my uncle's will, who took charge of me and became my guardian after my poor father's death. 73. I began to reflect on the misconduct of my former life, on the errors 1 had been guilty of; on the misfortunes which 1 had brought on myself; and on the grief which I must have occasioned to one of the best of fathers. 74. When Jane (Trey received the news of her sudden elevation to the throne, her surprise was only to be equalled by her grief.

1. Han knotade öfver vårt beslut och låtsade sig vara mycket förtretad deröfver; men i hjertat 2var 'han förtjust deröfver. 2. De blefvo bestörta öfver denna underrättelse. 3. Jag rodnade öfver hennes oförskämdhet att besöka (in visiting) dem. 4. De voro på samma gång rörda af och otåliga öfver (uf) detta skådespel. 5. Fattigdomen kom in genom dörren, och kärleken flög ut genom fönstret. 6. Först '-sågo 'vi på herrarne, medan de spelade kort, men slutligen kunde vi icke motstå lusten att höra fröken T. spela harpa. 7. Det var som om våra förfäders bilder, som prydde bibliotekets väggar, rynkade paunan af (with) förtrytelse öfver deras slägts (family) vanära. 8. En gång såg man dem och sköt på dem. 9. Vilhelm var hvarken hemma eller hos sin brors.. 10. Månen var i sitt fylle. 11. Hon -syntes 'snarare bedröfvad an förolämpad af mina ord. 12. Jag knackade på dörren, och han tittade ut genom (of) fönstret. 13. Hon har varit vid hofvet. 14. Jag är förvånad öfver hvad som händt. 15. Elden höll de vilda djuren på afstånd. IG. Egendomen är värderad till 50,000 kronor, men den såldes till ett mycket lägre pris. 17. Han sigtade länge på målet, innan han sköt på det. 18. Hon arbetar på eu börs. 19. Jag är nu till er tjenst, min herre. 20. Min myndling kände en riktig afsmak för hans artigheter. 21. Du gläder dig åt hans val, men du vet icke att du har blifvit narrad. 22. Jag vet hvad du syftar på. 23. Hon hvarken bländades eller förskräcktes vid denna syn. 24. Var god och gif mig en pris snus, om du har något till hands. 25. Hon var alldeles rådlös och dessutom hjertesjuk. 2G. Ehuru i sig sjelf en god man, -satte 'ban sig dock i spetsen för upproret. 27. Hon gret öfver sin faders död. 28. Vi blefvo häpna vid denna underrättelse. 29. Du måste vara hemma klockan 6. 30. Vildarne, uppskrämde af knallarne af våra bössor, drogo sig tillbaka tum för tum. 31. Vi oroades af falska underrättelser. 32. Han kände sig förolämpad af att jag skrattade. 33. Tiggaren kastade en snöboll på hunden,

som skälde på honom. 34. Hon grämer sig öfver förändringen. 35. Jag ryste vid tanken att möta henne. 36. Hört sörjer öfver hans förvillelse, och du ler deråt. 37. Jag reste från (= lemnade) Göteborg med ångbåten. 38. Vi foro förbi dem.253 Lekt. 52. Il" stumt. Verb o. adj. med prep. at o. by.

39. Vid Jupiter! ban är tio är äldre äu jag. 40. Hon försörjer sig med arbete. 41. Jag tycker icke om att resa om natten. 42. Vi reste öfver II. till Köpenhamn. 43. Att döma af hans utseende, -hade 'han dragit fördel af dina råd. — Hvad menar ni med (by) det, herre? 44. Dessa teaterstycken äro af (by) Sheridan (sjer'idan). 45. Hans slägtingar på mödernet äro rika. 46. Vi sutto vid brasan på Birchhill. 47. Jag stälde min klocka efter hans. 48. Jag svor vid mitt hufvud. — Hvarför svor du? du borde icke hafva svurit. 49. Han dog i gula febern. 50. Låt mig säga dig i förbigående, att han dog för svärdet, dock icke för m i ii hand. 51. Det är den största ära att dö för sin kung och sitt land. 52. Jag känner honom endast till utseendet. 53. Jag är tre tum större än du. 54. Han drog mig i rocken. 55. Vi sutto bredvid hvarandra halfannan tiiume. 56. Jag bor uti ett fem alnar långt och fyra alnar bredt rum. 57. Dividera 28 ined 7, och '-multiplicera 'sedan qvoten med 3, så (then) "blir 'produkten 12. 58. Jag upptäckte det af en händelse. 59. Vi redo tur vis. 60. Snart lemnade vi floden och fortsatte (go on) till lands. 61. Säljer han handskar parvis? — Nej, han säljer icke i minut, endast i parti. 62. Det fullbordades småningom. 63. Jag har sett mina barn nedstiga i grafven det ena efter det andra, och jag hoppas snart att följa dem. 64. Han satt alltid för sig sjelf. 65. Jag gör det med vilkor att vi skola gå till fots. 66. Vi kunde ej komma öfverens -med värden 'om hyran. 67. Kan man lita på hvad ni säger? 68. Det beror på er. 69. Indianerne satte byn i brand. 70. Han lefver nästan 3ensanit 'på -mjölk.

71. Då han lemnade mitt hus, lånade ja^ honom en rid-rock.

72. Hvem såg du vid din afresa och vid din återkomst? 73. London är beläget vid Teiusen. 74. Huru kära de voro i hvarandra, och huru ömt de sinålogo emot hvarandra! 75. Mina följeslagare beslöto att rymma, men det tycktes -mig 'skamligt, eftersom vi hade gifvit vårt ord. 76. Jag lyckönskade honom till hans upptäckt. 77. Haf medlidande med mig! Jag anropar er i Guds namn. 78. Jag öfverlemnar mig åt Guds förbarmande. 79. Kejsaren sade mig, att han hoppades att jag skulle förtjena de ynnest-bevis han förlänat mig. 80. Mikael är alltid böjd för att gräla. 81. Han tvingade på mig ett bref. 82. Sorg tär på lifvet. 83. Våra ögon dröjde med förtjusning vid detta skådespel. 84. Mina bergandar skola tjena dig. 85. Han afgjorde öfver mitt öde. 86. Professor N. håller föreläsningar i kemi. 87. Vilden var stolt öfver att hafva hämnats sin faders död på hans mördare 88. Han lefver af almosor (sing.1. 89. Jag är icke mycket ifrig för nöjen.

90. Hur är det möjligt, att slafhandeln kunde bedrifvas af kristne?

91. Gjorde du det med flit? 92. Jag vågade icke vidröra detta ämne. 93. Grekerna förde krig mot turkarne. 94. Det är endast att leka med ord. 95. Han vände ryggen at mig. 96. Barn äro beroende af sina föräldrar.Lekt. 53. Utt. af o. Verb o. adj. med with. National)amn. 254

Lektion 53.

i

O har vanligen sitt första ljud (o) framför Id, II, It, st och th (i enstafviga ord), t. ex. old, gold, hold, cold, scold, soldier; roll, rulla; rulle; scroll, (pappers)rulle; stroll, kringströfva; ströftåg, vandring; colt, unghingst; ghost, host, most, both.

O har sitt andra ljud (o) i orden ado', väsen, bråk, besvär; bosom, do, to, two, prove, ivho, tomb, lose, move; remove.

3 3

O uttalas som u i orden woman, worsted (= wus'ted),* yllen,

3,1 3 , -»-

ull-; wolf; Wolsey (wulse); Worcester (wus'ter).

i

O uttalas som u i en mängd ord, i synnerhet sådana, der det står emellan tv och r eller åtföljes af enkelt l, m, n, af th, v eller z, t. ex. ivord, world, ivorse, ivorst, worth, worthy, work; col'our; come, some, company, com'fort, compass, stomach, comrade; son, among', done, honey, money, Monday, London, monk, mouth, none, tongue, icon'der; oth'er, moth'er, broth'er, nothing; above, dove, gov'em, recover, glove, love, (loz en.

Verb och adjektiv, som utbildas medelst prepositionen with.

abound' with (in), hafva öfverflöd [på, ega en stor mängd af.

accom modate with, förse med.

agree' with, öfverensstämma med, [blifva enig med; passa för.

i

beam with, stråla af. i

bear† with, hafva öfverseende med.

blend with, blanda med.

bur den with, belasta med.

burn† with, brinna af...

burst † with, brista af...

buy † with, köpa för.

charge with, gifva i uppdrag,

ålägga; beskylla, anklaga

för, påbörda. 1, 2 1

commu nicate with, stå i förbin-

[delse med.

i

comply' with, samtycka till.

condo'le with—on, betyga sitt del-[tagande i, beklaga sorgen.

+

confer' with — on, rådgöra, öfver[lägga med — om.

consult with, rådslå med.

contrast with, afsticka mot. +

converse with — on, samtala med

[(ngn) om.

deal\ with, behandla,! handla med

[(hos) ngn.

dispense with, umbära, undvara. ech'o with, ring† with, faint with,3\uman af, försmäkla afV feed\ with, mata, föda med. glow with, glöda af. . . infect with, by, smitta med, af.. infest with, oroa, besvära med, af..

i

* Detta ord uttalas wursted i betydelsen besegrad.

genljuda, skalla af_Lekt. 53. Utt. af o. Verb o. adj. med with. National)amn. 255

ingratiate one's self with, ställa

[sig in hos.

intrust (one) with, anförtro (ngt)

[åt (ngn).

invest with, bekläda med. join with, förena, förbinda sig med. meet† with, möta, träffa, påträffa. mingle with,jblanda, förena, blan-7ni» with, i(la siS uti> raed-palpitate with, klappa af...

part, with, skiljas från, göra sig

[af med.

perish with, hy, omkomma, för-

[gås af.

present with, begåfva med, skänka.

1 / • o

reproach with, förebrå, förevita.

sa tiate ivith, mätta, tillfredsställa

[med (af).

2 ,+

shiv er with, darra, skaka af (köld).

starve with (for, of), omkomma,

[dö aL

store ivith, förse med. 2

strug'gle with (against), strida

[mot.

supply' with, förse med.

3

swarm ivith,) hvimla af, teem ivith,) vara full af. tax with, beskylla för.

4

totter with (age), darra, stappla

[af (ålder). tremble with (fear), darra af

[(fruktan).

upbraid' (one) with, förebrå (ngn)

[för.

weary with, trötta med; blifva

[trött af.

afflicted with (at, by), bedröfvad [öfver, plågad af.

ang'ry with, ond på.

attended with, åtföljd af. ,21

cap tivated with, fängslad (inta-

[gen) af.

charm ed with, förtjust i. u, +

coe val with, samtidig,samtida med.

dazz'led with (at, by), bländad af.

2

deaf ivith, döf af.

disaffected with (to), missnöjd med. i i

ela'ted (elate) ivith, uppblåst af, [högmodig öfver. faint with, vanmägtig, försmäk-

[tande af.

frantic with, ursinnig, utom sig af.

3

fraught (frat) with (evil), full af

[(ondt).

♦ Ti

infatuated with, bedårad af.

4 ,2 1

intox icated with, berusad, druc-

[ken af.

mad ivith, tokig af.

moved with (by), rörd af.

offended with (one), förolämpad af, [förargad på ngn.

2 ,1 1

pen etrated with, genomträngd af. stiff with, stel af.

struck with, slagen af. 2 ' ' ' '

suf focated with (by), qväfd af. (to be) taken with, intagen af. transported with, hänryckt af.

with all my heart, af allt mitt hjerta, i

to have weight (wat) with, hafva (vara af) vigt för, hafva inflytande på.

it is a rule with me, jag har för

[regel.

it is usual with me, jag har för vana. with respect to, i afseende på.Lekt. 53. Utt. af o. Verb o. adj. med with. Nationsnamn. 272

t , «

freight (= frat), frakta, lasta, freighted, fraktade, lastade,

[freighted, fraktat, fraught, lastat. 1 it 2 1 deal, handla, dealt, dealed, handlade, dealt, dealed, handlat.

2 4 2 2

ring, ringa, genljuda, rang, rung, ringde, etc., rung, ringde, etc.

Vissa substantiviskt nyttjade adjektiv kunna antaga pluraländelsen s, t. ex.: an orphan, en fader- och moderlös; orphans;

t 4 , , .

tiie ancients, de gamle. a savage, en vilde; savageS.

4 . ,

the modernS, de nyare folken. » mortal, » dödlig; niortals. +

my equal, min like; my e'quals. » såge, » vis; sa'geS.

my supe nor,) mjn förman, den som står öf- m!J suPe rtor%. my better, S ver mig (är mig öfverlägsen), \ my betters.

my infe'rior, den som står under mig, my inferiors.

a noble, en adlig,adelsman; nobleS. a na'tive, en inföding; natives.

» divine, en prestman; divineS. » lunatic, » vansinnig; lunaticS-

j) saint, ett helgon; saints. » pa'tient, » sjukling; patients.

4 , _

» sol'id (fast, tät), en fast kropp; » white, » hvit (man); whites.

[solids. » black, en svart, en neger; blacks.

samt i allmänhet färgers namn: the different blues, de olika blå

[färgerna.

Hit höra folkslags (partiers och sekters) namn, som ej sluta

på se, ch eller sh (jfr lekt. 26 o. 39), t. ex.

4 . 2 4 . , African,* afrikansk, afrikan; Africans.

4 1,24 - 4,42

Arabian, arabisk, arab; Arabians.** (Arabic, arabiska, arabisk).

1 " 4 T*

Asiatic, asiatisk, asiat; Asiatics.

3 1,24

Australian, australisk, australier; Australians.

4 ,+ 4 ,+ t

Sax'on, sachsisk; saehsare; Saxons. (Saxonv, Sachsen).

11,34 _ .

Bohemian, böhmisk; bölunare, Bohemians.

1,24

Athe'nian, atliensk, athenare; Athenians.

4 1,2 _ _ _

Scandina vian, scandinavisk; skandinav, Scandinavians.

* Af iänders och städers namn på a bildas, medelst tillägg af n. en gemensam form för nationaladjektiven och substantiven: Africa, African.

A Mede, en medier och a Mongol, ea mongol (af Media, Medieii och

4 12 2

Mungo lin, Mongoliet^ utgöra dock undantag härifrån; men de motsvarande adjektiven: Median, medisk.-och Mongolian, mongolisk, följa regeln.

4 •

** Arabian. Arabians, nyttjas ohi innevånarne i Arabien: Arab, Arabs uytfjiis Oüi raseri Lekt. 53. Utt. af o. Verb o. adj. med with. Nationsnamn. 257

t , «

Spartan, spartansk; spartan. Spartans.

Greek, * grekisk; grek, Greeks. Protestant — Protestants.

(Dylika substantiviskt nyttjade adjektiv bilda alltid gen. plur. med of.)

Anm. De flesta af länders och städers namn bildade adj. äro lika med sina motsvarande substantiv. En del sådana adj. hafva dock, till skilnad från de motsvarande substantiven, ändelsen ish, någon gång ic eller ian, t. ex.

a Turk, en turk: Turkish, turkisk; turkiska.

j> Sivede, » svensk; Swedish, svensk, etc.

» Dane, » dansk; Danish, dansk, etc. t + lm » Brit'on, » britt: Brit ish, brittisk.

(Poland, Polen) a Pole, en polack: Po Zish, polsk, etc.

(Cour land, Kurland) a Cour länder, en kurländare; Cour land ish, kur-

[ländsk, etc.

S t I f t 2 1

(Mauritania, Mauritanien) a Moor, en mohr; Moorish, mohrisk. (Finland) a Finn, en finne; j^Ywwish, finsk, etc.

* ,S+ 4 f .

a Spaniard, en spanior; Spanish, spansk. j> Göth, » göt; Gothic, götisk.

4

» Icelander, » isländare: Icelandic, isländsk.

2,4 t

» Tartar, » tartar; Tartarian, tartarisk.

* , * 4 1, I 4

» Mongol, » mongol; Mongolian, mongolisk.

1 r • 2 *

j) Mede, » medier; iöedian, medisk. i) Jew, » jude; Jewish, judisk.

(Adjektivformen nyttjas substantiviskt som benämning på språket.)

Städers och några länders namn kunna nyttjas oförändrade som adjektiv (till att angifva ursprung), t. ex.

I +

Paris gloves, pariserhandskar; London porter, Londonerporter. (Lapiancl, Lappland) Laplaild moss, lappländsk mossa (a Laplander, en lappman).

(Green land, Grönland) a Greenland col'ony (settlement), ett grönländskt nybygge (a Greenlander, en grönländare). * 3 —

(Bengal', Bengalen) Bengal' tigers, bengaliska tigrar (a Ben-gale'se, en bengal.

(Seeland, Island) Iceland Scalds, isländska skalder. the Londoners, Londonboarne.

4 t. , -H • . • St t,- .

» Paris ians, Parisarne, the Viennese, Vienerboarne. the Genoe'se,

[Genuesarne.

4 , . 4 I 1, 3

» Ham burghers, Hamburgarne, the Hanove rians, Hannoveranarne.

* Adj. Greek nyttjas egentl, om sådant, som tillhör Grekland. Grecian om sådant, som är af grekisk art eller afser Grekland.

Löfring: Engelsk Elementarbok. 17Lekt. 53. Utt. af o. Verb o. adj. med with. National)amn. 258

Anm. Endast för dessa och några få andra städers innevånare hafva engelsmännen särskilda benämningar; i de flesta fall nyttjas om-

o

skrifningar med orden inhabitant, native, people; man, gentleman,

lady, o. s. v., t. ex. . ' — i

the inhabitants (people) of Copenhagen (of Dublin', Köpenhamnarne (Du-

+ *,

blinarne); lie is a native of Berlin, han är infödd berlinare; a (Totten-i

burg gentleman (lady), en göteborgare (göteborgska). 2

tent, tält. 2

icing, flygel.

4

stock'ing, strumpa. 1 2 +

eruption, utbrott, i, *

va pour, dunst, ånga, [dimma.

i i

ale, beer, öl.

A

niob, pöbel, pack. i

strait, sund.

2 ,2

debtor (det ur), gälde[när.

crocodile, krokodil. 4 , -

os trich, struts.

1 2,4

descen dant, afkomling. 12, reven ge, hämnd. 12, 2

religious worship, guds-

[dyrkan.

2

hut, hydda, koja. 2 ,1 t riv'ulet, bäck. * i

atti're, drägt.

group, grupp, samling, i

style, stil, slag, sätt.

4 1+2

sanctuary, helgedom, [fristad.

4 ,2

mod'est, blygsara.

4

grand, storartad, stor-[slagen.

2

ha

rm less, oskadlig, o-[skyldig.

* i ,

unkind , stygg, ovänlig.

4 2,2

majes'tic, majestätisk.

3,2

haugh ty, stolt. 2 2 , +-sceptre (seep ter), spira. 2 ,

scep tred (scep tered),

med spira, bärande

spira. 1 i , 2

repul sive, frånstötande.

2,29

sen sitive, finkänslig. 11,2 + peculiar, synnerlig, särskild ; egendomlig, besynnerlig.

. o

4 2 ,2 i

orig inal, ursprunglig. 2 1,.

unu'sual, ovanlig.

4 2 3 2

prodig'ious, ofantlig. 1 + , 1 2 superfluous, öfverflö-

[dig.

4,21 1 .

an tipodes,motfotingar.

1,52

favourite, gunstling,

älskling; älsklings-. 1 2 ^ + destruction, förstöring. 1 2 + prescription, föreskrift. 1 2 + proscription, proskrip-

tion (dödsteckning).

fatlier-land, fädernesland.

2 , 2 2 ^

ar chitecture (-ark), [byggnadskonst.

4 ,3 +-'

Daniel, Daniel.

1 , 4 4

A'braham, Abraham. 1 , 2

Cy rus, Cyrus. 2 ,1 2 Hel'ena, Helena.

+ ,22 Her mia, Hermia. 2,11 Cicero, Cicero.

2 3 , •+

Gibraltar, Gibraltar.

2 2, 2

Guia'na, Guyana.

4,4

Holland, Holland.

2

enrich', rikta.

4 1 ,

control , styra, lägga [band på.

4 / '

adopt, upptaga, ut-[välja.

4 2,

ascend', uppstiga på. 4 1,

achie ve, utföra.

3

scorn, håna, bespotta, [förakta.

2 , 2 t sig nify, antyda, till[kännagifva.

2 2,

expel, fördrifva.

vow, heligt lofva, svärja,

[bedyra, försäkra. 2 , +

suf fer, + >,

undergo †, . 2 , t 1 cultivate, odla. 2 1, 2 + the exte rior, det yttre. 2 ,+ 1 1

literature, vitterhet.

4 2~ +

tradition, sed; arfsä-[gen; meddelande.

4 +- 1,— +

operation, företag.

2,3

successful, framgångs-[rik, lycklig. unsucces'sful, utan framgång.

undergå.Lekt. 53. Utt. af o. Verb o. adj. med with. National)amn. 259

2 2 +

distin c'tio?), åt sk iln ad. 2 *

distress', olycka, nöd.

4 ,a 1

grai itude, tacksamhet. ? 4,2 1

ingrat itude, otacksam-[het.

Adjektivet står efter sitt substantiv i följande fall:

1) ofta när det kan anses motsvara en förkortad relativsats:

the face of the person suspected, den misstänkta personens ansigte.

2

2) när det inskränkes af en längre bestämning: A inan deaf to all warnings, en för alla förmaningar döf menniska.

3) ofta när flere adjektiv höra till samma substantiv och

alltid, när de äro förenade med both — and, (whether) — or,

ii,

as — as: He gave them laivs both wise and humane, han gaf dem både visa och menskliga lagar.

4) ofta, när man vill gifva eftertryck åt adjektivet, och alltid,

i

när det föregås af SO: God Almigh'ty; a family so poor and cles'-

21 .... titute, en så fattig och utblottad (hjelplös) familj.

i

5) såsom tillnamn (epitet): Charles the Bold, Karl den Djerfve.

6) i vissa fall, der adjektivet utgör del af en benämning, en titel, samt i några andra från främmande språk lånade uttryck, t. ex. knight errant;

+ , i , Åttor ney-Gen eral, geueralfiskal. 2 2 ,

Lieutenant (leften ant)-General, ge-[neral-löjtnant.

Ma'jor General, generalmajor. Lieutenant-Colonel, öfverstelöjt[nant.

Gov' er nor-General, generalgu ver-

[nör.

i, +

A'sia Mi'nor, Mindre Asien.

3 o + o

3,2+2

Ambas sador Extraor dinary, utomordentligt sändebud. by all means poss'ible, med alla möjliga medel.

2 4 ,2 4

in every manner imaginable, på alla upptänkliga sätt.

2 1 l, 2+ _ _ . from time immemo'rial, från urminnes tid; all persons pres'ent.*

* Adj. present står vanl. efter substantivet, när det betecknar närvaro i rum.

2 .2

merit, förtjena; för[tjenst.

1 , 3

Thor ivald, Torvald.

conclen se, sammanträn-[ga, samla, stärka.

* , 1 1

con secrate, helga. ? ' 1 1

in sulate, afsöndra, iso-[lera.

i

glare, lysa. 2 .1 1

ed ucate, uppfostra.

Paradise Lost, det förlorade pa-

[radiset.

1 1 , • 4 2 1 2 ,

Jeru salem Deliv ered, det befriade

[Jerusalem.

the Sta'tes-Gener al, generalstaberna.

i

letters pa'tent, tillståndsbref, öp-[pen fullmakt, patentbref.

«3,

prince royal, kronprins.

the greatest happiness concei'vable (imaginable, j'ossible), den största

[tänkbara (möjliga) lycka.

+

with colours flying and music (bands) playing, med flygande fanor

[och klingande spel.

Vissa adjektiv nyttjas aldrig som attribut, utan endast pre-

i

dikativt, nämligen: worth; fain, glad, tvungen att, samt alla med förstafvelsen a sammansatta, såsom t. ex. asleep', ali'ke, ali've, alo'ne,

awake, (to be) ash a'med of, awa're of; aghast', bestört, häpen.

1. We should be happy, if we could always control our desires. 2. The soldiers are strolling about the country, stealing all the young colts that they meet with. 3. The worthy woman took a scroll out of her bosom and gave it me without uttering a word. 4. A rolling stone gathers no moss. 5. I have told you a dozen times that you ought to govern your tongue. 6. We are removing to Worcester. 7. Cardinal Wolsey was condemned to death. 8. The worst of this is that 1 am to lose my father's tomb. 9. I hope none of my young readers will be offended by a pretty, harmless Midsummer Night's Dream. 10. »Unkind Hermia», said Helena, »how could you join with men in scorning your poor friend?» 11. We were supplied with all the comforts necessary for so long a journey. 12. This strong beer does not agree with my weak stomach. 13. In America, plains of prodigious extent abound with majestic rivers. 14. He was a great favourite with the Prince Royal. 15. I was infected with (by) the measles. 16. War is attended with many evils; besides those who fall by the sword, a great many perish with hunger. 17. The Mediterranean communicates with the Atlantic by the strait of Gibraltar. 18. My advice has not much weight with him. 19. Robinson's companion was frantic with joy, when he saw the image of himself, dressed in sailor's attire, in a looking-glass. 20. Some parts of our country are well stored with wood, and the fields are watered by many rivulets. 21. His face beamed with joy. 22. This wicked man has enriched himself with the property of widows and orphans. 23. Being satiated with Cicero's death, Anthony declared the proscription at an end. 24. General Washington was invested with the power of President from 1789 till 1797. 25. Being nearly starved (with hunger), he frequently put his

finger to his mouth, to signify to them that he wanted food. 26. I cannot any longer bear with the impudence of my debtor. 27. 1 was obliged to struggle with almost incredible difficulties. 28. The rivers in Africa swarm ivith crocodiles, and the desert with ostriches. 29. The Goths and Normans did not, like the Saxons in England, expel the inhabitants, but, after their victories, mingled ivith them. 30. The mob dealt very badly ivith the prisoners of war. 31. The Lieutenant-General glowed with rage, when he heard of their being ill-treated, and vowed revenge. 32. His conscience is burdened with guilt and shame. 33. Consult with your father before you reply to that letter. 34. The gentleman's house with its well contented inhabitants contrasted very much with the low and dirty huts of the peasantry. 35. The two Major-Generals conferred with each other on the operation. 36. Our house is much infested ivith mice. 37. The mountains had echoed and re-echoed with the reports of his gun. 38. It was a habit with Scrooge, whenever he became thoughtful, to put his hands into his breeches pockets. 39. There is more philosophy in it than you are aware of. 40. He found it no difficult matter to ingratiate himself with the ladies. 41. I bought a pair of new worsted stockings with the money. 42. I am never weary with walking. 43. The first stone of a new college had been laid a few days before, by the Go-vernor-General. 44. Tragedy was originally, with the ancients, a piece of religious worship. 45. It is a rule with me never to desert my king, or my friend, in distress. 46. They condoled with me en the death of my mother. 47. At the prison-gate he parted with his wife. 48. A sleeping fox catches no poultry. 49. T. stood aghast, and his legs shook under him, as he found his cousin asleep

by the ravine. 50. The colours were not blended with each other, as they ought to have been. 51. I mingled with the conversation of the family. 52. She almost fainted with the fatigues of the day. 53. We have nothing to reproach ourselvee with. 54. You make too much ado about nothing. 55. Our mistress is as mild as she is just. 56. The Australians are the antipodes of the French. 57. Coffee was introduced into England by one Daniel Edwards, a Turkey merchant (en köpman, som dref handel på Turkiet), in 1642. 58. Do you wish for some London porter? 59. They are my superiors in knowledge,

rank and riches, but not in virtue. 60. The Arabians speak Arabic. 61. The Russians belong to the Greek church. 62. We are studying the Grecian architecture (history, poetry). 63. Are you a native of Lyons? — No, ma'am, we are Parisians. 64. The different greens of the leaves make that little group of trees very pretty. 65. In the Peloponnesian war the Athenians and the Spartans were adversaries. 66. Lender au exterior the most repulsive he possessed a heart the most

sensitive and generous. 67. He assisted me under the greater o

est difficulties conceivable. 68. Every person present wept aloud. 69. A woman modest, sensible and virtuous was his mother. 70. Harald the Fair-haired, the son of Ilalfdan the Black, had determined to make himself master of all Norway. 71. A more beautiful, interesting, and delightful place is nowhere to be found. 72. You may expect every thing bad of him. 73. He is a man in every respect worthy of praise. 74. Sir Walter Raleigh (wal'ter ra'le) obstained letters patent from Elizabeth to make a settlement in Guiana. 75. Virtue is the delight of the wise. 76. Bias (bi'as) was one of the seven sages of Greece. 77. Hope is the dream of a man awake (a waking man) 78. The Arabs live in tents. 79. »Frequent public assemblings together», says Geijer, »belonged especially to the life of the Icelanders.» 80. Iceland was destined to become the sanctuary and preserver of the grand old literature of the North. The people took with them their Scalds, and all their love of their father-land, its customs, its laws, its poetry and traditions, condensed and consecrated in their souls by their absence from it, and by the insulating effects of their adopted climate. The first Iceland Scald whose name is mentioned in the annals of Sweden, was Thorwald Hjalteson at the court of Erie Segersäll. On that king's victory at Fyrisvall over Styrbjörn he ascended the hill of Upsala and demanded if there were no one present who could sing the victory for a reward from his hand. Thorwald, though lie never achieved such a thing before or after, did it so successfully that the king presented him with a gold ring.

81. The sceptred king, the burdened slave, The humble and the haughty die; The rich, the poor, the base, the brave In dust without distinction lie.

1. Under vulkanens utbrott var luften mättad af osunda ångor. 2. I slaget vid Kulm genljödo de böhmiska bergen af kanonernas förfärliga dunder. 3. »Snöar det då alltid i Sverige?» frågade en utländing en göteborgare en vinter då (as) det hade snöat utomordentligt mycket. — »Nej, ibland regnar det», svarade den senare. 4. Svenskar, danskar, norrmän och finnar äro skandinaver. 5. Han var glad att kunna förtjena sin föda på detta sätt. 6. Jack föraktade en lögn lika mycket som någon af dem som voro förmer än han. 7. Vi voro så glade åt denna vackra utsigt, att vi icke kunde lemna stället. 8. Hon var en af alla beundrad qvinna. 9. Vi förságo oss med alla nödvändiga saker för resan, men und-veko att belasta oss med öfverflödiga saker. 10. Hon önskar ställa sig in hos generalmajoren. 11. Ar du ond på mig? 12. Konungen beklädde honom med nordstjerneorden (the order of the North Star). 13. Mina vänner kommo och betygade mig sitt deltagande i min förlust. 14. De röda färgerna äro allt för lysande. 15. Jag auser det för den största tänkbara lycka att få rådgöra med er.

16. Från urminnes tider har Mindre Asien varit ett odladt land.

17. En 80 år gammal qvinna, stapplande af ålder, kom fram, beskylde honom för otacksamhet och förebrådde honom sin sons död.

18. De intågade i staden med flygande fanor och klingande spel.

19. Jag samtyckte till edra önskningar, ehuru det var åtföljdt af mycken fara. 20. Ett så beundransvärdt

uppfostradt barn är sällsynt (seldom) att finna. 21. Jag samtalade med en lapp och en lappqvinna om de lappländska skolornas tillstånd. 22. Detta skepp är lastadt med pariserhandskar och lyonersiden. 23. Jag förlåter dem af allt mitt hjerta. 24. Hvad mena vi med (by) fasta kroppar? 25. Östersjön hvimlade af de föreuade flottornas fartyg. 26. Helgonen i himlen känna ej längre de dödliges sorger. 27. De hvite i Amerika anse icke de svarte som deras likar. 28. Solon var en af Greklands 7 vise. 29. De få närvarande presterna och adelsmännen höllo (keep) tillsammans i denna tvist. 30. Han var vördnadsfull mot (to) sina förmän och vänlig mot dem, som stodo under honom. 31. Der funnos byggnader af mohrisk, götisk och grekisk stil, men alla hade undergått en förskräcklig förstörelse. 32. Hollands generalstater hafva sammanträdt. 33. Generalfiskalen är återkommen från sin resa till de grönländska kolonierna. 34. Såg ni bengalerna, som förevisade en bengalisk tiger på marknaden? — Tror ni verkligen att de voro från Bengalen? 35. Judarne, turkarne och araberne anse sig som afkomlingar af Abraham. 36. Han är en för alla främlingar döf yngling. 37. 2Jag ^träffade 'i går en parisare och en parisiska. 38. Jag tycker 2mera om 'hannoveranarne än hamburgarne. 39. Wienerboarne äro ett muntert folk. 40. Dublinarne äro ganska olika loudonboarne. 41. De äro infödda köpenhamnare. 42. Göteborgskorna äro ansedda att vara något stela. 43. De vansinnige skildes från de andra sjuklingarne. 44. Våra råd hafva icke mycken betydelse för dem. 45. Hvad fattas dem? 46. Jag har för regel att aldrig2HI") Lekt. 54. Utt, af æ. Verb o. adj. med prep, of o. from.

svara på sådana frågor. 47. Hans sinne var uppfyldt af ondska.

2 +

48. Har ni läst det förlorade Paradiset af Milton (Mil'ton)? — Ja? jag har läst det på engelska. 49. Öfverstelöjtnant B., en kur-ländsk adelsman, talar tyska, engelska, franska, latin, nygrekiska (modern Gr.), ryska, finska, polska, turkiska och arabiska. 50. Innevånarne i Arabien kallas araber. 51. Jag har rest mycket i Tartariet och Mongoliet; jag har bott med tartarer och mongoler under deras tält, och jag vågar påstå att jag känner tartariska och mongoliska seder bättre än någon annan europé. 52. Perserna voro länge under medernas herravälde, men slutligen befriades de 2genom Cyrus 'från det persiska oket. 53. Jag såg icke den misstänkte personens ansigte. 54. Allsmägtige Gud, hjelp mig i striden! 55. Min hustru är en lika god som vacker qvinna. 56. Vi hafva försökt att utföra detta arbete på alla upptänkliga sätt. 57. Sverige har öfverflöd på sjöar. 58. Jag har ätit något, som icke bekommer mig väl (= passar för mig). 59. Han glödde af raseri, då han måste göra sig af med hästen. 60. Byggningens venstra flygel står i förbindelse med trädgårdeu. 61. Jag bländades af hennes ljusa hy, som afstack mot den mörka drägten.

62. Döf af bullret och nästan qväfd af röken 2sprang 'han ut.

63. Hennes ögon strålade af glädje. 64. Uppblåst af högmod 2ville Miau icke blanda sig i hopen. 65. Hennes hjerta brast af sorg (grief). 66. Jag köpte ullstrumporna för mina egna penningar. 67. Jag har för vana att aldrig anförtro någon mina hemligheter. 68. Jag kan omöjligen undvara min kappa. 69. Mitt hjerta klappade af ångest, ehuru jag kände mig stel af köld. 70. Jag blef slagen af förvåning, då jag såg, att ni var så intagen, ja bedårat! af honom. 71. Hon var vanmägtig af törst och hetta. 72. Finland är ännu hemsökt af vargar. 73. Hon smittades af skarlakansfebern. 74. Du får icke vara så bedröfvad öfver förlusten, ej heller så missnöjd med din broder. 75. Denna händelse var samtidig med din födelse. 76. Han var berusad af vin och glädje. 77. Vi rördes af medlidande vid (at) detta skådespel. 78. Den lille sjömannen var riktigt tokig af glädje. 79. Hon är hänryckt vid tanken på sin första bal. 80. Huru är det möjligt, att du kan vara förargad på henne? 81. Några dagar senare blef hans Nåd utnämnd till utomordentligt sändebud i (to) Frankrike. 82. De genomträngdes af en liflig känsla af tacksamhet. 83. De gode måste förtjena Guds synnerliga omsorg, men hvem utom Gud kan säga oss hvilka de äro?

Lektion bi.

. +- i.

X uttalas som lent s i ordens början t. ex. Xerxes (serk'ses); Xanthip'pe, Xantippa.

3 .

Stafvelsen 6X uttalas som egs när den följande stafvelsen är

2 .2 ,12

bet onad och börjar med vokal eller h, t. ex. execidive (egsek utiv),2HI") Lekt. 54. Utt, af æ. Verb o. adj. med prep, of o. from.

i * , s 3 • ,

verkställande; exact, noggrann; exhort, förmana, uppmana; exhaust uttömma, utmatta; exist, exult .

1 andra fall uttalas X som ks, t. ex. excitement, expression

ex'ercise; ex'ecute, utföra, verkställa; afrätta; inex'orahle, ex'ile

ø — i+ ex'cellent, excuse, expensive; mixture, blandning; vexa'tion, förtret

bekymmer.

.1 . 2 1(2 2 Anm. Bètonadt xu uttalas som gsu (gsiu): luxurious, yppig

2 T- 2 # .22

öfverflödande, vällustig; obetonadt xu som ksju: luxury (luksjury), yp

• i

pighet, öfverflöd, vällust. Beton adt xi uttalas som gsi: anxiety (ang

•','2 . o 4 , .2

siety), ångest, ängslan; obetonadt xi som ksj: anxious (ank sjus)

ängslig; connexion, förbindelse, bekantskap.

Verb och adjektiv, som utbildas medelst prepositionen of. accept of, mottaga, antaga. accuse of, anklaga för. acquit of, frikänna från.

acquit one's self of, uppfylla. admit of, medgifva, tillåta.

4

admonish of, förehålla, erinra om.

advise of, underrätta om (köp-^ [mansterm).

allow of, medgifva. approve of, gilla. assure of, försäkra om.

beg of, utbedja sig af, bedja om. i i

berea've\ of, beröfva. bespeak'† of, beställa hos, af. bethink'† one's self of, betänka, [besinna sig på.

bewa're of, akta sig för. i

boast of, skryta med.

4

borrow of (from), låna af. i

break'† of, vänja af med. + ,21

certify of, intyga, försäkra om.

cheat of (out of), bedraga på. clear of, rensa, befria från. complain of, beklaga sig öfver, [klaga öfver (på). convict' of, öfverbevisa om. convince of, öfvertyga om. cure of, böta för.

demand' of, fordra, begära af. deprive of, beröfva, afhända. despair of, förtvifla, misströsta om.

die of (a disea'se), dö af (en

[sjukdom.

disappoint of, narra, bedraga på. disapprove (of), ogilla.

dispo'se of, förfoga öfver. 2 2

divest of, afkläda, beröfva.

doubt of, tvifla på. dream † of, drömma om. hearj- of, höra talas om, höra af. inform' of, underrätta om. inquire (one) of (after), fråga ngn

[om (efter). judge of, bedöma; döma öfver. remind' of, påminna om. repent of, ångra. request (of), anmoda, anhålla

[om.

rid of, befria från.

rob of, beröfva, röfva från.

speak† of, tala om.

strip of, afkläda, beröfva.

suspect of, misstänka för.

think\ of, tänka om. i

treat of, afhandla, s

warn of, varna för. 1 , 2

wea'ry of, tröttna på, blifva trött

[på.2HI") Lekt. 54. Utt, af æ. Verb o. adj. med prep, of o. from.

i

(to be) af raid' of, (vara) rädd för. 1,2

» apprehen sive of, orolig, rädd för. » ashamed of, blygas för (öfver). » aiva're of (varse; försigtig), på [sin vakt mot.

i

» blind' of, blind på.

» ca'pable of, i stånd till.

» ca'reful of, rädd, aktsam om.

» ca'reless of (about), liknöjd om. + 2

» certain of, säker, viss på. ^ 2

» conscious of, medveten om. +

» covetousof, begärlig, lysten efter. 2

» deaf of,, döf på. 1, 2*

» decisive of, afgörande för. » descriptive of, beskrifvande. » desi'rous of, begärlig efter, if[rig att.

,21

» des'titute of, (ut)blottad på. 2

» destructive of, förstörande för.

» doubt'ful of, oviss om. , 2 2

» en vious of, afundsjuk öfver, på. »fond of, förtjust i, intagen af,

[(tycka om). »forgetful of, glömsk af. » glad of, glad öfver.

guil'ty of, skyldig till. ig'norant of, okunnig om.

impatient of, otålig öfver. inca'pable of, oförmögen till. innocent of, oskyldig till. , 2

insen sible of, känslolös för. 2

jeal'ous of, svartsjuk, afundsjuk på. light of, lätt på.

neglectful of, likgiltig för, för-

2 [sumlig i.

neg'ligent of, försumlig, vårdslös

^ [om.

proud of, stolt öfver.

sa'ving of, sparsam på. i

slow of, långsam i. i

sparing of, sparsam på. 2

suscep'tible of, mottaglig för.

suspic'ious of, misstänksam mot.

ti'red of,),..,. o • , > trott pa. wea ry of,) 1

uncertain of, osäker på. unworthy of, ovärdig. vain of, fåfäng öfver. void of, blottad, tom på; utan. watchful of, vaksam, uppmärk-

[sam på.

worthy of, värdig.

come† of age, blifva myndig. of old, fordom, fordomdags. of låte, nyligen. of låte years, på de senare , [åren.

take one's oath of, aflägga ed på, [taga på sin ed.

(to be) in doubt of, tvifla på. » getj rid of, blifva qvitt. » be in quest of, söka efter.

» get† the start of, få försprång

[för.

» be off (a place), vara midt emot [(på höjden af).

Verb och adjektiv, som utbildas medelst prep. from.

absolve from, frikalla från. abstain' from, afhålla (sig) från. beg from, tigga af. cea se from, upphöra, sluta med, [hvila sig från. conceal' from, dölja för.

conclude from, sluta, draga slut-

[sats af.

cop'y from, efterbilda, taga efter.

date from, härleda, förskrifva sig

[från.

defend' from, bevara för (från).2HI") Lekt. 54. Utt, af æ. Verb o. adj. med prep, of o. from.

deri've from, härstamma från ; här-[leda, leda från.

desist from, afstå från. +

differ from, afvika från, vara olika. disse?it' from, vara af olika me-

[ning ined.

dissuade (dissuad') from, afråda

[från.

distinguish from, urskilja, skilja

[från.

1 ,21

emancipate from, frigöra från. 1

ensue' from, följa af, på. [från. exempt' from, undantaga, befria expel from, fördrifva från, ur. extort from, aftvinga, utpressa af. fol low from, följa af.

force from, aftvinga; utdrifva, för[drifva från.

i t. e.

alien from, främmande för.

appa rent from, synbart, tydligt af. 2,2 ' ' evident from, tydligt, påtagligt af.

exempt from, fri från. secure from, safe from,

säker för.

2 2 <i rid, befria, rid, befriade, ricl, befriat.

n *

1 1

berea've, beröfva,

4

hang* hänga,

bereft', (berea'ved)) {hung, Ihanged,

beröfvade,

hängde,

! bereft , (bereaved) \hung, 1] hanged,

beröfvat, hängt.

tear, sönderrifva, slita, tore, sönderref, slet, torn, sönderrifvit, slitit.

1 2

defence, försvar. 2,2 cunning, list.

4 ,+ .

mor als, seder.

interdict, förbud, i

deed, dåd, gerning. 2,2

sentiment, känsla. 1,22 obscu'rity, mörker, i

foe, fiende.

cliff, klippa. convent, kloster.

sab bath, sabbat.

4

dross, rost.

4

loss, förlust.

1, 3

a corn, ållon, ekållon. i

oak, ek. 2,2

apprentice, lärgosse.

1 4 ,2 2

veracity, sannfärdig.

ivhis'per, hviska, hvisk[ning.

i

sight, påseende, i ,.+

trea'son, förräderi.

2 -y

suspicion, misstanke, i i,- + propo'sal, förslag, i , .

hea'then, hedning. 2

sys'tem, system. .12 1, 2 + the inte rior, det inre.

* I betydelsen: aflifva medelst hängning böjes hang vanl. regelbundet (svagt).

hear† from, höra af, från.

hidef from, gömnia, dölja för.

infer from, sluta till.

keep a se'cr et from, hemlighålla för.

learn from, lära, höra, erfara af. i

mould from, gjuta, bilda, dana

[efter.

preserve from, bevara för, från. proceed from, härleda sig af. protect from, skydda mot, för.

rouse from, väcka ur. shade from, skugga, skygga mot. shel'ter from, skydda mot. shrink\ from, rygga tillbaka för. spring† from, utspringa af, här-[stamma från. vanish from, försvinna från, ur

[(för).2HI") Lekt. 54. Utt, af æ. Verb o. adj. med prep, of o. from.

2 2

friend ship (ie = e), vän-4 , + [skap.

commerce, handel. 2 2 ,2 2 fidel'ity, trohet. ', .2

region (re'djun), trakt, 2 , 2 [uejd-

surface (sur'fes), yta. '+,22 adversity, motgång.

4 2 1 +

obliga tion, förbindelse. +

attraction, dragning, i 2 , 2 court of jus'tice, dom-

2 [stol.

country dance, kontra-+ , , + , [dans-

mercenary, fal, legd.

1 , 3

rightful, rättmätig. 2 ' ,

impending, förestående-

[de, öfverhängande. 2,2 2

delicate (del'iket), öm-

[tålig, finkänslig. 1,22

furious, häftig, ursinnig-

neat, snygg, nätt.

2 ,2 +-similar, liknande.

1 , 2 4

fa'vourable, gynsam, i, i •

likewise, likaledes, på [samma sätt.

2

by turns, vexelvis, öm-

, 2,2 + Jsom-

political, politisk, j ^ 2 stats-. adventurous, djerf, äf[ventyrlig.

i

clearly, tydligt; full-[ständigt. ha'rely, enkelt, endast.

4 , 2

magnet, magnet, i , i

load'stone, magnetsten.

* Ordet worship fördubblar p framför vokaliska ändelser: worship-pest, worshipped, worshipping, worshipper.

4 2,

caress', smeka, smek-

3 [nin£-

fraud, bedrägeri.

4

swamp (a = o), kärr,

2 [moras.

marsh, träsk, myr. 2

theft, stöld. 1 *, + 2 forgery, förfalskning,

[bedrägeri.

3 .

goods (guds), gods, [varor, (lös)egendom.

2 ,2 4

vig'ilance, vaksamhet.

4 ,2

soph'ist, sofist. 2

writ, skrift.

renown , rykte. injus'tice, orättvisa.

reception, mottagande.

4 1 .2/^ +

comp osition, samman-[sättning.

1 2 +-

jurisdiction, m y ndi g-

[het.

. 2 .

institu tion, inrättning.

4 ,3 2

spaniel, rapphönshund. . . i .

clothes (klos), kläder. +

merchantman, kofferdi-,, 2+ [skepp.

Ha drian, Hadrianus. 2 ,2

Philip, Filip.

4] ,

Canute, Knut.

Gallie, Gallisk. • 121

Islimaelite, ismaelit;

[ismaelitisk.

4 2 1,24

Babylo'nian, babylo[nier; babylonisk. 1 2,2 prohibit, förbjuda, i i,

degra'de, förnedra.

1 4,21

eman cipate, befria, fri—

ii, _ [göra-

delay', uppskjuta; upp-

4 2 , [skof-

corrupt , förderfva.

assist, hjelpa, bistå,

„ [understödja,

purge, rena. i i,

refine, luttra, förädla, i i,

resto're, återställa, i

claim, påkalla, fordra, i i,

revo ke, återkalla.

allude to, syfta på.. + , 2 worship,* dyrka, i

drain, aftappa, uttorka,

13,

record , uppteckna; fira,

i

rear, resa, höja, lyfta. 2

check, hämma, undertrycka, lägga band på.

wor shipper, dyrkare, ^ [tillbedjare.

council, kvrkomöte. 1 2 v +

tuition, undervisning,

1 i, 3 2 [ledning.

behavi our, u p p fö r an d e..

2 + , 4 2

anniver sary, årsdag.

discov erer, upptäckare, i

robe, klädning, mantel,

1,4-

sun'-di al, solvisare.

2 ,1 2

element, element r [grundämne.

2

brim, kant, skygge, [brätt. situa tion, ställning, belägenhet, anställning,

4 , -t-

com'mon sense, sundt [förnuft.2HI") Lekt. 54. Utt, af æ. Verb o. adj. med prep, of o. from.

1. He exhorted Xanthippe to check her vexation. 2. I may well call Xerxes a luxurious prince, as he had always lived in luxury. 3. A boy of ten years begged from the good Emperor Joseph, whom he did not know. 4. Her anxiety made me anxious too. 5. I must beg pardon of you, sir, J feel myself unworthy of your kindness. 6. The king exercises the executive power. 7. I wish for a hat with a very broad brim, which will shade the face from the sun. 8. There was a mixture of good and evil in her character. 9. These houses were there of old. 10. I would take my oath of it. 11. Sir Alexander Boyd was condemned and executed; Lord Boyd and his son escaped. 12. Who can exhaust the sea? 13. Hadrian was by turns an excellent prince, a ridiculous sophist, and a jealous tyrant. 14. By and by they became less apprehensive of danger from Gulliver, and at last, the boys and girls would dance country-dances on the palm of his hand as he lay on the ground, or play at hide and seek in his hair. 15. The magnet or loadstone is capable of attracting anything that has either iron or steel in its composition, and is likewise capable of communicating the same power of attraction to either of these metals. 16. The poor man was blind of both eyes. 17. Beware of those who call vou friend when favourable circumstances smile on you; they will be sloiv of rendering you a service, when fortune turns her back. 18. The epitaph admonished my wife of her duty to me, and my fidelity to her. 19. Sir, you are forgetful of your situation as a priest of the church. 20. The Protestants were disappointed of their hopes. 21. I take the liberty to remind you of your promise. 22. The prisoner was declared guilty, by the jury, of having committed forgery. 23. I always thought my Charles fond of seeing his children neat and handsome about him. 24. Are you so void of common sense, that you do not see he is making a fool of you?

25. She is proud of her connexions, and vain of her beauty.

26. The bulldog seemed jealous of the caresses bestowed on the little spaniel. 27. Mr. P. was deprived of his fortune by the bankruptcy of his debtor. 28. Parliament declared the measures of government destructive of liberty and commerce. 29. Would you sacrifice so much beauty, and sense, and goodness to a creature insensible of the blessing? 30. We quitted2HI") Lekt. 54. Utt, af æ. Verb o. adj. med prep, of o. from.

our native shores in quest of remote and unknown regions. 31. You might judge of the importance of the present war, if you could but see all the preparations. 32. King Alfred the Great was desirous of discovering an art, by which he could measure out time. 33. The sun-dial was in use among the earliest (äldsta) nations. 34. Herodotus (herod'otus) says that the Greeks borrowed it from the Babylonians. 35. Joseph was stripped of his clothes, and sold to the Ishmaelite merchants who passed by. 36. The priest was divested of his long robe. 37. The emperor demanded of Luther to revoke his writs. 38. 1 had found leisure to look into my follies, and to repent of them. 39. I was in doubt of your courage. 40. The arrow was shot out from that window. 41. He blew the fly off his hand. 42. Excuse me, I can never approve of such a piece* of injustice. 43. Gulliver clearly convinced the crew of the merchantman of his veracity, by showing the oxen and sheep, which he had taken with him. 44. They accused Swift of having alluded to some political and social institutions of his country in his »Voyage to Lilliput.» 45. That man is sloiv of speech and quick of hearing. 46. Discoverers often give names to places descriptive of the anniversary on which they were discovered. 47. The poet will, in the days that are to come, record and sing the praises of our adventurous sailors as heroes who are as worthy of renown as any Greek of Homer's time. 48. There is a great difference between the case of a man who is barely acquitted of a crime in a court of justice, and of him who is acquitted in his own heart, and in the opinion of the people. 49. The surface of the land has been cleared of forests, marshes and swamps have been drained, and towns have been built; but the rivers flow to the sea, and the mountains rear their heads to the sky, precisely as they did two or three thousand years ago. 50. No man or woman ever once in all his life inquired the way to such and such a place, of Scrooge. 51. In judging of others, let us always think the best, and employ the spirit of charity and candour; but in judging ourselves, we ought to be exact and severe. 52. Before daybreak we were off

«

* A piece of injustice, advice, etc., betyder belt enkelt: en orättvisa,, ett råd, o. s. v.2HI") Lekt. 54. Utt, af æ. Verb o. adj. med prep, of o. from.

Plymouth (plim'uth). 53. Did you hear of his misfortune from himself? 54. They look upon fraud as a greater crime than theft; for they say that care and vigilance may preserve a man's goods from thieves, but honesty has no defence against cunning. 55. That the Celts were worshippers of the elements and the winds, may be inferred from a law of Canute, which prohibited the worship of lire, stones, water and winds, and a similar interdict in a Gallic council in the sixth century. 56. The brothers kept their deed a secret from their father. 57. When the Spartan boys were emancipated from the jurisdiction of women, they were not intrusted, as in other parts of Greece, to the mercenary tuition of slaves, who might degrade their sentiments and corrupt their morals. 58. The obscurity added much to the horror of the scene, and the enemy, incapable of distinguishing friend from foe, fell furiously upon each other, and rather assisted than opposed us. 59. The name of Albion (al'bion), given to England by the Romans from its white cliffs, is derived from the Latin word albus, being the name for white in that language. 60. No darkness can conceal our deeds from the all-seeing God. 61. Your reception into the convent depends on conditions, which very likely you will shrink from. 62. On the Sabbath ive abstain from labour. 63. As gold is purged and refined from dross by the fire, so adversity is sent by Providence to try and improve the virtue of mortals. 64. The Romans did not think the Germans capable of hiding their plans from them. 65. Varus, the Roman chief, was dissuaded from pursuing the Germans into the interior of their forests, which afterwards proved so fatal to him. 66. He dissented from his friends in regard to the measures of our government. 67. You cannot remove the evil, gentlemen, if you do not desist from bearing your part in the system which produces it. 68. The lighting of fires on hills or mountains dates from the times when our forefathers were heathens. 69. He is light of foot and not very saving of mone)'. 70. What do you ivant of me?

1. Prins Arthurs moder såg med förtrytelse sin son bedragen på sina rättigheter, flydde, med honom till Filip, konung af Frankrike, och begärde hans bistånd för att taga kronan från Johan och återställa den åt dess rättmätige egare. 2. I ungdomen är minnet272 Lekt. 54. Utt. af .r. Verb o. adj. med prep. of o. from.

mottagligare för djupare intryck än -senare 'i lifvet (years). 3. Han är döf på båda öronen. 4. Hvarför mottager du icke din väns vänliga förslag? 5. Ditt uppförande kan icke ursäktas (= medgifver ingen ursäkt). 6. Ar du rädd för spöken? 7. Vi talade just nu om er. — Hvad vill du mig? 8. Jag råder dig att akta dig för henne. 9. Han är alldeles utblottad på penningar. 10. Jag tycker mycket om musik. 11. Jag sade honom, att jag var glad deröfver. 12. Misstänker du mig för att vara afundsjuk på dig? 13. Vi fingo försprång för dem. 14. Han öfvervann oss. 15. Ni är just den person, som jag sökte. 16. Skall han blifva i stånd att befria sig från misstanken om förräderi? 17. Hon är allt för liknöjd om sina barn. 18. Det säges, att korparne genom sina skrik väckte Cicero ur hans sömn och varnade honom för hans förestående öde. 19. Han tycktes vara trött på lifvet. 20. Döm ingenting vid första påseendet. 21. Han skryter med sitt mod. 22. Du borde vara mera rädd om din helsa. 23. Jag tror honom icke vara i stånd till en så låg handling. 24. Är du säker på att finna dem här? 25. Jag påminte honom om hans dårskaper. 26. Man underrättade mig icke om förlusten. 27. Jag var okunnig om deras öde. 28. Jag har '-på de senare åren 'botat henne för hennes ängslan. 29. Vi underrättades om skeppets ankomst. 30. Jag kan icke medgifva sanningen af edra premisser. 31. Ogillar icke din fader ditt uppförande? — Nej, det gör han icke. 32. De anklagade oss för otacksamhet. 33. Jag kunde taga det på min ed. 34. Jakob reste till Egypten, så snart man hade försäkrat honom, att hans son var vid lif (alive). 35. Skogens majestätiska ek härstammar från ett ållon. 36. Hofvets mening var afgörande för frågan. 37. Huru många par stöflar har du beställt hos skomakaren? 38. Vi skola klaga på lärgossen hos (to) hans mästare. 39. 2Läkarne 3misströstade 'nyligen 4om hans lif. 40. General S. dog af sina sår. 41. Jag hoppas, att ni vill uppfylla er förbindelse genom att (by) betala er gunstlings skulder. 42. Du har röfvat från oss 1000 kronor om året. 43. Han öfverbevisades om mord och hängdes. 44. Vi öfvertygade fursten om hans misstag. 45. Jag var medveten om mitt brott och blygdes att se någon i ansigtet. 46. Hvad drömde du om mig? — Jag drömde att du hade blifvit fri från alla dina fiender och funnit en plats, der du kunde vara säker för all skada. 47. De äro hvarandra ganska olika. 48. Snart försvunno bergens toppar för våra ögon. 49. Vi hafva

frikallat honom från straff. 50. Du kommer mig att tvifla på din uppriktighet. 51. Jag blef narrad på den förmögenhet jag väntade. 52. De försäkrade oss om sin vänskap. 53. Fröken (the young Indy) besinnade sig en stund på svaret. 54. Hvad tänker ni om mig? 55. Så snart som han blef myndig, förehöll jag honom hans pligt att icke vara vårdslös om sin egendom. 56. De, som dö uti Herren, hvila sig från sitt arbete (plur."), och deras gerningar (work) följa dem. 57. Han '-ryggade 'aldrig tillbaka för någon pligt. 58. Hennes ömtåliga helsa gjorde henne rädd förLekt. 55. Verl) o. adj. med prepositionerna for, to. 273

att förkyla sig. 59. Herr K. tycktes fullkomligt känna afståndet emellan oss. 60. Skeppet var på höjden af Goda Hoppsudden. 61. Pojken flög af (to fly off) som en pil. 62. Kejsaren ref ett stycke papper ut ur gossens skrifbok och skref följande (as follows).

63. Jag är skygg för att anmoda honom att göra mig uågon tjenst.

64. Syndiga tankar kunna fördrifvas ur ditt sinne genom bön.

65. Ehuruväl jag har aftvungit henne hemligheten, 2skall 'den vara begrafven i mitt hjerta och dö med mig. 66. Det är tydligt af hvad jag hört af er, att han icke kan förfoga öfver sina penningar. 67. Jag befalde honom att fråga er om (after) sakernas tillstånd. 68. Vi äro ovissa om hvilka ämnen de afhandla. 69. Berättelsen handlar om (about) en flicka, sora var fåfäng öfver sin skönhet, afundsjuk på alla sora egde mer än hon, samt mycket lysten efter beröm. 70. Hengist och Horst ledde sitt ursprung från Wodau, deras lands mest berömde gud. 71. Hörde du aldrig något om honom sedan? — Jag hörde af honom men icke från honom. 72. Träden skydda oss mot stormen, och skygga oss mot solen. 73. Jag var osäker om hans öde. 74. De blefvo honom icke varse, innan han föll öfver dem. 75. Det är en vacker roman, beskrifvande hjeltens tidsålder. 76. Han var otålig öfver dröjsmålet. 77. Jag var uppmärksam på hvarje händelse, som kunde visa sig förstörande för vår lycka. 78. Han kunde icke längre dölja sig för sina fordringsegare. 79. Jag är ledsen att säga, att jag är af mycket olika mening med den förre (låte) talaren. 80. Det var tydligt af alla härens rörelser, att det snart skulle komma till ett slag. 81. B. var mycket misstänksara mot sin hustru, ehuru hon var oskyldig till hvarje (any) brott. 82. Himlen bevare mig för en sådan man! 83. Ingen menniska är fri från svårigheter. 84. Vi slöto af deras hviskningar, att taflan var tagen efter naturen. 85. Jag har lärt engelska af henne. 86. Vi erforo af bönderna, att fienden var utdrifveu ur staden, men inga sora helst fördelar följde af segern. 87. Allt detta onda härleder sig deraf, att ni är främmande (an alien) för Gud. 88. Vår själ är bildad efter hans.

Lektion 55.

Ee och es i slutet af ord från de gamla språken uttalas

1 1. 2 2 , + I l,t 1 1, I

sora e och es, t. ex. extempore, oförberedt; Ni obe, Niobe; He be;

4,1 1 12,1. + ,11. 1 '

apostrophe; Ulysses, Ulysses; Hercules; the månes, (de dödas)

i i, i •

skuggor, vålnader; Euphrates, Eufrates.

Verb och adjektiv, som utbildas medelst prep, for:

account for, göra reda för, förklara.

ask for, fråga efter, bedja om. t , +

bar gain for, köpslå, underhandla om.

beg for, bedja om.

blush for, rodna öfver.

cail for, ropa på, begära; hemta.

care for, bry sig om.

change for, byta bort mot.

contend' for, strida om.

cry for, skrika efter, gråta af

[(glädje, etc.).

depart for, afresa till.

dig † for, gräfva efter.

embark' for, afsegla till.

hope for, hoppas på. i

leap† for, hoppa af (glädje).

long for, längta efter, i

mourn for, sörja öfver. pay for, betala (för). play for, spela om. pray for, bedja om. prepa're for, bereda (sig) till.

provide for, anskaffa, -t-

search' for, seek † for, send† for, låta hemta, skicka efter.

set† out for,

start for, i

sigh for, sucka efter. stay for, vänta på. stri've for, sträfva efter. thirst for, after, törsta efter. wait for, vänta på. watch for, vakta, vänta, lura på, [gifva akt på. wish for, önska sig. weep † for, gråta öfver, af. write† for, skrifva efter.

ea'sy for, lätt för. impa'tient for, otålig efter.

2 ,2

read y for, färdig, beredd till. remar kable for, märkvärdig för. bound for (to), bestämd, destinerad till.

2 1

give† change for, vexla.

for all (that), oaktadt, i trots af.

4

for want (wont) of, i brist på. Oh! for one day, O, att jag egde

[en dag . . .

hope for the best, hoppas det

[bästa.

but for hirn, om han icke hade

[varit.

but for his help, om han icke [hjelpte (hade hjelpt).

Verb och adjektiv, som utbildas medelst prep, to: aban'don to, öfvergifva, öfverlem[na åt.

accom modate to, foga efter. accustom to, vänja vid. addict to, hängifva åt. adhe're to, hålla, hänga fast vid. allude to, anspela på. ally' to, with, förena, förbinda med. answer to, svara på, kännas vid. apply' to, vända sig till, egna sig [åt, slå sig på. ascri'be to, tillskrifva. ask to, inbjuda till. aspi're to, sträfva efter.

attend' to, gifva akt på, höra på;

[sköta.

4 2,1

attrib ute to, tillskrifva, tillräkna.

beta'ke\ (one's self) to, företaga sig, taga sig före att; begifva sig till.

bow to, buga sig (niga) för. call to, ropa till. [fast vid>

cleave to, klibba (låda), hänga cling † to, hålla sig fast vid. compa're to,* likna vid, jemföra

[med.

* compare to nyttjas när de jemförda föremålen äro 1 i k a, compare with (jemföra med), när de äro olika.

söka efter.

afresa till.Lekt. 55. Verl) o. adj. med prepositionerna for, to. 275

conji'de to, anförtro at. confi ne to, inskränka till. conform' to, rätta sig efter.

convey (konva) to, förskaffa; sända. correspond' to, motsvara. ded icate to, tillegna. devo'te to, egna, helga åt, öfver[lemna åt.

i t

distrib ide to (among), fördela på,

[bland.

drink † to, dricka för.

el evate to, upphöja till. entitle to, berättiga till. exhort to, uppmana till. expo'se to, utsätta, blottställa för. fall f to, tillfalla.

4

fasten (fasn) to, fästa vid. fiy\ to, flyga mot, till. impart to, meddela. impute to, tillskrifva, tillräkna. introduce to, föreställa (presen-

[tera för).

intrust to, anförtro åt.

inure to, vänja vid.

kneel\ to, knäböja för. 2

listen (lisn) to, höra på, lyssna till.

o'pen to, öppna för.

offer to, erbjuda, hembära (åt), i

owe to (one), hafva ngn att tacka [för; vara skyldig. pay to, betala; bevisa, visa. pray to (Gocl) for, bedja (Gud) om. prefer to, föredraga för. pretend' to, göra anspråk på; före[gifva, låtsa. putf to', spänna för.

put\ to death, döda. t

read † to, läsa för. i ,+ t

rec oncile to, försona med. rela'te to, berätta för; hafva af[seende på. resto're to, återgifva, återställa. secu're to, tillförsäkra. set† to work, sätta i arbete, sys-

[selsätta. speak\ to, with, tala till, med. standi to, stå vid; hålla ut. stick† to, sitta, hänga fast vid. submit to, underkasta sig. subscribe to, subskribera på. succeed' to, följa, efterträda på. tie to, (fast)binda vid. wave to, hvifta med.

object to, invända mot; ha ngt yield to, gifva efter för.

[emot. yoke to, oka, spänna för.

according to, enligt, i öfverens-^ [stämmelse med. advanta'geous to, fördelaktig för. agree'able to, behaglig, angenäm

. tfÖr-

an swerable to, ansvarig inför.

attentive to, uppmärksam på.

betrothed to, förlofvad med. i

blind to, blind för. , 2

cal lous to, känslolös för. a ,

civ il to, höflig mot. close to, nära vid, intill. contrary to, motsatt. cruel to, grym mot.

dead to, död för, liknöjd för.

2

deaf to, döf för. »

dear to, kär, dyr för. [ven åt. devoted to, begifven på; hängif-disobedient to, olydig mot. e'qual to, lika med, vuxen. faith'ful to, trogen mot.

famil iar to, with, välbekant för, [förtrogen med. indifferent to, likgiltig för. inferior to, underlägsen, under-

[ordnad.

injurious to, skadlig för. insensible to, känslolös för.Lekt. 55. Verl) o. adj. med prepositionerna for, to. 276

i (

kind' to, god mot. i

known to, känd af.

liable to, underkastad.

2

lib'eral to, frikostig mot. merciful to, barmhertig, nådig mot.

4

natural to, naturlig för. i

near to, nära vid, till.

new (nu) to, ny för. o'pen to, öppen för.

1 t 'Z •

parallel to (with), jemnlöpande

[med.

partial to, intagen (partisk) för.

peculiar to, egendomlig för. 2

preferable to, att föredraga för. rela'ted to, slägt med. [sande för. suitable to, svarande mot, pas-supe'rior to, öfverlägsen. true to, trogen (mot). used to, van vid.

Anm. Dativmärket to kan stundom utelemnas: He showed me his books (He showed his books to me). To bör dock utsättas 1) när acku-sativobjektet är ett annat personligt pronomen än it. 2) när dativ-objektet är ett substantiv, 3) när två dativobjekt finnas i satsen, således: 1) give hirn to me, 2) give it to your brother, 3) give it to me and not to hirn.

Efter följande verb utsättes to (ell. unto) alltid framför dativ-objektet:

announce, förkunna, i f appear, seem, ascribe, attribute, belong, tillhöra.

commu nicate, meddela, i

consign . öfverlåta, öfver[lemna, öfversända. deliver, öfverlemna. describe, beskrifva explain , förklara.

give] back, återgifva. happen, hända. impart, meddela. impute, tillskrifva, till[räkna, tillvita. leave], lemna, öfverlåta.

mention, nämna. observe,* anmärka, nam-[na, säga. occur, förekomma, falla [ngn in.

picture, föreställa (sig).

relate, berätta. reply, svara. 2 1-2, represent, föreställa, l.i , resign , afstå (åt). resto re, återställa, åter-, , [lemna.

reveal, uppenbara. say, säga. speak], tala. submit', underkasta (sig), i

yield, medgifva, gifva ef-[ter, vika för,

(Dativ-märket to utelemnas aldrig vid ett adjektiv, således: that is useful to me, det är mig nyttigt.)

pearl, perla.

4

camel, kamel.

4 i,

ally', bundsförvandt,

[allierad.

carpenter, timmerman. 2

artide, artikel, punkt. 2,2 + criminal, brottsling,

2 2 [brottslig.

ardour, ifver, nit.

advan ce, framsteg. , 2 1

at tribute, egenskap. 2

ship'ping, sjöfart. 2 1 1 ^—.+

execution , ut fö ran d e;

[afrättning.

king'dorn, rike.

suffering, lidande. 1,2 +

universe, universum, [alltet.

rap'ture, hänryckning.

rela'tion, förhållande. 2,2 1

tel'escope, teleskop.

1, 4 +

di'amond, diamant.

4 ,2 +

mar iner, sjöman, i,.

ri'sing, uppgång. 1 2

event, händelse; ut-

* Observe any one = märka, varseblifva ngn; Observe to any one — anmärka, nämna åt ngn.

synas.

tillskrifva, tillägga.Lekt. 55. Verl) o. adj. med prepositionerna for, to. 277

2« ,2 2 priority, företrädes-

frätt.

reci tal, uppläsning.

tamenta tion, jemmer, [klagan. iristrument, instrument, [verktyg.

2,2

fel low-cit izen, medbor-[gare.

unwillingness, ovillig-[het, motvilja.

4

natural parts, natur-[gåfvor.

rich, dyrbar. 2

kihdrecl, beslägtad, [slägt; slägting.

loudly, högljudt. immense, ofantlig.

1,24

va riable, föränderlig, [vexlande.

4 ,2

rap'id, hastig, snabb.

sentence, dom. i,.

dispo'sed, sinnad.

mista ken, oriktig. 2 1,

sublime, hög, ädel. -t-

personal, personlig, i,

extre'mely, ytterst.

4

intolerable, outhärdlig.

, ,. 2 3 2 1

subordinate (subordinate [underordnad. comfortable, beqväm, [treflig.

i

gross, grof. 2 , 2

submis'sive, undergif-, , [ven-

remiss', trög, försumlig, i i, +

equa'tor, eqvator. printing, tryck, bok-[tryckerikonst.

i , i

keep'sake, minne, min[nesgåfva.

i,

clisli'ke, afsky.

repen tance, ånger.

black'-bird, koltrast, i

high-roacl, landsväg, i

throne, tron.

4 1 4

manufacture, tillverk-[ning.

attachment, tillgifven[het.

4,4 +

Ab'salom, Absalon.

4 2,12

Antihoüs, Antinous. i,

the Ti'gris, Tigris.

Tunis, Tunis, i

unfold', utveckla, upp [rulla; uppenbara.

* Cleave, i bet. hänga vid, är regelbundet.

4

trample, trampa. 2 4 ,

unlock , öppna. subscribe, underskrifva.

4

invol've, inveckla. 2 1

ex tricate, frigöra.

1 4 , '

remon stråte, gora m-

[vändningar.

2

plunder, plundra, i i,

produce, framlägga. 2

encourage, uppmuntra. leave', afresa, flytta. invo'ke, åkalla.

3,41

organize, ordna. secure, försäkra sig [om.

self-love, egenkärlek, [sjelfviskhet.

2

engine, maskin.

4,2

brandy, bränvin. +

circle, cirkel, krets.

4 2 , balloon , ballong.

3

cail, kallelse, fordran. 1, 2

vehicle, åkdon, fordon. 1, 22

ge'nius, snille, anlag.

4 !t +

tradit ion, berättelse. +

hirth'-place, födelseort.

2 , + 4

intemperance, omåttlighet.

4

to my knowledge, så vidt jag vet.

1 + 2 1 +

insular situa'tion, ö-läge, ö-form. . i

the undertaking, företaget.

1 2 1 2 1 kneel (nel), knäböja, hielt (nelt) (kneeled), knelt (nelt) (kneeled),

[knäböjde, [knäböjt.

1 2 1 2 1

leap, hoppa, löpa, leapt (leaped), hop- leapt (leaped), hoppat,

[pade, lopp, [etc.

1 2 1 2 1

cleave, klyfva, splittra, cleft, clove,* klöf, cleft, cloven, klufvit,

1. It is easier for a camel to go through the eye of a needle than for a rich man to enter into the kingdom of God. 2. These nations contend for the priority at sea with each other. 3. He began to forget his English for want of exercise. 4. We called for our horses. 5. Quentin Durwards's (kwen'tin dur'ward's) heart leapt for joy. 6. The Tigris and the Euphrates no longer water the king's garden. 7. David Wept for his son Absalom, Adrian for Antinoüs, Xiobe for her children. 8. The weary wanderer longed for heaven. 9. More than ten thousand Christian slaves sighed for their liberty at Tunis. 10. I felt a dislike creep through me at the stranger, which, indeed, it was easy to account for. 11. Our pupils begged for a holiday in order to see Mr. Green ascend in his balloon. 12. Can you give me change for a shilling? 13. Shall I unit for an answer? 14. I was not prepared for such an event. 15. His errors were so gross, that we blushed for him. 16. They started yesterday for India. 17. As for him, I do not care for what he says.

18. After having invoked the manes of the Greek poets he made a eulogy quite extempore, on Ulysses and Hercules.

19. They mourned for the loss of their first-born child. 20. Pray, stay (wait) a moment for us, we shall be ready directly. 21. This lady has all she wishes for. 22. Will you send forth the merciless Indian, thirsting for blood, against your protestant brethren? 23. They had a great attachment to their master. 24. Lewis XVI 11 was restored to his crown by the allies. 25. His wife flciv to him in raptures, to tell him what a wonder of a man he had beneath his roof. 26. This act may be imputed to fear. 27. The Goths believed in a supreme Being, to whom they ascribed many of the divine attributes, but offered him no worship, which they paid only to the subordinate deities. 28. Gulliver awoke just at daybreak, and, upon attempting to rise, he found that he could not stir; for as he lay on his back, he found his arms and legs fastened to the ground, and his hair, which was long and thick, tied in the same manner. 29. Five hundred carpenters were set to work, to prepare an engine by which G. might be conveyed to the capital. 30. To raise the immense body of G., a vehicle three inches high, seven feet long and four broad, and moved upon twenty-two wheels, was brought close

to his side. 31. Fifteen hundred strong horses, about four inches and a half high, were yoked to the machine, and had much ado to drag it along. 32. Gulliver was obliged to confine his walks to the high road, and to take care not to trample upon any of the Lilliputians, their horses or carriages. 33. As soon as G. had sworn to and subscribed these articles, his chains were unlocked; and he was at full liberty. 34. Soon afterwards he was accused of having refused to seize and secure the fleet of the enemy, to destroy all the shipping, and to put the inhabitants to death, under a pretence of unwillingness to destroy the liberties and lives of an innocent people. 35. The climate of this country, owing to its insular situation, is extremely variable. 36. The sentence of death was read to the criminal, and the execution deferred till the next morning. 37. The reception which he met with was suitable to the generosity of so great a prince. 38. It would not be of any use to abandon ourselves to sorrow and lamentation, we must turn our thoughts to some means, .instead of yielding submissively to our fate. 39. I was entitled to a considerable fortune, which, by the will of my father, I came into full possession of at the age of twenty five. 40. According to the traditions of his companions, Mahomet (mahomet) was distinguished by the beauty of his person. 41. Whither are you bound? — »We are bound to Hull», was the captain's reply. 42. The title and property of a Lord falls to his eldest son. 43. I confided the dearest thing I had on earth to his care, for he was the only person that was related to me. 44. Let us not be deaf and callous to the warnings of history. 45. The ministers are ansiverable to the parliament for all their actions. 46. He is insensible to the call of honour and duty. 47. In selling brandy to the savages we convey to them the means of destruction. 48. Mr. H. has been very kind to all his kindred. 49. He exhorted them to repentance. 50. The bird which you are listening to is a black-bird. 51. Those who were robbed and plundered to-day betook themselves to do likewise with their fellow-citizens to-morrow. 52. You know what the circles are called which run parallel to the equator. 53. It will be vain for most of the cities on the Mediterranean to aspire to the greatness of the past. 54. The more I addicted myself

pleasures, the more I grew remiss in applying to my studies. 55. Had I opened my eyes before I became involved in debts from which I saw no hopes of ever extricating myself, it might at once have restored me to my senses and to my studies. 56. He devoted his life to the service of his fatherland. 57. Alexander's troops were exposed to the intolerable heat of an Indian sun. 58. I imparted the intention of going to London to my companion, who at first remonstrated against it; but upon producing my wealth she immediately consented. 59. The invention of printing, of the mariner's compass, of the steam engine, seem each of greater value than the telescope, because the advantages they secure to man belong more to his natural dwelling-place. But the wonders unfolded by this instrument, and the true relation of our earth to the vast universe of organized worlds which it opens to him, entitles it to be called his sublimest invention. 60. He is superior to my friend in every thing but personal courage. 61. She waved her hand to me as I bowed to her. 62. They followed us for some miles. 63. For shame, John, do not say so to me! 64. The genius of Alfred the Great being roused by hearing the recital of some Saxon poems, he began to apply to his studies with great ardour; encouraged by his mother, who was a woman of some taste, and assisted by his own natural parts, he continued to make such rapid advances, that he became one of the most learned men of his age. 65. As I happened to be at hand, he asked me to subscribe to his journal. 66. Man is often cruel to animals from the mistaken conception that they are not liable to the same sufferings as himself. 67. Do you know when the apostrophe is to be used in English ? 68. I clung to him as my last hope. 69. He is blind to his son's behaviour.

1. Han är frikostig mot de fattige. 2. Jag föredrager Ma-

4 3 1

cauley (makäla) framför alia andra historieskrifvare. 3. Vi skildes och träffades icke på (for) många år. 4. Han gräfde efter dolda skatter. 5. De spela om en obetydlighet. 6. Slutligen 4gaf 3so-lens 'efterlängtade 2uppgång nytt lif åt våra själar (spirit). 7. Vi vilja hoppas det bästa. 8. För fyra århundraden sedan var Amerika okändt af européerna. 9. Rhones källa är nära Rhens, men på södra sidan af bergen. 10. Han svor på det. 11. Jag hoppas på ett gynsamt svar. 12. Fruntimren afreste till staden.

13. Stratford-on-Avon iir märkvärdigt för det att det är (p. pr.) Shakespear's födelseort. 14. Böhmen är ryktbart för sin sköna glastillverkning. 15. Han hade anskaffat allt som kunde göra vår resa beqväm. 16. De afreste, trots allt hvad jag kunde säga. 17. Vi underhandlade om ett par hästar, men kunde icke komma öfverens om priset. 18. Han afreste till London nästa dag. 19. Skeppet var destineradt till Amerika. 20. Jag skall köpa ett teleskop åt (for) dig. 21. Ingen menniska är likgiltig för beröm. 22. De suckade efter Egyptens köttgrytor. 23. Vi ropade högljudt (loudly) på hjelp. 24. Der är en gosse som frågar efter sin herres spatserkäpp, som han aflemnade här i går. 25. Hon gaf mig en liten perlring såsom minne, den dagen hon reste, och anförtrodde 2åt mig 'en dyrbar diamantring 3att gifva hennes kusin Henrik. 26. Jag skulle tycka om att kunna säga ett ord eller två åt min bokhållare just nu. 27. Han satt mycket nära intill sin faders sida på sin lilla pall. 28. Spöket satte sig ned vid motsatta sidan af eldstaden, som om det vore alldeles vant vid det. 29. Boken var tillegnad kronprinsen. 30. Ilan band den vansinniga vid en stol. 31. Det inre af Afrika är oss icke ännu bekant. 32. Herr N. är förlofvad med fröken S. 33. Man visade oss ett rum. 34. Man lofvade mig en plats i banken. 35. Han vinkade med hatten åt mig. 36. Jag nämnde åt honom, att de ej voro sinnade att foga sig efter hans vilkor. 37. Så snart de märkte honom, ropade de till honom, att han skulle vara uppmärksam på de 3åt honom 2meddelade 'befallningarne. 38. Gud är rättvis, och jag har öfverlemnat dornen (utan art) åt honom. 39. Fienden var tio mot en. 40. Jag är endast ett barn mot (to) honom. 41. Han visar 2sina underordnade 'lika mycken aktning 3som dem som stå öfver honom. 42. Vi böra (must) icke jemföra dygd med last, ej heller godt med ondt. 43 Napoleon har blifvit liknad vid Cesar. 44. Det tycktes honom vara omöjligt. 45. Tillräkna mig icke detta soin ett fel. 46. Hon öfverlemnade mig brefvet. 47. Jag har ofta föreställt mig, huru stort ert nöje måtte hafva varit. 48. Omåttlighet är skadlig för helsan. 49. Detta skulle icke hafva händt, om du hade gifvit akt på hvad jag svarade dig. 50. Detta är en 3för oss 'Ofördelaktig och angenäm 'ställning. 51. Vi äro icke vuxne detta företag. 52. Han är öfverlägsen många. 53. Egenkärleken gör

menniskorna partiska för sig sjelfva. 54. Jag knäböjde för min Herre, och jag bad honom om ljus. 55. Jag underkastade mig mitt öde. 56. Tillåt mig att presentera 2herr B. 'för er. 57. Han efterträdde sin fader på tronen. 58. Bjud herr L. till middag. 59. Du framstälde dem för mig såsom vana vid arbete och fasthållande vid sina vanor. 60. Han talade tröst till mig, då han förkunnade mig, att man hade skrifvit efter min son. 61. Jag öfverlemnar (+ it) åt er nit berätta omständigheterna för henne. 62. Det föll honom aldrig in att upptäcka hemligheten för mig, ej heller att förklara sitt uppförande för någon. 63. Han beskref oss, huru varorna öfver-282 Lekt. 56. Utt. af th. Verb o. adj. med in, into.

sändes till köpmannen. 64. Om han icke hade hjelpt mig, 2kunde 'jag 3aldrig hafva klufvit trädet. 65. De hängde fast vid sina vänner. 66. O. att jag hade en dag af fred! 67. Om han icke hade varit, 2skulle 'jag hafva öppnat för er. 68. Ett lejon sökande efter rof hade fallit i en grop. 69. Vi fiskade efter perlor. 70. De sträfvade för uppfyllandet af sina goda afsigter. 71. Vi voro färdiga till strid. 72. De inskeppade sig till N. 73. Han väntade på ett tillfälle att skicka efter er. 74. Trogen sitt löfte, betalte han mig för ångmaskinen. 75. Stå vid ditt ord och hjelp mig att spänna för hästarne? 76. Han var aldrig olydig mot er, så vidt jag vet.

Lektion 5(5.

Til har vanligen sitt hårda läspljud (jfr lekt. 2) i följande fall:

1) i ord från de klassiska språken, t. ex. Ath'ens, Cath'olic,

3 4 ,2 2

theatre, cathe'dral, mathematics, author; authority, myndighet;

34,42 14,12

orthog'rapliy, rättskrifning; theology, teologi, religionslära.

2) i början af ett ord, t. ex. thief, thimble, thought, throat, through, thunder, three, thirteen, thirty, thick', thin, thirsty, thank,

2 2 , 3 ,2

think, thaui; thrush, trast; thicket, snår; thorn, törne; thorny, tör-

2 4 2

nig, törnfull; threat, hota; hotelse; throng, tränga; trängsel; thistle,

4 , 1

tistel; thistly, tistelbevuxen; thorough, fullständig, grundlig, genomgående.

2

3) i slutet af ett ord, t. ex. Bath (eng. stad); wealth, oath, death, tooth, length, faith, south, truth, thirteenth, thirtieth, worth,

1 .4 2

both; sloth, tröghet, lätja; broth, köttsoppa; width, vidd, bredd;

2 ' 2 3 1

breadth, bredd; depth, djuplek, djup; ivrath, vrede, raseri; heatli, ljung, hed.

Til uttalas med sitt lena läspljud i följande fall:

1) inuti ord af rent engelskt ursprung (i synnerhet mellan två vokaler eller r och vokal), t. ex. within, without', otli'er, moth'er, broth'er, father, featli'er, weath'er, gath'er, ratli'er, ei'ther, nei'ther, togeth'er, hith'er, liea'then, hedning; hednisk; fath om, famn; famna, mäta; unfath'omed, omätt, omätlig; brethren, worthy, northern, farther.

2) undantagsvis i början af följande pronomen och partiklar: thee, thy, thine, they, them, their, this, these, that,

those, though,283 Lekt. 56. Utt. af th. Verb o. adj. med in, into.

(although), then, than, thith'ev, there, therupon; thence, derifrån, deraf, samt i art. the.

3) alltid i ändelsen the, t. ex. scythe.

Följande verb hafva lent /Ä-ljud, under det att motsvarande

i . i . .

subst, och adj. hafva det hårda ljudet: bathe, bada, he bathes

i . . • 2 i • 4

(= baths) — bath, bad; swathe, linda — a swath (= swoth), en 1.2 i . linda; breathe, andas — breath, andedrägt, andetag; sheathe, sticka

1 1 . . . 4

i skidan — sheath, skida; clothe†, he clothes — cloth, kläde (tyg); 2 2 1 soothe, lugna, stilla, smeka — sooth, behaglig; loathe, afsky, vämjas

1 1 1 ✓-s .

— loath, obenägen; wreathe, bekransa — wreath krans, fläta; mouth, oqväda, skälla — mouth, mun.

2 .

Undantagsvis är th lent både i to smooth, glätta, och smooth, 2 >

glatt, samt i orden booth, skjul; bod; beneath och with.

Då pluraländelsen s lägges till ett ord, som slutas på hårdt th efter långt vokalljud, få vanligen både th och s lent

uttal, t. ex. mouth, mouths; wreath, wreathSpath, paths; lath,

läkt, ribba; føtllS. (I genit. singularis behålles det hårda uttalet.)

4 4

Cloth (kläde) och moth (nattfjäril, mal) blifva likaledes cloths och moths, i alla andra fall bibehålles hårdt i/i-ljud efter kort vokal, och det tillagda s blir likaledes hårdt, således: month, months;

2

smith, smith's, smiths; frith, fjärd; friths.

i .

Pluralen clothes (kläder) uttalas som klos.

Anm. Den i bibel- och skaldespråket ännu förekommande gamla

ändelsen eth (th), i stället för s, i 3:e pers. sing, af pres. ind. har alltid

2 2 2 . 2 hårdt M-ljud, t. ex. he envieth (lie envies); he seeketh (heseeks); he saith . 2

(he says); lie turneth (lie turns) o. s. v.

Yerb och adjektiv, som utbildas medelst prepositionerna in och into. * 1 2

acquiesce (ak-kwe-es') in, nöja sig [med, gå in på. advance in, göra framsteg i. arrive in (toivn), anlända till , [(staden).

awe into, skrämma till. belie've in, tro på.

* Prep, into betecknar dels riktning mot det inre af någonting, dels öfvergång till ett annat tillstånd.

break\ in, dressera (rida iu).

breaks into, bryta in i.

break\ in upon, afbryta, störa.

burst\ (out, forth) into, utbrista i.

cast † in, lägga, slå i. i

change into, förvandla till, i. collect in, samla till, i.284 Lekt. 56. Utt. af th. Verb o. adj. med in, into.

confide into, lita på. consist in (of), bestå uti, af. convert into, förvandla, ändra

[till, i.

1 4 1

co-op erate in, medverka till. crumble into, sönderfalla, sönder-[smulas till, i. dart into, störta in i. deal\ in, handla med. decoy' into, locka till, i.

decrea'se in, aftaga i. 1 • 1

degen erate into, urarta till. i

delight in, finna nöje i. deliver into, öfverlemna i. dip-3? into, doppa i.

. . 4

dissolve in, upplösa, försvinna i. di've into, dyka ned i; forska,

[intränga i. divi de into, dela, indela i. embark' in, inskeppa sig i, på;

[inlåta sig på, i. enga'ge in, inlåta sig på, i; sys-[selsätta (sig) med. eliter into (a conversation), ingå [i, inlåta sig på, i; börja.

2 4 ,2

exam ine into, undersöka.

exceed' in, öfverträffa, öfverskrida.

excel' in, öfverträffa, utmärka sig i.

fall-t into, råka, falla i. t

force into, tvinga, nödga, drifva give† into, öfverlemna i.

grou'i into, växa, blifva, öfvergå

[till.

impro've in, göra framsteg i. indiil'ge in,* hängifva sig åt.

infuse in, into, ingjuta, ingifva i. init iate into, inviga i.

inquire into,** undersöka (forska , ,, [i), efterfråga.

insinuate into, innästla sig i. instil' into, ingjuta i, hos, bibringa. interest ones self in, intressera

[sig för. inter fe're in, blanda sig i. introduce into, införa i. look into, undersöka, blicka in i;

[vetta åt.

parta'ke † in (of, with), hafva, 5 [taga del i.

participate in, deltaga i. penetrate into, intränga i. perseve're in, framhärda uti, vid-

[hålla.

persist in, stå fast vid, framhärda

[i, vidhålla. plunge into, störta, kasta (sig) i. pry into, speja efter, leta, snoka. put†- into, lägga, sätta, stoppa i. reacl† in, läsa hos, i. rejoice in, fröjda, glädja sig åt. relap'se into, återfalla i. repo'se in (on), förlita sig på. resol've into, upplösa i, till.

return into, to, återvända till. +

search into, undersöka.

sinkf into, sjunka, falla i.

stand† in (a place), stå på.

succeed' in, lyckas i.

swell\ into, svälla, uppsvälla till.

thick'en into, tjockna, tätna till.

trade in, handla med.

train into, uppfostra, inöfva till.

transform' into, förvandla till, i.

transla'te into, öfversätta på, till.

transmu te into, förvandla till.

throw† into, kasta i.

turn into, öfvergå till, förvandla till.

ush'er into, införa i (ett rum).

* Indulge a person, a jmssion — tillfredsställa.

** Inquire after a person, fråga efter, efterhöra.'285 Lekt. 56. Utt. af th. Verb o. adj. mecl in, into.

•concerned in, delaktig, inblandad

[i; med om. constant in, beständig, trogen i. conversant in (with), erfaren hem-[mastadd i, förtrogen med.

deficient in,underhaltig i; sakna.

instrumental in, behjelplig med att. 2

read in, beläst, bevandrad i.

rich in, rik på. skilled in, skicklig, förfaren i. entangled in, invecklad, insnärjd i. expert in, skicklig, förfaren i. successful in, lycklig, framgångsrik i.

ver sed in, bevandrad, hemma-

[stadd i.

in my time, på min tid. a shilling in the pound, en »shil-[ling» på pundet. ene in a thou'sand, en af (bland)

[tusen.

to be ill the country, vara på landet. to go\ into the country, resa till

[landet.

reply in the affirmative (neg'ative), [svara jakande (nekande). take\ into consider a'tio?i taga i be-

[traktande.

to go† into (put\ on) mourning, [anlägga sorg. in the sky, på himlen.

in the street (market), på gatan

to be in jest, skämta. [(torget). +

to be in earnest, vara allvarsam, [tala (mena) allvarsamt.

in the dis'tance, på afstånd, i

[fjerran.

seemingly,) ^ utseendet> in appea rance,)

in to'ken of, till tecken (bevis) på.

in tes timony of, till bevis, vit[nesbörd om.

into the bargain, till på köpet. in three days, på tre dagar; inom

[tre dagar.

1 thrust, stöta, köra (in, [ned), thrust, stötte, thrust, stött. i . clothe, kläda, 4 1 . clad, clothed, klädde, 4 1 . clad, clothed, klädt. 2 rend, sönderrifva (slita), 2 rent, sönderref. 2 rent, sönderrifvit. t i , beseech , bedja, bönfalla, [anropa, 13 3 besought (sot), bad, [bönföll, 13 besought, bedit, etc. 2 dip, doppa, 2 2 dipped, dipt, doppade, 2 2 dipped, dipt, doppat. 2 swell, svälla, svullna, 2 swelled, svälde, svull-[nade, 2 1 swelled, swollen, svält, [svullnat.

3

hood (hud), hufva, s , i

gar ment, klädesplagg, 4 + # [drägt.

affront', skymf, föro-[lämpning.

i

alms'man (1 stumt), fat-[tighjon.

nourishment, närings-[ämne, föda.

• , i i dai ry-maid,mjölkpiga, i

cream, grädde.

i

spright (= sprit), ande. 2 1 butter-churn, smörkerna.

t

shape, gestalt, skapnad.

dyn asty, dynasti, re-[gentätt.

t

suit (= sut), drägt. 2

tin, tenn, bleck. 2 A

tinker, kittelflickare.'

a set, en hop, samling, [sällskap.

i/ +

i'dier, lätting.

1 s- + portion, del, lott.

expen se, utgift, kost-[nad.

tri al, prof, pröfning, [försök; förhör.

pu pil, lärjunge; mynd-[ling.

i

Dru id, druid.

boo ty, byte, rof. cast off, aflagd, bort-[kastad.

2, 1 2

prejudice, fördom, par-[tiskhet.

2,2 2 rev erie, drömmeri.

4 3 3,

alloy', blandning, till-[sats.

i

mead, mjöd. +

com'b at, strid, kamp.

necessity, nödvändig-[het.

4 2

mon ument, minnes vård. i

di ving-bell, dykare-[klocka. permission, tillåtelse.

»3

soil, jord, mark. 1,2 1 nigh tingale, näktergal.

3

stork, stork. miracle, underverk.

0

gem, juvel, ädelsten.

1

cave, håla, djup. i

coal, kol, stenkol. adora'tion, tillbedjan.

4

are, yxa, bila. t

pile, hög, stapel.

2 ,

exis tence, tillvaro, i

temptation (p stumt), [frestelse. non sense, dumheter.

,24

in timacy, förtrolighet. nee'dle-ivork, sömnad.

4 2 1

examina'tion (egsa), undersökning, examen.

2

tick'et, biljett, inträ-[deskort.

2

zinc, zink. i

plate, plåt, skena. above want, utan brist.

nos'tril, näsborr.

messenger, budbärare. ? f 2

fes'tival day, festdag. 2,1

argument, bevis. 2 ,2

exper iment, försök, rön. 1,2

kna vish, skälmaktig, i

independent, obero-[ende.

4

fantas'tie, underlig, [fantastisk.

2,2

attentively, uppmärk-[samt.

2 2 2 1+

civiliza tion, hyfsning.

conspira tion, saiuman-

[svärjuing. 1 • 2

a hair's breadth, en

[hårsmån.

siveetness, ljufhet,

t o [sötma.

ai'ry, luftig, i

grave, allvarsam. inces'sant, oupphörlig, [beständig.

4 ,3 4

val'iant, tapper, djerf.

4

sof t, mjuk, mild, öm, [stilla, sakta.

t, 2

grievous, svår, ond, [förarglig.

sere'ne, klar, lugn.

3

full, ganska, rätt.

* 4 1 ,

afloat , flott, flytande.

'4,1

hos'tile, fiendtlig.

1

tight, trång, tät.

2

since, enär, eftersom.

5

cast, bortkastad, af-[lagd.

4,2

san dy, sandig.

2 1 ,

subdue', underkufva.

1 4 ,

estab lish, grundlägga, [grunda.

3

vaunt, prisa; uppblå-[sas.

endure, uthärda, lida.

1

state, bestämma, bevisa; tillstånd, läge; stat. + ,11

cir culate, löpa, vara i [omlopp. darken, förmörka, för-[virra.

ru in, förstöra, ruinera;

[ruin.

afford', lemna, aflåta.

1

lane, gångstig, väg, [gränd.

4

rank, led, rad, rang.

4

ponder on, grubbla på. Lysander, Lysander.

4 , -t-

Gloucester (= glos ter).

(Märk, att ändelsen cester i eng. namn uttalas som ster!)

2 ,2 2 ,2

Liv y, Liv ius, Livius.Lekt. 56. Utt. af th. Verb o. adj. med m, into. 287 + ,ii t,

cir cxdating li brary, lånbibliotek. instrumental, instrumentlik.

ovig inal native, urinnevånare. 3 , *

accor dingly, följaktligen.

" . 1

comman dev-in-chief, högste befälhafvande, öfverbefälhafvare.

1. Henry Beauclere fboklerk) died on the first of December, 1135. Robert of Normandy had died in prison the year before the death of his brother, and was buried at Gloucester. The circumstances of his death are thus related. King Henry, on a festival clay, putting on a new scarlet cloak, the hood, being too tight, was torn in putting it over his head. On which the king said: »My brother Robert has a smaller head than I have; let him have this garment.» The cloak was accordingly taken to the duke; but the torn place not having been sewn up, he discovered it, and asked if any man had worn it before; and being told the circumstance, he considered it as a deep affront, and exclaimed: »Now I perceive that I have lived too long, since my brother clothes me like an almsman, in his cast off rent garments.» He then refused to take any nourishment, and died in consequence. 2. Theo-logy, what is it but the science of things divine? 3. In vain would the dairy-maid labour to change her cream into butter, while Puck, the knavish spright, had plunged his light and airy form into the butter-churn, and while his fantastic shape was dancing in the churn. 4. The Tartars succeeded in subduing China in 1644, and establishing the present dynasty on the throne. 5. A suit of mourning transformed that lively girl into a grave-looking nun. 6. Whatever good or evil may be said of the ancient Greeks, it is stated that they excelled in arts and sciences; and carried civilization to a pretty high state; but their descendants have degenerated into a set of idlers and slaves. Forty years ago we believed in their regeneration, but since that time they have as little improved in settling their state-affairs as in anything else that might give us hope for their future independent existence. 7. Italy is divided into two great portions by the chain of the Ap-penine mountains. 8. The criminal was cast in irons, in order to prevent his escaping. 9. I shall not confide in him, he betrayed the secret which I had believed to be buried at the bottom of his heart. 10. The argument and experiments'288 Lekt. 56. Utt. af th. Verb o. adj. mecl in, into.

of the learned Galileo (galile'o) did not enter into the mind of his coevals, because prejudice had darkened their reason too much. 11. This young fellow delighted in destroying and ruining the youths of inferior fortune by drawing them into expenses which they could not afford so well as himself. It was my misfortune to fall into an acquaintance and intimacy with this man. I became deeply involved in debt, and had not my uncle interfered in the matter, I should have ruined myself. 12. She gave it to me in testimony of her friendship. 13. No rose without a thorn, no joy without alloy. 14. Although he was severely threatened by the authorities he did not cease to mouth. 15. If the author had but opened his mouth, he would have got a ticket for the theatre. 16. In my time they learned orthography in that way. 17. I think the tinker will use a thin plate of tin and zinc to mend that tea-pot. 18. Will this cloth suffice for my clothes? 19. Three hundred and thirty three thousand thirsty thrushes thronged thither through that thorny thistly thicket. 20. Fare thee well, and think of death. 21. He ate but three spoonfuls of broth. 22. He bathes himself in the morning. 23. Have you had your twelfth bath? 24. My eighth birthday was yesterday. 25. At length he sunk into a slumber. 26.

J J c

Am I so altered? said she to my wife, who stammered Yes and No in one breath. 27. I don't believe there is a circulating-library in Bath that I have not been at. 28. The lane leading to the heath, you know, is close and sandy. 29. Hear me, Oh God, who made us, and who breathed the breath of life within our nostrils! 30. Sloth, like rust, consumes faster than labour wears, while the key used is always bright. 31. Pity is but a cold comfort, when one is up to the chin in water, and within a hair's breadth of drowning or starving.

32. Our forefathers, the heathen Goths, used to drink mead.

33. With this flower-wreath I am to wreathe the head of the worthiest of our brethren. 34. Take this swath and swathe your child. 35. He loathes the thought of going thence. 36. They were loath to live any longer in that booth. 37. The heavenly truths fell soothing on my heart. 38. Those laths are very smooth. 39. She smoothes her hair. 40. During the summer months all our cloths have been destroyed by moths. 41. Water cannot penetrate into my boots, for'289 Lekt. 56. Utt. af th. Verb o. adj. mecl in, into.

they are water-proof. 42. The smiths told us the friths had frozen in the night. 43. The sword answered to the width of the sheath. 44. 'Tis time to sheathe the sword and spare mankind. 45. The nightingale breathes such sweet loud music out of her little instrumental throat, that it might make mankind think miracles have not ceased. 46. A soft answer turneth away wrath; but grievous words stir up anger. 47. Charity suffereth long, and is kind; charity envieth not; charity vaunteth not itself; seeketh not her own; rejoiceth not in iniquity, but rejoiceth in the truth; beareth all things, believeth all things, endureth all things. 48. The alchemists believed they could transmute other metals into gold. 49. Thereupon the Asar (a'sar) sent messengers over the whole world, and besought that all would weep Balder (bal'der) out of the power of Hel (hel). 50. Upon his^departure, we again entered into a debate upon the merits of our young landlord. 51. Not until after a trial of some years the pupils of the Druids were initiated into their secrets. 52. He has relapsed into his former reverie, do you know what he is pondering upon? 53. He converted his booty into money, and was now above want. 54. Frederick the Great when hearing of the valiant general Schwerin's death, burst into tears. 55. The origin of evil is, indeed, a subject beyond the reach of human understanding; and the permission of it, by a Supreme Being, is a subject into which it does not belong to us to inquire. 56. The greatest pleasure wealth can afford is that of doing good. 57. Pardon others many things, thyself nothing. 58. The original natives of America are decreasing in number every year, whilst the white race improves in overrunning and cultivating the soil from one end of the extensive continent to the other. 59. Lysander told Helena she excelled her friend Hermia as much in beauty as a dove (does) a raven, and that he would run through fire for her sake.

60. Full many a gem of purest ray serene,

The dark unfathomed caves of ocean bear: Full many a flower is born to blush unseen, And waste its sweetness on the desert air.

Löfving: Engelsk Elementarbok.

19'290 Lekt. 56. Utt. af th. Verb o. adj. mecl in, into.

1. Först -kunde lXerxes icke tro, att Spartanerna skulle framhärda i sitt beslut, och han 2gaf 3dem 'derföre fyra dagar atf begrunda deras fara, i den förhoppning (hoping) att de slutligen skulle anse det klokare att draga sig tillbaka. 2. Vatten kan icke intränga i mina stöflar, ty de äro vattentäta. 3. Macauleys engelska historia (history of E.) har blifvit öfversatt på svenska. 4. England är rikt på kol och jern. 5. Tror ni, att er granne går in på edra förslag? 6. Perserna trodde på tillvaron af goda och onda englar. 7. Jag frågade honom, om han lyckades att sätta båten flott, och han svarade jakande. 8. Du måste taga i betraktande, att menniskoslägtet har gått framåt i kunskaper under (i) de sista århundradena. 9. De skrämdes till lydnad. 10. Deras kärlek 2förvandlades "snart till hat. 11. Hon brast i tårar, när hon underrättades om generalens död. 12. Lita icke på honom, som en gång bedrog dig. 13. Deras gudsdyrkan bestod i tillbedjan af naturens krafter och företeelser. 14. Sällskapet bestod af 50 personer. 15. Många rika adliga voro invecklade i sammansvärjningen. 16. Tror du, att England och Tyskland skola indragas i (to be involved in) kriget mot Ryssland? 17. Den lilla bäcken blef till en bred tiod. 18. Det linnes icke en på tusen så väl bevandrad i den engelska literaturen som doktor H. 19. Ett stort antal latinska ord infördes i engelska språket af Vilhelm Eröfraren och hans normanner. 20. Han är anländ till staden. 21. Det fans ingen (= icke en) stjerna på himlen. 22. Han önskade att blifva införd i familjen. 23. De föllo i sina fienders händer. 24. De inläto sig i samtal med oss. 25. Der äro tre fönster som vetta åt gården. 26. Ilan förlorade sin åsna till på köpet. 27. De gjorde en grundlig undersökning af sakernas tillstånd. 28. Våra diamanter förvandlades till plogar och yxor. 29. Han hade talat sig ond (into a passion) och visste icke hvad för dumheter han sade. 30. Färgen

återvände till (to) hans ansigte, då han återvände i ledet. 31. Han körde sin hand uti min ficka. 32. Hon doppade sin penna i bläckhornet. 33. Vi gjorde det på tre dagar. 34. Han skall komma inom tre veckor. -— Talar ni allvarsamt? — Ser jag ut sora om jag skämtade? — Nej, ni är till utseendet allvarsam. 35. På aftonen reste de till landet. 36. Jag läste denna berättelse hos Livius. 37. Jag skall undersöka saken. 38. Hon såg upp i min faders ansigte. 39. Sammansatta kroppar kunna upplösas i enkla. 40. De kastade stenar i vattnet. 41. Folket anlade sorg efter (for) prins Gustaf. 42. Inled oss icke i frestelse! 43. Alla böckerna samlades i en stor hög. 44. Fjärden syntes på afstånd. 45. Bäcken har svält till en flod, till följd af de oupphörliga regnen. 46. Han vidhöll nödvändigheten af min afresa. 47. Du skall uppfostra honom till en man. 48. Det gaf mig ett tillfälle att taga litet reda på mina egna affärer. 49. Dessa minnesvårdar hafva sönderfallit till stoft. 50. De förbundnes öfverbefälhafvare lofvade hvarandra att samverka i sina anfall mot den fiendtliga hären. 51. Med dykareklockan kan man intränga i haf-

vets djup (plur.). 52. Främlingen infördes i förmaket. 53. Mon sökte att :<i sin sons själ 'ingjuta -siii egen kärlek till sanningen. 54. Tro mig, de '-ämna endast locka er i en snara. 55. Polismannen letade i hvarje vrå af huset. 5G. Dervischen förvandlade sultanen till en stork. 57. Jag är mycket ledsen, att jag icke kan deltaga i nöjet. 58. Vi hafva ingen del i hans planer. 59. Spionen öfverlemnades i löjtnantens händer. 60. Han innästlade sig i sina förmäns ynnest. 61. Jag faun det nödvändigt att undersöka saken mera noggrant. 62. De tvingades till tjenst. 63. Hon är mycket (well) beläst i historien. 64. Han var med i företaget. 65. Detta fruntimmer är mycket skickligt i sömnad. 66. Hon är trogen i vänskap. 67. De äro fullt erfarna i dessa förhållanden (matter). 68. Vi saknade medel att (for) fortsätta (p. pr.) våra studier. 69. Brödet var underhaltigt i vigt. 70. De äro beständigt lyckliga i sina företag. 71. Emellertid tjocknade grädden till smör. 72. Han var behjelplig med att återställa fred. 73. De öfverträffa oss i styrka. 74. Hon afbröt vårt samtal, då hon störtade in i rummet. 75. De inläto sig i en farlig strid. 76. Han handlar med kläde. 77. Denna färg löser sig i vatten. 78. Detta föl är icke ännu inridet. 79. Han hängifver sig åt sin naturliga tröghet. 80. Ingen menniska är mera intresserad för hvad som rör dig, än jag. 81. Köpmannen lemnade blott en »shilling» på pundet. 82. Vi litade på ditt löfte. 83. Jag öfverlemnade näsduken i hans egna händer, och såg när han stoppade den i fickan.

Lektion 57.

Några regler för tonvigten (the Accent).*

1) Tvåstafviga substantiv och adjektiv hafva vanligen tonvigt på första stafvelsen (jfr lekt. 1).

2) Böjda och härledda ord bibehålla vanligen stamordets ton-vigt, t. ex. courage, encourage, encouragement, uppmuntran; difficult, difficulty; resist, resis'ted, irresis'tible, oemotståndlig; com-,

4 2

municate, communicative; preserve, preservative, skyddsmedel; per-

,+ 42 4 ,

seve're; per seve'ranee, ihärdighet; cus'tom, cus'tomary, bruklig; cop'-

11 4 ,1 1 2 < A

ulate, förena, sammanbinda; cop ulative, förenande, kopulativ; respect, respective, särskild; prudent, prudence, försigtighet, klokhet; observe,

• , . ,442

observatory; recommend', anbefalla; recommendatory, anbefallande, prisvärd. (Från denna regel finnas dock många undantag.)

3) Sammansatta ord hafva vanligen tonvigt på första; ordet (bestämningsordet) : ink'stand, steam -boat.

* I eng&lskan har betonad stafvelse så hög ton, att de öfriga blifva nästan tonlösa.Lekt. 57. Tonvigtsregler. Bråktal. 292

Anm. a) I sammansättningar med förstafvelserna a, be, for, all (al), -dis, mis, arch, with, im och un bibehåller hufvudordet vanligen tonvigten, t. ex. add, amidst', away', bestow', between', forget', forgiv e, al-read'//, almigh'ty, all-wise, discontent', missnöjd; missnöje; discontented, disorder, disinherit, disdain , discharge, afskjutning, skjutande; mista'lee(†), mislead!†, misfortune, archbish'op, archduke, archangel, without, withdraw'†,

.,2,4

unkind., unjust; immoveable, immoveable, orörlig, un distinguishable, otyd-

2 2 4,24

lig, omöjlig att urskilja, uninhabitable, obeboelig.

Undantag: al'most, al' ways, a t'so, discord, tvedrägt, oenighet; mis'ch ief .

b) I sammansättningar med after, ly, off, on, betonas alltid dessa partiklar, t. ex afternoon, by'ständer, by'-path, biväg, sidoväg, offspring, afkomma; on'set, anfall.

Ord på and, end, ade, esque, ee, eer, ier, oon samt (tvåstafviga) på ere, ite och ose hafva i allmänhet tonvigt på slutstafvel-

sen (= the ultima), t. ex. command, befalla; befallning, befäl; * » 2 1 >

understand', comprehend', begripa, fatta, innefatta; brigade, brigad;

, 2 4 '

buries'que (burlesk), löjlig; degree, fricassee, frikassé; melée,

11, 1 , 421,

(= mala, fr.), handgemäng; trustee, ombud, fullmäktig; volunteer,

4 J 4 2,

frivillig, volontär; to domineer', cavalier ; poltroon , mes; dragoon ,

,i ii _ • dragon ; since're, poli te, höflig, artig; moro'se, vresig, knarrig; suppo se.

, + 2 , 1

Undantag: comrade, coffee; committee, utskott, kommitté; -1,21 _ 2,2 1 jubilee, jubelfest, jubileum; pedigree, stamträd, samt några få

andra ord.

5) Trestafviga ord på ator hafva tonvigt på a (d. v. s. på

2 2 , 2 2 , , näst sista stafvelsen = the penultima), t. ex. testa'tor, specta tor,

, 2 ,4

legislator, crea'tor. Undant.: orator, senator, rådsherre, senator;

4,4

barrator, processmakare (s. k. bränvinsadvokat).

(Vid de mång st af viga på ator håller accenten sig vanl. vid stam-2 ,2 1 2 ,21 + men, t. ex im itate, efterlikna, härma: im itator, efterbildare, härmare.)

6) Ord med ändelserna ian, ion, eous, ious, tal, iate, ient och 4c (ics) hafva tonvigt på stafvelsen näst före dessa

ändelser, *

4 1 4 2^+ _ T* ,

t. ex. mathematician, matematiker; physician, Chris tian, Egyp tian,

2 2.+ 'T* , <—•

divis'ion, afdelning, division; position, resolution, beslutsamhet,

^ ^^ , —, 4 2 +

ståndaktighet; pronunciation, coura'geous, advantageous, ambitious,

* Den betonade vokal, som föregår dessa ändelser (utom jo) utta-

2

las med sitt alfabetiska ljud, dock med undantag af i, som här är = i. Framför ic äro alla vokaler korta utom u.Lekt. 57. Tonvietsreeler. Bråktal. 29

er

4 4 2 ^2 12-^-2 2 a 2 +

ärelysten; avaricious, girig, snål; propitious, gynsam; artificial,.

1 I S 1 5

konstlad, konstgjord; partial; nego'tiate, underhandla; ancient, suffi-

^ , .. , 2 2,2 c ietit, tillräcklig; impatient, pacific, phlegmatic, empiric, empirisk;

grundad på erfarenhet; mathematics; cubic, kubisk, tärningsformig.

, . 2 , 2 7 , 2 Undantag: Arabic, arithmetic; arsenic, arsenik; bishopric, biskops-

4 + 2 2,1 4 2 •£

stift; Cath'olic, eho I'erie, häftig, kolerisk; heretic, kättare; lunatic; politic,

2 , 1 2

politisk, försigtig; rhetoric, vältalighet.

2 2 2 1

7) Ord på arous, erous, orons, ety, ity, ify,* ical, hafva van-

4,112,2 2

ligen tonvigt på tredje stafvelsen från slutet (= the antepenultima)r 222 2 ,-1- 2 22,12

t. ex. barbarous, barbarisk, rå; treacherous, förrädisk; carnivorous,

2 1

köttätande, variety, anxi'ety, society, cle'ity, possibility, jus'tify, 2 2 1 12,2 + rättfärdiga, indemnify, hålla skadeslös, godtgöra, poetical, poetisk,

4 2 a ,2 +

arithmetical, aritmetisk.

8) Ord på logy, graphy, strophe (och några andra grek. ändelser) hafva likaledes tonvigt på stafvelsen näst före dessa ändelser (the antepenultima), t. ex. eulogy, theology, geog'raphy, apos'tro-

4 4 11

phe; catas'trophe, utgång, slut, händelse (katastrof).

9) Tvåstafviga ord på ate hafva oftast tonvigt på a, men flerstafviga hafva den vanl. på tredje stafvelsen från slutet,.

4 2 1

således: elebdte, crea'te, senate; men: sep'arate; an'imate, lifva, be-

2 2 1

själa, uppmuntra; congratulate, explicate, förklara, utlägga; pen'e-

2 2 2

trate, elevate, communicate, clel'icate (= del'iket).

14,1 1 * r

Anm. Remonstrate (with), göra föreställningar, förehålla; demon -

1 2 5 , t

stråte, bevisa; illustrate, upplysa, utmärka, illustrera, och några andra

hafva dock tonvigt på penultima.

10) Yerb på tain hafva tonvigt på sista stafvelsen, t. ex_

4 1 2+1 4+1

obtain', erhålla, vinna; entertain', underhålla, undfägna; ascertain',.

+ , 2

förvissa sig om (men: cer'tain, viss). Samma tonvigt hafva dessutom en mängd andra verb, somliga till skilnad från de med dem lika stafvade subst, eller adj., t. ex.

absent', aflägsna; ab'sent, frånvarande.

accent', accentuera; ad cent, tonvigt.

augment, föröka; augment, tillökning.

compliment', lyckönska, prisa; compliment, helsning, etc.

compound', sammansätta; compound, sammansatt.

i

* Uti ändelsen ify uttalas y alltid som y.Lekt. 57. Tonvigtsregler. Bråktal. 294

concert', aftala, rådslå; concert, konsert.

conduct', ledsaga, föra; con'duct, uppförande, ledning. contract', ådraga sig; afsluta con'tract, fördrag, kontrakt, [kontrakt;

convert', omvända; convert, omvänd, i. i

desert', öfvergifva; desert, öde, tom; öken.

discount', afdraga, diskontera; clis'count, ränteafdrag.

essay', försöka; es'say, försök, afhandling.

export', utskeppa, utföra; export, utförsel.

extract', utdraga; extract, utdrag.

frequent', (ofta) besöka; frequent, talrik, tät.

insult', förolämpa; in'suit, förolämpning,

i

interchange, utbvta; interchange, utbyte.

object', invända; oh'ject, föremål.

1 • 2 • present', föreställa; skänka, öf- pres'ent, närvarande; skänk.

, [verlemua. 4

produce, alstra; prod'uce, alster.

12 2 rebel', göra uppror; rebel, upprorsstiftare; upp-

, . 2 [rorisk.

refuse, vägra; refuse, afskum, dragg.

subject', underkasta; sub'ject, undersåte, etc.

torment', plåga, qvälja; tor'ment, plåga, qval.

Aiuu. Ofta har dock verbet samma tonv. som dess motsvarande subst och adj., t. ex. ally', förena; bundsförvandt; assault', anfalla; anfall; command', befalla: befallning; com'bat. strida: strid: comfort,

trösta: tröst: commerce, handla; handel; complete, fylla, fullborda; fullständig, bel; content', förnöja; nöjd; debate, öfverlägga; öfverläggning;

2 . • effect, verka, förorsaka; verkan, inverkan: envy, afundas; afund; excuse,

ursäkta; excuse, ursäkt; exile, landsförvisa; landsflykt: promise, lofva,

4,1 2 , +

löfte: prostrate, nedkasta, nedfalla: framstupa, utsträckt: purchase, köpa; köp, inköp; respect', akta; aktning; retreat', draga sig tillbaka; återtåg;

tillflyktsort, fristad: support', uppehålla, understödja; uppehälle, (under)-stöd: surprise, förvåna; förvåning.

Äfven vissa subst, och adj. skiljas genom olika tonv., t. ex. August, augusti; august', upphöjd; instinct, naturdrift; instinct', drifven; com'pact, fördrag; compact', tät; the Levant, Levanten; levant', östlig; gallant, tapper; gallant', kurtisör, älskare; artig; minute, minut; minute, liten, noggrann; 'invalid', sjukling; vanför; inval!id, ogiltig; precedent, föredöme, prejudikat; precedent, föregående.

Vissa ord hafva olika accent för olika betydelser inom samma 2 2 2

ordklass, t. ex. buffet, örfil; buffet', skänkbord; des'ert, öken; desert' (efterrätt),* förtjenst; conjure, trolla; conju're, besvärja, bedja.

* I bet. efterrätt skrifves helst dessert'.Lekt. 57. Tonvigtsregler. Bråktal. 295

4 3+2

loy'alty, trohet.

2 2 4

quality (a = o), egen-

2 2 sulphur, svafvel.

night'-govm, nattrock.

4 2

office, embete, syssla, + 2 2 i [uppdrag. certificate, betyg, in-

+ ' 2 + [tyg-

conjurer, besvärjare,

2 2 [trollkarl.

partridge, rapphöns. 2 +

cus'tard, äggkaka.

IS

repast', måltid.

accounts', räkenskaps-[förin g.

ves'sel, kärl.

front, framsida, front, i

square, fyrkant, sqva-

2 [d ro ii.

char'ge, anfall, angrepp. 2 2

principle, grundsats, + 2 [grund.

skir'm ish er, tir al j ö r, [skytt. welfare, välfärd.

4 12

doc'ument, handling, [anvisning.

2 2 +

director, föreståndare,

3 +

Normal-School, mön-[sterskola

i

appeal, uppmaning, [tillrop.

con'sequence, vigt, be-[tydelse.

12 1

re-infor'cement, förstärk-[ning.

B

advan'ce, framt rän-[gaiule.

4 1 4

valuable, dyrbar.

4

frank, öppen, frimodig.

1 3+1

soldier-like, soldatlik, [manlig.

2 2 2 dispirited, modfäld.

2+4

par'donalie, ursäktlig.

3 2 4 2

ordinary, vanlig, bruk-

, 2 2 [H.g-furious, rasande,häftig. 1 2 so'lely, ensamt.

4 1 i

adequate (ad'ekwat) to, [motsvarande.

1 2 1 2 b en ev'olent, välvillig, i i

clear-sigh'ted, klarsynt.

thereupon', derpå, der[efter.

1 2

regardless of, obekym-[rad om.

i +

bearer, ö fv e rb ringare, [bärare.

4 2

body, hop,massa,trupp, i

blade, blad, klinga.

4

. lian'die, handtag, skaft.

viotli er-of-pearl', perle[mor.

3 3

appointment, anställ-[uing.

2 4

admittance, till t räde.

Blucher (blok'er), Blü-[cher.

2 1

exchange, utbyta, i +

refer, hänvisa. 2 1

survi've, öfverlefva.

3

halt, hålla, göra halt. 2

whistle (luvisl), hvissla, [hvina.

2 +

ren'der, göra, lemna, i

seal, försegla. 2 1

enable, sätta i stånd, i

sneéze, nysa.

instruct', undervisa.

jest upon, skämta öfver, i

cheer, tillropa, upp-[muntra.

devour', sluka, förtära. 1 2

deliver fire, gifva eld. i i

redu'ce, minska.

illness, sjukdom.

discontent', missnöje. 1 2

treaty, fördrag. 2

captive, fånge, i

breach, brott, brytning. 1 2^+ jjetit'ion, ansökan. 1 2^+ + petitioner, sökande.

5

branch, gren, fack.

2 -----

throughout, alltigenom, under (öf[ver) hela.

notwithstanding, icke dess min-[dre, det oaktadt.

2

in one's behalf, till ngns förmån.

hand to hand, man mot man, [bröst mot bröst.

le up with, hålla sig i jemn-

[bredd med.

have no bus'iness (witli), ingenting

[ha att göra (med). 2 1 2

commit' to mem'ory, behålla i t [minnet.

enclose, innesluta, omringa.Lekt. 57. Tonvigtsregler. Bråktal. 296

enclo'sed ground, farlig mark. stand † (keep one's ground, för-

[svara sig.

fire aivay', gå på och skjuta, try, försöka, pröfva.

2 5

set\ an eæaniple, gifva ett föredöme, föregå med exempel.

at some future time, framdeles, någon gång i framtiden. 1 2 +

ephemeral, efemerisk, för dagen, flyktig.

Uti bråktal (fractional numbers) uttryckes nämnaren med ett ordningstal (undantagandes half): l/2 one (a) half;

2/2 two halves-, 2/3 two thirds; '/5 a fifth; '/a a ninth; five ninths; 7/s seven eighths; 3 '/2 three and a half; 3]/2 fot kläde: three feet* and a half of cloth-, 5 9/2o five and nine twentieths; 1/22 a twenty second part; sjundedelen: the seventieth part; 3/4 three fourths (men vid benämnda tal säges quarter: three quarters of a mile).

1. My Lord Viscount hacl shown both loyalty and spirit, when these were rare qualities in the dispirited party about the king. 2. It was customary among them to use sulphur as a preservative. 3. The observatory of Greenwich is justly celebrated. 4. Modesty is recommendatory in youth. 5. His night-gown was exchanged for a coat. 6. It was both un-

o o O

kind and unjust thus to withdraw your offer. 7. I am convinced that an almighty and all-wise creator watches over me. 8. Is the archduke already discontented with you? 9. I am almost sure there has always beeu some discord in this family. 10. The mistake was pardonable, as all objects were nearly undistinguishable. 11. The Bank's having raised its discount has also done great mischief to business. 12. With much perseverance he studies the empiric philosophy. 13. The town was taken in the afternoon, at the first assault.

14. The bystanders told me the house was uninhabitable.

15. When was he elevated (raised) to this office? 16. 1 could not comprehend that this youth was the offspring of the avaricious barrator. 17. I recommend this young man to your referring to the certificates his låte master has given him.

O Ö

18. The conjurer desired to have a fricassee of chickens, which, with a brace of partridges and a custard, composed a pretty sort of repast. 19. I conjure you not to treat him

* Märk, att vid benämnda blandad'? tal står namnet emellan det hela talet och bråktalet.

after his deserts. 20. He was our trustee in the committee that was to make preparations for the jubilee. 21. That poltroon made a very burlesque figure among the brave soldiers and courtiers. 22. Come, uncle, don't be morose at this ephemeric pleasure. 23. I distinguished some two or three of my comrades among the spectators. 24. This senator is a very great orator. 25. Her English pronunciation is somewhat artificial. 26. You are partial to this phlegmatic- old mathematician. 27. There was still some possibility of' negotiating with the pacific Egyptians. 28. He indemnified me for the treacherous essay of his brother. 29. Please to try if there is any arsenic mixed with the chalk. 30. Our ancient means will not prove sufficient on this occasion. 31. I became impatient at those barbarous laws. 32. I don't congratulate your imitators. 33. He got an opportunity of explicating himself in a debate that took place some days afterwards, and thus to create a new opinion in his behalf. 34. I found her reading the Illustrated London News. 35. He loudly remonstrated against such delicate feelings. 36. This by-path proved advantageous to my purpose. 37. Everything had prospered with Henry, according to his ambitious wishes; but you would be much mistaken, were you to suppose that his happiness was now complete. 38. Do you know any good physician in this neighbourhood? 39. Flis poetical mind seemed propitious to this plan. 40. My rebellious heart found no rest. 41. fie endeavoured to justify himself. 42. How useless was all this anxiety! 43. I was surprised at this instance of politic rhetoric. 44. These are Arabic ciphers. 45. The choleric Robert, drawing his sword, ran up stairs, with the intention of taking revenge on his brothers. 46. The lion was killed at the first onset. 47. The Saxons had amongst other deities peculiar to them, one that was called Hertha. 48. I am in effect shut out from society. 49. Dogs and cats are carnivorous animals. 50. Do you know how to accent the words arithmetic and arithmetical? — Yes, the accent is on the penultima. 51. He tied the lunatic to a chair. 52. The young gentleman had a master who used to come three times a week to teach him accounts and writing, and geography. 53. The catastrophe was not unexpected. 54. He entertained us with a eulogy on your behaviour. 55. The

school was not quite deserted. 56. He tied to the barbarous peoples in the desert. 57. Do you object to my going now? 58. He exiled all heretics from his bishopric. 59. Present my compliments to your parents. 60. The subjects complimented the prince on his victories, and made him a present of a million. 61. The rebels refuse to subject themselves to a trial. 62. Excuse me, but I am not able to rebel against my king. 68. You must content yourself with this excuse. 64. By frequent visits 1 ascertained that the inn was frequented only by the refuse of the people. 65. Content with their promise 1 will now repose. — And I promise not to disturb your repose. 66. Sweden exports much timber. 67. Its exports exceed its imports. 68. He declared himself a convert. 69. Our missionaries convert many heathens. 70. Stone and wood are compact bodies. 71. 1 was present when the precedent compact was made between those gallant invalids. 72. This precedent was followed as to the two young gallants present. 73. The contract was declared invalid. 74. We will contract for 5 9 of the cargo. 75. I could not obtain a single minute from hirn. 76. The blood circulates through very minute vessels. 77. lie complimented me on my success at the concert. 78. You may easily concert matters with him. 79. What is commerce but an interchange of produce? 80. 1 heard them interchange insults and buffets. 81. You would insult me by absenting yourself from the buffet. 82. Pie discounted the fourth part of the money. 83. Envy is a very torment to the mind. 84. Try to combat the instinct of envy which torments you. 85. Do you envy me this last comfort? — No, I am come myself instinct with compassion, to comfort you. 86. Levant nations prostrate themselves before their masters. 87. He lay prostrate on the ground. 88. They left their purchases ou the counter, and came running back to fetch them. 89. I purchased this horse on the last of August. 90. His white beard augmented his august appearance. 91. The augment was compounded of two distinct parts. 92. He extracts this compound liquor from several herbs. 93. I have made extracts from the essays of various authors.

15

Thoughts at Waterloo (wa'terio).

The two armies, for a while separated by the heaps of slain, assaulted each other again, hand to hand; amidst the smoke of incessant discharge the melée was so thick, so confused, and so furious, that neither the eye nor the voice of the generals could any longer discern or command the respective movements. It rained death around Wellington. His surviving companions of the battle, Vincent, A lava (al'ava), and Hill, thought all was lost; but he alone still continued to hope. — »Have you any orders to give?» asked the chief of his staff, with an anxious voice, which seemed to hint at the prudence of a retreat. »None», replied the general. »But you may be killed», said the other, »and your Grace may wish to communicate your thoughts to the next in command». »My thoughts!» replied the duke; »I have no other than to stand my ground to the last man!»

During the battle some regiments were reduced to two-thirds of their original number, but remained immoveable, notwithstanding, resolved to die to the last man rather than yield their position and give up the victory. One Scotch division of 400 men was reduced to 40, and asked for a re-inforcement. They may die, replied Wellington, »but they must keep their ground. Nothing but night or Blucher can give us re-inforcements.» The division obeyed and stood its ground. The Duke of Wellington, the Prince of Orange, Lord Hill, Pozzo di Borgo, and Alava, a Spanish volunteer general, flew by turns from one regiment to another, to animate them, entered the squares, received the charges, and quitted them again after their fire had been delivered, to fly to another, thus setting an example of imparting resolution to all. »Stand fast! stand to the last man, my lads!» repeated Wellington from square to square; »we must not be beaten: what would they say of us iu England?» This was Nelson's word of encouragement at Trafalgar: the eye of England was upon every one of her soldiers.

At the last grand charge of his dragoons, and throughout its irresistible advance, the duke was up with the foremost of his people. Nothing stopped him; nothing stood in his way. He cheered on Adam's brigade, and halted beyond its front. He spoke to the skirmishers, and mingled with them;

till at last one of the staff ventured to remonstrate against the manner in which he was exposing himself. »You have no business here, sir», was the frank and soldier-like appeal;, »we are getting into enclosed ground, and your life is too

O C^ ' J

valuable to be thrown away.» »Never mind», replied the duke, »let them lire away! The battle's won, and my life is of no consequence now.» And thus he röde on, regardless of the balls which whistled about him.

1. Låt din själs välfärd vara föremålet för din dagliga omsorg. 2. Har ni någonting att invända mot denna grundsats? 3. Han gör mig täta besök, och jag kan icke neka honom tillträde. 4. Kapten G. är en tapper soldat, men han är icke mycket artig mot damerna. 5. Den tappre Caractacus blef förrådd af en förrädisk bundsförvandt och förd till Rom som fånge (a captive). 6. De 2stredo 1 vanligen till fots i en tät massa. 7. Robert förklarade 1 öppet sitt missnöje. 8. Denna pennknif har 4 blad och ett vackert perlemorskaft. 9. En half timme efter frukosten, begåfvo bröderna sig åstad arm i arm. 10. När R. hörde detta, 2återvände 'han till England och förehöll Henrik (-f- on) detta brott mot (of) fördraget. 11. Hans sjukdom hade en högst olycklig inverkan på hans lynne, som blef så mycket förändradt, att från att vara den mest välvilliga och ädelmodiga menniska {of vien), 2blef 'han grym och vresig. 12. Hans fel var, att han hade för mycket förtroende till personer, [som voro] mindre dygdiga än han sjelf. 13. Skepnaden syntes icke en tredjedel så stor som den var förut. 14. Han hade behållit i minnet nära tre fjerdedelar af hela teaterstycket. 15. Hvad som kan o-öras en arâns, kan o-öras

i O O C 7 O

två gånger. 16. Jag försäkrar er, att nio tiondedelar af historien 2icke 'är sann. 17. Jag har väntat på dig tre fjerdedels timme. 18. En narr är den, som skämtar öfver {upon) ting, som han icke känner. 19. Tidens barn tyckas efterlikna sin fader; ty såsom han uppslukar sina barn, så -bemöda 'de sig att uppsluka hvarandra. 20. Här är endast 5 9 20 fot vatten. 21. Två är 32:de delen af 64. 22. Jag vill gifva er fjerdedelen af dessa penningar. 23. En tysk mil är omkring (about) 41/2 engelska mil. 24. Fyra femtedelar af Londons hus äro små. 25. Jag önskar köpa 434 fot kläde. 26. Yi hafva blott 21 3 mil till den närmaste staden. 27. Detta band är blott 9)0 tum bredt. 28. Två halfva göra en hel.

Kejsar Josef och den sökande.

En ung man, förlitande sig endast på sin faders tjenster, framlemnade —till kejsar Josef den andre 'en ansökan, i hvilken han begärde (request) en anställning, motsvarande de tjenster, som hans fader -fordom 'hade gjort staten. Uti ansökan 5upptäckte 'den '-klarsynte 3kejsaren 4genast den sökandes okunnighet och301 Lekt. 58. litt. af ie. Stumt i, u, m, p. Subjektets plats.

'-skickade honom 'derefter en förseglad anvisning, ställd till Normalskolans föreståndare, befallande honom på samma gång att 3sjelf (in person) 'öfverlemna -den. — Den unge mannen 2skvndade, full af hopp, att lyda befallningen. Då han öppnade (upon opening) kejsarens bref, 2fann 'föreståndaren, att det hade följande innehåll (= cless innehåll såsom följer): »Ofverbringaren af detta önskar att blifva undervisad i de vanliga fack, som läras (= taught) i den offentliga skolan, på det att han må blifva i stånd (= to enable hirn) att 2någon gång i framtiden 'hänvända sig till mig 3om (for) en anställning.» Josef.

Lektion 58.

i

le uttalas regelbundet som e (jfr lekt. 10): pierce, field, grief,

4 ,

niece, priest, piece, thief, chief, believe, chevalier, cavalier; cashier, ii,

kassör; relief, lättnad, lindring, understöd; upphöjning, upphöjdt i

arbete, relief; fierce, vild, grym.

i

Anm. a) I slutet af enstafviga ord uttalas dock ie (och ye) som i:

die (dies, died), tie, lie: pie, pastej; dye, färga; rye, råg.

• 2

b) Ändelserna sier och zier uttalas som sjur (jfr lekt. 35), t. ex.

brasier, kopparslagare; hosier, strumpväfvare, strumphandlare; glazier.

1,2

c) I vissa ord uttalas i och e hvart för sig, ss. t. ex. qui et, stilla, _ 1, 2 1,1 1 2 12 i, 1 1

lugn; diet, riksdag; m eroglyph, hieroglyf; client, skyddsling; piety, from-

, „ „ " 4,2+

het; anxiety, society; variety, mångfald, omvexling, olikhet; barner, för-

4 2+ 42+ 1,22

skansning, utanverk; carrier, bärare; glacier; Orient, österland, orient:

4 ,3

spaniel. (Jfr lekt. 23 om uttalet af ordningstalsändelsen ieth.)

I är stumt uti: bruise, cruise, suit, pursuit, fruit; bruit, i i i,i buller, rykte; juice; sluice, sluss; nuisance, besvär, förtret; börda; 2

skamfläck; friend.

. 12 2 , 2 U är stumt 1) uti orden buy, build, biscuit (= bis'kit),

+ , 2 4,2

skorpa; circuit, omkrets; conduit, rörledning, ränna; 2) i några ord från franskan, ss. t. ex. antique, oblique, unique; 3) i vissa fall efter g (jfr lekt. 34).

nr ' 4

M är stumt framför n i början af ett ord: mnemonics, min-

neskonst.

P är stumt 1) framför n, s och t i början af ett ord,

1 4 ,2 2 '3

t. ex. pneumatics, luftlära; psalm (sam), psalm; psal'ter, psaltare;

t, 1 3 4 12

Psyche (si ke), Psyke; pshawl bab! prat! Ptol'emy, Ptolomeus;

2. '22

ptisan (= tisn), maltvatten, bröstdekokt; 2) mellan m och t: empty,

tom; tempt, temptation, exempt; exemp'tion, undantag, frikallelse,.

i i

befrielse, frihet; samt i receipt (= reset), qvittera; qvitto, och

5 5 2

rasp'berry, hallon.

i .2-7.+ > 2

disposit ion of heart, [hjertelag.

t r

intercom' se, umgänge, [förbindelse.

1 ,

nppta rance, företeelse, [utsigt; sken.

1 , 2

prog ress, framsteg, [gång, lopp.

1

frequently, ofta.

li'kely, sannolikt.

4 ,2

passage (pass'idj), [ställe.

4 2 1

solitude, enslighet, [ensamhet.

" , 2

party, utflygt, säll-[skap.

4 ,2 + capital, fortrati'lig.

mis'chievous, odygdig.

3 2 < 2

Morgian'a, Morgana.

3 n

Georgian' a, Georgina. 1 .2

May ence, Mainz.

5

blast, förtorka, tillintet-[göra.

t , 2 1

a miable, älskvärd.

1 ,

since re, uppriktig.

o.

imperfect, o full kom 1 ig.

1 1 ' 1

proroga tion, uppskof.

, IS

influence, inflytande.

1 +

approba tion, bifall.

4

do homage, hembära [hyllning.

1 ,

no lieman, adelsman, [ädling.

2 2 •.....

engineer , ingeniör, ma-

[skinist.

2 2 1 j— +•

, inrita tion, inbjudning, [bjudning.

4 f

, hanger on, påhäng, [snyltgäst.

4 1,2 +

cana ry-bird, kanarie-[fogel.

4 2 1+-

occupa tion. sysselsättning.

4

amusement, nöje.

s

outcast, utskott.

2 2,1 + particular, särskild,

omständlig, noggrann.

particulars, enskild-[heter. partly, till en del.

4 , +-

col'lar, krage.

4 t 4 ,2 2

popularity, folkguust, [popularitet.

2

strength, styrka, kraft.

4 ,2 4

charitable, god, kärleksfull, barmhertig.

2

good luck, lycka, tur. ill (bad) luck, olycka, [otur.

founda tion, grundlägg-[ning.

1 1

poli ceman (i = e), po-[lisbetjent.

4 1 ^ +

translation, öfversätt-

[ning.

4 2 ,2 +

orig inal, urskrift, ori-[ginal.

1 2

respect , afseende, hän-[seende.

2

charm, behag.

4 ,1

statue, bildstod.

2 +•

sculp'tor, bildhuggare.

2 1 +

deputa tion, ombud, be-[skickning.

2 , +-

inventor, uppfinnare. stage, skådebana.

1

steed, häst, stridshäst.

4

nap, lugg.

4

can die, ljus.

3

hall, sal.

4 +

wciggon, lastvagn.

2 ,—

cen sure, tadel.

4 , 4

bal'lad, ballad.

4 2,11

an em one, sippa.

1,1 2

vi olet, vildblomma.

4 ,2 1

sat isfied, nöjd, mätt.

2

bud, knopp.

4 ,2 1

dissat isfied, missnöjda

2 ,-t-

lem'on, citron.

1

plate, tallrik.

3 ri

lawny, slät, öppen.

2 +, +

ex ter nal, yttre.

2 , +

ter ror, fasa, förskräc-[kelse.

pock et-book, plånbok.

1

treat, kalas, traktering.

1

cake, kaka.

-t- , 1

monkey, apa, markatta*.303 Lekt. 58. litt. af ie. Stumt i, u, m, p. Subjektets plats.

6 ' 1 ' i

dan cing-shoes, dans-

[skor.

t. fti mosa ic, mosaik. 2 2

recitation, uppläsning. 2 , +

dis tant, aflägsen, i i ,

upset, kullkasta, välta. off', begifva sig (rusa, sätta) åstad. attend', bevista.

set† out , begifva sig ut, begifva sig på väg, afresa.

4 +

wander (wonder), van-[dra, irra omkring. express', uttrycka.

3 3

boil, koka.

4 2 *

construct , uppföra. 2 1,,.

invi te, inbjuda, bjuda.

4 1 ,

await, vänta; afvakta, i

catch † sight of, få syn [på.

i

view (vu), skåda, bese. i

pave, stenlägga, be-[lägga.

go † off, gå bort, gå af.

3

cail, helsa på.

2 4

disappoint, narra.

affec tionate (et), till[gifven.

4

amuse, roa, under-[hålla.

spout, deklamera, t

leave\ for, afresa till.

1 4

egad', ja visst! (»ja gu'!»)

thus, så, sålunda, på [det sättet.

_ i i

give† relief, höja, upp-[hjelpa.

4 , 2

comic, lustig.

fine, tin. i

plain, rättfram.

2 2

ay, ack! åh ! 2 1, 2 +

impe rial, kejserlig.

school'mate, school'fellow, skol-

[kamrat.

t

sight, märkvärdighet.

2 I 4 , 4 2

hippopot amus, flodhäst. + 2 2 wliortle-berry, blåbär.

3

straiv-berry, smultron. 2 , t

gen tlefolks, ståndspersoner (»bätt-

[re folk»).

3 , * i, «: . draw ing-mate rials, ritsaker. _2,l + 2 • 2^2 Secretary of the Treasury, finans-

[minister.

14 4 ,2 +

the Zoolog'ical Gardens, zoologi-[ska trädgården, djurgården.

the end of the nose, nästippen. 2

nip in the bud, qväfva i broddén.

4 2 p. i _ o

anticipate njuta på förhand.

-2.-4-

givej ones love to, helsa till.

Vene'tian, venitiansk; venitianare. seem at a loss for, synas vara i [förlägenhet för.

'-n 2 L Ö

out of breath, andtruten.

by the hour, timvis, på timme.

not in the least, icke det minsta, i [alls icke.

court, smickra, tillsinickra sig;

[hyllning, smicker.

truly, sant, uppriktigt, troget.

2

ivretch ed, eländig, olycklig.

1+33,

overjoyed, öfvermåttan glad.

the more so, så mycket mera. 3 / 2

fully, bestämdt, fullt och fast.

2 2 2 hurt, skada, hurt, skadade, hurt, skadat.

Subjektet sättes före satsverbet äfven i följande fall, der ordföljden är omvänd i svenskan:

1) i en hufvudsats, som står efter sin bisats: As you breiv, so you must drink, som du brygger, så får du dricka. (»Som man kokar, får man supa».)304 Lekt. 58. litt. af ie. Stumt i, u, m, p. Subjektets plats.

2) när objektet står först i satsen: Money I cannot give you, penningar kan jag icke gifva dig.

3) vanligen när satsen inledes af ett demonstr. pron., ett adverb eller af predikativet, och subjektet utgöres af ett personligt pronomen: So it is, no doubt, så är det utan tvifvel. Prob'able it is, sannolikt är det. Dear he is to me, kär är han mig (men: Dear to me is the Sailor l)Oy).

4) ofta i utropssatser: How often lif has been deceived, huru ofta har han ej blifvit bedragen! (Dock äfven: how has lie been deceived '.)

Subjektet sättes efter verbet (eller efter hjelpverbet) i följande fall:

1) i frågesatser, som icke inledas af ett frågande pron.: Did lie come early enough, kom han tillräckligt tidigt?

2) i ön s k e-och u p p in an i n g s s a t s er: Long live tlie killg! Be ye therefore perfect, våren I för den skull fullkomlige.

3) i kondition al- och koncessivsatser med utelemnad konjunktion: Should it cost your life, yet* you must try, skulle det än kosta er lifvet, så måste ni dock försöka. Be lie as bad as you say, I love him, om han än är så dålig, som ni säger, så älskar jag honom dock.

4) vanligen när satsen inledes af ett demonstr. pron., ett adverb eller af predikativet, och subjektet icke utgöres af ett personl. pron.: Such were lliy hopes, sådana voro mina förhoppningar. Hence ari'ses † 111s gl'ief, härutaf härrör hans sorg. Great was our astonishment. **

5) När satsen inledes af ett neka n d e (ell. inskränkande) adverb: They did not yield, neither did I, de gåfvo sig icke, ej

heller jag. lYo sooner were they out of sight than she returned, icke förr voro de ur sigte, än hon återvände. Scarcely (hardly) were they out of sight when *** she returned, knappt voro, etc. förrän, etc.

4 ,

G) uti en sats med anföringsverb (ss. say, acid; exclaim, utropa, o. s. v.), hvilken står efter eller inskjuten i anföringssatsen, sättes subj. efter verbet, såvida detta står i enkelt tempus och utan ack. o b j.; men före verbet, om detta står i sammansatt tempus eller har ack. objekt, t. ex. »No», added he, »/ will

* Yet (dock, likväl; sättes vanligen först i satsen, och subjektet bibehåller sin plats före verbet.

** Företrädesvis i satser med intransitivt verb sättes subjektet i dylika fall efter sitt verb.

*** Märk, att efter scarcely och hardly nyttjas when i st. f. than.305 Lekt. 58. litt. af ie. Stumt i, u, m, p. Skiljetecken.

never do it»; »Is not your brother soon to come»? she woidd ask (she asked me), skall ej er broder snart komina? brukade hon fråga (frågade hon mig).

Anm. a) När subjektet är ett personligt pronomen, kan det äfven i förstnämnda fall stå före verbet: »Every thing good», he continued (eller: continued lie), »trims between extremes», »allt godt», fortfor han, »vacklar (väger, ligger) emellan ytterligheter.»

b) vid indirekt anförande, står subjektet i hufvudsatsen alltid före verbet, samt ofta när anförandet, ehuru direkt, endast utgör citation i allmänhet af någons uttryck: He kneio quite well, lie said, that the matter

4 2 2

was true- »Honesty», our father said, »is the best policy», ärlighet, sade vår fader, är bästa politik (»ärlighet varar längst»).

c) subjektet står alltid efter quoth, sade.

Skiljetecken. (Marks of Punctuation,)

4 , I i,2*1- 3 4 1 4 1 +

Com ma [,] Pe riod or Full Stop [.] (Note of) exclama'tion

4 2 1,--^ +

or admira tion [!]

2 2 1,4 4 42,1

Semico lon [;] Dash [—] Paren thesis ( ), [

1,4 1 t 1 +• 11,,-.+ 33

Co lon [:] (Note of) interrogation [?] Quota'ti on Points [" „]

Comma nyttjas: 1) mellan flere samordnade satsdelar, äfven om dessa äro förenade med and eller or; 2) framför anföringssatser * och sådana, som angifva afsigt eller orsak (= final- och kaussalsatser):

Send the book to him, her, or me. She thought, »O, how happy I would be if it ivere so!» I will mount on a chair, that I may be able to reach it. I know they are there, for I can trust you.

2,2 1

3) före (och efter) sjelfständiga relativsatser: The revenue-

2, . , 2 33

cut ter, whose name ivas »the Ac tive», cast off from the buoy (bwoy), tulljakten, hvars namn var A., gjorde loss från bojen.

4) efter subjekts-, objekts- och adverbialsatser (äfven förkortade), när de föregå hufvudsatsen: When one is vexed by one person, to revenge one's self on another, is the vilest injustice, att, när man är förargad på en person, hämnas på en annan, är den nedrigaste orättvisa.

That they were there, I knew.

5) att afskilja inskjutna satser (och satsdelar) samt i allmänhet sådana adverbial och adverb, som man tkulle kunna utelemna utan att

väsentligen förändra meningen: Book in hand, he would, on fine days, i i

pace to and fro, med en bok i handen brukade han på vackra dagar vandra (skrida) fram och tillbaka.

6) att ersätta ett utelemnadt verb: Peace produces wealth: war, poverty.

7) efter hvart och ett af de verb, som hafva ett gemensamt objekt: The man first neglects, and afterwards cannot obtain, work, mannen försummar först arbetet och kan sedan icke erhålla något.

* Anföringssatser kunna äfven föregås af colon; de inledas alltid med stor begynnelsebokstaf.

Comma nyttjas icke 1) framför subjekts-, objekts- och adverbial-satser, som följa efter hufvudsatsen (undant. anföringssatser samt längre final- och kaussalsatser): It is natural that you wish to be happy. He declared that he teas in nocent, han förklarade, att han var skyldig. Do your duty though it should be attended with worldly loss, gör din pligt, om det än skulle följas af timlig förlust.

2) vid relativsatser, som utgöra en nödvändig bestämning till hufvudsatsen och följa omedelbart på hufvudordet:* We have left undone those things which we ought to have clone, and we have done those things which ive ought not to have done.

(Lärjungarne böra gifva akt på kommateringen i det följande stycket.)

1. How many young persons have at first set out in the world with excellent dispositions of heart: generous, charitable, and humane; kind to their friends, and amiable towards all with whom they had intercourse! And, yet, how often have we seen all those fair appearances unhappily blasted in the progress of life, merely through the influence of loose and corrupting pleasures; and those very persons, who promised once to be blessings to the world, sunk down, in the end, to be the burden and nuisance of society! 2. A statue of Gutenberg, by the celebrated Danish sculptor Thorvaldsen, was erected at Mayence on the 14th of August, 1873, and deputations from all the great cities of Europe attended the ceremony, to do honour and homage to the inventor of printing. 3. Egad! we were just speaking of your tragedy. 4. The moon is rising broad, and round, and bright. 5, Shakespear now abandoned the pleasant banks of the Avon (àvn); wandered away to London; became a hanger-on at theatres; then an actor, and, finally, wrote for the stage. 6. Though poor, we are gentlefolks. 7. While the grass grows, the steed starves. 8. Two women shall be grinding together; one shall be taken, and the other left. 9. The chevalier wore a black coat, but to make the nap look a little fresher, he had given it the relief of gilt buttons. 10. The hosiers and the water-carriers being dissatisfied, nothing could be done. 11. The happiness of every man depends more upon the state of his own mind than upon any one external circumstance; nay, more than upon all external circumstances put together. 12. Eliza would sit half the day sewing, reading, or writing, and scarcely utter a word either

* Comma kan dock sättas vid slutet af dylika relativsatser, om de äro mycket långa.

to me or her sister. Georgiana would chatter nonsense to her canary-bird, by the hour, and take no notice of me. I was determined not to seem at a loss for occupation or amusement: I had brought my drawing-materials with me, and they served me for both. 13. If 1 had been able, I would have done it. 14. If we could have returned yesterday without danger, we would have done so. 15. As it was-now getting dark, I ordered candles. 16. The emperor entering the hall, all the persons got up from their seats. 17. Ere he parted, he would say farewell. 18. He answered that a bachelor was a wretched outcast, who had no right to express an opinion on the subject. 19. I was sorry for having nipped in the bud an intrigue, the consequences of which might have been very advantageous to my niece. 20. The self-love of this man is so great, that he will set your house on fire to get his eggs roasted. 21. He that has pity on the poor, lendeth to the Lord; that which he has given, He will pay him again. 22. In the necessity in which he then found himself of courting popularity, Prince John had extended his invitation to a few distinguished Saxon and Danish families. 23. There is no charm in the female sex which can supply the want of piety and virtue. 24. Mnemonics is the science which shows how the memory may be assisted. 25. What seems most extraordinary in the battle of Sedgemoor is that the event should have been for a moment doubtful, and that the rebels should have resisted so long. 26. Whatsoever his former conduct may have been, his circumstances should exempt him from censure now. 27. That the receipt was destroyed, 1 did not know yet. 28. That you did not eat the biscuits and the pie, was very pardonable. 29. If he had cut off the end of his nose, he would have put a piece of sticking-plaster over it and been quite satisfied. 30. While this ballad was reading (being read), Sophia seemed to mix an air of tenderness with her approbation. 31. On passing between a ditch and a waggon, the carriage was upset. 32: When we live in a foreign country, prudence bids us conform to the usages of this country. 33. By this kind of trade, the Venetians gained such great riches, that even their chief noblemen did not think it beneath them to be merchants, and to make voyages in their own ships to distant

lands, to buy and sell. 34. There was a little lawny islet paved by anemone and violet, like mosaic. 35. They had gone out to New-York, expecting to fmd its streets paved with gold; aud had found them paved with very hard and very real stones. 36. Old Mr. Lowndes, the famous Secretary of the Treasury in the reigns of King William, Queen Änne, and King George the First, used to say, »Take care of the pence, and the pounds will take care of themselves.» 37. The imperial diet, after several prorogations, was opened at Worms. 38. Morgiana, when she kills the forty thieves with boiling oil, does not seem to hurt them in the least. 39. Our own heart, and not other

men's opinions, forms our true honour. 40. Leave me here with my mother, who, perhaps, will think thee one too many in a conversation that will wholly turn ou family affairs. 41. Whortle-berries, though good, are not so nice to eat as raspberries and strawberries. 42. An honest plain country mouse feasted in his hole, one day, a line town mouse. 43. However, we loved each other tenderly. 44. I returned from France, he, from Italy. 45. I delight to do Thy will, O my God. 46. Finally, we sent our client to Miss — (= Miss Dash), who lives near the barrier. 47. They sometimes praised, and sometimes blamed, the conduits and sluices constructed by our engineer. 48. Peter pulled up his collar so high, that you couldn't have seen his head if you had been there. 49. It is a pity that he cannot be relied upon. 50. Old as I am, he shall find me a youth in strength. 51. I told him that pneumatics are a branch of physics. 52. This good luck he owed partly to the little spaniel. 53. Do you wish for some ptisan? — Pshaw! I do not care for your ptisan if there is not some lemon juice in it. 54. How wide was the circuit? 55. The Roman laws gave particular exemptions to such as built ships, or traded in iron. 56. There they are with the empty bags. 57. Such is my opinion upon the Psyche. 58. Certain it is that Ptolemy had heard spoken of the variety of bruits that circulated. 59. Out weut the light, and we were left in darkness. 60. Out he went and left us to our grief. 61. Across the Niagara (niagara) is built an iron bridge. 62. Off set the thief, and after him the policeman. 63. »You have been our leader in guilt», said they to their chief. 64. »Which309 Lekt. 58. litt. af ie. Stumt i, u, m, p. Skiljetecken.

of the psalms in the psalter do you prefer?» the priest asked me. 65. »Ay, neighbour», she would answer, »they are as heaven made them. 66. It could not be right, the boy had often thought. 67. Rye, travellers say, is cultivated throughout the country. 68. »We are soon to dye our swords in your blood», exclaimed the fierce warrior. 69. »Forty pieces of gold», replied I, »are sewed up under my garments».

70. »Not a penny would he bestow on a beggar», quoth he.

71. Only once before have I had the pleasure of seeing you.

72. Scarcely had he mounted his horse when a shot struck him. 73. Never did fainthearted man gain any victories.

74. Were my brave son at home, he would not suffer this.

75. Should Mr. Swift not come, send me word immediately.

76. Came I early or låte, they were there waiting for me.

77. May you live happily and long for the service of your country! 78. When I shall forget your goodness, may heaven forget me! 79. Sit down, my son, and be quiet. 80. Should it cost your life, yet you must try. 81. Be not afraid: it is I. 82. More bravely British general never fell,

Nor general's death was e'er revenged so well.

Copenhagen, April 19th, 1877.*

Dear Eliza,

Hoping that you continue to apply yourself to the study of the English language, I take the liberty to send you an English translation of Schiller's works by Bulwer. Perhaps you have read the original in German; so much the better, for you can then make a comparison between the two languages; and difficult passages will be more easily understood.

Pray, let me have an English letter. I should like to see whether you have made progress in your studies. At present I have not much time to spare, and conclude my letter begging you to give my compliments to your dear parents, and my love to your dear little brothers and sisters.

I have the honour to remain with the greatest respect

Your sincerest friend ___Edward Stilton.

* Utanskrift (the address): Miss Elisa Langman

Care of Mrs. Svanberg, Drottninggatan 71.

Stockholm Sweden.

Dear Louisa,

I write you these few lines in a hurry, in order to invite you to participate in a party of pleasure with us this afternoon. My aunt, who has been here a few days, wishes to see the Castle of Solitude, which her father, who served under Duke Charles, has frequently described to her. Mamma, eagerly wishing to oblige her in this respect, has ordered a carriage. She has charged me to propose to you to accompany us. We are to set out at one o'clock, and will take you on our way if you accept of our proposal.

It will be a delightful party, dear friend. I hope you will not decline to partake of its pleasures with us.

Yours very truly (Your affectionate friend)

Helena.

(The answer.)

No, certainly, dear Helena, I shall not decline to accompany you; I already anticipate the pleasure that awaits us; the more so, as I have not left the house for several weeks, being obliged to finish a very long and difficult work for my grand-mother's birth-day. I shall, accordingly, be overjoyed to be once more in the fields and to run about with you.

Instead of waiting for you, I shall be with you at the appointed hour, as I think this more proper for me to do.

Yours ever

Louisa Sampson.

1. Tänk icke, att menniskan, som har en sådan evighet för-

behållen åt sig, skapades förgäfves. 2. Aldrig kan jag glömma

hans godhet. 3. De gåfvo sig icke, ej heller gjorde jag det.

4. Knappt hade jag fått syn på honom, förrän jag ropade på honom. 5. Stor var vår förvåning att se honom återvända. 6. Hon skrattade, det gjorde [äfven] jag. 7. När komma våra goda vänner? 8. I detta ljus skådade han saken. 9. Nu gick han bort. 10. Nu kom den svåraste tiden. 11. Icke förr var herr E. ur sigte, än Johanna återvände. 12. Har ni hört det af min fader, min son eller mig sjelf? 13. En half timme efter frukosten begåfvo bröderna sig åstad arm i arm. 14. Hans arbete är i många hänseenden mycket ofullkomligt. 15. Anföraren begrofs på samma fläck af slagfältet, der han hade fallit. 16. Han trodde, att han snart skulle återkomma. 17. Eftersom (Since) vi icke kunna göra som vi skulle vilja (would), måste vi göra som vi kunna. 18. Hvarhelst han kom, bringade han glädje. 19. Missnöjd med sin förra sysselsättning, kom strumpväfvaren hit att söka en ny. 20. Utan

att säga ett ord vände han ryggen åt mig. 21. Den sommar, som vi tillbragte på landet hos eder, var mycket angenäm. 22. Om tre dagar skall ni få svar. 23. Sannolikt är det, men icke säkert. 24. För närvarande hafva vi ganska mycket att göra. — Ja visst! så är det. 25. Här är jag, hvad vill ni mig? 26. Var kopparslagaren 3länge Mios 2er? 27. Kär var hon mig, och kärt är mig hennes minne! så utropade han. 28. Hvilken glädje var det icke! 29. Huru olycklig är hon icke! 30. Med dessa mörka ord börjar min saga. 31. Mycket hötliga voro hedningarne på båda sidor. 32. Åstad for pojken som en pil. 33. Häraf härrör hans sorg. 34. Det kom en budbärare från hertigen. 35. Sedan (then) kom frågan, hvad som var att göra för honom. 36. Dessa voro hans sista ord. 37. Yaren icke rädda; det är jag. 38. Ädelmodig är den man, som förlåter sina fiender, sålunda talade monarken. 39. Ar ni skadad, herr (öfvers, ej) löjtnant? 40. Så slutade den sista strid, förtjenande namnet fältslag, som har blifvit utkämpad på engelsk mark. 41. Roms grundläggning tillskrifves två bröder, Rernus och Romulus. 42. O, jag önskar han ville upphöra att plåga mig med bref om (for) pengar. 43. Fred frambringar rikedom, krig fattigdom.

44. Vattenbäraren först försummade och kunde sedan icke erhålla arbete. 45. Jag har tappat min plånbok, så att jag blir (fut.) icke i stånd att betala er. 46. Det är naturligt, att ni önskar blifva lycklig. 47. Hon tänkte, att han sjelf icke var fri från fel. 48. Du har sprungit så fort, att du är alldeles andtruten. 49. Jag hade glömt att berätta er, att er farbror helsade på (called), när ni var borta.

Anna och plommonen.

Ett fat med sköna färska plommon stod qvarlemnadt på en hylla. Anna stod vid hyllan, och hon tänkte: »o, hvad jag gerna skulle vilja hafva (= tycka om) ett! Skall jag taga ett? Nej, det skulle icke vara rätt att taga, om ock blott (even) ett, utan lof. Ingen skulle se mig. Dock (and) om ån ingen annan visste det, skull jag veta det och känna jag hade gjort orätt. Jag vill icke se på plommonen eller tänka på (of) dem mera (any more).t>

Så gick Anna alldeles bort och slog sig (= satt) ned i en annan del af huset, för att leka med sin docka. Snart derefter kom Annas moder in, och hon sade: »Anna, här är (-‡- ett) kalas åt (for) dig: Maria och Frans hafva kommit för att tillbringa dagen hos dig. Det ligger några plommon på detta fat. Jag lade ut nio, och jag vet de äro alla här, ty jag kan lita på min lilla flicka. Maria och Frans äro på gräsplanen. Gå till dem, och tag plommonen med dig: I fån taga (have) tre hvardera, och jag skall bära (bring) ut till er litet kaka.» Då sprang Anna ut med fatet i sin hand för att möta Maria och Frans, och o, huru glad var iion icke, att hon icke tog något (= ett) af plommonen utan lof.312

Lekt. 59. But. Stafvelsedelning. Stumt e.

Min käre kusin!

Mamma låter mig bjuda dig att tillbringa aftonen hos oss i morgon, om f-f min) faster vill tillåta dig att komma. En stor mängd af våra unga vänner skola äfven komma hit (= vara här), eftersom (as) det är min syster Johannas födelsedag: derför narra oss icke.

Vi gingo till zoologiska trädgårdarne i dag på morgonen, och bland andra besynnerliga företeelser, sågo [vi] flodhästen. De stackars djuren skulle knappast kunna (= kunde knappt) vara mera beqvämt inhysta och bättre vårdade, än som här är (then is here) fallet. Somliga af dem tyckas vara {seem) mycket vilda och skulle utan tvifvel förorsaka stor förskräckelse, om deras flykt vore möjlig men detta (that) är icke sannolikt. De odygdiga, pladdrande aporna roade oss storligen. 2Jag 3får (must) 'likväl icke ingå i enskildheter nu; jag skall berätta dig allt, när jag får (fut. af have) nöjet att se dig.

Och nu (So now), kära Kalle, glöm icke, att vi 2vänta (fut.) dig 'bestämdt (fully) i morgon; 3underlåt 'ej heller att medtaga dina dansskor.

Farväl till dess (then) säger

din tillgifne

Stefan.

(Svaret.)

Käre Stefan!

Du kan lita på att jag skall vara fp. pr.) hos dig i morgon, eftersom mamma har gifvit sitt samtycke (permission); och med din tillåtelse (leave) 2skall 'jag 3föra 5med mig 4en skolkamrat, som är en förträfflig dansare och skall (= oeh en som skall) roa er med en eller två uppläsningar. Han deklamerar ett lustigt stycke på (in) ett (-f sådant) sätt, som skall storligen förnöja sällskapet. Hans namn är Göran Henson, men du har aldrig sett (imp.) honom. Han är hos oss på några få dagar (= tillbringar några få dagar hos oss), innan han afreser till Eton. Jag stannar hemma ännu en (for another) vecka.

Så nu icke mera från

din trofaste kusin Karl.

Lektion 59.

lilit nyttjas i åtskilliga betydelser:

1) såsom koordinerande konjunktion i betydelsen men, utan: It may be true, but it is somewhat improvable, det må vara sant, men det är temligen osannolikt. T did not write to hirn, but (utan) to her.

2) såsom snbordinerande konjunktion i bet. utan att, om icke, om ej för, att—ju, att — icke, annat än: I never313 Lekt. 59. But. Stafvelsedelning. Stumt e.

hear music, but I must weep. Who knows but he may be dead, hvem vet, om han ej är död. I could not but smile at his folly, jag kunde ej annat än skratta åt hans dårskap. She never shows us any kindness but to deceive us, hon visar oss aldrig någon vänlighet, om ej för att bedraga oss. Nothing so good but it may be abused, ingenting är så godt, att det icke kan missbrukas. You cannot but know Mr. G., du kan icke annat än, du måste bestämdt (= förmodan) känna herr G. None but the brave deserves the fair, endast den tappre förtjenar den sköna (»det tappra är det sköna vardt»).

I had no idea but that the story was true, jag kunde icke tänka annat än att berättelsen var sann.

(Efter else och vanligtvis efter other återgifves än icke med but, utan med than: He is nothing else than a fool; men: He is nothing bid a fool.)

Anm. a) But that förekommer uti koncessiv- och konditional-satser i bet. att — icke, att — ju; om icke, utan att, såvida ej, med mindre än: He is not so stupid, but that he might learn, if he ivould, han är icke så dum, att han icke kunde lära sig, om han ville. All ivas lost, but that the heavens fought, allt hade varit förloradt, om icke himlen hade stridt med. I will not go, but that you promise to accompany me, jag vill icke gå, om ni icke ^såvida icke ni, utan att ni, med mindre än ni) lofvar att följa mig.

b) Bid that eller ensamt but nyttjas ofta i st. f. that efter sådana uttryck som: I do not doubt, I cannot deny', it is not impos'sible, o. s. v. (ensamt that är dock att föredraga): I do not doubt (I cannot deny, etc.) but (but that ell. ensamt that) his intentions are honest, jag tviflar icke på att hans afsigter äro hederliga.

3) i stället för ett relativt pronomen, efter nekande, (eller inskränkande) och frågande uttryck, i betydelsen som ej: There is no one but knows him, det finnes ingen, som icke känner honom. Who (What man) but has his sorrows, hvem finnes väl, som icke har sina sorger?

4) såsom adverb i betydelsen bara, blott, endast: It was but a joke, det var endast ett skämt.

Anm. a) all but framför verb och adj. betyder nära på (att), nästan, vara nära att: I was all but killed, jag var nära att blifva dödad. She all but told him, det var nära, att hon hade sagt honom.

b) but just, bet. nyss, just nyss, först nyss: He has but just arrived, han har just nyss kommit.314 Lekt. 59. But. Stafvelsedelning. Stumt e.

5) såsom preposition i betydelsen utom, förutom, un-

- 2 dan tagandes: I can forgive him all but his treach'ery, jag kan

förlåta honom allt utom hans förräderi.

Anm. a) the last but one (two, three, ete.) betyder den näst siste (den tredje, fjerde, etc. från slutet): He is the last but one on the form, han är den näst siste på bänken.

the next house but one (two, three, etc.) två (tre, fyra, etc.) hus härifrån.

b) but for betyder om icke — vore (hade varit), utan: But for you, I should have told him my opinion, om ni icke hade varit (om det icke hade varit för er skull), skalle jag hafva sagt honom min mening.

i , 4

chairman, ordförande, [president.

2

death'-bed, dödsbädd, [dödssäng.

souncl, ljud.

4 i ,

conceit , inbilskhet. 2

message, bud, bud-[skap.

2 + 2

interest, intresse, del-[tagande.

4

fog, dimma, töcken, i t

report, rykte.

high'ness, höghet. 1 2 + + vocifera'tion, rop, skri-

[ande.

2 2 + submis' sion, undergif[venhet.

1 1,2 2

obe'dience, lydnad. 1 2 ,2 !

solicitude, omsorg, be-[kymmer.

4 2,14

continuance, fortfa-[rande.

3

fu Ifi l 'men t, upp fy Ilande.

2

cub, unge. 2

club, sällskap, förening. 2

parts, talanger, färdig-2 , 2 [heter-

pup'py, valp.

3

looks (luks), uppsyn, i

airs, hållning, i

feast, fest, gästabud, [samqväm.

3

orb, himlakropp, sfer.

4

sad, sorgsen, bedröf-

. o M-

rope, rep, tåg. 4 , 2

lofty, hög.

, 2 3

bountiful, frikostig. 1,2 sacred, helig. + , 2

fervent, ifrig, brin-[nande.

2 +2 hith'erto, hittills.

3.2

sordid, gemen, simpel. 2 , + vulgar, låg, rå. 2 1,

igno'ble, oädel, låg. -i- 2

perpetual, ständig.

1.3

peaceful, fredlig.

3 , +

forward, ifrig, påfhi-[gen.

3 3, . 2

noi'sy, bullrande, lar-[maude.

2,2

heartfelt, innerlig, [djup.

+ , 2

earnest, allvarlig.

1,23

du ti ful, lydig, hörsam.

2 4

improb able, osanuolik. +

somewhat, något litet, [temligen.

i

from here, härifrån. 4 , 1

cox comb, narr, sprätt, i

sport, nöje. 2 ,+ 2 treach'ery, förräderi.

plaything, leksak. 12,+ re-en ter, åter inträda.

hold† ivise, anse som [(för) klok.

2 , +

mur der, mörda; mord. 1 .2

result', härleda sig, [komma.

reneiv (renu'), förnya.

4 , 1

man age, sköta; utföra.

4 2 ,1

contribute, bidraga. put † in mind of, erinra [om.

trace, spåra, spår.

2

grin, grina, flina.

2

start, studsa, springa [upp.

2,12

benefit, gagna; gagn, [fördel.

i

prize, berömma, prisa. 1 2

return, genmäla, [svara.Lekt. 59. But. Stafvelsedeluing. Stumt e. 315

2

trumpet, basuna ut; trumpet;

[trumpetare, utbasunare.

3

in short, kort sagdt.

assertion, påstående, försäkran.

2 2 ^ + . 2 4.

Stafvelsedelning. (Divis ion of Words into Syl lables.)

1) Sammansatta ord delas efter sammansättningen: irlis-

i

tise (missbruka), un-able, hogs-head, be-yond, bestow, destroy, e-squi re (väpnare),* a-shamed, ortho-graphy, mis-hap, shep-herd, dis-cern.

2) Böjnings- och h ä r 1 e d n i n g s stafvelser, uti hvilka finnas en hörbar vokal, skiljas från stammen:** lov-ing, lov-er, be-lov-ed, admir-er, art-ist, pleas-ant, natur-al, ac-know-ledge (erkänna); touching, breez-y (sval, luftig, af breeze, blåst, bris); frost-y (isig, kall); call-ing, cash-ier.

Undant. a) s, lent c eller g följer med ändelsen: tra-ces (spår), ca-ges, ri-ses, ri-sing.

b) när stammen slutar på Z eller r med föregående olika konsonant, följa dessa med ändelsen: trem-bling, crip-pled (lytt, förlamad).

c) när stammens slutkonsonant blifvit fördubblad framför en tillagd ändelse (jfr lekt. 17), följer sista konsonanten med ändelsen: permit-ting, beg-ging, trav-el-ler, be-gin-ning, rob-ber; men: call-ing, bussing, stiff-en (styfna), emedan konsonantfördubblingen här är ursprunglig.

För öfriga fall gälla följande regler:

3) En konsonant mellan två vokaler räknas till den senare stafvelsen, såvida ej den föregående vokalen är kort och betonad: ro-ses, wa-ges, ivea-ry; men: ver-y, bus-i-ness, ev-er, an-y, gen-er-ous, in-hab-it.

Undant. a) de ord, som falla under reg. 7.

b) x räknas alltid till den föreg, stafvelsen: ex-ist.

4) Två konsonanter delas, så att en kommer till hvardera vokalen: ad-van-tage, mas-ter, dan-ger; chur-lish (tölpaktig).

Undant. a) Om den senare konsonanten är l eller r och den föregående hvarken l eller r, så räknas begge till den senare stafvelsen: ta-ble, ha-tred, the-a-tre.

b) ch räknas till den föregående stafvelsen: pock-et, stock-ing (strumpa).

* Detta ord, förkortadt till Esq., sättes numera såsom höflighets-titel efter namnet på utanskrifter till engelsmän hörande till den bildade klassen, t. ex. E. Thomson, Esq. (men: Mr. E. Thomson).

** Ändelser, som icke bafva hörbar vokal, böra ej frånskiljas; man undvike derföre att i skrift dela sådana ord som loved, signed, touched, preferred, travelled, o. s. v.

i

quay (= ke), kaj, skeppsbro.

3

to be thought much of, njuta stort

[anseende.316 Lekt. 59. But. Stafvelsedelning. Stumt e.

c) ch, ph, sh och th (hvilka hafva ett ljud) behandlas som enkla konsonanter: bach'-e-lor, geo-grapJi-ic (geografisk), neph-ew, phil-os-o-phy, fish-er-man, fa-ther, weath-er, broth-er, oth-er-wise.

5) När flere konsonanter stå mellan två vokaler, så räknas vanl. en till den föregående, de öfriga till den senare stafvelsen: ap-ple, hos-tUr.

6) Samstående vokaler skiljas, såvida de ej bilda diftong

+

eller uttalas med ett ljud: i-de-a, so-ci-e-ty; men: great-er, cow'-ard (feg; mes), roy-al, voy-age, o-pin-ion.

7) När en konsonant (annan än och en eller flere följande vokaler) likasom sammansmält i uttalet, böra de ej skiljas på olika

/-V /—\ • v

rader: par-tial, suf-ß-cient, su-per-fi-cial (ytlig), phy-si-cian, di-vi-sion, con-di-tion, di-stinc-tion, de-li-cious, pro-nun-ci-a-tion, con-science, conscious, pos-ture, vir-tuous, righ-teous, pn-geon; men: anx-ious, con-nex-ion, lux-u-ri-ous.

8) Stumt e gör icke särskild stafvelse, såvida det ej kan få minst två föregående konsonanter med sig, såsom t. ex. uti: ta-ble, crip-ple, a-cre.

På stumt e slutas alla ord, som hafva till slutljud s ell. z efter lång vokal, och alla, som hafva till slutljud i, u, v, q, elL lent c, äfvensom de flesta enstafviga, hvilkas slutljud är o, t. ex. house, please, seize; die, lie, tie, due, argue, a'gue, continue; live, give, have; dance, slice, price, glance; age, cour age, advantage; doe, toe, foe.

Stumt e bortfaller vanl. framför ändelser, som börja med

1 12

vokal: live, living; haste, hasty (hastig, snabb, häftig).

Anm. a) Uti ord der e föregås af lent c eli. g (och i några få andra) bibehålles det framför hård vokal: peace, peaceable (fredlig); courage, courageous; move, moveable; sale, saleable (säljbar).

b) ord på ee behålla sitt stumma e framför ändelse, som börjar med annan vokal än e: agree, agreeing, agreeable.

c) to dye (färga), to singe (sveda) och to swinge (piska) bibehålla likaledes e framför ing: dyeing, singeing, swingeing, till skilnad från: dying (af die), singing (af sing) och swinging (af swing, gunga).

1. There is no sound, but other prisoners may be near for all that. 2. I not only saw the cashier, but also spoke to him. 3. I admire this hero, but I do not love him. 4. She can see no tears, but she must weep herself. 5. I never come to this place, but I think of all that has happened here. 6. Who knows but it may be intended as a warning. 7. May I be a fool but this wine is excellent. 8. WTho knows

but this peaceable man may be a coward. 9. Ele would never re-enter the place but as a great man. 10. They never shed blood but to punish murder. 11. I cannot deny but (that) I have an interest in being the first to deliver this message. 12. There's nothing so bad, but it may be good for something. 13. He was incapable of listening to anything but revenge. 14. You do nothing but eat and sleep. 15. I cannot but be sad. 16. Y'ou cannot but know what has happened. 17. What have I but torment? 18. He could not but own the truth of my assertion. 19. I do not doubt but that his crimes will sometime be punished. 20. I would tell my aunt, but that I fear to vex her. 21. The fog was not so thick but that I could see the lofty tower in the distance. 22. The arrangements are excellent, and it is impossible but that good will result from them. 23. I did not walk all the way; not but that I could have managed it; but I thought it wiser not to attempt too much. 24. I desire no other reward, than the pleasure of having served my friends. 25. I saw nothing else than the key-hole. 26. There is no man but has his good qualities. 27. There is scarcely any person but would do the same. 28. Who but would (Who would not) rise in defence of his country? 29. There's not the smallest orb which thou behold'st, but in his motion like an angel sings. 30. He acknowledges himself that his geographic studies are but very superficial. 31. There were but three members present. 32. The story was too true. 33. Ah! it is but a report. 34. My house consisted of but one storey. 35. The traces were all but blotted out. 36. Who can forgive sius but God only? 37. The king is but just arrived. 38. He is but a beggar after all. 39. Man is born to die. 40. They replied nothing, they only wept. 41. The pears are all but ripe. 42. All the houses but one were burned down. 43. We were all there but you. 44. If I am not mistaken, your cousin is the last but one in the school. 45. The tinker lives in the next house but two. 46. But for England Napoleon would have conquered the world. 47. But for his assistance I should never have accomplished this. 48. She has a very hasty temper. 49. Our church-yard is a very breezy spot. 50. Those playthings are not saleable. 51. I saw a midshipman on the quay swingeing a little boy who had been swinging with the rope.

The Lion and the Cub. A lion cub of sordid mind, Avoided all the lion kind; Fond of applause, he sought the feasts Of vulgar and ignoble beasts; With asses all his time he spent, Their clubs perpetual president. He caught their manners, looks, and airs; An ass in ev'ry thing but ears! If e'er his highness meant a joke, They grinned applause before he spoke! But, at each word, what shouts of praise! Good God! how natural he brays! Elate with flatt'ry and conceit, He seeks his royal sire's retreat; Forward, and fond to show his parts, His highness brays; the lion starts! »Puppy, that curs'd vociferation Betrays thy life and conversation: Coxcombs, an ever noisy race, Are trumpets of their own disgrace.» »Why so severe?» the cub replies, »Our senate always held me wise.» »How weak is pride!» returns the sire; »All fools are vain, when fools admire! But know, what stupid asses prize, Lions and noble beasts despise.»

Gottenburg, January 1st, 1878.

Dear Parents,

You have always been so very kind to me, that I consider it my most sacred duty to assure you again of my highest respect and sincerest gratitude. Christmas day and New-year's day, above all, put me in mind of the many benefits I have to thank you for. You send me to school, and, at the same time, I enjoy the kindness of your solicitude for my welfare, to make me a useful member of society. I value highly all this solicitude, and shall never forget it. I trust you will accept of my fervent wishes for the continuance of your health and the fulfilment of all your desires. May

Heaven preserve your lives, and render all your days as happy and peaceful as possible!]\Jay the Almighty continue to bestow upon you that happiness which you have hitherto so bountifully enjoyed! 1 entreat you to believe that I shall always endeavour to deserve the continuance of your kindness, and to prove by my diligence and obedience the submission with which I shall ever be

Your grateful son George.

1. Berättelsen kan vara sann, men den är temligen osannolik. 2. Det var icke min far utan min bror, som hade sett det. 3. Jag 2ser dig 'aldrig, utan att jag tänker på min aflidne husbonde. 4. Hvem vet, om ej detta rykte kan vara en lögn. 5. Ingenting är så godt, att det icke kan missbrukas. 6. Jag kunde ej annat än skratta åt hans oförskämdhet. 7. Du måste bestämdt känna min förmyndare. 8. De gifva oss aldrig något hopp, om ej för att bedraga oss. 9. Doktor W. drack ingenting annat än vatten. 10. Jag hör aldrig musik, utan att jag måste gråta. 11. Han gjorde ingenting annat än dansade (inf.). 12. Det finnes knappast någon flicka, som ej är förtjust i att skrifva bref (plur.). 13. Jag önskar ingen annan belöning än glädjen att hafva tjenat menskligheten. 14. De äro ingenting annat än tölpiga stalldrängar. 15. Jag går aldrig hem till er, utan att ni är ute. 16. Hans sinne har endast styfnat med åren. 17. De ville trösta henne, om de icke fruktade att förnya hennes sorg. 18. Han färgade strumporna röda, när jag kom in. 19. Kunde du icke låta bli att sveda klädet? 20. Det finnes knappast någon menniska, som icke skulle göra det samma. 21. Det finnes ingen, som icke känner den lytte kassören. 22. Det är ingen omöjlighet, att han kan (may) komma. 23. Hvem finnes, som icke har sina sorger? 24. Han är icke så dum, att han icke skulle kunna lära sig detta, om han ville. 25. Jag betviflar icke, att ju hans afsigter äro hederliga. 26. De bara skrattade åt oss. 27. Menniskan födes blott för att dö. 28. Elisa är blott 14 år gammal. 29. Hör bara huru det åskar! 30. Hans missöde var endast allt för sant. 31. De voro nära att tvinga mig att göra det. 32. Familjen har först nyss kommit till staden. 33. Mormor bor i det andra huset härifrån, och faster Anna bor i det tredje huset härifrån. 34. Han var den näst siste i processionen. — Nej, ni misstager er, han var den fjerde från slutet. 35. Om det icke vore för er skull, skulle jag säga denne mes min mening. 36. Om hon icke varit, skulle du hafva missbrukat din magt. 37. Ingenting kan göra en dödsbädd lugn (easy) utom religionen.320

Lekt. 59. But. Stafvelsedelning. Stumt e.

Lejonet och cless unge.

En lejonunge (lion's cub), som hade en låg, rå smak, skydde hela lejonslägtet och sökte samqväm med åsnor, hos hvilka han njöt stort anseende och gjordes till ledare af deras nöjen och ordförande i deras föreningar. Han blef så stolt öfver (of) den höga ära, i hvilken han hölls af dessa åsnor, att han tillbragte nästan all sin tid hos dem, antog deras sätt, utseende och hållning, och, kort sagdt, snart sjelf blef en åsna i all ting undantagandes öronen (utan art.). Man skrattade åt hans infall, innan de voro utom munnen på honom, och hela sällskapet försäkrade, att ingen åsna kunde skria såsom han! Uppblåst af inbilskhet och smicker uppsökte han en dag sin fader, och längtande att få visa sina färdigheter, skriade han honom midt i synen (in kis face). [Hin] valp! sade det gamla lejonet, det der skriandet förråder hvad (= det) slags lif du för. Du är mig just en ung narr (young fool that you are), som sålunda basunar ut (= sålunda att basuna fram) din egen vanära! Du är sträng och ovänlig, sade ungen; ty vår förening har alltid ansett mig som skicklig och klok. 3Det (so) 'kan 2hända, sade fadern: narrar beundra dårskap, och andra narrar blifva (= äro) fåfänga, när narrar beundra dem.

Stockholm den 20:de februari 1877.

Kära Pappa!

Jag har just nyss mottagit de nya böckerna och leksakerna, som du har köpt åt mig. Mottag mina allra innerligaste (best) tacksägelser för din godhet. Jag tycker 5i sanuing 3ganska 4myc-ket 'om 2skeppet, och jag kan säga namnen på några af tågen och segeln, emedan jag så ofta hört min kusin sjökadetten Vilhelm beskrifva dem. När han återkommer från sin resa till Medelhafvet, skall han förklara det hela för mig. Detta haf och länderna deromkring (about it) har jag funnit i geografien, som du skickade mig.

Frans skall taga mig med sig på (to) kajen i eftermiddag, för att se folket åka skridsko på sjön. Några af mina

skolkamrater skola också komma dit med sina skridskor; men jag skall vara endast åskådare, tv mamma vill icke tillåta mig att våga mig [ut] på isen, förrän (till) jag blir (am) äldre.

Jag förblifver, kära Pappa,

din lvdige son

»/ o

Lars.

Malmö den 30:de december 1877.

Käraste Föräldrar!

Detta års slut erinrar mig om alla de välgerningar, som jag har mottagit af eder. Jag tackar eder på det hjertligaste (from my inmost heart) för dem och beder eder tillika (at the same time), att 4äfven i framtiden 'lyckliggöra (bless) 2mig 3med eder kärlek. MåLektion 60.

Gud välsigna eder med (+ en) beständig helsa och allt hvad edert hjerta kan (may) önska! Detta är min innerligaste önskan och min bön, som jag dagligen uppsänder (to vend) till vår Herre. Det skall vara min största glädje på jorden att -genom [ett] godt uppförande 'bidraga 3till eder lycka, och att -derigenom (by it) 'visa (p. pr.) huru allvarligt jag önskar att vara

eder lydiga dotter

Amalia.

Lektion 00.

4

mod'el, mönster, före-[bilä.

e'ra, tidräkning.

flame, låga, flamma. 2 ,

sen tence, mening, sats.

melody, ton, välljud. + 2

finery, grannlåt, pryd-[nad.

+

term, uttryck, ord;

[vilkor.

i

prize, pris, belöning. 1, 2

tu lip, tulpan. 2 +

carna'tion, nejlika.

2 2 '

success , framgång, i

coach, vagn.

4,-1-2 +

caterpillar, löfmask, [kålmask. 1, -2

pirate (pi'ret), sjöröf[vare.

3

hawk, hök. +

my love, min skatt.

4

log, träknubb, stock. 2 , 2 dung'hill, gödselhög, i

sail, vinge (qvarn-). 2 , 2 wind'-mill, väderqvarn. i

shape, skapnad, form. 2

cresf, kam.

i i

roiv, line, rad. 2

list, förteckning, i

Sire, ers majestät.

4 2 +

commis'sion, uppdrag. 2 2 ,2

unluck'y, olyckligt.

4 2 2 1,2

Agesila'us, Agesilaus.

14,1 1 .

Diog'enes, Diogenes.

4 4 1

Alphon so, Alfons, i

Prague (prag), Prag. 2 1 ,

Elsino're, Helsingör.

2,42

Barbary, Berberiet.

4 ,11

Pompeii (pom pae),

[Pompeji. + 11,12 Herculaneiim, Hercu-

[lanuni.

4,2

practise, använda, ut[öfva.

i i,

cleno'te, angifva, anty-[da, utvisa.

i

peep, titta. 1 2

depart, försvinna, [förgå.

4 + 1 y—. +-

opera'tion, verksamhet, [verk.

2, 4 2

chry'salis, puppa. 2 , +

butterfly, fjäril.

meas'ure, mått o. steg. 1 1, 2 + memo'rial, åminnelse, i

shade, skugga, vålnad. 2 2 1^-.+

inclina tion, böjelse. 1 • 2 > + •

fears, ter rors, farhågor.

'42,^ +

affec tion, tillgifvenhet, [känsla.

2 , + 2 buttercup, smörblom-

[ster.

2,2 fann-yard, gård.

1

rake, räfsa, kratta, raka.

2 + 1 +

genera'tion , afkomma,

[slägte.

1,22 poul try-yard, liöns-

[gård.

4 2 +

contention, äflan, strid.

1

pay (makei) court to, [smickra.

11, 2

dem ea'nour, up p fö ra n-[de, skick. apr on-string, förklä-[desband.

sour, sur.

2

brindled, fläckig.

,2 + good'-tempered, godly lit.

+ 2,4 commendable, beröm-

[värd.

2 14 2

memorandum-book, note-book,

anteckningsbok.o'22 Lektion GO.

2 2 1, 2 2

j m expe'rien ced, oerfaren,

heed'less, tanklös. 2 1 hard by, uära intill, i

mere, blott, blotta.

2 2

rud'dy, rödlätt, blom-[strande.

2

shrill, gäll. ii , +

fatal, olycksbringa|de. *2 1, 2

enti rely, helt och hållet.

2 4

impla'cable, oförsonlig. 2 2 2

implicit, obetingad. 2 i,

unbroken, obruten, o-[försvagad.

i

in spite of, notwithstanding, i trots af, trots, oaktadt.

2 4 4 4

tread, beträda, trampa, trod, beträdde, trampade, trodden,trod, beträdt,

[trampat.

i, i

finite, ändlig. 2 2 2

in finite, oändlig. 4 2

to be ajar, stå på [glänt.

4 2 ,-r- t

obliterate, utplåna.

4 ,2

vanish, försvinna.

4 2

banish, fördrifva, för-[visa.

i i /

espy'.)

i < upptäcka.

spy, S

4

flap, flaxa. 2

fix, fästa.

4

plan, uppgöra, utkasta.

2 2

disturb', störa, oroa, [uppröra.

4 1,

apply', använda, till-

[lämpa.

invent , uppfinna. 1 2, 1

glorify, förhärliga, ära.

2 2

distrust , misstro. blot out, stryka ut.

4

scratch out, skrapa, [stryka ut.

2 +

insert , insätta.

3

put\ down, uppföra, [inskrifva.

i

heel, häl.

on no account , på intet sätt, på

[inga vilkor.

, 4 2,2 1

the Arc tic (Antarctic) pole, norra [(södra) polen.

fall in love with, blifva kär i, för-

[älska sig i.

4 , +

scamper away', springa, kila siu

[väg.

1 2

yield confidence to, sätta tro till. 2 , + + 1 2 Temperance Hotel', nykterhets-

[värdshus.

for love or for money, för goda [ord eller betalning.

2 2

crit icism, kritik, granskning, i i +

negation, förnekande, negation. cheer'fulness, munterhet,glädtighet.

4,2

takef cap'ti ve, taga till fånga.

2 , i " stand-[on tip'toe, stå på tåspet[sarne.

4,1 4 ,+

Anglo-Saxon, anglosachsisk, an-

[glosachsare.

at furthest, senast, högst. ' i,

enga'ged, upptagen, sysselsatt.

2 • 2

presently, genast, snart,innan kort. i

take† one's advice, följa ngns råd. 2

takej- breath, hemta andan. • 4 . 2

take† one's fan'ey, intaga (någon). at some length, något (temligen) , + [utförligt.

so'ber, allvarsam,högtidlig,måttlig.

4,2

modest, ärbar, anständig. ii,+

moreo ver, dessutom, dertill, för 4,2 [öfrigt.

tranquil, lugn, stilla, stillsam.

4,4 2

he will prob' ably..han lär nog...

take† to one's heels, taga till föt-4,24 [terna.

honourable, hedrande, hedervärd.Lektion 60.

1. Agesilaus, king of Sparta being asked what things he thought most proper for bovs to learn, answered: »Those which they ought to practise when they come to be men». 2. Near Naples are the buried cities of Pompeii and Her-culaneum, which were destroyed by an eruption of Mount Vesuvius. 3. Our aunt insisted upon the girl's being called Anna. 4. On entering the village J saw the flames bursting out of my house. 5. »How do you wish, Porus, to be treated?» asked Alexander. — »Like a king», replied the former. — »But», continued Alexander, »do vou ask nothing

o O

more?» — »No, answered Porus, »all other things are included in that single sentence.» 6. Mere negation, Lord Bacon observes, has never disturbed the peace of the world. 7. »Have I judged badly?» said the king, »that you are so astonished?» 8. She stood on tiptoe, to embrace him. 9. We were alarmed at the crv of fire. 10. I have described them

J

at some length: firstly, because their worth demanded it, and secondly, because I mean to take them for a model. 11. Be most upon your guard against those who pav the most court to vou. 12. It is easier to plan schemes than to perform them. 13. She had not her equal for (i) beauty in all Germany. 14. It is quite contrary to that which I have heard. 15. It is a pleasing sight on a Sunday morning, when the bell is sending its sober melody across the quiet fields, to behold the peasantry in their best finery, with ruddy faces and modest cheerfulness, thronging tranquilly along the green lanes to church. 16. We are obliged to apply the terms, which finite creatures have invented for the purpose of expressing finite objects, to the attributes and operations of an Infinite Being. 17. Are these the shadows of the things that will be, or are they shadows of the things that may be, only? 18. It is a Temperance Hotel, and spirits are not to be had for love or for money. 19. The turkeys, which have been brought originally from America, are now seen in everv poultry-yard, and are bred in great numbers all over Europe.

20. Methinks you should have more respect for a person whom all the world allows to be so much your superior.

21. In his old age Diogenes was taken captive by pirates.

22. If we love one another, nothing, nothing, in truth, can harm us. 23. The greatest stranger in this world was he

that came to save it. 24. Had he taken my advice, he woul| be a happy man now. 25. There was something in his dc meanour and his look which at once denoted the gentlemar 26. Were I to do that, I must be a fool. 27. On no aocoun whatever could the king be persuaded to do it. 28. If yo< associate with him, you will always have a delightful com panion; moreover, you will have a friend who will alway assist you with his advice. 29. The door was ajar, and peeped in. 30. flis father explained to him that, if he woulc take great care of the caterpillar, he would see it turn intc a chrysalis, and that, in the spring, a moth or a butterfh would come out of it. 31. Learning, by its own force alone.

O ' c/

will never remove a prejudice or establish a truth. 32. Tonight, if you have aught to teach me, let me profit by it. 33. My brother is gone to Paris, so is my aunt. 34. Some there are who denv it. 35. Elsinore is a name familiar to English ears. 36. Have you heard that Miss H. is going to be married to Captain U.? 37. I found my eldest son sitting at my bedside, his hand supporting my head. 38. You ought to feel satisfied after such a dinner as you have eaten. 39. I am studying the French and English languages. 40. I should

J o CT O C?

scratch him out of the pedigree if 1 were you. 41. Can Parliament be so dead to its dignity and duty as to give its support to measures like these? 42. Of this person little need be said. 43. With these bad terms was I obliged to comply. 44. Prague was taken, yet was the spirit of the haughty daughters of the Cæsars unbroken. 45. Blessed are the merciful, for they shall obtain mercy. 46. He feels himself animated by the purest and most honourable affection to his king and country. 47. »Why», returned Moses, »I think I can grant that.» 48. The time will come when the strength shall depart from the Anglo-Saxon race, and the work of civilization shall pass into other hands. But the memorial of their power shall never be obliterated from the places where the foot-steps of this race have trod the eternal snows of the Arctic and Antarctic poles, and the burning sands under the Equator.

49. There are shades which will not vanish,

There are thoughts thou canst not banish.

The Mouse, the Cock, and the Cat.

A young mouse, whose mother was very careful of her,

J CT ' J '

was desirous of going abroad, and seeing the world. »Dear

O O 7 o

mamma, said she, J do not like to be always, as they call it, tied to your apron-string. I have as many legs as either you or my father, and can run extremely fast. I have a very clear eye-sight, and shall know how to make a good use of it. Now, do, let me walk out quite by myself this line morning.» »Your inclination, replied the old mouse is very commendable. Young people should learn to take care of themselves, and not always want a nurse or a servant at their elbow. But you are so inexperienced and so ignorant, I shall have a thousand fears about you. The carts may run over you, or the horses may trample you to death. Mice have so many enemies in the world!» Oh! never be afraid of me, mamma!» said the young one. »You shall see that I will be as quick as a hawk to discover danger, and shall always be wise enough, to distinguish a friend from a foe.» In spite of all that the young mouse said, her mamma could not help feeling a thousand terrors for her darling. »Good bye, mamma», said the little one; »you may depend upon seeing me in two hours at furthest.» »Good bye, my love», said the mother. »Remember all I have said to you, take care of yourself!» In less than half an hour the young mouse came running back, out of breath, and all the bristles of her back standing upright with terror. »What is the matter, my dear? said her mother; »I am so glad to see you again.» »Give me a minute to take breath, and I will tell you.» »I am afraid you have been running heedlessly into some danger», said the old mouse, shaking her head. »Indeed, but I think, I have acted like a wise mouse. After having gone, through two or three fields, and looked at the daisies and buttercups, and the cows and the ditches, I turned into John Stump's farm-yard hard by. There I examined the hogs, and the dogs, and the logs, and the ploughs, and the rakes, that I might gain experience, and know something of the world. While I was thus engaged, I spied a terrible creature on a dunghill, whom I presently knew for an enemy. I cannot tell the name of this creature, but, if I describe it to you, perhaps you can. It had got a strange piece of flesh, as red32 G

Lektion 60.

as blood, growing on the top of its head, and another c t!f same colour, growing under its chin. It flapped its imnns wings, that seemed to me like the sails of a wind-milljn then it opened its mouth so wide, that I thought it v .. eat me up in a moment. Presently came out of his milt a scream so loud and shrill, that it made every bone irmy body tremble, and I scampered away as fast as I could,p here I am, safe. It was unlucky that this should have rh-

pened just as it did, for at that very moment I saw ancher 1 "

creature, in a part of the farm-yard not far from me, tht I fell in love with at first sight. This creature was in si pe not unlike a mouse, but twenty times as big. It had a at soft like ours, but beautifully brindled, black and grey. ut what I particularly remarked was that, whereas the gentleian with the blood-coloured crest looked so savage and terrile this gentle animal had the softest and most modest wavcl

C? J

looking I ever beheld. The creature fixed his eyes upon 1e. and I believe was going to speak to me. But, just then Jr. Redcrest set up his terrible squall, and I was obliged to t: to inv heels.» »My dear child, said the old mouse, ev

J J 1

word you speak alarms me more and more. The animal w the blood-coloured crest that you ran away from, is a cot, and is one of the most harmless and good-tempered cr tures in the world. The other animal that took your fan so much, and that you fell in love with at first sight, isj cat, an implacable enemy to the whole generation of mix. and one that will sometimes murder twenty of us in a moving. If she had come one step nearer to you, I shoul never, never have seen my darling again. — From this y<i

J ~ o

may see how very necessary a thing experience is; how mun young people should distrust their own judgement, and

hcM

foolish a creature he is, who yields an implicit confidence appearances.» The young mouse, after this lesson, grew muc mere attentive to what her mother said, and in consequent her mother loved her more tenderly than ever.

1. Jag skall icke säga någonting mera för närvarande, me

4suart 'förklara 2mig Omständligare. 2. När skola prisen utdela

åt skolgossarne? 3. Detta fältslag visade sig olycksbringande fö

republiken. 4. Han var förbunden med denna mägtiga slägt

5. Han är belt och hållet hängifven åt nöjet. 6. Hon är sii

y m ihitø

d

t]-|kusin underlägsen i lärdora. 7. Detta var någonting nytt för mig. ,8. En nyttig bok är att föredraga framför en rolig. 9. Han förblef trogen mot sin vän. 10. Jag förebrådde mig, för det jag nicke hade hulpit honom i hans nöd. 11. Då han återvände till "trädgården, säg han trädgårdsmästaren binda tulpanerna och nejli-itikorna vid gröna käppar. 12. Du har uppskjutit att svara på detta imvigtiga bref. 13. Jag kan icke finna det åsyftade stället. 14. Ilär-muti består skaldestyckets skönhet. 15. Härutaf uppstodo inånga svårigheter. 16. Ned kom frun klädd i hvitt. 17. Jag har inga 'Psko rpor, ej heller behöfver jag några. 18. Orden motsvara de föreställningar vi hafva. 19. Häruti är min fader ärad. 20. Föga Itäukte er vän då på att hålla sitt löfte. 21. De höga bergens xtoppar äro betäckta med evig snö. 22. Han samtyckte till deras a|begäran och gaf dem både visa och menskliga lagar. 23. Denna plats är värd att behålla. 24. Försynen belönar de goda och straffar de onda. 25. Jag håller på att läsa Tassos befriade Jerusalem. 26. Böhinarne började det 30:åriga kriget. 27. Dessa sannin-3-gar erkändes af de gamle såväl som af de nyare [folken], 28. Denne >fmohr talar portugisiska så bra som någon infödd portugis. 29. Fru > P. är en i hvarje afseende berömvärd qvinna. 30. Alla upptänkliga medel blefvo försökta, men förgäfves. 31. Hvarje medel, mildt 'eller strängt, var utan framgång. 32. Gäldenärens oförskämdhet kan icke längre fördragas. 33. Enkedrottningen matade sparfvarne med bröd. 34. Han ålade mig att gifva frun i huset den dyr-l baraste guldring, som kunde påträffas. 35. Han handlar alltid hos mig. 36. De hade att strida med fattigdom'en lång tid. 37. Hon darrade af fruktan att förarga sin matmor, när hon sade, att hon var trött på att vänta. 38. Huru var det möjligt, att han kunde blifva förolämpad af mina ord? 39. Kristus kommer för att döma lefvande och döda. 40. De adlige 2funno 'ofta sina värsta fiender . bland sina egna bönder. 41. Yår middagstimme är klockan sex. • 42. Generalen lät hären rvcka fram. 43. Vi begärde hästar. 44. Vi hade hela vagnen för (to) oss sjelfva under (during) vår resa. 45. Jag såg honom springa efter en gyllne fjäril. 46. Han lyssnar likt ett tre års barn. 47. Denna bok innehåller arabiska sa-c gor. 48. Jag tycker om ett oskyldigt skämt. 49. Karl den tolfte) var endast tolf år gammal, när han sköt sin första björn. 50. Det t skulle regna, om det icke vore så blåsigt. 51. Akten edert hjerta, små flickor! 52. En gång, då baron Hugo med falken på sin hand kom till en stor skog, mötte han en gammal hexa. 53. Dessa päron och plommon äro icke mogna; de äro ännu gröna och sura. 54. Fransmännen äro höfliga mot främlingar. 55. Vår konung är kär för sitt folk.32 G

Lektion 60.

(Öfversättningsprof for afgångsexamen vid elementarskolorna

höstterminen 1876.)

Konung Alfons af Neapel hade vid sitt hof en narr, hvilken i sin anteckningsbok uppskref alla dårskaper, som hofmännen be-gingo. En dag ville konungen läsa hvad som stod skrifvet deri, och blef mycket öfverraskad af att

finna sitt namn i spetsen för en lång rad af andra namn. »Hvilken dårskap har '-jag 'då begått», frågade honom konungen, »eftersom (that) du har uppfört mig i denna förteckning?» — »Ers Majestät», svarade narren, »Ni har lemnat en mohr två tusen dukater med uppdrag att fara till Berberiet och köpa hästar, och Ni har utan tvifvel handlat dåraktigt" då Ni satte lit till en man, som har hvarken tro eller heder; han lär nog stanna qvar i sitt land med edra pengar.» — »Men», svarade konungen, »om lian kommer tillbaka med hästar eller återlemnar mig mina pengar, hvad skall du då säga?» — — »Då», genmälde narren, »skall jag stryka 3ut 'Edert -namn ur min bok och sätta dit hans.»

Questions.

1. What did the young mouse beg her mother for? 2. "What reasons had she to give for her request? 3. How did the old mouse consider the inclination of her young? 4. What should young people learn? 5. Why did the old mouse feel troubled at the young mouse's going out into the world? 6. What fears had she about her darling? 7. In what manner did the young mouse try to soothe her mother? 8. Which were their parting words on both sides? 9. Did the young mouse stay avvav long? 10. In what state was she at her return, and what did her mother ask her? 11. What was the mouse's reply? 12. What reasons did she give for coming back so soon? 13. Had she been running into some danger? 14. Where had she gone to at first, and what had she seen there? 15. Where had she turned her steps afterwards, and what had she examined there? 16. What creature did she espy while she was thus engaged, and how did she consider it? 17. Did she tell her mother the name of this creature? 18. What description cf it did she give? 19. Could her mother learn from this description what creature it was? 20. What was it that had particularly affrighted the young mouse, and what had she done in her tenor? 21. Why did she regret having been obliged to quit the farm-yard in such a hurry? 22. What was her description of the other creature? 23. How did her mother explain the matter to her, and what lesson did she derive (hemta) from it? 24. Did the young mouse profit by this lesson? Läsebok.

1. T3ie Bishop and the Duke.

A celebrated French bishop was the son of a tallow-chandler. A proud duke once endeavoured to mortify the prelate, by saying that he smelt of tallow, to which the other replied: »My Lord, I am the son of a chandler, 'tis true, and if your Lordship had been the same, you would have remained a tallow-chandler all the days of your life».

2. Spring.

The flowers are blooming everywhere, On every hill and dell,

And oh, how beautiful they are, How sweetly do they smell!

The little birds now hop along, And look so glad and gay;

I love to hear their pleasant song, I feel as glad as they.

The young lambs bleat and frisk about, The bees hum round the hive,

The butterflies are coming out: 'Tis good to be alive.

3. The Alchemist.

An alchemist having dedicated a book to Pope Leo the Tenth, wherein he pretended to teach a method of making gold, expected to receive a magnificent present for that book. But the Pope sent him only a large empty purse, with his compliment, that, since he knew how to make gold, he wanted nothing but a purse to put it in.

Löfving : Eng. läsebok. 1 Läsebok.

1. T3ie Bishop and the Duke.

A celebrated French bishop was the son of a tallow-chandler. A proud duke once endeavoured to mortify the prelate, by saying that he smelt of tallow, to which the other replied: »My Lord, I am the son of a chandler, 'tis

true, and if your Lordship had been the same, you would have remained a tallow-chandler all the days of your life».

2. Spring.

The flowers are blooming everywhere, On every hill and dell,

And oh, how beautiful they are, How sweetly do they smell!

The little birds now hop along, And look so glad and gay;

I love to hear their pleasant song, I feel as glad as they.

The young lambs bleat and frisk about, The bees hum round the hive,

The butterflies are coming out: 'Tis good to be alive.

3. The Alchemist.

An alchemist having dedicated a book to Pope Leo the Tenth, wherein he pretended to teach a method of making gold, expected to receive a magnificent present for that book. But the Pope sent him only a large empty purse, with his compliment, that, since he knew how to make gold, he wanted nothing but a purse to put it in.

Löfving : Eng. läsebok. 1 Läsebok.

1. T3ie Bishop and the Duke.

A celebrated French bishop was the son of a tallow-chandler. A proud duke once endeavoured to mortify the prelate, by saying that he smelt of tallow, to which the other replied: »My Lord, I am the son of a chandler, 'tis true, and if your Lordship had been the same, you would have remained a tallow-chandler all the days of your life».

2. Spring.

The flowers are blooming everywhere, On every hill and dell,

And oh, how beautiful they are, How sweetly do they smell!

The little birds now hop along, And look so glad and gay;

I love to hear their pleasant song, I feel as glad as they.

The young lambs bleat and frisk about, The bees hum round the hive,

The butterflies are coming out: 'Tis good to be alive.

3. The Alchemist.

An alchemist having dedicated a book to Pope Leo the Tenth, wherein he pretended to teach a method of making gold, expected to receive a magnificent present for that book. But the Pope sent him only a large empty purse, with his compliment, that, since he knew how to make gold, he wanted nothing but a purse to put it in.

Löfving : Eng. läsebok. 1 2

Läsebok N:o 20—22.

4. Lewis XI and tlie Merchant.

Lewis the Eleventh, king of France, sometimes admitted to his table a rich merchant. The latter, emboldened by the kindness of the monarch, begged of him letters of nobility. The king granted them to him, but ceased to see him. When the merchant asked him the reason of it, he answered: »When I admitted you to my table, I considered you as the first merchant; now that you are the last of the nobility, I should do an injury to the other noblemen by continuing to do so».

5. The Keys of St. Peter.

Pope Sixtus the Fifth, while he was a cardinal, feigned himself broken with age and infirmities, and stooped to excess; looking upon this as one probable means of his exaltation to the papal chair. It being observed to him soon after his election, that he carried himself much more erect than he had lately done: »I was looking for the keys of St. Peter», said he, »but having found them, I have no longer any occasion to stoop».

6. The Field Daisy.

I'm a little pretty thing; Always coming with the spring; In the meadows green I'm found Peeping just above the ground. And my stalk is covered flat With a white and yellow bat.

Little lady, when you pass Lightly o'er the tender grass, Skip about, but do not tread On my meek and healthy head. For I always seem to say, »Surely, Winter's gone away».

7. The Beardless Ambassador.

In 1589 Philip the Second, king of Spain, had sent the young Constable of Castile to Rome, to congratulate Sixtus the Fifth on his exaltation. This pope, displeased that so young an ambassador had been deputed to him, could not help saying: »Well, sir, did your master want men, by sending me an ambassador without a beard?» — »lf my sovereign had thought», »replied the proud Spaniard», that merit consisted in a beard, he would have sent you a he-goat, and not a gentleman, as I am. 2

Läsebok N:o 20—22.

4. Lewis XI and tlie Merchant.

Lewis the Eleventh, king of France, sometimes admitted to his table a rich merchant. The latter, emboldened by the kindness of the monarch, begged of him letters of nobility. The king granted them to him, but ceased to see him. When the merchant asked him the reason of it, he answered: »When I admitted you to my table, I considered you as the first merchant; now that you are the last of the nobility, I should do an injury to the other noblemen by continuing to do so».

5. The Keys of St. Peter.

Pope Sixtus the Fifth, while he was a cardinal, feigned himself broken with age and infirmities, and stooped to excess; looking upon this as one probable means of his exaltation to the papal chair. It being observed to him soon after his election, that he carried himself much more erect than he had lately done: »I was looking for the keys of St. Peter», said he, »but having found them, I have no longer any occasion to stoop».

6. The Field Daisy.

I'm a little pretty thing; Always coming with the spring; In the meadows green I'm found Peeping just above the ground. And my stalk is covered flat With a white and yellow bat.

Little lady, when you pass Lightly o'er the tender grass, Skip about, but do not tread On my meek and healthy head. For I always seem to say, »Surely, Winter's gone away».

7. The Beardless Ambassador.

In 1589 Philip the Second, king of Spain, had sent the young Constable of Castile to Rome, to congratulate Sixtus the Fifth on his exaltation. This pope, displeased that so young an ambassador had been deputed to him, could not help saying: »Well, sir, did your master want men, by sending me an ambassador without a beard?» — »lf my sovereign had thought», »replied the proud Spaniard», that merit consisted in a beard, he would have sent you a he-goat, and not a gentleman, as I am. 2

Läsebok N:o 20—22.

4. Lewis XI and tlie Merchant.

Lewis the Eleventh, king of France, sometimes admitted to his table a rich merchant. The latter, emboldened by the kindness of the monarch, begged of him letters of nobility. The king granted them to him, but ceased to see

him. When the merchant asked him the reason of it, he answered: »When I admitted you to my table, I considered you as the first merchant; now that you are the last of the nobility, I should do an injury to the other noblemen by continuing to do so».

5. The Keys of St. Peter.

Pope Sixtus the Fifth, while he was a cardinal, feigned himself broken with age and infirmities, and stooped to excess; looking upon this as one probable means of his exaltation to the papal chair. It being observed to him soon after his election, that he carried himself much more erect than he had lately done: »I was looking for the keys of St. Peter», said he, »but having found them, I have no longer any occasion to stoop».

6. The Field Daisy.

I'm a little pretty thing; Always coming with the spring; In the meadows green I'm found Peeping just above the ground. And my stalk is covered flat With a white and yellow bat.

Little lady, when you pass Lightly o'er the tender grass, Skip about, but do not tread On my meek and healthy head. For I always seem to say, »Surely, Winter's gone away».

7. The Beardless Ambassador.

In 1589 Philip the Second, king of Spain, had sent the young Constable of Castile to Rome, to congratulate Sixtus the Fifth on his exaltation. This pope, displeased that so young an ambassador had been deputed to him, could not help saying: »Well, sir, did your master want men, by sending me an ambassador without a beard?» — »lf my sovereign had thought», »replied the proud Spaniard», that merit consisted in a beard, he would have sent you a he-goat, and not a gentleman, as I am. 2

Läsebok N:o 20—22.

4. Lewis XI and tlie Merchant.

Lewis the Eleventh, king of France, sometimes admitted to his table a rich merchant. The latter, emboldened by the kindness of the monarch, begged of him letters of nobility. The king granted them to him, but ceased to see
him. When the merchant asked him the reason of it, he answered: »When I admitted you to my table, I considered you as the first merchant; now that you are the last of the nobility, I should do an injury to the other noblemen by continuing to do so».

5. The Keys of St. Peter.

Pope Sixtus the Fifth, while he was a cardinal, feigned himself broken with age and infirmities, and stooped to excess; looking upon this as one probable means of his exaltation to the papal chair. It being observed to him soon after his election, that he carried himself much more erect than he had lately done: »I was looking for the keys of St. Peter», said he, »but having found them, I have no longer any occasion to stoop».

6. The Field Daisy.

I'm a little pretty thing; Always coming with the spring; In the meadows green I'm found Peeping just above the ground. And my stalk is covered flat With a white and yellow bat.

Little lady, when you pass Lightly o'er the tender grass, Skip about, but do not tread On my meek and healthy head. For I always seem to say, »Surely, Winter's gone away».

7. The Beardless Ambassador.

In 1589 Philip the Second, king of Spain, had sent the young Constable of Castile to Rome, to congratulate Sixtus the Fifth on his exaltation. This pope, displeased that so young an ambassador had been deputed to him, could not help saying: »Well, sir, did your master want men, by sending me an ambassador without a beard?» — »lf my sovereign had thought», »replied the proud Spaniard», that merit consisted in a beard, he would have sent you a he-goat, and not a gentleman, as I am. Läsebok N:o 17 —19.

8. The Bird's Nest.

What makes my Robert look so bright,

And clap his hands for joy? His eyes his mother's heart delight. Come here my darling boy.

Oh, I have got the sweetest nest;

The birds can almost fly. I want to know what food is best To give them when they cry.

Dick took the nest and gave it me,

I hope they will not die. Do, mother, come with me and see, How prettily they lie!

Ha, cruel child! how could you take

The little birds away? Listen, what piteous cries they make, To me they seem to say:

Come,* dearest mother, bring us food

And warmth, or we shall die; A monster took us from the wood, Shiv'ring with cold we lie.

Poor little things, you cry in vain;

Your parents cannot hear. Indeed I'll not do so again, Said Robert with a tear.

And ever since he's kept his word;

For even to this day, If Richard offers him a bird, He always walks away.

9. The Man and the Parrot.

A certain man had a parrot. To all the questions they asked it, it answered, »There is no doubt about it». One day he took it to the market to sell it, and fixed the price at twenty pounds. A buyer asked the parrot, »Art thou worth twenty pounds?»

It replied, »There is no doubt about it».

The buyer, delighted with the bird, bought it, and carried it home. Läsebok N:o 17 —19.

3

8. The Bird's Nest.

What makes my Robert look so bright,

And clap his hands for joy? His eyes his mother's heart delight. Come here my darling boy.

Oh, I have got the sweetest nest;

The birds can almost fly. I want to know what food is best To give them when they cry.

Dick took the nest and gave it me,

I hope they will not die. Do, mother, come with me and see, How prettily they lie!

Ha, cruel child! how could you take

The little birds away? Listen, what piteous cries they make, To me they seem to say:

Come,* dearest mother, bring us food

And warmth, or we shall die; A monster took us from the wood, Shiv'ring with cold we lie.

Poor little things, you cry in vain;

Your parents cannot hear. Indeed I'll not do so again, Said Robert with a tear.

And ever since he's kept his word;

For even to this day, If Richard offers him a bird, He always walks away.

9. The Man and the Parrot.

A certain man had a parrot. To all the questions they asked it, it answered, »There is no doubt about it». One day he took it to the market to sell it, and fixed the price at twenty pounds. A buyer asked the parrot, »Art thou worth twenty pounds?»

It replied, »There is no doubt about it».

The buyer, delighted with the bird, bought it, and carried it home.4

Some time after, he repented of his bargain, and said, »What a fool I was to have thrown my money away!» »There is no doubt about it», sang out the bird.

10. The Cats and the Cheese.

Two cats having stolen some cheese, could not agree

O 7 O

about dividing their prize. To settle the dispute, they referred the matter to a monkey. Mr. Pug readily accepted the office, and producing a balance, put a part into each scale: »Let me see», said he, — »ay, this lump outweighs the other»; with that he bit off a large piece, in order to raise the depressed scale. LTp it mounts above the other, which gave our conscientious judge reason for a second mouthful. »Hold, hold», said the cats, alarmed for the event, »give us our shares, we are satisfied». »lf you be satisfied», returned Pug, »justice is not. Such an intricate case is not soon determined». Upon which he continued to nibble, now one piece, now another, till the poor cats, seeing their cheese grow less and less, entreated him to give them what remained. »Not so fast, I pray you», said he, »we owe ourselves justice as well as you; what remains is due to me in right of my office. He then crammed the whole into his mouth, and, with great gravity dismissed the court.

11. Ten Rules to l>e observed in Practical Life.

The following rules were given by the låte Mr. Jefferson, in a letter of advice to his namesake, Thomas Jefferson Smith, in 1825:

1. Never put off till to-morrow what you can do to-day.

2. Never trouble others for what you can do yourself.

3. Never spend your money before you have it.

4. Never buy what you do not want, because it is cheap.

5. Pride costs us more than hunger, thirst, and cold, (i. We never repent of having eaten too little.

7. Nothing is troublesome that we do willingly.

8. Plow much pains have those evils cost us which never happened!

9. Take things always by their smooth handle.

10. When angry, count ten before you speak, — if very angry, a hundred.

12. The Butterfly's Ball.

Come take up your hats, and away let us haste To the butterfly's ball and the grasshoppers feast; The trumpeter gadfly has summoned the crew, And the revels are now only waiting for you. 4

Some time after, he repented of his bargain, and said, »What a fool I was to have thrown my money away!» »There is no doubt about it», sang out the bird.

10. The Cats and the Cheese.

Two cats having stolen some cheese, could not agree

O 7 O

about dividing their prize. To settle the dispute, they referred the matter to a monkey. Mr. Pug readily accepted the office, and producing a balance, put a part into each scale: »Let me see», said he, — »ay, this lump outweighs the other»; with that he bit off a large piece, in order to raise the depressed scale. LTp it mounts above the other, which gave our conscientious judge reason for a second mouthful. »Hold, hold», said the cats, alarmed for the event, »give us our shares, we are satisfied». »lf you be satisfied», returned Pug, »justice is not. Such an intricate case is not soon determined». Upon which he continued to nibble, now one piece, now another, till the poor cats, seeing their cheese grow less and less, entreated him to give them what remained. »Not so fast, I pray you», said he, »we owe ourselves justice as well as you; what remains is due to me in right of my office. He then crammed the whole into his mouth, and, with great gravity dismissed the court.

11. Ten Rules to l>e observed in Practical Life.

The following rules were given by the låte Mr. Jefferson, in a letter of advice to his namesake, Thomas Jefferson Smith, in 1825:

1. Never put off till to-morrow what you can do to-day.

2. Never trouble others for what you can do yourself.

3. Never spend your money before you have it.

4. Never buy what you do not want, because it is cheap.

5. Pride costs us more than hunger, thirst, and cold, (i. We never repent of having eaten too little.

7. Nothing is troublesome that we do willingly.

8. Plow much pains have those evils cost us which never happened!

9. Take things always by their smooth handle.

10. When angry, count ten before you speak, — if very angry, a hundred.

12. The Butterfly's Ball.

Come take up your hats, and away let us haste To the butterfly's ball and the grasshoppers feast; The trumpeter gadfly has summoned the crew, And the revels are now only waiting for you. 4

Läsebok N:o 20—22.

Some time after, he repented of his bargain, and said, »What a fool I was to have thrown my money away!» »There is no doubt about it», sang out the bird.

10. The Cats and the Cheese.

Two cats having stolen some cheese, could not agree

O 7 O

about dividing their prize. To settle the dispute, they referred the matter to a monkey. Mr. Pug readily accepted the office, and producing a balance, put a part into each scale: »Let me see», said he, — »ay, this lump outweighs the other»; with that he bit off a large piece, in order to raise the depressed scale. LTp it mounts above the other, which gave our conscientious judge reason for a second mouthful. »Hold, hold», said the cats, alarmed for the event, »give us our shares, we are satisfied». »lf you be satisfied», returned Pug, »justice is not. Such an intricate

case is not soon determined». Upon which he continued to nibble, now one piece, now another, till the poor cats, seeing their cheese grow less and less, entreated him to give them what remained. »Not so fast, I pray you», said he, »we owe ourselves justice as well as you; what remains is due to me in right of my office. He then crammed the whole into his mouth, and, with great gravity dismissed the court.

11. Ten Rules to l>e observed in Practical Life.

The following rules were given by the låte Mr. Jefferson, in a letter of advice to his namesake, Thomas Jefferson Smith, in 1825:

1. Never put off till to-morrow what you can do to-day.

2. Never trouble others for what you can do yourself.

3. Never spend your money before you have it.

4. Never buy what you do not want, because it is cheap.

5. Pride costs us more than hunger, thirst, and cold, (i. We never repent of having eaten too little.

7. Nothing is troublesome that we do willingly.

8. Plow much pains have those evils cost us which never happened!

9. Take things always by their smooth handle.

10. When angry, count ten before you speak, — if very angry, a hundred.

12. The Butterfly's Ball.

Come take up your hats, and away let us haste To the butterfly's ball and the grasshoppers feast; The trumpeter gadfly has summoned the crew, And the revels are now only waiting for you. 4

Läsebok N:o 20—22.

Some time after, he repented of his bargain, and said, »What a fool I was to have thrown my money away!» »There is no doubt about it», sang out the bird.

10. The Cats and the Cheese.

Two cats having stolen some cheese, could not agree

O 7 O

about dividing their prize. To settle the dispute, they referred the matter to a monkey. Mr. Pug readily accepted the office, and producing a balance, put a part into each scale: »Let me see», said he, — »ay, this lump outweighs the other»; with that he bit off a large piece, in order to raise the depressed scale. LTp it mounts above the other, which gave our conscientious judge reason for a second mouthful. »Hold, hold», said the cats, alarmed for the event, »give us our shares, we are satisfied». »lf you be satisfied», returned Pug, »justice is not. Such an intricate
case is not soon determined». Upon which he continued to nibble, now one piece, now another, till the poor cats, seeing their cheese grow less and less, entreated him to give them what remained. »Not so fast, I pray you», said he, »we owe ourselves justice as well as you; what remains is due to me in right of my office. He then crammed the whole into his mouth, and, with great gravity dismissed the court.

11. Ten Rules to l>e observed in Practical Life.

The following rules were given by the låte Mr. Jefferson, in a letter of advice to his namesake, Thomas Jefferson Smith, in 1825:

1. Never put off till to-morrow what you can do to-day.

2. Never trouble others for what you can do yourself.

3. Never spend your money before you have it.

4. Never buy what you do not want, because it is cheap.

5. Pride costs us more than hunger, thirst, and cold, (i. We never repent of having eaten too little.

7. Nothing is troublesome that we do willingly.

8. Plow much pains have those evils cost us which never happened!

9. Take things always by their smooth handle.

10. When angry, count ten before you speak, — if very angry, a hundred.

12. The Butterfly's Ball.

Come take up your hats, and away let us haste To the butterfly's ball and the grasshoppers feast; The trumpeter gadfly has summoned the crew, And the revels are now only waiting for you.Läsebok N:o 17 —19.

5

On the smooth shaven grass, by the side of a wood, Beneath a broad oak, which for ages had stood, See the children of earth and the tenants of air To an evening's amusement together repair.

And there came the beetle, so blind and so black, Who carried the emmet, his friend, on his back; And there came the gnat, and the dragon-fly too, With all their relations — green, orange, and blue.

And there came the moth, with her plumage of down, And the hornet, with jacket of yellow and brown, Who with him the ivasp, his companion, did bring, But they promised that evening to lay by their sting.

Then the sly little dormouse peeped out of his hole, And led to the feast his blind cousin the molé; And the snail with his horns peeping out of his shell, Came fatigued with the distance — the length of an ell.

A mushroom the table, and on it was spread A water-dock leaf, which their table-cloth made, The viands were various, to each of their taste, And the T)ee brought the honey to sweeten the feast.

With steps more majestic the snail did advance, xVnd he promised the gazers a minuet to dance: But they all laughed so loud, that he drew in his head, And went in his own little chamber to bed.

Then, as evening gave way to the shadows of night, Their watchman, the glow-ivorm, came out with his light; So home let us hasten, while yet we can see, For no watchman is waiting for you or for me.

Pioscoe.

13. We are Seven.

A simple child, dear brother Jim, That lightly draws its breath, And feels its life in every limb,

What should it know of death?

I met a little cottage girl:

CT> o

She was eight years old, she said ; Her hair was thick with many a curl That clustered round her head. Läsebok N:o 17 —19.

5

On the smooth shaven grass, by the side of a wood, Beneath a broad oak, which for ages had stood, See the children of earth and the tenants of air To an evening's amusement together repair.

And there came the beetle, so blind and so black, Who carried the emmet, his friend, on his back; And there came the gnat, and the dragon-fly too, With all their relations — green, orange, and blue.

And there came the moth, with her plumage of down, And the hornet, with jacket of yellow and brown, Who with him the ivasp, his companion, did bring, But they promised that evening to lay by their sting.

Then the sly little dormouse peeped out of his hole, And led to the feast his blind cousin the molé; And the snail with his horns peeping out of his shell, Came fatigued with the distance — the length of an ell.

A mushroom the table, and on it was spread A water-dock leaf, which their table-cloth made, The viands were various, to each of their taste, And the T)ee brought the honey to sweeten the feast.

With steps more majestic the snail did advance, xVnd he promised the gazers a minuet to dance: But they all laughed so loud, that he drew in his head, And went in his own little chamber to bed.

Then, as evening gave way to the shadows of night, Their watchman, the glow-ivorm, came out with his light; So home let us hasten, while yet we can see, For no watchman is waiting for you or for me.

Pioscoe.

13. We are Seven.

A simple child, dear brother Jim, That lightly draws its breath, And feels its life in every limb,

What should it know of death?

I met a little cottage girl:

CT> o

She was eight years old, she said ; Her hair was thick with many a curl That clustered round her head.6

Läsebok N:o 20—22.

She had a rustic, woodland air, And she was wildly clad: Her eyes were fair, and very fair; — Her beauty made me glad.

»Sisters and brothers, little Maid,

How many may you be ?» »How many? Seven in all», she said And, wondering, looked at me.

»And where are they? I pray you tell».

She answered, »Seven are we»; And two of us at Conway dwell, And two are gone to sea.

»Two of us in the church-yard lie,

My sister and my brother; And, in the church-yard cottage, I

Dwell near them with my mother».

»You säv that two at Conwav dwell,

J %j

And two are gone to sea; Yet ye are seven! — I pray you tell, Sweet Maid, how this may be».

Then did the little Maid reply, »Seven boys and £firls are we:

^ o

Two of us in the church-yard lie. Beneath the church-yard tree».

You run about, my little Maid!

Your limbs they are alive! If two are in the church-yard laid, Then ye are only five!»

»Their graves are green, they may be seen»,

The little Maid replied, »Twelve steps or more from mother's door, And they are side by side».

»My stockings there I often knit,

My kerchief there 1 hem; And there upon the ground I sit, And sins; a somj to them.

O O

»And often after sun-set, sir,

When it is light and fair, I take my little porringer.

And eat my supper there».Läsebok N:o 13 — 15.

7

»The first that died was sister Jane; In bed she moaning lay,

Till God released her of her pain; And then she went away.

»So in the church-yard she was laid; And when the grass was dry,

Together round her grave we played, My brother John and I.

»And when the ground was white with snow, And 1 could run and slide,

My brother John was forced to go, And he lies by her side».

»How many are you then», said I, »lf they two are in heaven?»

Quick was the little Maid's reply, »0, Master! we are seven».

»But they are dead; those two are dead; Their spirits are in heaven!»

'Twas throwing words away; for still

The little Maid would have her will.

And said, »Nay, Master! we are seven!»

William Wordsworth.

14. The Turkey and tlie Ants.

A turkey, tired of the food she had to eat in the barn at home, took a stroll into the woods, and all her little ones went with her. »Come here, my dears», said she, as she caught sight of an ant-hill: »here are thousands of nice little things to eat. Feed away, as I do, freely and without fear. How blest should we be with food like this! If wicked men did not kill and eat turkeys, we might keep feeding on ants till we grew old». »Stop,, stop»! said an old ant, Avho had crept to a place of safety; »think of jour own sins, before you rail so much against men. While you complain of their eating you, you forget that you are killing us by thousands». •

15. The Rascal.

A man who had grown rich through dishonest means, started up in the night at every noise, always imagining people wanted to rob him. He thus once obliged his servant to search everywhere with him; yet no one was to be

Läsebok N:o 13 — 15.

7

»The first that died was sister Jane; In bed she moaning lay,

Till God released her of her pain; And then she went away.

»So in the church-yard she was laid; And when the grass was dry,

Together round her grave we played, My brother John and I.

»And when the ground was white with snow, And 1 could run and slide,

My brother John was forced to go, And he lies by her side».

»How many are you then», said I, »lf they two are in heaven?»

Quick was the little Maid's reply, »0, Master! we are seven».

»But they are dead; those two are dead; Their spirits are in heaven!»

'Twas throwing words away; for still

The little Maid would have her will.

And said, »Nay, Master! we are seven!»

William Wordsworth.

14. The Turkey and tlie Ants.

A turkey, tired of the food she had to eat in the barn at home, took a stroll into the woods, and all her little ones went with her. »Come here, my dears», said she, as she caught sight of an ant-hill: »here are thousands of nice little things to eat. Feed away, as I do, freely and without fear. How blest should we be with food like this! If wicked men did not kill and eat turkeys, we might keep feeding on ants till we grew old». »Stop,, stop»! said an old ant, Avho had crept to a place of safety; »think of jour own sins, before you rail so much against men. While you complain of their eating you, you forget that you are killing us by thousands». •

15. The Rascal.

A man who had grown rich through dishonest means, started up in the night at every noise, always imagining people wanted to rob him. He thus once obliged his servant to search everywhere with him; yet no one was to be

»The first that died was sister Jane; In bed she moaning lay,

Till God released her of her pain; And then she went away.

»So in the church-yard she was laid; And when the grass was dry,

Together round her grave we played, My brother John and I.

»And when the ground was white with snow, And 1 could run and slide,

My brother John was forced to go, And he lies by her side».

»How many are you then», said I, »lf they two are in heaven?»

Quick was the little Maid's reply, »0, Master! we are seven».

»But they are dead; those two are dead; Their spirits are in heaven!»

'Twas throwing words away; for still

The little Maid would have her will.

And said, »Nay, Master! we are seven!»

William Wordsworth.

14. The Turkey and tlie Ants.

A turkey, tired of the food she had to eat in the barn at home, took a stroll into the woods, and all her little ones went with her. »Come here, my dears», said she, as she caught sight of an ant-hill: »here are thousands of nice little things to eat. Feed away, as I do, freely and without fear. How blest should we be with food like this! If wicked men did not kill and eat turkeys, we might keep feeding on ants till we grew old». »Stop,, stop»! said an old ant, Avho had crept to a place of safety; »think of jour own sins, before you rail so much against men. While you complain of their eating you, you forget that you are killing us by thousands». •

15. The Rascal.

A man who had grown rich through dishonest means, started up in the night at every noise, always imagining people wanted to rob him. He thus once obliged his servant to search everywhere with him; yet no one was to be8

Läsebok N:o 20—22.

found, — still the master exclaimed: »There certainly is a rascal here; John, do you see none?» — »Besides yourself, I see none», replied the servant.

16. Old Jack the Donkey.

Old Jack was as sleek and well-looking an ass, As ever on common munched thistle or grass, And — though 'twas not gaudy, that jacket of brown — Was the pet of the young and the pride of the town.

And, indeed, he might well look so comely and trim, When his young master Joe was so gentle to him; For never did child more affection beget Than was felt by young Joe, for this four-footed pet.

Joe groomed him, and fed him, and each market-day, Would talk to his darling the whole of the way; And Jack before dawn would be pushing the door, As though he would say, »Up, Joe, slumber no more».

Oue day, Jack was wandering along the road-side, When an urchin the donkey maliciously eyed; And aiming too surely at Jack a sharp stoue; It struck the poor beast just below the shinbone.

Joe soothed and caressed him and coaxed him until They came to a stream by the side of the hill, And with the cool water he washed the swollen limb, And after his fashion kept talking to him, —

»Poor Jack, did they pelt him? — the coward so sly! 1 wish I'd been there with my stick standing by: It doesn't bleed now — 'twill be well in a trice; There, let me just wash it: now isn't it nice?»

And Jack nestled down with his soft velvet nose, As close as he could under Joe's ragged clothes;

OO '

And he looked at his master as though he wotild say, »I'm sure I can never your kindness repay».

17. Echo.

Little George had no idea what an echo was. One day he took it into his head to shout IIo! ho! along the fields, and immediately he heard proceeding from a neighbouring grove the same words« IIo! ho!» The little boy, very much astonished, called out, Who are you? when a mysterious voice 8

Läsebok N:o 20—22.

found, — still the master exclaimed: »There certainly is a rascal here; John, do you see none?» — »Besides yourself, I see none», replied the servant.

16. Old Jack the Donkey.

Old Jack was as sleek and well-looking an ass, As ever on common munched thistle or grass, And — though 'twas not gaudy, that jacket of brown — Was the pet of the young and the pride of the town.

And, indeed, he might well look so comely and trim, When his young master Joe was so gentle to him; For never did child more affection beget Than was felt by young Joe, for this four-footed pet.

Joe groomed him, and fed him, and each market-day, Would talk to his darling the whole of the way; And Jack before dawn would be pushing the door, As though he would say, »Up, Joe, slumber no more».

Oue day, Jack was wandering along the road-side, When an urchin the donkey maliciously eyed; And aiming too surely at Jack a sharp stoue; It struck the poor beast just below the shinbone.

Joe soothed and caressed him and coaxed him until They came to a stream by the side of the hill, And with the cool water he washed the swollen limb, And after his fashion kept talking to him, —

»Poor Jack, did they pelt him? — the coward so sly! 1 wish I'd been there with my stick standing by: It doesn't bleed now — 'twill be well in a trice; There, let me just wash it: now isn't it nice?»

And Jack nestled down with his soft velvet nose, As close as he could under Joe's ragged clothes;

OO '

And he looked at his master as though he wotild say, »I'm sure I can never your kindness repay».

17. Echo.

Little George had no idea what an echo was. One day he took it into his head to shout IIo! ho! along the fields, and immediately he heard proceeding from a neighbouring grove the same words« IIo! ho!» The little boy, very much astonished, called out, Who are you? when a mysterious voice 8

found, — still the master exclaimed: »There certainly is a rascal here; John, do you see none?» — »Besides yourself, I see none», replied the servant.

16. Old Jack the Donkey.

Old Jack was as sleek and well-looking an ass, As ever on common munched thistle or grass, And — though 'twas not gaudy, that jacket of brown — Was the pet of the young and the pride of the town.

And, indeed, he might well look so comely and trim, When his young master Joe was so gentle to him; For never did child more affection beget Than was felt by young Joe, for this four-footed pet.

Joe groomed him, and fed him, and each market-day, Would talk to his darling the whole of the way; And Jack before dawn would be pushing the door, As though he would say, »Up, Joe, slumber no more».

Oue day, Jack was wandering along the road-side, When an urchin the donkey maliciously eyed; And aiming too surely at Jack a sharp stoue; It struck the poor beast just below the shinbone.

Joe soothed and caressed him and coaxed him until They came to a stream by the side of the hill, And with the cool water he washed the swollen limb, And after his fashion kept talking to him, —

»Poor Jack, did they pelt him? — the coward so sly! 1 wish I'd been there with my stick standing by: It doesn't bleed now — 'twill be well in a trice; There, let me just wash it: now isn't it nice?»

And Jack nestled down with his soft velvet nose, As close as he could under Joe's ragged clothes;

OO '

And he looked at his master as though he wotild say, »I'm sure I can never your kindness repay».

17. Echo.

Little George had no idea what an echo was. One day he took it into his head to shout IIo! ho! along the fields, and immediately he heard proceeding from a neighbouring grove the same words« IIo! ho!» The little boy, very much astonished, called out, Who are you? when a mysterious voice

answered directly, »Who are you?» — Said George, »You must be some silly boy!» »Silly boy h returned the voice from the depth of the grove. Upon this George threw himself into a passion, giving utterance to language more and more irritating, echo faithfully imitating every tiling. Then he hunted about in the wood for the boy, who, he supposed, was answering him, that he might be revenged on him, but could not find anybody. After this fruitless search, George ran home, and complained to his mother that some naughty boy had hid himself in the wood on purpose, to mock him.

»Ah, my dear child, you have betrayed and accused yourself. You have only heard your own words; for in the

same manner as you have often seen your face reflected in the water, so you heard only your own voice in the forest. If you had spoken in an obliging manner, you would have received a similar answer. So it is with us here below: the conduct of others towards us is generally an echo of our own. If we are polite to them, they will be so to us; but if we are unkind and rude to them, they will be the same. We cannot, indeed, expect anything else».

18. The Golden Rule.

Love God with all your soul and strength, With all your heart and mind,

And love your neighbour as yourself — Be faithful, just and kind.

Deal with another as you'd have Another deal with you;

What you're unwilling to receive, Be sure you never do.

19. The Cross.

Louis XII, King of France, had many enemies before he succeeded to the throne. When he became king, he caused a list to be made of his persecutors, and marked against each of their names a large black cross. When this became known, the enemies of the King fled, because they thought it was a sign that he intended to punish them. But the King, hearing of their fears, caused them to be recalled, with an assurance of pardon, and said that he had put a cross beside each name to remind him of the cross of Christ, that he might endeavour to follow the example of Him who had prayed for his murderers, and had exclaimed, »Father, forgive them, for they know not what they do». Läsebok N:o 17 —19.

9

answered directly, »Who are you?» — Said George, »You must be some silly boy!» »Silly boy h returned the voice from the depth of the grove. Upon this George threw himself into a passion, giving utterance to language more and more irritating, echo faithfully imitating every tiling. Then he hunted about in the wood for the boy, who, he supposed, was answering him, that he might be revenged on him, but could not find anybody. After this fruitless search, George ran home, and complained to his mother that some naughty boy had hid himself in the wood on purpose, to mock him.

»Ah, my dear child, you have betrayed and accused yourself. You have only heard your own words; for in the same manner as you have often seen your face reflected in the water, so you heard only your own voice in the forest. If you had spoken in an obliging manner, you would have received a similar answer. So it is with us here below: the conduct of others towards us is generally an echo of our own. If we are polite to them, they will be so to us; but if we are unkind and rude to them, they will be the same. We cannot, indeed, expect anything else».

18. The Golden Rule.

Love God with all your soul and strength, With all your heart and mind,

And love your neighbour as yourself — Be faithful, just and kind.

Deal with another as you'd have Another deal with you;

What you're unwilling to receive, Be sure you never do.

19. The Cross.

Louis XII, King of France, had many enemies before he succeeded to the throne. When he became king, he caused a list to be made of his persecutors, and marked against each of their names a large black cross. When this became known, the enemies of the King fled, because they thought it was a sign that he intended to punish them. But the King, hearing of their fears, caused them to be recalled, with an assurance of pardon, and said that he had put a cross beside each name to remind him of the cross of Christ, that he might endeavour to follow the example of Him who had prayed for his murderers, and had exclaimed, »Father, forgive them, for they know not what they do». Läsebok N:o 17 —19.

answered directly, »Who are you?» — Said George, »You must be some silly boy!» »Silly boy h returned the voice from the depth of the grove. Upon this George threw himself into a passion, giving utterance to language more and more irritating, echo faithfully imitating every tiling. Then he hunted about in the wood for the boy, who, he supposed, was answering him, that he might be revenged on him, but could not find anybody. After this fruitless search, George ran home, and complained to his mother that some naughty boy had hid himself in the wood on purpose, to mock him.

»Ah, my dear child, you have betrayed and accused yourself. You have only heard your own words; for in the same manner as you have often seen your face reflected in the water, so you heard only your own voice in the forest. If you had spoken in an obliging manner, you would have received a similar answer. So it is with us here below: the conduct of others towards us is generally an echo of our own. If we are polite to them, they will be so to us; but if we are unkind and rude to them, they will be the same. We cannot, indeed, expect anything else».

18. The Golden Rule.

Love God with all your soul and strength, With all your heart and mind,

And love your neighbour as yourself — Be faithful, just and kind.

Deal with another as you'd have Another deal with you;

What you're unwilling to receive, Be sure you never do.

19. The Cross.

Louis XII, King of France, had many enemies before he succeeded to the throne. When he became king, he caused a list to be made of his persecutors, and marked against each of their names a large black cross. When this became known, the enemies of the King fled, because they thought it was a sign that he intended to punish them. But the King, hearing of their fears, caused them to be recalled, with an assurance of pardon, and said that he had put a cross beside each name to remind him of the cross of Christ, that he might endeavour to follow the example of Him who had prayed for his murderers, and had exclaimed, »Father, forgive them, for they know not what they do». 10

Läsebok N:o 20—22.

20. John, King of France.

John, King of France, was taken prisoner in battle by Edward, the Black Prince, and brought to England. After remaining there in captivity four years, he was allowed to return to his own country, that he might endeavour to prevail upon his subjects to agree to a peace proposed by the King of England. The proposals of the English king, which, among other things, stipulated for four millions of gold crowns as a ransom for the French monarch, were not favourably received in France, and the peace was not carried into effect. — When King John found that his people would not pay the money required for his liberty, he did not, as many would have done, resolve to stay in France. He determined immediately to return to England, and surrender his person once more into the hands of King Edward. Some of his counsellors advised him against this step, but he was not affected by their counsels. »lf faith and loyalty» said he, »were banished from the rest of the world, they ought still to remain enshrined in the hearts of kings». He, accordingly, returned to England — became again a prisoner — and soon after died in London.

21. Edward the Sixth.

When Edward the Sixth, at the age of nine years, was crowned in Westminster, they brought to him three swords, signifying his dominion over the three kingdoms, England, Scotland, and Ireland.

He said, »There is yet one thing wanting». »What is that?» said one of his attendants. He replied, »The Bible, the Sword of the Spirit; without that we are nothing, we can do nothing».

22. My Mother.

Who fed me from her gentle breast, And hush'd me in her arms to rest, And on my cheek sweet kisses prest?

My Mother.

When sleep forsook my open eve, Who was it sung sweet lullaby, And sooth'd me that I should not cry?

My Mother.

Who sat and watch'd my infant head, When sleeping on my cradle-bed; And tears of sweet affection shed ?

My Mother.

Läsebok N:o 20—22.

20. John, King of France.

John, King of France, was taken prisoner in battle by Edward, the Black Prince, and brought to England. After remaining there in captivity four years, he was allowed to return to his own country, that he might endeavour to prevail upon his subjects to agree to a peace proposed by the King of England. The proposals of the English king, which, among other things, stipulated for four millions of gold crowns as a ransom for the French monarch, were not favourably received in France, and the peace was not carried into effect. — When King John found that his people would not pay the money required for his liberty, he did not, as many would have done, resolve to stay in France. He determined immediately to return to England, and surrender his person once more into the hands of King Edward. Some of his counsellors advised him against this step, but he was not affected by their counsels. »lf faith and loyalty» said he, »were banished from the rest of the world, they ought still to remain enshrined in the hearts of kings». He, accordingly, returned to England — became again a prisoner — and soon after died in London.

21. Edward the Sixth.

When Edward the Sixth, at the age of nine years, was crowned in Westminster, they brought to him three swords, signifying his dominion over the three kingdoms, England, Scotland, and Ireland.

He said, »There is yet one thing wanting». »What is that?» said one of his attendants. He replied, »The Bible, the Sword of the Spirit; without that we are nothing, we can do nothing».

22. My Mother.

Who fed me from her gentle breast, And hush'd me in her arms to rest, And on my cheek sweet kisses prest?

My Mother.

When sleep forsook my open eve, Who was it sung sweet lullaby, And sooth'd me that I should not cry?

My Mother.

Who sat and watch'd my infant head, When sleeping on my cradle-bed; And tears of sweet affection shed ?

My Mother.

Läsebok N:o 20—22.

20. John, King of France.

John, King of France, was taken prisoner in battle by Edward, the Black Prince, and brought to England. After remaining there in captivity four years, he was allowed to return to his own country, that he might endeavour to prevail upon his subjects to agree to a peace proposed by the King of England. The proposals of the English king, which, among other things, stipulated for four millions of gold crowns as a ransom for the French monarch, were not favourably received in France, and the peace was not carried into effect. — When King John found that his people would not pay the money required for his liberty, he did not, as many would have done, resolve to stay

in France. He determined immediately to return to England, and surrender his person once more into the hands of King Edward. Some of his counsellors advised him against this step, but he was not affected by their counsels. »If faith and loyalty» said he, »were banished from the rest of the world, they ought still to remain enshrined in the hearts of kings». He, accordingly, returned to England — became again a prisoner — and soon after died in London.

21. Edward the Sixth.

When Edward the Sixth, at the age of nine years, was crowned in Westminster, they brought to him three swords, signifying his dominion over the three kingdoms, England, Scotland, and Ireland.

He said, »There is yet one thing wanting». »What is that?» said one of his attendants. He replied, »The Bible, the Sword of the Spirit; without that we are nothing, we can do nothing».

22. My Mother.

Who fed me from her gentle breast, And hush'd me in her arms to rest, And on my cheek sweet kisses prest?

My Mother.

When sleep forsook my open eve, Who was it sung sweet lullaby, And sooth'd me that I should not cry?

My Mother.

Who sat and watch'd my infant head, When sleeping on my cradle-bed; And tears of sweet affection shed ?

My Mother.Läsebok N:o 17 —19. 11

When pain and sickness made me cry, Who gaz'd upon ray heavy eye, And wept for fear that I should die?

My Mother.

Who lov'd to see me pleased and gay, And taught me sweetly how to play, And minded all I had to say?

My Mother.

Who ran to help me when I fell, And would some pretty story tell. Or kiss the place to make it well?

My Mother.

Who taught my infant heart to pray, And love God's holy book and day; And taught me Wisdom's pleasant way?

My Mother.

And can I ever cease to be Affectionate and kind to thee, Who wast so very kind to me ?

My Mother.

Ah, no! the thought I cannot bear; And if God please my life to spare, I hope I shall reward thy care,

Mv Mother.

J

When thou art feeble, old, and grey, My healthy arm shall be thy stay; And I will soothe thy pains away,

My Mother.

And when I see thee hang thy head, 'Twill be my turn to watch thy bed; And tears of sweet affection shed,

My Mother.

For God who lives above the skies, Would look with vengeance in his eyes, If I should ever dare despise

My Mother. Mrs. Gilbert. 12

Läsebok N:o 20—22.

23. Illness. (Dialogue the 4th.)

A. How is your son? I have not seen him this morning, and he is generally the first to welcome me.

B. He is, I am sorry to say, somewhat unwell; so much so, that we have been compelled to call in medical advice.

A. Indeed. 1 am grieved to hear that — but I trust it is nothing dangerous.

o o

B. At present the physician is unable to say anything certain about him; but he has ordered him to be perfectly quiet, and to be very carefully watched.

A. Can you account in any way for his indisposition ?

B. That is what puzzles me — though it is possible that he may have taken cold on Monday evening; you know we went to Richmond, and returned somewhat låte by water.

A. And yet the weather is so warm now, that I should have thought it almost impossible. Did he complain of feeling cold at the way home?

B. On the contrary, he seemed to enjoy the trip amazingly, and was in the highest spirits — but you know, there is a great deal of illness about now, especially fever.

A. Has he ever had scarlet-fever?

B. Yes, and the measles and hooping-cough; but, perhaps, after all, it may be nothing more than a cold; he is more subject to colds and influenza than any of our family.

A. And yet the time of year scarcely warrants the supposition. When did he first complain of feeling unwell?

B. Yesterday morning, when he came down to breakfast, he complained of having passed a bad night, and seemed to be suffering considerably from a racking head-ache, which

ZT J C

continued to get worse until the afternoon, when we persuaded him to go to bed.

A. It was a great pity he was allowed to get up at all.

B. Yes it would have been better for him to have remained in bed altogether; but he hoped that by getting to his usual work he should forget it.

A. Ay, that's a bad plan, but a very common one with young people — illness is not so easily forgotten; but I hope soon to hear that he is quite recovered. You will not fail to let me know as soon as there is a change, one way or the other?

B. You may rely upon my doing so, and I trust, I shall be able to send you a favourable report. Läsebok N:o 17 —19.

13

24. The Birthday. (Dialogue the 5th.)

A. Is not to-day the eleventh of June?

B. Yes, why do you ask?

A. Have you forgotten, that it is LTncle's birthday to-day ?

B. So it is, and we have not bought any presents, I had quite forgotten all about it.

A. I thought we should not remember it; and now, what are we to do? You know, we always give him something; lie will think it unkind if Ave do not.

B. What are we to do? He will be sure to call and invite lis to tea this evening. How stupid it was of us to forget it.

C. I'll tell you what we will do, we will give him the ebony chess-table that- we bought the other clay; he has never seen it, so it will do capitally.

B. So we will, he is very fond of chess; we could not have chosen anything better.

C. And it is a good thing I happened to think of it: I see him coming up the shrubbery with Aunt.

A. Run and fetch the table, quick; take off the baize we covered it with first, and then bring it down.

B. Make haste, he has just rung.

U. Well girls, how are you this morning? you see, we have come to pay you an early visit.

A. And if you had not done so, we should have come early to see you, for we have not forgotten that it is your birth-day, dear Uncle. »I wish you many happy returns of the day».

U. Thank you, Harriet, thank you, but what is this?

B. This you must please to accept as a birth-dav present from all three; we thought it would be such a nice thing for you, as you are fond of chess, besides being a pretty ornament to the room.

JJ. A thousand thanks, my dear girls, for this affectionate remembrance of your old Uncle; it is indeed a beautiful ornament.

C. Some day you must give me my revenge, Uncle, for the last game you won.

U. We won't put it off to »some day»; our object in calling was, to ask you to come and drink tea with us this evening, if you are not engaged.

B. Oh no, we shall be delighted to accept your invitation.

U. That's right, come early, about seven o'clock, and after tea we will play a grand match on the new table with14

the Staunton men, and whoever wins most games, shall be

considered the best player until this time next year.

A. Oh! that will be delightful; but you are sure to beat us; I shall set to work, and read up the chapter on »End-games».

U. Ha, ha ! I'm afraid you will not get very far between now and this evening.

C

A. Oh yes! I shall, and beat you too, if you don't take care!

U. Well, we shall see, but mind and come in good time.

25. The Maid and the Milk-pail.

A country maid was walking very deliberately with a pail of milk upon her head, when she fell into the following train of reflections. The money, for which I shall sell this milk, will enable me to increase my stock of eggs to three hundred. These eggs will produce at least two hundred and fifty chickens. The chickens will be fit to carry to market about Christmas, when poultry always bears a good price; so that by May-day I cannot fail of having money enough to purchase a new gown. Green — let me consider — yes, green becomes my complexion best, and green it shall be. Transported with the thought, she began to toss her head with an air of importance, when down came the pail of milk, and all her imaginary happiness vanished in a moment.

2(5. The difficult Passage.

A man has a little boat in which he has to carry, from one side of a river to the other, a wolf, a goat and a cabbage; and is not allowed to carry more than one of these at the same time. Which shall he take first without the risk that, during one of his navigations, the wolf may devour the goat or the goat the cabbage? Suppose he carry the wolf, the cabbage is lost — if the cabbage, the embarassment is equal; for he must risk his goat on the other side of the river. The answer is: He must take the goat first, the wolf will not touch the cabbage; iu the second passage he carries the cabbage, and brings back the goat; in the third he transports the wolf, which may again be safely left with the cabbage. He conclude? with returning for the goat.

27. Franklin's Visit to his Mother.

Franklin had been some years absent from his native city (Boston), and was at that period of life when the greatest and most rapid alteration is made in the human appear. 14

the Staunton men, and whoever wins most games, shall be

C 7

considered the best player until this time next year.

A. Oh! that will be delightful; but you are sure to beat us; I shall set to work, and read up the chapter on »End-games».

U. Ha, ha ! I'm afraid you will not get very far between now and this evening.

C

A. Oh yes! I shall, and beat you too, if you don't take care!

U. Well, we shall see, but mind and come in good time.

25. The Maid and the Milk-pail.

A country maid was walking very deliberately with a pail of milk upon her head, when she fell into the following train of reflections. The money, for which I shall sell this milk, will enable me to increase my stock of eggs to three hundred. These eggs will produce at least two hundred and fifty chickens. The chickens will be fit to carry to market about Christmas, when poultry always bears a good price; so that by May-day I cannot fail of having money enough to purchase a new gown. Green — let me consider — yes, green becomes my complexion best, and green it shall be. Transported with the thought, she began to toss her head with an air of importance, when down came the pail of milk, and all her imaginary happiness vanished in a moment.

2(5. The difficult Passage.

A man has a little boat in which he has to carry, from one side of a river to the other, a wolf, a goat and a cabbage; and is not allowed to carry more than one of these at the same time. Which shall he take first without the risk that, during one of his navigations, the wolf may devour the goat or the goat the cabbage? Suppose he carry the wolf, the cabbage is lost — if the cabbage, the embarassment is equal; for he must risk his goat on the other side of the river. The answer is: He must take the goat first, the wolf will not touch the cabbage; iu the second passage he carries the cabbage, and brings back the goat; in the third he transports the wolf, which may again be safely left with the cabbage. He conclude? with returning for the goat.

27. Franklin's Visit to his Mother.

Franklin had been some years absent from his native city (Boston), and was at that period of life when the greatest and most rapid alteration is made in the human appear. 14

Läsebok N:o 20—22.

the Staunton men, and whoever wins most games, shall be

C 7

considered the best player until this time next year.

A. Oh! that will be delightful; but you are sure to beat us; I shall set to work, and read up the chapter on »End-games».

U. Ha, ha ! I'm afraid you will not get very far between now and this evening.

C

A. Oh yes! I shall, and beat you too, if you don't take care!

U. Well, we shall see, but mind and come in good time.

25. The Maid and the Milk-pail.

A country maid was walking very deliberately with a pail of milk upon her head, when she fell into the following train of reflections. The money, for which I shall sell this milk, will enable me to increase my stock of eggs to three hundred. These eggs will produce at least two hundred and fifty chickens. The chickens will be fit to carry to market about Christmas, when poultry always bears a good price; so that by May-day I cannot fail of having money enough to purchase a new gown. Green — let me consider — yes, green becomes my complexion best, and green it shall be. Transported with the thought, she began to toss her head with an air of importance, when down came the pail of milk, and all her imaginary happiness vanished in a moment.

2(5. The difficult Passage.

A man has a little boat in which he has to carry, from one side of a river to the other, a wolf, a goat and a cabbage; and is not allowed to carry more than one of these at the same time. Which shall he take first without the risk that, during one of his navigations, the wolf may devour the goat or the goat the cabbage? Suppose he carry the wolf, the cabbage is lost — if the cabbage, the embarassment is equal; for he must risk his goat on the other side of the river. The answer is: He must take the goat first, the wolf will not touch the cabbage; iu the second passage he carries the cabbage, and brings back the goat; in the third he transports the wolf, which may again be safely left with the cabbage. He conclude? with returning for the goat.

27. Franklin's Visit to his Mother.

Franklin had been some years absent from his native city (Boston), and was at that period of life when the greatest and most rapid alteration is made in the human appear. 14

Läsebok N:o 20—22.

the Staunton men, and whoever wins most games, shall be

C 7

considered the best player until this time next year.

A. Oh! that will be delightful; but you are sure to beat us; I shall set to work, and read up the chapter on »End-games».

U. Ha, ha ! I'm afraid you will not get very far between now and this evening.

C

A. Oh yes! I shall, and beat you too, if you don't take care!

U. Well, we shall see, but mind and come in good time.

25. The Maid and the Milk-pail.

A country maid was walking very deliberately with a pail of milk upon her head, when she fell into the following

train of reflections. The money, for which I shall sell this milk, will enable me to increase my stock of eggs to three hundred. These eggs will produce at least two hundred and fifty chickens. The chickens will be fit to carry to market about Christmas, when poultry always bears a good price; so that by May-day I cannot fail of having money enough to purchase a new gown. Green — let me consider — yes, green becomes my complexion best, and green it shall be. Transported with the thought, she began to toss her head with an air of importance, when down came the pail of milk, and all her imaginary happiness vanished in a moment.

2(5. The difficult Passage.

A man has a little boat in which he has to carry, from one side of a river to the other, a wolf, a goat and a cabbage; and is not allowed to carry more than one of these at the same time. Which shall he take first without the risk that, during one of his navigations, the wolf may devour the goat or the goat the cabbage? Suppose he carry the wolf, the cabbage is lost — if the cabbage, the embarassment is equal; for he must risk his goat on the other side of the river. The answer is: He must take the goat first, the wolf will not touch the cabbage; iu the second passage he carries the cabbage, and brings back the goat; in the third he transports the wolf, which may again be safely left with the cabbage. He conclude? with returning for the goat.

27. Franklin's Visit to his Mother.

Franklin had been some years absent from his native city (Boston), and was at that period of life when the greatest and most rapid alteration is made in the human appear.

ance. lie was sensible that his person had been so much changed, that his mother would not know him, unless there were some instinct to point out, at a single glance, the child to its parent. To discover this instinct by actual experiment, Franklin determined to introduce himself to his mother as a stranger, and to watch narrowly for the moment in which she should discover her son. On the afternoon of a sullen cold day, in the month of January, he knocked at his mother's door, and asked to speak with Mrs. Franklin. He found the old lady knitting before the parlour fire, introduced himself by observing that he had been informed she entertained travellers, and requested a night's lodging.

She eyed him with coldness, and assured him that he had been misinformed; — that she did not keep a tavern, though, to oblige some members of the legislature, she took a number of them into her family during the session; and at that time had four members of the Council, and six of the House of Representatives, who boarded with her. She added, that her beds were full, and went on knitting with a great deal of vehemence.

Franklin wrapped his coat around him, pretending to shiver with the cold, observing that it was very chilly weather. It was, of course, nothing more than civil for the old lady to ask him to stop and warm himself. She pointed to a chair, and he drew himself up to the fire.

The entrance of her boarders prevented any further conversation. Coffee was soon served, and the stranger partook with the rest of the family: To the coffee, according to the custom of the times, succeeded a plate of apples, pipes, and a paper of tobacco. A pleasant circle, of smokers was then formed about the fire. Agreeable conversation followed. Jokes were cracked, stories told, and Franklin was so sensible and entertaining as to attract the attention of the whole company.

In this manner the moments passed pleasantly and swiftly along, and it was eight o'clock before any of them expected it. This was the hour of supper, and Mrs. Franklin was always as punctual as the clock. Busied with family affairs, she supposed the stranger had quitted the house immediately after coffee. Imagine her surprise when she saw him, with the utmost coolness and impudence, taking his seat with the family at the supper table!

Immediately after supper, she called an elderly gentleman, a member of the Council, with whom she was in the habit of consulting, into another room, complained of the rudeness of the stranger, told the manner of his coming into the house, observed that he appeared like a foreigner, and, she thought, had something very suspicious about

him. The16

Läsebok X:o 27

old gentleman assured ner that she need not be under any

o u

alarm, that the stranger was a man of education and agreea-ble manners, and was, probably, unaware of the lateness of the hour. He added, that it would be well to call him aside, and repeat to him that she was unable to give him lodgings. She, accordingly, sent her maid to him, and then repeated the account of their situation; observed that it grew låte, and gently hinted that he would do well to seek out other accommodations. The stranger replied, that he would be very sorry to put her to anv inconvenience, and would retire after smoking one more pipe with her boarders. He returned to the company, lilled his pipe, and began talking as pleasantly and forcibly as ever. He recounted the hardships, and praised the piety and wisdom of their ancestors.

A gentleman present mentioned the subject of the days debate in the House of Representatives. A bill had been introduced to extend the powers of the royal governor. The stranger immediately entered upon the subject, supported the rights of the colonies with many arguments and much elo-

O J O

quence, and showed a great familiarity with the names of influential members of the House in the time of Governor Dudley.

The conversation was so animated and interesting, that the clock struck eleven unnoticed by the delighted circle.

^ O

The patience of Mrs. Franklin was by this time completely exhausted. She now entered the room, and, before the whole company, addressed the stranger with much anger; told him plainly, that she thought herself imposed upon, that she was a lone woman but had friends who would protect her, and concluded by telling him to leave the house. Franklin made

J CD

a slight apology, put on his great-coat and hat, took a polite leave of the company, and approached the street-door, lighted by the maid, and attended bv the mistress.

While the company had been enjoying themselves within, a most tremendous snow-storm had filled the streets knee-deep; and no sooner had the maid lifted the latch, than a roaring wind forced open the door, put out the light, and almost filled the entry with drifted snow and hail. As soon as the candle was relighted, the stranger cast a mournful look on the lady of the mansion, and said, »My dear madam, if you turn me out of your house in this dreadful storm, I am a stranger in the town, and shall certainly perish in the streets. You look like a charitable lady; I should not think you could refuse shelter to a dog on such a night». »Don't tell me of charity», said the offended matron; »charity begins at home. It is your own fault that you stayed so long. In short, sir, I do not like your looks, or your conduct in thus forcing yourself upon my family, and I fear you have some bad designs».17
Läsebok. N:o 32—33.

The good lady had grown so angry as to raise her voice much above its ordinary pitch, and the noise drew all the company into the entry. They did not at all agree with Mrs. Franklin in respect to the stranger. He seemed to them to be a very honest, clever-looking fellow, and so far from wishing to turn him out of the house, there was not one of them but would have been glad to have him for a fellow-boarder. They thought him very sensible and pleasant, and could not account for their landlady's aversion.

At length, by their united interference, the stranger was permitted to remain in the house. There was no bed or part of a bed unoccupied, and he was obliged to sleep all night on an easy-chair, before the parlour fire. Although her boarders appeared to have perfect confidence in his honesty, it was not so with Mrs. Franklin. She

very carefully collected her silver spoons, pepper-box, and porringer from her closet, and after securing the parlour door, by sticking, a fork over the latch, carried them to her chamber. She charged the negro man to sleep with his clothes on, to take the great cleaver with him, and to wake up and seize the vagrant at the first noise he made in plundering the house. The good lady then retired to bed with her maid, whom she compelled to sleep in the same room.

After a very restless night, Mrs. Franklin rose before the sun. She called her domestics, and proceeded with them in a body to unfasten the parlour door. To her great astonishment, she found her guest quietly sleeping in his chair. She now began to feel sorry for her suspicions. Awaking him with a cheerful good morning, she inquired how he had rested, and invited him to partake of her breakfast, which was always served before that of her boarders.

»Pray, sir», said the old lady, as they were sipping their chocolate at the breakfast table, »as you appear to be a stranger here, to what distant country do you belong?»

Franklin put a little more sugar into his chocolate, and, helping himself to a slice of toast, replied, that he belonged to the city of Philadelphia. At the mention of this word, the old lady, for the first time, exhibited emotion. »Philadelphia?» said she, »if you live in Philadelphia, perhaps you know our Ben?»

»Who, madam?» replied Franklin, in the same cool and undisturbed manner that he had put on ever since he entered the house. »Why, Ben Franklin», said the mother; »my Ben — Oh! he is the dearest child that ever blessed a mother».

»What», said the stranger, »is Ben Franklin, the printer, your son? Why, he is my most intimate friend: he and I lodge in the same room».

»O! Heaven forgive me!» exclaimed the old lady; »and have I suffered an acquaintance of my Benny to sleep on this hard chair, while 1 myself rested on a good bed ?»

We can well imagine that the mother was very much astonished Avhen she found that it was not an acquaintance of her son, but her son himself, whose countenance and person had been so much changed that she had even been on the point of turning him out of doors! She was delighted to embrace him once more before she died, and was quite pleased that the members of the Council had found him so agreeable a fellow as to insist that he should remain all night in the house.

Peter Parley.

28. Yankee Doodle.

A Yankee boy is trim and tall

And never over fat, sir, At dance and frolic, hop and ball,

And nimble as a rat, sir; Yankee Doodle guard vour coast,

O J

Yankee Doodle dandy, Fear not then nor threat nor boast, Yankee Doodle dandy.

He's always out on training day, Commencement, or Election; At truck and trade he knows the way,

Of thriving to perfection. Yankee Doodle, etc.

His door is always open found,

His cider of the best, sir, His board with pumpkin pie is crowned,

And welcome ev'ry guest, sir. Yankee Doodle, etc.

Though rough and little is his farm,

That little is his OAvn, sir. His hand is strong, his heart is warm,

Tis truth's and honour's throne, sir. Yankee Doodle, etc.

His country is his pride and boast, He'll ever prove true blue, sir. When called upon to give his toast

Tis Yankee Doodle Doo, sir. Yankee Doodle, etc.

Shecliburg. 18

Läsebok. N:o 32—33.

»O! Heaven forgive me!» exclaimed the old lady; »and have I suffered an acquaintance of my Benny to sleep on this hard chair, while 1 myself rested on a good bed ?»

We can well imagine that the mother was very much astonished Avhen she found that it was not an acquaintance of her son, but her son himself, whose countenance and person had been so much changed that she had even been on the point of turning him out of doors! She was delighted to embrace him once more before she died, and was quite pleased that the members of the Council had found him so agreeable a fellow as to insist that he should remain all night in the house.

Peter Parley.

28. Yankee Doodle.

A Yankee boy is trim and tall

And never over fat, sir, At dance and frolic, hop and ball,

And nimble as a rat, sir; Yankee Doodle guard vour coast,

O J

Yankee Doodle dandy, Fear not then nor threat nor boast, Yankee Doodle dandy.

He's always out on training day, Commencement, or Election; At truck and trade he knows the way,

Of thriving to perfection. Yankee Doodle, etc.

His door is always open found,

His cider of the best, sir, His board with pumpkin pie is crowned,

And welcome ev'ry guest, sir. Yankee Doodle, etc.

Though rough and little is his farm,

That little is his OAvn, sir. His hand is strong, his heart is warm,

Tis truth's and honour's throne, sir. Yankee Doodle, etc.

His country is his pride and boast, He'll ever prove true blue, sir. When called upon to give his toast

Tis Yankee Doodle Doo, sir. Yankee Doodle, etc.

Shecliburg. Läsebok N:o 13 — 15.

19

29. Frederick the Great and tlie French Guardsman.

Frederick the Great used to put three questions to every soldier that appeared in his guards; first, »How old are you?» Then, »How long have you been in my service?» And lastly, »Arc you satisfied with your pay and treatment?»

Once a young Frenchman who did not know a word of German, was enlisted, and his captain advised him to learn by heart the answers that he was to give to the king.

The soldier did so by the next day, and as soon as he appeared in the ranks, the king came up to him to ask him the usual questions. He happened, however, to begin with the second question, asking him, »How long have you been in my service?»

»Twenty-one years», answered the soldier.

The king, greatly amazed, said,

»How old are you?»

»One year, your Majesty».

Frederick, still more astonished, cried, »Either you or I must be out of our senses!»

The soldier, who took this for the third question, replied, »Both, your Majesty».

»This is the first time I ever was treated as a madman!» exclaimed the king.

He addressed him once more in order to find out the mystery, but received no answer. At last he tried French, and the soldier now told him that he did not understand a word of German. The king laughed heartily, told him to do his duty, and left him.

30. The Postscript.

The wife of a Scotch Laird being suddenly taken ill, the husband ordered the servant to get a horse ready to go to the towm to the physician. By the time, however, the horse was ready and his letter to the physician written, the lady recovered. My lord added the following postscript and sent off the messenger: »My wife being recovered you need not come».

31. The Wolf and the Crane.

A bone once stuck in the throat of a wolf. He therefore hired a crane to extract it. This the crane easily did with the aid of her long neck. But when she asked for her wages, the wolf, smiling and gnashing his teeth, said, »Surely you are not ill paid in being allowed to draw your head uninjured out of the jaws of a wolf». Läsebok N:o 13 — 15.

19

29. Frederick the Great and tlie French Guardsman.

Frederick the Great used to put three questions to every soldier that appeared in his guards; first, »How old are you?» Then, »How long have you been in my service?» And lastly, »Arc you satisfied with your pay and treatment?»

Once a young Frenchman who did not know a word of German, was enlisted, and his captain advised him to learn by heart the answers that he was to give to the king.

The soldier did so by the next day, and as soon as he appeared in the ranks, the king came up to him to ask him the usual questions. He happened, however, to begin with the second question, asking him, »How long have you been in my service?»

»Twenty-one years», answered the soldier.

The king, greatly amazed, said,

»How old are you?»

»One year, your Majesty».

Frederick, still more astonished, cried, »Either you or I must be out of our senses!»

The soldier, who took this for the third question, replied, »Both, your Majesty».

»This is the first time I ever was treated as a madman!» exclaimed the king.

He addressed him once more in order to find out the mystery, but received no answer. At last he tried French, and the soldier now told him that he did not understand a word of German. The king laughed heartily, told him to do his duty, and left him.

30. The Postscript.

The wife of a Scotch Laird being suddenly taken ill, the husband ordered the servant to get a horse ready to go to the towm to the physician. By the time, however, the horse was ready and his letter to the physician written, the lady recovered. My lord added the following postscript and sent off the messenger: »My wife being recovered you need not come».

31. The Wolf and the Crane.

A bone once stuck in the throat of a wolf. He therefore hired a crane to extract it. This the crane easily did with the aid of her long neck. But when she asked for her wages, the wolf, smiling and gnashing his teeth, said, »Surely you are not ill paid in being allowed to draw your head uninjured out of the jaws of a wolf». Läsebok N:o 13 — 15.

19

29. Frederick the Great and tlie French Guardsman.

Frederick the Great used to put three questions to every soldier that appeared in his guards; first, »How old are you?» Then, »How long have you been in my service?» And lastly, »Arc you satisfied with your pay and treatment?»

Once a young Frenchman who did not know a word of German, was enlisted, and his captain advised him to learn by heart the answers that he was to give to the king.

The soldier did so by the next day, and as soon as he appeared in the ranks, the king came up to him to ask him the usual questions. He happened, however, to begin with the second question, asking him, »How long have you been in my service?»

»Twenty-one years», answered the soldier.

The king, greatly amazed, said,

»How old are you?»

»One year, your Majesty».

Frederick, still more astonished, cried, »Either you or I must be out of our senses!»

The soldier, who took this for the third question, replied, »Both, your Majesty».

»This is the first time I ever was treated as a madman!» exclaimed the king.

He addressed him once more in order to find out the mystery, but received no answer. At last he tried French, and the soldier now told him that he did not understand a word of German. The king laughed heartily, told him to do his duty, and left him.

30. The Postscript.

The wife of a Scotch Laird being suddenly taken ill, the husband ordered the servant to get a horse ready to go to the towm to the physician. By the time, however, the horse was ready and his letter to the physician written, the lady recovered. My lord added the following postscript and sent off the messenger: »My wife being recovered you need not come».

31. The Wolf and the Crane.

A bone once stuck in the throat of a wolf. He therefore hired a crane to extract it. This the crane easily did with the aid of her long neck. But when she asked for her wages, the wolf, smiling and gnashing his teeth, said, »Surely you are not ill paid in being allowed to draw your head uninjured out of the jaws of a wolf». 20

32. The Two Asses.

An ass laden with salt was crossing a brook; the water diluted the salt, and lightened the burden. He communicated his discovery to a brother donkey laden with wool. The latter tried the same experiment, and found his load double in weight.

33. Ill School, a.) (Dialogue the 6th.)

Master. Where do we begin this morning? Let the first boy tell me the number of the page.

Boy. Page 24, sir, at the bottom; shall I begin ?

M. No, wait a moment, I will first ask you a few questions about what we read last time, that I may see if you have remembered it. When did we have the last lesson in History ?

B. On Tuesday, but we did not read anything last time.

M. With what were we occupied then?

B. You told us something about the state of the Roman Empire, at the time when Christ came into the world.

M. Of which you took notes of course; you had better get out your books and look over what I said, and I will then question you upou it.

B. Shall I get out the books? they are locked up in the cupboard.

M. Yes, you can do so, but take care of the ink; some one was careless enough to upset the bottle last night, and a pretty mess there was.

B. Will you give me the key, if you please?

M. If you look on the chimney-piece, you will see a bunch of keys; bring them to me, and I will show you which is the right one — have you found them?

B. No, sir, I think they were taken away this morning into the next class room; but perhaps the cupboard is not locked.

M. Well, see first if it is; if so, you must go into the next room and inquire for the keys. There is a great deal too much noise here.

1 Boy. If you please, sir, will you speak to Willis, he's pulling my hair!

M. Willis, why are you pulling that boy's hair? Stand upon the form, sir; do you hear what I say?

2 Boy. Please, sir, he pinched me first.

1 Boy. No, sir, I didn't, he — — —

M. Silence; I will have you both in after twelve o'clock, I dare say I shall find out, then, who is to blame. Have you got the books? 20

Läsebok. N:o 32—33.

32. The Two Asses.

An ass laden with salt was crossing a brook; the water diluted the salt, and lightened the burden. He communicated his discovery to a brother donkey laden with wool. The latter tried the same experiment, and

found his load double in weight.

33. Ill School, a.) (Dialogue the 6th.)

Master. Where do we begin this morning? Let the first boy tell me the number of the page.

Boy. Page 24, sir, at the bottom; shall I begin ?

M. No, wait a moment, I will first ask you a few questions about what we read last time, that I may see if you have remembered it. When did we have the last lesson in History ?

B. On Tuesday, but we did not read anything last time.

M. With what were we occupied then?

B. You told us something about the state of the Roman Empire, at the time when Christ came into the world.

M. Of which you took notes of course; you had better get out your books and look over what I said, and I will then question you upou it.

B. Shall I get out the books? they are locked up in the cupboard.

M. Yes, you can do so, but take care of the ink; some one was careless enough to upset the bottle last night, and a pretty mess there was.

B. Will you give me the key, if you please?

M. If you look on the chimney-piece, you will see a bunch of keys; bring them to me, and I will show you which is the right one — have you found them?

B. No, sir, I think they were taken away this morning into the next class room; but perhaps the cupboard is not locked.

M. Well, see first if it is; if so, you must go into the next room and inquire for the keys. There is a great deal too much noise here.

1 Boy. If you please, sir, will you speak to Willis, he's pulling my hair!

M. Willis, why are you pulling that boy's hair? Stand upon the form, sir; do you hear what I say?

2 Boy. Please, sir, he pinched me first.

1 Boy. No, sir, I didn't, he — — —

M. Silence; I will have you both in after twelve o'clock, I dare say I shall find out, then, who is to blame. Have you got the books?21 Läsebok. N:o 32—33.

B. Ycs, sir, hero they are.

M. Very well, give one to each boy, and put round the ink; those who want anything else, had better get it at once, that we may not be disturbed during the lesson; and now, if you are ready, we will begin.

34- III School, b.) (Dialogue the 7th.)

Master. Come, the bell has rung some time, you ought all to be in your places; let each one take his seat quietly —• sit a little higher up there.

Boy. There is no room, sir. Hadn't some of us better go on the other form ?

M. Yes, if there really is not room; let the first three take their seats on the bench behind.

Boy. They might go a little lower at the bottom, sir.

M. No pushing there, no pushing; there is plenty of room for all. — A little farther down there, the bottom boy! that will do, and now let us have silence.

Boy. Can I have a new pen, if you please, sir? mine is such a bad one.

M. What is the matter with it?

Boy. It won't mark the up-strokes at all, sir; it is so hard.

M. Well, here is another, but take care of it — and what is the matter with yours?

Boy. Please, sir, it spirts, my book is all covered with blots.

M. That is because you don't hold it properly; you see, when I write with it, it does not spirt, as you call it. Remember, if you wish to write well, you must keep your pen-holder pointed to your shoulder.

Boy. May I have a quill, sir? I can write much better with a quill-pen than a steel.

M. No, I prefer your using steel-pens; for in addition to their being better adapted for wTriting, it saves the trouble of mending. I hear some one scratching there; put both nibs down on the paper together, and you won't make that noise. James, can you say your spelling?

James. Not quite, sir, I was all yesterday evening writing mv theme.

M. You must have been very idle then, for you have not written above a dozen lines.

James. Please, sir, it's so difficult, I never know what to say.

M. That is because you do not read sufficiently; I never, by any chance, see you with a book in your hand, except when you are obliged; but, however, that is no excuse 21 Läsebok. N:o 32—33.

B. Ycs, sir, hero they are.

M. Very well, give one to each boy, and put round the ink; those who want anything else, had better get it at once, that we may not be disturbed during the lesson; and now, if you are ready, we will begin.

34- III School, b.) (Dialogue the 7th.)

Master. Come, the bell has rung some time, you ought all to be in your places; let each one take his seat quietly —• sit a little higher up there.

Boy. There is no room, sir. Hadn't some of us better go on the other form ?

M. Yes, if there really is not room; let the first three take their seats on the bench behind.

Boy. They might go a little lower at the bottom, sir.

M. No pushing there, no pushing; there is plenty of room for all. — A little farther down there, the bottom boy! that will do, and now let us have silence.

Boy. Can I have a new pen, if you please, sir? mine is such a bad one.

M. What is the matter with it?

Boy. It won't mark the up-strokes at all, sir; it is so hard.

M. Well, here is another, but take care of it — and what is the matter with yours?

Boy. Please, sir, it spirts, my book is all covered with blots.

M. That is because you don't hold it properly; you see, when I write with it, it does not spirt, as you call it. Remember, if you wish to write well, you must keep your pen-holder pointed to your shoulder.

Boy. May I have a quill, sir? I can write much better with a quill-pen than a steel.

M. No, I prefer your using steel-pens; for in addition to their being better adapted for wTriting, it saves the trouble of mending. I hear some one scratching there; put both nibs down on the paper together, and you won't make that noise. James, can you say your spelling?

James. Not quite, sir, I was all yesterday evening writing mv theme.

M. You must have been very idle then, for you have not written above a dozen lines.

James. Please, sir, it's so difficult, I never know what to say.

M. That is because you do not read sufficiently; I never, by any chance, see you with a book in your hand, except when you are obliged; but, however, that is no excuse22

for your not knowing your lesson this morning, you have had plenty of time for both; do you think you can say it?

James. No, sir, I'm sure I can't.

M. Then you must stay in after school, and learn it; and remember, I must have it said perfectly.

jBoy. Shall I collect the books, sir? it is eleven o'clock.

M. Yes, but, let me see them before you put them away — whose is this?

Boy. Mine, sir.

M. This is very badly done; you have evidently taken no pains with it at all, there is not an »i» dotted nor a »t» crossed in the whole copy — you will learn twenty lines of Cæsar afterwards, for vour carelessness.

7 J

Boy. Please, sir, I can't write any better, some one was jogging the desk all the while.

M. That is a very lame excuse; the shaking of the desk need not have prevented you from crossing vour »t»s — why did you not speak to me ?

2 Boy. Please, sir, I found this ruler on the ground, what shall I do with it?

M. Do with it? Give it to the owner, of course. Has any one lost a ruler? No one? Give it to me, perhaps it belongs to some one in the other class. You may go now — but quietly, I shall call back any one who makes a noise.

35. Louis XI and the Astrologer.

An astrologer had foretold to Louis XI that a lady, whom he esteemed very much, would die in eight days; which having happened, the king ordered the astrologer to be brought before him, and his servants to throw him out of the window at a given signal. As soon as the king saw him, he said: »You who pretend to the knowledge of future events and know so exactly the fate of others, tell me: how long have you yourself to live?» The astrologer answered: »Sire, I shall die just three davs before vour Majesty». — The

J J V %J «/

king was in no haste to give the signal.

36. Enigma.

'Twas whisper'd in lieaven, and muttered in /;ell, And echo caught softly the words as they fell: In the confines of earth, 't was permitted to rest, And the depths of the ocean its presence confess'd, It was seen in the lightning and heard in the t/iunder, 'Twill be found in the sp/teres when all riven asunder: It was given to man with earliest breath, It assists at his birth and attends him in death; 22

Läsebok. N:o 32—33.

for your not knowing your lesson this morning, you have had plenty of time for both; do you think you can say it?

James. No, sir, I'm sure I can't.

M. Then you must stay in after school, and learn it; and remember, I must have it said perfectly.

jBoy. Shall I collect the books, sir? it is eleven o'clock.

M. Yes, but, let me see them before you put them away — whose is this?

Boy. Mine, sir.

M. This is very badly done; you have evidently taken no pains with it at all, there is not an »i» dotted nor a »t» crossed in the whole copy — you will learn twenty lines of Cæsar afterwards, for vour carelessness.

7 J

Boy. Please, sir, I can't write any better, some one was jogging the desk all the while.

M. That is a very lame excuse; the shaking of the desk need not have prevented you from crossing vour »t»s — why did you not speak to me ?

2 Boy. Please, sir, I found this ruler on the ground, what shall I do with it?

M. Do with it? Give it to the owner, of course. Has any one lost a ruler? No one? Give it to me, perhaps it belongs to some one in the other class. You may go now — but quietly, I shall call back any one who makes a noise.

35. Louis XI and the Astrologer.

An astrologer had foretold to Louis XI that a lady, whom he esteemed very much, would die in eight days; which having happened, the king ordered the astrologer to be brought before him, and his servants to throw him out of the window at a given signal. As soon as the king saw him, he said: »You who pretend to the knowledge of future events and know so exactly the fate of others, tell me: how long have you yourself to live?» The astrologer answered: »Sire, I shall die just three davs before vour Majesty». — The

J J V %J «/

king was in no haste to give the signal.

36. Enigma.

'Twas whisper'd in lieaven, and muttered in /;ell, And echo caught softly the words as they fell: In the confines of earth, 't was permitted to rest, And the depths of the ocean its presence confess'd, It was seen in the lightning and heard in the t/iunder, 'Twill be found in the sp/teres when all riven asunder: It was given to man with earliest breath, It assists at his birth and attends him in death; 22

for your not knowing your lesson this morning, you have had plenty of time for both; do you think you can say it?

James. No, sir, I'm sure I can't.

M. Then you must stay in after school, and learn it; and remember, I must have it said perfectly.

jBoy. Shall I collect the books, sir? it is eleven o'clock.

M. Yes, but, let me see them before you put them away — whose is this?

Boy. Mine, sir.

M. This is very badly done; you have evidently taken no pains with it at all, there is not an »i» dotted nor a »t» crossed in the whole copy — you will learn twenty lines of Cæsar afterwards, for vour carelessness.

7 J

Boy. Please, sir, I can't write any better, some one was jogging the desk all the while.

M. That is a very lame excuse; the shaking of the desk need not have prevented you from crossing vour »t»s — why did you not speak to me ?

2 Boy. Please, sir, I found this ruler on the ground, what shall I do with it?

M. Do with it? Give it to the owner, of course. Has any one lost a ruler? No one? Give it to me, perhaps it belongs to some one in the other class. You may go now — but quietly, I shall call back any one who makes a noise.

35. Louis XI and the Astrologer.

An astrologer had foretold to Louis XI that a lady, whom he esteemed very much, would die in eight days; which having happened, the king ordered the astrologer to be brought before him, and his servants to throw him out of the window at a given signal. As soon as the king saw him, he said: »You who pretend to the knowledge of future events and know so exactly the fate of others, tell me: how long have you yourself to live?» The astrologer answered: »Sire, I shall die just three davs before vour Majesty». — The

J J V %J «/

king was in no haste to give the signal.

36. Enigma.

'Twas whisper'd in lieaven, and muttered in /;ell, And echo caught softly the words as they fell: In the confines of earth, 't was permitted to rest, And the depths of the ocean its presence confess'd, It was seen in the lightning and heard in the t/iunder, 'Twill be found in the sp/teres when all riven asunder: It was given to man with earliest breath, It assists at his birth and attends him in death;Läsebok. N:o 62—63.

Presides o'er bis happiness, /ionour, and health; Is the prop of his /fouse, and the end of his wealtfc; Jt begins every hope, ev'ry wisA it must bound; Aud though unassuming, with mon arc/is is crown'd, In the heaps of the miser it is hoarded with care; But is sure to be lost in the prodigal heir. Without it the soldier and sailor may roam; But woe to the wretch that expels it from home! In the wMspers of conscience its voice will be found, Nor e'er in the whirlwind of passions be drown'd. It softens the heart, and though deaf to the ear, It will make it acutely and instantly hear. But in shades let it rest, like an elegant flower; Oh! breathe on it softly — it dies in an 7&our!

Lord Byron.

37. How Bad News are to be communicated.

Scene: The rooms of Mr G., at Oxford.

(Enter to hirn his father's steward.) Mr. G. Ha, Jervas, how are you, my old boy? How do things go on at home?

Steivard. Bad enough, your Honour, the magpie's dead. Mr. G. Poor Mag! So he is gone. How came he to die?

Steward. Over-ate himself, sir.

Mr. G. Did he, faith! A greedy dog! Why, what did he get, that he liked so well?

Steward. Horse-flesh, sir! He died of eating horse-flesh.

Mr. G. How came he to get so much horse-flesh?

Steivard. All your father's horses, sir.

Mr. G. What, are they dead too?

Steivard. Ay, sir, they died of overwork.

Mr. G. And why where they overworked, pray?

Steward. To carry water, sir.

Mr. G. To carry water? And what were they carrying Avater for?

Steward. Sure, sir, to put out the fire. Mr. G. Fire! WThat fire?

Steward. Oh, sir, your father's house is burnt down to the ground.

Mr. G. My father's house burnt down! And how came it to take fire?

Steward. I think, sir, it must have been the torches. Mr. G. Torches! What torches? Steivard. At your mother's funeral. Mr. G. My mother dead!

Steward. Ah, poor lady! She never looked up after it.

Presides o'er bis happiness, /ionour, and health; Is the prop of his /fouse, and the end of his wealtfc; Jt begins every hope, ev'ry wisA it must bound; Aud though unassuming, with mon arc/is is crown'd, In the heaps of the miser it is hoarded with care; But is sure to be lost in the prodigal heir. Without it the soldier and sailor may roam; But woe to the wretch that expels it from home! In the wMspers of conscience its voice will be found, Nor e'er in the whirlwind of passions be drown'd. It softens the heart, and though deaf to the ear, It will make it acutely and instantly hear. But in shades let it rest, like an elegant flower; Oh! breathe on it softly — it dies in an 7&our!

Lord Byron.

37. How Bad News are to be communicated.

Scene: The rooms of Mr G., at Oxford.

(Enter to hirn his father's steward.) Mr. G. Ha, Jervas, how are you, my old boy? How do things go on at home?

Steivard. Bad enough, your Honour, the magpie's dead. Mr. G. Poor Mag! So he is gone. How came he to die?

Steward. Over-ate himself, sir.

Mr. G. Did he, faith! A greedy dog! Why, what did he get, that he liked so well?

Steward. Horse-flesh, sir! He died of eating horse-flesh.

Mr. G. How came he to get so much horse-flesh?

Steivard. All your father's horses, sir.

Mr. G. What, are they dead too?

Steivard. Ay, sir, they died of overwork.

Mr. G. And why where they overworked, pray?

Steward. To carry water, sir.

Mr. G. To carry water? And what were they carrying Avater for?

Steward. Sure, sir, to put out the fire. Mr. G. Fire! WThat fire?

Steward. Oh, sir, your father's house is burnt down to the ground.

Mr. G. My father's house burnt down! And how came it to take fire?

Steward. I think, sir, it must have been the torches. Mr. G. Torches! What torches? Steivard. At your mother's funeral. Mr. G. My mother dead!

Steward. Ah, poor lady! She never looked up after it.

Mr. G. After what?

Steward. The loss of your father.

Mr. G. My father gone too!

Steward. Yes, poor gentleman! He took to his bed as soon as he heard of it.

Mr. G. Heard of what?

Steward. The bad news, sir, an please your Honour.

Mr. G. What, more miseries! More bad news!

Steward. Yes, sir, your bank has failed, and you are not worth a shilling in the world. I made bold, sir, to come to wait on you to tell you about it, for I thought, you would like to hear the news.

38. The Fox that had lost his Tail.

A fox having been unwarily caught in a trap, at length, with much struggling and difficulty, disengaged himself; not, however, without being obliged to leave his tail behind him. The joy he felt at his escape was somewhat abated, when he began to consider the price he had paid for it; and he was a good deal mortified, by reflecting on the ridiculous figure he should make among his brethren without a tail. In the agitation of his thoughts upon this occasion, an expedient occurred to him, which he resolved to try, in order to remove this disgraceful singularity. With this view he assembled his tribe together, and set forth, in a most elaborate speech, how much he had at heart whatever tended to the public weal. He had often thought, he said, ou the length and bushiness of their tails; was verily persuaded, that it was much more burdensome than ornamental, and rendered them, besides, an easier prey to their enemies. He earnestly recommended it to them, therefore, to discharge themselves of so useless and dangerous an encumbrance. »My good friend», replied an old fox, who had listened very attentively to his harangue, »we are much obliged to you, no doubt, for the concern you express upon our account; but, pray, turn about before the company, for I cannot help suspecting, that you would not be quite so solicitous to ease us of our tails, if you had not unluckily lost your own».

39. King Richard's Deliverance.

Of all the kings who went to the third crusade, none was more powerful, brave, and magnificent, than King Richard the lion-hearted, and his army was one of the finest that ever were seen. He attacked the Infidels and conquered them in a great many glorious battles, and his fame spread far and wide throughout all Europe. But it happened, before this 24

Läsebok. N:o 32—33.

Mr. G. After what?

Steward. The loss of your father.

Mr. G. My father gone too!

Steward. Yes, poor gentleman! He took to his bed as soon as he heard of it.

Mr. G. Heard of what?

Steward. The bad news, sir, an please your Honour.

Mr. G. What, more miseries! More bad news!

Steward. Yes, sir, your bank has failed, and you are not worth a shilling in the world. I made bold, sir, to come to wait on you to tell you about it, for I thought, you would like to hear the news.

38. The Fox that had lost his Tail.

A fox having been unwarily caught in a trap, at length, with much struggling and difficulty, disengaged himself; not, however, without being obliged to leave his tail behind him. The joy he felt at his escape was somewhat abated, when he began to consider the price he had paid for it; and he was a good deal mortified, by reflecting on the ridiculous figure he should make among his brethren without a tail. In the agitation of his thoughts upon this occasion, an expedient occurred to him, which he resolved to try, in order to remove this disgraceful singularity. With this view he assembled his tribe together, and set forth, in a most elaborate speech, how much he had at heart whatever tended to the public weal. He had often thought, he said, ou the length and bushiness of their tails; was verily persuaded, that it was much more burdensome than ornamental, and rendered them, besides, an easier prey to their enemies. He earnestly recommended it to them, therefore, to discharge themselves of so useless and dangerous an encumbrance. »My good friend», replied an old fox, who had listened very attentively to his harangue, »we are much obliged to you, no doubt, for the concern you express upon our account; but, pray, turn about before the company, for I cannot help suspecting, that you would not be quite so solicitous to ease us of our tails, if you had not unluckily lost your own».

39. King Richard's Deliverance.

Of all the kings who went to the third crusade, none was more powerful, brave, and magnificent, than King Richard the lion-hearted, and his army was one of the finest that ever were seen. He attacked the Infidels and conquered them in a great many glorious battles, and his fame spread far and wide throughout all Europe. But it happened, before this 24

Läsebok. N:o 32—33.

Mr. G. After what?

Steward. The loss of your father.

Mr. G. My father gone too!

Steward. Yes, poor gentleman! He took to his bed as soon as he heard of it.

Mr. G. Heard of what?

Steward. The bad news, sir, an please your Honour.

Mr. G. What, more miseries! More bad news!

Steward. Yes, sir, your bank has failed, and you are not worth a shilling in the world. I made bold, sir, to come to wait on you to tell you about it, for I thought, you would like to hear the news.

38. The Fox that had lost his Tail.

A fox having been unwarily caught in a trap, at length, with much struggling and difficulty, disengaged himself; not, however, without being obliged to leave his tail behind him. The joy he felt at his escape was somewhat abated, when he began to consider the price he had paid for it; and he was a good deal mortified, by reflecting on the ridiculous figure he should make among his brethren without a tail. In the agitation of his thoughts upon this occasion, an expedient occurred to him, which he resolved to try, in order to remove this disgraceful singularity. With this view he assembled his tribe together, and set forth, in a most elaborate speech, how much he had at heart whatever tended to the public weal. He had often thought, he said, ou the length and bushiness of their tails; was verily persuaded, that it was much more burdensome than ornamental, and rendered them, besides, an easier prey to their enemies. He earnestly recommended it to them, therefore, to discharge themselves of so useless and dangerous an encumbrance. »My good friend», replied an old fox, who had listened very attentively to his harangue, »we are much obliged to you, no doubt, for the concern you express upon our account; but, pray, turn about before the company, for I cannot help suspecting, that you would not be quite so solicitous to ease us of our tails, if you had not unluckily lost your own».

39. King Richard's Deliverance.

Of all the kings who went to the third crusade, none was more powerful, brave, and magnificent, than King Richard the lion-hearted, and his army was one of the finest that ever were seen. He attacked the Infidels and conquered them in a great many glorious battles, and his fame spread far and wide throughout all Europe. But it happened, before this

war was quite ended, that it became necessary for king l\i-chard to return to England; so he left his army in the Holy Land, and began his journey back to England with only a few servants and followers. But as he was passing through Austria, the duke of that country seized upon king Richard and put him into prison, in hopes that the people of England would give a great sum of money for his release.

It is said that this duke at first hid the king in a dark dungeon in a castle which was built in the midst of a great forest, and that no one knew what was become of him. But Richard had a faithful page, named Blondel, who loved him exceedingly, and this page wandered through all Germany to find out the place where his master was confined, and whenever he came to a castle where he thought the king might be, he began to sing a song, under the windows of the castle. And he always sang the same song, which was one that the king himself used to sing, and the page knew that, if the king should hear this song, he would know who sang it and would, perhaps, make himself known by singing the same song in return. Many was the castle, and many the tower, under the walls of which the faithful page sang his song; but he never heard any voice in answer, till, at last, by good fortune, he arrived at the very castle where the king was confined. Then he had no sooner sung the first

O cj

verse of his song, but Richard heard him, and, just as the page expected, answered by singing the second verse, and so the page knew that he had at last found where his master was confined. When the people of England heard that the duke would not give him his liberty without a large ransom, they immediately collected their jewels and money and made up the great sum which the duke demanded, and sent it over to him, so that he had no longer any excuse for keeping Richard; he accordingly let him go.

The moment the king was at liberty, he, with his faithful page and other attendants, mounted their horses and galloped away and travelled day and night without stopping on the road to England. He landed safely in England and was received by ail the people with the greatest joy, and they seemed to love him the better for all the toils and misfortunes he had suffered.

40. My Mother's Bible.

This book is all that's left me now !

Tears will unbidden start, With faltering lip and throbbing brow, I press it to my heart. Läsebok. N:o 62—63.

25

war was quite ended, that it became necessary for king l\i-chard to return to England; so he left his army in the Holy Land, and began his journey back to England with only a few servants and followers. But as he was passing through Austria, the duke of that country seized upon king Richard and put him into prison, in hopes that the people of England would give a great sum of money for his release.

It is said that this duke at first hid the king in a dark dungeon in a castle which was built in the midst of a great forest, and that no one knew what was become of him. But Richard had a faithful page, named Blondel, who loved him exceedingly, and this page wandered through all Germany to find out the place where his master was confined, and whenever he came to a castle where he thought the king might be, he began to sing a song, under the windows of the castle. And he always sang the same song, which was one that the king himself used to sing, and the page knew that, if the king should hear this song, he would know who sang it and would, perhaps, make himself known by singing the same song in return. Many was the castle, and many the tower, under the walls of which the faithful page sang his song; but he never heard any voice in answer, till, at last, by good fortune, he

arrived at the very castle where the king was confined. Then he had no sooner sung the first

O cj

verse of his song, but Richard heard him, and, just as the page expected, answered by singing the second verse, and so the page knew that he had at last found where his master was confined. When the people of England heard that the duke would not give him his liberty without a large ransom, they immediately collected their jewels and money and made up the great sum which the duke demanded, and sent it over to him, so that he had no longer any excuse for keeping Richard; he accordingly let him go.

The moment the king was at liberty, he, with his faithful page and other attendants, mounted their horses and galloped away and travelled day and night without stopping on the road to England. He landed safely in England and was received by ail the people with the greatest joy, and they seemed to love him the better for all the toils and misfortunes he had suffered.

40. My Mother's Bible.

This book is all that's left me now !

Tears will unbidden start, With faltering lip and throbbing brow, I press it to my heart.26

For many generations pass'd Here in our family tree;

My mother's hands this Bible clasp'd; She, dying, gave it me.

Ah! well do I remember those

Whose names these records bear:

Who round the hearth-stone used to close. After the evening prayer,

And speak of what these pages said, In tones my heart would thrill!

Though they are with the silent, dead, Here are they living still!

My father read this holy book To brothers, sisters dear;

How calm was my poor mother's look, Who lean'd God's word to hear.

Her angel face — I see it yet! What vivid memories come!

Again that little group is met Within the halls of home!

Thou truest friend man ever knew, Thy constancy I've tried;

When all were false I found thee true, My counsellor and guide.

The mines of earth no treasures give That could this volume buy:

In teaching me the way to live, It taught me how to die.

Gcorye P. Morris.

41. The lost Camel, or Habit of Observation.

A dervise was journeying alone in the desert, when two merchants suddenly met him: »You have lost a camel», said he to the merchants.

»Indeed we have», they replied.

»Was he not blind of his right eye, and lame in his left leg?» said the dervise.

»He was», replied the merchants.

»Had he lost a front tooth?» said the dervise.

»He had», rejoined the merchants.

»And was he not loaded with honey on one side, and wheat on the other?» 26

Läsebok. X:o 41.

For many generations pass'd Here in our family tree;

My mother's hands this Bible clasp'd; She, dying, gave it me.

Ah! well do I remember those

Whose names these records bear:

Who round the hearth-stone used to close. After the evening prayer,

And speak of what these pages said, In tones my heart would thrill!

Though they are with the silent, dead, Here are they living still!

My father read this holy book To brothers, sisters dear;

How calm was my poor mother's look, Who lean'd God's word to hear.

Her angel face — I see it yet! What vivid memories come!

Again that little group is met Within the halls of home!

Thou truest friend man ever knew, Thy constancy I've tried;

When all were false I found thee true, My counsellor and guide.

The mines of earth no treasures give That could this volume buy:

In teaching me the way to live, It taught me how to die.

Gcorye P. Morris.

41. The lost Camel, or Habit of Observation.

A dervise was journeying alone in the desert, when two merchants suddenly met him: »You have lost a camel», said he to the merchants.

»Indeed we have», they replied.

»Was he not blind of his right eye, and lame in his left leg?» said the dervise.

»He was», replied the merchants.

»Had he lost a front tooth?» said the dervise.

»He had», rejoined the merchants.

»And was he not loaded with honey on one side, and wheat on the other?»Läsebok. N:o 62—63.

27

»Most certainly he was», they replied; »and, as you have seen hirn so lately, and marked him so particularly, you can, in all probability, conduct us to hirn».

»My friends», said the dervise, »I have never seen your camel, nor ever heard of him but from you».

»A pretty story, truly!» said the merchants; »but where are the jewels that formed a part of his cargo?»

»I have neither seen your camel nor your jewels», repeated the dervise.

On this they seized his person, and forthwith hurried him before the Cadi, where, on the strictest search, nothing could be found upon him, nor could any evidence whatever be adduced to convict him, either of falsehood or of theft. They were then about to proceed against him as a sorcerer, when the dervise, with great calmness, thus

addressed the court:

»I have been much amused with your surprise, and own that there has been some ground for your suspicions; but I have lived long and alone; and I can find ample scope for observation even in a desert. I knew that I had crossed the track of a camel that had strayed from its owner, because I saw no mark of any human footstep on the same route; I knew that the animal was blind of one eye, because it had cropped the herbage only on one side of its path; and I perceived that it was lame in one leg, from the faint impression which that particular foot had produced upon the sand.

»I concluded that the animal had lost one tooth, because, wherever it had grazed, a small tuft of herbage was left uninjured in the centre of its bite. As to that which formed the burden of the beast, the busy ants informed me that it was corn on the one side, and the clustering flies, that it was honey on the other».

Colt on.

42. The first Voyage.

He stood upon the sandy beach,

And svatch'd the dancing foam; He gazed upon the leaping waves, Which soon would be his home.

And then he ey'd his sailor's garb,

With look of proud delight: The flowing kerchief round his neck, The trowsers wide and white. Läsebok. N:o 62—63.

27

»Most certainly he was», they replied; »and, as you have seen hirn so lately, and marked him so particularly, you can, in all probability, conduct us to hirn».

»My friends», said the dervise, »I have never seen your camel, nor ever heard of him but from you».

»A pretty story, truly!» said the merchants; »but where are the jewels that formed a part of his cargo?»

»I have neither seen your camel nor your jewels», repeated the dervise.

On this they seized his person, and forthwith hurried him before the Cadi, where, on the strictest search, nothing could be found upon him, nor could any evidence whatever be adduced to convict him, either of falsehood or of theft. They were then about to proceed against him as a sorcerer, when the dervise, with great calmness, thus addressed the court:

»I have been much amused with your surprise, and own that there has been some ground for your suspicions; but I have lived long and alone; and I can find ample scope for observation even in a desert. I knew that I had crossed the track of a camel that had strayed from its owner, because I saw no mark of any human footstep on the same route; I knew that the animal was blind of one eye, because it had cropped the herbage only on one side of its path; and I perceived that it was lame in one leg, from the faint impression which that particular foot had produced upon the sand.

»I concluded that the animal had lost one tooth, because, wherever it had grazed, a small tuft of herbage was left uninjured in the centre of its bite. As to that which formed the burden of the beast, the busy ants informed me that it was corn on the one side, and the clustering flies, that it was honey on the other».

Colt on.

42. The first Voyage.

He stood upon the sandy beach,

And svatch'd the dancing foam; He gazed upon the leaping waves, Which soon would be his home.

And then he ey'd his sailor's garb,

With look of proud delight: The flowing kerchief round his neck, The trowsers wide and white.28

Läsebok. X:o 41.

The rose of health was on his cheek, His forehead fair as day;

Hope play'd within his hazel eye, And told his heart was gay.

And many a time the sturdy boy Long'd for the hour to come

Which gave the hammock for his couch, The ocean for his home.

And now the gallant ship rides nigh, The wind is fair and free,

The busy hands have trimm'd her sails: She stems the open sea.

The boy again is on the beach;

A mother's arms have press'd him,

A sister's hand is link'd in his,

A father's lip hath bless'd him.

The eyes that lately sparkled bright Are swoll'n with many a tear;

His young heart feels a choking pang, To part from all so dear.

Another kiss — another sob.

And now the struggle's o'er:

C

He springs into the tiny boat, And pushes from the shore.

The last sad drop upon his cheek Falls mingling with the foam.

o O

The sea-bird, screaming, welcomes him; The ocean is his home!

Miss E. Cook.

43. The Reproof of a Savage.

A gentleman, who many years ago resided on a plantation in North-America, was one evening standing at his own door, when an Indian approached him and asked for a little food; he replied, »I have none for you». Upon the poor savage's soliciting a little small beer or a draught of water,

C O CJ '

the gentleman answered, »Go away you Indian dog». He then fixed his eyes on the settler for a few minutes and pursued his journey. — A long time afterwards, the gentleman, who was fond of shooting, pursued his game till he was 28

Läsebok. X:o 41.

The rose of health was on his cheek, His forehead fair as day;

Hope play'd within his hazel eye, And told his heart was gay.

And many a time the sturdy boy Long'd for the hour to come

Which gave the hammock for his couch, The ocean for his home.

And now the gallant ship rides nigh, The wind is fair and free,

The busy hands have trimm'd her sails: She stems the open sea.

The boy again is on the beach;

A mother's arms have press'd him,

A sister's hand is link'd in his,

A father's lip hath bless'd him.

The eyes that lately sparkled bright Are swoll'n with many a tear;

His young heart feels a choking pang, To part from all so dear.

Another kiss — another sob.

And now the struggle's o'er:

C

He springs into the tiny boat, And pushes from the shore.

The last sad drop upon his cheek Falls mingling with the foam.

o O

The sea-bird, screaming, welcomes him; The ocean is his home!

Miss E. Cook.

43. The Reproof of a Savage.

A gentleman, who many years ago resided on a plantation in North-America, was one evening standing at his own door, when an Indian approached him and asked for a little food; he replied, »I have none for you». Upon the poor savage's soliciting a little small beer or a draught of water,

C O CJ '

the gentleman answered, »Go away you Indian dog». He then fixed his eyes on the settler for a few minutes and pursued his journey. — A long time afterwards, the gentleman, who was fond of shooting, pursued his game till he wasLäsebok. N:o 62—63.

29

completely lost in the woods. At length, however, after wandering about in various directions, he perceived an Indian hut, and hastened towards it, in order to inquire his way home. The Indian said, »The place which you speak of, is at a great distance, so that you cannot possibly reach it tonight, and if you attempt to stay in the woods, you will be eaten up by the wolves; but you are welcome to remain with me till morning, if you please». — This kind offer was thankfully accepted, and the Indian boiled some venison for his guest, mixed him some rum and water, and, after supper, spread some deer-skins on the ground for him to sleep on, whilst he himself and another Indian retired to a different part of the hut. — In the morning, the Indian and his companion awaked the gentleman, and offered to show him the way to his plantation. Accordingly they walked before him, with their guns, till they came about a mile off the place. The Indian stepping before the gentleman, asked if he did not know him? »I believe I have seen you, was the reply». »Yes», rejoined the inmate of the woods, »you have seen me at your own door, and I now will give you a piece of advice. If, in future, a poor Indian who is hungry, thirsty, and weary, should ask you for a little refreshment, do not say to him, »Go away you Indian dog».

44. Miss Locke, and lier Pupils Fanny and Clara Montague. (Dialocjue the 8th.)

Miss Locke. Good morning dear children, I am very glad to see you up so early this bright morning, we shall have time for a long walk before breakfast.

Clara. I want so much to see the young calf, may we not go to the farm ?

Miss Locke. Yes, if you like. Bring your basket, perhaps we shall find some eggs. Come along. There are two calves, and they are in the small cow-house.

Fanny. When did you see them, Miss Locke?

Miss L. I saw them last evening, as I was returning from widow Wells. Do not open the door too wide, Clara.

Clara. Oh the pretty creatures! look how this one is licking my hand, and there lies the gentle mother in the corner.

Fanny. Fasten the door, Clara, it was bolted.

Clara. Now 1 must pick some cabbage leaves for my pet cow. There she is by the pond in the field. This way is the shortest.

Fanny. No, no, Clara, I do not like to pass that turkey-cock, he is so fierce.

completely lost in the woods. At length, however, after wandering about in various directions, he perceived an Indian hut, and hastened towards it, in order to inquire his way home. The Indian said, »The place which you speak of, is at a great distance, so that you cannot possibly reach it tonight, and if you attempt to stay in the woods, you will be eaten up by the wolves; but you are welcome to remain with me till morning, if you please». — This kind offer was thankfully accepted, and the Indian boiled some venison for his guest, mixed him some rum and water, and, after supper, spread some deer-skins on the ground for him to sleep on, whilst he himself and another Indian retired to a different part of the hut. — In the morning, the Indian and his companion awaked the gentleman, and offered to show him the way to his plantation. Accordingly they walked before him, with their guns, till they came about a mile off the place. The Indian stepping before the gentleman, asked if he did not know him? »I believe I have seen you, was the reply». »Yes», rejoined the inmate of the woods, »you have seen me at your own door, and I now will give you a piece of advice. If, in future, a poor Indian who is hungry, thirsty, and weary, should ask you for a little refreshment, do not say to him, »Go away you Indian dog».

44. Miss Locke, and lier Pupils Fanny and Clara Montague. (Dialocjue the 8th.)

Miss Locke. Good morning dear children, I am very glad to see you up so early this bright morning, we shall have time for a long walk before breakfast.

Clara. I want so much to see the young calf, may we not go to the farm ?

Miss Locke. Yes, if you like. Bring your basket, perhaps we shall find some eggs. Come along. There are two calves, and they are in the small cow-house.

Fanny. When did you see them, Miss Locke?

Miss L. I saw them last evening, as I was returning from widow Wells. Do not open the door too wide, Clara.

Clara. Oh the pretty creatures! look how this one is licking my hand, and there lies the gentle mother in the corner.

Fanny. Fasten the door, Clara, it was bolted.

Clara. Now 1 must pick some cabbage leaves for my pet cow. There she is by the pond in the field. This way is the shortest.

Fanny. No, no, Clara, I do not like to pass that turkey-cock, he is so fierce.

Clara. He is in reality very cowardly. Now see, when I take up this little stick, how he runs away and leaves the little turkey-poults to take care of themselves.

Miss L. He is like those persons who boast of their courage, they seldom have much in reality.

Clara. I only see ten cows, where is the other?

Fanny. Near the sheep. Look how those lambs are frisking about.

Miss L. Look, children, there is an egg under the hedge.

Fanny. How white those geese are! What a number of goslings.

Miss L. Take care, Clara, the old gander is looking veiy angry, because you are touching his goslings.

Fanny. They are not as pretty as chickens. Here are the ducks waddling after us.

Miss L. That drake is a beautiful bird. There is John returning from exercising the horses.

Fanny. Then it is about seven o'clock. We shall have time to go into the lane to seek for some groundsel for the canaries.

Clara. Here are the new pig-sties, how large they are!

Fanny. Look at that lark, how high he soars, 1 cannot see him now, can you?

Clara. No, but J can hear him. What a strange thing that a skylark always builds on the ground.

Miss L. Now watch him, he is descending and singing to his mate as he comes home.

Fanny. Now he ceases to sing, and has alighted close to the nest.

Clara. How wonderful that, though he lias soared so high, he has not lost sight of the nest.

Miss L. The poet Wordsworth says, he is a

»Type of the wise, ivho soar bid never roam».

Clara. Here comes mamma, Fanny, let us run to meet her, I will have the first kiss.

45. Miss Locke, Fanny and Clara. (Dialogue the 0th.)

Miss Loclce. To-morrow the children are coining, we must think of what we shall do to amuse them.

Fanny. I suppose we must play games in the afternoon, and dance in the evening.

Clara. What game shall we have first? Blindman's buff, or hunt the slipper, or — —

Fanny. I do not think mamma will like us to play at hunt the slipper, it is such a romping game, and George H. is such a rough, rude boy. Finding the ring is much prettier than hunting the slipper. 30

Läsebok. N:o 32—33.

Clara. He is in reality very cowardly. Now see, when I take up this little stick, how he runs away and leaves the little turkey-poults to take care of themselves.

Miss L. He is like those persons who boast of their courage, they seldom have much in reality.

Clara. I only see ten cows, where is the other?

Fanny. Near the sheep. Look how those lambs are frisking about.

Miss L. Look, children, there is an egg under the hedge.

Fanny. How white those geese are! What a number of goslings.

Miss L. Take care, Clara, the old gander is looking veiy angry, because you are touching his goslings.

Fanny. They are not as pretty as chickens. Here are the ducks waddling after us.

Miss L. That drake is a beautiful bird. There is John returning from exercising the horses.

Fanny. Then it is about seven o'clock. We shall have time to go into the lane to seek for some groundsel for the

canaries.

Clara. Here are the new pig-sties, how large they are!

Fanny. Look at that lark, how high he soars, 1 cannot see him now, can you?

Clara. No, but J can hear him. What a strange thing that a skylark always builds on the ground.

Miss L. Now watch him, he is descending and singing to his mate as he comes home.

Fanny. Now he ceases to sing, and has alighted close to the nest.

Clara. How wonderful that, though he lias soared so high, he has not lost sight of the nest.

Miss L. The poet Wordsworth says, he is a

»Type of the wise, ivho soar bid never roam».

Clara. Here comes mamma, Fanny, let us run to meet her, I will have the first kiss.

45. Miss Locke, Fanny and Clara. (Dialogue the 0th.)

Miss Loclce. To-morrow the children are coining, we must think of what we shall do to amuse them.

Fanny. I suppose we must play games in the afternoon, and dance in the evening.

Clara. What game shall we have first? Blindman's buff, or hunt the slipper, or — —

Fanny. I do not think mamma will like us to play at hunt the slipper, it is such a romping game, and George H. is such a rough, rude boy. Finding the ring is much prettier than hunting the slipper.

Miss Locke. How is it played? I forget.

Clara. All stand in a circle, then the ring is put on a long cord, and each one holds the cord with both hands. One person stands in the middle, and is to try and find the ring, which is being passed from one to another, but all must move their hands, to pretend they are passing it.

Fanny. It is great fun to see the one in the middle, jumping from side to side, thinking he shall find the ring.

Clara. We cau play at fox and geese, and George shall be the fox.

Fanny. And you must be the goose, Miss Locke; because you are light and nimble. Do you remember the last time we played it? It lasted for half an hour, and the fox could not catch one of your goslings.

Clara. And then at the last will come the forfeits.

Miss Loclce. As there will be several boys, could they not play cricket or some boy's game in the garden, while the girls amused themselves in-doors? I mean for the first hour.

Clara. Oh no, Miss Locke, let us play all together, it is only half the fun, if the boys are not with us.

Fanny. Why cannot we all play croquet?

Miss Locke. To be sure we can. It is the very thing, Fanny dear. We must look for the battle-door and shuttlecock, and that very large india-rubber ball, because some of the children are too young to play croquet.

Clara. We have a bat and ball, and hoops and sticks, but I do not know where they are.

Miss Locke. Well then; suppose we go at once, and look for all these things, so as to have everything in readiness to-morrow.

46. Mr. and Mrs. Montague. Miss Locke, Fanny and Clara. (Dialogue the 10th.)

Mrs. Montague. I have come to beg for a holiday today, Miss Locke. Do you think you can grant it?

Miss Locke. Very willingly. I have had two such industrious pupils lately, that I am very glad for them to have a day of recreation.

Mrs. Montague. Well then, children, go and get ready, we are going to drive to the sea, so dress yourselves accordingly. The carriage will be at the door in a quarter of an hour.

Fanny. W7e will put on our thick double-soled leather boots, Clara, then we need not fear getting wet feet.

Clara. And our blue muslin dresses, they will be cool. I know it will be a very hot day.

Miss Locke. How is it played? I forget.

Clara. All stand in a circle, then the ring is put on a long cord, and each one holds the cord with both hands. One person stands in the middle, and is to try and find the ring, which is being passed from one to another, but all must move their hands, to pretend they are passing it.

Fanny. It is great fun to see the one in the middle, jumping from side to side, thinking he shall find the ring.

Clara. We cau play at fox and geese, and George shall be the fox.

Fanny. And you must be the goose, Miss Locke; because you are light and nimble. Do you remember the last time we played it? It lasted for half an hour, and the fox could not catch one of your goslings.

Clara. And then at the last will come the forfeits.

Miss Loclce. As there will be several boys, could they not play cricket or some boy's game in the garden, while the girls amused themselves in-doors? I mean for the first hour.

Clara. Oh no, Miss Locke, let us play all together, it is only half the fun, if the boys are not with us.

Fanny. Why cannot we all play croquet?

Miss Locke. To be sure we can. It is the very thing, Fanny dear. We must look for the battle-door and shuttlecock, and that very large india-rubber ball, because some of the children are too young to play croquet.

Clara. We have a bat and ball, and hoops and sticks, but I do not know where they are.

Miss Locke. Well then; suppose we go at once, and look for all these things, so as to have everything in readiness to-morrow.

46. Mr. and Mrs. Montague. Miss Locke, Fanny and Clara. (Dialogue the 10th.)

Mrs. Montague. I have come to beg for a holiday today, Miss Locke. Do you think you can grant it?

Miss Locke. Very willingly. I have had two such industrious pupils lately, that I am very glad for them to have a day of recreation.

Mrs. Montague. Well then, children, go and get ready, we are going to drive to the sea, so dress yourselves accordingly. The carriage will be at the door in a quarter of an hour.

Fanny. W7e will put on our thick double-soled leather boots, Clara, then we need not fear getting wet feet.

Clara. And our blue muslin dresses, they will be cool. I know it will be a very hot day.

Fanny. Oh 110, we will wear the cotton which we have on, we might tear our muslin in scrambling over the rocks, and it is never so very warm by the sea, there is always a breeze.

Clara. \ es, you are right, dear old Fanny, I did not think of all that, but I suppose we must put on our silk mantles.

Fanny. No, our brown holland jackets will be much more suitable, and we will take our waterproof-cloaks with us, make haste.

Mrs. Montague. Children, children! are you ready? Miss Locke and I are already in the carriage.

Clara. Here we are, mamma. Oh! papa himself is going to drive, may I sit on the box by his side?

Mrs. Montague. Not to-day my dear, there is no room. Jump in.

Clara. I do so like to sit by papa when he drives, because he gives me the reins sometimes.

Mrs. Montague. But as we are going rather a dangerous road to-day, I think that Miss Locke and I should prefer his keeping the reins in his own hands.

Fanny. Are we going the road along the brow of the

hill?

Mrs. Montague. Yes my dear, but you need not fear, papa is an experienced and careful driver.

Clara. How frightened I was that day when the carriage was upset. It was such a crash when the pole broke.

Mrs. Montague. It was the axle-tree, my dear, not the pole, and Miss Locke's shawl was quite ruined by becoming entangled in the broken spokes of the wheel.

Clara. And the new whip was broken. Lady Martin's carriage is behind us, why do we not also have a hammer-cloth? it looks grand.

Mrs. Montague. I am afraid my little daughter is rather ambitious. Do you think a hammer-cloth would make us happier?

Clara. No indeed, 1 am sure we should be just as happy if we had no carriage at all, only we shoizld not be able to make such nice excursions.

Fanny. Mamma, what made you think of going to the sea to-day?

Mrs. Montague. Shall I tell them our little secret, papa ?

Mr. Montague. By all means.

Mrs. M. Papa has taken a cottage by the sea for us, while our own house is being painted and repaired — do you remember Cliff-cottage? Shall you like to live there three months?

Clara. How delightful! And will you take us out in a boat very often, papa?

Mrs. M. Poor papa will have no enjoyment of it, for he is obliged to go to Russia on business.

Miss Locke. Then I fear that you too will have but little enjoyment, for 1 know that you have never been separated from your husband.

Mrs. M. It will be a trial to us. both. I must bear it patiently and try and regain my strength, so as to cheer him with robust looks on his return. The cottage is unfurnished, so we must have furniture brought from our own house, and as my husband and I have a visit to pay, I thought perhaps you would kindly make an inventory of what we should require to make us comfortable.

Miss Locke. With pleasure. Only necessaries I suppose, no luxuries ?

Mrs. M. Exactly so.

Mrs. M. Here we are at Cliff-cottage. I dare say we shall be with you in three hours. Good-bye! Good-bye!

47. The Dinner in the Wood (Dialogue the 11th.) Miss Locke, Fanny, and Clara.

Clara. Here is a charming flat stone, it will make a capital table. Come Fanny and help me lay the cloth.

Miss L. Here are the table-napkins. Take care, Clara. Do not carry so many glasses at once.

Clara. What can be in this heavy packet, I wonder?

Fanny. Knives and forks, most likely.

Clara. And here is the carving knife and fork. Now please, Miss Locke, open those packages, and let us see what cook has given us to eat.

Miss L. What have we here! A fine roast fowl. Give me a dish, Fanny, a small one.

Fanny. And here is a veal-pie, and a leg of lamb; and what can be tied up so carefully in this bowl? A salad, I declare!

Clara. Here is a tart. What a pity the juice has run out.

Miss L. Mind, Clara! It is dripping on to your dress. Put the dish down on this straw, until we find a cloth to wipe it. Here is one at the bottom of the basket in which the plates are packed. Do not draw it out so hastily, you will crack the plates.

Clara. It is not the best dinner service, Miss Locke.

Miss Loclte. That is not the smallest reason why this should be broken, dear Clara. Now let me see how you

Clara. How delightful! And will you take us out in a boat very often, papa?

Mrs. M. Poor papa will have no enjoyment of it, for he is obliged to go to Russia on business.

Miss Locke. Then I fear that you too will have but little enjoyment, for 1 know that you have never been separated from your husband.

Mrs. M. It will be a trial to us. both. I must bear it patiently and try and regain my strength, so as to cheer him with robust looks on his return. The cottage is unfurnished, so we must have furniture brought from our own house, and as my husband and I have a visit to pay, I thought perhaps you would kindly make an inventory of what we should require to make us comfortable.

Miss Locke. With pleasure. Only necessaries I suppose, no luxuries ?

Mrs. M. Exactly so.

Mrs. M. Here we are at Cliff-cottage. I dare say we shall be with you in three hours. Good-bye! Good-bye!

47. The Dinner in the Wood (Dialogue the 11th.) Miss Locke, Fanny, and Clara.

Clara. Here is a charming flat stone, it will make a capital table. Come Fanny and help me lay the cloth.

Miss L. Here are the table-napkins. Take care, Clara. Do not carry so many glasses at once.

Clara. What can be in this heavy packet, I wonder?

Fanny. Knives and forks, most likely.

Clara. And here is the carving knife and fork. Now please, Miss Locke, open those packages, and let us see what cook has given us to eat.

Miss L. What have we here! A fine roast fowl. Give me a dish, Fanny, a small one.

Fanny. And here is a veal-pie, and a leg of lamb; and what can be tied up so carefully in this bowl? A salad, I declare!

Clara. Here is a tart. What a pity the juice has run out.

Miss L. Mind, Clara! It is dripping on to your dress. Put the dish down on this straw, until we find a cloth to

wipe it. Here is one at the bottom of the basket in which the plates are packed. Do not draw it out so hastily, you will crack the plates.

Clara. It is not the best dinner service, Miss Locke.

Miss Loclte. That is not the smallest reason why this should be broken, dear Clara. Now let me see how you

have laid the cloth. Very nicely indeed. Every thing is-straight.

Clara. That is Fanny's doing; I suppose I had put all the knives and forks crooked, for 1 saw Fanny arranging every one of them. Dear old Fanny, she was orderly from a little child, mamma says.

Fanny. If you hold the mustard pot in that way, Clara, the mustard will run out on to the table-cloth. Put the saltcellars farther on the table. Here is the vinegar-cruet.

Miss L. But there are no spoons on the table. Where have you put them, Clara? I think I saw them with the forks.

Clara. Yes, I forgot them, here are four table-spoons, six dessert, and six tea-spoons. We shall not want teaspoons.

ianny. I suspect John has brought the coffee-machine with him, and then we shall be glad of them. I hear the rattle of carriage wheels. They're coming!

48. Khalbi and the Cat.

Some time ago a friend of mine

O

Possessed a dog and cat.

Now Khalbi was the doggy's name, The cat's — I know not what.

This Khalbi loved a game of play As well as you or I;

And many a time to tempt the puss And play with her he'd try.

The both would gambol underneath The table — everywhere,

A basket for waste paper was A special plaything there.

Puss in the papers skipped about, And Khalbi rushed around,

Till basket, puss and papers all, WTere strewn upon the ground.

And puss would lie upon a rug, (She wisely did and well),

Where, when the sunshine lit the room, Some sunbeams always fell.

There, while she lay with half-closcd eyes, Soft purring with delight,

He would run round her full of fun, And pat her left and right. u

Läsebok. N:o 76 — 77. 78

have laid the cloth. Very nicely indeed. Every thing is-straight.

Clara. That is Fanny's doing; I suppose I had put all the knives and forks crooked, for 1 saw Fanny arranging every one of them. Dear old Fanny, she was orderly from a little child, mamma says.

Fanny. If you hold the mustard pot in that way, Clara, the mustard will run out on to the table-cloth. Put the saltcellars farther on the table. Here is the vinegar-cruet.

Miss L. But there are no spoons on the table. Where have you put them, Clara? I think I saw them with the forks.

Clara. Yes, I forgot them, here are four table-spoons, six dessert, and six tea-spoons. We shall not want teaspoons.

ianny. I suspect John has brought the coffee-machine with him, and then we shall be glad of them. I hear the rattle of carriage wheels. They're coming!

48. Khalbi and the Cat.

Some time ago a friend of mine

O

Possessed a dog and cat.

Now Khalbi was the doggy's name, The cat's — I know not what.

This Khalbi loved a game of play As well as you or I;

And many a time to tempt the puss And play with her he'd try.

The both would gambol underneath The table — everywhere,

A basket for waste paper was A special plaything there.

Puss in the papers skipped about, And Khalbi rushed around,

Till basket, puss and papers all, WTere strewn upon the ground.

And puss would lie upon a rug, (She wisely did and well),

Where, when the sunshine lit the room, Some sunbeams always fell.

There, while she lay with half-closcd eyes, Soft purring with delight,

He would run round her full of fun, And pat her left and right.Läsebok. N:o 76 — 77.

35

And when at last provoked to lise, As if to have a game,

Shrewd Khalbi sunk into her place, (Now was it not a shame?)

Her place so warm and cosy too,

Which they might well have shared!

He'd curl his little body round, Nor care how pussy fared.

At other times, less selfish, he Would only come and lay

His waggish head upon her side, To pass the time away.

At meals, if once the master called, Quick ran both he and she,

To catch some dainty little scrap,

Which made them dance with glee.

But sadly changed and altered now These times of long ago;

For pussy only walks the earth, Poor Khalbi lies below.

And now a little fluffy pup Appears in Khalbi's room;

Long may he live, and pussy too, Within their cheerful home.

49. Edmund Stone.

Edmund Stone affords us an instance of a self-educated mathematician. Neither the place nor the time of his birth is exactly known; but he was probably a native of Argyle-shire, and born a few years before the close of the seventeenth century. He is spoken of as having reached an advanced age in 1760, and he died in 1768.

His father was gardener to the duke of Argyle, who, walking one day in his garden, observed a Latin copy of Newton's »Principia» lying on the grass, and thinking it had been brought from his own library, called some one to carry it back to its place.

LTpon this, Stone, who was then in his eighteenth year, claimed the book as his own. »Yours», replied the duke, »do you understand geometry, Latin and Newton?» »I know a little of them», replied the young man. The duke was surprised; and, having a taste for the sciences, he entered

And when at last provoked to lise, As if to have a game,

Shrewd Khalbi sunk into her place, (Now was it not a shame?)

Her place so warm and cosy too,

Which they might well have shared!

He'd curl his little body round, Nor care how pussy fared.

At other times, less selfish, he Would only come and lay

His waggish head upon her side, To pass the time away.

At meals, if once the master called, Quick ran both he and she,

To catch some dainty little scrap,

Which made them dance with glee.

But sadly changed and altered now These times of long ago;

For pussy only walks the earth, Poor Khalbi lies below.

And now a little fluffy pup Appears in Khalbi's room;

Long may he live, and pussy too, Within their cheerful home.

49. Edmund Stone.

Edmund Stone affords us an instance of a self-educated mathematician. Neither the place nor the time of his birth is exactly known; but he was probably a native of Argyle-shire, and born a few years before the close of the seventeenth century. He is spoken of as having reached an advanced age in 1760, and he died in 1768.

His father was gardener to the duke of Argyle, who, walking one day in his garden, observed a Latin copy of Newton's »Principia» lying on the grass, and thinking it had been brought from his own library, called some one to carry it back to its place.

LTpon this, Stone, who was then in his eighteenth year, claimed the book as his own. »Yours», replied the duke, »do you understand geometry, Latin and Newton?» »I know a little of them», replied the young man. The duke was surprised; and, having a taste for the sciences, he entered

into conversation with the young mathematician. He asked him several questions, and was astonished at the force, the accuracy, and the candour of his answers. »But how», said the duke, »came you by the knowledge of all these things?» Stone replied: »A servant taught me, ten years ago, to read. Does one need to know any thing more than the twenty-six letters in order to learn every thing else that one wishes?» The duke's curiosity redoubled: he sat down on a bank, and requested a detail of the whole process by which he had become so

learned. — »I first learned to read», said Stone; »the masons were then at work upon your house. 1 approached them one day, and observed that the architect used a rule and compasses, and that he made calculations. I inquired what might be the meaning and use of these things, and I was informed that there was a science called arithmetic. I purchased a book of arithmetic, and I learned it. I was told there was another science called geometry. I bought the necessary books, and I learned geometry. By reading, I found that there were good books in these two sciences in Latin; I bought a dictionary, and I learned Latin. I understood also, that there were good books of the same kind in French; I bought a dictionary, and I learned French. And this, my Lord, is what I have done: it seems to me that we may learn every thing when we know the twenty-six letters of the alphabet».

C rail's Pursuit of Knowledge.

50. The Good Time coming.

There's a good time coming, boys. A good time coming:

We may not live to see the day.

But earth shall glisten in the ray Of the good time coming.

Cannon-balls may aid the truth,

But thought's a weapon stronger;

We'll win our battle by its aid; — Wait a little longer.

There's a good time coming, boys, A good time coming:

The pen shall supersede the sword,

And Right, not Might, shall be the lord, In the good time coming.

Worth, not Birth shall rule mankind. And be acknowleg'd stronger;

The proper impulse has been given; — Wait a little longer.

into conversation with the young mathematician. He asked him several questions, and was astonished at the force, the accuracy, and the candour of his answers. »But how», said the duke, »came you by the knowledge of all these things?» Stone replied: »A servant taught me, ten years ago, to read. Does one need to know any thing more than the twenty-six letters in order to learn every thing else that one wishes?» The duke's curiosity redoubled: he sat down on a bank, and requested a detail of the whole process by which he had become so

learned. — »I first learned to read», said Stone; »the masons were then at work upon your house. 1 approached them one day, and observed that the architect used a rule and compasses, and that he made calculations. I inquired what might be the meaning and use of these things, and I was informed that there was a science called arithmetic. I purchased a book of arithmetic, and I learned it. I was told there was another science called geometry. I bought the necessary books, and I learned geometry. By reading, I found that there were good books in these two sciences in Latin; I bought a dictionary, and I learned Latin. I understood also, that there were good books of the same kind in French; I bought a dictionary, and I learned French. And this, my Lord, is what I have done: it seems to me that we may learn every thing when we know the twenty-six letters of the alphabet».

C rail's Pursuit of Knowledge.

50. The Good Time coming.

There's a good time coming, boys. A good time coming:

We may not live to see the day.

But earth shall glisten in the ray Of the good time coming.

Cannon-balls may aid the truth,

But thought's a weapon stronger;

We'll win our battle by its aid; — Wait a little longer.

There's a good time coming, boys, A good time coming:

The pen shall supersede the sword,

And Right, not Might, shall be the lord, In the good time coming.

Worth, not Birth shall rule mankind. And be acknowleg'd stronger;

The proper impulse has been given; — Wait a little longer.

There's a good time coming, boys,

A good time coming: War in all men's eyes shall be A monster of iniquity, In the good time coming.

G O

Nations shall not quarrel then, To prove which is the stronger; Nor slaughter men for glory's sake; — Wait a little longer.

There's a good time coming, boys,

A good time coming: Hateful rivalries of creed Shall not make their martyrs bleed

In the good time coming. Religion shall be shorn of pride, And flourish all the stronger; And Charity shall trim her lamp; — Wait a little longer.

There's a good time coming, boys,

A good time coming: Little children shall not toil, Uuder, or above, the soil, In the good time coming; But shall play in healthful fields

Till limbs and mind grow stronger; And every one shall read and write; Wait a little longer.

There's a good time coming, boys,

A good time coming: Let us aid it all we can, Every woman, every man,

The good time coming. Smallest helps, if rightly given, Make the impulse stronger; 'Twill be strong enough one day; — Wait a little longer.

Charles Mackay\

51. The garden (Dialogue 12th.)

A. What a delightful occupation gardening is!

B. It is, and also a most healthy one. I rise every morning at six, and assist the gardener in digging potatoes and celery. Läsebok. N:o 76 — 77.

37

There's a good time coming, boys,

A good time coming: War in all men's eyes shall be A monster of iniquity, In the good time coming.

G O

Nations shall not quarrel then, To prove which is the stronger; Nor slaughter men for glory's sake; — Wait a little longer.

There's a good time coming, boys,

A good time coming: Hateful rivalries of creed Shall not make their martyrs bleed

In the good time coming. Religion shall be shorn of pride, And flourish all the stronger; And Charity shall trim her lamp; — Wait a little longer.

There's a good time coming, boys,

A good time coming: Little children shall not toil, Uuder, or above, the soil, In the good time coming; But shall play in healthful fields

Till limbs and mind grow stronger; And every one shall read and write; Wait a little longer.

There's a good time coming, boys,

A good time coming: Let us aid it all we can, Every woman, every man,

The good time coming. Smallest helps, if rightly given, Make the impulse stronger; 'Twill be strong enough one day; — Wait a little longer.

Charles Mackay\

51. The garden (Dialogue 12th.)

A. What a delightful occupation gardening is!

B. It is, and also a most healthy one. I rise every morning at six, and assist the gardener in digging potatoes and celery.38

A. What a breakfast you must eat after it! But I have a quantity of different kinds of seeds to sow, will you help me?

B. Most willingly; you have laid out your piece of ground very tastily; those crescent-shaped borders look very well.

A. And will look still better, when the box is planted round the edges; the mould is very good too, but it will want hoeing, before we can sow anything.

B. Give me the hoe and rake, I will soon get the borders ready. Have you no sticks for the sweet-peas?

A. I have two hundred garden laths which are being painted green; I bought them cheap at an auction the other day.

B. "\\ hat did you give for them?

A. Three shillings only, for the lot.

B. Well, that was cheap enough, certainly: I suppose you intend to make use of them principally in this middle border.

A. Oh no, there is to be a fountain there, and all round, to support the earth, a border of rockstones and shells.

B. Over which I suppose, you will train creepers of various sorts?

A. Yes, they are already sown; the earth has been well manured, and will be planted with the choicest tulips.

B. It will have a very good effect — but what are the other borders intended for?

A. Oh, various flowers: in this, carnations and moss-roses with a bordering of coloured daisies.

B. And here, close to the window, I should advise you to plant sweet-briar and wall-flowers.

A. That would not be a bad idea; there is plenty to do here, you see; we have a good week's work before us.

52. The gladness of Nature.

Is this a time to be cloudy and sad,

When all is smiling above and around; When even the deep blue heavens look glad,

And gladness breathes from the blossoming ground?

There are notes of joy from the blackbird and wren, And the gossip of swallows through all the sky; The ground-squirrel gaily chirps by his den, And the wilding-bee hums merrily bv.

O xJ

The clouds are at play in the azure space,

And their shadows sport in the deep green vale; And here they stretch to the frolic chase, And there they roll in the easy gale. 38

A. What a breakfast you must eat after it! But I have a quantity of different kinds of seeds to sow, will you help me?

B. Most willingly; you have laid out your piece of ground very tastily; those crescent-shaped borders look very well.

A. And will look still better, when the box is planted round the edges; the mould is very good too, but it will want hoeing, before we can sow anything.

B. Give me the hoe and rake, I will soon get the borders ready. Have you no sticks for the sweet-peas?

A. I have two hundred garden laths which are being painted green; I bought them cheap at an auction the other day.

B. "\\ hat did you give for them?

A. Three shillings only, for the lot.

B. Well, that was cheap enough, certainly: I suppose you intend to make use of them principally in this middle border.

A. Oh no, there is to be a fountain there, and all round, to support the earth, a border of rockstones and shells.

B. Over which I suppose, you will train creepers of various sorts?

A. Yes, they are already sown; the earth has been well manured, and will be planted with the choicest tulips.

B. It will have a very good effect — but what are the other borders intended for?

A. Oh, various flowers: in this, carnations and moss-roses with a bordering of coloured daisies.

B. And here, close to the window, I should advise you to plant sweet-briar and wall-flowers.

A. That would not be a bad idea; there is plenty to do here, you see; we have a good week's work before us.

52. The gladness of Nature.

Is this a time to be cloudy and sad,

When all is smiling above and around; When even the deep blue heavens look glad,

And gladness breathes from the blossoming ground?

There are notes of joy from the blackbird and wren, And the gossip of swallows through all the sky; The ground-squirrel gaily chirps by his den, And the wilding-bee hums merrily bv.

O xJ

The clouds are at play in the azure space,

And their shadows sport in the deep green vale; And here they stretch to the frolic chase, And there they roll in the easy gale.Läsebok. N:o 76 — 77.

39

There's a dance of leaves in that aspen bower,

There's a titter of winds in that beechen tree, There's a smile on the fruit and a smile on the flower,

And a laugh from the brook that runs to the sea.

And look at the broad-faced sun, how he smiles

On the dewy earth that smiles in his ray, On the leaping waters and gay young isles, —

Ay, look, and he'll smife all thy gloom away.

William C. Bryant.

53. A Storm (Dialogue the 13th.)

A. I think we shall have a storm before long; do you see those heavy clouds coming up against the wind?

B. Yes, a sure sign of thunder; it will be very refreshing to have a little rain after so much dry weather.

A. If it doesn't hail; — a heavy hail-storm would do an immense deal of damage, just now.

B. It would indeed, but I trust we shall have nothing heavier than rain.

A. I felt a drop there; how still every thing is, not a leaf moving on the trees — the wind seems to be collecting all its energies.

B. And the cattle are all taking refuge under the trees; poor things, it's not much protection for them in a thunderstorm — had we not better go in?

A. Yes, we can stand at the window; I like to watch a storm, it is a splendid sight.

B. Are you not afraid of the lightning?

A. Afraid! I should think not, there is no more danger

7 O

in one part of the room, than the other.

B. But one seems so exposed at the window, you had better close it; see how the rain is dashing in.

A. Never mind, it can't hurt anything; I will place these plants outside, that they may have some rain. What a fearful clap!

B. Tremendous, and what heavy rain; we shall have a flood, if this keeps on long.

A. It is too heavy to last, and, besides, the river is very low, we have had no rain for some time; it will do a great deal of good.

B. It seems to become darker every moment.

A. Yes, it will last longer than we thought at first; the rain is becoming more steady, and the whole sky is covered with dark grey clouds. Läsebok. N:o 76 — 77.

39

There's a dance of leaves in that aspen bower,

There's a titter of winds in that beechen tree, There's a smile on the fruit and a smile on the flower,

And a laugh from the brook that runs to the sea.

And look at the broad-faced sun, how he smiles

On the dewy earth that smiles in his ray, On the leaping waters and gay young isles, —

Ay, look, and he'll smife all thy gloom away.

William C. Bryant.

53. A Storm (Dialogue the 13th.)

A. I think we shall have a storm before long; do you see those heavy clouds coming up against the wind?

B. Yes, a sure sign of thunder; it will be very refreshing to have a little rain after so much dry weather.

A. If it doesn't hail; — a heavy hail-storm would do an immense deal of damage, just now.

B. It would indeed, but I trust we shall have nothing heavier than rain.

A. I felt a drop there; how still every thing is, not a leaf moving on the trees — the wind seems to be collecting all its energies.

B. And the cattle are all taking refuge under the trees; poor things, it's not much protection for them in a thunderstorm — had we not better go in?

A. Yes, we can stand at the window; I like to watch a storm, it is a splendid sight.

B. Are you not afraid of the lightning?

A. Afraid! I should think not, there is no more danger

7 O

in one part of the room, than the other.

B. But one seems so exposed at the window, you had better close it; see how the rain is dashing in.

A. Never mind, it can't hurt anything; I will place these plants outside, that they may have some rain. What a fearful clap!

B. Tremendous, and what heavy rain; we shall have a flood, if this keeps on long.

A. It is too heavy to last, and, besides, the river is very low, we have had no rain for some time; it will do a great deal of good.

B. It seems to become darker every moment.

A. Yes, it will last longer than we thought at first; the rain is becoming more steady, and the whole sky is covered with dark grey clouds.40

B. I should not wonder if we had a complete change of weather, the barometer has been falling gradually for some days past.

A. I had not noticed it, in fact — good gracious! I never saw such forked lightning before, and there seem to be balls falling in all directions.

B. I hope none of the cattle will be struck — we ought, properly, to have had them driven home before the storm came on.

A. There's not much fear of that now, I think the worst is over; but the rain has evidently set in for the night.

B. 1 es, it patters on most perseveringly, and the forked lightning has given place to sheet, which, 1 have no doubt, will keep the rain company during the night.

54. Sir Isaac Newton.

Newton, the greatest of modern mathematicians, was born on Christmas-day, 1642, at Woolsthorpe, in the county of Lincoln.

He went to two little day-schools till he was twelve years old, when he was sent to the grammar-school at Grantham, where he boarded in the house of an apothecary; he soon gave proofs of surprising genius, and astonished his acquaintances by his mechanical contrivances.

Instead of playing with other boys at juvenile games, he constantly busied himself in making machines and models, in wood of different kinds. For this purpose, he got little saws, hatchets, hammers, and all sorts of tools, which he knew how to use with great dexterity. He even went so far as to make a wooden clock. A new windmill was set up about this time near Grantham, and young Newton's imitating genius contrived to make a perfect model, which was considered at least equal to the workmanship of the original. These contrivances engrossed so much of his thoughts that he was apt to neglect his tasks, and dull boys were sometimes put over him in his form. His acquisition of drawing, which he acquired without any assistance, was equally remarkable with his mechanical inventions.

The mother of Newton, to save expence, recalled her son from school, to make him serviceable at Woolsthorpe, in managing the farm; but it was soon found that all the business committed to his care was forgotten or neglected.

This conduct of her son induced his mother to send him to Grantham school again for nine months, and then to Cambridge, where the progress of his studies were of no common kind. He wrote comments on the mathematical books he read, and reaped a rich harvest of discoveries. He pro- 40

B. I should not wonder if we had a complete change of weather, the barometer has been falling gradually for some days past.

A. I had not noticed it, in fact — good gracious! I never saw such forked lightning before, and there seem to be balls falling in all directions.

B. I hope none of the cattle will be struck — we ought, properly, to have had them driven home before the storm came on.

A. There's not much fear of that now, I think the worst is over; but the rain has evidently set in for the night.

B. 1 es, it patters on most perseveringly, and the forked lightning has given place to sheet, which, 1 have no doubt, will keep the rain company during the night.

54. Sir Isaac Newton.

Newton, the greatest of modern mathematicians, was born on Christmas-day, 1642, at Woolsthorpe, in the county of Lincoln.

He went to two little day-schools till he was twelve years old, when he was sent to the grammar-school at Grantham, where he boarded in the house of an apothecary; he soon gave proofs of surprising genius, and astonished his acquaintances by his mechanical contrivances.

Instead of playing with other boys at juvenile games, he constantly busied himself in making machines and models, in wood of different kinds. For this purpose, he got little saws, hatchets, hammers, and all sorts of tools, which he knew how to use with great dexterity. He even went so far as to make a wooden clock. A new windmill was set up about this time near Grantham, and young Newton's imitating genius contrived to make a perfect model, which was considered at least equal to the workmanship of the original. These contrivances engrossed so much of his thoughts that he was apt to neglect his tasks, and dull boys were sometimes put over him in his form. His acquisition of drawing, which he acquired without any assistance, was equally remarkable with his mechanical inventions.

The mother of Newton, to save expence, recalled her son from school, to make him serviceable at Woolsthorpe, in managing the farm; but it was soon found that all the business committed to his care was forgotten or neglected.

This conduct of her son induced his mother to send him to Grantham school again for nine months, and then to Cambridge, where the progress of his studies were of no common kind. He wrote comments on the mathematical books he read, and reaped a rich harvest of discoveries. He pro-

cured a prism, to try some experiment upon Des Cartes' doctrine of colours, and soon satisfied himself that the hypothesis of that philosopher was destitute of foundation; and the further prosecution of the subject satisfied him respecting the real nature of light and colours; and he soon after drew up an account of his doctrine, which was published.

In 1664 he took his Bachelor's degree, and in 1668 his Master's degree, and in the following year Dr. Barrow resigned his mathematical professorship to him. He was afterwards made warden of the mint; and, in 1669, he was made master and worker of the mint, in which situation he continued until his death, having acquired the universal character of integrity and disinterestedness.

While at the university, he spent the greatest part of his time in his closet, and when he was tired with the severer studies of philosophy, his relief and amusement was going to some other study, as history, chronology, divinity, chemistry. After coming to London, all the time he could spare from his business, and from the civilities of life, in which he was scrupulously exact and complaisant, was employed in the same way. Of his philosophy, the great principle is the power of gravity: this had. been taught by Kepler, but Newton had the merit of reducing Kepler's ideas to mathematical demonstration. His glory rests chiefly on his mathematical applications of a law, known before his time, which he called the law of gravity, viz. that all bodies attract each other directly as their quantities of matter, and inversely as the square of their distances; and this law he ascribed to an innate property of all bodies.

This illustrious man died on the 20th of March, 1727, at the age of 84, retaining all his faculties and senses to the end of his life. His remains were interred in Westminster Abbey, with great magnificence, at the public expense; and a monument was erected in the Abbey to his memory.

55. The Orphans.

My chaise the village inn did gain, Just as the setting sun's last ray Tipped with refulgent gold the vane Of the old church across the way.

Across the way I silent sped. The time till supper to beguile In moralizing o'er the dead, That mouldered round the ancient pile.

41

cured a prism, to try some experiment upon Des Cartes' doctrine of colours, and soon satisfied himself that the hypothesis of that philosopher was destitute of foundation; and the further prosecution of the subject satisfied him respecting the real nature of light and colours; and he soon after drew up an account of his doctrine, which was published.

In 1664 he took his Bachelor's degree, and in 1668 his Master's degree, and in the following year Dr. Barrow resigned his mathematical professorship to him. He was afterwards made warden of the mint; and, in 1669, he was made master and worker of the mint, in which situation he continued until his death, having acquired the universal character of integrity and disinterestedness.

While at the university, he spent the greatest part of his time in his closet, and when he was tired with the severer studies of philosophy, his relief and amusement was going to some other study, as history, chronology, divinity,

chemistry. After coming to London, all the time he could spare from his business, and from the civilities of life, in which he was scrupulously exact and complaisant, was employed in the same way. Of his philosophy, the great principle is the power of gravity: this had. been taught by Kepler, but Newton had the merit of reducing Kepler's ideas to mathematical demonstration. His glory rests chiefly on his mathematical applications of a law, known before his time, which he called the law of gravity, viz. that all bodies attract each other directly as their quantities of matter, and inversely as the square of their distances; and this law he ascribed to an innate property of all bodies.

This illustrious man died on the 20th of March, 1727, at the age of 84, retaining all his faculties and senses to the end of his life. His remains were interred in Westminster Abbey, with great magnificence, at the public expense; and a monument was erected in the Abbey to his memory.

55. The Orphans.

My chaise the village inn did gain, Just as the setting sun's last ray Tipped with refulgent gold the vane Of the old church across the way.

Across the way I silent sped. The time till supper to beguile In moralizing o'er the dead, That mouldered round the ancient pile.86 Läsebok. N:o 62.

There many an humble green grave shewed Where want, and pain, and toil did rest, And many a flatteriug stone I viewed O'er those who once had wealth possessed.

A faded beech its shadow brown Threw o'er a grave where sorrow slept, On which, though scarce with grass o'ergrown, Two ragged children sat and wept.

A piece of bread between them lay, Which neither seemed inclined to take, And yet they looked so much a prey To want, it made my heart to ache.

»My little children, let me know Why you in such distress appear, And why you wasteful from you throw That bread which many a one might cheer?»

The little boy in accents sweet Replied, while tears each other chased — »Oh, sir! we've not enough to eat. Oh! if we had, we should not waste.

But sister Mary's naughty grown, And will not eat, whate'er I say, Though sure I am the bread's her own, For she has tasted none to-day».

»Indeed», the wan starved Mary said, »Till Henry eats, I'll eat no more, For yesterday I got some bread, He's had none since the day before».

My heart did swell, my bosom heave, I felt as though deprived of speech, Silent I sat upon the grave, And clasped the clay-cold hand of each.

With looks that told a tale of woe, With looks that spoke a grateful heart, The shivering boy then nearer drew, And did his simple tale impart.

»Before my father went away, Enticed by bad men o'er the sea, Sister and I did nought but play — We lived beside yon great ash-tree.87 Läsebok. N:o 62.

But then poor mother did so cry, And looked so changed, I cannot tell; She told us that she soon should die, And bade us love each other well.

She said that, when the war was o'er, Perhaps we might our father see, But if we never saw him more, That God our father then would be!

She kissed us both, and then she died, And we no more a mother have, Here many a day we've sat and cried Together, at poor mother's grave.

But when our father came not here, I thought, if we could find the sea, Whe should be sure to meet him there,

And once again might happy be.

We hand in hand went many a mile, And asked our way of all we met; And some did sigh, and some did smile, And we of some did victuals get.

But when we reached the sea, and found 'Twas a great water round us spread, We thought that father must be drowned, And cried and wished we both were dead.

So we returned to mother's grave. And only long with her to be; For Goody, when this bread she gave, Said, father's ship was lost at sea.

Then, since no parent here we have, We'll go and search for God around; Oh, sir! pray, can you tell us where That God, our father, may be found?

He lives in heaven, mother said, And Goody says that mother's there, So, if she knows we want his aid, I think perhaps she'll send him here».

I clasped the prattlers to my breast, And cried, »Come both and live with me, I'll clothe you, feed you, give you rest, And will a second parent be.Läsebok. N:o 76 — 77. 88

And God shall be your father still: 'Twas he in mercy sent me here, To teach you to obey his will, Your steps to guide, your hearts to cheeer».

Mrs. Felicia Remans*.

56. The Hare and Many Friends.

'Tis thus in friendship, who depend On many, rarely find a friend. A hare who, in a civil way, Complied with every thing, like G A Y, Was known by all the bestian train Who haunt the wood, or graze the plain. Her care was, never to offend; And ev'rv creature was her friend.

As forth she went, at early dawn, To taste the dew besprinkled lawn, Behind she hears the hunter's cries, And from the deep-mouth'd thunder Hies. She starts, she stops, she pants for breath; She hears the near advance of death; She doubles to mislead the hound, And measures back her mazy round, Till fainting, in the public way, Half-dead with fear she gasping lay. What transport in her bosom grew, When first the horse appear'd, in view! »Let me», says she, »your back ascend, And owe my safety to a friend. You know my feet betray my flight; To friendship ev'ry burthen's light».

The horse replied, »Poor honest Puss! It grieves my heart to see thee thus: Be comforted relief is near; For all your friends are in the rear». She next the stately bull implor'd, And thus replied the lnightv lord: »Since ev'ry beast alive can tell That I sincerely wish you well, I may, without offence, pretend To take the freedoom of a friend. — To leave you thus might seem unkind; But see the goat is just behind».

1 2^2 2

* Felicia Hein ans. Läsebok. N:o 76 — 77. 88

And God shall be your father still: 'Twas he in mercy sent me here, To teach you to obey his will, Your steps to guide, your hearts to cheeer».

Mrs. Felicia Remans*.

56. The Hare and Many Friends.

'Tis thus in friendship, who depend On many, rarely find a friend. A hare who, in a civil way, Complied with every thing, like G A Y, Was known by all the bestian train Who haunt the wood, or graze the plain. Her care was, never to offend; And ev'rv creature was her friend.

As forth she went, at early dawn, To taste the dew besprinkled lawn, Behind she hears the hunter's cries, And from the deep-mouth'd thunder Hies. She starts, she stops, she pants for breath; She hears the near advance of

death; She doubles to mislead the hound, And measures back her mazy round, Till fainting, in the public way, Half-dead with fear she gasping lay. What transport in her bosom grew, When first the horse appear'd, in view! »Let me», says she, »your back ascend, And owe my safety to a friend. You know my feet betray my flight; To friendship ev'ry burthen's light».

The horse replied, »Poor honest Puss! It grieves my heart to see thee thus: Be comforted relief is near; For all your friends are in the rear». She next the stately bull implor'd, And thus replied the lnightv lord: »Since ev'ry beast alive can tell That I sincerely wish you well, I may, without offence, pretend To take the freedoom of a friend. — To leave you thus might seem unkind; But see the goat is just behind».

1 2^2 2

* Felicia Hein ans.45 Läsebok. X:o 63—64.

The goat remarked her pulse was high, Her languid head, her heavy eye; »My back», says he, may do you harm; The sheep's at hand, and wool is warm».

The sheep was feeble and complain'd His sides a load of wool sustain'd; Said he was slow, confess'd his fears; For hounds eat sheep as well as hares.

She now the trotting calf adress'd To save from death a friend distress'd. — »Shall I», says he, »of tender age, In this important care engage? Older and abler pass'd you by: How strong are those! How weak am 1! Should I presume to bear you hence, Those friends of mine might take offence. Excuse me then. You know my heart, But dearest friends, alas! must part. How shall we all lament! — Adieu! For see, the hounds are just in view».

John Gay.

57. The Discontented Pendulum.

An old clock, that had stood for fifty years, in a farmer's kitchen without giving its owner any cause of complaint, early one summer's morning, before the family was stirring, stopped. Upon this the dial-plate (if we may credit the fable) changed countenance with alarm, — the hands made an ineffectual effort to continue their course, the wheels remained motionless with surprise, the weights hung speechless, each member felt disposed to lay the blame on the others. At length the dial instituted a formal inquiry into the cause of the stop; when hands, wheels, weights, with one voice, protested their innocence. But now a faint tick was heard below from the pendulum, who thus spoke :i— »I confess myself to be the sole cause of the present stoppage, and am willing, for the general satisfaction, to assign my reasons. The truth is that I am tired of ticking». Upon hearing this, the old clock became so enraged that it was on the point of striking. »Lazy wire!» exclaimed the dial-plate. »As to that», replied the pendulum, »it is vastly easy for you, Mistress Dial, who have always, as every body knows, set yourself up above me, — it is vastly easy for you, I say, to accuse other people of laziness! — You, who have had nothing to do all your life but to stare people in the face, and 45 Läsebok. X:o 63—64.

The goat remarked her pulse was high, Her languid head, her heavy eye; »My back», says he, may do you harm; The sheep's at hand, and wool is warm».

The sheep was feeble and complain'd His sides a load of wool sustain'd; Said he was slow, confess'd his fears; For hounds eat sheep as well as hares.

She now the trotting calf adress'd To save from death a friend distress'd. — »Shall I», says he, »of tender age, In this important care engage? Older and abler pass'd you by: How strong are those! How weak am 1! Should I presume to bear you hence, Those friends of mine might take offence. Excuse me then. You know my heart, But dearest friends, alas! must part. How shall we all lament! — Adieu! For see, the hounds are just in view».

John Gay.

57. The Discontented Pendulum.

An old clock, that had stood for fifty years, in a farmer's kitchen without giving its owner any cause of

complaint, early one summer's morning, before the family was stirring, stopped. Upon this the dial-plate (if we may credit the fable) changed countenance with alarm, — the hands made an ineffectual effort to continue their course, the wheels remained motionless with surprise, the weights hung speechless, each member felt disposed to lay the blame on the others. At length the dial instituted a formal inquiry into the cause of the stop; when hands, wheels, weights, with one voice, protested their innocence. But now a faint tick was heard below from the pendulum, who thus spoke :i— »I confess myself to be the sole cause of the present stoppage, and am willing, for the general satisfaction, to assign my reasons. The truth is that I am tired of ticking». Upon hearing this, the old clock became so enraged that it was on the point of striking. »Lazy wire!» exclaimed the dial-plate. »As to that», replied the pendulum, »it is vastly easy for you, Mistress Dial, who have always, as every body knows, set yourself up above me, — it is vastly easy for you, I say, to accuse other people of laziness! — You, who have had nothing to do all your life but to stare people in the face, and46

Läsebok. N:o 62.

to amuse yourself with watching all that goes on in the kitchen. Think, I beseech you, how you would like to be shut up for life in this dark closet, and wag backwards and forwards, year after year as I do». — »As to that», said the dial, »is there not a window in your house, on purpose for you to look through?» — »But what», resumed the pendulum, »although there is a window, I dare not stop, even for an instant, to look out. Besides, I am really weary of my way of life; and, if you please, I'll tell you how I took this disgust at my employment. This morning I happened to be calculating how many times I should have to tick only in the course of the next twenty-four hours, — perhaps some of you above there can give me the exact sum». The mi-nute-hand, being quick at figures, instantly replied, »Eighty-six thousand four hundred times». — »Exactly so», replied the pendulum ; »well, I appeal to you all, if the thought of this was not enough to fatigue one; — and when I began to multiply the strokes of one day by those of months and years, really it is no wonder if I felt discouraged at the prospect; so, after a great deal of reasoning and hesitation, thinks I to myself — I'll stop!»

The dial could scarcely keep its countenance during this harangue, but, resuming its gravity, at last replied: — »Dear Mr. Pendulum, I am really astonished that such a useful, industrious person as yourself should have been overcome by this suggestion. It is true you have done a great deal of work in your time; so have we all, and are likely to do; and though this may fatigue us to think of, the question is, will it fatigue us to do? Would you now do me the favour to give about half a dozen strokes to illustrate my argument?» The pendulum complied, and ticked six times at its usual pace. »Now», resumed the dial, »was that exertion at all fatiguing to you ?» — »Not in the least», replied the pendulum, »it is not of six strokes that I complain, nor of sixty, but of millions». — Very good», replied the dial; »but recollect, that although you may think of a million strokes in an instant, you are required to execute but one; and that however often you may hereafter have to swing, a moment will always be given you to swing in». — »That consideration staggers me, I confess», said the pendulum. »Then, I hope», added the dial-plate, »we shall all immediately return to our duty, for the maids will lie in bed till noon if we stand idling thus». Upon this the weights, who had never been accused of »light» conduct, used all their influence in urging him to proceed; when, as with one consent, the wheels began to turn, the hands began to move, the pendulum to wag, and, to its credit, ticked as loud as ever, — while a beam of the rising sun that streamed through a hole in theLäsebok. N:o 76 — 77.

47

kitchen-shutter, shining full upon the dial-plate, made it brighten up as if nothing had been the matter. — When the farmer came down to breakfast, he declared, upon looking at the clock, that his watch had gained half an hour in the night.

Jane Taylor.

58. The Nightingale and the Glow-worm.

A nightingale, that all day long Had cheer'd the village with his song, Nor yet at eve his note suspended, Nor yet

when even-tide was ended, — Began to feel, as well he might, The keen demands of appetite; When looking eagerly around, He spied far off, upon the ground, A something shiniug in the dark, And knew the glow-worm by his spark, So, stooping down from hawthorn top, He thought to put him in his crop; The worm, aware of his intent, Harangu'd him thus, right eloquent.

»Did you admire my lamp», quoth he, »As much as I your minstrelsy, You would abhor to do me wrong, As much as I to spoil your song; For 'twas the self-same pow'r divine Taught you to sing and me to shine; That you with music, I with light, Might beautify and cheer the night». The songster heard his short oration, And, warbling out his approbation, Releas'd him, as my story tells,

And found a supper somewhere else.

«

Hence jarring sectaries may learn Their real int'rest to discern; That brother should not war with brother, And worry and devour each other; But sing and shine by sweet consent, Till life's poor transient night is spent, Respecting in each other's case The gifts of nature and of grace. Läsebok. N:o 76 — 77.

47

kitchen-shutter, shining full upon the dial-plate, made it brighten up as if nothing had been the matter. — When the farmer came down to breakfast, he declared, upon looking at the clock, that his watch had gained half an hour in the night.

Jane Taylor.

58. The Nightingale and the Glow-worm.

A nightingale, that all day long Had cheer'd the village with his song, Nor yet at eve his note suspended, Nor yet when even-tide was ended, — Began to feel, as well he might, The keen demands of appetite; When looking eagerly around, He spied far off, upon the ground, A something shiniug in the dark, And knew the glow-worm by his spark, So, stooping down from hawthorn top, He thought to put him in his crop; The worm, aware of his intent, Harangu'd him thus, right eloquent.

»Did you admire my lamp», quoth he, »As much as I your minstrelsy, You would abhor to do me wrong, As much as I to spoil your song; For 'twas the self-same pow'r divine Taught you to sing and me to shine; That you with music, I with light, Might beautify and cheer the night». The songster heard his short oration, And, warbling out his approbation, Releas'd him, as my story tells,

And found a supper somewhere else.

«

Hence jarring sectaries may learn Their real int'rest to discern; That brother should not war with brother, And worry and devour each other; But sing and shine by sweet consent, Till life's poor transient night is spent, Respecting in each other's case The gifts of nature and of grace.92 Läsebok. X:o 63—64.

Those Christians best deserve the name, Who studiously make peace their aim; Peace, both the duty and the prize Of him that creeps and him that flies.

William Cowper.

59. Tlie Graves of a Household.

They grew in beauty, side by side,

They lill'd one home with glee; —

There graves are sever'd, far and wide, By mount, and stream, and sea.

The same fond mother bent at night O'er each fair sleeping brow;

She had each folded flower in sight, Where are these dreamers now?

One, 'midst the forest of the West, By a dark stream is laid, —

The Indian knows his place of rest, Far in the cedar shade.

The sea, the blue lone sea, hath one; He lies where pearls lie deep:

He was the loved of all, yet none O'er his low bed may weep.

One sleeps where southern vines are drest Above the noble slain:

He wrapt his colours round his breast, On a blood-red field of Spain.

And one — o'er her the myrtle showers Its leaves, bv soft winds fann'd;

She faded 'midst Italian flowers, The last of that bright band.

And parted thus, they rest, who plav'd Beneath the same green tree;

Whose voices mingled as they pray'd Around one parent knee!

They that with smiles lit up the hall,

And cheer'd with song the hearth; —

Alas! for love, if thou wert all, And nought beyond, O earth!

Felicia Hcmans. 92 Läsebok. X:o 63—64.

Those Christians best deserve the name, Who studiously make peace their aim; Peace, both the duty and the prize Of him that creeps and him that flies.

William Cowper.

59. Tlie Graves of a Household.

They grew in beauty, side by side,

They lill'd one home with glee; —

There graves are sever'd, far and wide, By mount, and stream, and sea.

The same fond mother bent at night O'er each fair sleeping brow;

She had each folded flower in sight, Where are these dreamers now?

One, 'midst the forest of the West, By a dark stream is laid, —

The Indian knows his place of rest, Far in the cedar shade.

The sea, the blue lone sea, hath one; He lies where pearls lie deep:

He was the loved of all, yet none O'er his low bed may weep.

One sleeps where southern vines are drest Above the noble slain:

He wrapt his colours round his breast, On a blood-red field of Spain.

And one — o'er her the myrtle showers Its leaves, bv soft winds fann'd;

She faded 'midst Italian flowers, The last of that bright band.

And parted thus, they rest, who plav'd Beneath the same green tree;

Whose voices mingled as they pray'd Around one parent knee!

They that with smiles lit up the hall,

And cheer'd with song the hearth; —

Alas! for love, if thou wert all, And nought beyond, O earth!

Felicia Hcmans. Läsebok". N:o 70—71.

60. The Palmer.

0. open the door, some pity to show, Keen blows the northern wind;

The glen is white with the drifted snow, And the path is hard to lind.

No Outlaw seeks your castle gate, From chasing the King's deer,

Though even an Outlaw's wretched state Might claim compassion here.

A weary palmer, worn and weak, 1 wander for my sin!

0 open for our Lady's sake; A pilgrim's blessing win.

I'll give you pardons from the pope, And relics from o'er the sea, —

Or if for these you will not ope, Yet open for charity.

The hare is crouching on her form, The hart beside the hind;

An aged man, amid the storm, No shelter can I find.

You hear the Ettrick's sullen roar, Dark, deep and strong is he,

And I must ford the Ettrick o'er, Unless you pity me.

The iron gate is bolted hard, At which I knock in vain;

The owner's heart is closer barr'd, Who hears me thus complain.

Farewell! Farewell! and Mary grant, When old and frail you be,

You never may the shelter want That's now denied to me.

The Ranger on his couch lay warm, And heard him plead in vain;

But oft amid December's storm, He'll hear that voice again.

For lo! when through the vapours dank,

Mora shone on Ettrick fair, A corpse amid the alders rank, The palmer welter'd there.

Walter Scott.

61. The Giant and the Dwarf.

Once upon a time a giant and a dwarf were friends, and kept together. They made a bargain that they never would forsake each other, but go and seek adventures. The first battle they fought was with two Saracens; and the dwarf, who was very courageous, dealt one of the champions a most angry blow. It did the Saracen but very little injury, who, lifting up his sword, fairly struck off the poor dwarf's arm. He was now in a woful plight; but the giant coming to his assistance, in a short time left the two Saracens dead on the plain, and the dwarf cut off the dead man's head out of spite. — They then travelled on to another adventure. This was against three bloody-minded Satyrs, who were carrying away a damsel in distress. The dwarf was not quite so fierce now as before; but for all that, struck the first blow, which was returned by another, that knocked out his eve;

./ 7 c/ 7

but the giant was soon up with them, and, had they not lied, would certainlv have killed them every one. Thev were

1 J v J

all very joyful for this victory, and the damsel who was relieved fell in love with the giant, and married him. — They now travelled far, and farther than I can tell, till they met with a company of robbers. The giant, for the first time, was foremost now; but the dwarf was not far behind. The battle was stout and long. Wherever the giant came, all fell before him; but the dwarf had like to have been killed more than once. At last the victory declared for the two adventurers; but the dwarf lost his leg. The dwarf had now lost an arm, a leg, and an eye, while the giant was without a single wound. LTpon which he cried out to his little companion: »Mv little hero, this is glorious sport; let us get one victory more, and then we shall have honour for ever».

»Xo», cries the dwarf, who by this time was grown wiser, »no, I declare off; I will fight no more : for I find in every battle, that you get all the honour and rewards, but all the blows fall upon me».

Oliver Goldsmith.

For lo! when through the vapours dank,

Mora shone on Ettrick fair, A corpse amid the alders rank, The palmer welter'd there.

Walter Scott.

61. The Giant and the Dwarf.

Once upon a time a giant and a dwarf were friends, and kept together. They made a bargain that they never would forsake each other, but go and seek adventures. The first battle they fought was with two Saracens; and the dwarf, who was very courageous, dealt one of the champions a most angry blow. It did the Saracen but very little injury, who, lifting up his sword, fairly struck off the poor dwarf's arm. He was now in a woful plight; but the giant coming to his assistance, in a short time left the two Saracens dead on the plain, and the dwarf cut off the dead man's head out of spite. — They then travelled on to another adventure. This was against three bloody-minded Satyrs, who were carrying away a damsel in distress. The dwarf was not quite so fierce now as before; but for all that, struck the first blow, which was returned by another, that knocked out his eve;

./ 7 c/ 7

but the giant was soon up with them, and, had they not lied, would certainlv have killed them every one. Thev were

1 J v J

all very joyful for this victory, and the damsel who was relieved fell in love with the giant, and married him. — They now travelled far, and farther than I can tell, till they met with a company of robbers. The giant, for the first time, was foremost now; but the dwarf was not far behind. The battle was stout and long. Wherever the giant came, all fell before him; but the dwarf had like to have been killed more than once. At last the victory declared for the two adventurers; but the dwarf lost his leg. The dwarf had now lost an arm, a leg, and an eye, while the giant was without a single wound. LTpon which he cried out to his little companion: »Mv little hero, this is glorious sport; let us get one victory more, and then we shall have honour for ever».

»Xo», cries the dwarf, who by this time was grown wiser, »no, I declare off; I will fight no more : for I find in every battle, that you get all the honour and rewards, but all the blows fall upon me».

Oliver Goldsmith.

62. The Siege of Calais.

(Scene: The camp of Edward the Third, at the siege of Calais.)

King Eduard, the Black Prince his Son, and Sir Walter Manny. St. Pierre, and the other citizens of Calais with ropes about their necks.

King Edward. Manny, are these the principal inhabitants of Calais?

Manny. They are, my liege, if virtue can give dignity, or render men noble.

King Edward. Was there no commotion ? did they yield themselves peaceably?

Manny. They made no resistance, my liege, but came, self-devoted, to save their country. Could you have beheld the affecting scene that I have witnessed, it would have moved your noble heart to compassion. Your message was delivered in the public square, amidst the citizens assembled, their hearts throbbing with dreadful expectation. When your determination was made known, amazement and despair filled every countenance, and solemn silence was for some time uninterrupted bv anything but sighs and groans. At length, the noble St. Pierre, ascending a little eminence, thus addressed the assembly: »Friends and fellow-citizens! behold the situation to which we are reduced. We must either yield up our tender infants to be destroyed, our wives and children to the bloody and brutal insults of the soldiery, or we must comply with the conditions of our cruel conqueror; doubly cruel, because he lays a deep snare for our virtue — he wishes to render us criminal and contemptible. He will grant us life upon no other condition but that of our being unworthy of it. Look around you, my friends, and fix your eyes on the persons whom you wish to deliver up as the victims of your own safety. Which of these would you appoint to the rack, the axe, or the halter ? Is there any here that has not watched for you, fought for you, and bled for you;? Would you devote your defenders to destruction? — those who have freely exposed their lives for the preservation of you and yours. You will not, cannot do it. Justice, honour, humanity, make such a treason impossible. What expedient have we left to avoid guilt and shame, or the horrors of a city given up to the sack of an enemy ? There is still one path open to honour and virtue. Which of you is willing to give a noble example of sacrificing his life to save his country?»

Prince Edivard. Was there any one among them possessed of such a heroic spirit, as voluntarily to make that offer ?52

Läsebok. N:o 62.

Manny. After a short pause, »St. Pierre* resumed his discourse. »It were base and unmanly in me to propose any injury to others, of which I am unwilling to partake; but being desirous of yielding the first place of honour to any citizen whose worth and patriotism should induce him to claim it, I delayed offering myself upon this occasion. I give my life freely, 1 give it cheerfully. Who comes next?» »Your son», replied a youth not yet come to maturity. »Ah, my child!» exclaimed St. Pierre, »I shall then die twice; but no, 1 will rather consider thee as born a second time. Thy years are few, but thou art fully my son. Who next? my friends, this is the hour of heroes». »Your kinsman», cried John de Aire». »Your kinsman», cried James Wissant. »Your kinsman», cried Peter Wissant.

Prince Eclward. Why was not I a citizen of Calais!

Manny. A sixth was still wanting; but there were so many claimants for this distinction, that I was obliged to have recourse to lots. The scene of parting from wives and children that followed, was too affecting for description: the air resounded with lamentations.

Their fellow-citizens clung about St. Pierre, and the rest of their deliverers. They fell prostrate before them; they groaned, the weptaloud; and the joint clamour of their mourning passed the gates of the city, aud was heard through the camp. At length, they embraced for the last time, and took an eternal farewell of each other. They resigned themselves to my guidance, and 1 have conducted them hither, through the universal acclamations of the soldiers, who cannot refuse the tribute of praise to such heroic virtue, even in enemies.

Prince Eduard. They deserve reward instead of punishment, my noble father! Extend your royal mercy: save these heroes; your clemency will gain you more true honour than all your victories.

King Edward. My son, the tenderness of your disposition leads you into a weakness. Experience has ever shown, that lenity only serves to invite people to new crimes. Severity, at times, is indispensably necessary, to deter subjects into submission by punishment and example. Go, lead these men to execution. (To St. Pierre.) Your rebellion against me, the natural heir of the crown, is highly aggravated by your present presumption and affront of my power.

St. Pierre. We have nothing to ask of your Majesty, but what you cannot refuse us.

King Edward. What may that be?

St. Pierre. Your respect and esteem.

[Exeunt. A shout heard in the camp.]

* St. Pierre (= sängpjär) franskt namn.Läsebok". N:o 70—71.

Enter Messenger.

Messengi r. The Queen is arrived, and has brought a powerful reinforcement with her, of those gallant troops with which she has conquered Scotland.

King Edward. Manny, go out and receive her.

Manny. With pleasure shall 1 perform that office.

[He goes out and returns with the Queen.]

King Edivard. Most welcome, my dear Philippa: welcome at all times; but thy return at this moment is particularly so. Thy victorious conquest of Scotland endears thee to my heart. 1 also have subdued my rebellious subjects, the proud citizens of Calais. They have just opened their gates to me, and I am going to make an example of six of the principal inhabitants.

Queen. I am indeed arrived in a fortunate moment, as 1 have a petition to make, which respects the honour of the English nation, the glory of my Edward, my husband, my king. You think you have sentenced six of your enemies to death. No, my Lord, they have sentenced themselves, and their execution would be the performance of their own orders, not the orders of Edward. They have behaved themselves worthily — they have behaved themselves like true patriots. I cannot but respect, while J envy, while I hate them, for leaving us no share in the honour of this action, but that of granting a poor and indispensable pardon. I admit they have deserved every thing that is evil at your hands. They have proved the most inveterate and powerful of your enemies. They alone withstood the rapid course of your conquests, and have withheld from you the crown to which you were born. Is it therefore thus that you would reward them? that you would gratify their desires? that you would indulge their ambition? and inwreathe them with everlasting glory and applause?

But if such a death would exalt simple citizens over the fame of the most illustrious heroes, how would the name of my Edward, with all his triumphs and honours, be tarnished by it? Would it not be said, that magnanimity and virtue are grown contemptible in the eyes of Britain's monarch? and that the objects, whom he destines to the punishment of felons, are the very men who deserve the praise and esteem of mankind? The stage on which they should suffer, would be to them a stage of honour; but a stage of shame to Edward: a reproach to his conquests — a dark and indelible disgrace to his name.

No, my lord, let us rather disappoint the saucy ambition of these burghers, who wish to invest themselves with glory at our expence. WTe cannot, indeed, wholly deprive them of the merit of a sacrifice so nobly intended; but we may cut54

them short of their desires. In the place of that death, by which their glory would be consummated, let us load them with gifts; let us put them to shame with praises; we shall by that means deprive them of that popularity

which never fails to attend those who suffer in the cause of virtue.

King Edward. I am convinced. You have prevailed. You have saved my honour, and are dearer to me than ever. — Prevent the execution. Have them instantly before us.

[Sir Waiter Manny (joes out and returns with Eustace St. Pierre and his companions.]

Queen. Natives of France, and inhabitants of Calais, you have put us to vast expence of blood and treasure, in the recovery of our just and natural inheritance: but you acted according to the dictates of an erroneous judgement; and we admire and honour in you that valour and virtue by which we have been so long kept out of our rightful possessions.

You, noble burghers; you, excellent citizens! though you were tenfold the enemies of our person and our throne, we can feel nothing on our part, save respect and affection for vou. We loose your chains: we snatch vou from the scaffold:

•/ J J

and we thank you for that lesson of humiliation, which you teach us, when you show us, that excellence is not of blood, or title, or station: that virtue gives a dignity superior to that of kings; and that those whom the Almighty inspires with sentiments like yours, are justly and eminently raised above all human distinctions.

You are now free to depart to your kinsfolk, your coun-trvmen; to all those whose lives and liberties vou have so

J 7 *j

nobly redeemed, provided you refuse not to carry with you the due tokens of our esteem.

Yet we would rather bind you to ourselves by every endearing obligation; and for this purpose, we offer to you your choice of the gifts and honours that Edward lias to bestow. Rivals for fame, but always friends to virtue, we wish that England were entitled to call vou her sons.

C?

St. Pierre. Ah! my country, it is now that I tremble for thee. Edward could only win thy cities; but Philippa conquers hearts.

Queen. Brave St. Pierre, wherefore look you so dejected?

St. Pierre. Ah! madam, when I meet with such another opportunity of dying, I shall not regret that I survived this day.

Queen. The consciousness of your virtuous int.-utions will afford a recompense equal to the glory of an illustrious death; and your name will be transmitted to posterity with the applause due to the most disinterested of citizens. Return to your country and admiring friends, and serve them as much by your counsel, as you have already done by yourLäsebok. N:o 62—63.

55

•magnanimity. Tell them how you have been entertained; unite them to us by ties of friendship and esteem; and gain us the hearts of those who have been disaffected. This is the only token of gratitude that we require.

63. The Chancellor.

There was once a king who had a good and wise chancellor. This chancellor had, in his youth, been only a poor shepherd, and had risen step by step, by his own merit, until at length the had attained to this important dignity. But some of the king's servants envied the preferment of the chancellor, and wanted to ruin him. So they went to the kino- and told him that the chancellor had stolen a large

o/ o

treasure. This treasure, they asserted, he had hidden in a vault, guarded by a strong iron door. When the king

heard this, he was angry with the chancellor, who had, he thought, misused his benefits and deceived him.

He determined, however, to visit his minister and examine into the matter for himself. He took an early opportunity of carrying this resolution into effect, and went through every room of the chancellor's house, from the highest to the lowest. In all the establishment the king saw no tokens of the splendour about which his servants had told him such tales. At length, however, he came to a door, firmly secured with iron bars and bolts. The chancellor was ordered to open this door, that the king might see what was within.

»Sire», said the chancellor, »do not compel me to open this door. Whatever you see in all my house, I owe to your Majesty's bounty. What I have treasured in this room, is my own, and belongs to no one but me».

But the king insisted that he would see the room, and the courtiers said among themselves, »Now we shall see the riches this man has stored up».

The chancellor unlocked and unbarred the -door, which suddenly flew wide open. The king and his servants stood lost in amazement, for, instead of the riches and jewels they had expected to behold, they saw nothing but a simple apartment, containing only a table and a chair, of the rudest constructions. A shepherd's crook lay on the table, and over it hung a wallet and a shepherd's pipe: these were the riches the chancellor had accumulated.

The courtiers stood round in silence: they were ashamed of their suspicions, and of the reports they had spread abroad. But the king asked the chancellor the meaning of what he saw.

»Sire», said the faithful old man, »before your Majesty honoured me with your notice, I was a simple shepherd; I

•magnanimity. Tell them how you have been entertained; unite them to us by ties of friendship and esteem; and gain us the hearts of those who have been disaffected. This is the only token of gratitude that we require.

63. The Chancellor.

There was once a king who had a good and wise chancellor. This chancellor had, in his youth, been only a poor shepherd, and had risen step by step, by his own merit, until at length the had attained to this important dignity. But some of the king's servants envied the preferment of the chancellor, and wanted to ruin him. So they went to the kino- and told him that the chancellor had stolen a large

o/ o

treasure. This treasure, they asserted, he had hidden in a vault, guarded by a strong iron door. When the king heard this, he was angry with the chancellor, who had, he thought, misused his benefits and deceived him.

He determined, however, to visit his minister and examine into the matter for himself. He took an early opportunity of carrying this resolution into effect, and went through every room of the chancellor's house, from the highest to the lowest. In all the establishment the king saw no tokens of the splendour about which his servants had told him such tales. At length, however, he came to a door, firmly secured with iron bars and bolts. The chancellor was ordered to open this door, that the king might see what was within.

»Sire», said the chancellor, »do not compel me to open this door. Whatever you see in all my house, I owe to your Majesty's bounty. What I have treasured in this room, is my own, and belongs to no one but me».

But the king insisted that he would see the room, and the courtiers said among themselves, »Now we shall see the riches this man has stored up».

The chancellor unlocked and unbarred the -door, which suddenly flew wide open. The king and his servants stood lost in amazement, for, instead of the riches and jewels they had expected to behold, they saw nothing but a simple apartment, containing only a table and a chair, of the rudest constructions. A shepherd's crook lay on the table, and over it hung a wallet and a shepherd's pipe: these were the riches the chancellor had accumulated.

The courtiers stood round in silence: they were ashamed of their suspicions, and of the reports they had spread abroad. But the king asked the chancellor the meaning of what he saw.

»Sire», said the faithful old man, »before your Majesty honoured me with your notice, I was a simple shepherd;
I56

Läsebok. X:o 63—64.

led ruy flocks on the mountains to feed, and had no care for the morrow. But since I came to your court, all this has changed. I have heavy cares of state upon me, and cannot rest quietly at night for thinking of the business and difficulties of the morrow; but throughout all my life I have kept the staff, the pipe, and the wallet which were mine when I was a shepherd. They are memorials of a time when I was poor and happy; when the burden of greatness had not yet fallen on my shoulders. I am accustomed to spend one hour, at least, every day in this room, and that hour is to me the happiest of the twenty-four. I am old, and cannot live much longer. Let me return to my native hills, and transfer the burden of state cares to younger men who are better able to bear it than I am». When the courtiers heard the old man speak thus, they were still more ashamed. They went away without a word, for they did not like to meet the eye of the kint?, as he stood with his hand on his old servant's shoulder..

64. The Tillage Blacksmith.

Under a spreading chestnut tree The village smithy stands;

The smith, a mighty man is he, With large and sinewy hands;

And the muscles of his brawny arms Are strong as iron bands.

His hair is crisp, and black, and long, His face is like the tan;

His brow is wet with honest sweat, He earns whate'er he can,

And looks the whole world in the face, For he owes not any man.

Week in, week out, from morn till night, You can hear his bellows blow;

You can hear him swing his heavy sledge, With measured beat and slow,

Like a sexton ringing the village bell, When the evening sun is low.

And children coming home from school Look in at the open door;

They love to see the flaming forge, And hear the bellows roar,

And catch the burning sparks that fly Like chaff from a thrashing-floor. 56

Läsebok. X:o 63—64.

led ruy flocks on the mountains to feed, and had no care for the morrow. But since I came to your court, all this has changed. I have heavy cares of state upon me, and cannot rest quietly at night for thinking of the business and difficulties of the morrow; but throughout all my life I have kept the staff, the pipe, and the wallet which were mine when I was a shepherd. They are memorials of a time when I was poor and happy; when the burden of greatness had not yet fallen on my shoulders. I am accustomed to spend one hour, at least, every day in this room, and that hour is to me the happiest of the twenty-four. I am old, and cannot live much longer. Let me return to my native hills, and transfer the burden of state cares to younger men who are better able to bear it than I am». When the courtiers heard the old man speak thus, they were still more ashamed. They went away without a word, for they did not like to meet the eye of the kint?, as he stood with his hand on his old servant's shoulder..

64. The Tillage Blacksmith.

Under a spreading chestnut tree The village smithy stands;

The smith, a mighty man is he, With large and sinewy hands;

And the muscles of his brawny arms Are strong as iron bands.

His hair is crisp, and black, and long, His face is like the tan;

His brow is wet with honest sweat, He earns whate'er he can,

And looks the whole world in the face, For he owes not any man.

Week in, week out, from morn till night, You can hear his bellows blow;

You can hear him swing his heavy sledge, With measured beat and slow,

Like a sexton ringing the village bell, When the evening sun is low.

And children coming home from school Look in at the open door;

They love to see the flaming forge, And hear the bellows roar,

And catch the burning sparks that fly Like chaff from a thrashing-floor.Läsebok. N:o 76 — 77.

57

He goes on Sunday to the church,

And sits among his boys; He hears the parson pray and preach,

He hears his daughter's voice Singing in the village choir,

And it makes his heart rejoice.

It sounds to him like her mother's voice, Sinding in Paradise!

o o

He needs must think of her once more,

How in the grave she lies; And with his hard, rough hand he wipes A tear out of his eyes.

Toiling, — rejoicing, — sorrowing,

Onward through life he goes; Each evening sees some task begin,

Each evening sees it close; Something attempted, something done, Has earned a nights repose.

Thanks, thanks to thee my worthy friend,

For the lesson thou hast taught! Thus at the flaming foro;e of life

o o

Our fortunes must be wrought; Thus on its sounding anvil shaped Each burning deed and thought!

Henry W. Longfellow.

(35. The Countryman's God.

A great and learned atheist once met a plain countryman going to church. He asked him, »Where are you going?» — »To church, sir».

»What to do there?» — »To worship God». »Pray, whether is your God a great, or a little God?» — »He is both, sir».

»How can he be both?» — »He is so great, sir, that the heaven of heavens cannot contain Him, and so little that He can dwell in my poor heart».

The atheist declared that this simple answer of the countryman had more effect upon his mind than all the volumes the learned doctors had written upon the subject.

66. Pope and the Officer.

When Pope, the celebrated English poet, was one evening at Burton's coffee-house, and with Swift poring over a manuscript of the Greek Aristophanes, they found a sentence Läsebok. N:o 76 — 77.

57

He goes on Sunday to the church,

And sits among his boys; He hears the parson pray and preach,

He hears his daughter's voice Singing in the village choir,

And it makes his heart rejoice.

It sounds to him like her mother's voice, Sinding in Paradise!

o o

He needs must think of her once more,

How in the grave she lies; And with his hard, rough hand he wipes A tear out of his eyes.

Toiling, — rejoicing, — sorrowing,

Onward through life he goes; Each evening sees some task begin,

Each evening sees it close; Something attempted, something done, Has earned a nights repose.

Thanks, thanks to thee my worthy friend,

For the lesson thou hast taught! Thus at the flaming foro;e of life

o o

Our fortunes must be wrought; Thus on its sounding anvil shaped Each burning deed and thought!

Henry W. Longfellow.

(35. The Countryman's God.

A great and learned atheist once met a plain countryman going to church. He asked him, »Where are you going?» — »To church, sir».

»What to do there?» — »To worship God». »Pray, whether is your God a great, or a little God?» — »He is both, sir».

»How can he be both?» — »He is so great, sir, that the heaven of heavens cannot contain Him, and so little that He can dwell in my poor heart».

The atheist declared that this simple answer of the countryman had more effect upon his mind than all the volumes the learned doctors had written upon the subject.

66. Pope and the Officer.

When Pope, the celebrated English poet, was one evening at Burton's coffee-house, and with Swift poring over a manuscript of the Greek Aristophanes, they found a sentence Läsebok. N:o 76 — 77.

57

He goes on Sunday to the church,

And sits among his boys; He hears the parson pray and preach,

He hears his daughter's voice Singing in the village choir,

And it makes his heart rejoice.

It sounds to him like her mother's voice, Sinding in Paradise!

o o

He needs must think of her once more,

How in the grave she lies; And with his hard, rough hand he wipes A tear out of his eyes.

Toiling, — rejoicing, — sorrowing,

Onward through life he goes; Each evening sees some task begin,

Each evening sees it close; Something attempted, something done, Has earned a nights repose.

Thanks, thanks to thee my worthy friend,

For the lesson thou hast taught! Thus at the flaming foro;e of life

o o

Our fortunes must be wrought; Thus on its sounding anvil shaped Each burning deed and thought!

Henry W. Longfellow.

(35. The Countryman's God.

A great and learned atheist once met a plain countryman going to church. He asked him, »Where are you going?» — »To church, sir».

»What to do there?» — »To worship God». »Pray, whether is your God a great, or a little God?» — »He is both, sir».

»How can he be both?» — »He is so great, sir, that the heaven of heavens cannot contain Him, and so little that He can dwell in my poor heart».

The atheist declared that this simple answer of the countryman had more effect upon his mind than all the volumes the learned doctors had written upon the subject.

66. Pope and the Officer.

When Pope, the celebrated English poet, was one evening at Burton's coffee-house, and with Swift poring over a manuscript of the Greek Aristophanes, they found a sentence58

which they could not comprehend. As they talked prettv loud, a young officer, who stood by the fire, heard their conference, and begged leave to look at the passage. »Oh!» said Pope sarcastically, »bv all means, pray, let the young gentleman look at it». Upon which the officer took the book, and, considering a while, said there wanted only a note of interrogation to make the whole intelligible. »And pray, sir», said Pope, piqued perhaps at being outdone by a red coat, »what is a note of interrogation?» »A note of interrogation», replied the youth, with a look of utmost contempt, »is a little crooked thing that asks questions». (It must be remembered that Pope was a little crooked, deformed man.)

67. Generosity.

Sir Philip Sidney, at the battle near Zutphen, was wounded by a musket-ball, which broke the bone of his thigh. He was carried about a mile and a half, to the camp; and being faint with the loss of blood, and probably parched with thirst, through the heat of the weather, he called for drink. It was immediately brought to him: but as he was putting the vessel to his mouth, a poor wounded soldier, who happened at that instant to be carried by him, looked up to it with wistful eves. The gallant and generous Sidney took the

J CD CD J

bottle from his mouth, and delivered it to the soldier, saving, »Thy necessity is yet greater than mine».

68. The Quaker and the Young- Man.

A Quaker driving in a single-horse chaise happened to meet a voung man who was also in a single-horse chaise. There was not room enough for them to pass each other, unless one of them would back his carriage, which they both refused. »I will not make way for you», said the young man, »no, I will not». — I think I am older than thou art, »said the Quaker, »and therefore have a right to expect thee to make way for me». »1 will not», resumed the first. He then pulled out a newspaper and began to read. The Quaker, observing him, pulled out his pipe and some tobacco from his pocket, struck a light, illuminated his pipe, and puffed away very comfortably. »Friend», said he, »when thou hast read the paper, I should be glad if thou wouldst lend it me».

69. Robin Hood.

The famous Robin Hood, whose real name was Robert Fitzooth, lived in the reigns of Henry the Second and Richard the First. He was born in the town of Locksley in 58

Läsebok. X:o 63—64.

which they could not comprehend. As they talked prettv loud, a young officer, who stood by the fire, heard their conference, and begged leave to look at the passage. »Oh!» said Pope sarcastically, »bv all means, pray, let the young gentleman look at it». Upon which the officer took the book, and, considering a while, said there wanted only a note of interrogation to make the whole intelligible. »And pray, sir», said Pope, piqued perhaps at being outdone by a red coat, »what is a note of interrogation?» »A note of interrogation», replied the youth, with a look of utmost contempt, »is a little crooked thing that asks questions». (It must be remembered that Pope was a little crooked, deformed man.)

67. Generosity.

Sir Philip Sidney, at the battle near Zutphen, was wounded by a musket-ball, which broke the bone of his thigh. He was carried about a mile and a half, to the camp; and being faint with the loss of blood, and probably parched with thirst, through the heat of the weather, he called for drink. It was immediately brought to him: but as he was putting the vessel to his mouth, a poor wounded soldier, who happened at that instant to be carried by him, looked up to it with wistful eves. The gallant and generous Sidney took the

J CD CD J

bottle from his mouth, and delivered it to the soldier, saving, »Thy necessity is yet greater than mine».

68. The Quaker and the Young- Man.

A Quaker driving in a single-horse chaise happened to meet a voung man who was also in a single-horse chaise. There was not room enough for them to pass each other, unless one of them would back his carriage, which they both refused. »I will not make way for you», said the young man, »no, I will not». — I think I am older than thou art, »said the Quaker, »and therefore have a right to expect thee to make way for me». »1 will not», resumed the first. He then pulled out a newspaper and began to read. The Quaker, observing him, pulled out his pipe and some tobacco from his pocket, struck a light, illuminated his pipe, and puffed away very comfortably. »Friend», said he, »when thou hast read the paper, I should be glad if thou wouldst lend it me».

69. Robin Hood.

The famous Robin Hood, whose real name was Robert Fitzooth, lived in the reigns of Henry the Second and Richard the First. He was born in the town of Locksley in 58

Läsebok. X:o 63—64.

which they could not comprehend. As they talked prettv loud, a young officer, who stood by the fire, heard their conference, and begged leave to look at the passage. »Oh!» said Pope sarcastically, »bv all means, pray, let the young gentleman look at it». Upon which the officer took the book, and, considering a while, said there wanted only a note of interrogation to make the whole intelligible. »And pray, sir», said Pope, piqued perhaps at being outdone by a red coat, »what is a note of interrogation?» »A note of interrogation», replied the youth, with a look

of utmost contempt, »is a little crooked thing that asks questions». (It must be remembered that Pope was a little crooked, deformed man.)

67. Generosity.

Sir Philip Sidney, at the battle near Zutphen, was wounded by a musket-ball, which broke the bone of his thigh. He was carried about a mile and a half, to the camp; and being faint with the loss of blood, and probably parched with thirst, through the heat of the weather, he called for drink. It was immediately brought to him: but as he was putting the vessel to his mouth, a poor wounded soldier, who happened at that instant to be carried by him, looked up to it with wistful eves. The gallant and generous Sidney took the

J CD CD J

bottle from his mouth, and delivered it to the soldier, saving, »Thy necessity is yet greater than mine».

68. The Quaker and the Young- Man.

A Quaker driving in a single-horse chaise happened to meet a voung man who was also in a single-horse chaise. There was not room enough for them to pass each other, unless one of them would back his carriage, which they both refused. »I will not make way for you», said the young man, »no, I will not». — I think I am older than thou art, »said the Quaker, »and therefore have a right to expect thee to make way for me». »1 will not», resumed the first. He then pulled out a newspaper and began to read. The Quaker, observing him, pulled out his pipe and some tobacco from his pocket, struck a light, illuminated his pipe, and puffed away very comfortably. »Friend», said he, »when thou hast read the paper, I should be glad if thou wouldst lend it me».

69. Robin Hood.

The famous Robin Hood, whose real name was Robert Fitzooth, lived in the reigns of Henry the Second and Richard the First. He was born in the town of Locksley in 58

which they could not comprehend. As they talked prettv loud, a young officer, who stood by the fire, heard their conference, and begged leave to look at the passage. »Oh!» said Pope sarcastically, »bv all means, pray, let the young gentleman look at it». Upon which the officer took the book, and, considering a while, said there wanted only a note of interrogation to make the whole intelligible. »And pray, sir», said Pope, piqued perhaps at being outdone by a red coat, »what is a note of interrogation?» »A note of interrogation», replied the youth, with a look

of utmost contempt, »is a little crooked thing that asks questions». (It must be remembered that Pope was a little crooked, deformed man.)

67. Generosity.

Sir Philip Sidney, at the battle near Zutphen, was wounded by a musket-ball, which broke the bone of his thigh. He was carried about a mile and a half, to the camp; and being faint with the loss of blood, and probably parched with thirst, through the heat of the weather, he called for drink. It was immediately brought to him: but as he was putting the vessel to his mouth, a poor wounded soldier, who happened at that instant to be carried by him, looked up to it with wistful eves. The gallant and generous Sidney took the

J CD CD J

bottle from his mouth, and delivered it to the soldier, saving, »Thy necessity is yet greater than mine».

68. The Quaker and the Young- Man.

A Quaker driving in a single-horse chaise happened to meet a voung man who was also in a single-horse chaise. There was not room enough for them to pass each other, unless one of them would back his carriage, which they both refused. »I will not make way for you», said the young man, »no, I will not». — I think I am older than thou art, »said the Quaker, »and therefore have a right to expect thee to make way for me». »1 will not», resumed the

first. He then pulled out a newspaper and began to read. The Quaker, observing him, pulled out his pipe and some tobacco from his pocket, struck a light, illuminated his pipe, and puffed away very comfortably. »Friend», said he, »when thou hast read the paper, I should be glad if thou wouldst lend it me».

69. Robin Hood.

The famous Robin Hood, whose real name was Robert Fitzooth, lived in the reigns of Henry the Second and Richard the First. He was born in the town of Locksley in

Nottinghamshire, about the year 1160. He was a handsome

O 7

youth, and the best archer in the county, and regularly bore away the prizes at all the archery meetings, for he was able to strike a deer five hundred yards off. His uncle had been persuaded by the monks of Fountain Abbey to leave all his property to the church, and thus poor Robin had to shift for himself. He took refuge in Sherwood Forest, where he met with several other youths who had been driven into the woods by the oppression of the Norman nobles. The outlaws formed themselves into a band and made Robin their leader. Robin Hood and his men wore coats of Lincoln-green, with a scarlet cap, and each man was armed with a dagger, a sword, a bow. and a quiver slung on his back; while the captain always had a bugle-horn with him, to summon his followers about him. They led a merry life in the green woods, and have become the subject of many a popular ballad.

One day, when Robin Hood set out alone, in hopes of meeting with some adventure, he reached a brook over which a narrow plank was laid to serve for a bridge; and just as he was going to cross it, a tall and handsome stranger appeared on the other side, and as neither seemed disposed to give way, they met in the middle of the bridge. »Go back», cried the stranger to Robin Hood, »or it will be the worse for you».

But Robin Hood laughed at the idea of his giving way to anybody, and proposed they should each take an oak branch, and fight it out, and that, whoever could manage to throw the other into the brook should win the day. Accordingly they set to in right earnest, and after thrashing each other well, the stranger gave Robin Hood a blow on his head, which effectually pitched him into the water- When Robin Hood had waded back to the bank, he put his bugle to his lips, and blew several blasts, till the forest rang again, and his followers came leaping from all directions to see what their captain wanted. When he told them how he had been served by the stranger, they would fain have ducked him; but Robin Hood, who admired his bravery, proposed to him to join their band.

»Here's my hand on it», cried the stranger, delighted at

J ' cJ ' o

the proposal; »though my name is Jolin Little, you shall find I can do great things».

But Will Stukelv, one of Robin's merry-men, insisted upon it that he must be re-christened; so a feast was held, a barrel of ale broached, and the newcomer's name was changed from John Little to Little John, which nick-name, seeing that he was near seven feet high, was a perpetual subject for laughter.

One morning, as Robin Hood sat by the wayside, trimming his bow and arrows, there röde by a butcher with a basket of meat, hastening to market. After bidding him good morrow, Robin asked him what he would take for the horse and the basket; the butcher, somewhat surprised, answered he would uot sell them for less than four silver marks.

»Do but throw your greasy frock into the bargain», said Robin, »and here's the money».

Delighted at having concluded so good a bargain, the butcher lost no time in dismounting and throwing off his smock-frock, which the outlaw instantly put over his clothes, and then galloped away to Nottingham.

On reaching the town, Robin Hood put up his horse at an inn, and then went into the market, and uncovering his

basket, began to sell its contents about fifty times cheaper than all the other butchers, for Robin Hood neither knew nor cared about the price usually paid for meat, and it amused hirn vastly to see his stall surrounded by customers. The other butchers could not at first understand why everybody flocked to purchase his goods, while their own stalls were quite deserted; but when they heard that he had sold a leg of pork for a shilling, they consulted together, and agreed that he must be some rich man's son who was after a frolic, or else a downright madman, and that they had better try and learn something more about him, or else he would ruin their business. So when the market was over, one of them invited Robin Hood to dine with their company. The sheriff of Nottingham presided at the head of the table, while at the other end sat the innkeeper. The outlaw played his part as well as the rest of them, and, when the dishes were removed, he called for more wine, telling them all to drink as much as they could carry, and he would pay the reckoning.

The sheriff then turned to Robin Hood, and asked him whether he had any horned beasts to sell; for he was a miser, and hoped to profit by the new butcher's want of experience, and drive a good bargain with him. Robin Hood replied he had some two or three hundred; whereupon the sheriff said, that, as he wanted a few head of cattle, he should like to ride over and look at them that very day. So Robin Hood flung down a handful of silver on the table, by way of farewell to his astonished companions, and set out for Sherwood Forest with the sheriff, who had mounted his palfrey, and provided himself with a bag of gold for his purchases. The outlaw was so full of jokes and merriment as they went along, that the sheriff thought he had never fallen in with a plea-santer fellow. On a sudden, however, the sheriff recollected that the woods were infested by Robin Hood and his band, and he said to his companion, he hoped they should notLäsebok. N:o G9.

meet with any of them; to which Robin only answered by a loud laugh.

Presently they reached the forest, when a herd of deer crossed their path. »How do you like my horned beasts, Master Sheriff?» inquired Robin. »To tell you the truth», replied the Sheriff, »I only ball' like your company, and wish myself away from hence».

Then Robin put bis bugle to his mouth, and blew three blasts, when about a hundred men, with Little John at their head, immediately surrounded them, and the latter inquired what his master wanted.

»I have brought the sheriff of Nottingham to dine with us», said Robin Hood.

»He is welcome», quoth little John, »and 1 hope he will pay well for his dinner».

They then took the bag of gold from the luckless sheriff, and spreading a cloak on the grass, they couuted out three hundred pounds, after which Robin asked him if he would like some venison for dinner. But the sheriff told him to let him go, or he would rue the day; so the outlaw desired

his best compliments to his good dame, and wished him a pleasant journey home.

Robin Hood had often heard tell of the prowess of a certain Friar Tuck, who, having been expelled from Fountain Abbey for his irregular conduct, lived in a rude hut he had built himself amidst the woods, and who was said to wield a quarter-staff and let fly an arrow better than any man in Christendom. So, being anxious to see how far this was true, Robin set off one morning for Fountain's Dale, where he found the friar rambling on the bank of the river Skell. The friar was a burlv man, at least six feet high, with a broad chest, and an arm fit for a blacksmith.

The outlaw walked up to him saying, »Carry me over this water, thou brawny friar, or thou hast not an hour to live».

The friar tucked up his gown and carried him over without a word, but when Robin Hood seemed to be going, he cried out, »Stop, my fine fellow, and carry me over this water, or it shall breed thee pain».

Robin did so, and then said, »As you are double my weight, it is fair I should have two rides to your one, so carry me back again».

The friar again took Robin on his back, but, on reaching the middle of the stream, he pitched him into the water, saying, »Now, my fine fellow, let's see whether you'll sink or swim».

Robin swam to the bank, and said, »I see you are worthy to be my match», and then, summoning his foresters62

by a blast of his bugle, he told the friar he was Robin Hood, and asked him to join his band.

»If there's an archer amongst you that can beat me at the long-bow, I'll be your man», quoth Friar Tuck. Then, pointing to a hawk on the wing, he added, »I'll kill it, and he who can strike it again before it falls, will be the better man of the two».

Little John accepted the challenge. The shafts flew off, and when the dead bird was picked up, it was found that the friar's arrow had pinioned the hawks wings to his sides, and that Little John's had transfixed it from breast to back. So Friar Tuck owned himself outdone and joined Robin's merry-men.

The whole country now rang with Robin Hood's lawless pranks, when one morning six priests passed through Sherwood Forest, on richly caparisoned horses. Thinking that a good prize was in the wind, the outlaws bid them halt, and Friar Tuck seized the bridle of the one whom he judged to be the abbot, and bade him pay the toll; the abbot got down and gave him a cuff that made his ears tingle, and flinging him on his knees, plucked him by the beard.

Quoth Friar Tuck, »We don't take that sort of coin». »But we are going on a message from King Richard», said the abbot.

Then Robin bade the friar desist, saying, »God save the King, and confound all his foes».

O / t

»You are a noble fellow, quoth the abbot »and if you and your men will give up this lawless life and become my archers, you shall have the king's pardon.

He then opened his gown, and Robin Hood and his archers. guessing at once that Richard himself stood before

~ o

them, bent their knees to their liege lord crying, »Long live King Richard.

So Robin Hood accompanied the King to London, followed by fifty of his most faithful adherents, and here he assumed the title of Earl of Huntingdon. But he soon grew tired of the confinement of the court, and asked permission to revisit the woods. The king granted him seven days; but when once he breathed the pure air of Sherwood again, he could not tear himself away; and when, from old habit, he sounded his bugle, he was surprised to see the signal answered by fourscore youths. Little John soon joined him, and he again became the leader of a band.

King Richard was so enraged on hearing this. that he

C O O

sent two hundred soldiers to reduce the rebel, and a desperate fight took place on a plain in the forest, when Robin Hood was wounded by an arrow, and removed to Kirkley's Nunnery, where the treacherous prioress suffered him to bleed to death.

Seeing his end fast approaching, he called to Little[John, and begged him to remove him to the woods, and there poor Robin Hood died as he had lived, beneath the green^trees, and was buried according to his wish.

C?

The stone that marked the spot, bore the following inscription :

»Here underneath this little stone, Lies Robert, Earl of Huntingdon, Xe'er archer was as he so good; And people called him Robin Hood. Such outlaws as he and his men Will England never see again».

70. The Town- and the Country-Mouse.

Once on a time, so runs the fable, A country-mouse, right hospitable, Received a town-mouse at his board, Just as a farmer might a lord; A frugal mouse upon the whole, Yet loved his friend and had a soul. He brought him bacon, nothing lean; Pudding that might have pleased a dean; Cheese such as men in Suffolk make, But wish'd it Stilton for his sake; Yet, to his guest though no way sparing, Fie ate himself, the rind and paring.

Our courtier scarce could touch a bit, But shew'd bis breeding and his wit; He did his best to seem to eat, And cried: »I vow, you're mighty neat! But, lord, my friend, this savage scene! For mercy's sake, come, live with men; Consider, mice, like men, must die Both small and great! both you and 1. Then spend your life in joy and sport; This doctrine, friend, J learnt at court. The veriest hermit in the nation, May yield, we know to strong temptation».

Away they came, through thick and thin, To a tall house near Lincoln's Inn. Twas on the night of a debate, When all their lordships had sat låte. Behold the place, where, if a poet Shone in description, he might shew it;

Seeing his end fast approaching, he called to Little[John, and begged him to remove him to the woods, and there poor Robin Hood died as he had lived, beneath the green^trees, and was buried according to his wish.

C?

The stone that marked the spot, bore the following inscription :

»Here underneath this little stone, Lies Robert, Earl of Huntingdon, Xe'er archer was as he so good; And people called him Robin Hood. Such outlaws as he and his men Will England never see again».

70. The Town- and the Country-Mouse.

Once on a time, so runs the fable, A country-mouse, right hospitable, Received a town-mouse at his board, Just as a farmer might a lord; A frugal mouse upon the whole, Yet loved his friend and had a soul. He brought him bacon, nothing lean; Pudding that might have pleased a dean; Cheese such as men in Suffolk make, But wish'd it Stilton for his sake; Yet, to his guest though no way sparing, Fie ate himself, the rind and paring.

Our courtier scarce could touch a bit, But shew'd bis breeding and his wit; He did his best to seem to eat, And cried: »I vow, you're mighty neat! But, lord, my friend, this savage scene! For mercy's sake, come, live with men; Consider, mice, like men, must die Both small and great! both you and 1. Then spend your life in joy and sport; This doctrine, friend, J learnt at court. The veriest hermit in the nation, May yield, we know to strong temptation».

Away they came, through thick and thin, To a tall house near Lincoln's Inn. Twas on the night of a debate, When all their lordships had sat låte. Behold the place, where, if a poet Shone in description, he might shew it;

Tell bow the moonbeam trembling falls, And tips with silver all the walls; But let it (in a word) be said, The moon was up, and men abed; The napkins white, the carpet red: The guests withdrawn had left the treat, And down the mice sat, tëte-à-tëte.

Our Courtier walks from dish to dish, Tastes for his friend of fowl and fish; Tells all their names, lays down the law: »Que ca est hon! Ah, youtez ga! That jelly's rich, this malmsey's healing; Pray, dip your whiskers and your tail in». Was ever such a happy swain! He stuffs and swills and stuffs again. »I'm quite ashamed — 'tis mighty rude To eat so much — but all is good. I have a thousand thanks to give: My lord alone knows how to live!»

No sooner said, but from the ball.

Rush chaplain, butler, dogs and all,

»A rat, a rat! slap to the door!»

The cat comes bouncing at the floor.

0, for the heart of Homer's mice,

Or gods, to save them in a trice!

»An t please your honour», quoth the peasant,

This same dessert is not so pleasant:

Give me again my hollow tree,

A crust of bread and liberty!»

Alexander Pope. 71. The Complaints of the Poor.

And wherefore do the poor complain?

The rich man ask'd of me, — Come, walk abroad with me, I said, And I will answer thee.

'Twas evening, and the frozen streets

Were cheerless to behold; And we were wrapt and coated w

ell,

And yet we were a-cold.

We met an old bareheaded man,

His locks were few and white; I asked him what he did abroad In that cold winter's night. Läsebok". N:o 70—71.

Tell bow the moonbeam trembling falls, And tips with silver all the walls; But let it (in a word) be said, The moon was up, and men abed; The napkins white, the carpet red: The guests withdrawn had left the treat, And down the mice sat, tëte-à-tëte.

Our Courtier walks from dish to dish, Tastes for his friend of fowl and fish; Tells all their names, lays down the law: »Que ca est hon! Ah, youtez ga! That jelly's rich, this malmsey's healing; Pray, dip your whiskers and your tail in». Was ever such a happy swain! He stuffs and swills and stuffs again. »I'm quite ashamed — 'tis mighty rude To eat so much — but all is good. I have a thousand thanks to give: My lord alone knows how to live!»

No sooner said, but from the ball.

Rush chaplain, butler, dogs and all,

»A rat, a rat! slap to the door!»

The cat comes bouncing at the floor.

0, for the heart of Homer's mice,

Or gods, to save them in a trice!

»An t please your honour», quoth the peasant,

This same dessert is not so pleasant:

Give me again my hollow tree,

A crust of bread and liberty!»

Alexander Pope. 71. The Complaints of the Poor.

And wherefore do the poor complain?

The rich man ask'd of me, — Come, walk abroad with me, I said, And I will answer thee.

'Twas evening, and the frozen streets

Were cheerless to behold; And we were wrapt and coated w

ell,

And yet we were a-cold.

We met an old bareheaded man,

His locks were few and white; I asked him what he did abroad In that cold winter's night.

Twas bitter keen, indeed, he said, But at home no lire had he,

And therefore he had come abroad To ask for charity

We met a young barefooted child, And she begg'd loud and bold;

I ask'd her what she did abroad,

When the wind it blew so cold.

She said her father was at home, And he lay sick in bed;

And therefore was it she was sent Abroad, to ask for bread.

We saw a woman sitting down Upon a stone to rest;

She had a baby on her back, And another at her breast.

I asked her why she loiter'd there,

When the wind it was so chill; —

She turn'd her head and bade the child, That scream'd behind, be still.

She told us that her husband served A soldier far away;

And therefore to her parish she Was begging back her way.

I turn'd me to the rich man then, For silently stood he:

You ask'd me why the poor complain, And these have answer'd thee.

Robert Southeij.

72. The Adventure of the Mason.

There was once upon a time a poor mason in Granada, who kept all the Saints' days and holidays, and Saint Monday into the bargain, and yet with all his devotion he grew poorer and poorer, and could scarcely earn bread enough for his numerous family. One night he was roused from his first sleep by a knocking at his door. He opened it, and beheld before him a tall, meagre, cadaverous-looking priest.

»Hark ye, honest friend!» said the stranger, »I have observed that you are a good Christian, and one to be trusted;

Läsebok. N:o 76 — 77.

65

Twas bitter keen, indeed, he said, But at home no lire had he,

And therefore he had come abroad To ask for charity

We met a young barefooted child, And she begg'd loud and bold;

I ask'd her what she did abroad,

When the wind it blew so cold.

She said her father was at home, And he lay sick in bed;

And therefore was it she was sent Abroad, to ask for bread.

We saw a woman sitting down Upon a stone to rest;

She had a baby on her back, And another at her breast.

I asked her why she loiter'd there,

When the wind it was so chill; —

She turn'd her head and bade the child, That scream'd behind, be still.

She told us that her husband served A soldier far away;

And therefore to her parish she Was begging back her way.

I turn'd me to the rich man then, For silently stood he:

You ask'd me why the poor complain, And these have answer'd thee.

Robert Southeij.

72. The Adventure of the Mason.

There was once upon a time a poor mason in Granada, who kept all the Saints' days and holidays, and Saint Monday into the bargain, and yet with all his devotion he grew poorer and poorer, and could scarcely earn bread enough for his numerous family. One night he was roused from his first sleep by a knocking at his door. He opened it, and beheld before him a tall, meagre, cadaverous-looking priest.

»Hark ye, honest friend!» said the stranger, »I have observed that you are a good Christian, and one to be trusted;

will you undertake a job this very night?» »With all my heart, Sefior Padre, 011 condition that I am paid accordingly». »That you shall be, but you must suffer yourself to be blindfolded».

To this the mason made no objection; so being hoodwinked, he was led by the priest through various rough lanes, until they stopped before the portal of a house. The priest then applied a key, turned a creaking lock, and opened what sounded like a ponderous door. They entered, the door was closed and bolted, and the mason was conducted through an echoing corridor and a spacious hall, to an interior part of the building. Here the bandage was removed from his eyes, and he found himself in a court dimly lighted by a single lamp. In the centre was the dry basin of an old Moorish fountain, under which the priest requested him to form a vault, bricks and mortar being at hand for the purpose. He accordingly worked all night, but without finishing the job. Just before daybreak the priest put a piece of o-old into his hand, and having ae;ain blindfolded him, con-

C; 7 C? O

ducted him back to his dwelling.

»Are you willing», said he, »to return and complete your work?» »Gladly, Senor Padre, provided I am as well paid». »Well. then, to-morrow, at midnight, I will call again». He did so, and the vault was completed. — »Xow», said the priest, »you must help me to bring forth the bodies that are to be buried in this vault».

The poor mason's hair stood on end at these words; he followed the priest, with trembling steps, into a retired chamber of the mansion, expecting to behold some ghastly spectacle of death, but was relieved on perceiving three or four portly jars standing in a corner. They were evidently full of money, and it was with great labour,

that he and the priest carried them forth, and consigned them to their tomb. The vault was then closed, the pavement replaced, and all traces of the work obliterated. The mason was again blindfolded and led forth by a route different from that by which he had come. After they had wandered for a long time through a maze of lanes, they halted. The priest then put two pieces of gold into his hand. »Wait here», said he, »until you hear the cathedral bell toll for matins. If you presume to uncover your eyes before that time, evil will befall you». So saying, he departed. The mason waited faithfully, amusing himself by weighing the gold pieces in his hand, and clinking them against each other. The moment the cathedral bell tolled its matin peal, he uncovered his eyes, and found himself on the banks of the Xenil, from whence he made the best of his way home, and revelled with his family for a whole fortnight on the profits of his two nights' work; afterLäsebok. X:o 72.

which he was as poor as ever. He continued to work a little, and to pray a good deal, and keep Saint's days and holidays, from year to year, while his family grew up as gaunt and ragged as a crew of gipsies.

As he was seated one evening at the door of his hovel, he was accosted by a rich old curmudgeon, who was noted for owning many houses, and being a griping landlord. The man of money eyed him for a moment from beneath a pair of anxious, shagged eye-brows, —

»I am told, friend, that you are very poor». »There is no denying the fact, SeSor — it speaks for itself».

»I presume, then, that you will be glad of a job, and will work cheap?» »As cheap, Sefior, as any mason in Granada». »That's what I want. I have an old house fallen to decay, which costs me more money than it is worth, to keep it in repair, for nobody will live in it. So I must contrive to patch it up and keep it together at as small an expense as possible».

The mason was accordingly conducted to a large deserted house that seemed going to ruin. Passing through several empty halls and chambers, he entered an inner court, where his eye was caught by an old Moorish fountain. He paused for a moment, for a dreaming recollection of the place came over him.

»Pray», said he, »who occupied this house formerly?» »A pest upon him!» cried the landlord; »it was an old miserly priest, who cared for nobody but himself. He was said to be immensely rich, and having no relations, it was thought he would leave all his treasures to the Church. He died suddenly, and the priests and friars thronged to take possession of his wealth; but nothing could they find but a few ducats in a leathern purse. The worst luck has fallen on me; for since his death the old fellow continues to occupy my house without paying rent, and there's no taking the law of a dead man. The people pretend to hear the clinking of gold all night in the chamber where the old priest slept, as if he were counting over his money, and sometimes a groaning and moaning about the court. Whether true or false, the stories have brought a bad name on my house, and not a tenant will remain in it».

»Enough», said the mason sturdily: »let me live in your house rent-free, until some better tenant present himself, and I will engage to put it in repair, and to quiet the troubled spirit that disturbs it. I am a good Christian and a poor man, and am not to be daunted by the devil himself, even though he should come in the shape of a big bag of money».

The oflfer of the honest mason was gladly accepted; he moved with his family into the house, and fulfilled all his68

engagements. By little and little he restored it to its former state; the clinking of gold was no more heard at night in the chamber of the deceased priest, but began to be heard by day in the pocket of the living mason. In a word, he increased rapidly in wealth, and became one of the richest men in Granada. He gave large sums to the Church, by way, no doubt, of satisfying his conscience, and never revealed the secret of the vault, until on his death-bed to his son and heir.

IITa sit ingto n Irving.

73. English Customs.

Christmas is a merry time in England; friends meet, who seldom see eaeh other, and good cheer and smiling faces abound; and, for days and weeks before and after ISew-year's day, friends and relations assemble at each other's houses in many a pleasant family group. Among the rich, gay parties are formed; and among the poor, sons and daughters trudge miles upon miles from their places of service, in order to see their aged parents. Eoast-beef and plum-pudding is the old-fashioned Christmas dinner, and many people would scarcely think Christmas was really come, if they did not make mince-pies for the occasion. Mince-pie is generally made of boiled beef, suet, raisins, currants, and apples, chopped up together with candied lemon peel, sugar, nutmeg, cloves, and cinnamon. Some brandy is poured in, and then the whole is baked in a rich paste. Almost every one who calls in is asked to eat a mince-pie, and some people amuse themselves in telling you that you will have just as many happy months in the year, as you eat different sorts of mince-pie. At night all get round the fire, the brown jug is filled to the very brim, and many a tale is repeated that has been told twenty years ago.

On Valentine's Day, the 14th of February every year, young persons amuse themselves in choosing Valentines, or particular friends for the year. This is done by sending letters to one another, generally in verse, with a drawing; many of these are very nonsensical.

May-Day, the first day of the month, and of summer, according to popular notions, is one of the liveliest of the year, for great numbers walk abroad, early in the morning, while the sun is shining and the lark singing, to go a-maying, as it is called, that is to gather May flowers; they generally bring home a sprig, and many bring a bough of the hawthorn in blossom. In country places, too, a tall May-pole is set up, adorned with garlands of flowers, for the village people to dance round. In olden times London also abounded 68

engagements. By little and little he restored it to its former state; the clinking of gold was no more heard at night in the chamber of the deceased priest, but began to be heard by day in the pocket of the living mason. In a word, he increased rapidly in wealth, and became one of the richest men in Granada. He gave large sums to the Church, by way, no doubt, of satisfying his conscience, and never revealed the secret of the vault, until on his death-bed to his son and heir.

IITa sit ingto n Irving.

73. English Customs.

Christmas is a merry time in England; friends meet, who seldom see eaeh other, and good cheer and smiling faces abound; and, for days and weeks before and after ISew-year's day, friends and relations assemble at each other's houses in many a pleasant family group. Among the rich, gay parties are formed; and among the poor, sons and daughters trudge miles upon miles from their places of service, in order to see their aged parents. Eoast-beef and plum-pudding is the old-fashioned Christmas dinner, and many people would scarcely think Christmas was really come, if they did not make mince-pies for the occasion. Mince-pie is generally made of boiled beef, suet, raisins, currants, and apples, chopped up together with candied lemon peel, sugar, nutmeg, cloves, and cinnamon. Some brandy is poured in, and then the whole is baked in a rich paste. Almost every one who calls in is asked to eat a mince-pie, and some people amuse themselves in telling you that you will have just as many happy months in the year, as you eat different sorts of mince-pie. At night all get round the fire, the brown jug is filled to the very brim, and many a tale is repeated that has been told twenty years ago.

On Valentine's Day, the 14th of February every year, young persons amuse themselves in choosing Valentines, or particular friends for the year. This is done by sending letters to one another, generally in verse, with a drawing; many of these are very nonsensical.

May-Day, the first day of the month, and of summer, according to popular notions, is one of the liveliest of the

year, for great numbers walk abroad, early in the morning, while the sun is shining and the lark singing, to go a-maying, as it is called, that is to gather May flowers; they generally bring home a sprig, and many bring a bough of the hawthorn in blossom. In country places, too, a tall May-pole is set up, adorned with garlands of flowers, for the village people to dance round. In olden times London also aboundedLäsebok. N:o 76 — 77.

69

with May-poles. The gayest scene of all on May-Day now is, perhaps, that of the danciug chimney-sweepers. At an early hour the chimney-sweepers set off to go round the neighbourhood; all their faces are painted in an odd way, and their clothes are odder still. They are dressed up in strips of paper, and shreds of linen, of all the colours of the rainbow, with caps of the same kind on their heads. One carries a dust-pan and a brush, which he knocks together. Another shakes and rattles two hard dry bones between his fingers, and makes noise enough to be heard half a mile off. A third jingles a steel triangle. All these keep hopping, and jumping, and turning round together, making as much noise as they can.

74. The National Anthem.

God save our gracious Queen, God save our noble Queen,

God save the Queen! Send her victorious, Happy and glorious Long to reign over us, God save the Queen!

O Lord, our God, arise, Scatter her enemies,

And make them fall! Confound their politics, Frustrate their knavish tricks, On her our hopes we fix, God save us all!

Thy choicest gifts in store, On her be pleased to pour,

Long may she reign; May she defend our laws, And ever give us cause

______O

To sing with heart and voice, God save the Queen!

O grant her long to see Friendship and amity Always increase! May she her sceptre sway, All loyal souls obey, Join heart and voice: Huzza! God save the Queen! Läsebok. N:o 76 — 77.

69

with May-poles. The gayest scene of all on May-Day now is, perhaps, that of the danciug chimney-sweepers. At an early hour the chimney-sweepers set off to go round the neighbourhood; all their faces are painted in an odd way, and their clothes are odder still. They are dressed up in strips of paper, and shreds of linen, of all the colours of the rainbow, with caps of the same kind on their heads. One carries a dust-pan and a brush, which he knocks together. Another shakes and rattles two hard dry bones between his fingers, and makes noise enough to be heard half a mile off. A third jingles a steel triangle. All these keep hopping, and jumping, and turning round together, making as much noise as they can.

74. The National Anthem.

God save our gracious Queen, God save our noble Queen,

God save the Queen! Send her victorious, Happy and glorious Long to reign over us, God save the Queen!

O Lord, our God, arise, Scatter her enemies,

And make them fall! Confound their politics, Frustrate their knavish tricks, On her our hopes we fix, God save us all!

Thy choicest gifts in store, On her be pleased to pour,

Long may she reign; May she defend our laws, And ever give us cause

______O

To sing with heart and voice, God save the Queen!

O grant her long to see Friendship and amity Always increase! May she her sceptre sway, All loyal souls obey, Join heart and voice: Huzza! God save the Queen! 70

75. Those Evening Bells.

Those evening bells! Those evening bells!

O b o

IIow many a tale their music tells Of youth, and home, and that sweet time, When last 1 heard their soothing chime.

Those joyous hours are past away; And many a heart that then was gay; Within the tomb now darkly dwells, And hears no more those evening bells.

And so 'twill be when I am gone: That tuneful peal will still ring on; While other bards shall walk these dells, And sing your praise, sweet evening bells!

Thomas Moore.

76. The Nests of Birds.

How curious is the structure of the nest of the goldfinch or chaffinch! The inside of it is lined with cotton and fine silken threads; and the outside cannot be sufficiently admired, though it is composed only of various species of fine moss. The colour of these mosses, resembling that of the bark of the tree, on which the nest is built, proves that the bird intended it should not be easily discovered. In some nests, hair, wool, and rushes are dexterously interwoven. In some, all the parts are firmly fastened by a thread, which the bird makes of hemp, wool, hair or more commonly of spiders' webs. Other birds, as for instance the blackbird and the lapwing, after they have constructed their nest, plaster the inside with mortar, which cements and binds the whole together; they then stick upon it, while quite wet, some wool or moss, to give it the necessary degree of warmth. The nests of swallows are of a very different construction from those of other birds. They require neither wood, nor hay, nor cords; they make a kind of mortar, with which they form a neat, secure, and comfortable habitation for themselves and their family. To moisten the dust, of which they build their nest, they dip their breasts in water and shake the drops from their wet feathers upon it. But the nests most worthy of admiration are those of certain Indian birds, which suspend them with great art from the branches of trees, to secure them from the depredations of various animals and insects. In general, every species of bird has a 70

Läsebok. N:o 76 — 77. 70

75. Those Evening Bells.

Those evening bells! Those evening bells!

O b o

IIow many a tale their music tells Of youth, and home, and that sweet time, When last 1 heard their soothing chime.

Those joyous hours are past away; And many a heart that then was gay; Within the tomb now darkly dwells, And hears no more those evening bells.

And so 'twill be when I am gone: That tuneful peal will still ring on; While other bards shall walk these dells, And sing your praise, sweet evening bells!

Thomas Moore.

76. The Nests of Birds.

How curious is the structure of the nest of the goldfinch or chaffinch! The inside of it is lined with cotton and fine silken threads; and the outside cannot be sufficiently admired, though it is composed only of various species of fine moss. The colour of these mosses, resembling that of the bark of the tree, on which the nest is built, proves that the bird intended it should not be easily discovered. In some nests, hair, wool, and rushes are dexterously interwoven. In some, all the parts are firmly fastened by a thread, which the bird makes of hemp, wool, hair or more commonly of spiders' webs. Other birds, as for instance the blackbird and the lapwing, after they have constructed their nest, plaster the inside with mortar, which cements and binds the whole together; they then stick upon it, while quite wet, some wool or moss, to give it the necessary degree of warmth. The nests of swallows are of a very different construction from those of other birds. They require neither wood, nor hay, nor cords; they make a kind of mortar, with which they form a neat, secure, and comfortable habitation for themselves and their family. To moisten the dust, of which they build their nest, they dip their breasts in water and shake the drops from their wet feathers upon it. But the nests most worthy of admiration are those of certain Indian birds, which suspend them with great art from the branches of trees, to secure them from the depredations of various animals and insects. In general, every species of bird has a

peculiar mode of building; but it may be remarked of all alike, that they always construct their nests in the way that is best adopted to their security, and to the preservation and welfare of their species. — Such is the wonderful instinct of birds with respect to the structure of their nests. What skill and sagacity! what industry and patience do they display! And is it not apparent that all their labours tend towards certain ends? They construct their nests hollow and nearly round, that they may retain the heat so much the better. They line them with the most delicate substances, that the young may lie soft and warm. What is it that teaches the bird to place her nest in a situation sheltered from the rain, and secure against the attacks of other animals? How did she learn that she should lay eggs, that eggs would require a nest, to prevent them from falling to the ground, and to keep them warm? Whence does she know that the heat would not be maintained around the eggs if the nest were too large; and that, on the other hand, the young would not have sufficient room if it were smaller? By what rules does she determine the due proportions between the nest and the young which are not yet in existence? Who has taught her to calculate the time with such accuracy that she never commits a mistake, in producing her eggs before the nest is ready to receive them? Admire in all these things the power, the wisdom, and the goodness of the Creator!

Sturm.

77. King John and the Abbot of Canterbury.

An ancient story I'll tell you anon Of a notable prince, that was called King John; And he rul'd over England with main and with might, For he did great wrong, and maintain'd little right.

And I'll tell you a story, a story so merry, Concerning the Abbot of Canterbury; How for his housekeeping, and high renown, They röde post for him to fair London town.

An hundred men, the king did hear say, The abbot kept in his house every day: And fifty gold chains without any doubt, And velvet coats waited the abbot about.

How now, father abbot, I hear it of thee, Thou keepest a far better house than me, And for thy housekeeping, and high renown, I fear thou work'st treason against my crown.

Läsebok. N:o 76 — 77.

71

peculiar mode of building; but it may be remarked of all alike, that they always construct their nests in the way that is best adopted to their security, and to the preservation and welfare of their species. — Such is the wonderful instinct of birds with respect to the structure of their nests. What skill and sagacity! what industry and patience do they display! And is it not apparent that all their labours tend towards certain ends? They construct

their nests hollow and nearly round, that they may retain the heat so much the better. They line them with the most delicate substances, that the young may lie soft and warm. What is it that teaches the bird to place her nest in a situation sheltered from the rain, and secure against the attacks of other animals? How did she learn that she should lay eggs, that eggs would require a nest, to prevent them from falling to the ground, and to keep them warm? Whence does she know that the heat would not be maintained around the eggs if the nest were too large; and that, on the other hand, the young would not have sufficient room if it were smaller? By what rules does she determine the due proportions between the nest and the young which are not yet in existence? Who has taught her to calculate the time with such accuracy that she never commits a mistake, in producing her eggs before the nest is ready to receive them? Admire in all these things the power, the wisdom, and the goodness of the Creator!

Sturm.

77. King John and the Abbot of Canterbury.

An ancient story I'll tell you anon Of a notable prince, that was called King John; And he rul'd over England with main and with might, For he did great wrong, and maintain'd little right.

And I'll tell you a story, a story so merry, Concerning the Abbot of Canterbury; How for his housekeeping, and high renown, They röde post for him to fair London town.

An hundred men, the king did hear say, The abbot kept in his house every day: And fifty gold chains without any doubt, And velvet coats waited the abbot about.

How now, father abbot, I hear it of thee, Thou keepest a far better house than me, And for thy housekeeping, and high renown, I fear thou work'st treason against my crown.72

Läsebok. N:o 62.

My liege, quo' the abbot, I would it were known, I never spend nothing, but what is my own; And I trust your Grace will do me no dear, For spending of my own true-gotten gear.

Yes, yes, father abbot, thy fault it is high, And now for the same thou needs must die, For except thou canst answer me questions three, Thy head shall be smitten from thy body.

And first, quo' the King, when I'm in this stead, With my crown of gold so fair on my head, Among all my liege-men so noble of birth, Thou must tell me to one penny what I'm worth.

Secondly, tell me, without any doubt, How soon I may ride the whole world about. And at the third question thou must not shrink, But tell me here truly what I do think.

0, these are hard questions for my shallow wit, Nor I cannot answer your Grace as yet: But if you will give me but three weeks' space, I'll do my endeavour to answer your Grace.

Now three weeks' space to thee will I give, And that is the longest time thou hast to live; For if thou dost not answer my questions three, Thy lands and thy livings are forfeit to me.

Away röde the abbot all sad at that word, And he röde to Cambridge and Oxenford;

O '

But never a doctor there was so wise,

That could with his learning an answer devise.

Then home röde the abbot of comfort so cold, And he met his shepherd a-going to fold: How now, my Lord abbot, you are welcome home; What news do you bring us from good King John?

Sad news, sad news, shepherd, I must give; That I have but three davs more to live: For if I do not answer him questions three, My head will be smitten from my body.

The first is to tell him there in that stead, With his crown of gold so fair on his head, Among all his liege-men so

noble of birth, To within one penny of what he is worth.Läsebok. N:o 62—63.

73

The second, to tell him, without any doubt, How soon he may ride this whole world about; And at the third question I must not shrink, But tell him here truly what he does think.

Now cheer up, sir abbot, did you never hear yet, That a fool he may learn a wise man wit? Lend me horse, and serving-men, and your apparel, And I'll ride to London to answer your quarrel.

Nay, frown not, if it has been told unto me, I am like your Lordship, as ever may be: And if you will but lend me your gown, There is none shall know us in fair London town.

Now horses, and serving-men thou shalt have, With sumptuous array most gallant and brave; With crosier, and mitre, and rochet and cope, Fit to appear 'fore our father the pope.

Now welcome, sir abbot, the King he did say, 'Tis well thou'rt come back to keep thy day; For if thou canst answer my questions three, Thy life and thy living both saved shall be.

And first, when thou seest me here in this stead, With my crown of gold so fair on my head, Among all my liege-men so noble of birth, Tell me to one penny what I am worth.

For thirty pence our Saviour was sold Among the false Jews, as I have been told: And twenty-nine is the worth of thee, For I think thou art one penny worser than he.

The King he laughed and swore by St. Bittel, I did not think I had been worth so little! — Now, secondly, tell me, without any doubt, How soon I may ride this whole world about.

You must rise with the sun, and ride with tbe same, Until the next morning he riseth again; And then your Grace need not make any doubt, But in twenty-four hours you'll ride it about.

The King he laughed and swore by St. John, I did not think, I could be gone so soon! — Now from the third question thou must not shrink, But tell me here truly what I do think.74

Läsebok. N:o 77 — 78.

Yea, that shall I do, and make your Grace merry: You think I'm the abbot of Canterbury; But I'm his poor shepherd, as plain you may see, That am come to beg pardon for him and for me.

The King he laughed, and swore by the mass: I'll make thee lord abbot this day in his place! — Now, nay, my liege, be not in such speed, For alack! I can neither write nor read.

Four nobles a week then I will give thee, For this merry jest thou hast shown unto me; And tell the old abbot, when thou comest home, Thou hast brought him a pardon from good King John.

78. The Western Wilderness.

Towards the centre of North America, there are wide tracts of country, stretching many hundreds of miles from North to South, and from East to West, which are almost uninhabited. On the Eastern coast of this vast continent, which is washed by the Atlantic Ocean, lie the provinces of the United States, peopled by a race of men who came at first from England, and who still speak our language and follow our manners.

The Western shores, bounded by the Pacific Ocean, are mostly possessed by the Spaniards, who were the first discoverers and conquerors of America; but great part of the inland country is still left free to the tribes of native Indians who have never been subdued by Europeans. These tribes, however, are few; and the number of men in each tribe is but small; for they destroy one another by continual wars; and the land is far too wide for these poor hunters to keep as their own, or even to wander over, though they sometimes ramble to great distances in pursuit of their game. Thus it happens that you might travel in these regions for clays and days together, without seeing so much as the print of a human foot in the dust, or the smoke of a human dwelling, curling up among the trees of the forest.

Yet the land is fair and fertile, and suited for men to till, and to plant, and to make their abode in: thick forests of stately trees, for building ships or houses, cover?;the face of the country in some parts, whilst in others wide grassy plains, for growing corn or feeding cattle, stretch as far as the eye can reach; various wild fruits, and among the rest grapes of fine flavour, spread a feast for the beasts and the birds, which the traveller would gladly share. Many mighty

Yea, that shall I do, and make your Grace merry: You think I'm the abbot of Canterbury; But I'm his poor shepherd, as plain you may see, That am come to beg pardon for him and for me.

The King he laughed, and swore by the mass: I'll make thee lord abbot this day in his place! — Now, nay, my liege, be not in such speed, For alack! I can neither write nor read.

Four nobles a week then I will give thee, For this merry jest thou hast shown unto me; And tell the old abbot, when thou comest home, Thou hast brought him a pardon from good King John.

78. The Western Wilderness.

Towards the centre of North America, there are wide tracts of country, stretching many hundreds of miles from North to South, and from East to West, which are almost uninhabited. On the Eastern coast of this vast continent, which is washed by the Atlantic Ocean, lie the provinces of the United States, peopled by a race of men who came at first from England, and who still speak our language and follow our manners.

The Western shores, bounded by the Pacific Ocean, are mostly possessed by the Spaniards, who were the first discoverers and conquerors of America; but great part of the inland country is still left free to the tribes of native Indians who have never been subdued by Europeans. These tribes, however, are few; and the number of men in each tribe is but small; for they destroy one another by continual wars; and the land is far too wide for these poor hunters to keep as their own, or even to wander over, though they sometimes ramble to great distances in pursuit of their game. Thus it happens that you might travel in these regions for clays and days together, without seeing so much as the print of a human foot in the dust, or the smoke of a human dwelling, curling up among the trees of the forest.

Yet the land is fair and fertile, and suited for men to till, and to plant, and to make their abode in: thick forests of stately trees, for building ships or houses, cover?;the face of the country in some parts, whilst in others wide grassy plains, for growing corn or feeding cattle, stretch as far as the eye can reach; various wild fruits, and among the rest grapes of fine flavour, spread a feast for the beasts and the birds, which the traveller would gladly share. Many mighty

rivers, so broad and deep, and of such a length of course, that the boasted streams of Europe are but brooks to them, overflow their banks every season, and nourish thousands of beautiful and sweet-smelling plants, good for food, or for physic, or other uses of man. Rugged mountains, barren sands, and dismal marshes are but sparingly intermixed; and the climate, though both very hot in summer and very cold in winter, is healthy on the whole, and often exceedingly delightful. It is likely that, a few ages hence, the Americans of English blood will have spread themselves far and wide over this lovely wilderness; and towns, and villages, and pleasant farms will arise, and the busy hum of men will resound where now all is savage and rude, and no voice is heard.

Meantime, though man is not here, vast multitudes of other living creatures, beasts, and birds, and fishes, and reptiles, and insects, innumerable tribes, possess the land, and live, and bring forth young; and all are happy according to their natures. Prodigious herds of buffaloes, or wild oxen, wander over the open country and quench their thirst on the margins of the rivers. At some seasons of the year, the bulls fight furiously, rushing together with all their force, and each striving to göre the other with his horns; their frightful bellowing may then be heard for many, many miles together, resounding on all sides like peals of the loudest thunder; and at that time neither

man nor beast dares venture near them. When these animals have eaten up the herbage or drunk the springs dry in one region, they move on towards another, like a great army on its march. They are followed and watched by bears and troops of large wolves, who seize upou those which fall sick, or lame, and lag behind, and devour them in numbers; but still the great host moves steadily along, fearing nothing. At length they reach the high steep banks of a river; they rush on, eager to drink; those behind press violently against those before, and push them on, in spite of themselves, till they are driven over the edge of the bank, and are either maimed or dashed in pieces by the fall. Hundreds are sometimes killed in this manner: the eagles who build their nests in the islands of the river, watch them as they come tumbling over, and pouncing down, tear them as they lie, with their sharp beaks and strong hooked talons.

There are also many different kinds of deer, and of antelopes, or roebucks, and goats, and a sort of sheep, all which creatures either pasture in the plains in herds, like the buffaloes, or wander about in families or little troops, some feeding on the acorns, or browsing on the leaves of the forests, others climbing the rocks to nibble on the short76

turf. These are preyed upon by smaller wolves, and by several animals of the tiger or cat kind.

In the grassy plains there are little creatures a good deal like marmots, which are sometimes called whistling hares; they burrow in the ground, aud throw up the earth in little hillocks, on which they sit whistling, or squeaking, with all their might; they live a great number of them together, in towns or villages of their own; yet it is very difficult to catch, or even to get a good view of them; for they keep a sharp look-out, and the moment a man comes near, they leave off whistling, and all pop down into their holes in an instant. There are some other little burrowing animals, and three or four sorts of squirrels, and a mouse which lays up great stores of a sort of bean for its winter provisions, but the poor Indians often rob its nest to keep themselves alive when game is scarce. Of bears there are different colours and sizes; some live a good deal on acorns and various nuts and fruits, and on beetles, of which there are vast numbers; but even these will feast on a fat beaver if he comes in their way, The largest kind, called the grizzly bear, is the most terrible beast of prey in that quarter of the world, except, perhaps, the great white bear of the North. It is very little less than an ox; the print of its foot is twice as large as a man's; it has a very thick shaggy coat, a savage eye, and a horribly wide mouth; and its strength is prodigious.

A traveller in the wilderness being pursued by one of these terrible creatures, got up into a large tree; the grizzly bear cannot climb trees like other bears, because he is too heavy, therefore he stood below, shaking the trunk with his enormous paws and trying to tear it up. He shook so violently that the poor traveller lost his hold and tumbled down; but very luckily he fell plump on the body of the bear, who was so frightened by the sudden blow, that he started up, and ran away as fast as he could; and you may believe that the traveller did not choose to run after him.

79. John Barleycorn.

There were three kings into the East, Three kings both great and high,

And they ha'e * sworn a solemn oath John Barleycorn should die.

They took a plough and plough'd him down, Put clods upon his head;

And they ha'e * sworn a solemn oath John Barleycorn was dead.

* ha'e = have. 76

Läsebok. N:o 77 — 78.

turf. These are preyed upon by smaller wolves, and by several animals of the tiger or cat kind.

In the grassy plains there are little creatures a good deal like marmots, which are sometimes called whistling

hares; they burrow in the ground, aud throw up the earth in little hillocks, on which they sit whistling, or squeaking, with all their might; they live a great number of them together, in towns or villages of their own; yet it is very difficult to catch, or even to get a good view of them; for they keep a sharp look-out, and the moment a man comes near, they leave off whistling, and all pop down into their holes in an instant. There are some other little burrowing animals, and three or four sorts of squirrels, and a mouse which lays up great stores of a sort of bean for its winter provisions, but the poor Indians often rob its nest to keep themselves alive when game is scarce. Of bears there are different colours and sizes; some live a good deal on acorns and various nuts and fruits, and on beetles, of which there are vast numbers; but even these will feast on a fat beaver if he comes in their way, The largest kind, called the grizzly bear, is the most terrible beast of prey in that quarter of the world, except, perhaps, the great white bear of the North. It is very little less than an ox; the print of its foot is twice as large as a man's; it has a very thick shaggy coat, a savage eye, and a horribly wide mouth; and its strength is prodigious.

A traveller in the wilderness being pursued by one of these terrible creatures, got up into a large tree; the grizzly bear cannot climb trees like other bears, because he is too heavy, therefore he stood below, shaking the trunk with his enormous paws and trying to tear it up. He shook so violently that the poor traveller lost his hold and tumbled down; but very luckily he fell plump on the body of the bear, who was so frightened by the sudden blow, that he started up, and ran away as fast as he could; and you may believe that the traveller did not choose to run after him.

79. John Barleycorn.

There were three kings into the East, Three kings both great and high,

And they ha'e * sworn a solemn oath John Barleycorn should die.

They took a plough and plough'd him down, Put clods upon his head;

And they ha'e * sworn a solemn oath John Barleycorn was dead.

* ha'e = have.Läsebok. N:o 62—63.

But the cheerful Spring came kindly on, And show'rs began to fall;

John Barleycorn got up again, And sore surprised them all.

The sultry suns of Summer came, And he grew thick and strong,

His head weel * arm'd wi' ** pointed spears, That no one should him wrong.

The sober Autumn enter'd mild, When he grew wan and pale;

His bending joints and drooping head Show'd he began to fail.

His colour sicken'd more and more, He faded into age,

And then his enemies began To shew their deadly rage.

They've ta'en*** a weapon, long and sharp, And cut him by the knee;

Then ty'd † him fast upon a cart, Like a rogue for forgery.

They laid him down upon his back, And cudgel'd him full sore:

They hung him up before the storm, And turn'd him o'er and o'er.

They filled up a darksome pit With water to the brim,

They heaved in John Barleycorn, There let him sink or swim.

They laid him out upon the floor. To work him farther woe,

And still as signs of life appear'd. They toss'd him to and fro.

They wasted o'er a scorching flame The marrow of his bones;

But a miller us'd him worst of all,

For he crush'd him 'tween two stones.

* weel — well. ** wi' — with.

*** ta'en = taken. † ty'd — tied.78 Läsebok. N:o 77 — 78.

And they ha'e ta'en his very hearts blood,

And drank it round and round; And still the more and more they drank, Their joy did more abound.

John Barleycorn was a hero bold.

Of noble enterprise, For if you do but taste his blood, Twill make your courage rise.

J C?

Twill make a man forget his woe;

O 7

'Twill heighten all his joy; Twill make the widow's heart to sing,

C 7

Tho' the tear were in her eye.

Then let us toast John Barleycorn,

Each man a glass in hand; And may his great posterity Ne'er fail in old Scotland!

Robert Burns.

80. T lie Cataract of Niagara, in Canada, North America.

This amazing fall of water is made by the river St. Lawrence, in its passage from Lake Erie into the lake Ontario. The St. Lawrence is one of the largest rivers in the world; and yet the whole of' its waters is discharged in this place, by a fall of a hundred and fifty feet perpendicular. It is not easy to bring the imagination to correspond to the greatness of the scene. A river extremely deep and rapid, and that serves to drain the waters of almost all North America into the Atlantic ocean, is here poured precipitately down a ledge of rocks, that rises, like a wall, across the whole bed of its stream. The river, a little above, is near three quarters of a mile broad ; and the rocks where it grows narrower, are four hundred yards over. Their direction is not straight across, but hollowing inwards like a horse-shoe; so that the cataract, which bends to the shape of the obstacle, rounding inwards, presents a kind of theatre, the most tremendous in nature. Just in the middle of this circular wall of waters, a little island, that has braved the fury of the current, presents one of its points, and divides the stream at the top into two parts; but they unite again long before they reach the bottom. The noise of the fall is heard at the distance of several leagues, and the fury of the waters, at the termination of their fall is inconceivable. The dashing produces a mist, that rises to the very clouds; and forms a most beautiful rainbow, when 78 Läsebok. N:o 77 — 78.

And they ha'e ta'en his very hearts blood,

And drank it round and round; And still the more and more they drank, Their joy did more abound.

John Barleycorn was a hero bold.

Of noble enterprise, For if you do but taste his blood, Twill make your courage rise.

J C?

Twill make a man forget his woe;

O 7

'Twill heighten all his joy; Twill make the widow's heart to sing,

C 7

Tho' the tear were in her eye.

Then let us toast John Barleycorn,

Each man a glass in hand; And may his great posterity Ne'er fail in old Scotland!

Robert Burns.

80. T lie Cataract of Niagara, in Canada, North America.

This amazing fall of water is made by the river St. Lawrence, in its passage from Lake Erie into the lake Ontario. The St. Lawrence is one of the largest rivers in the world; and yet the whole of' its waters is discharged in this place, by a fall of a hundred and fifty feet perpendicular. It is not easy to bring the imagination to correspond to the greatness of the scene. A river extremely deep and rapid, and that serves to drain the waters of almost all North America into the Atlantic ocean, is here poured precipitately down a ledge of rocks, that rises, like a wall, across the whole bed of its stream. The river, a little above, is near three quarters of a mile broad ; and the rocks where it grows narrower, are four hundred yards over. Their direction is not straight across, but hollowing inwards like a horse-shoe; so that the cataract, which bends to the shape of the obstacle, rounding inwards, presents a kind of theatre, the most tremendous in nature. Just in the middle of this circular wall of waters, a little island, that has braved the fury of the current, presents one of its points, and divides the stream at the top into two parts; but they unite again long before they reach the bottom. The noise of the fall is heard at the distance of several leagues, and the fury of the waters, at the termination of their fall is inconceivable. The dashing produces a mist, that rises to the very clouds; and forms a most beautiful rainbow, whenLäsebok. N:o 81—8*2.

the sun shines. It will be readily supposed, that such a cataract entirely destroys the navigation of the stream; and yet some Indians, in their canoes, as it is said, have ventured down it with safety.

Oliver Goldsmith.

81. The Destruction of Sennacherib.

The Assyrian came down like the wolf on the fold, And his cohorts were gleaming in purple and gold; And the sheen of their spears was like stars on the sea, When the blue wave rolls nightly on deep Galilee.

Like the leaves of the forest when Summer is green, That host with their banners at sunset were seen: Like the leaves of the forest when Autumn hath blown, That host on the morrow lay withered and strown.

For the Angel of Death spread his wings on the blast, And breathed in the face of the foe as he pass'd; And the eyes of the sleepers wax'cl deadly and chill, And their hearts but once heaved, and for ever grew still!

And there lay the steed with his nostril all wide, But through it there roll'd not the breath of his pride : And the foam of his gasping lay white on the turf, And cold as the spray of the rock-beating surf.

And there lay the rider distorted and pale, With the dew on his brow and the rust on his mail; And the tents were all silent, the banners alone, The lances unlifted, the trumpet unblown.

And the widows of Ashur are loud in their wail, And the idols are broke in the temples of Baal; And the might of the Gentile, unsmote by the sword, Hath melted like snow in the glance of the Lord!

Lord Byron.

82. The Child's First Grief.

»Oh! call my brother back to me,

I cannot play alone! The summer comes with flower and bee, — Where is my brother gone ? Läsebok. N:o 81—8*2.

the sun shines. It will be readily supposed, that such a cataract entirely destroys the navigation of the stream; and yet some Indians, in their canoes, as it is said, have ventured down it with safety.

Oliver Goldsmith.

81. The Destruction of Sennacherib.

The Assyrian came down like the wolf on the fold, And his cohorts were gleaming in purple and gold; And the sheen of their spears was like stars on the sea, When the blue wave rolls nightly on deep Galilee.

Like the leaves of the forest when Summer is green, That host with their banners at sunset were seen: Like the leaves of the forest when Autumn hath blown, That host on the morrow lay withered and strown.

For the Angel of Death spread his wings on the blast, And breathed in the face of the foe as he pass'd; And the eyes of the sleepers wax'cl deadly and chill, And their hearts but once heaved, and for ever grew still!

And there lay the steed with his nostril all wide, But through it there roll'd not the breath of his pride : And the foam of his gasping lay white on the turf, And cold as the spray of the rock-beating surf.

And there lay the rider distorted and pale, With the dew on his brow and the rust on his mail; And the tents were all silent, the banners alone, The lances unlifted, the trumpet unblown.

And the widows of Ashur are loud in their wail, And the idols are broke in the temples of Baal; And the might of the Gentile, unsmote by the sword, Hath melted like snow in the glance of the Lord!

Lord Byron.

82. The Child's First Grief.

»Oh! call my brother back to me,

I cannot play alone! The summer comes with flower and bee, — Where is my brother gone ? Läsebok. N:o 81—8*2.

79

the sun shines. It will be readily supposed, that such a cataract entirely destroys the navigation of the stream; and yet some Indians, in their canoes, as it is said, have ventured down it with safety.

Oliver Goldsmith.

81. The Destruction of Sennacherib.

The Assyrian came down like the wolf on the fold, And his cohorts were gleaming in purple and gold; And the sheen of their spears was like stars on the sea, When the blue wave rolls nightly on deep Galilee.

Like the leaves of the forest when Summer is green, That host with their banners at sunset were seen: Like the leaves of the forest when Autumn hath blown, That host on the morrow lay withered and strown.

For the Angel of Death spread his wings on the blast, And breathed in the face of the foe as he pass'd; And the eyes of the sleepers wax'cl deadly and chill, And their hearts but once heaved, and for ever grew still!

And there lay the steed with his nostril all wide, But through it there roll'd not the breath of his pride : And the foam of his gasping lay white on the turf, And cold as the spray of the rock-beating surf.

And there lay the rider distorted and pale, With the dew on his brow and the rust on his mail; And the tents were all silent, the banners alone, The lances unlifted, the trumpet unblown.

And the widows of Ashur are loud in their wail, And the idols are broke in the temples of Baal; And the might of the Gentile, unsmote by the sword, Hath melted like snow in the glance of the Lord!

Lord Byron.

82. The Child's First Grief.

»Oh! call my brother back to me,

I cannot play alone! The summer comes with flower and bee, — Where is my brother gone ?80

Läsebok. N:o 77 — 78.

The butterfly is glancing bright Across the sunbeam's track; I care not now to chase its flight — Oh! call my brother back!

The flowers run wild — the flowers we sowed

Around our garden tree; Our vine is drooping with its load — Oh! call him back to me!»

»He would not hear my voice, fair child!

He may not come to thee; The face that once like spring-time smiled, On earth no more thou'lt see.

The rose's brief, bright life of joy,

Such unto him was given; Go, thou must play alone, my boy! Thy brother is in Heaven !» —

»And has he left his birds and flowers ?

And must I call in vain? And through the long, long summer hours,

o o" p

Will he not come again ?

o

And by the brook and in the glade,

Are all our wanderings o'er? Oh! while my brother with me played, Would 1 had loved him more!»

Felicia He mans.

83. No rank or possession can make the guilty

mind happy.

Dionysius, the tyrant of Sicily, was far from being happy, though he possessed great riches, and all the pleasures which wealth and power could procure. Damocles, one of his flatterers, deceived by the specious appearances of happiness, took occasion to compliment him on the extent of his power, his treasures, and royal magnificence; and he declared that no monarch had ever been greater and happier than Dionysius. »Hast thou a mind, Damocles», said the king, »to taste this happiness? and to know by experience, what the enjoyments are, of which thou hast so high an idea?» Damocles, with joy, accepted the offer. The king ordered that a royal banquet should be prepared, and a gilded sofa, covered with rich embroidery, placed for his favourite. Side-boards, loaded 80

Läsebok. N:o 77 — 78.

The butterfly is glancing bright Across the sunbeam's track; I care not now to chase its flight — Oh! call my brother back!

The flowers run wild — the flowers we sowed

Around our garden tree; Our vine is drooping with its load — Oh! call him back to me!»

»He would not hear my voice, fair child!

He may not come to thee; The face that once like spring-time smiled, On earth no more thou'lt see.

The rose's brief, bright life of joy,

Such unto him was given; Go, thou must play alone, my boy! Thy brother is in Heaven !» —

»And has he left his birds and flowers ?

And must I call in vain? And through the long, long summer hours,

o o" p

Will he not come again ?

o

And by the brook and in the glade,

Are all our wanderings o'er? Oh! while my brother with me played, Would 1 had loved him more!»

Felicia He mans.

83. No rank or possession can make the guilty

mind happy.

Dionysius, the tyrant of Sicily, was far from being happy, though he possessed great riches, and all the pleasures which wealth and power could procure. Damocles, one of his flatterers, deceived by the specious appearances of happiness, took occasion to compliment him on the extent of his power, his treasures, and royal magnificence; and he declared that no monarch had ever been greater and happier than Dionysius. »Hast thou a mind, Damocles», said the king, »to taste this happiness? and to know by experience, what the enjoyments are, of which thou hast so high an idea?» Damocles, with joy, accepted the offer. The king ordered that a royal banquet should be prepared, and a gilded sofa, covered with rich embroidery, placed for his favourite. Side-boards, loaded

with gold and silver plate of immense value, were arranged in the apartment. Pages of extraordinary beauty were ordered to attend his table, and to obey his commands with the utmost readiness, and the most profound submission. Fragrant ointments, chaplets of flowers, and rich perfumes, were added to the entertainment. The table was loaded with the most exquisite delicacies of every kind. Damocles, intoxicated with pleasure, fancied himself among superior beings. But in tbe midst of all this happiness, as he lay indulging himself in state, he sees let down from the ceiling, exactly over his head, a glittering sword hung by a single hair. The sight of impending destruction puts a speedy end to his joy and revelling. The pomp of his attendants, the glitter of the carved plate, and the delicacy of the viands, cease to afford him any pleasure. He dreads to stretch forth his hand to the table. He throws off the garland of roses. He hastens to remove from his dangerous situation; and earnestly entreats the king to restore him to his former humble condition, having no desire to enjoy any longer a happiness so terrible. By this device, Dionysius intimated to Damocles, how miserable he was, in the midst of all his treasures; and in possession of all the honours and enjoyments which royalty could bestow.

84. Change of external condition often adverse

to virtue.

In the days of Joram, king of Israel, flourished the prophet Elisha. His character was so eminent, and his fame so widely spread, that Benhadad, the king of Syria, though an idolater, sent to consult him concerning the issue of a distemper which threatened his life. The messenger employed on this occasion was Hazael, who appears to have been one of the princes, or chief men, of the Syrian court. Charged with rich gifts from the king, he presents himself before the prophet; and accosts him in terms of the highest respect. During the conference which they held together, Elisha fixed his eye steadfastly on the countenance of Hazael; and discerning, by a prophetic

spirit, his future tyranny and cruelty, he could not contain himself from bursting into a flood of tears. When Hazael, in surprise, inquired into the cause of this sudden emotion, the prophet plainly informed him of the crimes and barbarities which he foresaw that he would afterwards commit. The soul of Hazael abhorred, at this time, the thoughts of cruelty. Uncorrupted, as yet, by ambition or greatness, his indignation rose at being thought capable of the savage actions which the prophet had mentioned; and, with much warmth, he replies: »But what! is thy servant a

with gold and silver plate of immense value, were arranged in the apartment. Pages of extraordinary beauty were ordered to attend his table, and to obey his commands with the utmost readiness, and the most profound submission. Fragrant ointments, chaplets of flowers, and rich perfumes, were added to the entertainment. The table was loaded with the most exquisite delicacies of every kind. Damocles, intoxicated with pleasure, fancied himself among superior beings. But in tbe midst of all this happiness, as he lay indulging himself in state, he sees let down from the ceiling, exactly over his head, a glittering sword hung by a single hair. The sight of impending destruction puts a speedy end to his joy and revelling. The pomp of his attendants, the glitter of the carved plate, and the delicacy of the viands, cease to afford him any pleasure. He dreads to stretch forth his hand to the table. He throws off the garland of roses. He hastens to remove from his dangerous situation; and earnestly entreats the king to restore him to his former humble condition, having no desire to enjoy any longer a happiness so terrible. By this device, Dionysius intimated to Damocles, how miserable he was, in the midst of all his treasures; and in possession of all the honours and enjoyments which royalty could bestow.

84. Change of external condition often adverse to virtue.

In the days of Joram, king of Israel, flourished the prophet Elisha. His character was so eminent, and his fame so widely spread, that Benhadad, the king of Syria, though an idolater, sent to consult him concerning the issue of a distemper which threatened his life. The messenger employed on this occasion was Hazael, who appears to have been one of the princes, or chief men, of the Syrian court. Charged with rich gifts from the king, he presents himself before the prophet; and accosts him in terms of the highest respect. During the conference which they held together, Elisha fixed his eye steadfastly on the countenance of Hazael; and discerning, by a prophetic
spirit, his future tyranny and cruelty, he could not contain himself from bursting into a flood of tears. When Hazael, in surprise, inquired into the cause of this sudden emotion, the prophet plainly informed him of the crimes and barbarities which he foresaw that he would afterwards commit. The soul of Hazael abhorred, at this time, the thoughts of cruelty. Uncorrupted, as yet, by ambition or greatness, his indignation rose at being thought capable of the savage actions which the prophet had mentioned; and, with much warmth, he replies: »But what! is thy servant a

dog, that he should do this great thing?» Elisha makes no return, but to point out a remarkable change, which was to take place in his condition: »The Lord hath shown me, that thou shalt be king over Syria». In the course of time, all that had been predicted came to pass. Hazael ascended the throne, and ambition took possession of his heart. »He smote the children of Israel in all their coasts. He oppressed them during all the clays of king Jehoahaz»; and, from what is left on record of his actions, he plainly appears to have proved, what the prophet foresaw him to be, a man of violence, cruelty and blood.

In this passage of history, an object is presented which deserves our serious attention. We behold a man who, in one state of life could not look upon certain crimes without surprise and horror; who knew so little of himself, as to believe it impossible for him ever to be concerned in committing them; that same man, by a change in condition, and an unguarded state of mind, transformed in all his sentiments;

O '

and, as he rose in greatness, rising also in guilt; till at last he completed that whole character of iniquity, which he once detested.

Blair.

85. Vision of Belshazzar.

The King was on his throne,

The Satraps throng'd the hall; A thousand bright lamps shone

O'er that high festival. A thousand cups of gold,

In Judah deem'd divine — Jehovah's vessels, hold

The godless heathen's wine!

In that same hour and hall,

The fingers of a hand Came forth against the wall,

And wrote as if on sand: The fingers of a man —

A solitary hand Along the letters ran,

And traced them like a wand.

The monarch saw, and shook,

And bade no more rejoice; All bloodless wax'd his look, And tremulous his voice.

dog, that he should do this great thing?» Elisha makes no return, but to point out a remarkable change, which was to take place in his condition: »The Lord hath shown me, that thou shalt be king over Syria». In the course of time, all that had been predicted came to pass. Hazael ascended the throne, and ambition took possession of his heart. »He smote the children of Israel in all their coasts. He oppressed them during all the clays of king Jehoahaz»; and, from what is left on record of his actions, he plainly appears to have proved, what the prophet foresaw him to be, a man of violence, cruelty and blood.

In this passage of history, an object is presented which deserves our serious attention. We behold a man who, in one state of life could not look upon certain crimes without surprise and horror; who knew so little of himself, as to believe it impossible for him ever to be concerned in committing them; that same man, by a change in condition, and an unguarded state of mind, transformed in all his sentiments;

O '

and, as he rose in greatness, rising also in guilt; till at last he completed that whole character of iniquity, which he once detested.

Blair.

85. Vision of Belshazzar.

The King was on his throne,

The Satraps throng'd the hall; A thousand bright lamps shone

O'er that high festival. A thousand cups of gold,

In Judah deem'd divine — Jehovah's vessels, hold

The godless heathen's wine!

In that same hour and hall,

The fingers of a hand Came forth against the wall,

And wrote as if on sand: The fingers of a man —

A solitary hand Along the letters ran,

And traced them like a wand.

The monarch saw, and shook,

And bade no more rejoice; All bloodless wax'd his look, And tremulous his voice.Läsebok. N:o 76 — 77.

83

DLet the men of lore appear, The wisest of the earth.

And expound the words of fear Which mar our royal mirth».

Chaldæa's seers are good,

But here they have no skill:

And the unknown letters stood Untold and awful still.

And Babel's men of age

Are wise and deep in lore;

But now they were not såge,

They saw — but knew no more.

A captive in the land,

A stranger and a youth,

He heard the king's command, He saw that writing's truth.

The lamps around were bright, The prophecy in view;

He read it on that night, —

The morrow proved it true.

»Belshazzar's grave is made, His kingdom pass'd away,

He, in the balance weigh'd,

Is light and worthless clay.

The shroud, his robe of state, His canopy the stone;

The Mede is at his gate!

The Persian on his throne!»

Lord Byron.

86. On Contentment.

Contentment produces, in some measure, all those effects which the alchemist usually ascribes to what they call the philosopher's stone; and if it does not bring riches, it does the same thing, by banishing the desire of them. If it cannot remove the disquietudes arising from a man's mind, body, or fortune, it makes him easy under them. It has, indeed, a kindly influence on the soul of man, in respect of every being to whom he stands related. It extinguishes all murmur, repining, and ingratitude, towards that Being who has allotted him his part to act in this world. It destroys all inordinate ambition and every tendency to corruption, with regard to the community

wherein he is placed. It gives sweetness to his conversation, and a perpetual serenity to all his thoughts. Läsebok. N:o 76 — 77.

DLet the men of lore appear, The wisest of the earth.

And expound the words of fear Which mar our royal mirth».

Chaldæa's seers are good,

But here they have no skill:

And the unknown letters stood Untold and awful still.

And Babel's men of age

Are wise and deep in lore;

But now they were not såge,

They saw — but knew no more.

A captive in the land,

A stranger and a youth,

He heard the king's command, He saw that writing's truth.

The lamps around were bright, The prophecy in view;

He read it on that night, —

The morrow proved it true.

»Belshazzar's grave is made, His kingdom pass'd away,

He, in the balance weigh'd,

Is light and worthless clay.

The shroud, his robe of state, His canopy the stone;

The Mede is at his gate!

The Persian on his throne!»

Lord Byron.

86. On Contentment.

Contentment produces, in some measure, all those effects which the alchemist usually ascribes to what they call the philosopher's stone; and if it does not bring riches, it does the same thing, by banishing the desire of them. If it cannot remove the disquietudes arising from a man's mind, body, or fortune, it makes him easy under them. It has, indeed, a kindly influence on the soul of man, in respect of every being to whom he stands related. It extinguishes all murmur, repining, and ingratitude, towards that Being who has allotted him his part to act in this world. It destroys all inordinate ambition and every tendency to corruption, with regard to the community wherein he is placed. It gives sweetness to his conversation, and a perpetual serenity to all his thoughts.

Läsebok. iS:o 94.

Among the many methods which might be made use of for acquiring this virtue, I shall mention only the two following. First of all, a man should always consider how much he has more than he wants; and secondly, how much more unhappy he might be than he really is.

First a man should always consider how much he has more than he wants. I am wonderfully pleased with the

reply which Aristippus made to one who condoled with him upon the loss of a farm: »Why», said he, »I have three farms still, and you have but one; so that I ought rather to be afflicted for you, than you for me». On the contrary, foolish men are more apt to consider what they have lost, than what they possess; and to fix their eyes upon those who are richer than themselves, rather than on those who are under greater difficulties. All the real pleasures and conveniences of life lie in a narrow compass: but it is the humour of mankind to be always looking forward; and straining after one who has got the start of them in wealth and honour. For this reason, as none can be properly called rich who have not more than they want, there are few rich meu in any of the politer nations but among the middle sort of people, who keep their wishes within their fortunes, and have more wealth than they know how to enjoy. Persons of a higher rank live in a kind of splendid poverty; and are perpetually wanting, because, instead of acquiescing in the solid pleasures of life, they endeavour to outvie one another in shadows and appearances. Men of sense have at all times beheld, with a great deal of mirth, this silly game that is playing over their heads; and, by contracting their desires, they enjoy all that secret satisfaction of which others are always in quest. The truth is, this ridiculous chase after imaginary pleasures, cannot be sufficiently exposed, as it is the great sourr-e of those evils, which generally undo a nation. Let a man's estate be what it may, he is a poor man, if he does not live within it; and naturally sets himself to sale to any one who can give him his price. When Pittacus, after the death of his brother, who had left him a good estate, was offered a great sum of

O "

money by the king of Lydia, he thanked him for his kindness; but told him he had already more by half than he knew what to do with. In short, content is equivalent to wealth, and luxury to poverty: or to give the thought a more agreeable turn, »Content is natural wealth», says Socrates; to which I shall add, Luxury is artificial poverty. I shall therefore recommend to the consideration of those, who are always aiming at superfluous and imaginary enjoyments, and who will not be at the trouble of contracting their desires, an excellent saying of Bion the philosopher, namely, »That no man has so much care, as he who endeavours after theLäsebok. N:o 76 — 77.

most happiness». In the second place, every one ought to reflect how much more unhappy he might be, than he really is. — The former consideration took in all those who are sufficiently provided with the means to make themselves easy: this regards such as actually lie under some pressure or misfortune. These may receive great alleviation, from such a comparison as the unhappy person may make between himself and others; or between the misfortune which he suffers, and greater misfortunes which might have befallen him. I like the story of the honest Dutchman, who upon breaking his leg by a fall from the mainmast, told the ständers by, it was a great mercy that is was not his neck. To which, since I am got into quotations, give me leave to add the saying of an old philosopher, who after having invited some of his friends to dine with him, was ruffled by a person who came into the room in a passion, and threw down the table that stood before them: »Every one», said he, »has his calamity; and he is a happy man who has no greater than this». We find an instance to the same purpose, in the life of doctor Hammond, written by bishop Fell. As this good man was troubled with a complication of distempers, when he had the gout upon him, he used to thank God that is was not the stone; and when he had the stone, that he had not both these distempers on him at the same time. I cannot conclude this essay without observing that there never was any system, besides that of Christianity, which could effectually produce in the mind of man the virtue of which I have been hitherto speaking. In order to make us contented with our condition, many of the present philosophers tell us, that our discontent only hurts ourselves, without being able to make any alteration in our circumstances; others, that whatever evil befalls us is derived to us by a fatal necessity, to which superior beings themselves are subject: while others, very gravely, tell the man who is miserable, that it is necessary he should be so, to keep up the harmony of the universe; and that the scheme of Providence would be troubled and perverted, were he otherwise. These and the like considerations, rather silence than satisfy a man. They may show him that his discontent is unreasonable, but they are by no means sufficient to relieve it. They rather give despair than consolation. In a word, a man might reply to one of these comforters, as Augustus did to his friend, who advised him not to grieve for the death of a person whom he loved, because his grief could not

fetch him again: »It is for that very reason», said the emperor, »that I grieve». On the contrary, religion bears a more tender regard to human nature. It prescribes to every miserable man the means of bettering his condition: nay, it shows him, that bearing his86

Läsebok. iS:o 94.

afflictions as he ought to do, will naturally end in the removal of them. It makes him easy here, because it can make him happy hereafter.

Joseph Addison*.

87. A Psalm of Life.

What the heart of the young man said to the Psalmist.

%j O

Tell me not, in mournful numbers, »Life is but an empty dream! For the soul is dead that slumbers,

And things are not what they seem».

Life is real! life is earnest!

And the grave is not its goal: »Dust thou art, to dust returnest», Was not spoken of the soul.

Not enjoyment, and not sorrow,

Is our destined end and way; But to act, that each to-morrow Finds us farther than to-day.

Art is long, and time is fleeting,

And our hearts, though stout and brave, Still, like muffled drums, are beating Funeral marches to the grave.

In the world's broad field of battle,

In the bivouac of Life, Be not like dumb, driven cattle! Be a hero in the strife!

Trust no Future, howe'er pleasant!

Let the dead Past bury its dead! Act, — act in the living Present!

Heart within, and God o'er head!

Lives of great men all remind us

We can make our lives sublime, And, departing, leave behind us

Footprints on the sands of time; —

2

* Addison. 86

Läsebok. iS:o 94.

afflictions as he ought to do, will naturally end in the removal of them. It makes him easy here, because it can make him happy hereafter.

Joseph Addison*.

87. A Psalm of Life.

What the heart of the young man said to the Psalmist.

%j O

Tell me not, in mournful numbers, »Life is but an empty dream! For the soul is dead that slumbers,

And things are not what they seem».

Life is real! life is earnest!

And the grave is not its goal: »Dust thou art, to dust returnest», Was not spoken of the soul.

Not enjoyment, and not sorrow,

Is our destined end and way; But to act, that each to-morrow Finds us farther than to-day.

Art is long, and time is fleeting,

And our hearts, though stout and brave, Still, like muffled drums, are beating Funeral marches to the grave.

In the world's broad field of battle,

In the bivouac of Life, Be not like dumb, driven cattle! Be a hero in the strife!

Trust no Future, howe'er pleasant!

Let the dead Past bury its dead! Act, — act in the living Present!

Heart within, and God o'er head!

Lives of great men all remind us

We can make our lives sublime, And, departing, leave behind us

Footprints on the sands of time; —

2

* Addison.Läsebok. N:o 94—95.

Footprints, that perhaps another,

Sailing o'er life's solemn main, •

A forlorn and shipwrecked brother, Seeing, shall take heart again.

Let us, then, be up and doing, With a heart for an v fate;

1/ '

Still achieving, still pursuing,

Learn to labour and to wait.

Henry Wadsworth Longfellow.

Stories of the Earlier History of England. a) 88. The Invasion of Britain by Julius Cæsar.

The first inhabitants of Britain were a race of savage barbarians, who had neither king, laws, nor government of any kind. They dwelt in huts, and were clothed with the skins of wild beasts, with which the country abounded. Their chief occupations were hunting and fishing; or, in the southern parts of the island, cultivating the ground and tending their cattle. About fifty years before the birth of Christ, Julius Cæsar, after having conquered all France, then called Gaul, came over the narrow sea that separates England from that country, and landed, it is supposed, at Deal. The inhabitants, who had received notice of his intention, were quite ready to meet him, and several battles were fought without much advantage to either side, until, as winter was approaching, Cæsar was obliged to take his army back to France; the next summer he came over again with a much greater force, and the poor Britons were conquered in two or three battles. As Cæsar advanced farther into the country, he found more resistance, and so little to feed his numerous army with, that, at last, he abandoned the enterprise and left the kingdom. About a hundred years after this retreat, the Romans again invaded Britain, and defeated the inhabitants in several battles. One must not be surprised at this, for the Roman soldiers were trained to fighting from their childhood; and few nations ever withstood the progress of their arms! A numerous army of Britons,

under the command of Caractacus, still opposed them, and a very severe battle was fought, when the British chief was defeated, and, with his wife and children, sent captive to Rome, where they were all made to walk through the streets, loaded with chains, while the emperor and the people were assembled to look at them, as if they had been so many wild beasts. Caractacus behaved very nobly, even in this condition, and made such a moving speech to the emperor, that he immediately ordered his

Footprints, that perhaps another,
Sailing o'er life's solemn main, •
A forlorn and shipwrecked brother,
Seeing, shall take heart again.

Let us, then, be up and doing,
With a heart for an v fate;
1/ '
Still achieving, still pursuing,
Learn to labour and to wait.

Henry Wadsworth Longfellow.

Stories of the Earlier History of England.

a) 88. The Invasion of Britain by Julius Cæsar.

The first inhabitants of Britain were a race of savage barbarians, who had neither king, laws, nor government of any kind. They dwelt in huts, and were clothed with the skins of wild beasts, with which the country abounded. Their chief occupations were hunting and fishing; or, in the southern parts of the island, cultivating the ground and tending their cattle. About fifty years before the birth of Christ, Julius Cæsar, after having conquered all France, then called Gaul, came over the narrow sea that separates England from that country, and landed, it is supposed, at Deal. The inhabitants, who had received notice of his intention, were quite ready to meet him, and several battles were fought without much advantage to either side, until, as winter was approaching, Cæsar was obliged to take his army back to France; the next summer he came over again with a much greater force, and the poor Britons were conquered in two or three battles. As Cæsar advanced farther into the country, he found more resistance, and so little to feed his numerous army with, that, at last, he abandoned the enterprise and left the kingdom. About a hundred years after this retreat, the Romans again invaded Britain, and defeated the inhabitants in several battles. One must not be surprised at this, for the Roman soldiers were trained to fighting from their childhood; and few nations ever withstood the progress of their arms! A numerous army of Britons, under the command of Caractacus, still opposed them, and a very severe battle was fought, when the British chief was defeated, and, with his wife and children, sent captive to Rome, where they were all made to walk through the streets, loaded with chains, while the emperor and the people were assembled to look at them, as if they had been so many wild beasts. Caractacus behaved very nobly, even in this condition, and made such a moving speech to the emperor, that he immediately ordered his

chains to be taken off, and ever after treated him with great kindness. The Romans kept possession of Britain for four hundred years, during which time they had to defend it from many incursions of the Picts and Scots, the fierce and warlike inhabitants of the northern parts of the island.

The Roman empire was now declining, and every year soldiers were called from Britain to defend their own country. At last they all returned, and the f>ritons were left quite defenceless. They had been for a long time unaccustomed to arms, the Romans fighting all their battles for them; and now the Picts, taking advantage of their weak condition, attacked them without mercy. They were in such distress that they sent a letter to Rome entreating help, which they called »The Groans of the Britons», and in which they said, »The barbarians chase us into the sea, the sea throws us back upon the barbarians, and we have only the hard choice left us of perishing by

the sword, or perishing by the waves». But the Romans were too much engaged in their own wars to grant them any aid; so, at last, the Britons, labouring under domestic evils, and threatened with invasions, were resolved to send a deputy to Germany to invite over the Saxons for their protection and assistance.

b) 89. The Saxons.

It was a British Prince named Vortigern who took this resolution, and who made a treaty of friendship with Hengist and Horsa, two Saxon chiefs. Both of these names, in the old Saxon language, signify Horse; for the Saxons, like many other nations in a rough state, were fond of giving men the names of animals, as Horse, Wolf, Bear, Hound. The Indians of North America, — a very inferior people to the Saxons, though — do the same to this day.

Hengist and Horsa drove out the Picts and Scots; and Vortigern, being grateful to them for that service, made no opposition to their settling themselves in that part of England which is called the Isle of Thanet*, or to their inviting over more of their countrymen to join them. But Hengist had a beautiful daughter named Rowena**; and when at a feast, she filled a golden goblet to the brim with wine, and gave it to Vortigern,;' saying in a sweet voice, »Dear King, thy health!» the king fell in love with her. My opinion is, that the cunning Hengist meant him to do so, in order that the Saxons might have greater influence with him; and that the fair Rowena came to that feast, golden goblet and all, on purpose.

* Thanet.

i i, i ** Hoivena. 88

chains to be taken off, and ever after treated him with great kindness. The Romans kept possession of Britain for four hundred years, during which time they had to defend it from many incursions of the Picts and Scots, the fierce and warlike inhabitants of the northern parts of the island.

The Roman empire was now declining, and every year soldiers were called from Britain to defend their own country. At last they all returned, and the f>ritons were left quite defenceless. They had been for a long time unaccustomed to arms, the Romans fighting all their battles for them; and now the Picts, taking advantage of their weak condition, attacked them without mercy. They were in such distress that they sent a letter to Rome entreating help, which they called »The Groans of the Britons», and in which they said, »The barbarians chase us into the sea, the sea throws us back upon the barbarians, and we have only the hard choice left us of perishing by
the sword, or perishing by the waves». But the Romans were too much engaged in their own wars to grant them any aid; so, at last, the Britons, labouring under domestic evils, and threatened with invasions, were resolved to send a deputy to Germany to invite over the Saxons for their protection and assistance.

b) 89. The Saxons.

It was a British Prince named Vortigern who took this resolution, and who made a treaty of friendship with Hengist and Horsa, two Saxon chiefs. Both of these names, in the old Saxon language, signify Horse; for the Saxons, like many other nations in a rough state, were fond of giving men the names of animals, as Horse, Wolf, Bear, Hound. The Indians of North America, — a very inferior people to the Saxons, though — do the same to this day.

Hengist and Horsa drove out the Picts and Scots; and Vortigern, being grateful to them for that service, made no opposition to their settling themselves in that part of England which is called the Isle of Thanet*, or to their inviting over more of their countrymen to join them. But Hengist had a beautiful daughter named Rowena**; and when at a feast, she filled a golden goblet to the brim with wine, and gave it to Vortigern,;' saying in a sweet voice, »Dear King, thy health!» the king fell in love with her. My opinion is, that the cunning Hengist meant him to do so, in order that the Saxons might have greater influence with him; and that the fair Rowena came to that feast, golden goblet and all, on purpose.

* Thanet.

i i, i ** Hoivena.89 Läsebok. N:o 77 — 78.

At any rate, they were married; and, long afterwards, whenever the king was angry with the Saxons, or jealous of their encroachments, Rowena would put her beautiful arms round his neck, and softly say», »Dear king, they are my people! Be favourable to them, as you loved that Saxon girl who gave you the golden goblet of wine at the feast!» And, really, I don't see how the king could help himself.

Ah! We must all die! In the course of years, Vorti-gern died — he was dethroned and put in prison first, I am afraid; and Rowena died; and generations of Saxon3 and Britons died; and events which happened during a long, long time, would have been quite forgotten but for the tales and songs of the old Bards, who used to go about from feast to feast, with their white beards, recounting the deeds of their forefathers. Among the histories of which they sang and talked, there was a famous one, concerning the bravery and virtues of King Arthur, supposed to have been a British Prince in those old times. But, whether such a person really lived, or whether there were several persons whose histories came to be confused together under that one name, or whether all about him was invention, no one knows.

I will tell you, shortly, what is most interesting in the early Saxon times, as they are described in these songs and stories of the Bards.

In, and long after, the days of Vortigern, fresh bodies of Saxons, under various chiefs, came pouring into Britain. One body, conquering the Britons in the East, and settling there, called their kingdom Essex; another body settled in the West, and called their kingdom Wessex; the Northfolk, or Norfolk people, established themselves in one place; the Southfolk, or Suffolk people, established themselves in another, and gradually seven kingdoms or states arose in England, which were called the Saxon Heptarchy. The poor Britons, falling back before these crowds of fighting men whom they had innocently invited over as friends, retired into Wales and the adjacent country; into Devonshire*, and into Cornwall. Those parts of England long remained un-conquered. And in Cornwall now — where the sea-coast is very gloomy, steep and rugged — where, in the dark winter-time, ships have been often wrecked close to the land, and every soul on board has perished — where the winds and waves howl drearily, and split the solid rocks into arches and caverns — there are very ancient ruins, which the people call the ruins of King Arthur's Castle. Kent is the most famous of the seven Saxon kingdoms, because the Christian religion was preached to the Saxons there (who domineered over the Britons too much to care for what they

2 , 2

* Dev onshre.90

Läsebok. iS:o 94.

said about their religion, or anything else) by Augustine, a monk from Rome. King Ethelbert, of Kent, was soon converted ; and the moment he said he was a Christian, his courtiers all said they were Christians; after which ten thousand of his subjects said they were Christians too. Augustine built a little church, close to this king's palace, on the ground now occupied by the beautiful cathedral of Canterbury. Sebert, the king's nephew, built on a muddy, marshy place near London, where there had been a temple to Apollo, a church dedicated to Saint Peter, which is now Westminster Abbey. And, in London itself, on the foundation of a temple to Diana, he built another little church, which has risen up, since that old time, to be Saint Paul's.

After the death of Ethelbert, Edwin, King of North-umbria, who was such a good king that it was said a woman

O O

or child might openly carry a purse of gold, in his reign, without fear, allowed his child to be baptized, and held a great council to consider whether he and his people should all be Christians or not. It was decided that they should be. Coifi, the chief priest of the old religion, made a great speech on the occasion. In this discourse, he

told the people that he had found out the old gods to be impostors. »I am quite satisfied of it», he said. »Look at me! I have been serving them all my life, and they have done nothing for me, whereas, if they had been really powerful, they could not have decently done less, in return for all I have done for them, than make inv fortune. As they have never made my fortune, I am quite convinced they are impostors» When this singular priest had finished speaking, he hastily armed himself with sword and lance, mounted a war-horse, röde at a furious gallop in sight of all the people to the temple, and filing his lance against it as an insult. From that time, the

O O 7

Christian religion spread itself among the Saxons, and became their faith. The next very famous prince was Egbert. He lived about a hundred and fifty years afterwards, and claimed to have a better right to the throne of Wessex than Beor-tric, another Saxon prince who was at the head of that kingdom, and who married Edburga, the daughter of Offa, king of another of the seven kingdoms. This queen Edburga was a handsome murderess, who poisoned people when they olfended her. One day, she mixed a cup of poison for a certain noble belonging to the court; but her husband drank

C O

of it too, by mistake, and died. LTpon this, the people revolted, in great crowds; and running to the palace, and thundering at the gates, cried, »Down with the wicked queen, who poisons men!» They drove her out of the country, and abolished the title she had disgraced. When years had passed away, some travellers came home from Italy, and said that

in the town of Pavia they had seen a ragged beggar-woman, who had once been handsome, but was then shrivelled, bent, and yellow, wandering about the streets, crying for bread; and that this beggar-woman was the poisoning English queen. It was, indeed, Edburga; and so she died, without a shelter for her wretched head.

Egbert, not considering himself safe in England, in consequence of his having claimed the crown of Wessex (for he thought his rival might take him prisoner and put hirn to death), sought refuge at the court of Charlemagne, King of France. On the death of Beortric, so unhappily poisoned by mistake, Egbert came back to Britain; succeeded to the throne of Wessex; conquered some of the other monarchs of the seven kingdoms; added their territories to his own, and for the first time, callcd the country over which he ruled, England.

And now, new enemies arose, who for a long time troubled England sorely. These were the Northmen, the people of Denmark and Norway, whom the English called the Danes. They were a warlike people, quite at home upon the sea; not Christians; very daring and cruel. They came over in ships, and plundered and burned wheresoever they landed. Once they beat Egbert in battle. Once, Egbert beat them. But, they cared no more for being beaten than the English themselves. In the four following short reigns, of Ethel-wulf", and his three sons, Ethelbald *, Ethelbert, and Ethel-red, they came back, over and over again, burning and plundering, and laying England waste. In the last mentioned reign, they seized Edmund, king of East England, and bound him to a tree. Then, they proposed to him that he should change his religion; but he being a good Christian, steadily refused. Upon that, they beat him, made cowardly jests upon him, all defenceless as he was, shot arrows at him, and, finally struck off his head. It is impossible to say whose head they might have struck off next, but for the death of king Ethel-red from a wound he had received in fighting against them, and the succession to his throne of the best and wisest king that ever lived in England.

c) 90. Alfred the Great.

Alfred the Great was a young man, three-and-twenty years of age, when he became king. Twice in his childhood, he had been taken to Rome, where the Saxon nobles were in the habit of going on journeys which they supposed to be religious; and, once, he had stayed for some time in Paris. Learning, however, was so little cared for, then, that at twelve

* Eth'elbald. Läsebok. N:o 94—95.

in the town of Pavia they had seen a ragged beggar-woman, who had once been handsome, but was then shrivelled, bent, and yellow, wandering about the streets, crying for bread; and that this beggar-woman was the poisoning English queen. It was, indeed, Edburga; and so she died, without a shelter for her wretched head.

Egbert, not considering himself safe in England, in consequence of his having claimed the crown of Wessex (for he thought his rival might take him prisoner and put hirn to death), sought refuge at the court of Charlemagne, King of France. On the death of Beortric, so unhappily poisoned by mistake, Egbert came back to Britain; succeeded to the throne of Wessex; conquered some of the other monarchs of the seven kingdoms; added their territories to his own, and for the first time, callcd the country over which he ruled, England.

And now, new enemies arose, who for a long time troubled England sorely. These were the Northmen, the people of Denmark and Norway, whom the English called the Danes. They were a warlike people, quite at home upon the sea; not Christians; very daring and cruel. They came over in ships, and plundered and burned wheresoever they landed. Once they beat Egbert in battle. Once, Egbert beat them. But, they cared no more for being beaten than the English themselves. In the four following short reigns, of Ethel-wulf", and his three sons, Ethelbald *, Ethelbert, and Ethel-red, they came back, over and over again, burning and plundering, and laying England waste. In the last mentioned reign, they seized Edmund, king of East England, and bound him to a tree. Then, they proposed to him that he should change his religion; but he being a good Christian, steadily refused. Upon that, they beat him, made cowardly jests upon him, all defenceless as he was, shot arrows at him, and, finally struck off his head. It is impossible to say whose head they might have struck off next, but for the death of king Ethel-red from a wound he had received in fighting against them, and the succession to his throne of the best and wisest king that ever lived in England.

c) 90. Alfred the Great.

Alfred the Great was a young man, three-and-twenty years of age, when he became king. Twice in his childhood, he had been taken to Rome, where the Saxon nobles were in the habit of going on journeys which they supposed to be religious; and, once, he had stayed for some time in Paris. Learning, however, was so little cared for, then, that at twelve

* Eth'elbald.

Läsebok. iS:o 94.

years old he had not been taught to read; although, of the four sons of king Ethelwulf, he, the youngest, was the favourite. But he had — as most men who grow up to be great and good are generally found to have had — an excellent mother; and, one day, this lady, whose name was Osburga, happened, as she was sitting among her sons, to read a book of Saxon poetry. The art of printing was not known until long and long after that period, and the book which was written, was what is called »illuminated», with beautiful bright letters richly painted. The brothers admiring it verv much, their mother said, »I will give it to that one of you four princes who first learns to read». Alfred sought out a tutor that very day, applied himself to learn with great diligence, and soon won the book. He was proud of it, all his life. This great king, in the first year of his reign, fought nine battles with the Danes. He made some treaties with them too, by which the false Danes swore that they would quit the country. They pretended to consider that they had taken a very solemn oath, in swearing this upon the holy bracelets that they wore, and'which were always buried with them when they died; but they cared little for it, for they thought nothing of breaking oaths and treaties too, as soon as it suited their purpose, and coming back again to fight, plunder, and burn, as usual. One fatal winter, in the fourth year of King Alfred's reign, they spread themselves in great numbers over the whole of England ; and so dispersed and routed the king's soldiers that the king was left alone, and was obliged to disguise himself as a common peasant, and to take refuge in the cottage of one of his cowherds who did not know his face.

Here, King Alfred, while the Danes sought him far and wide, was left alone, one day, by the cowherd's wife, to watch some cakes which she put to bake upon the hearth. But, being at work upon his bow and arrows, with which he hoped to punish the false Danes when a brighter time should come, and thinking deeply of his poor unhappy subjects whom they chased through the land, bis noble mind forgot the cakes, and they were burnt. »What!» said the cowherd's wife, who scolded him well when she came back, and little thought she was scolding the king, »You will be ready enough to eat them by-and-by, and yet you cannot watch them, idle dog!»

At length, the Devonshire men made head against a new host of Danes who landed on their coast; killed their chief, and captured their flag; on which was represented the likeness of a Raven — a very fit bird for a thievish army like that, I think. The loss of their standard troubled the Danes greatly, for they believed it to be enchanted — woven by the three daughters of one father in a single afternoon — and had a story among themselves that when they were vie-93 Läsebok. N:o 77 — 78.

torious in battle, the Raven stretched bis wing and seemed to Hy ; and that when they were defeated, he would droop. He had good reason to droop, now, if he could have done anything half so sensible; for, King Alfred joined the Devonshire men; made a camp with them on a piece of firm ground in the midst of a bog in Somersetshire; and prepared for a great attempt for vengeance on the Danes,and the deliverance of his oppressed people.

But, first, as it was important to know how numerous these pestilent Danes were, and how they were fortified, King-Alfred, being a good musician, disguised himself as a glee-man or minstrel, and went with his harp to the Danish camp. He played and sang in the very tent of Guthrum the Danish leader, and entertained the Danes as they caroused. While he seemed to think of nothing but his music, he was watchful of their tents, their arms, their discipline, everything that he desired to know. And right soon did this great king entertain them to a different tune; for, summoning all his true followers to meet him at an appointed place, where they received him with joyful shouts and tears, as the monarch whom many of them had given up for lost or dead, he put himself at their head, marched on the Danish camp, defeated the Danes with great slaughter, and besieged them for fourteen days, to prevent their escape. But, being as merciful as he was good and brave, he then, instead of killing them, proposed peace: on condition that they should altogether depart from that Western part of England, and settle in the East; and that Guthrum should become a Christian, in remembrance of the Divine religion which now taught his conqueror, the noble Alfred, to forgive the enemy who had so often injured him. This, Guthrum did. At his baptism, king Alfred was his godfather. And Guthrum was an honourable chief who well deserved that clemency; for, ever afterwards he was loyal and faithful to the king. The Danes under him were faithful too. They plundered and burned no more, but worked like honest men. They ploughed, and sowed, and reaped, and lead good honest English lives. And I hope the children of those Danes played, many a time, with Saxon children in the sunny fields; and that Danish young men fell in love with Saxon girls, and married them; and that English travellers, benighted at the doors of Danish cottages often went in for shelter until morning; and that Danes and Saxons sat by the red fire, friends, talking of King Alfred the Great.

All the Danes were not like these under Guthrum, for, after some years, more of them came over, in the old plundering and burning way — among them a fierce pirate of94

Läsebok. iS:o 94.

the name of Hastings, who had the boldness to sail up the Thames to Gravesend, with eighty ships. For three years, there was a war with these Danes; and there was a famine in the country, tooj and a plague, both upon human creatures and beasts. But King Alfred, whose mighty heart never failed him, built large ships nevertheless, with which to pursue the pirates on the sea; and he encouraged his soldiers, by his brave example, to fight valiantly against them on the shore. At last, lie drove them all away; and then there was repose in England.

As great and good in peace, as he was great and good in war, King Alfred never rested from his labours to improve his people. He loved to talk with clever men, and with travellers from foreign countries, and to write

down what they told him, for his people to read. He had studied Latin after learning to read English, and now another of his labours was, to translate Latin books into the English-Saxon tongue, that his people might be interested, and improved by their contents. He made just laws, that they might live more happily and freely: he turned away all partial judges, that no wrong might be done them; he was so careful of their property. and punished robbers so severely, that it was a common thing to say that under the great King Alfred, garlands of golden chains and jewels might have hung across the streets, and no man would have touched one. He founded schools; he patiently heard causes himself in his court of Justice, the great desires of his heart, were to do right to all his subjects, and to leave England better, wiser, happier in all ways than he found it. His industry in these efforts was quite astonishing. Every day he divided into certain portions, and in each portion devoted himself to a certain pursuit. That he might divide his time exactly, he had wax torches or candles made, which were all of the same size, were notched across at regular distances, and were always kept burning. Thus, as the candles burnt down, he divided the clay into notches, almost as accurately as we now divide it into hours upon the clock. But, when the candles were first invented, it was found that the wind and draughts of air, blowing into the palace through the doors and windows, and through the chinks in the walls; caused them to gutter and burn unequally. To prevent this, the king had them put into cases formed of wood and white horn. And these were the first lanterns ever made in England.

All this time, he was afflicted with a terrible unknown disease, which caused him violent and frequent pain that nothing could relieve. He bore it, as he had borne all the troubles of his life, like a brave good man, until he was fifty-three years old; and then having reigned thirty years, he

died. He died in the year nine hundred and one; but long ago as that is, his fame, and the love and gratitude with which his subjects regarded him, are freshly remembered to the present hour. In the next reign, which was the reign of Edward, surnamed the Elder, who was chosen in council to succeed, a nephew of King Alfred troubled the country by trying to obtain the throne. The Danes in the East of England took part with this usurper (perhaps because they had honoured his uncle so much, and honoured him for his uncle's sake), and there was hard fighting; but, the king, with the assistance of his sister, gained the day, and reigned in peace for four and twenty years. He gradually extended his power over the whole of England, and so the seven kingdoms were united into one.

When England thus became one kingdom, ruled over by one Saxon king, the Saxons had been settled in the country more than four hundred and fifty years. Great changes had taken place in its customs during that time. The Saxons were still greedy eaters and great drinkers, and their feasts were often of a noisy and drunken kind; but many new comforts, and even elegancies had become known, and were fast increasing. Hangings for the walls of rooms, where, in these modern days, we paste up paper, are known to have been sometimes made of silk, ornamented with birds and flowers in needlework. Tables and chairs were curiously carved in different woods; were sometimes decorated with gold or silver; sometimes even made of those precious metals. Knives and spoons were used at table; golden ornaments were worn — with silk and cloth, and golden tissues and embroideries ; dishes were made of gold and silver, brass and bone. There were varieties of drinking-horns, bedsteads, musical instruments. A harp was passed round, at a feast, like the drinking-bowl, from guest to guest; and each one usually sang or played when his turn came. The weapons of the Saxons were stoutly made, and among them was a terrible iron hammer that gave deadly blows, and was long remembered. The Saxons themselves were a handsome people. The men were proud of their long fair hair, parted on the forehead, their ample beards, their fresh complexions, and clear eyes. The beauty of the Saxon women filled all England with a new delight and grace.

I have more to tell of the Saxons yet, but I stop to say this now, because, under the Great Alfred, all the best points of the English-Saxon character were first encouraged, and in him first shown. It has been the greatest character among the nations of the earth. Wherever the descendants of the Saxon race have gone, have sailed, or otherwise made their way, even to the remotest regions of the world, they

have been patient, persevering, never to be broken in spirit, never to be turned aside from enterprises on which they have resolved. In Europe, Asia, Africa, America, the whole world over; in the desert, in the forest, on the sea; scorched by a burning sun, or frozen by ice that never melts; the Saxon blood remains unchanged. Wheresoever that race goes, there, law, and industry, and safety for life and prosperity, and all the great results of steady perseverance, are certain to arise.

I pause to think with admiration of the noble king who, in his single person, possessed all the Saxon virtues. Whom misfortune could not subdue, whom prosperity could not spoil, whose perseverance nothing could shake. Who was hopeful in defeat, and generous in success. Who loved justice, freedom, truth, and knowledge. Who, in his care to instruct his people, probably did more to preserve the beautiful old Saxon language, than I can imagine. Without whom, the English tougue in which 1 tell this story might have wanted half its meaning. As it is said that his spirit still inspires some of OTir best English laws, so, let you and I pray that it may animate our English hearts, at least to this — to resolve, when we see any one of our fellow-creatures left in ignorance, that we will do our best, while life is in us, to have them taught; and to tell those rulers whose duty it is to teach, and who neglect their duty, that they have profited very little by all the years that have rolled away since the year nine hundred and one, and that they are far behind the bright example of King Alfred the Great.

d) 91. Harold the Second, and William the Conqueror.

Harold was crowned King of England on the very day of the Confessor's funeral. He had good need to be quick about it. When the news reached Norman William, hunting in his park at Rouen, he dropped his bow, returned to his palace, called his nobles to council, and presently sent ambassadors to Harold, calling on him to keep his oath and resign the Crown. Harold would do no such thing. The barons of France leagued together round Duke William for the invasion of England. Duke William promised freely to distribute English wealth and English lands among them. The Pope sent to Normandy a consecrated banner, and a ring containing a hair which he warranted to have grown on the head of Saint Peter. He blessed the enterprise; and cursed Harold; and requested that the Normans would pay »Peters Pence» — or a tax to himself of a penny a year on every house — a little more regularly in future, if they could make it convenient. Läsebok. N:o 76 — 77. 96

have been patient, persevering, never to be broken in spirit, never to be turned aside from enterprises on which they have resolved. In Europe, Asia, Africa, America, the whole world over; in the desert, in the forest, on the sea; scorched by a burning sun, or frozen by ice that never melts; the Saxon blood remains unchanged. Wheresoever that race goes, there, law, and industry, and safety for life and prosperity, and all the great results of steady perseverance, are certain to arise.

I pause to think with admiration of the noble king who, in his single person, possessed all the Saxon virtues. Whom misfortune could not subdue, whom prosperity could not spoil, whose perseverance nothing could shake. Who was hopeful in defeat, and generous in success. Who loved justice, freedom, truth, and knowledge. Who, in his care to instruct his people, probably did more to preserve the beautiful old Saxon language, than I can imagine. Without whom, the English tougue in which 1 tell this story might have wanted half its meaning. As it is said that his spirit still inspires some of OTir best English laws, so, let you and I pray that it may animate our English hearts, at least to this — to resolve, when we see any one of our fellow-creatures left in ignorance, that we will do our best, while life is in us, to have them taught; and to tell those rulers whose duty it is to teach, and who neglect their duty, that they have profited very little by all the years that have rolled away since the year nine hundred and one, and that they are far behind the bright example of King Alfred the Great.

d) 91. Harold the Second, and William the Conqueror.

Harold was crowned King of England on the very day of the Confessor's funeral. He had good need to be quick about it. When the news reached Norman William, hunting in his park at Rouen, he dropped his bow, returned to his palace, called his nobles to council, and presently sent ambassadors to Harold, calling on him to keep his oath and resign the Crown. Harold would do no such thing. The barons of France leagued together round Duke William for the invasion of England. Duke William promised freely to distribute English wealth and English

lands among them. The Pope sent to Normandy a consecrated banner, and a ring containing a hair which he warranted to have grown on the head of Saint Peter. He blessed the enterprise; and cursed Harold; and requested that the Normans would pay »Peters Pence» — or a tax to himself of a penny a year on every house — a little more regularly in future, if they could make it convenient.97 Läsebok. N:o 77 — 78.

King Harold had a rebel brother in Flanders, who was a vassal of Harold Hardrada, King of Norway. This brother, and this Norwegian King, joining their forces against England, with Duke William's help, won a fight in which the English were commanded by two nobles; and then besieged lork. Harold, who was waiting for the Normans on the coast at Hastings, with his army, marched to Stamford Bridge upon the river Derwent to give them instant battle.

He found them drawn up in a hollow circle, marked out by the shining spears, Riding round this circle at a distance, to survey it, he saw a brave figure on horseback, in a blue mantle and a bright helmet, whose horse suddenly stumbled and threw him.

»Who is that man who has fallen?» Harold asked of one of his captains.

»The King of Norway», he replied.

»He is a tall and stately king», said Harold, »but his end is near».

He added in a little while, »Go yonder to my brother, and tell him, if he withdraw his troops, he shall be Earl of Northumberland, and rich and powerful in England».

The captain röde away and gave the message.

»What will he give to my friend the King of Norway ?» asked the brother.

»Seven feet of earth for a grave», replied the captain.

»No more?» returned the brother, with a smile.

»The King of Norway being a tall man, perhaps a little more», replied the captain.

»Ride back!» said the brother, »and tell King Harold to make ready for the fight!»

He did so, very soon. And such a fight King Harold led against that force, that his brother and the Norwegian King, and every chief of note in all their host, except the Norwegian King's son, Olave, to whom he gave honourable dismissal, were left dead upon the field. The victorious army marched to York. As King Harold sat there at the feast, in the midst of all his company, a stir was heard at the doors; and messengers all covered with mire from riding far and fast through broken ground came hurrying in, to report that the Normans had landed in England.

The intelligence was true. They had been tossed about by contrary winds, and some of their ships had been wrecked. A part of their own shore, to which they had been driven back, was strewn with Norman bodies. But they had once more made sail, led by the Duke's own galley, a present from his wife, upon the prow whereof the figure of a golden boy stood pointing towards England. By day, the banner of the three Lions of Normandy, the diverse coloured

Läsebok. iS:o 94.

sails, the gilded vanes, the many decorations of this gorgeous ship, had glittered in the sun and sunny water; by night, a light had sparkled like a star at her mast-head. And now, encamped near Hastings, with their leader lying in the old Roman castle of Pevensey, the English retiring in all directions, the land for miles around scorched and smoking, lired and pillaged, was the whole Norman power, hopeful and strong, on English ground.

Harold broke up the feast and hurried to London. Whith-in a week, his army was ready. He sent out spies to ascertain the Norman strength. William took them, caused them to be led through his whole camp, and then dismissed. »The Normans», said these spies to Harold, »are not bearded on the upper lip as we English are. but are shorn. They are priests». »Älv men», replied Harold, with a laugh, »will find those priests good soldiers!»

»The Saxons», reported Duke Williams outposts of Norman soldiers, who were instructed to retire as King Harold's army advanced, »rush on us through their pillaged country with the fury of madmen».

»Let them come, and come soon!» said Duke William.

Some proposals for a reconciliaton were made, but were soon abandoned. In the middle of the month of October, in the year one thousand and sixty-six, the Normans and the English came front to front. All night the armies lay encamped before each other, on a part of the country called Senlac, now called (in remembrance of them) Battle. With the first dawn of the day, they arose. There, in the faint light, were the English on a hill; a wood behind them; in their midst, the Royal banner, representing a fighting warrior, woven in gold thread, adorned with precious stones; beneath the banner, as it rustled in the wind, stood King Harold on foot, with two of his remaining brothers by his side; around them, still and silent as the dead, clustered the whole English army — every soldier covered by his shield, and bearing in his hand his dreaded English battle-axe.

On an opposite hill, in three lines, archers, foot soldiers, horsemen, was the Norman force. Of a sudden, a great battle-cry, »God help us!» burst from the Norman lines. The English answered with their own battle-cry, »God's Rood! Holy Rood!» The Normans then came sweeping down the hill to attack the English.

There vas one tall Norman Knight who röde before the Norman army on a prancing horse, throwing up his heavy sword and catching it, and singing of the bravery of his countrymen. An English Knight, who röde out from the English force to meet him, fell by this Knight's hand. Another English Knight röde out, and he fell too. But then a third

röde out, and killed the Norman. This was in the first beginning of the light. It soon raged everywhere.

The English, keeping side by side in a great mass, cared no more for the showers of Norman arrows than if they had been showers of Norman rain. When the Norman horsemen röde against them, with their battle-axes they cut men and horses down. The Normans gave way. The English pressed forward. A cry went forth among the Norman troops that Duke William was killed. Duke William took off his helmet, in order that his face might be distinctly seen, and röde along the line before his men. This gave them courage. As they turned again to face the English, some of their Norman horse divided the pursuing body of the English from the rest, and thus all that foremost portion of' th? English army fell, fighting bravely. The main body still remaining firm, heedless of the Norman arrows, and with their battle-axes cutting down the crowds of horsemen when they röde up, like forests of young trees, Duke William pretended to retreat. The eager English followed. The Norman army closed again, and fell upon them with great slaughter.

»Still», said Duke William, »there are thousands of the English, firm as rocks around their King. Shoot upward, Norman archers, that your arrows may fall down upon their faces!»

The sun rose high, and sank, and the battle still raged. Through all the wild October day, the clash and din resounded in the air. In the red sunset, and in the white moonlight, heaps of dead men lay strewn, a dreadful spectacle, all over the ground. King Harold wounded with an arrow in the eye, was nearly blind. His brothers were already killed. Twenty Norman Knights, whose battered armour had flashed fiery and golden in the sunshine all day long, and now looked silvery in the moonlight, dashed forward to seize the royal banner from the English Knights and soldiers, still faithfully collected round their blinded King. The King received a mortal wound and dropped. The English broke and fled. The Normans rallied, and the day was lost.

O ! what a sight beneath the moon and stars, when lights were shining in the tent of the victorious Duke William, which was pitched near the spot where Harold fell -— and he and his knights were carousing, within — and soldiers with torches, going slowly to and fro, without, sought for the corpse of Harold among piles of dead —

and the Warrior, worked in golden thread and precious stones, lay low, all torn and soiled with blood — and the three Norman Lions kept watch over the field!

Charles Dickens (Household Words.) 100

92. The Story of Macbeth.

Soon after the Scots and Picts had become one people, there was a king of Scotland, called Duncan, a very good old man. He had two sons; one was called Malcolm*, and the other Donaldbane**. But king Duncan was too old to lead out his army to battle, and his sons were too young to help him.

At this time Scotland, and indeed France, and England, and all the other countries of Europe, were much harassed by the Danes. These were a very fierce, warlike people, who sailed from one place to another, aud landed their armies on the coast, burning and destroying everything wherever they came. They were heathens, and did not believe in the Bible, but thought of nothing but battle and slaughter, and making plunder. When they came to countries where the inhabitants were cowardly, they took possession of the land. At other times, they landed with their soldiers, took what spoil they could lind, burned the houses, and then got on board, hoisted sails, and away again. They did so much mischief, that people put up prayers to God in the churches, to deliver them from the rage of the Danes. Now, it happened in king Duncan's time, that a great fleet of these Danes came to Scotland and landed their men in Fife, and threatened to take possession of that province. So, a numerous Scottish army was levied to go to fight against them. The king, as 1 told you, was too old to command his army, and his sons were too young. He, therefore, sent out one of his near relations, who was called Macbeth; he was sou of Finel, who was Thane, as it was called, of Glamis. The governors of provinces were at, that time, in Scotland, called Thanes; they were afterwards termed Earls.

This Macbeth, who was a brave soldier, put himself at the head of the Scottish army, and marched against the Danes. And he carried with him a relation of his own, called Banquo, who was Thane of Lochaber***; and was also a very brave man. So there was a great battle fought between the Danes and the Scots; and Macbeth and Banquo, the Scottish generals, defeated the Danes, and drove them back to their ships, leaving a great many of their soldiers both killed and wounded. Then Macbeth and his army marched back to a town in the North of Scotland, called Forres †, rejoicing on account of their victory.

•» , 2 4 4 1

* malkum. ** donaldbane.

*** loka ber. † fors.

Now there lived, at this time, three old women in the town of Forres, whom people looked upon as witches, and supposed they could tell what was to come to pass. Nobody would believe such folly now-a-days, except low and ignorant creatures, such as those who consult gipsies in order to have their fortunes told ; but in those early times the people were much more ignorant, and even great men, like Macbeth, believed that such persons as these witches of Forres could tell what was to come to pass afterwards, and listened to the nonsense they told them, as if the old women had really been prophetesses. The old women saw that they were respected and feared, so that they were tempted to impose upon people, by pretending to tell what was to happen to them; and they got presents for doing so.

So the three old women went and stood by the waysider in a great moor or heath near Forres, and waited till Macbeth came up. And then, stepping before him as he was marching at the head of his soldiers, the first woman said, »All hail, Macbeth — hail to th ee, Thane of Glamis!» — The second said, »All hail, Macbeth — hail to thee, Than© of Cawdor!» — Then the third, wishing to pay him a higher compliment than the other two, said, »All hail, Macbeth, that shalt be king of Scotland I» Macbeth was very much surprised to hear them give him

these titles; and while he was wondering what they could mean, Banquo stepped forward, and asked them whether they had nothing to tell about him as well as about Macbeth. And they said that he should not be so great as Macbeth, but that, though he himself should never be a king, yet his children should succeed to the throne of Scotland, and be kings for a great number of years. Before Macbeth was recovered from his surprise, there came a messenger to tell him that his father was dead, so that he was become Thane of Glamis by inheritance. And there came a second messenger, from the King, to thank Macbeth for the great victory over the Danes, and tell him that the Thane of Cawdor had rebelled against the King, and that the King had taken his office from him, and had sent to make Macbeth Thane of Cawdor as well as of Glamis. Thus the first two old women seemed to be right in giving him those two titles. I dare say they knew something about the death of Macbeth's father, and that the government of Cawdor was intended for Macbeth, though he had not heard of it.

However, Macbeth, seeing a part of their words come to be true, began to think how he was to bring the rest to pass, and make himself King, as well as Thane of Glamis and Cawdor. Now Macbeth had a wife, who was a very ambitious, wicked woman, and when she found out that her husband thought of raising himself up to be King of Scotland, she102

Läsebok. iS:o 94.

-fencouraged bim in bis wicked purpose, by all the means in her power, and persuaded him that the only way to get possession of the crown was to kill the good old King Duncan. Macbeth was very unwilling to commit so great a crime, for he knew what a good sovereign Duncan had been; and he recollected that he was his relation, and had been always very kind to him, and had intrusted him with the command of his army, and had bestowed on him the government or Thanedom of Cawdor. But his wife continued telling him what a foolish, cowardly thing it was in him not to take the opportunity of making himself King, when it was in his power to gain what the witches promised him. So the wicked advice of his wife, and the prophecy of these wretched old women, at last brought Macbeth to think of murdering his King and friend. The way in which he accomplished his crime, made it still more abominable.

Macbeth invited Duncan to come to visit him, at a great castle near Inverness; and the good King, who had no suspicions of his kinsman, accepted the invitation very willingly. Macbeth and his lady received the King and all his retinue with much appearance of joy, and made a great feast, as a subject would do to make his King welcome. About the middle of the night, the King desired to go to his apartment, and Macbeth conducted him to a line room, which had been prepared for him. Now, it was the custom, in those barbarous times, that wherever the king slept, two armed men slept in the same chamber, in order to defend his person, in case he should be attacked by any one during the night. But the wicked Lady Macbeth had made these two watchmen drink a great deal of wine, and had besides put some drugs into the liquor; so that when they went to the King's apartment they both fell asleep, and slept so soundly, that nothing could awaken them. Then the cruel Macbeth came into King Duncan's bedroom, about two in the morning. It was a terrible stormy night; but the noise of the wind and of the thunder did not awaken the King, for he was old, and weary with his journey; neither could it awaken the two sentinels, who were stupefied with the liquor, and the drugs they had swallowed. They all slept soundly. So Macbeth having come iuto the room, and stepped gently over the floor, he took the two dirks which belonged to the two sentinels, and stab-

O 7

bed poor old king Duncan to the heart, and that so effectually, that he died without giving even a groan. Then Macbeth put the bloody daggers into the hands of the sentinels, and daubed their faces all over with blood, that it might appear as if they had committed the murder. Macbeth was, however, greatly frightened at what he had done, but his wife made him wash his hands and go to bed.Läsebok. N:o 92-93.

103

Early in the morning, the nobles and gentlemen who attended on the King assembled in the great ball of the

castle, and there they began to talk of what a dreadful storm it had been the night before. But Macbeth could scarcely understand what they said, for he was thinking on something much worse and more frightful than the storm, and was wondering what would be said when they heard of the murder. They waited for some time, but finding the King did not come from his apartment, one of the noblemen went to see whether he was well or not. But when he came into the room, he found poor King Duncan lying stiff, and cold, and bloody, and the two sentinels both fast asleep, with their dirks or daggers covered with blood. As soon as the Scottish nobles saw this terrible sight, they were greatly astonished and enraged; and Macbeth made believe as if he were more enraged than any of them, and, drawing his sword, before any one could prevent him, he killed the two attendants of the King, who slept in the bedchamber, pretending to think they had been guilty of murdering King Duncan.

When Malcolm and Donaldbane, the two sons of the good King, saw their father slain in this strange manner, within Macbeth's castle, they became afraid that they would be put to death likewise, and fled away out of Scotland; for, notwithstanding all the excuses which he could make, they still believed that Macbeth had killed their father. Donald-bane fled into some distant islands, but Malcolm, the eldest son of Duncan, went to the court of England, where he begged for assistance from the English King, to place him on the throne of Scotland as his father's successor.

In the meantime, Macbeth took possession of the kingdom of Scotland, and thus all his wicked wishes seemed to be fulfilled. But he was not happy. He began to reflect how wicked he had been in killing his friend and benefactor, and how some other person, as ambitious as he was himself, might do the same thing to him. He remembered, too, that the old women had said, that the children of Banquo should succeed to the throne after his death, and therefore he concluded that Banquo might be tempted to conspire against him, as he had himself done against King Duncan. The wicked always think other people are as bad as themselves. In order to prevent this supposed danger, Macbeth hired ruffians to watch in a wood where Banquo and his son Fleance sometimes used to walk in the evening, with instructions to attack them, and kill both father and son. The villains did as they were ordered by Macbeth; but while they were killing Banquo, the boy Fleance made his escape from their wicked hands, and fled from Scotland into Wales. And it is said, that, long afterwards, his children came to possess the Scottish crown.104

Läsebok. iS:o 94.

Macbeth was not the more happy that he had slain his brave friend and cousin, Banquo. He knew that men began to suspect the wicked deeds which he had done, and he was constantly afraid that some one would put him to death as he had done his old sovereign, or that Malcolm would obtain assistance from the king of England, and come to make war against him, and take from him the Scottish kingdom. So, in this great perplexity of mind, he thought he would go to the old women, whose words had first put into his mind the desire of becoming a king. It is to be supposed that he offered them presents, and that they were cunning enough to study how to give him some answer, which should make him continue in the belief that they could prophesy what was to happen in future times. So they answered to him that he could not be conquered, or lose the crown of Scotland, until a great forest, called Birnam Wood, should come to attack a strong castle situated on a high hill called Dunsinane, in which castle Macbeth commonly resided. Now, the bill of Dunsinane is upon the one side of a great valley, and the forest of Birnam is upon the other. There are twelve miles' distance betwixt them; and besides that, Macbeth thought it was impossible that the trees could ever come to the assault of the castle. He therefore resolved to fortify his castle on the hill of Dunsinane very strongly, as being a place in which he would always be sure to be safe. For this purpose, he caused all his great nobility and Thanes to send in stones, and wood, and other things wanted in building, and to drag them with oxen up to the top of the steep hill where he was building the castle.

Now, among other nobles who were obliged to send oxen, and horses, and materials to this laborious work, was one called Macduff, the Thane of Fife. Macbeth was afraid of this Thane, for he was very powerful, and was accounted both brave and wise; and Macbeth thought he would most probably join with Prince Malcolm, if ever he should come from England with an army. The King, therefore, had a private hatred against the Thane of Fife,

which he kept concealed from all men, until he should have some opportunity of putting him to death, as he had done Duncan and Banquo. Macduff, on his part, kept upon his guard, and went to the King's court as seldom as he could, thinking himself never safe unless while in his own castle of Kennoway, which is on the coast of Fife, near to the mouth of the Frith of Forth.

It happened, however, that the King had summoned several of his nobles, and Macduff, the Thane of Fife, amongst others, to attend him at his new castle of Dunsinane; and they were all obliged to come — none dared stay behind. Now, the King was to give the nobles a great entertainment, andLäsebok. N:o 92-93.

preparations were made for it. In the meantime, Macbeth röde out with a few attendants, to see the oxen drag the wood and the stones up the bill, for enlarging and strengthening the castle. So they saw most of the oxen trudging up the hill with great difficulty (for the ascent is very steep), and the burdens were heavy, and the weather was extremely hot. At length Macbeth saw a pair of oxen so tired that they could go no farther up the hill, but fell down under their load. Then the king was very angry, and demanded to know who it was among his Thanes that had sent oxen so weak and so unfit for labour, when he had so much work for them to do. Some one replied that the oxen belonged to Macduff, the Thane of Fife. »Then», said the King, in great anger, »since the Thane of Fife sends such worthless cattle as these to do my labour, 1 will put his own neck into the yoke, and make him drag the burdens himself».

There was a friend of Macduff, who heard these angry expressions of the King, and hastened to communicate them to the Thane of Fife, who was walking in the hall of the King's castle while dinner was preparing. The instant that Macduff heard what the King had said, he knew he had no time to lose in making his escape; for whenever Macbeth threatened to do mischief to any one, he was sure to keep his word. So Macduff snatched up from the table a loaf of bread, called for his horses and his servants, and was galloping back to his own province of Fife, before Macbeth and the rest of the nobility were returned to the castle. The first question which the King asked, was, what had become of Macduff? and being informed that he had fled from Dun-sinane, he ordered a body of his guards to attend him. and mounted on horseback himself to pursue the Thane, with the purpose of putting him to death. Macduff, in the meantime, fled as fast as horses' feet could carry him; but he was so ill provided with money for his expences, that, when he came to the great ferry over the river Tay, he had nothing to give to the boatmen who took him across, excepting the loaf of bread which he had taken f'r o to the King s table. The place was called for a long time afterwards, the Ferry of the Loaf.

When Macduff got into his province of Fife, which is on the other side of the Tay, he röde on faster than before, towards his own castle of Ivennoway, which, as I told you, stands close by the seaside; and when he reached it, the King and his guards were not far behind him. Macduff ordered his wife to shut the gates of the castle, draw up the draw-bridge, and on no account to permit the King or any of his soldiers to enter. In the meantime, he went to the small harbour belonging to the castle, and caused a ship10(3 Läsebok. N:o 92.

which was lying there to be fitted out for sea in all haste, and got on board himself, in order to escapc from Macbeth.

In the meantime, Macbeth summoned the lady to surrender the castle, and to deliver up her husband. But Lady Macduff, who was a wise and brave woman, made many excuses and delavs, until sbe knew that her husband was safely %j 7

on board the ship, and sailed from the harbour. Then she spoke boldy from the wall of the castle to the King, who was standing before the gate still demanding entrance, with

O O

many threats of what he would do, if Macduff* was not given up to him.

»Do you see», she said, »yon white sail upon the sea? Yonder goes Macduff to the Court of England. You will

never see him again till he comes back with young Prince Malcolm to pull you down from the throne, and to put you to death. You will never be able to put your yoke, as you threatened, on the Thane of Fife's neck».

Some say that Macbeth was so much incensed at this bold answer, that he and his guards attacked the castle and took it, killing the brave lady and all whom they found there. But others say, and I believe more truly, that the king, seeing that the fortress of Ivennoway was very strong, and that Macduff had escaped from him, and was embarked for England, departed back to Dunsinane without attempting to take the castle. The ruins of Kennoway are still to be seen, and are called the Thane's castle.

There reigned at that time in England a very good King, called Edward the Confessor. I told you that Prince Malcolm, the son of Duncan, was at his court, soliciting assistance to recover the Scottish throne. The arrival of Macduff greatly aided the success of his petition; for the English King knew that Macduff was a brave and wise man. As he assured Edward that the Scots were tired of the cruel Macbeth, and would join Prince Malcolm if he were to return to his country at the head of an army, the King ordered a great warrior, called Siward, Earl of Northumberland, to enter Scotland with a large force, and assist Prince Malcolm in the recovery of his father's crown.

Then it happened just as Macduff had said; for the Scottish Thanes and nobles would not fight for]Macbeth, but joined Prince Malcolm and Macduff against him; so that at length he shut himself up in his castle at Dunsinane, where he thought himself safe, according to the old women's prophecy, until Birnam Wood should come against him. He boasted of this to his followers, and encouraged them to make a valiant defence, assuring them of certain victory. At this time Malcolm and Macduff were come as far as Birnam Wood, and lay encamped there with their army. The next morning,Läsebok. N:o 92-93.

when they were to inarch across the broad valley to attack the castle of Dunsinane, Macduff advised that every soldier should cut down a bough of a tree and carry it in his hand, that the enemy might not be able to see how many men were coming against them.

Now, the sentinel who stood on Macbeths castlewall, when he saw all these branches, which the soldiers of King Malcolm carried, ran to the King, and informed him that the wood of Birnam was moving towards the castle of Dunsinane. The King at first called him a liar, and threatened to put him to death; but when he looked from the walls himself, and saw the appearance of a forest approaching from Birnam, he knew the hour of his destruction was come. Ilis followers, too, began to be disheartened, and to fly from the castle, seeing their master had lost all hopes.

Macbeth, however, recollected his own bravery, and sallied desperately out at the head of the few followers who remained faithful to him. He was killed, after a furious resistance, fighting hand to hand with]Macduff in the thick of the battle. Prince Malcolm mounted the throne of Scotland, and reigned long and prosperously. He rewarded Macduff by declaring that his descendants should lead the vanguards of the Scottish army in battle, and place the crown on the King's head at the ceremony of coronation. King Malcolm also created the thanes of Scotland earls, after the title of dignity adopted in the court of England.

Walter Scott.

93. The Skeleton in Armour.

»Speak! speak! thou fearful guest! Who, with thy hollow breast Still in rude armour drest,

Comest to daunt me! Wrapt not in Eastern balms, But with thy fleshless palms Stretched as if asking alms,

Why dost thou haunt me?»

Then, from those cavernous eyes,

Pale flashes seem to rise, As when the Northern skies

Gleam in December; And, like the waters flow Under December's snow, Came a dull voice of woe

From the heart's chamber. Läsebok. N:o 92-93.

107

when they were to inarch across the broad valley to attack the castle of Dunsinane, Macduff advised that every soldier should cut down a bough of a tree and carry it in his hand, that the enemy might not be able to see how many men were coming against them.

Now, the sentinel who stood on Macbeths castlewall, when he saw all these branches, which the soldiers of King Malcolm carried, ran to the King, and informed him that the wood of Birnam was moving towards the castle of Dunsinane. The King at first called him a liar, and threatened to put him to death; but when he looked from the walls himself, and saw the appearance of a forest approaching from Birnam, he knew the hour of his destruction was come. Ilis followers, too, began to be disheartened, and to fly from the castle, seeing their master had lost all hopes.

Macbeth, however, recollected his own bravery, and sallied desperately out at the head of the few followers who remained faithful to him. He was killed, after a furious resistance, fighting hand to hand with]Macduff in the thick of the battle. Prince Malcolm mounted the throne of Scotland, and reigned long and prosperously. He rewarded Macduff by declaring that his descendants should lead the vanguards of the Scottish army in battle, and place the crown on the King's head at the ceremony of coronation. King Malcolm also created the thanes of Scotland earls, after the title of dignity adopted in the court of England.

Walter Scott.

93. The Skeleton in Armour.

»Speak! speak! thou fearful guest! Who, with thy hollow breast Still in rude armour drest,

Comest to daunt me! Wrapt not in Eastern balms, But with thy fleshless palms Stretched as if asking alms,

Why dost thou haunt me?»

Then, from those cavernous eyes,

7 J

Pale flashes seem to rise, As when the Northern skies

Gleam in December; And, like the waters flow Under December's snow, Came a dull voice of woe

From the heart's chamber.10(3 Läsebok. N:o 92.

wi was a Viking old! My deeds, though manifold, No Skald in song has told,

No Saga taught thee! Take heed, that in thy verse Thou dost the tale rehearse, Else dread a dead man's curse! For this 1 sought thee.

»Far in the Northern Laud, By the wild Baltic's strand, I, with my childish hand,

Tamed the ger-falcon; And, with my skates fast-bound, Skimmed the half-frozen Sound That the poor whimpering hound Trembled to walk on.

»Oft to his frozen lair Tracked I the grisly bear, While from my path the hare

Fled like a shadow; Oft through the forest dark Followed the were-wolf's bark, Until the soaring lark

Sang from the meadow.

»But when I older grew, Joining a corsair's crew, O'er the dark sea I flew With the marauders. Wild was the life we led; Many the souls that sped, Many the hearts that bled, By our stern orders.

»Many a wassail-bout Wore the long winter out; Often our midnight shout

Set the cocks crowing, As we the Berserk's tale Measured in cups of ale, Draining the oaken pail, Filled to o'erflowing.

»Once, as I told in glee Tales of the stormy sea, Soft eyes did gaze on me, Burning, yet tender;Läsebok. N:o 93—94. 11

And as the white stars shine On the dark Norway pine, On that dark heart of' mine Fell their soft splendour.

»I wooed the blue-eyed maid, Yielding, yet half afraid, And in the forest shade

Our vows we plighted. Under its loosened vest Fluttered her little breast, Like birds within their nest By the hawk frighted.

»Bright in her father's hall Shields gleamed upon the wall, Loud sang the minstrels all,

Chanting his glory; When of old Hildebrand I asked his daughter's hand. Mute did the minstrels stand - To hear my story.

»While the brown ale he quaffed. Loud then the champions laughed, And as the wind-gusts waft The sea-foam brightly, So the loud laugh of scorn, Out of those lips unshorn, From the deep drinking-horn Blew the foam lightly.

»She was a Prince's child,

1 but a Viking wild,

And though she blushed and smiled,

I was discarded! Should not the dove so white Follow the sea-mew's flight, Why did they leave that night Her nest unguarded?

»Scarce had 1 put to sea, Bearing the maid with me, — Fairest of all was she

Among the Norsemen! When on the white sea-strand, Waving his armed hand, Saw we old Hildebrand,

With twenty horsemen.110

Läsebok. X:o 93.

»Then launched they to the blast, Bent like a reed each mast, Yet we were gaining fast,

When the wind failed us; And with a sudden flaw Came round the gustv Skaw,

u. J /

So that our foe we saw

Laugh as he hailed us.

»And as to catch the gale, Round veered the flapping sail; Death! was the helmsman's hail,

Death without quarter! Mid-sllips with iron keel Struck we her ribs of steel; Down her black hulk did reel Through the black water!

»As with his wings aslant Sails the fierce cormorant, Seeking some rocky haunt,

With his prey laden, So toward the open main, Beating to sea again, Through the wild hurricane, Bore I the maiden.

»Three weeks we westward bore, And when the storm was o'er, Cloud-like we saw the shore

Stretching to leeward ; There for my lady's bower Built I the lofty tower, Which to this very hour, Stands looking seaward.

»There lived we manv vears;

J J

Time dried the maiden's tears; She had forgot her fears,

She was a mother; Death closed her mild blue eyes, Under that tower she lies; Ne'er shall the sun arise On such another!

»Still grew my bosom then, Still as a stagnant fen! Hateful to me were men, The sunlight hateful!Läsebok. N:o 93—94.

11

In the vast forest here, Clad in my warlike gear, Fell I upon my spear,

0, death was grateful!

»Thus seamed with many scars, Bursting these prison bars, Up to its native stars, My soul ascended; There from the flowing bowl Deep drinks the warrior's soul, Skoal! to the Northland! Skoal!» — Thus the tale ended.

J[. W. Longfellow.

94. Antony's Speech over the Dead Body of Julius Cæsar.

Friends, Komans, countrymen, lend me your ears:

1 come to bury Cæsar, not to praise him.

The evil that men do lives after them,

The good is oft interred with their bones;

So let it be with Cæsar. The noble Brutus

Hath told you, Cæsar was ambitious:

If it were so, it was a grievous fault,

And grievously hath Cæsar answer'd it.

Here, under leave of Brutus and the rest

(For Brutus is an honourable man,

So are they all, all honourable men)

Come I to speak in Caesar's funeral.

He was my friend, faithful and just to me:

But Brutus says, he was ambitious;

And Brutus is an honourable man.

He hath brought many captives home to Rome,

Whose ransoms did the general coffers fill:

Did this in Cæsar seem ambitious?

When that the poor have cried, Cæsar hath wept;

Ambition should be made of sterner stuff:

Yet Brutus says he was ambitious;

And Brutus is an honourable man.

You all did see that on the Lupercal.

I thrice presented him a kingly crown,

Which he did thrice refuse. Was this ambition?

Yet Brutus says he was ambitious;

And sure, he is an honourable man:

I speak not to disprove what Brutus spoke,

But here I am to speak what I do know. Läsebok. N:o 93—94.

11

In the vast forest here, Clad in my warlike gear, Fell I upon my spear,

0, death was grateful!

»Thus seamed with many scars, Bursting these prison bars, Up to its native stars, My soul ascended; There from the flowing bowl Deep drinks the warrior's soul, Skoal! to the Northland! Skoal!» — Thus the tale ended.

J[. W. Longfellow.

94. Antony's Speech over the Dead Body of Julius Cæsar.

Friends, Komans, countrymen, lend me your ears:

1 come to bury Cæsar, not to praise him.

The evil that men do lives after them,

The good is oft interred with their bones;

So let it be with Cæsar. The noble Brutus

Hath told you, Cæsar was ambitious:

If it were so, it was a grievous fault,

And grievously hath Cæsar answer'd it.

Here, under leave of Brutus and the rest

(For Brutus is an honourable man,

So are they all, all honourable men)

Come I to speak in Caesar's funeral.

He was my friend, faithful and just to me:

But Brutus says, he was ambitious;

And Brutus is an honourable man.

He hath brought many captives home to Rome,

Whose ransoms did the general coffers fill:

Did this in Cæsar seem ambitious?

When that the poor have cried, Cæsar hath wept;

Ambition should be made of sterner stuff:

Yet Brutus says he was ambitious;

And Brutus is an honourable man.

You all did see that on the Lupercal.

I thrice presented him a kingly crown,

Which he did thrice refuse. Was this ambition?

Yet Brutus says he was ambitious;

And sure, he is an honourable man:

I speak not to disprove what Brutus spoke,

But here I am to speak what I do know.

You all did love him once, not without cause: What cause withholds you, then, to mourn for him? 0, judgment! thou art fled to brutish beasts, And men have lost their reason. — Bear with me; My heart is in the coffin there with Caesar, And 1 must pause till it come back to me.

But yesterday, the word of Caesar might

Have stood against the world; now lies he there,

And none so poor to do him reverence.

0 masters! If I were dispos'd to stir Your hearts and minds to mutiny and rage,

1 should do Brutus wrong and Cassius wrong, Who, you all know, are honourable men.

But here's a parchment with the seal of Cæsar; I found it in his closet: 'tis his will: Let but the commons hear this testament (Which, pardon me, I do not mean to read), And they would go and kiss dead Caesar's wounds, And dip their napkins in his sacred blood, — Yea, beg a hair of him for memory, And, dviuo- mention it within their wills,

' J C 7 '

Bequeathing it, as a rich legacy, Unto their issue.

Citizens. The will, the will! we will hear Caesars will! Ant. Have patience, gentle friends; I must not read it: It is not meet you know how Cæsar lov'd you. You are not wood, you are not stones, but men, And, being men, hearing the will of Caesar, It will inflame you, it will make you mad. "Tis good you know not that you are his heirs; For if you should. 0! what would come of it?

If you have tears, prepare to shed them now. You all do know this mantle: I remember The first time Cæsar ever put it on; Twas on a summer's evening, in his tent, That day he overcame the Nervii. Look! in this place, ran Cassius' dagger through: See, what a rent the envious Casca made: Through this the well-beloved Brutus stabb'd; And, as he plucked his cursed steel away, Mark how the blood of Cæsar followed it, As rushing out of doors, to be resolv'd If Brutus so unkindly knock'd, or no; For Brutus, as you know, was Caesar's angel: Judge, 0 ye gods, how dearly Cæsar lov'd him!

This was the most unkindest cut of all!

For when the noble Cæsar saw him stab,

Ingratitude, more strong than traitor's arms,

Quite vanquished him. Then burst his mighty heart;

And in his mantle muffling up his face,

Even at the base of Pompey's statue,

Which all the while ran blood, great Cæsar fell.
O! what a fall was there, my countrymen!
Then I, and you, and all of us fell down,
Whilst bloody treason flourish'd over us.
Oh! now you weep; and I perceive you feel
The dint of pity: — these are gracious drops.
Kind souls! What! weep you when you but behold
Our Caesar's vesture wounded? Look ye here!
Here is himself, marr'd, as you see, by traitors.
Good friends! sweet friends! let me not stir you up
To such a sudden flood of mutiny!
They that have done this deed are houourable.
What private wrongs they have, alas! I know not,
That made them do it. They are wise and honourable,
And will, no doubt, with reasons answer you.
I come not, friends, to steal away your hearts!
I am no orator, as Brutus is,
But, as you know me all, a plain blunt man,
That love my friend; — and that they know full well
That gave me leave to speak of him.
For I have neither wit, nor words, nor worth,
Action, nor utterance, nor the power of speech,
To stir men's blood: I only speak right on;
I tell you that, which you yourselves do know,
Show you sweet Caesar's wounds, poor, poor dumb mouths!
And bid them speak for me. But were I Brutus,
And Brutus, Antony, there were an Antony
Would ruffle up your spirits, and put a tongue
In every wound of Cæsar, that should move
The stones of Rome to rise and mutiny.

William Shakespear (Jul. Cæsar III, 2.)

95. Alfred.

A Drama. Persons of the Drama.

Alfred, King of England. Gubba, a Farmer.

Ella, an Officer of Alfred's. Gandelin, his Wife.

This was the most unkindest cut of all!
For when the noble Cæsar saw him stab,
Ingratitude, more strong than traitor's arms,
Quite vanquished him. Then burst his mighty heart;
And in his mantle muffling up his face,
Even at the base of Pompey's statue,
Which all the while ran blood, great Cæsar fell.
O! what a fall was there, my countrymen!
Then I, and you, and all of us fell down,
Whilst bloody treason flourish'd over us.
Oh! now you weep; and I perceive you feel
The dint of pity: — these are gracious drops.
Kind souls! What! weep you when you but behold
Our Caesar's vesture wounded? Look ye here!
Here is himself, marr'd, as you see, by traitors.
Good friends! sweet friends! let me not stir you up
To such a sudden flood of mutiny!
They that have done this deed are houourable.
What private wrongs they have, alas! I know not,
That made them do it. They are wise and honourable,
And will, no doubt, with reasons answer you.
I come not, friends, to steal away your hearts!
I am no orator, as Brutus is,
But, as you know me all, a plain blunt man,
That love my friend; — and that they know full well
That gave me leave to speak of him.
For I have neither wit, nor words, nor worth,
Action, nor utterance, nor the power of speech,
To stir men's blood: I only speak right on;
I tell you that, which you yourselves do know,
Show you sweet Caesar's wounds, poor, poor dumb mouths!
And bid them speak for me. But were I Brutus,
And Brutus, Antony, there were an Antony
Would ruffle up your spirits, and put a tongue

In every wound of Cæsar, that should move

The stones of Rome to rise and mutiny.

William Shakespear (Jul. Cæsar III, 2.)

95. Alfred.

A Drama. Persons of the Drama.

Alfred, King of England. Gubba, a Farmer.

Ella, an Officer of Alfred's. Gandelin, his Wife.

Löfving: Eng. läsebok. 8114

Läsebok. iS:o 94.

Scene 1. (The Isle of Ath'clney.)

Alfred. How retired arid quiet is everything in this little spot! The river winds its silent waters round this retreat; and the tangled bushes of the thicket fence it from the attack of an enemy. The bloody Danes have not yet pierced into this wild solitude. I believe I am safe from their pursuit. But I hope I shall find some inhabitant here, otherwise I shall die of hunger. — Ha! here is a narrow path through the wood; I think I see the smoke of a cottage rising between the trees. I will bend my steps thither.

Scene II. (Before the Cottage.)

Gubba coming forward, Gandelin within.

Alfred. Good evening to you, good man. Are you disposed to show hospitality to a poor traveller?

Gubba. Why, truly, there are so many poor travellers now-a-days, that if we entertain them all, we shall have nothing left for ourselves. However, come along to my wife, and we will see what can be done for you. Wife, I am very weary, 1 have been chopping wood all day.

Gandelin. You are always ready for your supper, but it is not ready for you, I assure you; the cakes will take an hour to bake, and the sun is vet high; it has not dipped yet behind the old barn. But whom have you with you ?

Alfred. Good mother, I am a stranger, and entreat you to afford me food and shelter.

Gandelin. Good mother! Good wife, if you please, and welcome. But I do not love strangers; and the land has not reason to love them.

There has never been a merry day for Old England since strangers came into it.

Alfred. I am not a stranger in England, though I am a stranger here. I am a true-born Englishman.

Gubba. And do you hate those wicked Danes, that eat us up, and burn our houses, and drive away our cattle?

Alfred. I do hate them.

Gandelin. Heartily! he does not speak heartily, husband.

Alfred. Heartily I hate them, most heartily.

Gubba. Give me thy hand, then; thou art an honest fellow.

Alfred. I was with King Alfred in the last battle he fought.

Gandelin. With King Alfred? Heaven bless him!

Gubba. What has become of our good King?

Alfred. Did you love him, then ?

Gubba. Yes, as much as a poor man may love a king; and I kneeled down and prayed for him every night, that he

might conquer those Danish wolves; but it was not to be so.115 Läsebok. N:o 77 — 78.

Alfred. You could not love Alfred better than I did.

Gubba. But what has become of him ?

Alfred. He is thought to be dead.

Gubba. Well, these are sad times; Heaven help us! Come, you shall be welcome to share the brown loaf with us; 1 suppose you are too hungry to be dainty.

Gandelin. Ay, come with us, you shall be as welcome as a prince! But hark ye, husband; though I am very willing to be charitable to this stranger (it would be a sin to be otherwise), yet there is no reason he should not do something to maintain himself, he looks strong and healthy.

Gubba. Why, that's true. What can you do, friend?

Alfred. I am very willing to help you in anything you choose to set me about. It will please me best to earn my bread, before 1 eat it.

Gubba. Let me see. Can you tie up fagots neatly?

Alfred. I have never been used to it; I am afraid I should be awkward.

Gubba. Can you thatch? There is a piece blown off the cow-house.

Alfred. Alas! I cannot thatch.

Gandelin. Ask him, if he can weave rushes; we want some new baskets.

Alfred. I have never learned it.

Gubba. Can you stack bay?

Alfred. No.

Gubba. Why, here's a fellow! and yet he has as many pair of hands as his neighbours. Dame, can you employ him in the house? He might lay wood on the fire, and rub the tables.

Gandelin. Let him watch these cakes, then; I must go and milk the cows.

Gubba. And I will go and stack the wood, since supper is not ready.

Gandelin. But pray, observe, friend! do not let the cakes burn; turn them often on the hearth.

Alfred. I shall observe your directions.

Exeunt.

Scene 111.

Alfred (alone.) For myself I could bear it; but England, my bleeding country, for thee my heart is wrung with bitter anguish! From the Humber to the Thames the rivers are stained with blood! — My brave soldiers cut to pieces!

— My poor people — some massacred, others driven from their warm homes, stripped, abused, insulted; and 1, whom Heaven appointed their shepherd, unable to rescue my defenceless flock from the ravenous jaws of these devourers!

— Gracious Heaven! if I am not worthy to save this land116

from the Danish sword, raise up some other hero to fight with more success than I have done, and let me spend my life in this obscure cottage, in these servile offices. I shall be content, if England is happy.

Enter Gubba and Gandelin.

Gandelin. Help me down with the pail, husband. This new milk, with the cakes, will make an excellent supper; but mercy on us, how they are burnt! black as my shoe! They have not once been turned. You careless fellow!

Alfred. Indeed, dame, I am very sorry for it; but my mind was full of sad thoughts.

Gubba. Come, wife, you must forgive him; perhaps he is in love. I remember when I was in love with thee.

Gandelin. You remember!

Gubba. Yes. dame, I do remember, though it is many a long year since! my mother was making a kettle of frumenty —

Gandelin. Prithee, hold your tongue and let us eat our suppers.

Alfred. How refreshing is this sweet new milk, and this wholesome bread!

Gubba. Eat heartily, friend. Where shall we lodge him, Gandelin ?

Gandelin. We have but one bed, you know, but there is fresh straw in the barn.

Alfred (aside). If I shall not lodge like a King, at least 1 shall lodge like a soldier. Alas! how many of my poor soldiers are stretched on the bare ground!

Gandelin. What noise do I hear? It is the trampling of horses. Good husband, go and see what is the matter.

Alfred. Heaven forbid my misfortune should bring destruction on this simple family! I would rather have perished in the wood.

(Gubba returns, followed by Ella with Iris sword drawn.)

Gandelin. Mercy defend us, a sword!

Gubba. The Danes! the Danes! Oh! do not kill us!

Ella (kneeling). My Liege, my Lord, my Sovereign! have I found you?

Alfred (embracing hirn). My brave Ella!

Ella. I bring you good news, my Sovereign! Our troops that were shut up in Kenwith Castle, made a desperate sallv — the Danes were slaughtered. The fierce Hubba lies

, o

gasping on the plain.

Alfred. Is it possible! am I yet a king?

Ella. Their troops are panic-struck; the English soldiers call aloud for Alfred. Here is a letter which will inform you of more particulars. (Gives him a letter.)

Gubba (aside). What will become of us ? Ah! dame, that tongue of thine has undone us!

Gandelin. Oh, my poor husband, we shall all be hanged, that's certain. But who could have thought it was the King?

Gubba. Why, Gandelin, do you see, we might have guessed he was born to be a king, or some such great man, because you know he was fit for nothing else.

Alfred (coming forward). God be praised for these tidings! Hope has sprung up out of the depths of despair. Oh, my friend, shall I again shine in arms, — again fight at the head of my brave Englishmen -- lead them on to victory! Our friends shall now lift up their heads again.

Ella. Yes, you have many friends who have long been obliged, like their master, to skulk in deserts and caves, and wander from cottage to cottage. When they hear you are alive, and in arms again, they will leave their fastnesses, and Hock to your standard.

Alfred. I am impatient to meet them; my people shall be revenged.

Gubba and Gandelin (throwing themselves at the feet of Alfred). Oh, my Lord!

Gandelin. We hope your Majesty will put us to a merciful death. Indeed, we did not know your Majesty's grace.

Gubba. If- your Majesty could but pardon my wife's tongue; she means no harm, poor woman.

Alfred. Pardon you, good people! I not only pardon you, but thank you. You have afforded me protection in my distress; and if ever I am seated again on the throne of England, my first care shall be to reward your hospitality. I am now going to protect you. Come, my faithful Ella, to arms, to arms! My bosom burns to face once more the haughty Danes; and here I vow to Heaven, that 1 will never sheathe the sword against these robbers, till either I lose my life in this just cause, or,

Till dove-like peace returns to England's shore,

And war and slaughter vex the land no more.

Doctor Aikin.

96. Hakon Jarl.

Scene, the wood of Sacrifice.

Hakon Jarl enters, leading his son by the hand.

Erling.

Father, it is so cold.

Hakon.

Because 'tis yet so early.

Art very cold, my child?

Gubba (aside). What will become of us ? Ah! dame, that tongue of thine has undone us!

Gandelin. Oh, my poor husband, we shall all be hanged, that's certain. But who could have thought it was the King?

Gubba. Why, Gandelin, do you see, we might have guessed he was born to be a king, or some such great man, because you know he was fit for nothing else.

Alfred (coming forward). God be praised for these tidings! Hope has sprung up out of the depths of despair. Oh, my friend, shall I again shine in arms, — again fight at the head of my brave Englishmen -- lead them on to victory! Our friends shall now lift up their heads again.

Ella. Yes, you have many friends who have long been obliged, like their master, to skulk in deserts and caves, and wander from cottage to cottage. When they hear you are alive, and in arms again, they will leave their fastnesses, and Hock to your standard.

Alfred. I am impatient to meet them; my people shall be revenged.

Gubba and Gandelin (throwing themselves at the feet of Alfred). Oh, my Lord!

Gandelin. We hope your Majesty will put us to a merciful death. Indeed, we did not know your Majesty's grace.

Gubba. If- your Majesty could but pardon my wife's tongue; she means no harm, poor woman.

Alfred. Pardon you, good people! I not only pardon you, but thank you. You have afforded me protection in my distress; and if ever I am seated again on the throne of England, my first care shall be to reward your hospitality. I am now going to protect you. Come, my faithful Ella, to arms, to arms! My bosom burns to face once more the haughty Danes; and here I vow to Heaven, that 1 will never sheathe the sword against these robbers, till either I lose my life in this just cause, or,

Till dove-like peace returns to England's shore,

And war and slaughter vex the land no more.

Doctor Aikin.

96. Hakon Jarl.

Scene, the wood of Sacrifice.

Hakon Jarl enters, leading his son by the hand.

Erling.

Father, it is so cold.

Hakon.

Because 'tis yet so early.

Art very cold, my child?

Erling.

It matters nothing, I shall behold how the bright sun ascends; It is right beautiful, I ne'er have seen it.

Halx on.

Seest thou the crimson beams far in the East?

Erling (clasping his hands together.) Oh, what roses! what lovely, lovely roses! But tell me, father, whence have come the pearls With which they valley is all sprinkled over? How brightly sparkle they against the roses!

Hal-on.

They are not pearls, it is the morning dew; And what thou callest the roses is the sun. See, it ascends.

Erling. O, what a lovely ball! As red as fire. Cannot we, dearest father, Both thou and I, visit the sun some day?

Hakon.

Through our whole lives we strive towards the sun ; That burning forehead is the eye of Odin; His second eye, the moon, shines not so bright; It has he placed in pledge in Mimer's fountain, That he may fetch the healing waters thence, Each morning, for the strengthening of this eve.

Erling.

Where is that fountain, then?

Hakon.

The sacred sea

Below there, that smites foamingly the rocks, That is the fountain of the ancient Mimer, Which strengthens Odin's eye. Full of new life Ascends the sun from the cool springs of morning.

Erling.

It now ascends so high, it hurts my eyes.

(He holds his hands before his face.)

Hakon.

The Allfather mounts upon his golden throne And soon will overlook the earth's extent.119 Läsebok. N:o 77 — 78.

The burning jewel in the crown of noon-day Dazzles and injures the weak eye of man. Who has the hardihood to gaze upon The unveiled countenance of the king of day?

Erling (looking fearfully around hirn.) Oh! say, my father, what are those most horrible, Those bearded men, in the far shadow there?

Hakon.

Fear not, those are the images of the gods, Which human hands have fashioned out of stone. They do not blast with burning rays of light; Poor human dust before them can bow down In confidence — can dare to look upon them. Come, come, my child, Ave will observe them nearer.

Erling.

No father, I'm afraid. Doest thou not see

The old man with the beard? He makes me tremble.

Hakon.

Child, this is Odin. Doest thou fear the god?

Erling.

No, dearest father; I've no fear of Odin —

Of the true Odin, up there in the sky.

He will not hurt me, he is good and lovely.

He calls the flowers forth from the fair earth's bosom;

He shines himself even as a glorious flower.

But yonder pale and grisly-looking wizard

Grins at us, as if he would take a life.

Hakon.

Ha!

Erling.

Father, I will run and fetch the garland Which I left hanging upon yonder hedge, Whilst thou wast showing me the mornings's crimson; And then let us go home, for I believe That ancient wizard means no good to thee.

Håle on.

Go fetch the wreath, and come back soon again.

(Erling goes.) A lamb of sacrifice must wear a garland. Eternal gods! behold from your high heaven That Hakon Jarl has confidence in you!120

Läsebok. N:o 94—95. 120

Erling (coming back wilh a white garland on his head.) Here am I now, dear father, with my garland.

Hakon.

Now kneel, my child, to Odin, ere thou goest; Lift up thy hands unto the Throne of Heaven, And say, »Allfather, hear the little Erling, And keep him under thy Almighty care».

Erling (throwing himself on his knees towards the sun, and

stretching forth his arms.) »0! hear the little Erling's prayer, Allfather, And keep him under thine Almighty care»! (Hakon, who stands beside hirn, grasps his dagger, which, when he is about to strike, falls from his hand.)

Erling (calmly rising, and picking up the dagger.) There is thy dagger, father; oh, how bright And sharp! When I am grown a man, I'll have As beautiful a weapon to defend thee, My father, 'gainst thy foes.

Hakon.

Alas! my child, By what magician's power are such words given For ever to thy tongue, to wring my heart?

Erling.

Art angry with me, father? Have I done wrong?

Hakon.

Come, Erling; go with me behind this image.

Erling.

Behind that ugly greybeard? — No!

Hakon.

Obey!

Hoses are blossoming behind that image; Small, snow-white roses, beautiful red roses, Roses of blood-red crimson! "Tis a joy, A real joy to see how rapidly They burst the bud. Come with me.

Erling (weeping.)

Dearest father, I feel so much afeard of those red roses!Läsebok. N:o 93—94. 11

Hakon.

Hence! hear'st thou Heimdall's cock? It crows! it crows! Now is the time. Hence, hence; it is the time!

(Tluy yo behind the scenes.) Einar Tambeskiælver {coming up hastily, armed with boiv and spear.)

Where is the Jarl? They told me I should find him Amid the grove of sacrifice. But no; Where is he then? And what should he do here, When desperate fighting more than prayer is wanted?

(He listens; a cry is heard.) Ye gods! What cry was that? Jarl Hakon! Hakon!

Hakon (coming forward.)

Who calls me?

Einar.

Ha! what means the cry I heard? Hakon.

What doest thou want?

Einar.

To call thee to the field. Already has Olaf beaten the peasant-army; Now marches he 'gainst Hlade. Thy bold forces Are ready to receive them; but they ask For thee. Hast thou again been sacrificing?

Hakon.

Yes.

Einar.

What thy sacrifice?

Hakon.

A youthful hero. At back of Odin bleeds my sacrifice.

Einar.

What is the use of it? (He goes behind the statue.)

Hakon.

Now, it is done !

Now, strength and courage!

Einar (returning in horror.) Ha, thou old pale wretch!

What hast thou done?

Hakon.

I have appeased the anger

Of the stern gods. Have sacrificed my hope,

My joy, for Norway's good.10(3

Läsebok. N:o 92.

Einar.

Now, lef the giant, Down in the night of' Nifelhem, with clubs And red-hot burning stones, smash me for ever, lf I again from this day, bend my bow But for one moment, to do thee a service, Although I love thy daughter Berglioth! —

(He snatches a golden chain from his neck, and throws it at his feet.)

There, there thou hast my chain, and thus 1 break

Each bond which hitherto has bound me to thee,

Thou ghastly executioner! Now go I

To serve the pious Olaf Trygvesson.

I've done with thee. Thou hast taught me to shudder

Before thy bloody gods! Christ now shall conquer.

What hinders me, that with my spear even now

I send thee not to hell? But sadder far,

More ignominious far will be thy death;

For I will take thee prisoner, and convey thee

Alive to Olaf; thus will help to haug thee,

Thou bloody murderer, on the highest gallows.

Hakon. (Exit.) •

Thou threaten'st, then!

(Trumpets sound in the distance; a cry of "Hakon7' is heard; he draivs his sivord.)

The hour is now at hand, When Christ or Odin, shall be conqueror. Hark to the sound! The goddesses of war, The stern Valkyrior Hying through the air, Call to the combat with their cries of terror. Thick swells on Heimdall's brow the vein of wrath, And with horrific strength he thrusts his horn. Thorgjerdur Horgabrud give time! I come!

To thee already have I given mv Erling, And a vast throng of foes shall follow him.

A. Oehlenschlæger. (Translated from the Danish by M. Howitt.) Ord till läseboken.

1. The Bishop and the Duke,

Tal'low, talg.

tallow-chancller,) ,.

, „ t liusstopare.

chandler,) J 1

3 2 1

mortify, förödmjuka. 2 2

prelate (prel'et), prelat, prest. smelt (smelled), luktade. Your Lord'ship, Ers Lordskap , [Ers Härlighet, Ers Nåd.

2. Spring.

Bloom, blomma, blomstra. dell, dal. hop, hoppa.

frisk, hoppa, springa, skutta. hive, bikupa, kupa. to be † ali've, att lefva.

3. The Alchemist.

Pope, påfve. i i

Le'o, Leo. 2 +

meth'ocl, sätt, metod. 2 2

magnificent, präktig, storartad,

[lysande.

4. Lewis XI and the Merchant.

Admit' to, lemna tillträde till,

[mottaga vid.

emboVden, göra djerf, uppmuntra. 1 2 2 2

nobitity, adel, adelskap.

letters of nobility, adelsbref. injury, orätt; skymf.

5. The Keys of St. Peter.

Car'dinal, kardinal, kyrkofurste. infirmity, bräcklighet, svaghet. stoop to excess, gå ytterst lutan-

[de, krokig.

3 1 +

exaltation (egs), upphöjelse. pa'pal, påflig.

elec'tion, val, utkorelse.

carry one's self erect', hålla sig

[rak, upprätt. lately, nyligen, nyss, någon tid

[förut.

6. The Field Daisy.

Field daisy, prestkrage. peep above, titta upp öfver.

3

stalk (stäk), stjelk, stängel. flat, flat, platt; helt och hållet. tender, späd, mjuk. meek, vek, mild, ödmjuk. surely, sannerligen.

7. The Beardless Ambassador.

i

Beardless, skägglös. + «

con'stable, konnetabel (kommen-

[daut).

i

Castile (kastel'), Kastilien, i

displea'sed, missnöjd, förtretad. depu'te, afäsnda, sända.

4

ivant (o), lida brist på, fattas. 8. The Bird's Nest.

i

Bright, strålande, glad. clap, klappa.

my darling boy, min älskade gosse.

Dick, förkortn. af Richard. 2

ha! ah! ha!

I 1 2

pit'eous, ömklig.

3

warmth, värme. monster, odjur, vidunder.

he's = he has.124

Ord till läsestvckena 45—4 i.

9. The Man and the Parrot.

i

Buyer, köpare. +

bar gain, köp, handel. sing† out, skrika högt.

10. The Cats and the Cheese.

Prize, vinst, byte. dispute, tvist, ordvexling. refer, hänskjuta. Pug (benämning på markattor).

4

bal'ance, våg, vågskål; väga. scale, (våg)skål.

lump, bit, stycke. [tyngre.

outweigh' (wa), väga mer, vara depress', nedtrycka, tynga ned.

conscientious, samvetsgrann.

mouthful, munfull, munsbit.

alarm', förskräcka, oroa.

event, utgång, händelse.

share, andel.

2^22

intricate (in'triket), invecklad. nibble, nagga, gnaga på. remain, återstå, vara qvar. cram into, stoppa i.

dismiss', afskeda, upplösa, i

court, domstol.

11. Ten Rules, etc.

2

Practical, praktisk, verksam, hand-

[lande.

na'mesake, uamne. 2

trouble, besvära. e'vil, olycka.

by the smooth handle, från den

[goda sidan.

12. The Butterfly's Ball.

Trumpeter, trumpetare. gadfly, broms.

sum'mon, sammankalla, bjuda. 2

crew (kro), hop, mängd. 2

rev el, gille, lustbarhet. smooth-shaven, (slätrakad), slät-[skuren, jemnskuren.

i.

tenant of air, luftens innevånare.

e'vening's amusement, aftonunderhållning,

beetle, majbagge. em'met, myra.

4

drag'on-fly, trollslända.

orange, (orangefärgad), gul. plumage, fjäderbeklädnad.

down, dun, fjun.

plumage of down, fjunbeklädnad. s

hornet, bålgeting. jacket, tröja, jacka.

4

ivasp (o), geting. lay\ by, lägga af, bort.. sting, gadd.

dormouse, hasselmus. molé, mullvad. snail, snigel.

shell, skal, snäcka, mussla. length of an ell7 alnslängd. musliroom, svamp, champinjon.-water-dock-leaf,) skafgräs, syra.

dock-leaf, \(Rumex aquatica.)

4*

table-cloth, bordduk.

viands, kött, kötträtter. 1^2 2

va'rious, mångfaldig, olika. swee'ten, försötma, göra söt, för[ljufva.

ga'zer, betraktare, åskådare.

2 _ I 2

minuet, menuett.

give\ ivay, vika, gifva rum.

4

ivatchman (wotch), väktare, natt-

[väktare.

i +

gloiv-worm, lysmask.

13. We are Seven.

2

Jim, förkortn. af James. 2

draiv† one's breath, andas, hemta

[andan.

cottage girl, kojans dotter (barn). curl, lock.

cluster, samla, hopa sig.

rus'tic, landtlig, okonstlad. wood land, skogstrakt. woodland air, vildt, ursprungligt, [ovårdadt utseende.

wildly, vildt, slarfvigt, sällsamt,

[fantastiskt.

in all, tillsammans.

3 2

church-yard, kyrkogård. cottage, stuga, hydda, koja. side by side, sida vid sida, bred-[vid hvarandra. kerchief, duk, halsduk. hem, fålla.

4

•por ringer, spilkum, soppskål, i

moan, jämra sig, qvida.

release, lösa, förlossa.

was forced (tvingades), måste.

to have one's will, hafva sin vilja

[fram.

14. The Turkey and the Ants.

Barn, lada.

i

take\ a stroll, företaga en vandring. ant-hill, myrstack. feed\ away, gå på och äta. blest (blessed), lycklig. stop! håll! stopp! place of safety, ställe, der man är

[utom fara. rail against, utfara mot, smäda.

15. The Rascal.

Eas'cal, skälm, skurk. +

-search, undersöka, leta; under-

[sökning.

16. Old Jack the Donkey.

4 f 1

Don'key, Jackass, åsna.

sleek, slät, glatt, putsad.

well-looking, vacker, med godt ut-

common, allmänning. [seende.

munch, mumsa, tugga.

gaudy, grann, prålig. 2

pet, älskling, gunstling, -i-

com'ely, vacker, behaglig, hygglig. trim, snygg, fin, putsad.

Joe, dim. af Joseph.

beget† (frambringa, föda), fatta.

groom, sköta, ansa.

3

dawn, dagning.

3

push, stöta (på).

road-side (vägsida), väg, landsväg. ur chin, tjufpojke.

4 2

malicious, arglistig, ondskefull, i

eye, betrakta, beskåda.

aim, måtta, rikta, sigta. i

beast, djur. 2

shinbone,) , ,

7. > skenben.

stun,) i

coax, smeka. stream, ström.

after his fash'ion, efter hans (sin)

[vana.

keep † talking, gå på och prata, [fortfara att prata. pelt, slå, kasta (sten). [lin»

coiv'ard, (mes, rädd stackare) us-sly, illistig. [varande.

stand\ by, vara i närheten, när-trice, handvändning, ögonblick. just, bara. [sticka Qed

nestle (nesl) down, slå sig ned,

vel'vet, sammetslen.

nose, näsa, nos.

close, tätt, djupt in.

rag'ged, trasig. . i

as — though (tho), som om. repay', återgälda.

17. Echo.

Take† it into ones head, få det

[infallet.

proceed', komma fram, utgå. i

grove, lund.

call out, utropa. 2 1, 2 2 myste'rious, hemlighetsfull.

the depth, djupet, det inre.126 Ord till läses t

throw† seZ/ a passion,

[blifva förargad. utterance, yttrande. give† utterance to, yttra. irritating, retande, retfullt.

to he revenged on, hämnas på. 2

fruitless (fröt), fruktlös. 2 2

sim'ilar, lik, liknande. rude, rå, grof, ohöflig.

18. The Golden Rule.

As you'd (= you would) have, som du skulle vilja. he sure, glöm för all del icke,

[laga så att. to be\ unwilling, ej vilja.

19. The Cross.

Cross, kors. [tronen.

succeed' to the throne, uppstiga på mark against, sätta (märke) vid, [märka, stryka vid. recall', kalla till baka, återkalla.

20. John, King of France,

Take † pris'oner, taga tillfånga. 2,2 2

captiv ity, fån ge n sk ap.

agree' to, samtycka till. r i i

stipulate, fastställa, betinga. ransom, lösen. [verkställa.

carry into effect , bringa till stånd, require, fordra, äska. surrender, öfverlemna, antvarda.

counsellor, rådgifvare, rådsherre.

advise against, frånråda, afråda

[från.

to be\ affected by, taga intryck af. faith, tro, redlighet.

the rest of, den öfriga.

i

enshri'ne, skrinlägga, förvara. 21. Edward the Sixth.

3 , 2 I

tSignify, betyda, beteckna. Bible, bibel.

22. My Mother.

Gentle, öm, huld, vänlig. hush, tysta, vyssja. prest (pressed), tryckte.

2,4 1

lul'laby, vaggsång. affection, ömhet, kärlek.

sweetly, mildt, vänligt, i

mind, akta på, gifva akt på. 2 •/

pleas'ant, behaglig, ljuflig.

feeble, svag, matt.

i .

above the skies, ofvan skyn. vengeance, hämnd, vrede.

23. Illness. (Dialogue the 4th.)

Wei'come, välkomna, helsa väl-

[kommen.

unwell, opasslig. so much so, och det så mycket. to be compelled, nödgas, vara

[tvungen.

call in, påkalla. 2 ,2 +

medical advi ce, läkarehjelp. i

grieved, ledsen, bedröfvad. trust, hoppas (säkert). to be watched, skötas, vakas öfver. in (lisp o sit ion, illamående.

puzzle, förvirra, sätta i förlägenhet.

2

trip, utflygt, lustfärd.

1 2 ,

to be in the highest spir its, vara

[särdeles glad, upprymd. there is a great deal of illness about now, det är mycket sjukt nu.

cold, förkylning. [fallen för.

sub'ject to, underkastad, utsatt för,. 2 12,2

influen za, snufva, fluss. 4

warrant, medgifva, tillåta.

2 I .2-y.

supposition, förmodan.

rack'ing, plågsam.

get\ to, sätta sig till, taga itu med.

4

plan, förslag, påhitt.Ord till liisestyckena 14 — 17.

recovered, återställd. fail, underlåta. [nat sätt.

one way or other, på ett eller an-

report, underrättelse, rapport,

[meddelande.

24. The Birthday. (Dialogue the 5th.)

He ivill be sure to call, han kom-[mer säkert och helsar på.

2 2

eb'ony, ebenholts. chess-table, schackbord. happen to think of, komma att

[tänka på. shrub'bery, buskplanteringen. baize, boj (groft ylletyg). hoiv are you, huru mån I (mår ni)? T wish you many happy returns of the day, jag önskar (att den dagen må lyckligt återkomma många gånger) dig många lyckliga födelsedagar. nice, Jreflig. [hågkomst.

affectionate remembrance, välvillig reven ge (hämnd), tillfälle att återrinna, »revanche». game, spel, parti. ob'ject, ändamål, afsigt. engaged, upptagen, hindrad.

to be deligh'tecl to accept, med [glädje antaga.

match, parti.

Staunton men, schackpjeser (med player, spelare. ^ 1 bottnen).

2 3

delightful, förtjusande. you are sure to beat us, du slår oss bestämdt, vinner bestämdt på oss. set\ to icork, taga itu med, sys-

[selsätta.

read† up, läsa igenom.

end-games, slutpartier, schackdrag. 2 2 ha, ha, håhå.

get\ far, komma (hinna) långt.

127

between now and . . ., från nu och

[till . . .

i

mind, komma ihåg, laga att.

25. The Maid and the Milk-pail.

Pail, ämbar, bytta, stäfva. deliberately, försigtigt, betänk-

[saint.

train of reflections, tankegång.

ena'ble, sätta i stånd, i

fit, passande, lagom. bear † a good price, betinga (stå i)

[högt pris.

May-day, första maj.

1 cannot fail, måste jag ofelbart.

consid'er, tänka efter, besinna sig. toss, slänga (med). [syn-

an air of importance, vigtig upp-

2 4 a2 4

imag'inary, inbillad.

26. The Difficult Passage.

Pass'age, öfverfart, flyttning. not to be allowed, icke ha lof. without the risk, utan att befara.

4 2 1 ,—xH-

navigation, seglats, färd. [<jeri

embar rassment, förlägenhet, bry-risk, våga, sätta på spel. transport , flytta, öfverföra. safely, lugnt, utan fara. return for, återvända efter.

27. Franklins Visit to his Mother.

Altera tion, förändring. to be sensible of, märka, förstå. point out, utpeka. actual, verklig, verksam. experiment, försök, rön. narrowly, noggrant, sorgfälligt. sullen, dyster, mulen. entertain, undfägna, mottaga. a night's lodging, herberge för en

[natt.

coldness, köld, likgiltighet. misinformed, illa underrättad.1(128

Ord till läsestvcket 93.

tavern, värdshus.

oblige, göra en tjenst, tjena. " 4

legislature, lagstiftande församling. ses'sion, sittning, sittningstid, sara-^ [man värö.

Council, råd, rådsförsamling.

i 1 . ,42

House of Representatives, repre-

, _ [sentautförsamling.

board with, vara inackorderad hos.

go † on, fortsätta, i, i i ve liemence, häftighet.

4

ivrap (rap), svepa. chili'y, kylig, kall. nothing more than civil (for), icke [mer än vanlig höflighet (af), point to, anvisa.

entrance, inträde. [gare.

boarder, inackordering, kostgän-serve, framsätta, framduka, servera. the rest of the family, den öfriga

[familjen.

a paper oftobacco, en kardus tobak. smoker, rökare. [skämta.

crack jokes, framkasta qvickheter, sensible, förståudig. entertaining, underhållande. attract ätten tion, väcka uppmärk-

[samhet. pass along', gå förbi, förgå. swift, snabb.

2 i +

punctual, punktlig.

I . T.

busied (bis'id), sysselsatt, upptagen. family affairs, hushållsgöromål. coolness, kallblodighet. take one's seat, sätta sig, taga plats. elderly, äldre, åldrig. rudeness, grofhet, ohöflighet.

he had something suspicious about him, det var någonting misstänkt vid (hos) honom. to be\ under alarm , vara ängslig,

[oroa sig.

2 ' 1

a man of educa tion, en man med [uppfostran (bildning).

be unawa're of, ej gifva akt på, [ej lägga märke till. asi'de, afsides.

to be una'ble, ej vara i stånd att. account', redogörelse, framställning. hint, antyda, gifva en vink om. accommodations, lägenhet, bostad. he shoidd be sorry, det skulle [göra honom ondt.

4 1, 2 i

put\ to inconve'nience, förorsaka

[besvär.

L

forcibly, raskt, dugtigt, fängslande. ever, någonsin, förut.

recount, berätta, uppräkna. hardship, betryck, möda. introduce a bill, framlägga ett extend', utsträcka. [förslag.

powers, rättigheter, magt.

support, understödja, förfäkta.

argument, bevis, skäl. 2 ,

el oquence, vältalighet. fskan

4 2 4 2 2 L r"

familiarity, förtrolighet, bekant-inßuential, inflytelserik.

interesting, underhållande, roande.

2

unno'ticed, utan att det märktes,

[obemärkt.

completely, fullkomligt. address', tilltala. plainly, rent ut. lone, ensam, enslig, ödslig.

4 4 ,

apol'ogy, ursäkt. attend', följa. tremendous, förfärlig. knee-deep, upp till knäna, knähögt, lift, lyfta. [fotshögt.

latch, dörrklinka.

roar, rvta, tjuta, brusa; brus, t [brusande, tjut.

force open, rycka upp.

entry, ingång, förstuga.

drifted snow, yrsnö, snödrifva. >

relight, åter påtända. mournful, sorgsen, bedröfvad.Ord till läsestyckena 27—29.

129

mansion, boning, lnis.

shelter, skydd.

offend', förolämpa, förtörna. i

matron, matrona, fru.

4 _

charity begins at home, man är sig force, tvinga. [sjelf närmast. pitch, höjd.

elev'er-looking, en, sotn ser qvick [ut, med hyggligt utseende. turn out, köra, drifva ut. [rat. fellow-boarder, inackorderingskam-aversion, motvilja.

in ter feren ce, m e 1 lan k o m st, m e d 1 i ng. 4 , '

unoccupied, oupptagen, som icke är 4 _ , [(var) upptagen.

confidence, förtroende, tillit.

pepper-box, peppardosa. 4

clos'et, kabinett, skåp, skäuk. secure, låsa, regla. negro man, negerbetjent.

cleaver, vedyxa, huggyxa. i f

va'grant, lösdrifvare, landstrykare.

Inunder, plundra.

compel', tvinga, låta.

restless, orolig, sömnlös.

domes'tic, tjenare.

in a body, i sluten massa.

4

unfasten (unfasn), öppna, låsa upp.

cheerful, glad, vänlig.

rest, hvila, ligga, sofva. 2

sip, sörpla, smutta, dricka.

4 1

chocolate (tjok'olat), chokolad.

to help one's self to, lägga för sig, i

toast, rostadt bröd. [taga sig.

2 4 2 , 2 2

Ph il adel'phi a, Filadelfia.

the mention, nämnandet.

2

exhib'it, visa, ådagalägga. emo'tion, rörelse, sinnesrörelse.

2 2 2 _ 2 f 4 2

Ben, Benny, dim. af Ben jamin. cool, kall, likgiltig. undisturb'ed, orubblig, lugn. put†on, antaga, påtaga sig.

Löfving: Eng. Läsebok.

ever since, allt sedan.

bless, välsigna, göra lycklig.

printer, boktryckare. 2 2 1

intimate (in'timat), förtrolig.

<—s

countenance, ansigte, utseende. to be on the point, vara i begrepp, [på vippen att. quite pleased, särdeles belåten.

28. Yankee Doodle.

3 4 1

Yankee, öknamn på innebyggarne [i förenta staterna, amerikanare. doodle (lätting, odåga, tok), trall. over fat, för fet.

4

frolic, lek, upptåg, nöje.

4

hop, språng, springande, dans. nimble, flink, lätt, behändig, qvick.

4 2

dandy, sprätt. 2

threat, hotelse, hot. i

boast, skryt, beröm, ära. training day, exercisdag,öfningsdag commencement, början, öppnande, [invigningsdag.

election, val. truck, byte, byteshandel. thrive, trifvas, lyckas to perfection, fullkomligt, förträff-

ci'der, äppelvin. i

board, bord.

pumpkin pie, melonpastej.

call upon, uppfordra. [sin skål.

give one's toast, utbringa, (dricka)

29. Frederick the Great and the French Guardsman.

Guardsman, gardist, vakt.

put a question to, ställa en fråga på.

lastly, sist, till sist, slutligen.

pay, betalning, sold. i

treatment, behandling, bemötande. enlist , värfva.

by the next day, följande dagen. ama'zed, bestört, häpen, förvånad.

10130

Ord till läsestvckena 45—4 i.

out of one's senses, från sina sin-[nen, från vettet. treat, behandla, kalla. mad'man, galning. findfout, taga reda på, komina [under fund med.

2 , 2

mystery, hemlighet, gåta.

2 2 2

h ear tily, hjert 1 i gt, a f hj ert an s grun d. 30. The Postcript.

i

Post'script, postskriptum, efter[skrift.

i

laird (skotsk benämning på lord), [egendomsherre, grefve. being taken ill, som blifvit illa-[mående, sjuk.

— 2 2

get\rea'dy, göra i ordning.

31. The Wolf and the Crane.

i

Hire, hyra, lega.

crane, trana.

aid, tillhjelp, hjelp.

4

gnash (nasj) the teeth, skära tänder. uninjured, oskadad.

3

jaw, kiik; jaws, käkar, gap, svalg.

32. The Two Asses.

Laden, lastad.

cross, gå öfver, fara öfver. 2 1

dilute, upplösa, uppspäda. i

lighten (litn), lätta, göra lättare.

load, last, börda. r ° ±

i Isa tung.

double in weight (wat), dubbelt

33. In School, a) (Dialogue the 6th-)

Page, sida.

remember, lägga på minnet. takefnotes of, göra anteckningar

[öfver.

getfout, taga fram, taga ut. cap board (pb = bb), skänk, skåp. careless, tanklös, oförsigtig. a mess, en röra, mörja.

chimney-piece, kaminkrans, kamin-

[list.

• i

bunch of keys(e), nyckelknippa.

5

class-room, klassrum, skolrum.

lock, låsa, stänga.

speakf to, säga åt. i

silence! tyst!

I dare say, jag skall nog. to be to blame, ha orätt, förtjena

[tadel..

pit tf round, ställa omkring. disturbstöra, oroa. less'on, lektion, timme.

34. In School, b) (Dialogue-

the 7th-)

Some time, en stund. bench, bänk.

3

no pushing, inte knuffas. plenty of, tillräckligt (med). farther down, längre ned. the bottom boy, den siste gossen.

that will do, nu är det bra, så

[der ja.

up'stroke, uppgående streck, fint

+ [streck.

spirt (el. spurt), plumpa, sprätta.

blot, fläck, plump.

prop'er, riktig, i

pen-holder, pennskaft.

quill, quill-pen, gåspenna, i

shoulder, skuldra, axel. [mot. pointed to, vänd mot, med spetsen

in addition to, utom det att. to be adap'ted for, lämpa sig för. mend, formera. scratch, raspa.

nib, udd, spets.

say, uppläsa, i

theme, ämne, tema. i •

please, ursäkta!

5

by any chance, vid något tillfälle, i

both, beggedera.Ord till liisestyckena 14 — 17.

131

stay in, stanna inne, stanna qvar. 2'2

ev ülently, synbarligen, tydligt. take\ pains, göra sig möda.

4

dot, sätta prick öfver. cross(a T), sätta streck på. 4 , 2

cop'y, afskrift, aftryck. ca relessness, vårdslöshet, slarf. . joy, stöta, skaka, knuffa. desk, pulpet. all the while, hela tiden. lame, lam, dålig, klen. ground, mark, golf. 35. Louis XI and the Astrologer.

4 \ -t-

Astrol' oger, stjerntydare, astrolog.

foretell'^, förutsäga, förkunna. esteem', sätta värde på, värdera,

[högakta.

ivas in no haste, hade ingen bråd-[ska, brådskade icke med.

36. Enigma.

1 2,2 Enig ma, gåta.

mutter, mumla.

catchj-, uppfånga, i

confines, gränser. [penbara.

confess', bekänna, medgifva, up-

sphere, klot, himmelskropp, sfer.

It2

vive, (rived, riven), rifva, slita,

[remna.

asunder, i sönder, i stycken. assist , vara närvarande, tillstädes. presi'de over, hafva uppsigt öfver. prop, stötta, stöd.

bound, begränsa, sätta en gräns för. if

unassuming, anspråkslös, i

hoard, samla, hopa.

is sure to be lost, förloras säkert.

4 2 -+-

prod'igal, slösande, i

roam, vandra, ströfva omkring, irra woe to him, ve honom, [(hit o. dit). expel', utdrifva, fördrifva.

whirl'wincl, Ii v i r fv e 1 v i n d.

deaf to, ljudlöst för, ohörbart hos. acu'te, skarp.

instantly, ögonblickligen. 2 H"

el egant, fin, prydlig, vacker. in an hour, inom en timme.

37. How Bad News are to be

Communicated.

i +

Steward, (stuard) hofmästare, taf[feltäckare.

ha! åh! ah! -f*

Jer vas, Gervas, Gervasius. 1 2 _

bad enough (enuf'), rätt illa.

your Honour, nådige herre, i

mag'pie, skata.

Mag (namn på skata, »Klas»).

4

gone, borta, död. how came he to die. hur kom det [sig, att hon dog?

over-eat one's self, föräta sig.

faith! verkligen, minsann!

a greedy dog! det var en glupsk

why, nå! [best!

i

ay, ja, visst.

overwork', öfveransträngning. pray, säg.

carry, forsla, draga.

to the ground, i grund, till grunden.

3

torch, fackla, vaxljus.

funeral, begrafning,likbegängelse. look up, repa sig. [sjuk.

taketo one's bed, blifva sängliggande an (= if) please, etc., om ni til-[låter, med er tillåtelse. fail, stoppa, göra konkurs.

not be worth a shilling, icke ega etc i

make\ bold, göra sig dristig, taga

[sig friheten.

38. The Fox that had lost his Tail.

Tail, svans.

unwa'rily, oförvarandes, oförhap-[pandes, oförmodadt.132

Ord till läsestvckeua 38—41.

trap, falla.

struggling, ansträngning, kamp. disengage, lösgöra, befria. abate, dämpa, nedslå, minska.

3, 2,1

mortify, förödmjuka. 2 .2

figure, figur, skapnad.

agita'tion, oro, sinnesrörelse. occur falla in.

disgraceful, vanärande, skym fi ig.

singular ity, egendomlighet, egen-

!, , [het.

tribe, stam, slägt, ras. L

set~ forth, framsätta, framlägga, i i ,'i i

elaborate, sorgfälligt utarbetadt he had at heart, det låg honom

[om hjertat.

tend, syfta till, afse. i

weal, väl, välgång.

3 2

bushiness, yfvighet.

verity persua ded, fullt öfvertygad. burdensome, besvärlig. ornamental, prydande, prydlig. render, göra.

recommend , anbefalla, tillråda. dischar ge of, befria från, göra sig

[af med.

encum' brance.iyw gd. besvär, påhäng. harangue, (långt) tal. concern', omsorg, deltagande, in-turn about, vända sig om. [tresse. ease of, befria från.

2

39. King Richard's Deliv erance.

Deli ve rance, b e fr iel se.

Richard the Lion-hearted, K.Lejon-

infidel, otrogen. [hjerta

glorious, ärofull. 2

spread, sprida sig, utbreda sig. far wid wide, vidt och bredt.

follower, följeslag. 1

release, lö.->släppa; frigifning, be-page, småsven, page. [frielse. confine, instänga, inspärra. in return', till l>aka. in answer, till svar.

makt\up, anskaffa, hopsamla.

4 4

gallop, galloppera, sträckrida. toil, besvärlighet, vedermöda.

40. My Mother's Bible.

Unbidden, (objuden), ofrivillig.

3

falter, stamma, stappla. throbbing brow, bäfvande, skälf[vande anlete, (anletsdrag, press, trycka. [ögonbryn).

generation, slägtled. pass, försvinna, gå bort, förgå. fam ity tree, stamträd, slägtregister. clasp, omfatta, fasthålla.

2 3

record, urkund. hearthstone, härd, spiselhäll. close, sluta sig.

thrill, genomtränga, genomborra. lean†, luta sig fram.

viv id, liflig, lefvande.

4 _ 2 '"•

con'stancy, pålitlighet, sanning, i

mine, grufva. [ståndaktighet.

41. The Lost Camel etc.

Hab it, vana.

observation, iakttagelse, uppmärk-[samhet, aktgifvande. front tooth, framtand. rejoin', genmäla.

most certainly lie was, det var han

i fvisst

parti cularly, noggrant. L

4 4 2 2 2

in all probabil ity, (med all san-[nolikhet), sannolikt.

2

a]iretty (?) story, en god historia.

3

form, utgöra.

forth'with, genast, utan uppskof.

hur ry, (skvnda), föra skvndsamt. 1, 2

ca'di, Kadi, (turkisk domare).

2 2

evidence, bevis. adduce, anskaffa. to bt about, vara nära att, ämna. proceed' against, förfara med, börja [rättegång mot.Ord till läsestvekena 41—45.

133

sorcerer, trollkarl. ample, riklig, vidlyftig, stor. ample scope, fritt spelrum. track, spår.

stray, gå vilse, förlöpa. mark, märke, tecken, spår.

route, (läses rout ell. rot), väg.

crop, afbeta.

herb age, ört, örter.

impres'sion, intryck, aftryck.

o

that particular foot, just (särskildt) graze, beta. [den foten.

tuft, tofs, knippa. centre, medelpunkt, midt. bite, bett.

clus ter, hopa, svärma, skocka sig.

42. The First Voyage.

Sandy, sandig, i

beach, strand, strandbrädd

foam, skum.

garb, drägt, i

delight , förtjusning. ha zel, (hassel; nötbrun, ljusbrun), sturdy, djerf, käck. [brun.

longed for the hour to come, längtade att den stunden skulle komma. ham'mock, hängmatta, (skepps)koj.

/—v

couch, läger, hviloplats.

4

gal lant, präktig, ståtlig, skön. i

nigh (ni), nära.

fair and. free, gynsam och frisk.

trim, putsa, ordna.

stem, sträfva fram mot.

press, krama, omfamna.

link, (länka) sluta.

sparkle, tindra, gnistra.

choke, qväfva.

pang, smärta.

sob, snyftning.

struggle, kamp. 2

ti ny, liten.

43. The Reproof of a Savage,

Planta tion, plantage, anläggning. small beer, svagdricka.

settler, nybyggare, plantage-egare. game, villebråd. shooting, (skjutning), jagt. lost, vilsekommen, förvillad. 4 ,4

ven ison, vildt, råvildt. 2

rum, rom.

step before, gå framför. a piece of advi'ce, ett råd. refreshment, förfriskning.

44. Miss Locke and her Pupils.

a) Dialogue the 8th-4 , 2

Fanny, Fanny, Frausiska.

2 4^41

Cla'ra Montague, Klara M.

5

basket, korg.

corney along, komma med.

cow-house, kostall.

I ivant so much, jag vill så gerna.

lick, slicka.

gentle, snäll. ä

fasten (fasn), stänga, i

bolt, regla, tillbomma.

pick, plocka.

pet cow, älsklingsko.

cowardly, rädd, feg. i

poult, kyckling, unge. hedge, häck, gärdesgård.

4

waddle (wodl), vagga, tulta.

groundsel, boört, grönt. pig-sty, svinstia. sky'lark, lärka.

4

watch (wotsj), gifva akt på. descend', sänka sig (ned). mate, make, maka, kamrat.

4 I

alight (alit'), slå sig ned. soar, sväfva, flvga liögt. type, förebild, bild.

45. Miss Locke. Fanny and Clara.

b) Dialogue the 9th.

i

Blindman s buff, blindbock. slipper, t o fife 1.

hunt the slipper, mussla sko.134

Ord till läsestvckena 45—4

i.

romping, bullersam, stojaude rude, ohyfsad, vild. ßndf the ring, görarna ringen. cord, snöre, rep. middle, midt.

pass, föra, skicka ikring, låta gå. great fun, mycket lustigt. jump, hoppa, skutta. last, räcka, vara. dröja. .3 2

forfeit, pant, pantlek. cricket, (ett slags bollspel,). boy's game, gosslek. in doors, inom hus. half the fun, hälften så roligt,

[halft nöje.

it is the very thing, just det, det [är det bäst passande. battle-cloor, I ,, bat, I 8älIträ-

shuttle-cock, fj äderboll. india-rub ber, gummi, guttaperka. ball, boll. hoop, tunnband.

suppo'se we go, om vi skulle gå. 1 2

in read iness, i beredskap.

46. Mr, and Mrs. Montague, Miss Locke etc. c) Dial, the 10th.

Lately, på sista tiden. 2 1 +

**ecrea'tion, vederqvickelse, förströ-

[else.

— 2 "2

get ready, göra sig i ordning. accordingly, derefter, i öfverens[stämmelse dermed.

sole, sula.

double soled, dubbelbottnad.

i

mus lin, muslin, netteldu. cool, sval,

cotton, bomulls-, kattun.

scramble, klättra.

mantle, kappa, mantel, mantilj.

hollancl jacket, lärftskofta. i

sui table, lämplig. water-proof (cloak), regnkappa.

box, kuskbock.

brow, spets, topp,

expe'rienced, erfaren, förfaren. dri'ver, kusk.

to be upset ' stjelpa, välta. crash, brak. pole, tistelstång. axle-tree, (hjul)axel.

3

shawl, sjal. spoke, (hjul)eker.

3

look[u), se ut, synas. hammer-cloth, kuskbock-kläde. grand, storartad, ståtlig, förnäm.

2 j-v 2

ambitious, ärelysten, äregirig, få-

[fäng.

excursion, utflygt, utfärd. by all means, utan tvifvel; ja,

[för all del. repair', laga, reparera, sätta i stånd.

on business (bisness), i (för) affärer.

regain , återvinna.

cheer, helsa, välkomna.

robust looks, kraftigt utseende.

unfurnish ed, o m öbl er a d. + i

inventory, öfverslag, förteckning,

[inventarium. requi re, hafva af nöden, behöfva. make\com'fort able, inrätta be[qvämt, få det beqvämt.

necessaries, nödvänd i gli etsart i k 1 a r.

lux'ury, öfverflödssak. exactly so, just det.

47. The Dinner in the Wood.

d) Dialogue the IIth. Charming, förtjusande.

4

lay\ the cloth, duka. table-napkin, napkin, pack'et, pack age.

carving knife, förskärareknif. cook, kokerska. dish, fat.

handkläde, servet.

paket, bundt.Ord till liisestyckena 14 — 17.

135

i i

veal'pie, kalfpastej. leg of lamb, lamstek. tie up, inknyta.

boicl, skill.

4

sal ad, sallat. tart, tårta.

mind! akta dig! drip, drypa, droppa. straw, hain).

4

cloth, duk.

wipe, torka.

2>ack, (in)packa.

crack, krossa, slå sönder.

dinner-service5 servis, uppsättning, i

straight, (stråt), rak, rät. do'ing, verk.

3 }

crooked (kruk'id), sned, krokig, i

arrange, ordna, ställa (lägga) i

orderly, ordentlig. [ordning. 2

mus'tard-pot, senapsburk. salt-cel'lars, saltkar.

2 .1 1 ,2 vin'egar-cru'et, ät tiksflaska, i

coffee-machine (sjen), kaffekokare. rattle, skramlande, buller. 48. Khalbi and the Cat.

Doggy, liten hund.

playgame, game of play,

4 _ -f-

gam'bol, hoppa, skutta, vältra sig. i,

wa'ste paper, skräppapper, ma-

[kulatur.

basket for waste paper, pappers-

[korg.

2 -ps

special, (synnerlig) förträfflig.

i

rush, rusa, fara. 2

strew (stro)†, strö, kringströ. rug, matta.

pat, (klappa), slå, smälla, klatscha, left, and right, till höger och venster.

provoke, uppfordra, reta.

2

shrewd, (sjrod), illmarig, slug.

barnlek.

i

co'zy, hemtreflig.

curl round, lägga i ring.

3 ' . i-i how pits sy fared, hur det gick med

[lille kisse.

4 _

wagg'ish, skälmaktig, sjelfsvåldig.

pass the time away, fördrifva tiden. 1 2 dainty, läcker.

4

scrap, bit, smula. glee, fröjd, glädje.

3

al ter, förändra. fluffy, lunsig. pup, puppy, valp. cheerful, glad, treflig.

49. Edmund Stone.

2 ; 2

Edmund, Edmund.

exactly, noga, riktigt. „2 1 1

self educated, sjelfuppfostrad, sjelf-

Argy'leshire, [lärcL

close, slut.

advanced, framskriden. 2 2 2 2

principia, (lat.) de första grun-

upon this, härvid, då.

claim, göra anspråk på, fordra,

14 , 1 2 [begära.

geom etry, geometri. L "

2

several, åtskilliga, i

force, styrka, kraft.

*4 14 2

accuracy, noggrannhet, riktighet.

2

candour, redbarhet, rättframhet.

comej-by, förvärfva, komma öfver. 2

redoub'le, fördubbla, fördubblas. bank, bänk.

1 i /

detail', utförlig beskrifning.

pro'cess, förfaringssätt, tillvägagå-[ende, förlopp.

4 1 1'

calcula tion, beräkning.

50. The Good Time coming.

o

Glisten (glisn), glimma, stråla,

1 i,

superse de, ersätta.180 Ord till läsestvckena 45—4 i.

might, (mit), magt.

prop'er, riktig, lämplig.

impulse, stöt, påstötning, i i 2 i

iniquity, orättfärdighet, synd, o-

[rättvisa.

3

slaughter (slater), slagta, nedgöra.

ha'teful, förhatlig. 2 2

riv alry, täflan, kif, strid. creed, tro, trosbekännelse. mar'tyr, blod vittne.

shorn of pride, utan högmod.

2

flourish, blomstra.

toil, öfveranstränga sig, släpa, träla.

aid, hjelpa; hjelp.

51. The Garden. (Dialogue the 12th).

Gar dening, trädgårdsskötsel. 2

cel'ery, selleri.

lay-out, anlägga.

piece of ground, jordstycke. 1 ^ 2 2 ta'stily, smakfullt. i

cres cent-shaped, h alf m ån fo r m i g.

border, rabatt.

box, buxbom.

edge, (egg), kant. i

mould, mull, mylla.

hoe, hacka.

rake, raka, kratta.

sweet peas, luktärter. 2 . .

garden laths, trädgårdsstörar. 2

foun tain, springbrunn. rock'stone, kullersten. train, uppdraga. creeper, krypväxt. manure, gödsla, odla. choice, utsökt, utvald. border, bordering, col our, färga. sweet-bri ar, lukt-törne. wall-flower, lackviol, gyllenlack.

52. The Gladness of Nature.

4

Gladness, glädje, fröjd.

rv^ 2

cloudy, mulen, clyster.

bloss om, blomma. 2

wren, (ren), gärdsmyg.

note of joy, glädjeton, glädjesång.

goss'ip, (sqvaller), sladder. 2

ground'squirrel, jordekorre. +

chirp, (surra), spela.

den, håla, hål, bo. i

wilding bee, vildbi. by, bredvid.

space, rymd. 4 *

frol'ic, munter. gale, bris, kultje. aspen, asp.

bower, löfsal, lnnd, dunge. titter, fnittra, skratta. [hufvad.

broad-faced, bred i synen, bred-

i p.

dewy (du'i), daggstänkt. gloom, svårmod, dysterhet.

53. A Storm. (Dialogue the

13th).

Refresh 'in g, u p p friska n d e.

2

heavy, (tung), häftig, svår.

4

dam age, skada.

2 -K 2

energy, kraft, eftertryck.

take† refuge, taga sin tillflykt. protection, skydd. splendid, präktig, härlig. t should think not, jag skulle tro,, [att jag icke är det.

expo'se, blottställa, utsätta. dash, slå, forsa. outside, utanför.

1 , 3

fear'ful, fruktansvärd.

clap, knall, skräll. +

flood, öfversvämning.

2

steady, stadig, jemn.

4 4 'i

baroni eter, barometer.

rand, kant, list.Ord till läsestycket 54.

1.37

i *•

no tice, lägga märke till.

good gracious! himmel! forked, klufven. forked lightning, blixt.

4

properly, egentligen, med rätta, set† in, inträda, komma i gång. patter, smattra.

perseve'ring, ihärdig, ihållande. sheet, sheet-lightning, kornblixt.

54. Sir Isaac Newton.

2

Lincoln, (ling'kun), stad i England. grammar-school, elementarläroverk.

4 4 14 2

apoth'ecary, apotekare.

1 4 2

mechan ical, (ch = k;, mekanisk.

contri vance,)

} upptinniiiff. invention,) ri 1 1 2

juvenile, ungdomlig, ungdoms-, [tillhörande ungdom.

3

saw, såg. hat'ch et, yxa.

tool, verktyg, redskap.

2 2 ,2 2

dexter ity, färdighet, skicklighet. contri've, uttänka, utföra.

work'manship, arbete.

4 2 2

orig inal, urbild. engross, upptaga. apt, benägen, fallen för. task, förelagdt arbete, uppgift. dull, dum, trög.

acquisition, inhemtande, förverf-[vad skicklighet. acqui re, förvärfva, vinna. remarkable, märkvärdig, märklig. expense, utgift, kostnad, bekost-

[nad.

i

Cambridge, Universitetsstad i

[England.

comment, utläggning,koinmentarie harvest, skörd.

prism, prisma.

i

Des Cartes, (fr., läs: da kart),

[Cartesius.

doctrine, lära. sat'isfy, öfvertyga.

destitute of foundation, utan grund, prosecu'tion, fullföljande, fortsättning.

drawfup, uppställa, uppsätta. pub'lish, utgifva (på trycket), of-

[fent liggöra. master's degree, magistergrad. professorship, professorat, profession, professorsembete. Warden of the mint, föreståndare

[för myntet. master of the mint, myntmästare. worker, (arbetare) tillverkare. universal, allmän.

character, (ch = k), vitsord. 4 , 4 2

integ'rity, redbarhet,rättskaffenhet.

di sin'terestedn ess, o e ge n nytta, i

relief, ombyte, hvila. amusement, nöje, tidsfördrif.

14 12

chronol'ogy, tidräkning, kronologi. 2 2 2 2 divinity, teologi. 2 2 2 2 .

civil'ities of life, umgängeslifvets

[fordringar.

1 1 2

scrupulous, sam vet sgran n. 2 .

complaisant, artig, tillmötesgåen-philos'ophy, system. [de.

principle, grundsats, princip.

4 2 2

power af grav'ity, tyngdkraft. reduce, bringa.

mathemat!ical demonstration, mate-[matisk bevisning.

application, tillämpning.

2

directly as, direkt som, i rakt för-[hållande till.

4 3 2

quantity (kwon'tity) of matter, [massa, massans storlek.

inversely as, omvändt mot, i om[vändt förhållande till.

the square of the distance, qvadra[ten på afståndet.138

Ord till läsestvckena 45—4 i.

innate, ursprungligen, väsentlig, property, egenskap. [medfödd. faculty, (själs)förmögenh et. remain', qvarlefva.

2 2

magnificence, prakt, ståt. memory, minne, åminnelse.

55. The Orphans.

Tip, vidröra, kanta.

reful!gent, strålande, glänsande.

vane, väderflöjel, tupp.

speed (sped, sped), skynda sig.

begui'le, fördrifva (tiden).

4 1

moralize, anställa betraktelser. toil, möda, besvärlighet, hårdt , [arbete.

ache (ak), plåga, smärta, göra ondt. distress', betryck, nöd, smärta. wasteful, slösaktig, slösande. cheer, fägna, glädja. accent, tonfall, ton.

4

wau, (won), blek, hl able k.

starved, uthungrad.

lieave†, hafva, höja.

depri ved of speech, beröfvad må-

clay, lera, jord. [let, mållös.

clay-cold, iskall.

grateful, tacksam.

ivoe, elände, lidande.

enti'ce, locka.

love well, älska mycket, innerligt! 2 •

victuals, (vitis), lifsmedel, mat. Goody, gumman, grannqvinnan. clasp to, trycka, sluta (till). prattler, talare, pratmakare.

5G. The Hare and Many Friends.

Be&'tian train, djursvärm, djursam-

haunt, besöka, hålla till i. llinS-plain, slätt.

besprinkle, bestänka, stänka.

deep- mouth'd, dof. pant, flämta.

double, springa i krokar, dubblera.

measure back, (ånyo uppmäta),åter [tillry

ggalägga, genomlöpa.

mazy, invecklad.

round, rund, bana. i

trans'port, hänryckning. appear in view, komma i sigte,

[synas.

flight (flit), flykt, flygt (foglars).

3'

Puss, Jösse, hare.

relief', hjelp. 1

rear, eftertrupp. be in the rear, komma efter. be comforted, vara vid godt mod. implo're, bönfalla, anropa. pretend', göra anspråk på. sustain', uppbära, tåla. trot, trafva, springa. distressed, olycklig, i nöd. care, omsorg, angelägenhet. able, skicklig, stark.

1

presume, våga.

take\ offence, blifva förnärmad. lament', sörja.

4 1

adieu (adu'), adjö, farväl. 57. The Discontented Pendulum.

1

Pendulum, pendel. clock, väggur, klocka. complaint, klagomål, klagan. stir, röra på sig, stiga upp.

1

dial-plate, urtafla, visartafla. cred'it, tro, lita på, sätta tro till.

change countenance, skifta färg. 4 2

alarm', bestörtning, förskräckelse. hand, visare.

ineffectual, fruktlös.

1'

course, lopp, vandring.

1

weight (wat), vigt, lod,

motionless, orörlig. speechless, mållös. lay blame on, skylla på, skjuta

[skuldeu på.

21

institute, inrätta, anordna. formal, formlig.Ord till läsestvckena 57—58.

139

i ~

inquiry (into), förhör, undersökning angående. protest, betyga, bedyra. innocence, oskuld. faint, svag, matt. tick, knäppning; knäppa, picka. sole, ensam, enda. stop page, afbrott, uppehåll, stopp-

[ning.

satisfaction, belåtenhet, upprättel-[se, godtgörelse.

i

assign , angifva. [tornad.

enra'ged, rasande, ursinnig, för-lazy idre, lätting, latmask. vastly, ofantligt, mycket. la'ziness, lätja. [tid.

shut\up for life, inspärra på lifs-

4

wag, röra sig, vanka, gå.

backwards and forivards, fram ock

[till baka,

on purpose (to), i ändamål att,

[för att. resume, återtaga, börja ånyo. but what—although,)änskönt, äfven what-though, \ [om.

disgust, afsmak, motvilja.

4 1 1

cal'cidate, beräkna, räkna ut.

quick at figures, (qvick i siffror) [slängd i räkning. appeal'to, vädja till. stroke, slag.

discour'aged, modfäld, nedslagen.

reason, fundera, undersöka.

hesitation, tvekan.

keep ones countenance, hålla sig

[allvarsam.

overcome^, öfvervinna, öfver väldiga.

•2 2^

suggestion (sudjes'tion), ingifvelse,

[frestelse.

do\ the favour, visa den ynnesten, [göra den tjensten. pace, steg, gång, takt.

exertion, ansträngning.

consideration, betraktelse. stagger, göra tveksam, förbluffa. idle, slå dank, vara sysslolös, latas. urge, yrka, drifva. proceed', gå framåt. with one consent', drifven af en vilja. to its credit, vare det sagdt till beam, stråle. [dess heder.

stream, strömma (in), flyta. shutter, lucka, fönsterlucka. nothing had been the matter, ingen-[ting hade händt. gain, (vinna) draga sig före, for-

[ta sig.

58. The Nightingale and the Glow-worm.

Eve, even-tide (= evening), afton.

suspend' ones note, upphöra med

[sin sång. keen, bitande, skarp, häftig. spark, gnista, sken.

3

hawthorn, hagtorn. crop, kräfva. intent', afsigt, mening. harangue, hålla tal, tilltala. el'oquent, vältalig, vältaligt. lamp, (lampa, lykta), ljus.

o

minstrelsy, musik, spel, sång. do wrong, göra illa, skada.

the self-same, just den samme. songster (fem. songstress), sångare. oration, tal.

3

warble, drilla, sjunga.

hence, härutaf, härifrån.

jar, tvista, gräla.

sectarian,)

t sekterist, partiman. sec tary,) 1

interest, fördel.

3

war, kriga, föra krig. + 2

worry, sönderslita. [känsla.

consent', öfverensstämmelse, med-

transient, snart förgående, flygtig. case, förhållande, ställning.140

Ord till läsestyckena 59 — 61.

59. The Graves of a Household.

Household, hushåll, familj.

se v'er, skilja, åtskilja, i

folded flower, sluten blomma,knopp.

'midst (amidst), midt uti, uti; bland. +

cedar, ceder, cederträd. loved of all, mest älskad (kärast)

[af alla.

2 .

southern vines are drest (dressed) above, söderns vinraukor odlas öfver. . .

+

myrtle, myrten. [(öfver).

shower, ösa (öfver), dugga, fälla

4

fan, svalka, llägta.

band, sällskap, skara.

Alas! for love, beklagansvärd vore

kärleken; hvad vore kärleken? 13

beyond', på andra sidan, bortom

[(grafven).

60. The Palmer.

Hard, svår. [brottsling.

outlaw, fogelfri, fredlös, röfvare, from cha sing, efter att hafva jagat.

compassion, medömkan, förbar-

[mande. ivorn, utmattad, utmerglad. our Lady, Vår Fru iden heliga

[jungfrun).

par'dons, aflatsbref. 2 ^

rel ics, reliker, qvarlefvor. from o'er, från andra sidan. ope = open, öppna.

crouch, krypa ihop, huka sig. i

form, läger.

Ett rich (flod i Skottland), i

ford, vada, vad, vadställe. 2 f 2

pity, hafva medlidande med, för-[barma sig öfver. close, tät, noga, liåtd. bar, tillbomma, regla, spärra. grant, gifva, unna.

frail, bräcklig, svag, skröplig, t

ran ger, skogvaktare, jägmästare, i

plead, bedja, tala. lo! se! si!

dank, fuktig; fuktighet.

3

corpse, död kropp, lik.

3

ålder, al, alträd.

rank, hafva plats, ligga (i bredd

[med).

welter, (vältra sig) rulla, flyta.

61. The Giant and the Dwarf.

Once upon a time, det var en gång

[en . . . som. bar gain, (köp), öfverenskommelse,

[aftal.

4

>Sar acen, saracen, arab. 1 2

deed (dealt, dealt), utdela, gifva..

4 2 +

cham'pion, kämpe.

angry, vredgad, häftig.

blow, stöt, slag, hugg.

in jury, skada, ondt.

fairly, rent, helt och hållet, i

woful, jämmerlig, bedröflig, i

plight (plit), belägenhet, tillstånd. out of spite, i förargelse, i vre-

[desmod.

+ _ i

bluod'y-minded, blodtörstig.

4

satyr, satyr.

4

damsel, ungmö, jungfru.

for all that, det oaktadt, icke

[dessinindre. return , besvara, återgälda.

4

knock (nok) out, slå ut. up with, framme hos, i färd med. ev ery one, hvarenda en, allt ihop. joyful, glad.

relie've, hjelpa, rädda, befria.

stout, (stark, djerf), hårdt, uthål[lande.

declare for, förklara sig för. adven turer, äfventyrare, våghals.185 Ord till läses t

glo rious, ärofull, härlig, i

sport, lek, öfning.

declare off, afsäga sig, afstå.

G2. The Siege of Calais.

i

Siege, belägring. 4 , 2

Cal ais, Calais (stad i Normandie), i

liege, länsherre, öfverherre, herre.

commotion, tumult, upplopp.

rests'tan ce, m o tst å n d.

self-devo'ted, sj e 1 fu p p o liran de.

throb, klappa, slå. 2

dreadful, rädd, ängslig.

expecta tion, väntan, förhoppning.

determina tion, beslut.

make\ known, kungöra.

amazement, bestörtning, skräck.

despair', förtviflan, tröstlöshet.

countenance, anlete, ansigte.

uninterrupted, ostörd, ej afbruten, i

groan, klaga, jämra sig; suck, qvi[dan, stönande

2

em inence, höjd. +

bloody, blodig, blodtörstig. +

brutal, rå, vild, omensklig, djurisk.

1 3+2

soldiery, krigsfolk, soldathop. 2 t'

condition, vilkor, belägenhet. conqueror, segrare, besegrare. contemptible, föraktlig. rack, pinbänk.

4

axe, vxa, bödelsyxa, bila.

' V 1 J 7

3

halter, rep. defender, försvarare.

destruction, undergång, förstöring. freely, frivilligt, frimodigt, [otvunget.

2 .+ 1 — +

preservation, bevarande, skydd,

[skyddande.

1 4 ,2 2

humanity, menskighet. give† up to, öfverlemna åt.

sack, stormning, plundring, i i

heroic, hjeltemod ig.

4 _2 +2

voluntary, frivillig.

discourse, tal.

unmanly, omanligt, onienskligt. ', 21

pa triotism, fosterlandskärlek. induce, förmå, beveka, locka. maturity, mognad, mogenhet, [manbarhetsålder. kinsman, slägting. claimant for, som gör anspråk på,

[sökande till.

distinction, utmärkelse, i

have recourse to, taga sin tillflykt __ [till, använda.

descrip tion, beskrifning.

resound with, genljuda, återskallaaf.

lamentation, klagorop, verop,

[jämmer.

cling (clung, dung) about, hänga sig fast vid, sluta sig tätt intill. joint, förenad, samfäld.

4

clamour, rop, buller, ljud. i

mour ning, sorg, jämmer.

pass, gå utöfver, öfverskrida, i,

guidance, ledning, våld.

acclamation, bifallsrop.

2

trib'ute of praise, en gärd af beröm.

2

clemency, lenity, mildhet.

at times, på sina tider, emellanåt. indispen sable, alldeles nödvändig,

[oundgänglig. deter , skrämma, afskräcka.

4 1

ag'gravate, förvärfva, öka. i. ^ presump tion, förmätenhet.

affront , skymfande, trotsande. 2 ,12

ex'eunt (lat.), de gå ut. victo'rious, segerrik, segrande. conquest (kång kwest), eröfring. endear to, göra kär, dyrbar för.142

Ord till läsestvckena 45—4 i.

j i i

fortunate (for'tunat), lycklig,

[lyckosam. respect, angå, beträffa; högakta. performance, utförande, verkställande.

sentence, döma. ', 2 +

patriot, fo ste r 1 a n d s v än.

poor, ringa, obetydlig, obetydande.

4 , 1

gratify, tillfredsställa, uppfylla. inveterate, hårdnackad, inbiten. withhold'†, undanhålla. indul'ge, villfara, tillfredsställa. inwreathe, bekransa, bekröna. ev erlasting, evärdlig, evig. exalt, höja, upphöja. '/2

tri'umph, seger, triumf. tar nish, fördunkla.

4 4 2,22

magnanimity, ädelmod, högsinthet.

[storsinthet.

contemptible, föraktlig, ringa. 2

fel'on, högförrädare, missdådare.

stage, ställning, fotställning, upp-

[höjning; skådebana.

reproach' (förebråelse), skymf. 2

indel'ible, outplånlig.

disappoint , besvika, gäcka.

san ey, trotsig. 2

burgher (bur ger), borgare.

cut short of, afvisa, hindra. 2 1

con'summate, fullända.

put† to shame, komina att blygas,

[komma på skam.

convince, öfvertyga, öfvervinna,

[besegra.

prevail', (öfvertala, förmå) segra, i i

Eustace (u'stas), Eustasius. put to a vast expense, förorsaka [stora uppoffringar.

in the recovery, tor återvinnandet. 1

dictate, ingifvelse. 1 2

erro'neous, oriktig, vilsefarande, 4 [missledd.

val'our, tapperhet.

tenfold, tiofaldt, tio gånger.

4 , 1

scaffold, schavott. 2' 21+

humiliation, förnedring, ödmju-[kande, förödmjukelse.

lesson of humiliation, undervisning [till ödmjukhet. ex'cellence is not of blood, förträfflighet (värde) beror ej af börd. station, samhällsställning. inspi're with, ingifva, meddela.

sentiment, känsla, tänkesätt. 2 y2

eminent, hög, upphöjd, utmärkt.

1

kinsfolk (fok), slägtingar, anhöriga. redeem', återköpa, frälsa. endea ring obligation, förbindelse [som väcker kärlek. honours, belöning, utmärkelser.

ri val for, medtäflare, rival i (om).

fame, rykte, ära.

dejected, nedslagen.

consciousness, medvetande.

disinterested, oegennyttig.

tie, band. [plantas (på).

transmit (to), öfvergå till, fort-

63. The Chancellor.

5 t •+

Chan cellor, kansler. prefer ment, företräde. ruin, förderfvas, störta. assert , försäkra. vault, hvalf. guard, bevara, skydda.

2

benefit, välgerning. minister, minister. estab lishment, byggning, hus. splendour, prakt, ståt.

bounty, frikostighet, ädelmod. 2 • N

treas ure, förvara, samla (skatter),. store up, samla, sammanhopa. lost in amazement, betagen af

[häpnad.

construction, tillverkning, sam-

[mansättning.187 Ord till läses t

crook, (krok) lierdestaf. i / ii

accumulate, hopa, samla. notice, uppmärksamhet. to be accustomed, hafva för vana. my na'tive hills, min födelsebygds

[kullar.

64. The Village Blacksmith.

Black'smith, hofsmed, grofsmed. 2 ,2

smith'y, smedja, i, i

mighty {mi'te), väldig, stark, vigtig. 2,11

sinewy (sin'ue), senig, senfull,

[kraftig.

2

muscle (musl), muskel.

brawny, köttig, fast, tjock.

band, band.

crisp, krusig.

tan, bark. 2

sweat, svett. sledge, slägga.

2 C s

meas'ured, afmätt, bestämd. beat, slag.

sexton, kyrkvaktare.

to be low, stå vid horisonten. 1

forge, ässja, härd, smedja.

chaff, agn, agnar.

thrash, tröska; prygla, i

thrash'ing-floor, loge.

preach, predika, i

choir (kwir), kör; kor.

sound, låta, ljuda, klinga. needs, nödvändigt, ovilkorligen. rejoi'ce, fröjdas, fröjda sig. sorrow, sörja. on ward, framåt.

attempt, försöka, påbörja. +

clone, fulländadt, slutadt. thanks, tack. work (wrought, wrought), förarbeta, anvil, städ. [bearbeta.

deed, handling, dåd. shape, bilda, forma, gifva form åt.

65. The Countryman's God.

', 12

Atheist, guds fö r nekar e.

plain, enkel, enfaldig, olärd.

2

countryman, landtman, bonde. contain , omfatta, innesluta.

volume (vol'um), bok, band, volym.

66. Pope and the Officer.

Pore over, granska, begrunda.

4,12

manuscript, handskrift,manuskript.

4 2 4 ,41-

Aristophanes, Aristofanes.

comprehend', begripa, förstå. +

conference, samtal, öfverläggning. sarcas'tical, bitande, hånfullt. a while, en stund. intelligible, begriplig.

1 3

deform ed, vanskaplig, krympling. 67. Generosity.

2 + 4 ,2 2

Generosity, ädelmodig.

mus'ket-ball, muskötkula. i

thigh (thi), lår, länd. parch ed wi th, (uttorkad) plågad af. cail for drink, begära något att

[dricka.

wistful, längtande, begärlig, bed-neces'sity, nöd, behof. [jande.

68. The Quaker and the Young Man.

Qua'ker, qväkare. back, rygga, backa, köra tillbaka. make way for, gifva rum för, köra [ur vägen för. light, (ljus) säkerhetständsticka. illuminate, (upplysa) påtända. puff away, blossa på, gå på och

[röka.

comfortable, maklig, behaglig.

69. Robin Hood.

Bear † away, vinna. arcliery-meeting, skyttemöte, mål-[skjutningsfest.1(144

Ord till läsestvcket 93.

shift for himself, srirja för sig sjelf. oppres sion, förtryck. scarlet, skarlakansröd, högröd. cap, mössa.

quiver, koger, pilkoger. i

bugle-horn, jagthoru, signalhorn. pop ular bal lad, folkvisa. plank, planka, bräda. give\- icay, gå nr vägen, vika

[undan.

or it will be the worse for you, [eljest går det dig illa.

i

fight it out. slita tvisten. nian age, lyckas

ivin† the day, vinna, vara segrare. setj- to, gripa sig an.

I 4

effectually, kraftigt, med kraft. pitch, kasta, slunga, störta. wade, vada. serve, behandla, gå åt. duck, doppa.

bra'very, oförskräckthet,tapperhet. merry-men, kamrater, kurrar. re-christen (krisn), omkristna, gifva [ett annat namn. barrel, ankare, tunna.

broach, slå upp, öppna. +

new-com er, nykomling. mark (gam eng. mynt = 1B shillings i pence, omkr. 12 kr. sv.), mark. grea'sy, smord, flottig. frock, röck.

conclude, afsluta, uppgöra. smock-frock, blus, arbetsblus. uncov er, aftäcka, blotta.

3

stall, stånd, bod, bord. customer, kund.

surround , omgifva. flock, samlas, strömma till.

3

goods (ii), varor.

leg of pork, fläskskinka.

after a frölich, ute på upptåg.

down right, rent af.

murket, torg, torghandel. 2

sheriff, fogde. inn keeper, v ä r dsh us v ärd. play one's part, spela sin roll, carry, bära, tåla, orka. [reda sig. reckoning, räkning. 3 , 2

horned beasts, hornboskap. drive† (a bargain), genomdrifva. a few head of cattle, några styc-[keu nötkreatur.

by way of, såsom.

4

palfrey, klippare, ridhäst. provi de with, förse med. merriment, munterhet, putslustighet. fally in with, (på)träffa. path, väg. half, till hälften.

luckless, olycklig, i

rue, ångra.

desi're one's best compliments, skicka (bedja ngn framföra) ens hjertligaste helsningar. dame, fru, hustru.

prowess, tapperhet, djerfhet. fri'ar, munk. broder. [dentlig. irreg'ular, oregelbunden, oor-wield, svänga, handtera. quarter-staff, knölpåk. let fly t, afskicka, afskjuta.

an.r ious, ifrig, angelägen. how far, huruvida, i hvad mån. ramble, vandra.

burly, storväxt, grof, t jock. [upp. tuck, uppskörta, fästa upp. binda gown, drägt, långrock, klädning. breed † thee pain, bekomma dig illa. fair, billigt, rätt. ride, ridt, öfverfart. match, make, kamrat.

y»tin are.

forester, skogsman, skogsinne-beat at†, slå. besegra, öfverträffa

[(med, på).

i

long-bow, långbåge.Ord till läsestyckena 27—29.

on the iving, flygande. challenge, utmana; utmaning. shaft, pil. pick zip, upptaga.

2 3 +

pinion, (binda) fästa, nagla. transfix, genomborra,genomstinga. prank, tilltag, skälmstycke.

in the wind, på färde, i görningen, i

bridle, tygel, i

toll. tull, säkerhetsafgift, lösen.

get† cloiun, stiga ned, stiga af. cuff, knytnäfslag, stöt, knuff. tingle, susa. pluck (by), rycka (i). confound', komma på skam, tillintetgöra.

adhe'rent, anhängare, i

assa'me, antaga.

confinement, tvång, inspärrning. revis'it, åter besöka. sound, låta ljuda, blåsa uti. four'score (fvra tjog), åttio. redu'ce, kufva.

i -+

desperate (des'peret), förtviflad.

nun'nery, nunnekloster. 2

treach!erous, förrädisk, trolös. pri'oress, priorinna, (kloster)före-

[ståndarinna. mark, utmärka, utvisa. inscription, inskrift. underneath', under.

70. The Town- and the Country-Mouse.

Run\ (rinna, flyta), löpa,lyda, låta.

hos'pitable, gästvänlig. +

frugal, tarflig, måttlig, sparsam. upon (on) the whole, i det hela

[taget.

i

have\ a soul, ha hjerta, ha ett

+ [godt hjerta.

ba'con, skinka, fläsk, t

nothing lean, ingalunda mager. Löfving: Eng. Läsebok.

dean, domprost,

no way sparing, på intet vis (alls [icke) knusslia:. rind, skorpa, skal, bark, näfver. pairing, affall, skal, bark. bree'ding, uppfostran, bildning. I vow youre mighty neat, jag svär (försäkrar) att ni har mycket

trefligt, i

scene (sen) (skådeplats), omgifning.

for mercy's sake, för Guds skull. 2

doc'trine, lära, lärosystem. her'mit, eremii, ensittare. the ver'iest hermit, till och med [den mest återhållsamme. through thick and thin, genom fa-[ror och svårigheter. shine\ in descrip'tion, utmärka sig i beskrifning, ha förmåga att teckna. moonbeam, månstråle. abed', till säugs, i säng. carpet, matta, bordduk.

* t 4 1

tète-à-tete (tat a tat, fr.), midt emot [hvarandra, på tu man hand. dish, fat, rätt.

lay † down the law, (föreskrifva [lagar), afgifva det omdömet. que qa est bon (fr.), hvad det der

[är godt.

ah, goutez qa (fr.), åh! smaka på

[detta.

jel'ly, gelé. rich, stark.

S . 1

malmsey (mam'se), malvasir (vin).

healing, mildt, helande.

dip, doppa.

whiskers, polissonger.

swain, ungersven, bonde.

stuff, proppa sig.

swill, svälja, supa. [sagdt.

no sooner said, knappt var detta

hall, förstuga, sal. i

chap'lain, kaplan, huspredikant. slap to, slå igen.

10146

Ord till läsestyckena 59 — 61.

bounce, rusa, springa.

i

O, for the heart of Ho'mer s mice, o, att der hade funnits den behjertenhet, som fans hos Horners råttor! hollow, ihålig. [skorpa.

crust of bread, brödkant, bröd-

71. The Complaints of the Poor.

Cheer'less, dyster.

4

wrap (rap), insvepa, inlinda. icrapt (rapt), insvept. coat, inpelsa. be a-cold, frysa.

bareheaded, barhufvad. 3 3

loi'ter, dröja, söla, uppehålla sig.

72. The Adventure of the Mason.

4 2 2

Grand da (stad i Spanien, belägen [vid floden Xenil). Saint's day, helgondag, helgdag. Saint-Monday, annandag, fri-

[måndag.

devotion, fromhet, andakt. 'rouse, väcka.

4 +

cadaverous-looking, som såg ut

[som ett lik.

job, arbete.

Stuor Padre, (sen'jor pad're, sp.),

[pater fader. ivith all my heart, af allt mitt [hjerta, hjertans gerna.

i i

blindfold, j binda för ögo-

hoodtvink (hud), \ nen-

make† objection to, göra invänd-

[ning mot.

i

rough (ruf) lanes, ojemna gränder, i +

portal, hvalfport, portal.

apply', sätta i, inpassa, i

creak, gnissla, knarra. what sounded, något som lät. ponderous, tung.

inte'rior, inre. i

bandage, bindel, band. dim, dunkel, otydlig. dry ba'sin, uttorkad vatten-brick, tegelsten. [behållare. mortar, murbruk. gladly, gerna, med glädje. stand† on end, stå på ända, resa sig. retired, enslig, hemlig, afsides j [liggande.

ghastly, förfärlig, spöklik, hemsk.

relie've, lugna, trösta, i

port'ly, väldig, stor, ståtlig.

jar, kruka, krus.

replace, lägga tillbaka, återställa.

maze, labyrint, virrvarr, röra. i

toll, ringa, klämta, slå.

evil will befall' you, kommer något

[ondt att hända dig.

clink, skramla, klinga, t

peal, ringning, ljud; dunder, t i

Xenil (hanel'), flod i Spanien. revel, kalasa, frossa; lefva i sus

[och dus.

for a whole fortnight, under hela 4 [fjorton dagar.

profit, förtjenst, vinst.

3

gaunt, mager.

crew of gipsies, zigenarband. hovel, koja, ruckle, skjul.

4

accost', tilltala.

curmudgeon, girigbuk, gnidare.

noted for, käncl för.

gri'ping, knusslig, snål.

from beneath, under. 2

shagged, lurfvig, tofvig.

anxious shagged, oroligt utstående. fall- to decay', förfalla. keepf in repair, underhålla. patch up, lappa, upphjelpa. recollection hågkomst, minne, er-formerly, fordom, förut. [inran. a pest upon him, måtte hin anam-

duc'at, dukat. t

leath'ern, läder-.

the worst luck, den värsta oturen, [det svåraste ödet.

there's no taking the laiv of, inan ? [kan icke processa med.

ten'ant, hyresgäst. [käck.

stur'dy, beslutsam, dristig, djerf, enga'ge, förpligta, förbinda sig. put\ in repair', sätta i godt stånd.

3

daunt, förskräcka, skrämma. engagement, förpligtelse, förbin-

[delse.

by little and little, småningom. dece'ase, aflida, dö. increa'se, tilltaga, tillväxa. by way of, för att, i afsigt att.

73. English Customs.

Cheer, förplägning, välfägnad, mat.

abound', finnas i öfverflöd, öfver-

[flöda.

trudge, gå, släpa sig fram. miles upon miles, miltals.

4

old-fashioned, gammaldags, gam-

[malmodig.

mince pie, hack-pastej, julbakelse. 1 2

su'et, fett, njurtalg.

rai'sin, russin. cur'rants, korinter. chop up, hacka.

4 2

can'dy, kandera, försockra. peel, skal; skala. nutmeg, muskott.

clove, kryddnejlika. +

cinnamon, kanel, i

pa'ste, deg.

jug, mugg, tillbringare, krus.

4 1

Valentine, Valentin, Valentina.

3

draw'ing, teckning, ritning, mål-

[ning.

notisen'sical, meningslöst, osam[manhängande.

4 1 +- —~

pop'idar no'ti öns, allmänhetens (folkets) uppfattning (föreställning). go\ a may'ing, (gå ut och meja grönt) gå ut på blomplock-ning. sprig, qvist. in blossom, blommande. May-pole, majstång. garland, blomsterkrans. strip, remsa.

shred, lapp, remsa, bit. 2 2

linen (lin'in), linne. . t

rain'bow, regnbåge. clust-pan, sopskyffel. brush, damborste, damqvast. rattle, rassla, skramla, skallra. pingle, klinga med, slå på.

1 4

tri'angle, triangel.

keep † hopping, gå på och hoppa.

74. The National Anthem.

An'them, korsång, psalm, koral.

4

the national anthem, folksången.

save, bevara.

gra'cious, nådig.

send\ her, låt henne.

ari'sey, stå upp.

scatter, förströ, skingra. r,,xvn

2 , ' . L&ultU frus'trate, omintetgöra, tillintet-

knavish (na'visj) tricks, onda an-

[slag, ränker. in store, i rikt mått, ymnigt.

4 ,2 2

am'ity, vänskap, endrägt, sämja. sceptre, spira. sway, föra.

3 1 3 2

huzza (vanl.: hurra), hurra!

75. Those Evening Bells.

Chime, klang, ton. past (= passed) away, förgången, [förfluten, förbi.148 Ord till läses t

darkly, (mörkt), undangömdt. tuneful, välklingande, melodisk,

[harmonisk. ring† on, fortfara att ljuda (att 2 [ringa).

bard, skald, sångare. ivalk, gå, vandra i (på).

76. The Nests of Birds.

•Structure, byggnad, i

gold'finch, steglitsa.

chaffinch, bofink. line, fodra, bekläda, öfverdraga ^ [på insidan.

sufficiently, Jiog, tillräckligt. rush, säf, vass. dexterous, behändig, skicklig. in terwea 'vef, i n v ä fva, i n fl ä t a, b

1 a n d a.

firm, stadig, fast. hemp, hampa.

spi'ders web, spindelväf.

lap wing, tofsvipa.

plas'ter, rappa, öfverstryka.

inside, insida, innersida, i

cement , kitt, cement.

4 , 1

sival low, svala.

secure, säker, trygg; trygga.

habitation, boning. moisten (mojsn), fukta, väta. dust, aska, jord, stoft. Indian, indisk.

depreda'tion, plundring, sköfling. mode, sätt. [ma gång.

alike, lika, lika mycket, på sam-construct, bygga, uppföra. adapt, lämpa, afpassa. security, säkerhet, trygghet.

skill, skicklighet, förmåga. 4 4 ? 2

sagacity ,skarpsinnighet, klokhet. display', utveckla, visa. appa'rent, synbar, ögonskenlig,

[tydlig.

learn, få veta, erhålla kunskap oiu. on the other hand, å andra sidan.

i t ~ +

proportion, förhållande, jemnmatt,

[storlek. be in † existence, vara till.

14 2

ac'curacy, noggrannhet, puuktlig-

[het.

77. King John and the Abbot.

4+22

Canterbury (kan'terberri), stad i grefsk. Kent i södra England.

4 4

anon', genast, straxt; ögonblickligen.

notable, märklig, ryktbar. main, väldig, stark, stor, mägtig. ride† post for, (resa med kurir-[hastighet), skynda.

gold chains, etc. (här: män, som buro guldkedjor, och voro klädda i sammetsrockar).

wait about, passa upp, omgifva,

[följa.

how now, jaså, hvad nu, hvad står [på, hvad för något!

i .

work treason, förbereda (ställa till, [anordna) förräderi.

quo = quoth, sade.

dof dear, tillfoga skada. — i

true gotten gear, ärligt förvärfvadt

[gods (egodelar).

smite (smote, smitten), slå. 2

stead, plats, ställe. liege-man, vasall.

to one penny,) på öret, på

to within one penny, \ styfvern. doubt, tvifvel, tvekan. shal'low, svag, matt, klen, enfaldig. as yet, ännu, tills nu. space (mellanrum, tidrymd), råd-

[rum.

endeavour, bemödande, sträfvande.

dof my endeavour, göra mitt bästa. t

living, underhåll, förmögenhet.

forfeit, förverkad, hemfallen. + +

Oxenford = Oxford, devi'se, utfinna, upptänka.193 Ord till läsestyckena 59 — 61.

of com'fort so cold, utan tröst,

[nedslagen.

a-going to fold, (gående) på väg till fållan (fårahuset). cheer up, var vid godt mod, mod!

4

apparel, drägt, kläder. answer your quarrel, uppgöra eder

[sak (tvist). as ever may be, så mycket som möj-

[ligt, så mycket man kan vara. i

sump'tuous, dyrbar, lysande,

[präktig.

array', prydnad, smycke, skrud, i , +

cro'sier, biskopsstaf, kräkla. i

mitre, biskopsmössa, mitra. rochet (rock'et), messhake, mess-

[skjorta.

cope, hufva.

fore = before, inför, för.

keep\ ones day, inställa sig på

[utsatt dag.

,32

/Sa viour, frälsare. penny, penning, styfver.

worser (= worse), sämre, ringare. Bitt el (förvridning af Botolphe),

[Botolf.

4

be gone, hafva rest, resa.

3 1

yea, ja, ja visst. be in speed, ha brådt om. alack'! ty värr! ack! noble, rosenobel (gammalt guldmynt [= 6 kronor sv.).

78. The Western Wilderness.

Wilderness, ödemark, öken.

towards the centre, i det inre, i den [mellersta delen. tract, trakt, yta, landsträcka. stretch, sträcka; utsträcka, ut-

[breda sig.

4

province, landskap, område, pro-

[vins.

manner, bruk, sed.

det inre landet.

the inland, the inland country,

for days and days together, Here

[dagar å rad. print, märke, spår, intryck. curl up, hvirfla upp, slingra sig

fertile, bördig, fruktbar. tuPP*

till, odla, plöja.

abo'de, boning, vistelseort.

5 ,2

grassy, gräsbevuxen. growf, odla.

tribe, stam, slägte, svärm. grape, vindrufva.

fia'cour, (angenäm) smak; vällukt. 2 1 spreadj a feast, uppduka en fest.

length of course, (långsträckt lopp)

[längd.

boa'sted, berömd, prisad, i

overflow', öfversvämma, rinna öfver. sweet-smelling, välluktande. good for, tjenlig till. rugged, skroflig, knagglig.

4

barren, ofruktbar, kal, torr, ödslig. sands, sandhedar; sandöken. dis'mal, dyster, ohygglig. marsli, kärr, träsk. spa'ringly, sparsamt. intermix', inblanda.

hence, härefter. 2 .,2

busy (bis i), verksam, flitig, ifrig,

hum, sorl. [orolig.

2

rep'tile, kräldjur.

insect, insekt. [nelig.

innumerable, otalig, tallös, oräk-

bring\ forth, frambringa, föda. 2

prodig'ious, ofantlig, oerhörd.

quench, släcka.

margiyi, rand, brädd, kant.

göre, genomborra, stånga, i

friglit'fid, fruktansvärd, förfärlig.

bell'owing, ramande, bölande.

2 . _ .

for many (e) many miles togeth'er,

[många, många mil bort.150

Ord till läsestvckena 45—4 i.

venture near, våga sig nära, när-

[ma sig.

spring, källa.

march, vandring, tåg, marsch. lag behind, dröja efter, blifva efter.

in numbers, i stort antal, hopvis, i

host, hop, svärm, trapp, här. steep, brant, stupande. [va på. press against, trycka, tränga, drif-

in spite of themselves, ofrivilligt, [mot sin vilja.

maim, stympa.

dash in pieces, sönderslå, krossa, i

eagle, örn. [störta.

tumble, tumla, falla, störta, ned-

pounce, störta, slå ned. i

beak, näbb. liooked, krökt, skarp.

4

tal'on, klo. i i

antelope, antilop. roebuck, råbock.

pas'ture, beta; bete, betesmark.

browse, afbeta, förtära.

to be preijed upon, falla ett rof för.

mar mot, murme 1 djur.

whistling hare, piphare.

bur row, gräfva (hålor).

hillock, liten kulle, hög.

get† a good view of, få riktigt syn

look (!) oid, utkik. tPå'

pop, fara, kila. i

scarce, knapp, i

beaver, bäfver.

grizzly ell. gris'ly, grå; hemsk, shag'gy, lurfvig. [gräslig.

3

paw, ram, tass, fot. i

tear†, rycka, rifva, slita. hold, tag, grepp. plump on, rakt på.

choose†, bry sig om.

79. John Barleycorn.

(Jolin Barleycorn är en skämts, benämning på säden. Stycket framställer sädens behaudling från såningen till dess användning i bak och brygd.) clod, jordklimp, jord. sore, häftigt, högeligen. sultry, qväf, brännande. pointed, spetsig. wrong, skada, kränka. so'ber, (nykter), allvarsam. bendf, böja, svigta. joint, led.

droop, hänga (ned), digna, vissna. fail, aftyna; felas, fattas. sicken, sjukna, aftaga. fade into age, blifva gammal. deadly, dödlig, mordisk, förfärlig. ro'gue, skälm, landstrykare. darksome, mörk, dyster. brim, brädd, rand, kant.

work farther woe, göra mera ondt,

3 7 , .. i [skada. scorch, branna, sveda. L

marrow, merg. crush, krossa, söndermala. enterprise, företaga sig; företag. of noble enterprise, (ädel) stor i

[handling.

i

heighten, höja, öka, upphöja, i

toast, dricka en skål för, klinga för. poster ity, afkomma, efterkom-

[mande.

80. The Cataraot of Niagara.

4

Cataract, vattenfall.

4,4 2

Canada, Kanada.

14,42

Niag ara, Niagara.

discharge, flyta ut, utgjuta sig. + 2,1 +"

lierpendicular, lodrät.

bring † the imagina tion to correspond' to, bilda sig en föreställning om. drain, afleda, tömma. ledge, lager, utsprång.195 Ord till läses t

1 2 2 1 2

precipitately, brådstörtadt, hufvud[stupa.

the bed of its stream, dess flod-[hädd, strömfåra.

t

straight (stråt) across, rätt öfver. hollow, urhålka, urhålka sig. inwards, inåt, invändigt. bend to, böja sig efter. ob'stacle, hinder. round, runda, afrunda sig. circular, krctsformig,cirkelformig. current, ström. point, udde.

at the top, upptill, öfverst uppe. » ,

lea gue (ett längdmått = 3 eng. mil, [nära 72 svensk).

fury raseri. termination, slut, gräns. inconceivable, ofattlig, otrolig. dashing, sammanstötning, smatt-[rande, vattnets fall. mist, töcken, dimma.

it will be read'ily suppos'ed, man ^ [kan lätt förstå.

navigation, skeppsfart, segling. with sa'fety, oskadd, välbehållen.

81. The Destruction of Sennacherib,

Sennacherib, Sanherib. 2 ,2 2

Assyr ia, Assyrien. 2 ,2 +

Assyrian, Assyrier.

1, 3

.co'hort, trupp, skara, kohort, i

gleam, glimma, stråla, lysa.

sheen, sken, glans, i

nightly, nattligt, om natten.

4 ,2 1

Galilee (Galileen), Galileiska

[hafvet.

banner, banér, fana, standar. strowf, strö, kringströ, förströ,

[skingra. blast, väder, storm, stormil. sleeper, sofvare, den sofvande. wax, växa, blifva.

deadly, (här.-) dödt. chili, stelnad, kvlig, frusen.

heave, hafva sig, höja sig, svälla.

all wide, vidöppen, i

roll, rulla, hvirfla, svalla, strömma. 2

the breath of his pride, flägten af hans stolthet, hans stolta anda. gasping, flämtande, sista andetag. spray, stänk. surf, bränning,

rock-beating, som slår mot klippan. ri'der, ryttare. distort, förvrida, vanställa. rust, rost.

mail, rustning, pansar.

alo'ne, allena, öfvergifven.

lance, lans, kastspjut.

unlifted, ej upplyft, ej lyftad, i

unblown' (ej blåsta uti), tyst, obe-

[gagnad.

Ash'ur, Assur (Assyrien).

ivail, klagan, jämmer, i, +

i'dol, afgud, afgudabild. bi'oke, krossad, nedbruten.

1,4

Ba al, Baal (solguden). 2 , 1

gen tile, hedning. unsmo'te, ej träffad, ej slagen. melt, smälta, upplösa, förtära. in the glance of the Lord, för Her-

[rans blick.

82. The Child's First Grief.

Glance bright, skimra bjert, grannt.

chase, jaga, följa, i

run\ ivild, förvildas, i

brief, kort. glade, skogsäng.

83. No rank or possession can make the guilty mind happy.

Rank, rang, samhällsställning.

possession, besittning, egendom. 1 1 2 -, 2 Dionys ius, Dionysius.152

i i.

Dam'odes, Damokles. flatterer, smickrare.

spe'cious, skenfager, falsk. take† occa'sion, begagna tillfället,

[ett tillfälle.

extent, utsträckning, storhet. 2 ,2

magnificence, härlighet, prakt, ståt, 2

banquet (bang'kwit), festmåltid. 1, 2 so'fa, soffa.

3 3,

embroidery, broderi, utsyning.

side-board, skänkbord.

plate, kärl, tallrik.

attend', passa upp vid. 2 2

readiness, beredvillighet, påpasslighet, sub m is'sion, underdånighet.

fra'grant, välluktande, doftande. 3 3

oint ment, smörjelse, salva.

chap'let of flowers, blomsterkrans. perfume, vällukt, doft, luktvatten. entertain ment, undfägnad, gästa-

ex'quisite, utsökt, utvald. [bud.

2 2 4 2

del'icacy, läckerhet. indul'ging himself in state, hän-gifva sig åt, njuta af ståten. let down, nedsläppas, nedhissas, , [nedsänkas.

cei'ling, tak (i rum). exactly, alldeles. glitter, skina, blänka, glittra. hang\ by, upphänga på. speedy, skyndsam, hastig, bråd. revelling, lustbarhet, kalas. pomp, prakt, ståt, pomp.

carve, utskära, sira.

1 , 2 t^* afford' pleas'ure, skänka nöje. 2 ,

condit ion, vilkor, stånd.

device infall, påfund. , 2 1

intimate (to), antyda, låta förstå. in the midst, midt uti, midt ibland.

3 3,+ 2

roy'alty, konungavärdighet,

84. Change of external condition often adverse to virtue.

Adverse to, fiendtlig mot, hinder-

r1' 4 t [Hg för.

Jo ram, J or am. L °

2,42

Is'rael, Israel. 2

flourish, blomstra, framstå. 1 1, 2

Eli'sha, Elisa.

4 4

Benhadad, Benhadad. 2 ,2 2 Syria, Syrien.

2 2 4

Syrian, syrisk.

14,4 +

idol'ater, afgudadyrkare. 2 • .2

is'sue (is'sjo), utgång.

distemper, sjukdom. 2

threaten, hota, Haz'ael, Hasael.

present one's self to, framträda för.

4

proph'et, profet; siare. term, uttryck.

con ference, samtal, underhandling.

o

steadfast, stadig, fast, ståndaktig. *2

prophetic, profetisk, siare.

2 4 2

tyranny, förtryck, våld, tyranni. cruelty, grymhet. [vånacL

in surprise, med förvåning, för-

4 4 ,2 2

barbarity, grymhet, vildhet,

uncorrupt,),..., P , ,' } otorderivad. uncorrup ted,)

indigna tion, förtrytelse, harm. rise, uppstiga, vakna, stiga, tilltaga. makej no return, but . . ., svara [endast för att. . . in the course of time, längre fram

[i tiden.

predict, förutsäga. come† to pass, hända. Jehoahaz, Joas.

leave† on record (låta föra till [protokoll), anteckna. plainly, tydligt, klart.

foresee'†, förutse.Ord till liisest

i, i

a man of violence, en våldets man. state of life, lefnadsställning. be concerned in, deltaga uti. unguarded, obevakad, otyglad. comple'te utföra, fullborda.

4,4

character, roll, karakter.

85. Vision of Belshazzar.

Vision, syn. 2 + Belsliaz zar, Beltesassar.

1 , 4

sa trap, satrap.

throng, trängas uti. , 2

fes tival, fest. cup, bägare, dryckeskärl. K 2

Ju dah, Juda, Judalandet.

deem, anse för (sora). 1 2 Jeho vali, Jehova.

hold†, innehålla.

god'less, gudlös.

trace, teckna, rita.

4

ivand (wond), trollspö, trollstaf. shake†, skaka, darra, skälfva. bade no more rejoice, befalde att [man ej mer skulle roa sig. all bloodless ivax'd his look, hans ansigte blef helt blekt (blodlöst). trem ulous, darrande, bäfvande. lore, lärdom.

man of lore, lärd, lärd man.

expound', tyda, förklara, utlägga.

the words of fear, de fruktans-

[värda orden. mar, förstöra, förderfva, störa. mirtli, gamman, munterhet. Chalde'a (ch = k), Kaldeen.

se'er, siare, stjerntydare.

skill, förmåga.

untold', outtalad, otydd.

awful, fruktansvärd, förskräcklig.

still, alltjemnt.

Ba'bel, Babel.

men of age, gamle män.

4 *1 2

proph'ecy, profetia, förutsägelse.

i

in view (vu), för ögonen, synbar. ivortli'less, värdelös.

shroud, svepning, likdrägt. robe of state, statsdrägt, galadrägt.

4 ,12

canopy, tronhimmel.

80. On Contentment.

In some meas'ure, i viss mån. the philosophers stone, de vises disqui' etude, oro, ängslan. [sten.

ea'sy, tillfreds. [x^iiig med.

stand\ rela'ted to, vara i berö-

extin guish, utsläcka, qväfva.

mur mur, knot.

repining, grämelse.

allot, tilldela.

part, andel, uppgift, roll.

act, utföra.

tendency, böjelse, fallenhet. corruption, bestickning, förderf,

community, samhälle. [förfall. 2,2 2

serenity, lugn, klarhet, frid.

afflicted, bedröfvad, ledsen, i f

conve'niences of life, lifvets be[qvämligheter. lie\ in a narrow compass, falla [inom ett litet område. humour, böjelse, lynne. strain after, sträcka sig efter. get the start of, få försprång för, [hinna framom. middle sort, medelklass. enjoy', njuta, använda. sptlenclid, lysande. ivanting, i behof. sol'id, verklig, äkta. outvi'e, öfverträffa, besegra. shad'ow, skugga, obetydlighet. appea'rances, yttre sken. men of sense, förnuftiga menniskor. contract, inskränka. expo'se, framhålla, tadla. undo' †, upplösa, förstöra. set\ to sale, utbjuda till salu.154

Pittacus, Pittakos. 2 2

Lyd'ia, Lydien. [mer.

more by half than, en half gång 4 ' 1 •

Soc rates, Sokrates.

consider a 'tion, ö f v e r vägan d e.

be at the trouble, göra sig mödan.

saying, yttrande. 2

endeavour after, sträfva, fika efter. take\ in, innefatta.

make† one's self easy, inrätta det [beqvämt åt sig. actually, verkligen.

lief under some pres'sure, lida af [något betryck (nöd).

1 2 1

alleviation, lättnad, lindring. mainmast, stormast.

get into quotations, komma i fart med att anföra yttranden (citera). ruffle, störa.

in a pass'ion, i vredesmod.

4 4 2 2

calamity, olycka, bekymmer.

to the same pur pose, i samma syf-[te, af samma slag. life, lefnadsbeskrifning.

complica 'tion, s am m an s ätt n i n g, s a m-^ [manstötning.

gout, gikt. upon him, öfver sig. stone, sten, stenpassion, es'say, uppsats. system, system, lärobyggnad.

Ch ristian ity, kristendomen. 1

effectually, i sanning, verkligen.

is deri ved to us, har kommit oss

[till del.

fatal, ödesdiger, oundviklig, o-

[lycksfull. harmony, öfverensstämmelse. universe, verldsallt, universum, pervert, förderfva. [verld.

si'lence, tysta, bringa till tystnad. discontent, missnöje.

unreasonable, oförnuftig. bear\ a tender regard' to, taga [kärleksfull hänsyn till.

remo'val, borttagande, aflyftande,

[aflägsnande.

87. A Psalm of Life.

4

Psal'mist, psalmförfattare, psalmist, i

mourn ful, dyster, sorglig.

numbers, vers, verser.

gaol (djàl),) ,

jail, \ taU*el&e- [tig.

fleeting, snabbt förflygande, flyg-

muffled drums, dämpade (öfver-[höljda) trummor. funeral march, begrafningsmarch, 3 [sorgmarch.

broad, (bred), stor, vid. 2 ,2 4

bivouac, nattvakt, bivuak.

dumb, stum, oskälig. 2

driven cattle, framföst boskap.

the Pres'ent, det närvarande, tiu-

[tiden.

heart within , med hjerta (mod) i

[bröstet.

subli'me, upphöjd, ädel. departing, då vi gå bort (dö). footprint, spår, fotspår. main, haf.

3 /

forlorn , förlorad, olycklig. 2

ship'wrecked (-rekt), skeppsbruten. takef heart, fatta mod. be up and do'ing, vara uppe, stå [upp och verka, achie've, afsluta, fullända. pursue', fullfölja, fortsätta, sträfva.

88. The Invasion of Britain by Julius Cæsar.

/-v

Invasion, infall, inkräktning. barba'rian, barbar, vilde. tend, sköta, valla.

3

Gaul, Gallien.

take† back, återföra, i

force, styrka, härsmagt, trupp. advance, framtränga, framrycka. invade, infalla i, anfalla, öfver-

prog'ress, framträngande. [falla.

oppo'se, göra motstånd, motstå. seve're, skarp, häftig, hård.

keep † possession of, innehafva, bi-

[behålla.

incur sion, infall, inbrott, ströftåg. decline, förfalla, nalkas sitt slut. defenceless, försvarslös, värnlös. unaccus'tomed to, ovan vid. take† advantage of, draga fördel [af, begagna sig af.

i

groan, klagan, suckan, rop, suck. clep'uty, sändebud, ombud.

89. The Saxons.

To this day, ännu i dag. •2 t

opposition, motstånd, invändning.

4

gob'let, bägare.

thy health! din välgång! din skål!

cunning, slug, listig. 2

meant him to do so, ville att han [det skulle blifva. at any rate, i alla fall, härmed vare [huru som helst. encroach'ment, ingrepp, inkräkt-

[ning.

could help himself, skulle kunna

[draga sig undan, värja sig.

dethro'ne, afsätta. ru c

' [hafva varit.

suppo'sed to have been, som tros

confuse (together), sammanblanda,

[förblanda.

invention, uppfinning, dikt. i

pour, strömma, rusa, störta.

4

estab'lisli, bosätta (sig).

2,4 1

/;eptørc%(hep'tarke), heptarki, för-[ening af sju riken.

fall j- back before, vika tillbaka för. i

figh'ting, stridbar. adja'cent, kringliggande, närgrän-gloo'my, dyster, hemsk. [sande. wreck (reck), lida skeppsbrott,

h?wl, tjuta. [krossas.

drea'ry, förfärlig, dyster, hemsk. split, spränga, klyfva.

4

cavern, håla. 2

Augus'tine, Augustinus. 2 +

Eth'elbert, (Adalbert).

the moment, i samma ögonblick. 2

mud'dy, dyig, gytjig. 2

marshy, sumpig, sank. 2 ,2 1

cled'icate to, inviga, helga åt.

/"v

founda'tion, grund, gruudval.

3 2 2 2

Northum'bria, Northumbrien, Nor[thumberland.

council, rådsförsamling, möte. consid'er, öfverväga. chief priest, öfversteprest. impos'tor, bedragare. satisfied of, mätt på. de'cently, anständigtvis. in return , till vedergällning. in sight of cdl the people, i allt

[folkets åsyn. insult, skymf, angrepp. claim, göra anspråk på. claim to have, påstå sig hafva.

poi'son, förgifta, förgifva. revolt, göra uppror, resa sig. thunder, dundra, bullra.

disgra'ce, vanhedra, vanära. 2 1,2

Pavia (pave'a), Pavia. 2

shriv elled, skrynklig.

bent, böjd, krokig, lutande. 2 , 1

refuge, tillflykt, tillflyktsort. 2,1 1

Charlemagne (sjar'leman), Karl den

[Store.15(3

Ord till läsestyckeua 89 — 90.

territory, område, landskap. North'men, nordmän. daring, djerf, oförvägen. over and over, åter och åter.

cowardly, fegt, skamligt. makej jests upon, drifva gäck med. succés'sion, (tron)bestigning, upp-

[stigning.

90. Alfred the Great.

Takef to, föra till.

he in the hah'it, hafva för vana.

go\ on journeys, företaga resor. are generally found to have had, vanligen befinnas hafva haft. illuminated, prydd, illustrerad. tutor, lärare.

apply ones self to, bemöda sig

[om att.

takef a sol'emn oath, aflägga en [högtidlig ed.

i

bracelet (bras'let), armband, arin-

[ring.

think† nothing of, anse för iugen-disperse, skingra. [ting.

rout, spränga, slå på flykten. at work upon, sysselsatt med, ar-

[betande på. ready enough, nog qvick, rask, idle dog, lathund. [tillreds.

make† head against, fatta stånd

cap ture, borttaga, fånga. [mot.

flag, fana; flagga.

li'keness, bild. i r

thie'visli, tjufaktig, roflvsten. enchanted, förtrollad. droop, hänga slak. sensible, förnuftig. make† a camp, slå läger. bog, träsk.

attempt' (for), försök (till), före-

oppress', förtrycka. [tag.

2 2 2

pes'tilent, besvärlig, plågsam.

3 2 1

fortify, befästa.

musician, musikidkare, musiker.

disguise, förkläda. gleeman, spelman, sångare. minstrel, (kringvandrande) sån-[gare, skald, trubadur. entertain , underhålla, roa.

4 —s .

carouse, dricka, supa.

2 2 2

discipline (dis'iplin), manstukt, [disciplin, ordning. tune, melodi, ton, ljud. give † up for lost, anse förlorad. slaugliter, blodbad, manspillan. with great slaughter, göra ett stort

beså'ge, belägra. [nederlag.

in remembrance, till erinran, till

[åminnelse.

lead† an honest life, föra ett hecler-

[ligt lefnadssätt.

sunny, solig, solbeglänst. 1 2

pirate (pi'ret), sjöröfvare, viking, i

Hastings, Hastings.

4 2

fam'ine, hungersnöd, i

plague (plag), pest. fail, svika.

val'iant, tapper, modig. tongue, tunga, mål, språk. turn away, köra bort.

partial, partisk, orättvis.

found, grundlägga.

cause, sak, mål, rättegång.

industry, flit, trägenhet, i

portion, del, afdelning. pursuit, sysselsättning, sträfvan. wax, vax.

notch, karfva, göra skåror uti;

skåra, inskärning, karfstreck. 2 1 +

regular, bestämd, regelbunden.

s

draught (draft) of air, vindpust, chink, springa, remna. [drag.

gutter, drypa. +

unequally, ojemnt.Ord till läsestvekena 41—45.

case, låda, fodral.

afflicted with, besvärad, plågad af. . i .

disease, sjukdom, plåga. surnamed, med tillnamnet. take† part with, taga parti för, [sluta sig till. gain the day,

vinna slaget, segra. greedy eater, glupske ätare. drinker, drinkare.

noisy, bullrande, stojande.

2 14

elegancy, prydnad, behag. hang'ings, förhängen, täcken, vägg-tcall, mur, vägg. [bonader.

paste up, klistra upp. paper, tapeter. ornament, pryda, smycka. needleivork, broderi, utsyning. curiously., konstigt, prydligt.

decorate, smycka, pryda.

tis'sue, väfnad, brokad.

brass, koppar, brons.

bed'stead, säng. i

drinking-bowl, dryckeskärl. tum, tur, ordning. part (on), dela (öfver). ample, yfvig, rik. point, drag, egenskap. encourage, uppmuntra.

make\ onés way, bana sig väg. remote, aflägsen.

broken in spirit, försagd, modlös.

turn asi'de, afvända. i

unchanged, oförändrad.

there are certain to ari'se, der upp-[stå med säkerhet. hopeful, förhoppningsfull. defeat', nederlag, motgång. inspi're, ingifva, tala uti. fellow-crea'ture, m e d m e nn i s k a. ruler, herskare, styresman.

91. Harold the Second and William the Conqueror.

Harold, Harald.

league, ingå förbund, förbinda sig.

eonfes'sor, bekännare. (Här menas Edwarel the Confessor, Edvard Bekännaren.) he had good need to be quick about it, han behöfde nog skynda sig dermed. [mandie>.

Rouen (-ang), Rouen (stad i Nor-drop, falla; fälla, släppa, låta falla. call on, uppmana, uppfordra. freely, frikostigt. con'secrate, inviga, helga.

4

warrant (worrant), försäkra, an-

[svara för. Peters Pence, Peterspenningen. tax, afgift, skatt. if they could make\ it convenient, om det fölle sig lägligt för dem. reb'el, upprorisk.

to give them instant battle, för att [genast erbjuda dem strid. draw† up, uppställa i slagordning. hollow circle, hålcirkel, cirkel med [tomt rum i midten. survey' (a), öfverskåda. brave, ståtlig, ädel. hel'met, hjelm. throw †, kasta af. captain, fältherre, höfding. of note, af betydelse, af anseende.

honourable dismissal, hederligt

stir, oro, larm, rörelse. [aftåg.

mire, dv, gytja, smuts.

broken ground, oländig mark. i ,

report', meddela, inberätta. intelligence, underrättelse, nyhet.

contrary winds, motvind, ogyn-[samma vindar.

i

strew (stro)†, beströ, öfverströ,

[betäcka.

make\ sail, hissa seglet, afsegla.

4 2

gaWey, galère. proiv, förstäf, framstam. diverse coloured, mångfärgad. vane, visir, hjelmgaller.

decora'tion, sirat, prydnad.158

Ord till läsestyckena 59 — 61.

gorgeous, dyrbar, präktig. sparkle, tindra, gnistra. mast-head, masttopp. fire, antända, sätta i brand. break† up, afbryta. hurry, skynda, ila.

dismiss', afskeda, bortsända, i

bearded, skäggig.

the upper lip, öfverläppen. outpost, utpost, förpost. to be instructed, blifva tillsagd,

[befald.

2 + 2 2 1

reconciliation, förlikning, förso-

[ning.

front to front, ansigte mot an[sigte, midt emot.

encamp', lägra (sig), slå läger. 2

rustle (rusl), prassla, frasa, fladdra.

4,1.2

op'posite, midt emot liggande, mot-horseman, ryttare. [satt.

of a sudden, plötsligt. battle-cry, stridsrop, fältrop. burst from, utbryta från, frain-rood, kors. [bryta från.

sweep † down, rusa ned, ila ned. prancing, dansande, som kråma-rage, rasa. [de sig.

keep\ side by side, hålla sig (sida vid sida) tätt slutna till hvarandra. mass, hop, massa. shower of arrows, pilskur, pilregn. press forward, tränga, rusa fram. go † forth, komma ut. face, möta, trotsa. horse, rytteri. main bod'y, hufvudhär. heedless, obekymrad. pretend , låtsa.

ea'ger, ifrig, häftig.

up ward, uppåt.

icild, rå, kulen, vild.

clash, brak, skräll.

din, buller, slammer, vapenslam-

battered, bucklig. [mer.

ar mour, rustning. flash, blixtra.

fiery, glödande, rödglödande.

golden, gyllene, guldglänsande.

sil'very, silfverfärgad.

dash forward, störta fram. i

blinded, bländad, blind, i

break†, skingras, sprängas.

4,2

ral ly, samla sig på nytt, ordna

[sig å nyo. lose the day, förlora slaget. pitch, uppslå, uppsätta, uppspänna. liej- low, ligga nere, ligga ned-pile, hög, hop. [slagen.

soil, fläcka, sudla, nedsöla.

92. The Story of Macbeth

4 2,

(makbeth').

4 , 4

Harass, plåga, oroa. indeed', (här:) till och med, äfven. take\ possession of, taga i besitt-spoil, byte, rof. [iriiig.

get on board, begifva sig ombord.

hoist sail, hissa segel.

put\ up prayers, uppsända böner. 2 ,2

lev y an army, värfva, samla en här. i

thane, höfding.

governor, styresman, höfding.

term, benämna, kalla. +

earl, jarl, grefve.

to have one's fortune (for'tjun) told,

[låta spå sig.

4

prophetess, profetissa. moor, kärr, moras, hed. all hail! hell dig! hail to tliee, hell dig! [het.

pay a compliment, säga en artig-be recovered, hafva hemtat sig. by inheritance, genom arfsrätt. intend' for, bestämma åt. come\ to be true, råka att vara [sann (sanna). bring† to pass, föranleda, komma

[att inträffa.Orel till läsestyckena 92—93.

159

i-

wicked purpose, ondt uppsåt, af-

4 +2 ["gt-

sovereign (sov'erin), herskare, su-

command', befäl. [verän.

+

tha nedom, thansvärdighet, thandö-

abom'inable, afskyvärd. [me.

2 ,2 1

ret inue, följe. [gelse (r).

appea rance of joy, glädjebety-make\ wel'come, välkomna. watchman, väktare. drugs, droppar, sömndroppar, me-

[dikamenter.

2 ,+

liquor (lik'or), dryck.

sentinel, vakt, skyltvakt. 1t i t stupefy, döfva.

4 1

swallow (swollo), svälja. dirk, dolk.

stab (to), sticka, stöta (i). even, ens, så mycket som. daub, bestryka, sudla. enraged, ursinnig, uppretad. conspire, tänka på förräderi. suppo'sed, inbillad, förmodad.

ruffian, skurk, mördare.

instruction, anvisning, föreskrift. 2

vil lain, bof.

make† ones escape, undkomma. 2,22 1 perplex'ity of mind, sinnesoro.

stud'y, studera, utfundera.

4 ,1.1

proph'esy, förutsäga, profetera.

come† to the assault, komma och

[angripa.

drag, släpa, draga.

mate'rial, materiel, (byggnads)-

labo'rious, mödosam. [ämne.

account , anse.

i, i

private (pri'vat), enskild, person-

[lig, särskild. on his part, å sin sida, för sin del.

keep † upon one's guard, vara på

[sin vakt. attend', uppvakta, besöka.

enlarge, utvidga. [fästa.

strengthen, styrka, förstärka, be-trudge, gå (med möda), släpa sig. ascent, uppfartsväg, uppgång. unfit, olämplig, opassande. snatch up, tillgripa, rycka till sig. ferry, färja. boatman, färjkarl. sea'side, hafskust. dra w- b ridge, v i n d b ry g g a. on no account, på intet vilkor. fit out, utrusta. summon, anbefalla, uppfordra. surrender, öfverlemna, uppgifva. deliver up, utlemna. delay, uppskof.

incensed at, uppretad, förbittrad recovery, återvinnande. [öfver. castlewall, slottsmur. the appearance, något som likuade. disheartened, försagd. [mod

recollect one's bravery, samla sitt

4 , 2

sally oid, göra ett utfall. + i

desperate (des'perat), förtviflad.

the thick of battle, den tätaste stri-[den, handgemänget. pros'perous, lycklig, framgångsrik. vanguard, förtrupper.

coronation, kröning, ii,

crea'te earl, göra, utnämna till jarl.

after the title of dig'nity, till likhet [med den hederstitel.

93. 2

The Skeleton in Armour,

Skel'eton, skelett, benrangel.

hollow, ihålig, tom.

dr est = dressed. 2

balm (bam), balsam.

flesliless, köttlös. 2

palm (pam), hand. 2

haunt, besöka, förfölja.

4 2

cavernous, ihålig, i

flow, strömma, forsa.1(30

Ord till läsestvcket 93.

a clull voice of woe, en dof, sorg-([sen stämma.

vi'king, viking.

3

skald, skald, i ,

Sa'ga, saga.

take heed, laga (att), gif akt. verse, vers, skaldestycke, sång. rehear se, återgifva, upprepa, be-

[rätta.

Northern Lancl, Nordanland. tame, tämja.

+ , 3

(ger'fakn), jagtfalk. olida öfver.

g er-falcon gyrfalcon skim, stryka

the Sound, sundet, Öresund.

ivhimper, jämra sig, gnälla.

tremble, rädas, bäfva.

lair, lya, ide, håla. i

were-ivolf, varulf. bark, skrik, tjut. corsair, sjöröfvare, kapare. marau der, fribytare. speed\, affärda, affärdas. stern, sträng, grym, hård.

4 '

wassail-bout (wos-), dryckeslag, i

wear\, vara, räcka. set the cocks crowing, komma ha[narne att gala. drain, tömma, urtappa. oaken pail, ekekar. filled to overflow ing, öfverfyld. pine, tall, gran.

splendour, glans. 2

icoo, fästa, fria, gilja till. yielding, medgifvande, bifallande.

plight ones vow, afgifva sitt löfte,

[sin ed.

loo'sened, löst, lossnad.

vest, tröja. 2

breast, bröst, barm.

flutter, (fladdra) skälfva, i

fright, skrämma. chant, sjunga, besjunga. mute, stum, mållös, tyst.

quaff, klunka, dricka.

wind-gust, vindstöt.

ivaft, flägta, sätta i rörelse, drifva.

brightly, muntert,

scorn, förakt, hån. i

unshorn', orakad.

foam, skum, fradga.

discard', afskeda. i

sea-mew (mu), måse, hafsmåse. put i to sea, lägga ut till sjös. Nor semen, nordmän. wave, svänga. [föf stormen>

launch to the blast, länsa undan

bent like a reed each mast, hvarje

mast böjde sig som ett rör,

ett vass-strå.

gain, vinna (försprång).

flaw, vindstöt.

gusty, blåsig, stormig.

Skaw, Skagen (Jutlands nordliga-

[ste udde).

hail, helsa, ropa an. veer, sno, vrida sig, vända. flap, fladdra, hänga slappt.

helms'man, rorman, rorgängare. quarter, miskund, pardon. m idsh ips, midskepps. keel, köl.

striker, träffa, törnå på. rib, (refben), spant. reel, tumla, hvirfla.

hulk, skrof. 4 5 '

aslant , på sned.

cor morant, hafstjäder.

rock'y, klippig. 2

haunt, tillhåll.

beat-i-, kryssa, styra. 2,21 hur ricane, orkan.

bear]- (bära), föra; hålla.

ivesttvarcl, mot vester.

cloud-like, likt en skv, dunkelt.

stretching to lee'ward, utbredande

^ [sig på läsidan.

for my lady's boteer, till bostad åt

seaward, mot sjön. [min maka.Ord till läsestvckena 93—95.

161

stag'nant, stillastående. fen, mosse, kärr, vattensamling. hateful, förhatlig, afskyvärd. grateful, behaglig, ljuf. seam, teckna (med ärr), fåra. scar, ärr.

burstj-, spränga, bryta.

pris'on bars, fängelsegaller, i

flowing, öfverflödande, bräddfull,

, [bräddad.

boivl, (skål, bål) bägare, i

skoal! (efterbildning af:) skål!

94. Antony's Speech over the dead body of Julius Cæsar.

Inter , jorda.

answer d it, pliktat derför. under leave, med tillåtelse. coffer, kassakista, kassa. stuff, ämne.

Luper'cal (uttalas här: Lu'percal), [fest till Pans ära. disprove, ogilla, vederlägga. withhold, afhålla, hindra. brutish, oskälig.

bear† with, öfverse med, hafva [öfverseende med. coffin, kista, likkista.

pause, hålla upp, upphöra.

none so poor to do him reverence,

ej ens flen fattigaste betygar

honom sin vördnad.

stir, röra, egga. 12 2

mutiny, uppror, göra uppror. parch'meut, pergament. clos'et, arbetsrum. the commons,' menige man. testament,

will, i

bequeath', testamentera.

leg'acy, (testamenterad) gåfva, le-

is'sue, afkomma, barn. meet, lämpligt, nyttigt. infla'me, sätta i lågor, förbittra. Löfving: Eng. Läsebok.

testamente.

overcome†, öfvervinna.

2 I

the Nervii, Nervicrua (ett galliskt rent, remna, refva. [folk).

envious, afundsjuk. tvell-beloved, högt älskad. pluck away, rycka bort (ut). to be resolved, för att öfvertyga sig. knock, klappa (på), knacka. stab, stöta till.

vanquish, öfverväldiga, besegra.

mighty, stor.

muffle up, hölja.

base, fotställning, i

Pom'pey, Pompejus. run\ blood, drypa af blod. dint, intryck, känsla. gracious, skön, välbehaglig. ves'ture, klädnad. mar, vanställa, misshandla. blunt, ohyfsad.

action, utförsgåfva, föredrag. utterance, föredrag. dumb, stum, mållös, tyst. ruffle up, uppröra.

95. Alfred (A Drama).

4 ,2

Drama, dram, skådespel, i

ivind\, slingra.

tangled, hoptrasslad, hopväxt.

fence from, skydda mot.

pierce† into, inträngа i.

bend-[one's steps, styra (vända)

thither, ditåt. [si»a steg.

hospital'ity, gästfri h et.

chop, hugga.

dip, dyka, sänka sig.

true-born, äkta.

dainty, kräsmagad.

maintain , underhålla, försörja.

tie up, binda samman.

4 f

fag'ot, risknippa. neatly, prydligt, nätt, vackert. awk'ward, tafatt, oskicklig. thatch, göra halmtak, täcka tak. iveave† rushes, fläta säf.

11206

Ord till läsestvckena 45—4 i.

stack, stacka, traf va upp. here's a fellow l en sådan odåga! rub, skura, putsa. [trycka.

wring (wrung, wrung), plåga, pina, mas'sacre, nedgöra, mörda.

abuse, skymfa, misshandla. 4 ' •

rav enous, rofgirig, glupsk.

devourer, (uppslukare), ulf.

obscu re, obemärkt, ringa.

2 2 . in these ser vile offices, vid dessa

[låga sysslor.

dame, kära mor, hustru.

mercy on us, himlen bevare oss!

kettle, kittel.

frumenty, hvetemjölsgröt. heartily, dugtigt, hjertligt, inner-lodge, inhysa, lägga. [üg*.

mercy defend us, himlen bevare gasping, döende. [oss!

4

panic-struck, slagna med förfäran. +

undo'ne, förderfvat. skulk, gömma sig undan. fastness, fäste, fästning. put to a merciful death, gifva en [skonsam död. your Majesty's grace, eders nådiga vex, oroa, plåga. [majestät.

96. Hakon Jarl.

Grim'son, högröd, röd; rodnad. sprinkle over, öfverstänka. ball, klot, boll. forehead, (panna), rundel. in pledge, i pant. foa'mingly, skummande.

it hurts my eyes, den gör ondt 3 2 . [i ögonen.

Allfather, allfader. extent , utsträckning, omfång.

the earth's extent, jordens krets. noon-day, middag, middagstid. dazzle, blända. injure, skada.

hardihood, djerfhet. [blottad. unveil'ed (ei = a), ohöljd, afslöjad,

fash'ion, bilda, forma, förfärdiga. blast, förbränna, tillintetgöra, för-^ ^ [skräcka.

bow down, nedfalla, böja sig. grisly-looking, (som ser hemsk, förskräcklig ut), hemsk, förfärlig. care, vård, beskydd. stretch forth, utsträcka. rise\, resa sig upp.

4 2^ +

magician, trollkarl.

ug'ly, ful, ohygglig, otäck.

bud, knopp, i

afea'rd, rädd.

hence, bort! 2

go behind the scenes, gå bakom ku-at back, bakom. [lisserna.

what is the use of it, hvartill gagnar det? hvad är för gagn dermed ? in horror, med fasa.

appea'se, blidka, försona. club, klubba.

red-hot, rödglödgad, rödhet.

smash, sönderslå, krossa.

for ever, till evig tid. i

beud\ the bow, spänna bågen.

bound (gräns), band.

executioner, bödel. shudder, rysa. hin der, hindra.

1 2 ,3

ignominious, ärelös, skymflig. cry of terror, skräckrop, stridsrop.

brow, panna.

1 > 2 the vein (a) of wrath, vredens åder.

o

horrific, förfärande, fasaväckande.

thrust †, stöta (i).

throng (trängsel), hop, skara.163

Engelska Grammatiken i sammandrag1.

The Parts of Speech, Ordklasserna.

I. Verbs. II. Articles.

2 .

III. Sub' stantivcs.

IV. Adjectives. V. Adverbs.

VI. Numerals, t ^

VII. Pro nouns. VIII. Prepositions.

IX. Conjunctions.

X. Interjections.

I. Te rl) s.

A. Auxiliary Verbs. Infinitive Mood.

4

Pres ent. To have, hafva. Present. To be, vara.

, 2 Per feet, to have had, hafva haft. Perfect, to have been (bin), h. varit.

Participle.

Present, having, hafvande. Present, being, varande.

2

Perfect (Supine), had, haft. Perfect, been (bin), varit.

Compound perfect, having had, Comp. perf. having been, hafvan-[hafvande haft. [de varit.

Indic ative Mood.

Present Tense.

4

I have, jag har. I am, jag är.

thou hast, du har. thou art, du är.

he has, han har. he is, han är.

ive have, you have, they have. we are, you are, they are.

Imperfect Tense.

I had, jag hade. thou hadst, du hade. he had, han hade.

we had, you had, they had.

I was (wos), jag var (blef). thou wast, du var (blef).

he was, han var (blef). +

we were, you were, they were. Perfect Tense.

I have been, jag har varit. thou hast been, du har varit. he lias been, han har varit. we, you, they have been.

Pluperfect Tense. I had had, jag hade haft. I had been, jag hade varit.

thou hadst had, du hade haft. thou hadst been, du hade varit.

he had had, han hade haft. lie had been, han hade varit.

we, you, they had had. we, you, they had been,

I have had, jag har haft. thou hast had, du har haft, he has had, han har haft. we, you, they have had.164 Hjelpverb.

First Future Tense.

I shall have, jag skall hafva. I shall be, jag skall vara.

thou wilt have, du skall hafva. thou wilt be, du skall vara.

he will have, han skall hafva. he will be, han skall vara.

we shall have, vi skola hafva. ive shall be, vi skola vara.

you will have, I skolen hafva. you will be, I skolen vara.

they will have, de skola hafva. they will be, de skola vara,

Second Future Tense. I shall have had, jag skall h. haft. 1 shall have been, jag skall h. varit. thou wilt have had, du skall h. haft. thou wilt have been, du skall h. varit.

2

First Conditional Tense. I should have, jag skulle hafva. I should be, jag skulle vara.

thou wouldst have, du skulle hafva, thou wouldst be, du skulle vara. he would have, han skulle hafva. he would be, han skulle vara. we should have, vi skulle hafva. we should be, vi skulle vara.

you would have, I skullen hafva. you would be, I skullen vara. they would have, de skulle hafva. they would be, de skulle vara.

Second Conditional Tense. 1 should have had, jag skulle h. haft. I should have been, jag skulle h. varit. thou wouldst have had, du skulle h, haft, thou wouldst have been

Conjunctive Mood.

Present Tense.

(if) I, thou, he, we, you, they have, jag (if) I, thou, he, ive, you, they be, etc. hafve (ma hafva). jag etc. vare (må vara.)

Imperfect Tense.

(if) I had, jag bade.* (if) I were, jag vore.

thou had, du hade- thou wert, du vore.

he had, ban hade. he were, han vore.

ive, you, they had. we, you, they were.

Perfect Tense.

(if) I, thou, he, we, you, they have had. * (if) 1, thou, he, we you,theyhavebeen.

Pluperfect Tense.

(if) I. thou, he, we, you, they had had. * (if) I, thou, he, we, you, theyhadbeen.

Imperative Mood.

have, haf, hafven! be, var, varen!

Shall, will**, can, may, mast, ought {förekomma endast i pres. o. imp.).

Present Tense.

I shall. I will. I can. I may. I must. I ought. thou shalt. thou wilt, thou canst, thou may est, thou must, thou oughtest.

' Dessa former äro numera obrukliga.

** Will nyttjas någon gäng som sjelfständigt verb och konj. (la regelbundet. Jfr lekt. 11.Hjelpverb.

he shall. he will. he can. he may. he must. he ought,

we shall. we will. we can. ive may. we must. we ought,

you ahull. you will, you can. you may. you must, you ought,

they shall. they will, they can. they may. they must, they ought.

Imperfect Tense.

I should. I would. 1 could. I might. I must. I ought. thou shouldst.thou wouldst. thou couldst. thou mightest. thou must, thou oughtest.

he should, he would. he could, he might, he must, he ought.

ive should, we would ive could, we might. we must, we ought,

you should, you would, you could, you might. you must, you ought, they should, they would, they could, they might, {hey must, they ought.

Present. To do, göra.

Present, doing, görande.

Present Tense.

I do, jag gör. +

thou dost, du gör. +

he does, han gör. we do, you do, they do.

Imperfect Tense. I did, jag gjorde. thou didst, du gjorde. he did, ban gjorde. ive did, you did, they did.

Perfect Tense. I have done, jag bar gjort. thou hast done, du bar gjort.

Pluperfect Tense. I had done, jag bade gjort. thou hadit done, du bade gjort

First Future Tense. I shall do, jag skall göra. thou wilt do, du skall göra.

Infinitive Mood.

+

Perfect, to have done, bafva gjort. Participle.

+

Perf. (Supine) done, gjort. Comp.perf. halving done, hafvande gjort.

Indicative Mood.

he will do, han skall göra. ive shall do, vi skola göra. you will do, I skolen göra. they will do, de skola göra.

Second Future Tense.

I shall have done, jag skall h. gjort. thou wilt have done, du skall b. gjort.

First Conditional Tense.

I should do, jag skulle göra. thou wouldst do, du skulle göra. he would do, ban skulle göra. we should do, vi skulle göra. you would do, I skullen göra. they would do, de skulle göra.

Second Conditional Tense.

I should have done, jag skulle h. gjort. thou wouldst have done, du skulle h.

[gjort.

Conjunctive Mood.

Present Tense. Imperfect Tense.

• • • •

(if) I, thou, he, ive, you, they do, jag (if) I, thou, he, we, you they did, jag

[etc. göre. [etc. gjorde.

Imperative Mood: do, gör, gören!Oregelbundna verb. 210

B. A Paradigm for the Conjugation of the Regular

(weak) Verbs.

(Mönster för de regelbundna [svaga] verbens böjning). Active Voice, Aktiv form. Passive Voice, Passiv form.

Infinitive Mood.

Present. To cail, kalla.

Present, to be called, kallas (vara, [blifva kallad).

Perfect, to have called, hafva kallat. Perf. to have been called, hafva kal-

[lats, (hafva varit, blifvit kallad).

Participle.

Pres. calling, kallande. Pres. being called, varande kallad.

Perf, (Supine) called, kallat. Perf. called, kallad.

Comp. perf. having called, haf van- Comp. per f. having been called, h&i-

[de kallat. [vande kallats, (varit, blifvit

kallad.)

Indicative Mood.

I call, jag kallar. thou callest, du kallar. he calls, han kallar. we, you, they call.

I called, jag kallade. thou calledst, du kallade. he called, han kallade. we, you, they called.

Present Tense.

I am called, jag kallas, (är kallad). thou art called, du kallas. he is called, han kallas. we, you, they are called.

Imperfect Tense.

I iras called, jag kallades. thou wast called, du kallades. he was called, han kallades. we, you, they were called.

Perfect Tense.

I have called, jag har kallat. I have been called, jag har kallats.

thou hast called, du har kallat. thou hast been called, du har kallats.

Pluperfect Tense.

I had called, jag hade kallat. I had been called, jag hade kallats.

First Future Tense.

1 shall call, jag skall kalla. thou wilt call, du skall kalla. lie. will call, han skall kalla. we shall call, vi skola kalla. you will call, I skolen kalla. they will call, de skola kalla.

I shall be called, jag skall kallas. thou wilt be called, du skall kallas. he will l/e called, han skall kallas. we shall be called, vi skola kallas. you will be called, I skolen kallas. they will be called, de skola kallas.Oregelbundna verb.

Second Future Tense. I shall have called, jag skall b. kallat. I shall have been called, jag skall h-

[kallats.

thou wilt have called, du skallh. kallat, thou ivilt have been called, du skall

[b. kallats.

First Conditional Tense. I should call, jag skulle kalla. I should he called, jag skulle kallas-

thou wouldst call, du skulle kalla. thou wouldst be called, du skulle k. he tvould cail, ban skulle kalla. he would be called, han skulle kallas. ive should call, vi skulle kalla. ive should be called, vi skulle kallas.

you would call, I skullen kalla. you would be called, I skullen kallas. they would call, de skulle kalla. they would be called, de skulle kallas.

Second Conditional Tense. I should have called, jag skulle h. I should have been called, jag skulle

[kallat. [h. kallats.

thou wouldst have called, du skulle thou wouldst have been called, du

[h. kallat. [skulle h. kallats.

Conjunctive Mood.

Present Tense.

(if) 1, thou, he, we, you, they call, jag (if) I. thou, he, we, you, they be called, [etc. kalle, (må kalla). [jag etc. kalles, vare, blifve kallad.

Imperfect Tense.

(if) I called, jag kallade.* {if) I were called, jag kallades (vore,

[blefve kallad).

thou called, du kallade. thou uert called, du kallades.

he called, ban kallade. he were called, ban kallades.

we, you they called. we, you, they were called.

Imperative Mood.

call, kalla, kallen! be called, var (blifJ kallad!

Negative Form. Interrogative Form. Negative interr. Form.

Infinitive: Not to call, att icke kalla. Imperative: do not call, kalla icke!

Present Tense.

I do not call, jag kallar icke. Bo I call, kallar jag? Do I not call, kallar jag thou dost not call. dost thou cail? dost thou not call? ticke?

lie does not call. does he call? does he not call?

we, you, they, do not call. do we, you, they call? do we, you, they not call?

Imperfect Tense.

] didnotcall jag kallade icke. did I call, k:ade jag? did I not call, kallade jag thou didst not call. didst thou call? didst thou not call? Cicke '

he did not call. did he call? did he not call?

ive, you, they did not call, did we, you, they call? did we, you, they not call?

* Dessa former äro uumera obrukliga.168

Regelbundna verb. Reflexiv form.

Perfect Tense.

I have not called, jag har have I called? have I not called? [icke kallat.

Pluperfect Tense. I had not called, jag hade had I called? had I not called?

[icke kallat.

First Future Tense.

Ishallnot call, jag skall icke kalla, shall I call? shall I not call?

thou wilt not call. shalt thou call? shalt thou not call?

he will not call. will he call? ivill he not call?

we shall not call. shall we call? shall tve not call?

you will not call. shall you call? sliall you not call?

they will not call. will they call? will they not call?

Second Future Tense. Ishall not have called, jag skall icke shall I h. called? shall I not h. called?

[h. kallat.

thou wilt not have called. slialt thou have shalt thou not have

[called? [called?

he will not have called. will he h. called? will he not h. called?

First Conditional Tense.

I should not call, jag skulle icke kalla, should I call? should I not call?

thou wouldst not call. shouldst thou shouldst thou not

[call? [call?

he would not call. would he call? would he not call?

Second Conditional Tense. I should not have called. should lit. called? should I not h.called?

thou wouldst not have called. shouldst thou h. shouldst thou not h.

[called. [called?

lie would not have called would he h.called? would he not have

[called?

Reflec tive Form. Infinitive Mood.

Present. To call one's self, kalla sig. Perfect, to have called one's self, h.

[kallat sig.

Participle.

Pres. calling one's self, kallande sig. Co rny. Perf. having called one's self.

Indicative Mood.

Present Tense. she call's herself, hon kallar sig.

o •

I call myself, jag kallar mig. "C call ourselves, vi kalla oss.

thou callest 'thyself, han kallar dig. XJ0U call yourselves (yourself), I kallen

[eder (du kallar dig). he calls himself, han kallar sig. ,-7 ,, , , , ,,

J & theij call themselves, de kalla sig.Oregelbundna verb.

Imperfect Tense. I called myself, jag kallade uiig. thou calledst thyself etc.

Perfect Tense. I have called myself.

Pluperfect Tense. I had called myself.

First Future Tense. I shall call myself,]ag skall kalla mig. thou wilt call thyself, he will call himself

she will call herself. ive shall call ourselves, you will call yourselves, they will call themselves.

Second Future Tense. I shall have called myself. thou wilt have called thyself.

First Conditional Tense. I should call myself.

Second Conditional Tense. I should have called myself.

Conjunctive Mood.

Present Tense. Imperfect Tense,

[if) I call myself, jag kalle mig. (if) I called myself, jag kallade mig. thou call thyself, etc. thou called thyself, etc.

Imperative Mood.

call thyself, call yourself, kalla dig. call yourselves, kallen eder.

Alfabetisk förteckning öfver de oregelbundna verben.

Infinitive. Imperfect. Perf. Participle

, 4 , (Supine),

abide, afbida, förblifva, bo. abode, abode.

• 1 • 2<

arise, uppstiga, arose, arisen.

i, i i

awake, vakna, awoke R*, awaked.

1 4 . 2

be, vara, (Pres. I am), was (tvosj, been (bin).

i i i bear, bära, bore, borne.

1 1 3

bear, föda, bore, born.

i i i

beat, slå, beat, beaten.

+ , i +

become, blifva, passa, became, become.

3 ,

befall, hända, befell, befallen.

- 4

beget, alstra, föda, begot, begat, begotten.

-2 , 4 2

begin, börja, begynna, began, begun.

1 2

behold, skåda, beheld, beheld.

bend, böja, bent, bent.

t

bereave, beröfva, bereft R, bereft R.

1 3

beseech, bönfalla, anropa, be- besought (sot), besought.

[svära,

1 . 4

bestride, rida, sitta grensle, bestrod, bestridden.

1 3

betake (ones self J, begifva sig, betook (u), betaken.

2 4

bid, bjuda, befalla, bade, bid, bid, bidden.

* De former efter hvilka står ett R, kunna Sifven bildas regelbundet (svagt). Löfving: Eng. Läsebok. 11*214 Oregelbundna verb.

Infinitive. Imperfect. Perf. Participle_

bind. binda, bound, bound.

1 2 °

bite, bita, bit, bitten, bit.

1 2

bleed, blöda, åderlåta, bled, bled.

i i i

blow, blåsa, spränga, blew (bluj, blown.

i i i

break, bryta, broke, broken.

breed, alstra, uppfostra, bred, bred.

2 3 3

brine/, bringa, brought, brought.

2 2

build, bygga, built, built.

2

burn, bränna, brinna, burnt R, burnt B,.

2 2

burst, brista, spricka, burst. burst.

1 3

bug, köpa, bought, bought.

3

— (Pres. can, kan), could. —

5

cast, kasta, cast, cast.

4 3

catch, fånga, caught {cat), caught.

1 2

chide, banna, chid, chidden, chid ►

2 . 1 . 1 . choose, välja, chose. chosen.

i i

cleave, klyfva, clove, cleft, cloven, cleft.

2 2

cling, klänga, hålla fast, clung, clung.

1 . 4

Clothe, kläda, clad R, clad R.

•+ i -+

come, komma, came, come.

4

cost, kosta, cost, cost.

creep, krvpa, crept, crept.

1 1

crow, gala, crew (kru) R, crowed.

2

cut, skära, cut, cut.

dare, våga, töras, durst R, dared.

1 2 2

deal, handla, dealt. R, dealt, R.

"> 2 2

dig, gräfva. dug, R, dug, R.

2 2

do, göra. did, done.

3 13

draw, draga, rita, drew (dru), drawn.

1 2 2

dream, drömma, dreamt, R, dreamt R.

2 4 2

drink, dricka, drank, drunk.

1 1 2

drive, drifva, köra, drove, driven. 2

dwell, to, vistas, dwelt. R, dwelt.

1 2 11

eat, äta, eat, ate, eaten.

jail, falla, fell, fallen.

1 2 2

feed, nära, föda, fed, fed.

I 2 2

feel, känna, felt, felt.

i 3 „3

fight, strida, fäkta, fought, fought.Oregelbundna verb.

171

Infinitive. Imperfect. Perf. Participle.

1 /—s

find, (inna; found-, found.

flee, fly; fled; fled,

2 2

fling, kasta; flung-, flung.

i i i

fly, flyga, fly; flew i flu) flown.

i i i

forbear, underlåta; forbore; forborne.

2 , 4 2

forbid, förbjuda; forbade-, forbidden.forbicl.

— 4

forget, glömma, förgäta; forgot; forgotten, forgot.

— 2 1 2 forgive, förlåta; forgave-, forgiven.

I 33

forsake, öfvergifva; forsook(u); forsaken.

i i

freeze, frysa; froze; frozen.

I , 3

freight(frat). befrakta, lasta; freighted; fraught R.

-2 4 4

get, få; got-, got.

— 2 2

gild, förgylla; gilt, R; gilt, R.

-+ + -t-

gird, omgjorda; girt; girt, R.

— 2 1 2

give, gifva; gave; given.

1 2 4

go, gå; went; gone. i

grave, inrista; graved; graven, R.

i ^ ,

grind, mala, slipa; ground; ground.

i i i

grow, växa, blifva; grew (gru); grown,

i 2

hang*, bänga; hung; hung.

4

have, bafva; had; had,

hear, höra; heard; heard.

heave, hafva, lyfta, svälla upp; hove; hove, hoven, R. i

hew, [hu), hugga; hewed; hewn, R.

1 2 2

hide, dölja, hid; hid, hidden.

2 2

hit, träffa, slå; hit; hit.

1 2

hold, hålla; held; held. 2

hurt, skada; hurt; hurt,

keep, hålla, behålla; kept; kept.

kneel(nel), knäböja; knelt, R; knelt.

2

knit(nit), knyta, sticka; knit, R; knit, R.

i i

know (no), veta, känna; knew (nu) known.

lade, lasta: laded; laden. i

lay, lägga; laid; laid.

' 2

lead, leda, föra; led; led.

1 2 2

lean, luta; leant; leant, R.

1 2 2

leap, hoppa; leapt, R. leapt, R.

+ 2

leave, lemna; left; left.

1 Hang, i bet. aflifva genom hängning, är vanligen regelbundet.172

Oregelbundna verb.

Infinitive. Imperfect. Perf. Participle.

2

lend, låna, lent, lent. 2

let, låta, uthyra, let, let.

i i i

lie, ligga, lay, lam.

1 2 2

light, tända, slå ned, lit, R., lit, R.

2 . 4

lose, förlora, lost, lost.

make, göra, made, made.

i

— (Pres. may, må) might. —

1 2

mean, mena, meant, meant.

1 2

meet, möta, met, met.

mista ke, taga miste, mistook, mistaken.

mow, meja, mowed, mown, R.

2 2

(Pres. must, måste) must —

3

(Pres. ought, bör) ought. —

i i

pay, betala, paid, paid,

pen, instänga, pent, R., pent, R.

3 3

put, sätta, lägga, put, put.

4

— quotli, sade —

1 2 2

read, läsa, read, read. 2

rend, sönderslita, rent, rent. 2

rid, befria, rid, rid.

1 1 2 1

ride, ricla, röde, ridden, röde.

2 4

ring, ringa, rang, rung, rung.

1 . 1 . 2.

rise, uppstiga, rose, risen.

11 2

rive, klyfva; remna, rived, riven, R.

2 2

run, springa. ran. run.

3

saw, såga, sawed. sawn, R.

2 . 2

say. säga, said (sed), said, (sed).

1 3 1

see, se, saw, seen.

1 3 3

seek, söka, sought, sought.

4

seethe, sjuda, koka, sod, R., sodden, R.

i i

sell, sälja, sold. sold.

2 2 send, sända, sent, sent.

2

set. sätta, set, set.

1 3

shake, skaka, shook (u), shaken.

shave, raka, shaved, shaven, R.

i i i

shear, sheared, shorn, R.

2

shed, utgjuta, shed, shed.

1 4 4

shine, skina, shone, R., shone.

2 4 4

shoe, sko, shod, shod.Oregelbundna verb.

173

Infinitive. Imperfect. Perf. Participle.

2 4

shoot, skjuta, shot, shot. i i

show, shew (o), visa, shoived, shewed, shown, shewn,

shred, sönderskära, shred, shred.

2 4 2

shrink, krympa, shrank, shrunk, shrunk, shrunken.

1 1 2

shrive, skrifta, shrove, R., shriven, R. i

shut, stänga, shut, shut.

i 4 2

Sing, sjunga, sang, sung, sung.

4 2

sink, sjunka, sank, sunk, sunk, sunken.

2 4

Sit, sitta, sat, sat,

i i i

slay, slå i hjel, slew (slu), slain.

2

sleep, sofva, slept, slept.

1 2

slide, halka, slid, slid, slidden.

2 2 4

sling, slunga, slung, slang, slung, i

slink, smyga undan, slank, slunk, slunk. 2

slit, klyfva, slit, slit.

smell, lukta, smelt, R., smelt, R.

i i

smite, slå, smote, smitten, smit. \

sow, så, sowed, soivn, R.

speak, tala, spoke, spoken.

1 2

speed, skynda, ila, sped, sped.

2

spend, förslösa. spent, spent.

s 1

spin, spinna, spun, spun.

? 4

spit, spotta, spit, spat, spit.

split, klyfva, split, split.

2 2

spread, utbreda, spread, spread.

spring, hoppa, sprang, sprung, sprung.

4 3

stand, stå, stood (stud), stood.

i i

oirive, slå sönder. stove, R., stove, R.

i i i

steal, stjäla, stole, stolen.

stick, sitta fast, stuck, stuck.

sting, sticka, stung, stung.

4 2

stink, stinka, stank, stunk, stunk.

strew (stru),) strewed, strewn.

i > strö,

stroiv,) strowed, strown.

stride, gå (med långa strode, stridden. steg), klifva,

strike, slå, struck, struck, stricken.

string, spänna, strung, strung.

1 1 2

strive, sträfva, strove, striven.174

Infinitive. Imperfect. Perf. Particip

• i i

swear, svära, swore. sworn.

5 2 2

sweat, svettas. sweat, siceat. i

sweep, sopa, swept, swept,

swell, svullna, swelled. swollen, R.

2 4 1

sivim, simma, swa»), swum, swum.

I 2 4

swing, gunga, swung, swang, swung.

3

take, taga, took (u), taken.

1 3

teach, undervisa, taught, taught.

i t i

tear, rifva sönder, tore, torn.

tell, berätta, told. told.

5 3 3

think, tänka, thought, thought.

i iL i

thrive, trifvas, frodas, throve, thriven.

1 2

throw, kasta, threw (o), thrown.

thrust, stöta, thrust, thrust

2 4

tread, trampa, trod, trodden.

wake, väcka, vakna, woke. R., waked.

i t i

wear, bruka, slita, wore, worn.

t i t

iveave, väfva, wove, woven.

1 2

wee}), gråta, wept, wept.

3

(Pres. will), would —

win, vinna, won, won.

wind, vrida. wound, wound.

+ 3 3

work, arbeta, wrought (rot), R., wrought.

2 1

wring (ring), vrida, wrung, wrung.

II 1 2 write (rit), skrifva, wrote, written.

II. III. Articles and Substantives. A. The Indefinite Article The Definite Article

(Obestämda artikeln). (Bestämda artikeln).

14 .1

a, au. the.

i

Au nyttjas 1) framför ord, som börja med annat vokalljud än u, 2) framför ord. som börja med stumt h, 3) framför de ord med hörbart h. hvilkas första stafvelse är obetonad; uti öfriga fall nyttjas a (äfven framför one och once, emedau i uttalet vokalen O föregås af ett io-ljud). Lekt. 2 à 36.Artiklars och substantivs deklination.

175

B. Declen'sion of Artides and Substantives

(Artiklars och Substantivs deklination). *

1.

N. a son, en son. a use, ett bruk. a European, en europé

G. a son's, of a son, en of a use, ett bruks. a European's, of a Eu [sons [ropean, en europés

D. to a son, åt en son. to a use, åt ett bruk. to a European, åt en eu

[ropé

A. a son, en son. a use, ett bruk. a European, en europé

N. au eye, ett öga. an heir (ar), en arfvinge, an historian, en historie

[skrifvare

G. of an eye, ett ögas. an heir's, of an heir, en an historian's, of an his

[arfvinges. [torian, en hist skrrres D. to an eye, åt ett öga. to an heir, åt en arf- to an historian, åt en hi

[vinge. [storieskrifvare

A. an eye, ett öga. an heir, en arfvinge. an historian, en historie

[skrifvare

2.

Singular. Singular. Singular.

+

N. the son, sonen. the mother, modern. the eye, ögat.

G. the sons, of the son, the mother's, of the of the eye, ögats, [sonens. [mother, moderns.

D. to the son, åt sonen, to the mother, åt modern, to the eye, åt ögat.

A. the son, sonen. the mother, modern. the eye, ögat.

Plural. Singular. Plural. N. the sons, sönerna. the (his) son's 2 [friend, the friend of the [(his) son, sonens vän. the sons' friends, the frienäs of the [sons, sönernas vänner. G. fthe sons', lo/ the sons, sönernas. lof the (his) son's [friend, lof the friend of 1 [the (his) son,. sonens väns, af sonens vän. of the sons' friends, of the friends of the [sons.. sönernas vänners, af sönernas vänner. D. to the sons åt sönerna. to the (his) son's [friend, to the friend of [the (his) son, ät sonens vän. to the sons' friends, to the friends of the [sojjsJ åt sönernas vänner. A. the sons, sönerna. the (his) son's [friend, the friend of the [(his) son,. sonens vän. the sons' friends, the friends of the [sons. sönernas vänner.

* Engelska grammatikförfattare antaga i allmänhet blott tre kasus tör engelskan, näml.

1 4 2 4 2 1 .. 2 22 1 2 2 t 4 2

Subjec tive ell. Nominative (case), Possessive ell. Gen etive (case), Objec tive ell. Accu sative (case).Artiklars och substantivs deklination. 176

C. Number of Sub'stantives (Substantivens tal).

Substantivens pluralis bildas medelst tillägg af ett s till singularis: son—sons; mother—mothers; eye—eyes; iveek—weeks; month—months; path —paths; place—places; horse—horses; house—houses-, bridge—bridges. [Lekt. 47].

Afvikelser:

1) Substantiv, som slutas på ett hväsljud (sh, ss, z, x och ch uttaladt som tj), få tillägg af es (med hörbart e): fish —fishes; glass —glasses; fox—foxes; church —churches (men: mon arch—monarchs, emedan ch här är = k). [Lekt. 16].

2) Substantiv, som slutas på o med föregående konsonant, få tillägg af es (med stumt e): hero—heroes; echo (ek o)—echoes men:

3

cuckoo — cuckoos; folio —folios).

3) Substantiv, som slutas på y med föregående konsonant, för-

bvta i pluralis detta y till ie: fiy—flies; lady—ladies; victory—victories 1 . * *2

(men: day—days; key—keys; journey —journeys; boy—boys). [Lekt. 10.]

4) Följande 15 substantiv på f och fe förbyta i pluralis dessa ändelser till ves:

beef - beeyes. 2

calf (kaf)—calyes. elf—ely e s. half (haf)—halyes.

knije—kni\e s.

leaf—leaye s. life— liye s. loaf—loaye s. self—sehe s.

sheaf— sheayes.

shelf— shehes. t i

staff—stoves (.men

staffs, i bet. stab). thief—thieyes. wife— iviyes

3

ivolf (wulf)— wolyes.

[Lekt. 16]

5) Följande substantiv hafva en alldeles oregelbunden pluralisbildning:

i

child—children. foot (u)—feet. goose—geese.

louse— lice. man—men. mouse— mice.

ox—oxen.

2

tooth—teeth.

3

woman (u)—women 2

[(wimen).

Anm. Substantiv med ändelsen man förbyta denna i pluralis till men. såvida de äro; sammansatta ord, eljest hafva de regelbunden pluralis:

Englishman - Englishmen, gentleman—gentlemen, fisherman —fishermen (men: German-Germans, Roman - Romans, Norman—Normans). [Lekt. 26.]

6) Följande substantiv hafva en regelbunden och en oregelbunden pluralisform:

brother—brothers, brethren; die—dies, (lice;

pea—peas, pease.; penny—pennies, pence.

Härtill komma några främmande ord, såsom t. ex.: genius—geniuses, genii; index—indexes, indices. [Lekt. 26 & 41.JAdjektiv. 177

7) Samma form för sing, och plur. hafva folkslags namn på esc (Chinese o. s. v.), samt orden Swiss, alms, neivs, means, series, species, deer, swine samt vissa måttsord. [Lekt. 26 & 39]

IV. Adjectives.

A. Adjektiven undergå ingen förändring till kön eller tal. B. Comparison (Komparation).

Komparationen kan ske på tvenne sätt: 1) genom ändelsetillägg (»sachsisk» komparation), 2) genom omskrifning (»fransk» komparation).

1) I förra fallet bildas komparativen derigenom, att man till positiven lägger ändelsen er (r), och superlativen derigenom att est (st) lägges till positiven:

4.21 442 1+4 2

Pos itive Coinpar ative Super lative.

rich, rik. richer, rikare, richest, rikast. severe, sträng, severer, strängare, severe st, strängast. noble, ädel, nobler, ädlare, noble st, ädlast. På detta sätt komponeras: a) alla enstafviga adjektiv, b) tvåstafviga med tonvigt på sista stafvelsen, c) alla tvåstafviga på le och de flesta på y.

Anm. a) Adjektiv på y med föregående konsonant förbyta y

till i framför er och est: easy, easier, easiest (men: gay, gayer, gayest, emedan y här föregås af vokal).

b) Enkel slutkonsonant föregången af enkel vokal fördubblas framför er och est: big, bigger, biggest; thin, thinner, thinnest.

2) Vid det omskrifvande (franska) komparationssättet bildas komparativen och superlativen derigenom, att adverben more

, 3

och most sättas framför positiven: useful, nyttig, more useful, nyttigare, most, useful, nyttigast.

På detta sätt komponeras företrädesvis flerstafviga adj.; men de öfriga kunna äfven någon gång kompareras på samma sätt.

Oregelbunden komparation: Positive. Comparative. Superlative.

3

good (u), god, better, bättre, best, bäst.

bad, elak, ond, dålig,) + +

evil, ond, I worse, värre, sämre, worst, värst, sämst.

ill, elak, dålig, '

i

little, liten; föga, ringa, less, mindre, least, minst.

i

much, mycken, more, mera, most, mest.

2 1 many (a = e), många, more, flere, most, flest.

1 nearest)

near, nära, nearer, närmare, next 'j närmast.

7 . Ilater, senare, latest, senast.

låte, sen, <

, latter, (den) senare, last, sist.

old, gammal, older, elder, äldre, oldest, eldest, äldst.

far, fjerran, aflägsen, ^^ 1 fjermare, } fjermast.

(further)) (farthest) >178 Adverb. Räkneord.

V. Adverbs.

A. Härledda adverb bildas af adjektiv (och andra ordslag) medelst tillägg af ändelsen ly: foolish—foolishly; year—yearly.

Anm. Stamordet undergår följande förändringar vid tilläggandet af adverbialändelsen ly:

1) F 1 ers t af viga ord på y förbvta detta till i: angry—angrily. (I afseende på de enstafviga är bruket vacklande.)

2) Ord på uf bortkasta sitt stumma e: true—truly.

3) Ord på le med föregående konsonant bortkasta dessa bokstäfver: idle—idly (i st. f. idlely).

4) Ord på 11 bortkasta ett l: fuW—fully.

B. Comparison of Adverbs.

1) De flesta adverb kompareras på franskt sätt (medelst more och i , -i -2

most): easily, lätt, more easily, lättare, most easily, lättast.

2) Följande kunna dock kompareras medelst tillägg af er och est: seldom, sällan, seldomer, mera sällan, seldomest, mest sällan; soon, snart, sooner, snarare, soonest, snarast; often, ofta, oftener, oftare, oftenest, oftast.

3) Oregelbundet kompareras:

well (bra, godt), better, best. låte (sent), | j',^'^. | j'^'

•i, 7 7, ,^ • i f " \ \ nearest,

ill, badly (illa, dåligt), worse, worst, near (nara), nearer, <

much (mycket), more, most. far (fjerran, / farther, J farthest,

little (litet, föga), less, least [långt),) further, I furthest.

VI. Numerals. A. Cardinal Numbers.

2

1 One (wan).

2 two (to).

3 three.

i

4 four.

5 five.

6 six.

7 sev en

8 eight (at). *J nine.

10 ten.

200 two hundred; 1,000 a (one) thousand; 20,000 twenty thousand; 1,070 one thousand and seventy; 1,000,000 a (one) million.

B. Ordinal Numbers. Ordningstal.

The first, den l:ste. » second, » 2:dre.

» third, » 3:dje. i

» fourth, » 4:de.

11 eleven.

12 twelve.

13 thirteen.

14 fourteen.

15 fifteen.

16 sixteen.

17 seventeen.

IS eighteen.

19 nineteen.

20 twenty.

21 twenty-one.

22 twenty-two.

30 thirty.

40 forty. 50 fifty. 60 sixty.

70 seventy.

80 eighty. 90 ninety.

100 a (one) hundred.

the eleventh, d. 1 l:te. » twelfth, » 12:te. » thirteenth, » 13:de. » fourteenth, » 14:de.

the twenty first, d. 21:ste.

» twenty second, » 22:dre. + 22

» thirtieth, » 30:de.

3 22

» fortieth, » 40:de.Pronomen.

179

the fifth, d. 5:te.

D sixth, » 6:te.

x> seventh, » 7:de.

» eighth(atth), » S:de. i

» ninth, » S:de.

» tenth, » 10:de.

the fifteenth, d.) 5:de.

» sixteenth, » 16:de.

» seventeenth,» 17:de.

» eighteenth, » 18:de.

» nineteenth, » 19:de.

» twentieth, » 20:de.

the fiftieth, d. 50:de. » sixtieth, » 60:de. » seventieth, » 70:de. » eightieth, » 80:de. » ninetieth, » 90:de. » hundredth,» 100:de.

» hundred and first, den 101:ste; the hundred and twentieth, den I20:de; » two hundredth, den 200:de; the thousandth, den 1000:de; the millionth.

VII. Pronouns.

A. Personal Pronouns, Personliga Pronomen.

Subjective Form.

I- iag.

thou, du,

lie, han, she, hon, it, det,

Sing. lJlur.

Objective Form.

me, mig,

tiiee, dig, him, honom, her, henne, it, det,

»S. oss,

Reflective Form.

myself, (jag) sjelf; mig (sjelf).

tiiyself", (du) sjelf; dig (sjelf), hiuiself, (han) sjelf; honom (sjelf), lierself, (hon) sjelf; henne (sjelf), itself, (det) sjelft; sig (sjelft).

ourselves, (vi) sjelfve; oss (sjelfve).

we, vi, i

you. I (ni, du), yon, eder (dig), yourselves, tlj sjelfve; eder (sjelfve).

tliey, de, them, dem, themselves, (de) sjelfve; dem (sj:e).

Anm. a) Då ive och you afse blott en person, hafva de reflexiv-formerna ourself och yourself.

b) Det obest. pron. one (man) har reflexivformen one's self, sig (sjelf). [Lekt. 5, 24 & 42.]

B. Posses'sive Pronouns. Possessiva Pronomen.

1) Conjunctive Pass. Pron. (Förenade poss. pr.)

(Alltid med substantiv.)

My, min, mitt, mina.

thy, din, ditt, dina.

llis, hans (sin, sitt, sina).

her, hennes (sin, sitt, sina).

its, dess (sin, sitt, sina).

Sing. Plur.

2) Ah'solute Poss. Pron. (Sjelfständiga poss. pr.)

(Utan substantiv.)

Mine, min, mitt, mina.

thine, din, ditt, dina.

llis, hans, sin, sitt, sina.

hers, hennes (sin, sitt sina).

its, dess (sin, sitt, sina).

Olir, vår, vårt, våra ours, vår, vårt, våra

2 t your, eder, edert, edra (din, dina), yours, eder, edert, edra.

tiieir (tharj, deras (sin, sitt, sina), theirs, deras (sin, sitt, sina). De reflexiva possessiven siu, sitt, sina återgifvas på engelska

medelst his, her, her v, its, their, theirs, allt efter egarens genus och numerus, och allt efter som pronomenet nyttjas förenadt eller sjelfständigt. Då one är subjekt, eller detta är underförstådt (således efter en infinitiv), återgifves sin med one's [Lekt. 6 & 24.]180 rronomen.

C. Demonstrative Pronouns, Demonstrativa pronomen.

denne, denna, detta, den (det) här: den senare.

den, det, denne, denna, detta, den (det) der; den förre

yonder, yon, den der, det der, de der.

Följande adj. och obest. pronomen nyttjas dessutom som demonstr. pronomen:

the former, den förre (förra;, de förre (förra) the latter, den senare, de senare, the sallie, den samme, det samma, de samma. Such, sådan, sådant, sådana, such a (alltid med subst), such a one (alltid sjelfständigt),

Såsom determinativt pronomen (alltid åtföljdt af ett relät, pron) nyttjas 1) best. artikeln (alltid med subst.), 2) demonstr. pronomen (med eller utan subst.), 3; personl. pronomen alltid utan subst.). [Lekt. 20.]

D. Relative Pronouns, Relativa Pronomen.

Nyttjas endast om personer o. personifierade föremål.

1) Subjective. "Who, hvilken, hvilka, som.

Possessive, whose, hvilkens, hvars, hvilkas

Objective. whom, hvilken, hvilka, som.

2) which, hvilken, hvilket, hvilka, som. (Nyttjas endast om saker o. djur.)

3) that, hvilken, hvilket, hvilka, som. (Nyttj. om både pers. o. saker.)

4) what (a=o), hvad, det som. (Motsvarar that which och nyttjas en-

[dast om saker.)

Anm. Konjunktionen as nyttjas som relativ till determinativet such och till the same, när den följande satsen är förkortad. [Lekt. 21.]

E. Interrogative Pronouns, Frågande Pronomen.

1) WllO, hvem? hvilken/ hvilka? ho? (Böjes som relativet ivho och nytt-

[jas endast om personer.)

2) which, hvilken? hvilket? hvilka? hvilkendera?

3) what, hvad? hvad för? hvad för en? hurudan?

[hurudana?

F. Indefinite Pronouns, Obestämda Pronomen.

3

All. all, allt, alla, hela.

another, en annan.

2 2

any (eny), någon, något, några, not any, icke någon (något"), ingen,

[intet, inga

anybody any one,

anything, något (sjelfständigt),

3

aught (at), något (sjelfst, föga t [brukl.),

botll, båda, begge.

Tills, that,

tiie.se, those.

dessa, de här; de senare, de, de der; de förre.

Endast om personer.

en sådan. [Lekt. 20.]

Nyttjas både om personer och saker.

någon, hvem som kleist (sjelfständigt om personer),

i frågande o. nekande satser.

each, hvarje, hvardera.

each other, hvarandra (sjelfst.).

either, endera, hvilkendera som

[helst.

ev ery, hvarje, hvar och en (alltid

[med subst.).

everybody, every one.

everything, allt, all ting.

few (fu), få a few, några få. little, föga, litet.

hvar och en '(sjelfst om pers).Pronomen.

181

a little, något litet many, många.

many a. mången (allticl med subst.).

a great many, \ ,

p . J t ganska mauga.

a good many, / b &

much, mycket.

nei ther, ingendera, intetdera no, ingen, intet, inga (alltid med

[subst)

nobody, no one, not anybody, not any one,

not any, ingen, intet, inga +

none, ingen, intet, inga (sjelfst). nothing, \ ingenting not anything, / (sjelfst.)

3

nought (not), ingenting (sjelfst.,

[föga brukl)

ingen

(sjelfst. om pers.)

one, man, en (sjelfst). one auotil'or, hvarandra, other, annan, annat, andra, some, någon, något, några somebody.

I någon]ijakan-

some one, /(sjelfst. om pers),1 de sat-Soiliotllillg, något (sjelfst) j ser. such, sådan, sådant, sådana. SUCll a, en sådan, ett sådant (all-[tid med subst,). SUCll a Olle, en sådan; den och den [(sjelfst. om pers).

the same, den samme, whole, bel, hela

whoever, whosoever (böjligt), [hvem som helst, whichever, whichsoever, hvil[ken som helst, whatever, whatsoever, hvad som

[helst.

Anm. One antager både genitiv- och pluralisändelse (one's, ones), other likaså, när det nyttjas sjelfständigt (another's, others).

Sammansättningarne med body och one antaga genitivändelse (anybody's, any one's). [Lekt. 9, 19, 21, 31, 46.]

VIII. Prepositions. Prepositioner.

About, om, omkring, above, öfver, across, (tvärt) öfver, after, efter.

_ o

against (agenst'), emot.

along, längs efter.

amid ("poet.), \ midt i, midt ibland,

amidst, J midt under, bland.

among, amongst, bland.

around, (rundt) omkring, at, vid, hos, på, i. athwart, midt igenom, before, framför, inför, före. behind, bakom, efter, below. \ . [-beneath,}under-beside,-] {+beneath,}under- beside,+} jemte, bredvid, besides, utom.

between, \ ,,

..... emellan. r ..

betwixt. / [sidan.

beyond', bortom, utöfver, på andra but, utom, undantagandes, by, vid, invid, genom, af. concerning, angående, beträffande, down. utför, nedför, during, under (om tid), except', undantagandes, utom. for, för, till, i stället för.

from, från. ill, i, uti.

into, i, uti, in i (riktning, rörelse, near (é). nära. [öfvergång),

of, af, från, om. off, ifrån, bort från, ur. on. upon, på, uppå. ont of, ut ur, ut från, ur. over, öfver, fram öfver, over against, midt emot. past, öfver, förbi, round, (rundt) omkring. Save, utom, med undantag af. since, sedan, alltsedan. i

through (thro), genom, igenom, throughout', genom hela, öfver [hela, under hela. till, until, till, ända till, tills (tid).

to, unto, till, åt, mot. i +

toward (toard\ ) l

towards,) under, under, underneath', under (rum), up, upp, uppför. With, med, hos. within', inom. without', utom, utan.

mot, till, inemot.182

Konjunktioner. Interjektioner.

IX. Conjunctions. Bindeord.

also, äfven, också.

3 . 1

although (altho*), ehuru, and, och. [fastän,

as, såsom, som, då, emedan, under det att, i det att.

because, emedan, before, innan, förrän, besides, dessutom, but, men, utan. else, eljest, annars, ere, innan, förrän, except', om ej, så framt [icke.

for, ty. [tadt.

for all that, det oak-hence, af denna orsak, [häraf.

however, likväl, emel-[lertid, huru . . . än. if, om, ifall.

lest, på det att icke. likewise, likaså, moreover, dessutom, för [öfrigt.

nev ertheless, icke dess mindre, det oaktadt, nor. ej heller, notwithstanding, (det) [oaktadt. llOW. men nu (vid bevis). 01*. eller. [eljest,

or, else, i annat fall, otherwise, annars, provided, förutsatt att. since, alldenstund, efter-[som, emedan. SO, så, derföre, than, än

1 ilat, att, på det att. then, då, så, således, [alltså.

therefore, alltså, der[före.

though, ehuru.ehuruväl, till, until, till dess att, too, äfven, också, [tills, unless, såvida icke, så [framt icke, om ej. when, då, när. whenever, när helst, whereas, då deremot, wherefore, hvarföre, whereupon, hvarpå, [hvarefter, whether, om, huruvida.

while, under, under

[det att. whilst, under det att, [så länge som. Why, hvarföre, yet, still, ännu, likväl, [ändå.

Följande konjunktioner brukas i förbindelse med hvarandra:

as ... as, så . .. som. not so... as, icke så... som. both... and, både... och. either . .. or, antingen . . . eller.

neither . . . nol", hvarken . . . eller;

[icke ... ej heller.

ill JlS much as, så till vida som. not . . . but, icke . . . utan.

not only ... but also, icke blott.. •

[utan äfven-

no sooner . . . than, icke förr ... än, [knappt.. . förrän.

•'"••<»". Æ«o.iU!i°-

j .. >;(ju förr dess (the sooner, the oetter)j

though . .. yet, ehuru . . . likväl så. whether ... or, huruvida ... eller.

X. Interjections. Interjektioner (utropsord).

De vanligaste interjektionerna äro:

Ah! ah! ack! aha! aha!

alas! alack! ack! tyvärr! crack! kratsch! egad'! minsann! sanner-flel fy! [ligen!

fudge! strunt 1 prat! hip, hip!i hurra'! burra! huzza! J

i

heigh-ho! (ei= a)håhå!

hey! i Cuff!

2 (holla! bej!

holla! (hör på!

hallo!)

hey-day! ohoj! hör på!

hist! I ... ,,

hush! mum! f tyst! hail! K 11t all liail! J

hem! ahem! hum! hm! hold! stop! håll!

lo!]

behold! I si! se på! see! J

Oil! O! o! ack! ohey! se opp!

l^Mbah! psliaw! >

snap! ratsch! slap (lash! pladask! zounds,

odds life.

i i

whao! ptro ! (för hästar). I

för tusan!Utropsord.

183

All me! 0 me! woe is me! ve mig! Clieei* up! raska på! friskt mod! como O»! nå! välan! se så! fare well!

good bye I farväl! i,

adieu (adu)!

well met! välkommen! träffadt!

[riktigt!

well done! (bravo) förträffligt!

liark!

I say!

lyssna! hör!

hör! hör

pa!

mercy upon me! himlen

O (lear!] (lear me! >bevars! bless me! j

Oil joy! hvilken glädje! peace! silence! stilla! welcome! välkommen!

vare mig [nådig!T ryck fel.

Sid. 9 rad. 14 uppifr. står: to be läs: to have.

» » » 20 » » this b this.

» 10 » 7 » b got » got (kommit).

i " i

» 'si b 13 » » to read » to read.

» 41 » 7 » » has » have.

b 54 » Ib » beefsteak b steak. b 63 uteslutes noten.

b 64 rad. 1 uppifr. b noble-loking b noble-looking.

1 i

b 75 b 18 b » a tear b a tear.

b 87 b 10 nedifr. b ihe b the.

1 2

b 88 b 13 uppifr. b September b September.

b 89 b 15 » b minth b ninth.

» 109 » 17 nedifr. b resksmraters b reskamraters.

1 2

b 121 b 2 uppifr. b whet b whet.

3 2

b 130 b 9 b b trough b trough.

b 172 b 3 nedifr. b coat-arms b coat-of-arms.

•i i

b 174 b 16 b b hypotheses b hypotheses.

3 3 3 * 3 3 3

b 204 b 11 b b could, would, should b could, would, should

b 212 j 1 b b ontran b outran.

» 213 b 3 b b bis b his.

b 217 b 12 b b Gottenburg » Gothenburg.

1 2

b 229 b 6 b b giggle b giggle.

b 251 b 5 b b fear » thought.

b 262 b 17 uppifr. b obstained b obtained.

i> 267 b 6 nedifr. b rost b slagg.

» 297 b 5 uppifr. b ephemerie b ephemeral.

b 3U2 b 14 nedifr. b vildblomma b violblomma.

b 305 b 9 b b tkulle b skulle.

b 311 » 13 b b skull b skulle.

»318 b 12 b b Gottenburg b Gothenburg. » 16(läseboken)rad. 15 uppifr. står: days läs: day's. b 30 b b 16 b b beantiful b beautiful. » 43 b » 15 b b Whe b We. b 52 b b 23 b b the weptalaud b they wept aloud b 53 b » 14 nedifr. » illustrions » illustrious. » 55 » » 9 uppifr. » the » he. » 64 » b 23 b b at » on. » 68 b b 12 b b eaeh b each. » 69 b »2b b danciug b dancing.

b 78 » b 1 b b hearts » heart's.

i

b 125 (ordboken) b 10 nedifr. » (tho) b (tho).

4 31

»127 b b 12 » b Alteration » Alteration.

2 i ^ 2 1,-» » 128 b b 3 uppifr. » legislature » legislature.

»140 b b 8 b b rank, hafva b rank, högväxt,

plats. etc. frodig.

2 ,1

b 143 » » 6 » » (volum) » (vol um).

1 2 » 157 » » 8 nedifr. » (stro) » (stro). [telse.

»162 » b 11 b b bound, (gräns) » bound, förplig-